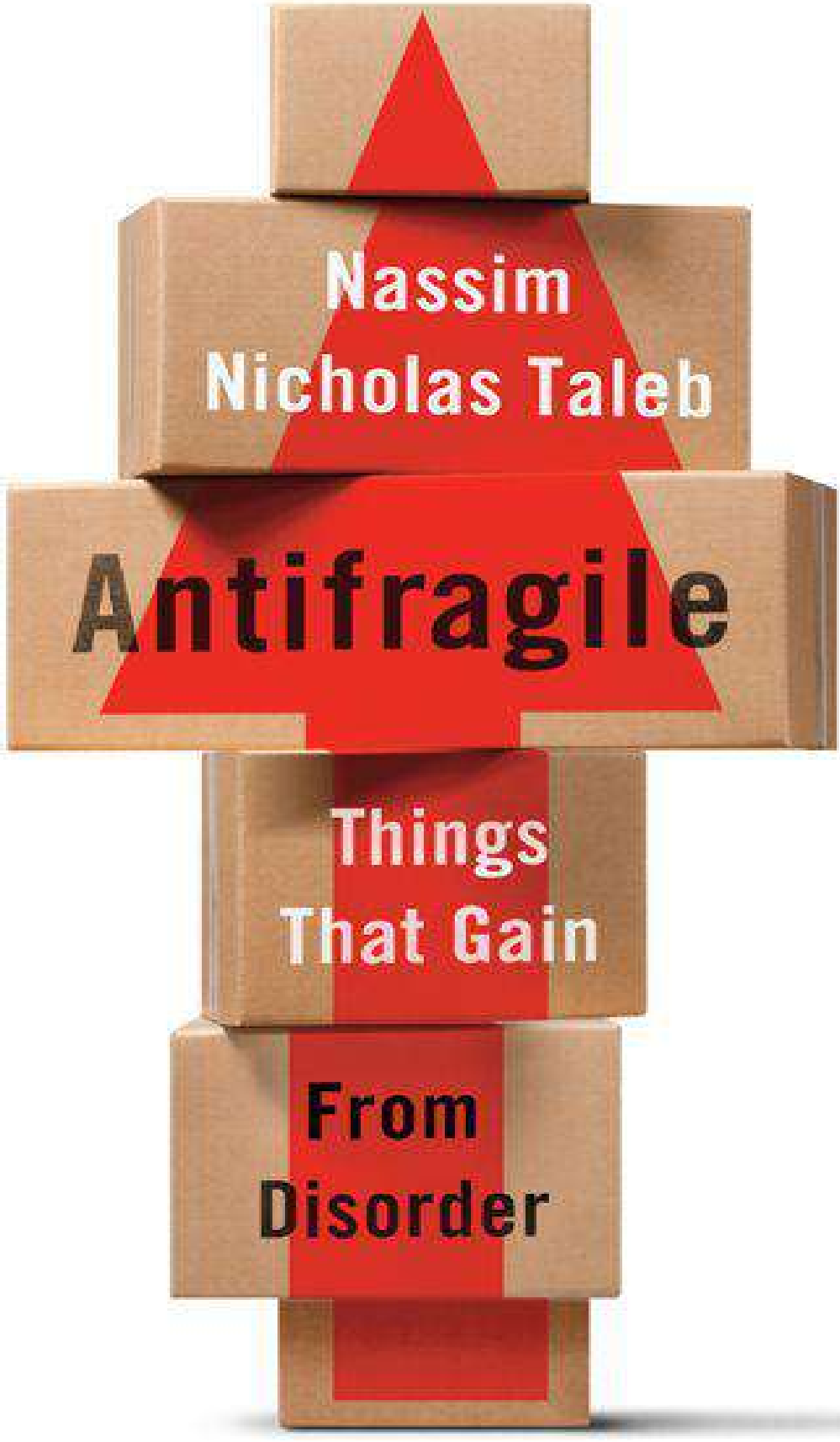
Translated from English to Turkish - www.onlinedoctranslator.com

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR OF

THE BLACK SWAN

İçindekiler

Kapak

Başlık Sayfası

Telif hakkı

Adanmışlık

Bölüm Özetleri ve Harita

Önsöz

EK: Üçlü, ya da Dünya ve Şeylerin Haritası Üç Özellik

KİTAP I: ANTİFRAJİL: BİR GİRİŞ

Bölüm 1. Demokles ve Hidra Arasında

Hayatın Yarısı İsimsizdir

Lütfen Kafamı Kes

İsimlendirmenin Gerekliliği

Üzerine Proto-Antifragility

Alan Bağımsızlığı Alan Bağımlılığıdır

Bölüm 2. Aşırı telafi ve aşırı tepki Her yer

At Yarışı Nasıl Kazanılır *Anti-kırılgan*

Tepkiler Yedeklilik Olarak

İsyanların, Aşkın ve Stresin Beklenmedik Diğer Faydalanıcılarının Anti-Kırılganlığı

Üzerine *Lütfen Kitabımı Yasaklayın: Bilginin Kırılganlığı Başka Bir İş Bulun*

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Bölüm 3. Kedi ve Çamaşır Makinesi

Karmaşık

Stres Faktörleri Bilgidir

Denge, Yine Değil

Çocuklara Karşı Suçlar

Çeviri Turistleştirme ile

Cezalandırıldı

Şans İçin Gizli Susuzluk

Bölüm 4. Beni Öldüren Şey Başkalarını Daha Güçlü Yapar

Katmanlara Göre Anti-Kırılganlık

Evrim ve Öngörülemezlik

Organizmalar Popülasyonlardır ve Popülasyonlar Organizmalardır

Teşekkürler, Hatalar

Başkalarının Hatalarından Ders

Çıkarmak Nasıl Rahibe Teresa Olunur

Toplu Neden Bireyden Nefret Ediyor Beni

Öldürmeyen Şey Başkalarını Öldürür *Ben*

ve Biz

Ulusal Girişimci Günü

KİTAP II: MODERNİTE VE O İNKAR İLE İLGİLİ KIRILGANLIK KARŞITI

Bölüm 5. Çarşı ve Ofis Binası

İki Tür Meslek *Lenin*

Zürih'te

Aşağıdan yukarıya doğru varyasyonlar

Aşırılıkçılardan Uzak

Büyük Hindi Sorunu On

İki Bin Yıl

Savaş, Hapishane veya Her

İkisi Pax Romana

Savaş ya da Savaşsızlık

Bölüm 6. Onlara (Biraz) Rastgeleliği Sevdiğimi Söyle

Aç Eşekler

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Siyasi Tavlama
O Zaman Bombası İstikrar Adında
İkinci Adım: (Küçük) Savaşlar Hayat Kurtarır mı?
Dış Politika Yapıcılarına Ne Söylenmeli
Burada Moderniteye Ne Diyoruz?

Bölüm 7. Saf Müdahale

Müdahale ve İatrojenikler *İlk*
olarak, Zarar Vermeyin
İatrojeniklerin Tersi Yüksek
Yerlerde İatrojenikler Bir Balina
Kartal Gibi Uçabilir mi? Hiçbir Şey
Yapmamak
Saf Olmayan Müdahalecilik
Ertelemenin Övgüsü—Fabian Türü
Endüstriyel Oranlarda Nevrotiklik
İnsanları Öldürmenin Yasal Bir
Yolu Medya Odaklı Nevrotiklik
Devlet Yetersiz Olduğunda Yardımcı Olabilir
Fransa Düşündüğünüzden Daha Karmaşıktır
İsveç ve Büyük Devlet Katalizör-Neden
Karmaşası

Bölüm 8. Modernitenin Çocuğu Olarak Tahmin

Bayan Bré'nin Rakipleri
Tahmin Edici
Artı veya Eksi Kötü Dişler
Artık Türkiye Olmayan Bir Kara
Kuğu Olma Fikri

KİTAP III: DÜNYANIN ÖNGÖRÜCÜ OLMAYAN BİR GÖRÜŞÜ

Bölüm 9. Şişman Tony ve Fragilistalar

Tembel Yol Arkadaşları *Öğle*
Yemeğinin Önemi Kütüphanelerin
Kırılganlığı Aptallar ve Aptal
Olmayanlar Üzerine

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Yalnızlık

Tahmin Edilemeyen Kişi Neyi Tahmin Edebilir?

Bölüm 10. Seneca'nın Yükseliş ve Düşüşleri

Bu Gerçekten Ciddi mi? Hayatın Daha

Az Olumsuz Yönü Stoacılığın

Duygusal Güçlendirmesi Duyguların

Evcilleştirilmesi Nasıl Usta Olunur

Temel Asimetri

Bölüm 11. Rock Yıldızıyla Asla Evlenmeyin

Kırık Paketlerin Geri Dönüşsüzlüğü Üzerine

Seneca'nın Barbell'i

Muhasebeci ve Rock Yıldızı

Altın Ortadan Uzakta

Belirsizliğin Evcilleştirilmesi

KİTAP IV: SEÇENEKSELLİK, TEKNOLOJİ VE KIRILGANLIK KARŞITI ZEKA

Gerçekten Nereye Gittiğini Biliyor Musun?

Teleolojik Yanılgı Amerika'nın Başlıca Varlığı

Bölüm 12. Thales'in Tatlı Üzümleri

Opsiyon ve Asimetri

Londra'da Cumartesi

Akşamı Tatlı Üzüm

Seçenekleri Kiranız

Asimetri

Dağılmayı Seven Şeyler Thalesci

ve Aristotelesçi *Nasıl Aptal*

Olunur Doğa ve Seçenekler

Akılcılık

Hayat Uzun Gamma

Roma Siyaseti Opsiyonelliği Sever

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Sonraki

Bölüm 13. Kuşlara Uçmayı Öğretmek

Bir kez daha, daha azı daha fazladır.

Boşluklara dikkat edin

Arama ve Hatalar Nasıl Yatırım Olabilir

Yaratıcı ve Yaratıcı Olmayan Yıkımlar

Sovyet-Harvard Ornitoloji Bölümü

Epifenomenler

Açgözlülük Bir Neden Olarak

Epifenomları Çürütmek

Kiraz Toplama (veya Doğrulama Yanılgısı)

Bölüm 14. İki Şey "Aynı Şey" Olmadığında

Stres Faktörleri Nerede?

Sanat İçin Sanat, Öğrenmenin Uğruna Öğrenmek

Cilalı Akşam Yemeği Ortakları

Yeşil Kereste Yanılgısı *Şişman Tony Nasıl*

Zengin Oldu (ve Şişmanladı) Karıştırma

Prometheus ve Epimetheus

Bölüm 15. Kaybedenlerin Yazdığı Tarih

Bize Bakan Kanıtlar Yemek

Pişirmeye Benziyor mu?

Sanayi Devrimi

Hükümetler Araştırmaya Değil, Amaçsal Olmayan Tamiratlara Harcama

Yapmalıdır Tıpta Vaka

Matt Ridley'in Anti-Teleolojik Argümanı

Kurumsal Teleoloji

Ters Türkiye Problemi

Yedi Kez Başarısız Olmak, Artı veya Eksi İki

Şarlatan, Akademisyen ve Gösterişçi

Bölüm 16. Kargaşada Bir Ders

Ekolojik ve Eğlenceli

Futbolcu Annenin Turistleştirilmesi

Kırılgan Olmayan (Halter) Eğitim

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Bölüm 17. Şişman Tony Sokrates'le Tartışıyor

Euthyphro

Şişman Tony Sokrates'e Karşı Tanımsal

Bilginin Önceliği *Anlaşılmazı Akılsızla*

Karıştırmak Gelenek

Sucker-Nonsucker Ayrımı

Kırılganlık, Olasılık Değil Olayların

ve Maruziyetin Birleştirilmesi IV.

Kitabın Sonucu *Peki Bundan Sonra*

Ne Olacak?

KİTAP V: DOĞRUSAL OLMAYAN VE DOĞRUSAL OLMAYAN

Tavan Aralarının Önemi Üzerine

Bölüm 18. Büyük Bir Taş ile Büyük Bir Taş Arasındaki Fark Bin Çakıl Taşı

Kırılganlığı Tespit Etmek İçin Basit Bir Kural *Kırılganlık*

Neden Doğrusal Değildir? Ne Zaman Gülümsemeli ve

Ne Zaman Kaşlarını Çatmalı

Çukur Neden Siyah Kuğu Olaylarından Zarar Görüyor?

New York'ta Trafik

Birisi New York Şehri Yetkililerini Arasın Daha

Fazlasının Farklı Olduğu Yer *"Dengeli Bir*

Yemek"

Koş, Yürüme

Küçük Çirkin Olabilir, Ama Kesinlikle Daha Az

Kırılgandır *Nasıl Sıkıştırılır Kerviel ve Mikro-*

Kerviel Sinema Salonundan Nasıl Çıkılır Projeler

ve Tahmin *Uçaklar Neden Erken Gelmiyor*

Savaşlar, Açıklar ve Açıklar "Verimli"nin Verimli

Olmadığı Yerler *Kirlilik ve Gezegene Zarar*

Zenginliğin Doğrusal Olmayışı

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Çözüm

Bölüm 19. Felsefe Taşı ve Tersi

Kimin İflas Edeceğini Nasıl Tespit Edebilirsiniz

Pozitif ve Negatif Model Hatası Fikri

Büyükanne Nasıl Kaybedilir Şimdi Felsefe Taşı

Altını Çamura Nasıl Dönüştürürsünüz: Ters Felsefe Taşı

KİTAP VI: VIA NEGATİVA

Şarlatan Nerede?

Çıkarımsal Bilgi

Halterler, Tekrar

Az Daha Fazladır

Bölüm 20. Zaman ve Kırılganlık

Simonides'ten Jensen'e

Çıkarma İşlemini Öğrenmek

Teknolojinin En İyisi

Tersine Yaşlanmak: Lindy Etkisi

Birkaç Zihinsel Önyargı

Neomania ve Koşu Bandı Etkileri Mimarlık ve

Geri Dönülemez Neomani *Duvardan Duvara*

Pencere Metrifikasyonu

Bilimi Gazeteciliğe

Dönüştürmek Neyi Kırmalı

Peygamberler ve Günümüz

Empedokles'in Köpeği

Mantıklı Olmayan Şey

Bölüm 21. Tıp, Dışbükeylik ve Opaklık

Acil Serviste Nasıl Tartışılır?

İatrojeniklerin (Deneycilik) İlk Prensibi

İatrojeniklerin İkinci Prensibi (Tepkide Doğrusal

Olmayanlık) *Jensen'in Tıptaki Eşitsizliği* Kanıtları Gömmek

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Türkiye Durumlarının Bitmeyen Tarihi
Doğanın Opak Mantığı
Suçlu veya Masum
Biyoloji Bilgisizliğini Savun: Fenomenoloji
Eski Çağlarda Daha Alaycıydı
Nüfusun Yarısını Nasıl İlaçla Tedavi
Edebiliriz Tıpta "Matematiğin Titizliği"
Sonraki

Bölüm 22. Uzun Yaşamak, Ama Çok Uzun Değil
Yaşam Beklentisi ve Konvekslik *Çıkarma*
Hayatınıza Ekler Paranın İatrojenik
Etkileri Din ve Saf Müdahalecilik
Çarşambaysa Vegan Olmalıyım
Dışbükeylik Etkileri ve Rastgele Beslenme
Kendinizi Nasıl Yemelisiniz

Yürüyüşten mahrum
Sonsuza Kadar Yaşamak İstiyorum

KİTAP VII: KIRILGANLIK VE KIRILGANLIK KARŞITI ETİK

Bölüm 23. Oyundaki Cilt: Kırılganlık Karşıtı ve İsteğe Bağlılık Başkalarının zararına
Hammurabi
Konuşmacının Ücretsiz Seçeneği
Sonradan tahmin etme
Stiglitz Sendromu
Sıklık Sorunu veya Tartışmaları Nasıl
Kaybedersiniz? Yanlış Nedenle Doğru Karar
Antik Çağ İnsanları ve Stiglitz
Sendromu *Kaplarını Yakmak Şiir Seni*
Nasıl Öldürebilir Yalıtım Sorunu
Şampanya Sosyalizmi

Oyundaki Ruh

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Seçenekler, Kırılganlık Karşıtı ve Sosyal Adalet
Robert Rubin Ücretsiz Seçeneği Hangisi Adam Smith?
(Büyük) Şirketlerin Kırılganlığı ve Etiği
Zanaatkarlar, Pazarlama ve En Ucuz Teslimat
Lawrence of Arabia veya Meyer Lansky
Sonraki

Bölüm 24. Etik Değerlerin Bir Mesleğe Uygun Hale Getirilmesi
Bağımsızlık Olmadan Zenginlik
Profesyoneller ve Topluluk Etik ve Yasal
İsteğe Bağlılık Olarak Casuistry
Büyük Veri ve Araştırmacının Seçeneği Kolektifin Tiranlığı

Bölüm 25. Sonuç
Sonsöz
Sözlük
Ek I
Ek II
Ek Notlar, Sonradan Düşünülenler ve Daha Fazla Okuma
Kaynakçası
Teşekkürler
Bu Yazarın Diğer Kitapları
Yazar Hakkında

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Bölüm Özetleri ve Harita

Kalın yazı tipindeki terimlerSözlük .

KİTAP I: ANTİFRAJİL: BİR GİRİŞ

BÖLÜM 1 . "Antifragility" kelimesini neden kaçırdığımızı açıklıyor sınıflar. Kırılgan-Sağlam-Kırılgan Olmayan, Damocles-Anka-Hydra. Alan bağımlılığı.

BÖLÜM 2 . Aşırı telafiyi nerede bulduğumuz. Saplantılı aşk Ekonominin dışında en kırılgan olmayan şey.

BÖLÜM 3 . Organik ile mühendislik ürünü arasındaki fark. **Turistleştirme**ve hayatın değişkenliğini emmeye çalışır.

BÖLÜM 4 Bütünün kırılganlığı çoğu zaman kırılganlığa bağlıdır parçaların. Ölümün yaşam için neden bir zorunluluk olduğu. Kolektif için hataların faydaları. Neden risk alanlara ihtiyacımız var. Modernitenin asıl noktayı ıskaladığına dair birkaç yorum. Girişimciye ve risk alana bir selam.

KİTAP II: MODERNİTE VE ANTIFRAGİLİTENİN REDDİ

PROKRUSTEAN YATAK

BÖLÜM 5 . İki farklı rastgelelik kategorisi, iki kardeşin profilleri. İsviçre'nin yukarıdan kontrol edilmemesinin nedeni. Aradaki fark**Vasat Hristiyan**Ve**Aşırılıkçı.**The

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

şehir devletlerinin erdemleri, aşağıdan yukarıya siyasi sistemler ve belediye gürültüsünün istikrarlaştırıcı etkisi.

BÖLÜM 6 . Rastgeleliği seven sistemler. İçeride tavlama ve fizik dışında. Organizmaların ve karmaşık sistemlerin (politik, ekonomik, vb.) aşırı istikrarının etkisini açıklar. Entelektüalizmin kusurları. ABD dış politikası ve sözde istikrar.

BÖLÜM 7 . Bir giriş**saf müdahale**Ve**iatrojenikler,**, modernitenin en ihmal edilen ürünü. Gürültü ve sinyal ve gürültüden aşırı müdahale.

BÖLÜM 8 . Modernitenin çocuğu olarak öngörü.

KİTAP III: DÜNYANIN ÖNGÖRÜCÜ OLMAYAN BİR GÖRÜŞÜ

BÖLÜM 9 . Kırılganlığın kokusunu alan şişman Tony, Nero, uzun öğle yemekleri ve sıkma**fragilistalar.**

BÖLÜM 10 Profesör Triffat'ın kendi ilacını reddettiği ve Seneca ve stoacılığı, her şeyin kırılganlıktan daha fazla artış potansiyeline sahip olması ve dolayısıyla oynaklıktan, hatadan ve stres faktörlerinden faydalanması gerektiğini açıklamak için bir arka kapı olarak kullanıyoruz. **temel asimetri.**

BÖLÜM 11 . Ne karıştırılmalı ve ne karıştırılmamalı.**halter stratejisi**hayatta ve her şeyin kırılgan olandan anti-kırılgan olana dönüşümü olarak.

KİTAP IV: OPSİYONELLİK, TEKNOLOJİ, VE O KIRILGANLIK KARŞITI ZEKA

(Düzen seven eğitim ile yeniliği seven eğitim arasındaki gerilim, (karışıklığı seven.)

BÖLÜM 12 . Thales ve Aristoteles ve kavramı**opsiyonellik,** ne olup bittiğini bilmemenizi sağlar—karıştırılma nedeniyle neden yanlış anlaşılmıştır. Aristoteles'in konuyu nasıl kaçırdığı. Özel hayatta isteğe bağlılık. Kurcalamanın tasarımdan daha iyi performans gösterdiği koşullar.**Akılcı aylak.**

BÖLÜM 13 . Büyümenin ardında asimetrik getiriler var, başka pek bir şey yok. **Sovyet-Harvard yanılsaması,**veya kuşlara nasıl uçulacağını öğretme etkisi. Epifenomenler.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

BÖLÜM 14 .**Yeşil kereste yanılgısı.**Episteme arasındaki gerilim ve deneme yanılma ve tarih boyunca rol. Bilgi zenginlik yaratır mı ve eğer öyleyse, hangi bilgi? İki şey aynı şey olmadığında.

BÖLÜM 15 . Teknolojinin tarihini yeniden yazmak. Bilimde nasıl, tarih kaybedenler tarafından yeniden yazılır ve bunu kendi işimde nasıl gördüm ve nasıl genelleyebiliriz. Biyoloji bilgisi tıbba zarar verir mi? Şansın rolünü gizlemek. İyi bir girişimciyi ne yapar?

BÖLÜM 16 . Futbolcu Annelerle nasıl başa çıkılır. Birinin eğitimi **aylak.**

BÖLÜM 17 . Şişman Tony Sokrates ile tartışıyor. Neden bir şeyler yapamıyoruz açıklayamayız ve neden yaptığımız şeyleri açıklamak zorundayız? **Dionysosçu.**Şeylere karşı aptal-aptal olmayan yaklaşımı.

KİTAP V: DOĞRUSAL OLMAYAN VE DOĞRUSAL OLMAYAN

BÖLÜM 18 .**Dışbükeylik, içbükeylik,**ve dışbükeylik etkileri. Neden boyut kırılganlaştırır.

BÖLÜM 19 .**Felsefe Taşı.**Dışbükeyliğe daha derin. Nasıl Fannie Mae iflas etti. Doğrusal olmama. Kırılganlığı ve anti-kırılganlığı tespit etmek için kullanılan sezgisel yöntem. Dışbükeylik önyargıları,**Jensen eşitsizliği,**ve cehalet üzerindeki etkileri.

KİTAP VI: VIA NEGATİVA

BÖLÜM 20 .**Yeni hastalık hastalığı.**Geleceğe bakarak***olumsuzluk yoluyla.***The **Lindy etkisi:**eski, yaşı oranında yenisinden daha uzun yaşar. **Empedokles'in Çinisi.**Mantıksız olanın, mantıklı olduğu düşünülen şeye göre neden bir üstünlüğü vardır?

BÖLÜM 21 . Tıp ve asimetri. Tıbbi karar kuralları sorunlar: neden çok hasta olanların dışbükey getirisi varken sağlıklı olanların içbükey getirisi var.

BÖLÜM 22 . Çıkarma yoluyla tıp. Eşleşmeyi tanıtır bireyler ve çevredeki rastgelelik türü. Neden sonsuza kadar yaşamak istemiyorum.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

KİTAP VII: KIRILGANLIK VE KIRILGANLIK KARŞITI ETİK

BÖLÜM 23 .**acente sorunu**kırılganlığın transferi olarak.**Ciltte oyun. İnançsal bağlılık,**veya**oyunda ruh.**The**Robert Rubin sorunu,**,**Joseph Stiglitz sorunu,**ve**Alan Blinder sorunu,**üçü de acenteyle ilgili ve biri de**seçmecilik.**

BÖLÜM 24 .**Etik tersine çevirme.**Kolektif yanlış olabilirken bireyler bunu bilir. İnsanlar bir görüşe nasıl hapsolurlar ve onları nasıl özgür bırakırız.

BÖLÜM 25 . Çözüm.

SONSÖZ Nero Levant'a gitmek için ayrıldığında ne olur? Adonis ayinini gözlemleyin.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Önsöz

I. RÜZGÂRI NASIL SEVECEĞİZ

Rüzgâr mumu söndürür, ateşi canlandırır.

Aynısı rastgelelik, belirsizlik, kaos için de geçerlidir: onlardan saklanmak değil, onları kullanmak istersiniz. Ateş olmak ve rüzgarı dilemek istersiniz. Bu, yazarın rastgelelik ve belirsizliğe karşı uysal olmayan tutumunu özetler.

Biz sadece belirsizlikten sağ çıkmak, sadece başarmak istemiyoruz. Belirsizlikten sağ çıkmak ve ayrıca—saldırgan bir Roma Stoacı sınıfı gibi—son sözü söylemek istiyoruz. Misyon, görünmeyeni, opak olanı ve açıklanamayanı evcilleştirmek, hatta egemen kılmak, hatta fethetmektir.

Nasıl?

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

II. KIRILMAZ

Bazı şeyler şoklardan faydalanır; oynaklığa, rastgeleliğe, düzensizliğe ve stres faktörlerine maruz kaldıklarında gelişir ve büyürler ve macerayı, riski ve belirsizliği severler. Yine de, olgunun her yerde bulunmasına rağmen, kırılganın tam tersi için bir kelime yoktur. Buna anti-kırılgan diyelim.

Anti-kırılganlık, dayanıklılık veya sağlamlığın ötesindedir. Dayanıklı olan şoklara direnir ve aynı kalır; anti-kırılgan olan daha iyi hale gelir. Bu özellik, zamanla değişen her şeyin arkasındadır: evrim, kültür, fikirler, devrimler, politik sistemler, teknolojik yenilikler, kültürel ve ekonomik başarı, kurumsal hayatta kalma, iyi tarifler (örneğin, tavuk çorbası veya bir damla konyak ile biftek tartar), şehirlerin, kültürlerin, hukuk sistemlerinin, ekvator ormanlarının, bakteri direncinin yükselişi... hatta bu gezegende bir tür olarak kendi varlığımız. Ve anti-kırılganlık, canlı ve organik (veya karmaşık) olanla, örneğin insan vücudu ile hareketsiz olan arasındaki sınırı belirler, örneğin masanızdaki zımba gibi fiziksel bir nesne.

Anti-kırılgan rastgeleliği ve belirsizliği sever, bu da kritik bir şekilde hatalara, belirli bir hata sınıfına duyulan sevgi anlamına gelir. Anti-kırılganlığın, bilinmeyenle başa çıkmamızı, bir şeyleri anlamadan yapmamızı ve bunları iyi yapmamızı sağlayan tekil bir özelliği vardır. Daha saldırgan olmama izin verin: anti-kırılganlık sayesinde, düşünmekten çok yapmada daha iyiyiz. Her zaman aşırı zeki ve kırılgan olmaktansa aptal ve anti-kırılgan olmayı tercih ederim.

Etrafımızda stres ve oynaklık ölçüsü gibi şeyler görmek kolaydır: ekonomik sistemler, vücudunuz, beslenmeniz (diyabet ve buna benzer birçok modern rahatsızlık beslenmede rastgeleliğin olmaması ve ara sıra açlık stresinin olmamasıyla ilişkilendirilir), ruhunuz. Hatta kırılgan olmayan finansal sözleşmeler bile vardır: bunlar açıkça piyasa oynaklığından faydalanmak üzere tasarlanmıştır.

Anti-kırılganlık, kırılganlığı daha iyi anlamamızı sağlar. Hastalıkları azaltmadan sağlığı iyileştiremeyeceğimiz veya kayıpları azaltmadan önce zenginliği artıramayacağımız gibi, anti-kırılganlık ve kırılganlık bir spektrumdaki derecelerdir.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Öngörüsüzlük

Kırılganlık karşıtı mekanizmaları kavrayarak, sistematik ve kapsamlı bir kılavuz oluşturabiliriz.*öngörülemeyen*iş, siyaset, tıp ve genel olarak yaşamda belirsizlik altında karar alma; bilinmeyenin hakim olduğu, rastgeleliğin, öngörülemezliğin, belirsizliğin veya şeylerin eksik anlaşılmasının olduğu her durum.

Bir şeyin kırılgan olup olmadığını anlamak, ona zarar verebilecek bir olayın meydana gelmesini tahmin etmekten çok daha kolaydır. Kırılganlık ölçülebilir; risk ölçülemez (kumarhaneler veya kendilerine "risk uzmanı" diyen insanların zihinleri dışında). Bu, benim Kara Kuğu sorunu olarak adlandırdığım şeye bir çözüm sunar: Sonuçsal nadir olayların risklerini hesaplamanın ve meydana gelmelerini tahmin etmenin imkansızlığı. Volatiliteden kaynaklanan zarara karşı duyarlılık, zarara neden olacak olayı tahmin etmekten daha kolaydır. Bu yüzden tahmin, prognoz ve risk yönetimine yönelik mevcut yaklaşımlarımızı tersine çevirmeyi öneriyoruz.

Her uygulama alanında veya alanında, kırılganlığın azaltılması veya anti-kırılganlığın kullanılması yoluyla kırılgandan anti-kırılgana doğru hareket etmek için kurallar öneriyoruz. Ve neredeyse her zaman basit bir asimetri testi kullanarak anti-kırılganlığı (ve kırılganlığı) tespit edebiliriz: rastgele olaylardan (veya belirli şoklardan) daha fazla yukarı yönlü potansiyeli olan her şey anti-kırılgandır; tersi ise kırılgandır.

Anti-Kırılganlığın Yoksunluğu

Önemli olan, eğer anti-kırılganlık hayatta kalmış tüm bu doğal (ve karmaşık) sistemlerin bir özelliğiyse, bu sistemleri oynaklıktan, rastgelelikten ve stres faktörlerinden mahrum bırakmak onlara zarar verecektir. Zayıflayacaklar, ölecekler veya patlayacaklar. Ekonomiyi, sağlığımızı, politik hayatımızı, eğitimimizi, neredeyse her şeyi... rastgeleliği ve oynaklığı bastırarak kırılganlaştırıyoruz. Tıpkı bir ay yatakta (tercihen kısaltılmamış bir versiyonuyla) geçirmek gibi *Savaş ve Barış*ve erişim*Sopranolar*' seksen altı bölümün tamamı) stres faktörlerinden yoksun bırakıldığında kas atrofisine, karmaşık sistemlerin zayıflamasına hatta ölmesine yol açar. Modern, yapılandırılmış dünyamızın çoğu

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Bize yukarıdan aşağıya politikalar ve düzeneklerle zarar veriyorlar (kitapta bunlara "Sovyet-Harvard sanrıları" deniyor) ve bunlar tam da bunu yapıyor: Sistemlerin kırılganlığına karşı bir hakaret.

Modernitenin trajedisi budur: Nevrotik derecede aşırı korumacı ebeveynler gibi, bize yardım etmeye çalışanlar da çoğu zaman bize en çok zarar verenlerdir.

Yukarıdan aşağıya her şey kırılganlaştırıyor ve anti-kırılganlığı ve büyümeyi engelliyorsa, aşağıdan yukarıya her şey doğru miktarda stres ve düzensizlik altında gelişir. Keşif süreci (ya da yenilik ya da teknolojik ilerleme) resmi eğitimden ziyade kırılgan olmayan kurcalamaya, agresif risk almaya bağlıdır.

Başkalarının Zararına Yükseliş

Bu bizi toplumun en büyük kırılganlaştırıcısına ve krizlerin en büyük üreticisine, "oyunda deri"nin olmamasına getiriyor. Bazıları, oynaklıktan, değişkenlikten ve düzensizlikten avantaj (veya kazanç) elde ederek ve başkalarını kayıp veya zararın dezavantaj risklerine maruz bırakarak diğerlerinin pahasına anti-kırılgan hale geliyor. Ve bu tür *başkalarının kırılganlığı pahasına anti-kırılganlık* gizlidir—Sovyet-Harvard entelektüel çevrelerinin anti-kırılganlığa karşı körlüğü göz önüne alındığında, bu asimetri nadiren tespit edilir ve (şimdiye kadar) asla öğretilmez. Dahası, 2008'de başlayan mali kriz sırasında keşfettiğimiz gibi, bu patlama riskleri-başkaları için modern kurumların ve siyasi meselelerin artan karmaşıklığı nedeniyle kolayca gizlenir. Geçmişte rütbeli veya statülü insanlar sadece risk alan, eylemlerinin dezavantajlarını yaşayan kişilerdi ve kahramanlar bunu başkaları uğruna yapanlardı, bugün ise tam tersi gerçekleşiyor. Ters kahramanlardan oluşan yeni bir sınıfın yükselişine tanık oluyoruz, yani bürokratlar, bankacılar, IAND'nin (Uluslararası İsim Düşürenler Derneği) Davos'a katılan üyeleri ve çok fazla güce sahip ve gerçek bir dezavantajı ve/veya hesap verebilirliği olmayan akademisyenler. Vatandaşlar bedel öderken onlar sistemi kandırıyor.

Tarihte hiçbir zaman bu kadar çok risk almayan, yani kişisel olarak hiçbir riski olmayan kişi bu kadar fazla kontrol uygulamamıştır.

Başlıca etik kural şudur: Başkalarının kırılganlığı pahasına anti-kırılganlığa sahip olmayacaksın.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

III. SİYAH KUĞU'NUN PANZEHİRİ

Anlamadığım bir dünyada mutlu yaşamak istiyorum.

Kara Kuğular (büyük harfle) büyük ölçekli, öngörülemez ve düzensiz, büyük sonuçları olan olaylardır; belirli bir gözlemci tarafından öngörülemez ve bu tür öngörülemeyenler, bu olaylardan hem şaşırdığında hem de zarar gördüğünde genellikle "hindi" olarak adlandırılır. Tarihin çoğunun Kara Kuğu olaylarından geldiğini iddia ettim, oysa biz sıradan olana dair anlayışımızı ince ayarlamakla ilgileniyoruz ve bu nedenle onları takip edemeyen veya bu şokların olasılığını ölçemeyen modeller, teoriler veya temsiller geliştiriyoruz.

Kara Kuğular beynimizi ele geçirir, onları "bir nevi" veya "neredeyse" tahmin ettiğimizi hissettirir, çünkü geriye dönük olarak açıklanabilirler. Bu öngörülebilirlik yanılsaması yüzünden bu Kuğuların hayattaki rolünü fark etmeyiz. Hayat hafızamızda gösterilenden çok daha fazla labirenttir; zihinlerimiz tarihi pürüzsüz ve doğrusal bir şeye dönüştürme işindedir, bu da rastgeleliği hafife almamıza neden olur. Ama onu gördüğümüzde korkarız ve aşırı tepki veririz. Bu korku ve düzen susuzluğu yüzünden, bazı insan sistemleri, şeylerin görünmez veya pek de görünür olmayan mantığını bozarak Kara Kuğulardan zarar görmeye eğilimlidir ve neredeyse hiç fayda görmezler. Düzen aradığınızda sözde düzen elde edersiniz; rastgeleliği benimsediğinizde ancak bir miktar düzen ve kontrol elde edersiniz.

Karmaşık sistemler, tespit edilmesi zor olan karşılıklı bağımlılıklar ve doğrusal olmayan tepkilerle doludur. "Doğrusal olmayan", örneğin bir ilacın dozunu iki katına çıkardığınızda veya bir fabrikadaki çalışan sayısını iki katına çıkardığınızda, ilk etkinin iki katını değil, çok daha fazlasını veya çok daha azını elde ettiğiniz anlamına gelir. Philadelphia'da geçirilen iki hafta sonu, tek bir hafta sonundan iki kat daha keyifli değildir

— Denedim. Yanıt bir grafiğe çizildiğinde, düz bir çizgi ("doğrusal") olarak değil, bir eğri olarak gösterilir. Böyle bir ortamda, basit nedensel ilişkiler yanlış yerleştirilir; tek tek parçalara bakarak işlerin nasıl işlediğini görmek zordur.

İnsan yapımı karmaşık sistemler, öngörülebilirliği azaltan, hatta ortadan kaldıran ve neden olan kademeli ve kontrolden çıkan tepkime zincirleri geliştirme eğilimindedir.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

büyük olaylar. Yani modern dünya teknolojik bilgide artış gösteriyor olabilir, ancak paradoksal olarak, bu durum işleri çok daha öngörülemez hale getiriyor. Şimdi, yapay olanın artışı, atalardan kalma ve doğal modellerden uzaklaşma ve her şeyin tasarımındaki komplikasyonlardan kaynaklanan sağlamlığın kaybıyla ilgili nedenlerden dolayı, Kara Kuğuların rolü artıyor. Dahası, bu kitapta adı geçen yeni bir hastalığın kurbanıyız *neomani,*bu da bizi Kara Kuğu'nun savunmasız sistemlerini inşa etmeye zorluyor
- "ilerlemek."

Black Swan probleminin can sıkıcı bir yönü—aslında merkezi ve büyük ölçüde gözden kaçan nokta—nadir olayların olasılıklarının basitçe hesaplanabilir olmamasıdır. Yüz yıllık seller hakkında beş yıllık seller hakkında olduğundan çok daha az şey biliyoruz—küçük olasılıklar söz konusu olduğunda model hatası artar.*Olay ne kadar nadirse, o kadar az ele alınabilir ve ne sıklıkta meydana geldiği hakkında o kadar az şey biliriz.*—ancak olay ne kadar nadir olursa, konferanslarda denklemlerin çok renkli arka planda olduğu durumlarda tahminde bulunan, modelleme yapan ve PowerPoint kullanan bu "bilim insanları" o kadar kendilerine güvenirler.

Doğa Ana'nın -anti-kırılganlığı sayesinde- nadir olaylarda en iyi uzman ve Kara Kuğular'ın en iyi yöneticisi olması büyük bir yardımdır; milyarlarca yılı boyunca, bir arama komitesi tarafından aday gösterilen Ivy League eğitimli bir yönetmenden fazla emir-komuta talimatı almadan buraya gelmeyi başardı. Anti-kırılganlık sadece Kara Kuğu'nun panzehiri değildir; bunu anlamak, bu olayların tarih, teknoloji, bilgi ve her şey için gerekli olduğu rolünü kabul etmemizde entelektüel olarak daha az korkulu olmamızı sağlar.

Sağlam Yeterince Sağlam Değildir

Doğa Ana'nın sadece "güvenli" olmadığını düşünün. Yıkma ve değiştirme, seçme ve yeniden düzenleme konusunda saldırgandır. Rastgele olaylar söz konusu olduğunda, "sağlam" kesinlikle yeterli değildir. Uzun vadede, zamanın acımasızlığı göz önüne alındığında, en ufak bir kırılganlığı olan her şey kırılır; ancak gezegenimiz belki de dört milyar yıldır var ve ikna edici bir şekilde, sağlamlık sadece bu olamaz: bir çatlağın sistemi çökertmemesi için mükemmel sağlamlığa ihtiyacınız vardır. Mükemmel sağlamlığın elde edilemezliği göz önüne alındığında, sistemin kendini yenilediği bir mekanizmaya ihtiyacımız var

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Rastgele olaylardan, öngörülemeyen şoklardan, stres faktörlerinden ve oynaklıktan muzdarip olmak yerine, bunları kullanarak sürekli olarak büyümek.

Uzun vadede, anti-kırılgan tahmin hatalarından kazanç sağlar. Bu fikri sonuna kadar takip ederseniz, o zaman rastgelelikten kazanç sağlayan birçok şey bugün dünyaya hükmetmeli ve bundan zarar gören şeyler yok olmalı. Eh, durum böyle çıkıyor. Dünyanın programlanmış tasarım, üniversite araştırmaları ve bürokratik fonlama sayesinde işlediği yanılsamasına sahibiz, ancak bunun bir yanılsama olduğunu gösteren ikna edici -çok ikna edici- kanıtlar var, ben buna yanılsama diyorum*kuşlara uçmayı öğretmek.* Teknoloji, risk alanlar tarafından deneme-yanılma ve kurcalama biçiminde istismar edilen, nerd odaklı tasarımların sahne arkasında kaldığı anti-kırılganlığın sonucudur. Mühendisler ve kurcalayıcılar bir şeyler geliştirirken, tarih kitapları akademisyenler tarafından yazılır; büyüme, yenilik ve bunun gibi birçok şeyin tarihsel yorumlarını rafine etmemiz gerekecektir.

(Bazı) Şeylerin Ölçülebilirliği Üzerine

Kırılganlık oldukça ölçülebilir, risk ise hiç de öyle değil, özellikle de ilişkili risk nadir olaylarla.[1]

Kırılganlığı ve anti-kırılganlığı tahmin edebileceğimizi, hatta ölçebileceğimizi söyledim, ancak ne kadar karmaşık olursak olalım, şokların ve nadir olayların risklerini ve olasılıklarını hesaplayamayız. Uygulandığı şekliyle risk yönetimi, gelecekte meydana gelen bir olayın incelenmesidir ve yalnızca bazı ekonomistler ve diğer deliler, bu nadir olayların gelecekteki sıklığını "ölçmeyi" deneyime karşı iddia edebilir ve bunları dinleyen aptallar, deneyime ve bu tür iddiaların geçmiş performansına karşı iddia edebilir. Ancak kırılganlık ve anti-kırılganlık, bir nesnenin, bir sehpanın, bir şirketin, bir endüstrinin, bir ülkenin, bir siyasi sistemin mevcut özelliğinin bir parçasıdır. Kırılganlığı tespit edebilir, görebilir, hatta birçok durumda ölçebilir veya en azından karşılaştırmalı kırılganlığı küçük bir hatayla ölçebiliriz, oysa risk karşılaştırmaları (şimdiye kadar) güvenilir olmamıştır. Belirli bir uzak olayın veya şokun diğerinden daha olası olduğunu güvenle söyleyemezsiniz (kendinizi kandırmaktan hoşlanmıyorsanız), ancak belirli bir olay meydana gelirse bir nesnenin veya yapının diğerinden daha kırılgan olduğunu çok daha güvenle söyleyebilirsiniz. Büyükannenizin ani sıcaklık değişikliklerine karşı daha kırılgan olduğunu kolayca söyleyebilirsiniz

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

sen, siyasi bir değişim olması durumunda bazı askeri diktatörlüklerin İsviçre'den daha kırılgan olduğunu, bir kriz olması durumunda bir bankanın diğerinden daha kırılgan olduğunu veya kötü inşa edilmiş modern bir binanın bir deprem olması durumunda Chartres Katedrali'nden daha kırılgan olduğunu. Ve—merkezi olarak—hangisinin daha uzun süre dayanacağını bile tahmin edebilirsin.

Risk (ki hem öngörücü hem de yumuşak başlıdır) tartışması yerine, öngörücü olmayan ve riskin aksine, işlevsel karşıtını tanımlayan ilginç bir kelimeye sahip olan kırılganlık kavramını savunuyorum; bu, yumuşak başlı olmayan anti-kırılganlık kavramıdır.

Anti-kırılganlığı ölçmek için, sağlıktan toplumların inşasına kadar her alanda bunu tanımlamamızı sağlayan kompakt ve basitleştirilmiş bir kural kullanan felsefe taşı benzeri bir reçete vardır.

Pratik yaşamda bilinçsizce anti-kırılganlığı istismar ediyoruz ve özellikle entelektüel yaşamda bilinçli olarak reddediyoruz.

Kırılgan

Bizim fikrimiz, anlamadığımız şeylere karışmaktan kaçınmaktır. Eh, bazı insanlar tam tersine eğilimlidir. Fragilista, genellikle Cuma günleri takım elbise ve kravat giyen kişiler kategorisine aittir; şakalarınıza buz gibi bir ciddiyetle karşı koyar ve bir masada oturmak, uçaklara binmek ve gazete okumaktan dolayı hayatının erken dönemlerinde sırt problemleri geliştirmeye eğilimlidir. Genellikle garip bir ritüele, yaygın olarak "toplantı" olarak adlandırılan bir şeye katılır. Şimdi, bu özelliklere ek olarak, görmediği şeyin orada olmadığını veya anlamadığı şeyin var olmadığını düşünmeye başlar. Özünde, bilinmeyeni var olmayanla karıştırmaya eğilimlidir.

Fragilista aşık oluyor*Sovyet-Harvard yanılgısı*, bilimsel bilginin kapsamının (bilimsel olmayan) abartılması. Bu tür bir yanılgı nedeniyle, o, bir*saf akılcı,*A*akılcılaştırıcı,*veya bazen sadece bir*akılcı,*inandığı anlamda*sebepler* şeylerin ardındaki nedenler ona otomatik olarak erişilebilir. Ve akılcılaştırmayı rasyonellikle karıştırmayalım - ikisi neredeyse her zaman tam zıttır. Fizik dışında ve genel olarak karmaşık alanlarda, şeylerin ardındaki nedenler kendilerini bizim için daha az belirgin hale getirme eğiliminde olmuştur ve fragilista için daha da az belirgin hale gelmiştir. Doğal şeylerin bu özelliği reklam yapmamak

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Kullanıcı kılavuzunda kendilerini ifade etmeleri ne yazık ki çok da büyük bir engel teşkil etmiyor: bazı fragilistler, "bilim"in kendi tanımları sayesinde bir araya gelip kullanıcı kılavuzunu kendileri yazacaklar.

Dolayısıyla fragilista sayesinde modern kültür, Nietzsche'nin Dionysosçu olarak adlandırdığı hayatın gizemli, anlaşılmaz olanına karşı giderek daha fazla körlük inşa ediyor.

Ya da Nietzsche'yi daha az şiirsel ama aynı derecede derin Brooklyn ağızına çevirirsek, karakterimiz Şişko Tony buna "aptal oyunu" adını verir.

Kısacası, fragilista (tıbbi, ekonomik, sosyal planlama) sizi yapay olan politikalara ve eylemlere dahil eden kişidir.*faydaları küçük ve görünür, yan etkileri ise potansiyel olarak ciddi ve görünmezdir*.

Vücudun doğal iyileşme yeteneğini inkar ederek aşırı müdahalede bulunan ve size potansiyel olarak çok ciddi yan etkileri olan ilaçlar veren tıbbi fragilista; ekonomiyi sürekli olarak tamir edilmesi gereken (kendisi tarafından) bir çamaşır makinesiyle karıştıran ve onu havaya uçuran politika fragilista'sı (müdahaleci sosyal planlamacı); çocuklara entelektüel ve duygusal yaşamlarını "iyileştirmek" için ilaç veren psikiyatrik fragilista; futbol annesi fragilista; insanları bankacılık sistemini mahveden "risk" modellerini kullanmaya zorlayan (sonra tekrar kullanan) finansal fragilista; karmaşık sistemleri bozan askeri fragilista; sizi cesaretlendiren öngörücü fragilista

daha fazla risk almak; ve çok daha fazlası.[2]

Gerçekten de, siyasi söylemde bir kavram eksik. Politikacılar konuşmalarında, hedeflerinde ve vaatlerinde, kırılganlık karşıtı değil, "dayanıklılık", "sağlamlık" gibi çekingen kavramları hedefliyorlar ve bu süreçte büyüme ve evrim mekanizmalarını engelliyorlar. Bulunduğumuz yere, zayıf dayanıklılık kavramı sayesinde gelmedik. Ve daha da kötüsü, bugün bulunduğumuz yere, politika yapıcılar sayesinde gelmedik; cesaretlendirmemiz, korumamız ve saygı duymamız gereken belirli bir insan sınıfının risk ve hata iştahı sayesinde geldik.

Basit Olanın Daha Karmaşık Olduğu Yer

Karmaşık bir sistem, insanların inandığının aksine, karmaşık sistemler ve düzenlemeler ve karmaşık politikalar gerektirmez. Ne kadar basit olursa o kadar iyidir. Karmaşıklıklar, beklenmeyen etkilerin çoğalan zincirlerine yol açar.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Şeffaflık eksikliği nedeniyle, bir müdahale öngörülemeyen sonuçlara yol açar, ardından sonuçların "öngörülemeyen" yönü için özürler sunulur, ardından ikincil etkileri düzeltmek için başka bir müdahale yapılır ve bu da her biri bir öncekinden daha kötü olan, patlayıcı bir dizi dallanan "öngörülemeyen" tepkiye yol açar.

Oysa sadelik, modern hayatta uygulanması zor bir kavramdır; çünkü bu, mesleklerini meşrulaştırmak için sofistike olmaya çalışan belli bir kesimin ruhuna aykırıdır.

*Daha azı daha fazladır ve genellikle daha etkilidir*Böylece, anlamadığımız bir dünyada nasıl yaşanacağını veya daha doğrusu nasıl yaşanacağını gösteren birkaç numara, talimat ve yasak üreteceğim.*korkma*açıkça anlamadığımız şeylerle çalışmak ve daha da önemlisi, bunlarla nasıl çalışmamız gerektiği. Ya da daha iyisi, cehaletimizin yüzüne bakmaya ve insan olmaktan utanmamaya nasıl cesaret edeceğimiz - saldırgan ve gururlu bir şekilde insan olmak. Ancak bunun için bazı yapısal değişiklikler gerekebilir.

Benim önerim, insan yapımı sistemlerimizi basit ve doğal olanın yoluna girmesine izin verecek şekilde değiştirmek için bir yol haritasıdır.

Ancak basitliğe ulaşmak o kadar da kolay değildir. Steve Jobs, "düşüncenizi basitleştirmek için onu temiz hale getirmek için çok çalışmanız gerektiğini" anlamıştı. Arapların keskin nesir için bir deyimi vardır:*Anlamak için beceriye gerek yok, yazmak için ustalık gerek*.

Sezgisel yöntemler, işleri basit ve uygulanması kolay hale getiren basitleştirilmiş pratik kurallardır. Ancak bunların asıl avantajı, kullanıcının bunların mükemmel olmadığını, sadece uygun olduğunu bilmesi ve bu nedenle güçleri tarafından daha az kandırılmasıdır. Bunu unuttuğumuzda tehlikeli hale gelirler.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

IV. BU KİTAP

Bu anti-kırılganlık fikrine giden yol doğrusal değildi.

Bir gün aniden, teknik bir tanımı olmayan kırılganlığın şu şekilde ifade edilebileceğini fark ettim:*oynaklığı sevmeyen,* ve bu*oynaklığı sevmeyen nedir*rastgelelik, belirsizlik, düzensizlik, hatalar, stres faktörleri vb. sevmez. Kırılgan olan her şeyi düşünün, örneğin oturma odanızdaki cam çerçeve, televizyon seti veya daha iyisi dolaplardaki çiniler gibi nesneler. Onları "kırılgan" olarak etiketlerseniz, o zaman mutlaka onların huzur, sessizlik, düzen ve öngörülebilirlik içinde yalnız bırakılmasını istersiniz. Kırılgan bir nesne muhtemelen bir depremden veya hiperaktif yeğeninizin ziyaretinden faydalanamaz. Dahası, oynaklığı sevmeyen her şey stres faktörlerini, zararı, kaosu, olayları, düzensizliği, "öngörülemeyen" sonuçları, belirsizliği ve en önemlisi zamanı sevmez.

Ve anti-kırılganlık, kırılganlığın bu açık tanımından kaynaklanır. Değişkenliği ve benzerlerini sever. Zamanı da sever. Ve doğrusal olmayanlığa güçlü ve faydalı bir bağ vardır: tepki olarak doğrusal olmayan her şey, belirli bir rastgelelik kaynağına karşı kırılgan veya anti-kırılgandır.

En tuhaf şey, bu bariz özelliğin*Kırılgan olan her şey oynaklıktan nefret eder,*ve tam tersi, bilimsel ve felsefi söylemin tamamen dışında oturuyordu. Tamamen. Ve şeylerin oynaklığa duyarlılığının incelenmesi, yetişkin hayatımın çoğunu geçirdiğim garip bir iş uzmanlığıydı, yirmi yıl - garip bir uzmanlık olduğunu biliyorum, daha sonra açıklayacağıma söz veriyorum. Bu meslekteki odak noktam, "oynaklığı seven" veya "oynaklıktan nefret eden" öğeleri belirlemekti; bu yüzden yapmam gereken tek şey, odaklandığım finansal alandan, çeşitli belirsizlikler altında karar alma kavramına kadar fikirleri genişletmekti siyaset biliminden tıp alanına, yemek planlarına kadar her alanda.[3]

Ve volatilite ile çalışan insanların bu garip mesleğinde iki tip vardı. Birinci kategori, gelecekteki olayları inceleyen ve kitaplar ve makaleler yazan akademisyenler, rapor yazarları ve yorumcular; ve ikinci kategori, gelecekteki olayları incelemek yerine şeylerin volatiliteye nasıl tepki verdiğini anlamaya çalışan uygulayıcılar (ancak uygulayıcılar genellikle çok

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

kitaplar, makaleler, bildiriler, konuşmalar, denklemler, teoriler yazmak ve Akademilerin Çok Kabız ve Onurlu Üyeleri tarafından onurlandırılmak için yoğun bir şekilde pratik yapmak). İki kategori arasındaki fark merkezidir: gördüğümüz gibi, bir şeyin oynaklıktan zarar görüp görmediğini anlamak, bu büyük Kara Kuğular gibi zararlı olayları tahmin etmeye çalışmaktan çok daha kolaydır. Ancak yalnızca uygulayıcılar (veya bir şeyler yapan kişiler) konuyu kendiliğinden kavrama eğilimindedir.

(Oldukça Mutlu) Disorder Ailesi

Teknik bir yorum. Kırılganlık ve anti-kırılganlığın, maruziyetten kaynaklanan potansiyel kazanç veya zarar anlamına geldiğini söylemeye devam ediyoruz. *bir şey*oynaklıkla ilgili. Bu ne bir şey? Basitçe, genişletilmiş bozukluk ailesine üyelik.

> Genişletilmiş Bozukluk Ailesi (veya Kümesi): (i) belirsizlik, (ii) değişkenlik, (iii) kusurlu, eksik bilgi, (iv) şans, (v) kaos, (vi) oynaklık, (vii) düzensizlik, (viii) entropi, (ix) zaman, (x) bilinmeyen, (xi) rastgelelik, (xii) karışıklık, (xiii) stres faktörü, (xiv) hata, (xv) sonuçların dağılımı, (xvi) bilgisizlik.

Belirsizlik, düzensizlik ve bilinmeyenin etkileri bakımından tamamen eşdeğer olduğu görülür: Kırılgan olmayan sistemler (bir dereceye kadar) bunların neredeyse hepsinden yararlanır ve kırılgan olanlar da bu sistemler tarafından cezalandırılır; hatta bunları üniversite kampüslerinin ayrı binalarında bulmanız gerekse bile ve hayatında hiç gerçek risk almamış veya daha kötüsü hiç yaşamamış bir filozof size "bunlar*açıkça*aynı şey değil."

Neden madde (ix), zaman? Zaman işlevsel olarak oynaklığa benzer: daha fazla zaman, daha fazla olay, daha fazla düzensizlik. Sınırlı zarar görebiliyorsanız ve küçük hatalara karşı kırılgan değilseniz, zaman size fayda sağlayan türden hatalar veya ters hatalar getirir. Bu, büyükannenizin deneyim dediği şeydir. Kırılganlık zamanla kırılır.

Sadece Bir Kitap

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Bu, bu kitabı benim merkezi çalışmam haline getiriyor. Her seferinde bir sonraki adıma taşınan tek bir ana fikrim oldu, son adım -bu kitap- daha çok büyük bir sıçramaya benziyor. "Pratik benliğimle", bir uygulayıcı ruhumla yeniden bağlantı kuruyorum, çünkü bu, daha önce ayrı yollara gitmiş olan rastgelelik ve belirsizlik konusundaki entelektüel ve felsefi ilgi alanlarımın bir uygulayıcı ve "değişkenlik uzmanı" olarak tüm geçmişimin birleşmesidir.

Yazılarım, başlangıçları, sonları ve son kullanma tarihleri olan belirli konular üzerine tek başına yazılmış denemeler değildir; daha ziyade, bu merkezi fikirden, belirsizliğe, rastgeleliğe, olasılığa, düzensizliğe ve anlamadığımız bir dünyada ne yapılması gerektiğine odaklanan ana bir gövdeden, yani görünmeyen unsurlar ve özelliklere sahip, rastgele ve karmaşık bir dünyada; yani, opaklık altında karar alma sürecinden oluşan, birbiriyle örtüşmeyen bölümlerdir. Gövdeye *Kapalı*e (şimdiye kadar) felsefi ve teknik ekler artı bir üçlemeden oluşuyor. Kural, bir kitabın rastgele bir bölümü arasındaki mesafedir, diyelim ki,*Kırılgan olmayan,*ve diyelim ki bir diğerinin rastgele bir bölümü, *Rastgelelik Tarafından Aldatılmak,*uzun bir kitabın bölümleri arasındakine benzer olmalıdır. Kural, korpusun (bilim, felsefe, iş, psikoloji, edebiyat ve otobiyografik bölümler arasında geçiş yaparak) rastgeleliğe düşmeden alanları geçmesine izin verir.

Yani bu kitabın ilişkisi*Kara Kuğu*şöyle olurdu: kronolojiye rağmen (ve bu kitabın Kara Kuğu fikrini doğal ve zorunlu sonucuna götürmesine rağmen),*Kırılgan olmayan*ana hacim olurdu ve*Kara Kuğu*bir tür yedeklemesi ve teorik bir yedeklemesi, hatta belki de junior eki. Neden? Çünkü*Kara Kuğu*(ve selefi,*Rastgelelik Tarafından Aldatılmak*) bizi korkunç bir duruma ikna etmek için yazılmıştı ve bunun için çok çalışılmıştı; bu eser, (a) Kara Kuğuların topluma ve tarihe hükmettiği (ve insanların, sonradan akılcılaştırma nedeniyle, onları anlayabileceklerini düşündükleri) konusunda ikna olmaya gerek olmadığı konumundan başlıyor; (b) bunun sonucunda, özellikle ciddi doğrusal olmayan durumlar altında neler olup bittiğini tam olarak bilmiyoruz; bu yüzden hemen pratik konulara geçebiliriz.

Cesaret yoksa inanç da yok

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Uygulayıcının ahlak anlayışına uygun olarak bu kitaptaki kural şöyledir: Kendi pişirdiğim yemeği yerim.

Mesleki hayatımda yazdığım her satırda sadece yaptığım şeyler hakkında yazdım ve başkalarının almasını veya kaçınmasını önerdiğim riskler, benim aldığım veya kaçındığım risklerdi. Yanılıyorsam ilk zarar gören ben olurum. Bankacılık sisteminin kırılganlığı konusunda uyardığımda*Kara Kuğu,*Çöküşüne bahse girmiştim (özellikle mesajım dikkate alınmadığında); aksi takdirde bunun hakkında yazmanın etik olmayacağını hissettim. Bu kişisel kısıtlama tıp, teknik yenilik ve hayattaki basit meseleler dahil her alan için geçerlidir. Bu, kişinin kişisel deneyimlerinin bir fikir hakkında bir sonuca varmak için yeterli bir örnek oluşturduğu anlamına gelmez; sadece kişinin kişisel deneyiminin, görüşün özgünlüğü ve samimiyeti damgasını vurmasıdır. Deneyim, özellikle "gözlemsel" olarak adlandırılan çalışmalarda bulduğumuz kiraz toplamadan yoksundur; bu çalışmalarda araştırmacı geçmişteki kalıpları bulur ve bu nedenle muazzam miktardaki veri sayesinde uydurulmuş bir anlatının tuzağına düşebilir.

Ayrıca, yazarken, yazmanın bir parçası olarak bir kütüphanede bir konuyu araştırmak zorunda kalırsam kendimi yozlaşmış ve etik dışı hissederim. Bu bir filtre görevi görür—tek filtredir. Konu benim için araştıracak kadar ilgi çekici değilse *bağımsız olarak,*kendi merakım veya amaçlarım için ve daha önce yapmadım, o zaman bu konuda hiç yazmamalıyım, nokta. Bu, kütüphanelerin (fiziksel ve sanal) kabul edilemez olduğu anlamına gelmez; bunların*kaynak* herhangi bir fikrin. Öğrenciler, bir kendini geliştirme egzersizi olarak bir kütüphaneden bilgi edinmeleri gereken konularda denemeler yazmak için para öderler; yazmak için ücret alan ve başkaları tarafından ciddiye alınan bir profesyonel daha güçlü bir filtre kullanmalıdır. Sadece damıtılmış fikirler, uzun süre içimizde kalanlar ve gerçeklikten gelenler kabul edilebilir.

Pek bilinmeyen felsefi kavramı yeniden canlandırmanın zamanı geldi *inançsal bağlılık,*Konuşmanın ötesine geçen ve kişisel riskler almaya yetecek kadar bağlı olduğumuz bir inanç sınıfı.

Eğer Bir Şey Görürseniz

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Modernlik, ahlakın yerini hukuk jargonuyla değiştirmiştir ve hukuk, iyi bir avukatla kolayca oynanabilir.

Bu yüzden kırılganlığın transferini veya daha doğrusu anti-kırılganlığın çalınmasını, sistemi "arbitrajlayan" insanlar tarafından ifşa edeceğim. Bu insanlar isimleriyle anılacak. Şairler ve ressamlar özgürdür,*özgür şairler ve ressamlar,*ve böyle bir özgürlükle birlikte gelen ciddi ahlaki zorunluluklar vardır. İlk etik kural:

Eğer bir sahtekarlık görüyorsanız ve sahtekarlık demiyorsanız, siz de sahtekarsınız.

Kibirliye karşı nazik olmak, iyi insanlara karşı kibirli olmaktan daha iyi olmadığı gibi, kötülük yapan birine karşı hoşgörülü olmak da onu hoş görmek anlamına gelir.

Ayrıca, birçok yazar ve akademisyen, diyelim ki yarım şişe şarap içtikten sonra, özelde, basılıda konuştuklarından farklı bir şekilde konuşurlar. Yazıları kesinlikle sahtedir, sahtedir. Ve toplumun birçok sorunu "başkaları yapıyor" argümanından kaynaklanır. Dolayısıyla, üçüncü kadeh Lübnan şarabından (beyaz) sonra özelde birine tehlikeli, etik açıdan sorunlu bir fragilista dersem, burada da aynısını yapmak zorunda kalırım.

Başkaları tarafından (henüz) öyle adlandırılmadıkları halde, insanları ve kurumları basılı olarak sahtekar olarak adlandırmanın bir maliyeti vardır, ancak caydırıcı olmak için çok küçüktür. Matematik bilimci Benoît Mandelbrot,*Kara Kuğu,*kendisine adanmış bir kitap, beni aradı ve sessizce şöyle dedi: "Sana hangi dilde 'iyi şanslar' demeliyim?" Şansa ihtiyacım olmadığı ortaya çıktı; her türlü saldırıya karşı anti-kırılgandım: Central Fragilista Delegasyonu'ndan ne kadar çok saldırı alırsam, mesajım o kadar çok yayıldı ve insanların argümanlarımı incelemesini sağladı. Şimdi küreği kürek olarak adlandırmada daha ileri gitmediğim için utanıyorum.

Uzlaşmak, göz yummaktır. Takip ettiğim tek modern söz George Santayana'nınkidir:*Bir insan, dünyayı ve diğer insanları tavizsiz bir samimiyetle yargıladığında ahlaki açıdan özgürdür.*Bu sadece bir amaç değil, aynı zamanda bir zorunluluktur.

Şeylerin Fossilizasyonu

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

İkinci etik nokta.

Bilimsel sürece kendimi teslim etmekle yükümlüyüm çünkü bunu başkalarından talep ediyorum, ama bundan fazlası değil. Tıpta veya diğer bilimlerde deneysel iddialar okuduğumda, bu iddiaların akran denetimi mekanizmasından, bir tür gerçek kontrolünden, yaklaşımın titizliğinin incelenmesinden geçmesini isterim. Öte yandan mantıksal ifadeler veya matematiksel akıl yürütmeyle desteklenen ifadeler böyle bir mekanizma gerektirmez: kendi ayakları üzerinde durabilirler ve durmalıdırlar. Bu yüzden bu kitaplar için teknik dipnotları uzmanlaşmış ve akademik yayın organlarında yayınlıyorum ve daha fazlasını yapmıyorum (ve bunları kanıt veya daha ayrıntılı teknik argümanlar gerektiren ifadelerle sınırlıyorum). Ancak özgünlük uğruna ve kariyerizmden (bilginin rekabetçi bir spora dönüştürülerek değersizleştirilmesinden) kaçınmak için, bu dipnotların dışında herhangi bir şey yayınlamayı kendime yasaklıyorum.

"Tuhaf meslek" olarak adlandırdığım şeyde yirmi yılı aşkın bir süredir işlemsel tüccar ve iş adamı olarak çalıştıktan sonra, birinin akademik kariyer dediği şeyi denedim. Ve bildireceğim bir şey var—aslında bu, hayattaki kırılganlık karşıtı fikrin ve ikilik arasındaki ilişkinin arkasındaki itici güçtü *doğal*e yabancılaşma *doğal olmayan*. Ticaret eğlenceli, heyecan verici, canlı ve doğaldır; şu anda profesyonelleşmiş haliyle akademi bunların hiçbiri değildir. Ve akademinin, değişken ve risk alan iş hayatından sonra "daha sessiz" ve duygusal olarak rahatlatıcı bir geçiş olduğunu düşünenler için bir sürpriz: eylem halindeyken, her gün yeni sorunlar ve korkular ortaya çıkar ve önceki günün baş ağrılarını, kızgınlıklarını ve çatışmalarını yerinden eder ve ortadan kaldırır. Bir çivi, şaşırtıcı bir çeşitlilikle diğer bir çiviyi yerinden eder. Ancak akademisyenler (özellikle sosyal bilimlerde) birbirlerine güvenmiyor gibi görünüyor; önemsiz saplantılar, kıskançlık ve buz gibi soğuk nefretler içinde yaşıyorlar, küçük aşağılamalar kinlere dönüşüyor, zamanla bir bilgisayar ekranıyla yapılan işlemin yalnızlığında ve çevrelerinin değişmezliğinde fosilleşiyor. İş dünyasında neredeyse hiç görmediğim bir kıskançlık seviyesinden bahsetmiyorum bile. Deneyimime göre para ve işlemler ilişkileri arındırıyor; "Tanınma" ve "itibar" gibi fikirler ve soyut konular onları çarpıtarak sürekli bir rekabet atmosferi yaratır. Kimlik bilgisi için açgözlü olan insanları mide bulandırıcı, itici ve güvenilmez bulmaya başladım.

Ticaret, iş dünyası, Levant pazarları (büyük ölçekli pazarlar ve şirketler olmasa da) insanların en iyi yönlerini ortaya çıkaran, çoğunu affedici, dürüst, sevgi dolu, güvenen ve açık fikirli kılan aktiviteler ve yerlerdir. Yakın Doğu'daki Hristiyan azınlığın bir üyesi olarak şunu söyleyebilirim ki

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

ticaret, özellikle küçük ticaret, hoşgörüye açılan kapıdır—benim fikrime göre, herhangi bir hoşgörü biçimine açılan tek kapıdır. Mantıksallaştırmalardan ve derslerden daha iyidir. Kırılgan olmayan tamiratlar gibi, hatalar küçüktür ve hızla unutulur.

İnsan olmaktan ve diğer insanların kaderlerine aşık olduğu bir ortamda bulunmaktan mutlu olmak istiyorum ve akademiyle tanışana kadar, o ortamın belirli bir ticaret biçimi (yalnız bir akademik çalışmayla birleştiğinde) olduğunu hiç düşünmemiştim. Biyolog-yazar ve liberteryen ekonomist Matt Ridley, bunun gerçekten Fenikeli tüccar olduğunu hissettirdi.

bende (ya da daha doğrusu Kenanlıda) entelektüel olan oydu.[4]

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

V. ORGANİZASYON

*Kırılgan olmayan*Yedi kitaptan ve notlar bölümünden oluşmaktadır.

Neden "kitaplar"? Romancı ve deneme yazarı Rolf Dobelli'nin etik ve *olumsuzluk yoluyla*Ayrı olarak sağladığım bölümler, her birinin ayrı bir kitap olması ve kısa veya orta uzunlukta bir deneme olarak yayınlanması gerektiğiydi. Kitapları "özetleme" işinde olan biri dört veya beş ayrı açıklama yazmak zorunda kalacaktı. Ancak bunların tek başına denemeler olmadığını gördüm; her biri, evrim, siyaset, iş inovasyonu, bilimsel keşif, ekonomi, etik, epistemoloji ve genel felsefe gibi daha derinlere veya farklı alanlara inerek merkezi bir fikrin uygulamalarıyla ilgileniyor. Bu yüzden bunlara bölümler veya kısımlar yerine kitaplar diyorum. Bana göre kitaplar genişletilmiş dergi makaleleri değil, okuma deneyimleridir; ve yazılarında alıntı yapmak için okuma eğiliminde olan akademisyenler (eğlence, merak veya sadece okumayı sevdikleri için okumak yerine) metni hızla tarayıp onu dahil oldukları mevcut bir söyleme bağlayan tek bir cümlede özetleyemedikleri zaman hayal kırıklığına uğramaya eğilimlidirler. Dahası, deneme ders kitabının tam tersidir; otobiyografik düşünceleri ve benzetmeleri daha felsefi ve bilimsel araştırmalarla karıştırır. Olasılık hakkında tüm ruhumla ve risk alma işindeki tüm deneyimlerimle yazıyorum; yaralarımla yazıyorum, bu nedenle düşüncem otobiyografiden ayrılamaz. Kişisel deneme biçimi belirsizlik konusu için idealdir.

Sıralama şu şekildedir.

Bu önsözün ekinde Üçlü, kırılganlık yelpazesi boyunca dünyanın kapsamlı bir haritası olan bir tablo olarak sunulmaktadır.

Kitap I,*Anti-kırılgan: Bir Giriş* , yeni özelliği sunar ve evrimi ve organik olanı tipik anti-kırılgan sistem olarak tartışır. Ayrıca kolektifin anti-kırılganlığı ile bireyin kırılganlığı arasındaki takası da inceler.

Kitap II,*Modernite ve Anti-Kırılganlığın İnkarı* , sistemleri (çoğunlukla politik sistemleri) oynaklıktan mahrum bıraktığımızda ne olacağını açıklar. Ulus-devlet denen bu buluşu ve zarar fikrini tartışır

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

şifacı tarafından yapılır, size yardım etmeye çalışan ve sonunda size çok kötü zarar veren biri.

Kitap III, *Dünyaya Yönelik Öngörüsüz Bir Bakış* , Şişman Tony'yi ve onun kırılganlığa dair sezgisel tespitini tanıtır ve Romalı filozof ve eylemci Seneca'nın yazılarında temellenen şeylerin temel asimetrisini sunar.

Kitap IV, *Opsiyonellik, Teknoloji ve Anti-Kırılganlığın Zekası* , dünyanın gizemli özelliğini, şeylerin arkasında insan "zekası" yerine belli bir asimetrinin olduğunu ve isteğe bağlılığın bizi buraya nasıl sürüklediğini sunar. Sovyet-Harvard yöntemi dediğim şeye karşıdır. Ve Şişko Tony, Sokrates'le, tam olarak açıklanamayan şeyleri nasıl yaptığımız konusunda tartışır.

Kitap V, *Doğrusal Olmayan ve Doğrusal Olmayan* (*aynen öyle*), felsefe taşı ve onun zıttı hakkındadır: kurşunu altına ve altını kurşuna nasıl dönüştürebiliriz. İki bölüm, kitabın merkezi teknik bölümünü oluşturur—kitabın tesisatı—kırılganlığı haritalandırır (doğrusal olmama, daha spesifik olarak, dışbükeylik etkileri) ve belirli bir dışbükey strateji sınıfından gelen avantajı gösterir.

Kitap VI, *Olumsuz Yol* , çıkarma işleminin toplama işlemine göre bilgeliğini ve etkinliğini gösterir (ihmal işlemlerinin komisyon işlemlerine göre). Bu bölüm dışbükeylik etkileri kavramını tanıtır. Elbette ilk uygulama tıp alanındadır. Tıbba yalnızca epistemolojik, risk yönetimi yaklaşımıyla bakarım ve oradan farklı görünür.

Yedinci Kitap, *Kırılganlık ve Anti-Kırılganlığın Etiği* , etik değerleri kırılgan transferlere dayandırır, bir tarafın fayda, diğerinin zarar görmesine neden olur ve oyunda yer almamanın yarattığı sorunlara işaret eder.

Kitabın sonunda grafikler, notlar ve teknik ek yer alıyor.

Kitap üç düzeyde yazılmıştır.

İlk olarak, edebi ve felsefi, benzetmeler ve resimlerle ama çok az teknik argümanla, Kitap V (felsefe taşı), dışbükeylik argümanlarını sunar. (Aydınlanmış okuyucunun atlaması önerilir) Kitap V (çünkü fikirler başka yerlere damıtılıyor.)

İkincisi, grafikler ve daha teknik tartışmaların yer aldığı, ancak ayrıntılı türetmelerin yapılmadığı ek.

Üçüncüsü, daha ayrıntılı argümanlar içeren, hepsi teknik makaleler ve notlar biçimindeki yedek materyal (resimlerimi ve benzetmelerimi yanlış anlamayın)

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

kanıt olarak; unutmayın, kişisel bir deneme bilimsel bir belge değildir, ancak bilimsel bir belge bilimsel bir belgedir). Tüm bu yedek belgeler, serbestçe erişilebilen elektronik bir teknik arkadaş olarak bir araya getirilmiştir.

1Kumarhaneler ve insan yapımı durumlar ve yapılar gibi dar tanımlanmış alanlar dışında.

2Hayek, organik fiyat oluşumu hakkındaki fikrini risk ve kırılganlığa taşımadı. Hayek'e göre, bürokratlar verimsizdi, kırılgancılar değil. Bu tartışma kırılganlık ve anti-kırılganlıkla başlıyor ve bizi yan tartışma olarak organik fiyat oluşumuna götürüyor.

3"Volatiliteden nefret ediyor" için kullandığım teknik terim "kısa vega" veya "kısa gama" idi, yani "volatilite artarsa zarar görür" ve "uzun vega" veya "uzun gama" fayda sağlayan şeyler içindi. Kitabın geri kalanında sırasıyla negatif ve pozitif maruziyetleri tanımlamak için "kısa" ve "uzun" kullanacağız. Volatiliteyi tahmin etme yeteneğimize asla inanmadığım kritik bir nokta, çünkü sadece şeylerin buna nasıl tepki verdiğine odaklandım.

4Bir kez daha lütfen hayır,*budalalık değil*. Bir konferans dersinin sonunda, "Peki sağlam ve anti-kırılgan arasındaki fark nedir?" veya daha az bilgili ve daha da sinir bozucu olan "Antifragile, dirençlidir, değil mi?" sorusuyla karşılaşmaya alışkınım. Cevabıma gelen tepki genellikle "Ah," oluyor ve bakışları da "Bunu daha önce neden söylemedin?" oluyor (elbette bunu daha önce söylemiştim). Anti-kırılganlığı tanımlama ve tespit etme üzerine yazdığım bilimsel makalenin ilk hakemi bile konuyu tamamen kaçırmış, anti-kırılganlık ve sağlamlığı birbirine karıştırmıştı ve o da benim tanımlarımı inceleyen bilim insanıydı. Şunu tekrar açıklamakta fayda var: Sağlam veya dirençli olan, oynaklık ve düzensizlikten ne zarar görür ne de faydalanır, oysa anti-kırılgan olan bunlardan faydalanır. Ancak kavramın anlaşılması için biraz çaba sarf etmek gerekiyor. İnsanların sağlam veya dirençli dediği birçok şey sadece sağlam veya dirençlidir, diğer yarısı ise anti-kırılgandır.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

EK: ÜÇLÜ, YA DA DÜNYA VE ÜÇ ÖZELLİK BOYUNCA ŞEYLERİN HARİTASI

Şimdi—biraz çalıştıktan sonra—okurların zihninde, görünüşte birbirinden uzak unsurları, Yaşlı Cato, Nietzsche, Miletli Thales, şehir devletleri sisteminin gücü, zanaatkarların sürdürülebilirliği, keşif süreci, opaklığın tek taraflılığı, finansal türevler, antibiyotik direnci, aşağıdan yukarıya sistemler, Sokrates'in aşırı rasyonalizasyon daveti, kuşlara ders verme, saplantılı aşk, Darwinci evrim, Jensen'in eşitsizliğinin matematiksel kavramı, opsiyonellik ve opsiyon teorisi, atalardan kalma sezgiler fikri, Joseph de Maistre ve Edmund Burke'ün eserleri, Wittgenstein'ın anti-rasyonalizmi, ekonomi kurumunun sahte teorileri, kurcalama ve brikolaj, üyelerinin ölümüyle daha da kötüleşen terörizm, zanaatkar topluluklar için bir savunma, orta sınıfın etik kusurları, Paleo tarzı egzersizler (ve beslenme), tıbbi iatrojenik fikri, muhteşemliğin görkemli kavramı (*megalopsikkon*), dışbükeylik fikrine olan takıntım (ve içbükeylik fobim), 2000'lerin sonundaki bankacılık ve ekonomik kriz, gereksizliğin yanlış anlaşılması, turist ile aylak arasındaki fark, vb. Hepsi tek bir -ve eminim ki basit- başlıkta.

Nasıl? Şeylerin -önemli olan hemen hemen her şeyin- nasıl haritalanabileceğini veya üç kategoriye, benim Üçlü dediğim şeye sınıflandırılabileceğini görerek başlayabiliriz.

Şeyler Üçlü Olarak Gelir

Prolog'da, gelecekteki olasılıkları tahmin etmek ve hesaplamak yerine kırılganlığa odaklanma fikrinin olduğunu ve kırılganlık ile anti-kırılganlığın farklı derecelerde bir spektrumda yer aldığını gördük. Buradaki görev,

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

maruziyetlerin bir haritasını oluşturun. (Bu, "gerçek dünya çözümü" olarak adlandırılır, ancak yalnızca akademisyenler ve diğer gerçek dünya dışı operatörler, basitçe "çözüm" yerine "gerçek dünya çözümü" ifadesini kullanırlar.)

Triad, öğeleri adlandırma boyunca üç sütunda sınıflandırır

KIRILGAN SAĞLAM ANTİ-KIRILGAN

Kırılgan olanın huzur istediğini, anti-kırılgan olanın düzensizlikten büyüdüğünü ve sağlam olanın da pek umursamadığını hatırlayın. Okuyucu, kitabın fikirlerinin farklı alanlarda nasıl uygulandığını görmek için Üçlü'de gezinmeye davet edilir. Basitçe, belirli bir konuda, bir maddeyi veya bir politikayı tartıştığınızda, görev, onu Üçlü'nün hangi kategorisine koymak gerektiğini ve durumunu iyileştirmek için ne yapılması gerektiğini bulmaktır. Örneğin: merkezi ulus-devlet, Üçlü'nün en solunda, tam olarak kırılgan kategorisinde ve şehir-devletlerinin ademi merkeziyetçi sistemi, en sağda, anti-kırılgan kategorisindedir. İkincisinin özelliklerini edinerek, büyük devletin istenmeyen kırılganlığından uzaklaşabiliriz. Veya hatalara bakın. Solda, kırılgan kategorisinde, hatalar meydana geldiğinde nadir ve büyüktür, dolayısıyla geri döndürülemezdir; sağda hatalar küçük ve zararsızdır, hatta geri döndürülebilir ve hızla üstesinden gelinebilir. Ayrıca bilgi açısından da zengindirler. Yani belirli bir kurcalama ve deneme-yanılma sistemi anti-kırılganlık niteliklerine sahip olacaktır. Anti-kırılgan olmak istiyorsanız, kendinizi "hataları sever" durumuna koyun - "hatalardan nefret eder" durumunun sağına - bunları çok sayıda ve zararı az yaparak. Bu sürece "halter" stratejisi adını vereceğiz ve yaklaşacağız.

Veya sağlık kategorisini ele alalım. Ekleme solda, çıkarma sağda. *Kaldırma*ilaç veya başka bir doğal olmayan stres faktörü -örneğin glüten, fruktoz, sakinleştiriciler, oje veya benzeri bir madde- deneme yanılma yoluyla daha dayanıklıdır*ekleme*İlaç, yan etkileri bilinmeyen, “kanıt” ve “kanıt” hakkındaki ifadelere rağmen bilinmeyen.

Okuyucunun görebileceği gibi, harita kültür, sağlık, biyoloji, politik sistemler, teknoloji, kentsel örgütlenme, sosyoekonomik yaşam ve okuyucunun az çok doğrudan ilgisini çeken diğer konular gibi alanlar ve insan uğraşları arasında serbestçe yayılıyor. Hatta karar alma ve *aylak*aynı nefeste. Yani basit bir yöntem

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Bizi hem risk temelli bir politik felsefeye hem de tıbbi karar almaya yönlendirir.

Eylemdeki Üçlü

Burada kırılgan ve anti-kırılgan terimlerinin göreceli terimler olduğunu, tam olarak mutlak özellikler olmadığını unutmayın: Üçlü'nün sağındaki bir öğe, solundaki bir diğerinden daha anti-kırılgandır. Örneğin, zanaatkarlar küçük işletmelerden daha anti-kırılgandır, ancak bir rock yıldızı herhangi bir zanaatkardan daha anti-kırılgan olacaktır. Borç sizi her zaman sola koyar, ekonomik sistemleri kırılganlaştırır. Ve şeyler belirli bir stres seviyesine kadar anti-kırılgandır. Vücudunuz bir miktar kötü kullanımdan faydalanır, ancak bir noktaya kadar - Babil Kulesi'nin tepesinden aşağı atılmaktan çok fazla faydalanmazdı.

*Altın Sağlam:*Ayrıca,*sağlam*burada orta sütunda Aristoteles'in "altın orta"sına (genellikle "altın orta" olarak yanlış etiketlenir) eşdeğer değildir, örneğin cömertliğin savurganlık ile cimrilik arasında bir orta olması gibi - olabilir, ancak ille de öyle olmak zorunda değildir. Anti-kırılganlık genel olarak arzu edilir, ancak her zaman değil, çünkü anti-kırılganlığın pahalıya mal olacağı durumlar vardır, aşırı derecede. Ayrıca, sağlamlığı her zaman arzu edilir olarak düşünmek zordur - Nietzsche'yi alıntılamak gerekirse, ölümsüz olmaktan ölebilirsiniz.

Son olarak, artık yeni bir kelimeyle boğuşan okuyucu, ondan çok fazla şey isteyebilir. Eğer tanımlama*anti-kırılgan*oldukça belirsizdir ve belirli zarar veya oynaklık kaynaklarıyla sınırlıdır ve belirli bir maruz kalma aralığına kadardır, bundan daha fazla veya daha az değildir*kırılgan*. Kırılganlık karşıtılık belirli bir duruma göre değişir. Bir boksör sağlam, fiziksel durumu açısından sağlıklı olabilir ve dövüşten dövüşe gelişebilir, ancak kız arkadaşı tarafından terk edildiğinde kolayca duygusal olarak kırılgan olabilir ve gözyaşlarına boğulabilir. Büyükannenizin zıt özellikleri olabilir, kırılgan bir yapıya sahip olabilir ancak güçlü bir kişiliğe sahip olabilir. Lübnan iç savaşından şu canlı görüntüyü hatırlıyorum: Ufak tefek yaşlı bir kadın, dul (siyah giyinmişti), bir savaş sırasında penceresinin camının kırılmasına neden oldukları için düşman tarafındaki milisleri azarlıyordu. Silahlarını ona doğrultmuşlardı; tek bir kurşun onu yok edebilirdi ancak gözle görülür şekilde kötü bir an yaşıyorlardı, korkutulmuş ve

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

onun. O bir boksörün tam tersiydi: fiziksel olarak kırılgan, ama karakter olarak kırılgan değildi.

Şimdi Üçlü.

TıklamakBurada Bu tablonun daha büyük bir görüntüsü için.

TABLE 1 • THE CENTRAL TRIAD: THREE TYPES OF EXPOSURE

	FRAGILE	*ROBUST*	*ANTIFRAGILE*
Mythology—Greek	Sword of Damocles, Rock of Tantalus	Phoenix	Hydra
Mythology—New York and Brooklyn	Dr. John	Nero Tulip	Fat Tony, Yevgenia Krasnova*
Black Swan	Exposed to negative Black Swans		Exposed to positive Black Swans
Businesses	New York: Banking system		Silicon Valley: "Fail fast," "Be foolish"
Biological & economic systems	Efficiency, optimized	Redundancy	Degeneracy (functional redundancy)
Errors	Hates mistakes	Mistakes are just information	Loves mistakes (since they are small)
Errors	Irreversible, large (but rare) errors, blowups		Produces reversible, small errors
Science/technology	Directed research	Opportunistic research	Stochastic tinkering (antifragile tinkering or bricolage)

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Dichotomy event-exposure	Studying events, measuring their risks, statistical properties of events	Studying exposure to events, statistical properties of exposures	Modifying exposure to events
Science	Theory	Phenomenology	Heuristics, practical tricks
Human body	Mollification, atrophy, "aging," sarcopenia	Mithridatization, recovery	Hormesis, hypertrophy
Ways of thinking	Modernity	Medieval Europe	Ancient Mediterranean
Human relationships	Friendship	Kinship	Attraction
Ancient culture (Nietzsche)	Apollonian	Dionysian	Balanced mixture of Apollonian and Dionysian
Ethics	The weak	The magnificent	The strong
Ethics	System without skin in the game	System with skin in the game	System with soul in the game
Regulation	Rules	Principles	Virtue
Systems	Concentrated sources of randomness		Distributed sources of randomness
Mathematics (functional)	Nonlinear-concave, or concave-convex	Linear, or convex-concave	Nonlinear-convex
Mathematics (probability)	Left-skewed (or negative skewed)	Low volatility	Right-skewed (or positive skewed)
Option Trading	Short volatility, gamma, vega	Flat volatility	Long volatility, "gamma," "vega"
Knowledge	Explicit	Tacit	Tacit with convexity

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Epistemology	True-False		Sucker-Nonsucker
Life and thinking	Tourist, personal and intellectual		Flâneur with a large private library
Financial dependence	Corporate employment, Tantalized class	Dentist, dermatologist, niche worker, minimum-wage earner	Taxi driver, artisan, prostitute, f*** you money
Learning	Classroom	Real life, pathemata mathemata	Real life and library
Political systems	Nation-state; centralized		Collection of city-states; decentralized
Social system	Ideology		Mythology
	Post-agricultural modern settlements		Nomadic and hunter-gatherer tribes
Knowledge	Academia	Expertise	Erudition
Science	Theory	Phenomenology	Evidence-based phenomenology
Psychological well-being	Post-traumatic stress		Post-traumatic growth
Decision making	Model-based probabilistic decision making	Heuristic-based decision making	Convex heuristics
Thinkers	Plato, Aristotle, Averroes	Early Stoics, Menodotus of Nicomedia, Popper, Burke, Wittgenstein, John Gray	Roman Stoics, Nietzsche, Nietzsche perhaps Hegel (sublation), Jaspers

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Economic life	Econophasters cults	Anthropologists	Religion
Economic life (effect on economic life)	Bureaucrats		Entrepreneurs
Reputation (profession)	Academic, corporate executive, pope, bishop, politician	Postal employee, truck driver, train conductor	Artist, writer
Reputation (class)	Middle class	Minimum-wage persons	Bohemian, aristocracy, old money
Medicine	*Via positiva* Additive treatment (give medication)		*Via negativa* Subtractive treatment (remove items from consumption, say cigarettes, carbs, etc.)
Philosophy/ science	Rationalism	Empiricism	Skeptical, subtractive empiricism
	Separable		Holistic
Economic life		Owner operated	
Finance	Short option		Long option
Knowledge	Positive science	Negative science	Art
Stress	Chronic stressors		Acute stressors, with recovery
Decision making	Acts of commission		Acts of omission ("missed opportunity")
Literature	E-reader	Book	Oral tradition
Business	Industry	Small business	Artisan
Food	Food companies		Restaurants
Finance	Debt	Equity	Venture capital

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Finance	Public debt	Private debt with no bailout	Convertible
General	Large	Small but specialized	Small but not specialized
General	Monomodal		Barbell
Risk taking	Markowitz	Kelly criterion	Kelly criterion using finite bets
Legal system	Statutory law, legal code		Common law, equity
Regulation	Code of regulations		Heuristic regulations
Finance	Banks, hedge funds managed by econophasters	Hedge funds (some)	Hedge funds (some)
Business	Agency problem		Principal operated
Noise-signal	Signal only		Stochastic resonance, simulated annealing
Model error	Concave to errors		Convex to errors
Education	Soccer mom	Street life	Barbell: parental library, street fights
Physical training	Organized sports, gym machines		Street fights
Urbanism	Robert Moses, Le Corbusier		Jane Jacobs

* Dr. John, Nero Tulip, Fat Tony, and Yevgenia Krasnova are characters in *The Black Swan*. Nero Tulip is also a character in *Fooled by Randomness*.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

KİTAP I

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Anti-kırılgan: Bir Giriş

İlk iki bölüm anti-kırılganlığı tanıtıyor ve örneklendiriyor.Bölüm 3 Organik ile mekanik arasında bir ayrım yapar, mesela kediniz ile çamaşır makineniz arasında.Bölüm 4 bazılarının kırılganlığının diğerlerinin kırılganlığından kaynaklandığı, hataların bazılarının yararına olup diğerlerinin yararına olmadığı gibi insanların evrim adını verdiği ve hakkında çok ama çok şey yazdığı konularla ilgilidir.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

BÖLÜM 1

Demokles ve Hidra arasında

Lütfen kafamı kesin—Biraz sihirle renkler nasıl renk olur—Dubai'de ağırlık kaldırma nasıl yapılır

---

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

YARI HAYATIN ADI YOK

Postanedesiniz ve Orta Sibirya'daki bir kuzeninize şampanya kadehleriyle dolu bir paket hediye göndermek üzeresiniz. Paket nakliye sırasında hasar görebileceğinden, üzerine "kırılgan", "kırılabilir" veya "dikkatli tutun" (kırmızı) damgası vururdunuz. Peki böyle bir durumun tam tersi, "kırılgan"ın tam tersi nedir?

Hemen hemen herkes "kırılgan" kelimesinin zıttının "sağlam", "esnek", "katı" veya benzeri bir şey olduğunu söyler. Ancak dayanıklı, sağlam (ve şirket) ne kırılan ne de iyileşen öğelerdir, bu yüzden üzerlerine bir şey yazmanız gerekmez - üzerinde kalın yeşil harflerle "sağlam" yazan bir paket gördünüz mü hiç? Mantıksal olarak, "kırılgan" bir paketin tam zıttı, üzerinde "lütfen yanlış kullanın" veya "lütfen dikkatsizce kullanın" yazan bir paket olurdu. İçeriği sadece kırılmaz olmakla kalmaz, aynı zamanda şoklardan ve çok çeşitli travmalardan da faydalanırdı. Kırılgan,*en iyi ihtimalle*zarar görmemiş, sağlam olan*en iyi ihtimalle*Ve*en kötü ihtimalle*zarar görmemiş. Ve kırılganın zıttı bu nedenle şudur:*en kötü ihtimalle* zarar görmemiş.

Böyle bir pakete "anti-kırılgan" adını verdik; basit, bileşik olmayan bir sözcük olmadığı için yeni bir sözcük gerekiyordu.*Oxford İngilizce Sözlüğü*Bu, ters kırılganlığın noktasını ifade eder. Çünkü anti-kırılganlık fikri bilincimizin bir parçası değildir—ama neyse ki, atalarımızın davranışımızın, biyolojik aygıtımızın ve hayatta kalmış her sistemin her yerde bulunan bir özelliğidir.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

ŞEKİL 1. Stres ve düzensizlik için yalvaran bir paket. Kredi: Giotto Enterprise ve George Nasr.

Kavramın zihnimize ne kadar yabancı olduğunu görmek için deneyi tekrarlayın ve bir sonraki toplantıda, piknikte veya isyan öncesi cemaatte kırılgan kelimesinin zıt anlamlısının ne olduğunu sorun (ve ısrarla kırılganı kastettiğinizi belirtin)*tam tersi,* zıt özelliklere ve getiriye sahip bir şey). Sağlam dışında muhtemel cevaplar şunlar olacaktır: kırılmaz, sağlam, iyi yapılmış, esnek, güçlü, bir şeye dayanıklı (örneğin, su geçirmez, rüzgar geçirmez, paslanmaz)—tabii bu kitabı duymamışlarsa. Yanlış—ve sadece bireyler değil, bilgi dalları da bundan etkileniyor; bulduğum her eşanlamlı ve zıt anlamlı sözlüğünde yapılan bir hata bu.

Başka bir bakış açısıyla: tam tersi olduğu için*olumlu*dır*negatif,*Olumsuz *doğal,*pozitif kırılganlığın zıttı negatif kırılganlık olmalıdır (bu yüzden benim "anti-kırılganlık" adlandırmam) nötr değil, bu sadece sağlamlığı, gücü ve kırılmazlığı ifade eder. Gerçekten de, bir kişi matematiksel olarak bir şeyler yazdığında, anti-kırılganlık önünde negatif bir işaret olan kırılganlıktır bunun.[1]

Bu kör nokta evrensel görünüyor. Modern, antik, günlük veya argoda bilinen başlıca dillerde "anti-kırılganlık" için bir kelime yok. Rusça (Sovyet versiyonu) ve Standart Brooklyn İngilizcesi bile Dayanıklılık ile karıştırılan anti-kırılganlık için bir tanım.[2]

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Hayatın yarısına, hayatın ilginç yarısına bir isim koyamadık.

LÜTFEN BENİ KES

Anti-kırılganlık için ortak bir adımız yoksa, mitolojik bir eşdeğerlik, güçlü metaforlar aracılığıyla tarihsel zekanın ifadesi bulabiliriz. Yunan mitolojisinin Roma'da geri dönüştürülmüş bir versiyonunda, Sicilyalı tiran II. Dionysius, dalkavuk saray mensubu Damocles'e gösterişli bir ziyafetin lüksünü yaşatıyor, ancak başının üzerinde asılı duran bir kılıçla, bir atın kuyruğundan tek bir saç teliyle tavana bağlanmış halde. Atın saçı, sonunda baskı altında kırılan bir şeydir, ardından bir kan sahnesi, tiz çığlıklar ve antik ambulansların eşdeğeri gelir. Damocles kırılgan bir adamdır; kılıcın onu yere sermesi an meselesidir.

Başka bir antik efsanede, bu sefer eski bir Sami ve Mısır efsanesinin Yunanlılara geri dönüşümünde, muhteşem renklere sahip kuş Phoenix'i buluyoruz. Ne zaman yok edilse, kendi küllerinden yeniden doğuyor. Her zaman ilk haline geri dönüyor. Phoenix, büyüdüğüm şehir olan Beyrut'un antik sembolü oluyor. Efsaneye göre, Berytus (Beyrut'un tarihi adı) yaklaşık beş bin yıllık tarihinde yedi kez yok edilmiş ve yedi kez geri gelmiş. Hikaye ikna edici görünüyor, çünkü ben sekizinci bölümü kendim izledim; merkezi Beyrut (şehrin antik kısmı), acımasız iç savaş nedeniyle geç çocukluğumda sekizinci kez tamamen yok edildi. Ayrıca sekizinci yeniden inşasını da gördüm.

Ancak Beyrut, son haliyle, öncekinden daha iyi bir durumda yeniden inşa edildi ve ilginç bir ironi vardı: depremReklam
551, yeniden yapılanma sırasında (arkeologlar ve emlak geliştiricileri arasında halk arasında hakaretler) tarihin bir bonusu gibi keşfedilen Roma hukuk okulunu gömmüştü. Bu Phoenix değil, sağlamlığın ötesinde başka bir şey. Bu bizi üçüncü mitolojik metafora getiriyor: Hidra.

Yunan mitolojisinde Hydra, Argos yakınlarındaki Lerna gölünde yaşayan yılan benzeri bir yaratıktır ve çok sayıda başı vardır. Her biri kesildiğinde, ikisi geri çıkar. Bu yüzden zarar vermekten hoşlanır. Hydra, kırılganlığa karşı olmayı temsil eder.

Demokles'in kılıcı, güç ve başarının yan etkisini temsil eder: Bu sürekli tehlikeyle yüzleşmeden yükselip yönetemezsiniz - birisi

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

dışarıda sizi devirmek için aktif olarak çalışacaklar. Ve kılıç gibi tehlike de sessiz, amansız ve süreksiz olacak. Uzun sessizlik dönemlerinden sonra aniden düşecek, belki de tam da kişinin ona alıştığı ve varlığını unuttuğu anda. Kara Kuğular sizi yakalamak için orada olacak çünkü artık kaybedecek çok daha fazla şeyiniz var, bir başarı (ve büyüme) bedeli, belki de aşırı başarının kaçınılmaz cezası. Sonunda önemli olan ipin gücüdür - yemek partisinin zenginliği ve gücü değil. Ancak neyse ki bu, dinlemek isteyenler için tanımlanabilir, ölçülebilir ve yönetilebilir bir zaaftır. Üçlünün tüm amacı, birçok durumda ipin gücünü ölçebilmemizdir.

Ayrıca, böyle bir büyümenin ardından düşüşün toplum için ne kadar zehirli olabileceğini düşünün, çünkü Damocles'in kılıcının düşmesine tepki olarak yemek yiyen misafirin düşüşü, şu anda ikincil hasar dediğimiz, başkalarına zarar veren bir şeye yol açacaktır. Örneğin, büyük bir kurumun çöküşü toplum üzerinde etkilere sahip olacaktır.

Sofistikelik, belirli bir sofistikelik türü, Kara Kuğular'a kırılganlık da getirir: toplumlar karmaşıklaştıkça, içlerinde giderek daha fazla "keskin uçlu" sofistikelik ve giderek daha fazla uzmanlaşma ile çöküşe karşı giderek daha savunmasız hale gelirler. Bu fikir, arkeolog Joseph Tainter tarafından zekice ve ikna edici bir şekilde ortaya konmuştur. Ancak böyle olmak zorunda değildir: bu yalnızca gerçekliğin matrisini anlamak ve fazladan bir adım atmak istemeyenler için geçerlidir. Başarıya karşı koymak için, yüksek dozda bir sağlamlığa, hatta yüksek dozda bir kırılganlık karşıtı güce ihtiyacınız vardır. Phoenix veya muhtemelen Hydra olmak istersiniz. Aksi takdirde Demokles'in kılıcı sizi yakalar.

İsimlendirmenin Gerekliliği Üzerine

Düşündüğümüzden daha fazlasını biliyoruz, ifade edebileceğimizden çok daha fazlasını. Resmi düşünce sistemlerimiz doğal olanı kötülüyorsa ve aslında anti-kırılganlık için bir adımız yoksa ve beynimizi kullandığımızda bu kavramla mücadele ediyorsak, bu eylemlerimizin onu ihmal ettiği anlamına gelmez. Eylemlerde ifade edilen algılarımız ve sezgilerimiz bildiğimiz ve tablolaştırdığımız, kelimelerle tartıştığımız ve bir sınıfta öğrettiğimiz şeylerden üstün olabilir. Özellikle güçlü kavramla bu noktayı bolca tartışacağız*olumsuz*

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

(günümüz kelime dağarcığında açıkça söylenemeyen veya doğrudan tanımlanamayan); şimdilik bu ilginç olguyu ele alalım.

İçinde*Dil Camından,*dilbilimci Guy Deutscher, renk körü olmasalar da birçok ilkel popülasyonun yalnızca iki veya üç renk için sözlü tanımlamalara sahip olduğunu bildiriyor. Ancak basit bir test verildiğinde, dizeleri karşılık gelen renklerle başarılı bir şekilde eşleştirebiliyorlar. Gökkuşağının çeşitli nüansları arasındaki farkları tespit edebiliyorlar ancak bunları kelime dağarcıklarında ifade etmiyorlar. Bu popülasyonlar biyolojik olarak olmasa da kültürel olarak renk körüdür.

Tıpkı organik olarak değil entelektüel olarak, kırılganlık karşıtı körü olduğumuz gibi. Farkı görmek için, bir anlatı inşa etmek için "mavi" ismine ihtiyacınız olduğunu, ancak eyleme geçtiğinizde ihtiyacınız olmadığını düşünün.

Pek çok rengin uzun süre bir isme sahip olmadığı ve Batı kültüründeki merkezi metinlerde isimlerinin olmadığı pek iyi bilinmemektedir. Hem Yunan hem de Sami dillerindeki antik Akdeniz metinleri de karanlık ve aydınlık etrafında kutuplaşmış az sayıda renkten oluşan azaltılmış bir kelime dağarcığına sahipti; Homeros ve çağdaşları yaklaşık üç veya dört ana renkle sınırlıydı: siyah, beyaz ve gökkuşağının belirsiz bir kısmı, genellikle kırmızı veya sarı olarak sınıflandırılır.

Guy Deutscher ile iletişime geçtim. Yardımı konusunda son derece cömertti ve bana antik çağlarda mavi gibi temel bir şey için bile kelimelerin eksik olduğunu söyledi. Antik Yunancada "mavi" kelimesinin bulunmaması, Homeros'un "şarap rengi deniz"e tekrar tekrar atıfta bulunmasını açıklıyor (*oinopa ponton*), okuyucular (bu okuyucu da dahil) için oldukça kafa karıştırıcı olmuştur.

İlginçtir ki, bu keşfi ilk olarak 1850'lerde yapan İngiliz Başbakanı William Gladstone'du (ve bunun için her zamanki gazeteciler tarafından haksız yere ve düşüncesizce aşağılandı). Oldukça bilgili bir kişi olan Gladstone, siyasi pozisyonlar arasındaki döneminde Homeros hakkında etkileyici bir bin yedi yüz sayfalık tez yazdı. Gladstone, son bölümde renk kelime dağarcığının bu sınırlamasını duyurdu ve modern duyarlılığımızı çok daha fazla renk nüansına bağladı ve bu da gözün nesiller arası eğitimine bağlandı. Ancak o zamanın kültüründeki bu renk varyasyonlarına rağmen, insanların nüansları tanımlayabildikleri gösterildi; tabii ki fiziksel olarak renk körü değillerse.

Gladstone birçok açıdan etkileyiciydi. Bilgisi, karakter gücü, zayıflara saygısı ve yüksek enerji seviyesinin yanı sıra, dört çok çekici özelliği (entelektüel cesaretten sonra zayıflara saygı,

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

bu yazar için ikinci en çekici özellik), dikkate değer bir öngörü gösterdi. O, kendi zamanında çok az kişinin önermeye cesaret edebildiği şeyi çözdü: *İlyada* gerçek bir hikayeye karşılık gelir (Truva şehri henüz keşfedilmemişti). Ayrıca, daha da ileri görüşlü ve bu kitap için büyük önem taşıyan, dengeli bir mali bütçe konusunda ısrarcıydı: mali açıkların sosyal ve ekonomik sistemlerde kırılganlığın başlıca kaynağı olduğu kanıtlanmıştır.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

PROTO-KIRILGANLIK ÖNLEYİCİLİK

İki başlangıç-anti-kırılganlık konsepti için isimler var, iki öncü uygulama da bazı özel durumlarını kapsıyor. Bunlar anti-kırılganlığın hafif yönleridir ve tıp alanıyla sınırlıdır. Ancak başlamak için iyi bir yoldur.

Efsaneye göre, Küçük Asya'daki Pontus kralı IV. Mithridates, babasının suikastından sonra saklanırken, giderek artan miktarlarda öldürücü olmayan dozlarda zehirli madde tüketerek zehirlenmeye karşı bir miktar koruma elde etti. Daha sonra bu süreci karmaşık bir dini ritüele dahil etti. Ancak bu bağışıklık, bir süre sonra kendi canına kıyma girişiminin zehirleyerek başarısız olmasıyla başını derde soktu, "başkalarının uyuşturucularına karşı kendini güçlendirmişti." Bu yüzden, kendisine kılıçla bir darbe indirmesi için müttefik bir askeri komutanın hizmetlerini istemek zorunda kaldı.

Adı geçen yöntem*Panzehir Mithridatium,*Antik dünyanın ünlü doktoru Celsus tarafından kutlanan bu eser, Roma'da oldukça moda olmuş olmalı, çünkü yaklaşık bir yüzyıl sonra imparator Nero'nun ana katili girişimlerine bazı karmaşıklıklar getirdi. Nero, işleri daha da renkli hale getirmek için, Caligula'nın kız kardeşi olan (ve daha da renkli, filozof Seneca'nın iddia edilen sevgilisi olan, daha sonra daha fazla bahsedeceğimiz) annesi Agrippina'yı öldürme fikrine takıntılıydı. Ancak bir anne, oğlunu oldukça iyi tanıma ve onun hareketlerini tahmin etme eğilimindedir, özellikle de tek çocuğu olduğunda - ve Agrippina zehir hakkında bir şeyler biliyordu, çünkü bu yöntemi en azından kocalarından birini öldürmek için kullanmış olabilir (işlerin oldukça renkli olduğunu söyledim). Bu yüzden, Nero'nun onunla bir sözleşmesi olduğundan şüphelenerek, oğlunun alt kademelerinin kullanabileceği zehirlere karşı Mithridatize oldu. Mithridates gibi Agrippina da sonunda daha mekanik yöntemlerle öldü çünkü oğlu (iddiaya göre) suikastçılar tarafından öldürüldü ve bu da bize her şeye karşı dayanıklı olunamayacağına dair küçük ama anlamlı bir ders verdi. Ve iki bin yıl sonra, kimse kılıçlara karşı "güçlenmemiz" için bir yöntem bulamadı.

Bir maddenin küçük bir dozuna maruz kalmanın, zamanla daha büyük miktarlarda ek maddelere karşı bağışıklık kazanmasının sonucuna Mithridatizasyon diyelim.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

bunun. Aşılama ve alerji tıbbında kullanılan yaklaşım türüdür. Tam olarak anti-kırılganlık değildir, hala daha mütevazı bir sağlamlık seviyesindedir, ancak yoldayız. Ve belki de zehirden mahrum kalmanın bizi kırılgan hale getirdiğine ve sağlamlaştırma yolunun bir miktar zararla başladığına dair bir ipucumuz var.

Şimdi zehirli maddenin bir dozda sizi genel olarak daha iyi hale getirdiği, sağlamlıktan bir adım öteye taşıdığı bir durumu ele alalım. Farmakologlar tarafından türetilen bir kelime olan hormesis, zararlı bir maddenin küçük bir dozunun aslında organizma için faydalı olması, ilaç gibi davranmasıdır. Aksi takdirde rahatsız edici bir maddenin çok azı, aşırı tepkiyi tetiklediği için organizmaya fayda sağlar ve genel olarak daha iyi hale getirir. Bu o zamanlar "zarardan elde edilen kazançlar" anlamında değil, "zarar doza bağlıdır" veya "ilaç doza bağlıdır" anlamında yorumlanıyordu. Bilim insanlarının ilgisini çeken şey doz-tepkinin doğrusal olmayışıydı.

Hormesis, eski çağlarda iyi biliniyordu (ve mavi renk gibi biliniyordu ancak ifade edilmiyordu). Ancak, ilk kez 1888'de, küçük dozlarda zehirin mayanın büyümesini teşvik ettiğini, büyük dozlarda ise zarar verdiğini gözlemleyen bir Alman toksikolog olan Hugo Schulz tarafından "bilimsel" olarak tanımlandı (henüz bir adı olmasa da). Bazı araştırmacılar, sebzelerin faydalarının "vitaminler" veya diğer bazı mantıklı teorilerde (yani, anlatı biçiminde mantıklı görünen ancak titiz deneysel testlere tabi tutulmamış fikirler) değil, aşağıdakilerde olabileceğini savunuyorlar: bitkiler kendilerini zarardan korur ve doğru miktarlarda tüketildiğinde organizmalarımızı uyarabilecek zehirli maddelerle yırtıcıları savuştururlar - ya da hikaye böyle devam ediyor. Yine, sınırlı, düşük dozlu zehirlenme sağlıklı faydaları tetikler.

Birçok kişi kalorik kısıtlamanın (kalıcı veya ara sıra) sağlıklı tepkileri ve anahtarları harekete geçirdiğini ve diğer faydalarının yanı sıra laboratuvar hayvanlarında yaşam beklentisini uzattığını iddia ediyor. Biz insanlar araştırmacıların bu tür kısıtlamaların yaşam beklentimizi artırıp artırmadığını test etmeleri için çok uzun yaşıyoruz (eğer hipotez doğruysa, testin denekleri araştırmacılardan daha uzun yaşardı). Ancak bu tür kısıtlamaların insanları daha sağlıklı hale getirdiği (ve ayrıca mizah anlayışlarını geliştirebileceği) anlaşılıyor. Ancak bolluk tam tersi bir etki yaratacağından, bu ara sıra kalorik kısıtlama şu şekilde de yorumlanabilir: çok fazla düzenli yiyecek sizin için kötüdür ve insanları açlık stresinden mahrum bırakmak onların tam potansiyellerinden daha az yaşamalarına neden olabilir; bu nedenle hormesis'in yaptığı tek şey, yiyecek ve açlık için doğal dozajı yeniden oluşturmak gibi görünüyor

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

insanlar. Başka bir deyişle, hormesis normdur ve yokluğu bize zarar veren şeydir.

Hormesis, 1930'lardan sonra bazı insanların yanlışlıkla onu homeopati ile ilişkilendirmesi nedeniyle bazı bilimsel saygı, ilgi ve uygulamaları kaybetti. Bu ilişki adil değildi çünkü mekanizmalar son derece farklıydı. Homeopati, bir hastalığın etkenlerinin çok seyreltilmiş kısımlarının (o kadar küçük ki neredeyse algılanamazlar, dolayısıyla hormesis'e neden olamazlar) bizi hastalığın kendisinden kurtarmaya yardımcı olabileceği gibi başka ilkelere dayanır. Homeopati çok az deneysel destek göstermiştir ve test metodolojileri nedeniyle bugün alternatif tıbba aittir, oysa hormesis, bir fenomen olarak, onu destekleyen bol miktarda bilimsel kanıta sahiptir.

Ancak daha önemli nokta, artık sistemleri stres faktörlerinden, hayati stres faktörlerinden mahrum bırakmanın ille de iyi bir şey olmadığını, hatta tamamen zararlı olabileceğini görebiliyoruz.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

ALAN BAĞIMSIZLIĞI ALAN BAĞIMLILIĞIDIR

Sistemlerin biraz stres ve ajitasyona ihtiyaç duyabileceği fikri, bunu bir alanda kavrayan ancak diğerinde kavrayamayanlar tarafından gözden kaçırılmıştır. Bu yüzden artık şunu da görebiliriz:*etki alanı bağımlılığı*zihinlerimizin, bir "alan"ın bir faaliyet alanı veya kategorisi olması. Bazı insanlar bir fikri bir alanda, diyelim ki tıpta anlayabilir ve başka bir alanda, diyelim ki sosyoekonomik yaşamda tanıyamayabilir. Ya da sınıfta anlayabilirler, ancak sokağın daha karmaşık dokusunda anlayamaz. İnsanlar bir şekilde, genellikle öğrendikleri bağlamların dışındaki durumları tanıyamazlar.

Dubai'nin sözde şehrindeki bir otelin girişinde alan bağımlılığının canlı bir örneğini gördüm. Bankacıya benzeyen bir adam üniformalı bir hamalın bagajını taşımasını sağladı (birinin belirli bir bankacı tipi olup olmadığını en ufak bir ipucuyla bile anlayabilirim çünkü onlara karşı fiziksel alerjilerim var, hatta nefes almamı bile etkiliyor). Yaklaşık on beş dakika sonra bankacının spor salonunda serbest ağırlık kaldırdığını, sanki bir bavul sallıyormuş gibi kettlebell kullanarak doğal egzersizleri taklit etmeye çalıştığını gördüm. Alan bağımlılığı yaygındır.

Dahası, sorun sadece Mithridatizasyon ve hormesisin (bazı) tıbbi çevrelerde bilinip sosyoekonomik yaşam gibi diğer uygulamalarda gözden kaçırılabilmesi değildir. Tıpta bile, bazıları bunu burada anlar ve orada gözden kaçırır. Aynı doktor "daha güçlü olmanız" için egzersiz önerebilir ve birkaç dakika sonra önemsiz bir enfeksiyona yanıt olarak "hastalanmamanız" için antibiyotik reçetesi yazabilir.

Alan bağımlılığının bir başka ifadesi: Bir ABD vatandaşına, büyük ölçüde bağımsızlığa sahip (ve Kongre'den hiçbir müdahalesi olmayan) yarı-hükümetsel bir kurumun, uzmanlık alanı olarak otomobillerin, sabah gazetelerinin ve Malbec şarabının fiyatlarını kontrol etmesi gerekip gerekmediğini sorun. Ülkenin savunduğu her ilkeyi ihlal ediyor gibi göründüğü için öfkeyle zıplar ve bunu önerdiğiniz için size Sovyet sonrası komünist bir köstebek der. Tamam. Sonra ona aynı hükümet kurumunun döviz kuru, özellikle de doların avroya ve Moğol tugritine karşı olan kurunu kontrol etmesi gerekip gerekmediğini sorun.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Aynı tepki: burası Fransa değil. Sonra ona çok nazikçe, ABD Federal Rezerv Bankası'nın başka bir malın, başka bir fiyatın, yani kredi oranının, ekonomideki faiz oranının fiyatını kontrol etme ve yönetme işinde olduğunu (ve bunu iyi yaptığını) belirtin. Liberteryen başkan adayı Ron Paul, Federal Rezerv'in kaldırılmasını veya hatta rolünün kısıtlanmasını önerdiği için bir çılgın olarak adlandırıldı. Ancak diğer fiyatları kontrol etmek için bir kurum kurulmasını önerdiği için de bir çılgın olarak adlandırılırdı.

Dil öğrenmede yetenekli ama kavramları bir dilden diğerine aktaramayan birini hayal edin, bu yüzden her yeni dil öğrendiğinde "chair" veya "love" veya "apple pie" kelimelerini yeniden öğrenmesi gerekir. "House" (İngilizce), "casa" (İspanyolca), "byt" (Sami) kelimelerini tanımaz. Hepimiz bir bakıma benzer şekilde engelliyiz, aynı fikri farklı bir bağlamda sunulduğunda tanıyamayız. Sanki şeylerin en yüzeysel kısmı, paketleme, hediye paketi tarafından aldatılmaya mahkûmmuşuz gibi. Bu yüzden bariz, çok bariz olan yerlerde kırılganlık karşıtı bir şey görmüyoruz. Başarı, ekonomik büyüme veya inovasyon hakkında kabul görmüş düşünce biçiminin bir parçası değildir, bunların yalnızca stres faktörlerine karşı aşırı telafi sonucu ortaya çıkabileceği. Bu aşırı telafiyi başka yerlerde de iş başında görmüyoruz. (Alan bağımlılığı aynı zamanda birçok araştırmacının belirsizlik, eksik anlayış, düzensizlik ve oynaklığın aynı yakın ailenin üyeleri olduğunu fark etmesini zorlaştıran sebeptir.)

Bu çeviri eksikliği insan olmanın getirdiği zihinsel bir engeldir ve ancak bunu aşmak ve aşmak için çaba gösterdiğimizde bilgeliğe veya mantığa ulaşmaya başlayabiliriz.

Aşırı telafi konusuna biraz daha derinlemesine bakalım.

[1]Tıpkı içbükeyliğin önünde negatif bir işaret bulunan ve bazen antikonvekslik olarak da adlandırılan dışbükeylik olması gibi.

[2]Brooklyn İngilizcesine ek olarak, hem antik (Latince, Yunanca) hem de modern dallar olan çoğu Hint-Avrupa dilini kontrol ettim: Roman (İtalyanca, Fransızca, İspanyolca, Portekizce), Slav (Rusça, Lehçe, Sırpça, Hırvatça), Cermen (Almanca, Felemenkçe, Afrikaans) ve Hint-İran (Hintçe, Urduca, Farsça). Ayrıca Sami (Arapça, İbranice, Aramice) ve Türk (Türkçe) gibi Hint-Avrupa dışındaki ailelerde de yok.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

BÖLÜM 2

Her Yerde Aşırı Telafi ve Aşırı Tepki

Heathrow pistinde yazmak kolay mıdır?—Papa'nın çalışmanızı yasaklamasını sağlamaya çalışın—Bir ekonomisti nasıl döversiniz (ama çok da sert değil, sadece hapse girmenize yetecek kadar)

Bir gün, İngiltere hükümet danışmanı ve politika yapıcısı David Halpern'in ofisinde otururken kendi alan bağımlılığım bana açıklandı. Anti-kırılganlık fikrine yanıt olarak, travma sonrası büyüme adı verilen, travma sonrası stres sendromunun tam tersi olan ve geçmiş olaylardan zarar gören insanların kendilerini aştığı bir fenomenden bahsetti. Daha önce hiç duymamıştım ve büyük bir utançla, varlığını düşünmek için hiç çaba göstermemiştim: Küçük bir literatür var ama dar bir disiplinin dışında reklamı yapılmıyor. Entelektüel ve sözde öğrenilmiş kelime dağarcığında, travma sonrası büyümeden değil, daha korkunç travma sonrası bozukluktan bahsediyoruz. Ancak popüler kültür, "karakter oluşturur" ifadesinde ortaya çıkan eşdeğerinin farkındadır. Aynısı antik Akdeniz klasikleri ve büyükanneler için de geçerlidir.

Entelektüeller, pozitif olanlardan (anti-kırılganlık) ziyade rastgelelikten (kırılganlık) kaynaklanan negatif tepkilere odaklanma eğilimindedir. Bu sadece psikolojide değildir: her alanda geçerlidir.

Nasıl yenilik yaparsınız? Önce, başınızı belaya sokmaya çalışın. Ciddi ama ölümcül olmayan bir beladan bahsediyorum. Ben, spekülasyondan öte, daha ziyade bir kanaat olan, yenilik ve karmaşıklığın, bu tür bir zorunluluğun tatmininin çok ötesine geçen şekillerde (örneğin, ilk bir buluşun veya icat girişiminin beklenmeyen yan etkilerinden) zorunlu ilk durumlardan kaynaklandığını savunuyorum. Doğal olarak, bu konu hakkında klasik düşünceler var, karmaşıklığın açlıktan doğduğunu söyleyen bir Latince söz var (*artificia belge şöhretleri*). Fikir

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

klasik edebiyata nüfuz eder: Ovid'de zorluk, dehayı uyandıran şeydir (*ingenium mala saepe movent*), Brooklyn İngilizcesinde "Hayat sana bir limon verdiğinde ..." anlamına gelir

> Aksiliklere karşı aşırı tepki göstermenin açığa çıkardığı aşırı enerji, yeniliği yaratır!

Antik çağlardan gelen bu mesaj göründüğünden çok daha derindir. Birçok düzeyde modern yöntemler ve yenilik ve ilerleme fikirleriyle çelişir, çünkü yeniliğin bürokratik fonlamadan, planlamadan veya insanları Harvard Business School'da bir Yüksek Dereceli Yenilik ve Girişimcilik Profesörü (hiçbir zaman yenilik yapmamış) tarafından verilen bir derse sokmaktan veya bir danışman (hiçbir zaman yenilik yapmamış) tutmaktan kaynaklandığını düşünme eğilimindeyiz. Bu bir yanılgıdır - şimdilik orantısız katkıya dikkat edin*eğitimsiz*teknisyenlerden ve girişimcilerden çeşitli teknolojik sıçramalara, Sanayi Devrimi'nden Silikon Vadisi'nin doğuşuna kadar, ne demek istediğimi göreceksiniz.

Ancak karşıt kanıtların görünürlüğüne ve kadim insanlardan (veya büyükannelerden) ücretsiz olarak edinebileceğiniz bilgeliğe rağmen, modern insanlar bugün "zorunluluğun gerçekten de icadın anası olduğu" fikrini kabul etmek yerine, konfor, güvenlik ve öngörülebilirlik durumlarından icatlar yaratmaya çalışıyorlar.

Birçok kişi, büyük Roma devlet adamı Sansürcü Cato gibi, konforun, hemen hemen her türlüsünü israfa giden bir yol olarak görüyor.[1]Bizim çok kolaya sahip olmamızdan hoşlanmazdı, çünkü iradenin zayıflamasından endişe ediyordu. Ve korktuğu yumuşama sadece kişisel düzeyde değildi: tüm bir toplum hastalanabilir. Bu satırları yazarken bir borç krizinde yaşadığımızı düşünün. Dünya bir bütün olarak hiç bu kadar zengin olmamıştı ve hiç bu kadar borçlu olmamıştı, ödünç alınan parayla geçiniyordu. Kayıtlar, toplum için ne kadar zengin olursak, imkânlarımız dahilinde yaşamanın o kadar zorlaştığını gösteriyor. Bollukla başa çıkmak bizim için kıtlıkla başa çıkmaktan daha zordur.

Cato, havacılıkta yakın zamanda gözlemlenen uçak otomasyonunun pilotları yeterince zorlamaması, uçmayı onlar için çok rahat, tehlikeli derecede rahat hale getirmesi etkisini duyduğunda gülümserdi. Pilotun dikkatinin ve becerilerinin çok*biraz*zorluk gerçekten de uçuş kazalarından kaynaklanan ölümlere neden olmaktır. Sorunun bir kısmı, endüstriyi otomatik uçuşa olan bağımlılığını artırmaya zorlayan bir Federal Havacılık İdaresi (FAA) düzenlemesidir. Ancak, şükürler olsun ki, aynı FAA

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

nihayet sorunu çözdü; yakın zamanda pilotların sıklıkla "otomatik sistemlere çok fazla sorumluluk yüklediğini" tespit etti.

AT YARIŞI NASIL KAZANILIR

En iyi atların daha yavaş olanlarla yarıştıklarında kaybettikleri ve daha iyi rakiplere karşı kazandıkları söylenir. Stres etkeninin yokluğundan kaynaklanan yetersiz telafi, ters hormesis, meydan okumanın yokluğu, en iyilerin en iyilerini bile düşürür. Baudelaire'in şiirinde, "Albatrosun dev kanatları yürümesini engelliyor"—birçoğu Calculus 103'te Calculus 101'den daha iyi performans gösterir.

Bu aşırı telafi mekanizması en beklenmedik yerlerde gizlenir. Kıtalararası bir uçuştan sonra yorgunsanız, dinlenmek yerine biraz efor sarf etmek için spor salonuna gidin. Ayrıca, acilen bir şey yaptırmanız gerekiyorsa, görevi ofisteki en meşgul (veya ikinci en meşgul) kişiye vermeniz iyi bilinen bir numaradır. Çoğu insan boş zamanlarını israf etmeyi başarır, çünkü boş zaman onları işlevsiz, tembel ve motivasyonsuz yapar - ne kadar meşgul olurlarsa, diğer görevlerde o kadar aktif olurlar. Aşırı telafi, burada yine.

Ders verirken bir numara keşfettim. Konferans organizatörleri bana, kişinin net olması, TV spikerlerinin sahte telaffuzuyla konuşması, hatta kalabalığın dikkatini çekmek için sahnede dans etmesi gerektiğini söylediler. Bazıları yazarları "konuşma okuluna" göndermeyi deniyor - bana ilk önerildiğinde, yayıncıyı anında değiştirmeye karar vererek oradan ayrıldım. Bağırmaktansa fısıldamanın daha iyi olduğunu düşünüyorum. Biraz duyulmaz olmak, daha az net olmak daha iyi. Bir pit tüccarı olduğumda (sürekli bir açık artırmada kalabalık bir arenada durup bağırıp çağıran o çılgın insanlardan biri), kişinin çıkardığı gürültünün gagalama sırasına ters olduğunu öğrendim: mafya babalarında olduğu gibi, en güçlü tüccarlar en az duyulabilenlerdi. Seyircinin dinlemek için çok çalışmasını sağlayacak kadar özdenetime sahip olmalı, bu da onların entelektüel aşırı hıza geçmelerine neden olur. Bu dikkat paradoksu biraz araştırıldı: "akıcılık bozukluğunun" etkisine dair deneysel kanıtlar var. Zihinsel çaba bizi daha yüksek vitese taşır, daha güçlü ve daha analitik bir beyni harekete geçirir Makineler.[2]Kendi alanlarında kalabalıkları en çok büyüleyen iki isim olan yönetim gurusu Peter Drucker ve psikanalist Jacques Lacan, cilalı-gösterişli konuşmacının veya ünsüz harfler konusunda eğitimli televizyon spikerinin tam tersiydi.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Aynı veya benzer bir aşırı telafi mekanizması, az miktarda arka plan rastgele gürültüsünün varlığında daha iyi konsantre olmamızı sağlar, sanki bu tür gürültüye karşı koyma eylemi zihinsel odaklanmamızı keskinleştirmemize yardımcı oluyormuş gibi. İnsanların mutlu saatlerde gürültüyü filtreleme ve diğer birçok yüksek sesli konuşma arasında sinyali ayırt etme konusundaki bu olağanüstü yeteneğini düşünün. Yani sadece aşırı telafi etmek zorunda kalmıyoruz, aynı zamanda bazen *ihtiyaç*gürültü. Birçok yazar gibi ben de kafelerde oturmayı, dedikleri gibi, dirence karşı çalışarak çalışmayı severim. Ağaç yapraklarının hışırtısı veya okyanusun sesi için yatmadan önceki düşkünlüğümüzü düşünün: hatta "beyaz gürültü"[3]insanların daha iyi uyumasına yardımcı olur. Şimdi bu küçük dikkat dağıtıcılar, hormatik tepkiler gibi, bir noktaya kadar etki eder. Henüz denemedim ama Heathrow havaalanının pisti hakkında bir makale yazmanın zor olacağından eminim.

Anti-kırılgan Tepkiler Yedeklilik Olarak

Londra ziyaretim sırasında "post-travmatik" kelimesini duyduğumda bir şey çaktı. Tam o anda, bu anti-kırılgan hormetik tepkilerin sadece bir tür yedeklilik olduğu geldi aklıma ve tüm Doğa Ana fikirleri zihnimde birleşti. Her şey yedeklilikle ilgili. Doğa kendini aşırı sigortalamayı sever.

Yedeklilik katmanları, doğal sistemlerin merkezi risk yönetimi özelliğidir. Biz insanlar iki böbreğe sahibiz (bu muhasebecileri bile içerebilir), fazladan yedek parçalara ve birçok, birçok şeyde (örneğin akciğerler, sinir sistemi, atardamar aparatı) fazladan kapasiteye sahibiz; insan tasarımı ise yedek ve tersine yedekli olma eğilimindedir, tabiri caizse - borca girme konusunda tarihi bir geçmişimiz var, bu da yedekliliğin tersidir (bankada veya daha iyisi, yatağın altında elli bin fazladan nakit, yedekliliktir; bankaya eşdeğer bir miktar borçlu olmak, yani borç, yedekliliğin tersidir). Yedeklilik belirsizdir çünkü olağandışı bir şey olmazsa israf gibi görünür. Ancak olağandışı bir şey olursa -genellikle.

Ayrıca, fazlalık illa ki korkaklık değildir; aşırı agresif olabilir. Örneğin, deponuzda fazladan gübre stoğunuz varsa, sadece güvenlik için ve Çin'deki kesintiler nedeniyle bir kıtlık varsa, fazla stoğu büyük bir fiyata satabilirsiniz.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

prim. Ya da fazladan petrol rezerviniz varsa, sıkışma sırasında bunları büyük bir karla satabilirsiniz.

Şimdi, aynı, aynı mantığın aşırı telafi için de geçerli olduğu ortaya çıkıyor: bu sadece bir yedeklilik biçimi. Hydra için ek bir kafa, insanlar için ek bir -yani, görünüşte yedekli- böbrekten ve ek bir stres faktörüne dayanma kapasitesinden farklı değil. Diyelim ki, on beş miligram zehirli bir madde yutarsanız, vücudunuz yirmi veya daha fazlasına hazırlanabilir ve bir yan etki olarak genel olarak daha da güçlenir. Dayanabileceğiniz bu ek beş miligram zehir, bankada ek nakit veya bodrumda daha fazla yiyecek gibi hayati veya gerekli malların ek stoklarından farklı değildir. Ve inovasyonun itici güçlerine geri dönersek: ek*miktarlar*Aksiliklerden kaynaklanan motivasyon ve irade eksikliği de aslında ekstra kapasite olarak görülebilir, fazladan yiyecek kutuları gibi.

Aşırı telafi eden bir sistem, zorunlu olarak aşırı atış modundadır, daha kötü bir sonucu öngörerek ve bir tehlike olasılığı hakkındaki bilgilere yanıt olarak ekstra kapasite ve güç oluşturur. Ve elbette böyle bir ekstra kapasite veya güç, fırsatçı bir şekilde kendi başına faydalı olabilir. Yedekliliğin fırsatçı olduğunu gördük, bu yüzden böyle bir ekstra güç, tehlikenin yokluğunda bile bir fayda sağlamak için kullanılabilir. Karşılaştığınız bir sonraki MBA analistine veya işletme okulu profesörüne yedekliliğin savunma amaçlı olmadığını, sigortadan çok yatırıma benzediğini söyleyin. Ve onlara "etkisiz" dedikleri şeyin genellikle çok verimli olduğunu söyleyin.

Gerçekten de, bedenlerimiz olasılıkları çok karmaşık bir şekilde keşfeder ve riskleri zekalarımızdan çok daha iyi değerlendirir. Bir örnek vermek gerekirse, risk yönetimi uzmanları sözde geçmişe ilişkin bilgi ararlar.*en kötü durum senaryosu*ve bunu gelecekteki riskleri tahmin etmek için kullanırlar - bu yönteme "stres testi" denir. En kötü tarihi durgunluğu, en kötü savaşı, faiz oranlarındaki en kötü tarihi hareketi veya işsizlikteki en kötü noktayı en kötü gelecekteki sonuç için kesin bir tahmin olarak alırlar. Ancak şu tutarsızlığı asla fark etmezler: bu sözde en kötü durum olayı, gerçekleştiğinde, o zamanki en kötü durumu aşmıştır.

Ben buna zihinsel kusur adını verdim*Lucretius sorunu,*Latin şiirsel filozofu, aptalın dünyadaki en yüksek dağın, gözlemlediği en yüksek dağa eşit olacağına inandığını yazmıştır. Hayatımızda gördüğümüz veya duyduğumuz her türden en büyük nesneyi, var olabilecek en büyük nesne olarak düşünürüz. Ve bunu uzun zamandır yapıyoruz

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

binyıllar. Bürokratlar tarafından yönetilen ilk tam tepeden inme ulus-devlet olan Firavun Mısır'ında, yazıcılar Nil'in yüksek su seviyesini takip ettiler ve bunu gelecekteki en kötü durum senaryosu için bir tahmin olarak kullandılar.

Aynısı, 2011'de bir tsunami vurduğunda felaketle sonuçlanan bir arıza yaşayan Fukuşima nükleer reaktöründe de görülebilir. Geçmişteki en kötü depreme dayanacak şekilde inşa edilmişti, inşaatçılar daha kötüsünü hayal etmemişlerdi ve geçmişteki en kötü olayın bir sürpriz olması gerektiğini düşünmemişlerdi, çünkü emsali yoktu. Benzer şekilde, Federal Rezerv'in eski başkanı, Fragilista Doktor Alan Greenspan, Kongre'den özür dilerken klasik "Daha önce hiç olmadı" demişti. Doğa, Fragilista Greenspan'ın aksine, henüz olmamış olana hazırlanıyor önce,*daha kötü bir zararın mümkün olduğunu varsayarak*.[4]

İnsanlar son savaşı veriyorsa, doğa bir sonrakini verir. Vücudunuz gelecek hakkında sizden daha fazla hayal gücüne sahiptir. İnsanların halterde nasıl antrenman yaptığını düşünün: vücut maruziyetlere tepki olarak aşırıya kaçar ve aşırı hazırlık yapar (elbette biyolojik sınıra kadar). Vücutlar bu şekilde güçlenir.

Bankacılık krizinin ardından her türlü tehdit aldım ve *Wall Street Dergisi* "Koruma stoklamamı" önerdi. Kendi kendime endişelenmeme gerek olmadığını, sakin kalmamı, bu tehditlerin hoşnutsuz bankacılardan geldiğini söylemeye çalıştım; her neyse, insanlar önce vuruluyor, sonra gazetelerde okuyorsunuz, ters sırayla değil. Ama bu argüman aklımda yer etmedi ve New York veya Londra'dayken papatya çayı içtikten sonra bile rahatlayamıyordum. Halka açık yerlerde paranoya hissetmeye başladım, takip edilmediğimden emin olmak için insanları inceliyordum. Koruma önerisini ciddiye almaya başladım ve bir koruma olmak veya daha iyisi, bir koruma gibi görünmek daha çekici (ve çok daha ekonomik) geldi. Yaklaşık iki yüz seksen pound (yüz otuz kilogram) ağırlığında olan ve güvenlik görevlisi olarak ek iş yapan Lenny "Cake" adlı bir eğitmen buldum. Hem lakabı hem de kilosu, keklere olan düşkünlüğünden geliyordu. Lenny Cake, beş posta kodundaki en korkutucu fiziksel kişiydi ve altmış yaşındaydı. Bu yüzden ders almak yerine, onun antrenman yapmasını izledim. "Maksimum kaldırış" tipindeki antrenmanlara meraklıydı ve en etkili ve en az zaman alıcı bulduğu için buna yemin ediyordu. Bu yöntem, kişinin yalnızca şuna odaklandığı spor salonunda kısa bölümlerden oluşuyordu:

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

geçmişteki maksimum seviyeyi tek bir kaldırmada, kaldırılabilecek en ağır ağırlıkta, bir nevi yüksek su seviyesi işaretinde geliştirmek. Antrenman, eğlenceli olmayan zaman alıcı tekrarlara zaman harcamak yerine, bu işareti bir veya iki kez aşmaya çalışmakla sınırlıydı. Egzersiz beni doğal bir halter biçimine soktu ve bu da kanıta dayalı literatürle uyumluydu: maksimum üzerinde çalış, kalan zamanı dinlenerek ve mafya büyüklüğünde bifteklere para harcayarak geçir. Dört yıldır limitimi zorlamaya çalışıyorum; biyolojimdeki bir şeyin geçmişteki maksimum seviyeden daha yüksek bir seviyeyi nasıl öngördüğünü görmek şaşırtıcı - ta ki tavanına ulaşana kadar. Üç yüz otuz poundluk bir bar kullanarak deadlift yaptığımda (yani, bir taşı bel hizasına kaldırmayı taklit ettiğimde) ve sonra dinlendiğimde, vücudum belirli bir miktarda ek güç oluşturacağımı güvenle bekleyebilirim*tahmin eder*Bir dahaki sefere üç yüz otuz beş kilo kaldırmam gerekebilir. Paranoyamın azalması ve halka açık yerlerde yeni bulduğum sakinliğin ötesinde, faydaları arasında küçük beklenmedik kolaylıklar da var. Kennedy havaalanının varış salonunda limuzin şoförleri tarafından taciz edildiğimde, ısrarla bana bir yolculuk teklif ettiklerinde ve ben onlara sakince "siktir git" dediğimde, hemen uzaklaşıyorlar. Ancak ciddi dezavantajları da var: konferanslarda tanıştığım okuyucuların bazıları, bir koruma gibi görünen bir entelektüelle başa çıkmakta zorlanıyorlar - entelektüeller ince veya gevşek ve formsuz olabilirler (tüvit ceket giydiklerinde), ancak kasap gibi görünmeleri beklenmez.

Darwinistlere biraz iş çıkaracak bir şey, risk analisti, en sevdiğim entelektüel rakibim (ve kişisel arkadaşım) Aaron Brown'ın bana yaptığı bir gözlem: "uygunluk" terimi kendi başına oldukça belirsiz ve hatta muğlak olabilir, bu yüzden anti-kırılganlığın salt uygunluğu aşan bir şey olduğu kavramı kafa karışıklığını açıklayabilir. "Uygunluk" ne anlama geliyor? Belirli bir ortamın belirli bir geçmiş tarihine tam olarak uyum sağlamak mı, yoksa daha yüksek yoğunluklu stres faktörlerine sahip bir ortama genelleme yapmak mı? Birçok kişi anti-kırılganlık kavramını atlayarak ilk tür adaptasyona işaret ediyor gibi görünüyor. Ancak eğer birisi matematiksel olarak standart bir seçilim modeli yazacak olsaydı, aşırı telafi elde ederdi sadece "uygunluk".[5]

Travma sonrası büyümenin anti-kırılgan tepkisini inceleyen ve bununla ilgili verileri ortaya koyan psikologlar bile, kelimeler kullanırken "dayanıklılık" kavramına kaydıkları için, kavramın tamamını kavrayamıyorlar.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

İSYANLARIN, AŞKIN VE STRESİN BEKLENMEDİK FAYDALARININ KARŞIT KIRILGANLIĞI ÜZERİNE

Alan bağımlılığının üstesinden gelmeye çalışıldığında, aşırı telafi olgusu her yerde karşımıza çıkar.

Bakteriyel direnci biyolojik alanda anlayanlar, Seneca'nın şu sözünü kavrayamıyorlar:*Clemencia'nın*Cezaların ters etkisi hakkında şöyle yazmıştır: "Tekrarlanan ceza, birkaç kişinin nefretini ezerken, herkesin nefretini harekete geçirir... tıpkı budanmış ağaçların sayısız dallar atması gibi." Çünkü devrimler baskıyla beslenir, bir kişi daha hızlı ve daha hızlı büyür*gerçekten*göstericileri öldürerek birkaçını keser. Etkiyi özetleyen bir İrlanda devrimci şarkısı vardır:

Siz barikatlarınızı ne kadar yükseğe kurarsanız biz o kadar güçleniriz.

Kalabalıklar, bir noktada, öfke ve öfke duygusuyla körleşerek, birkaç kişinin hayatlarını dava uğruna feda etmeye gönüllü olmasıyla (bunu fedakarlık olarak görmeseler de) ve şehit olma ayrıcalığına aç olmasıyla körüklenir. Siyasi hareketler ve isyanlar son derece kırılgan olmayabilir ve aptalca oyun, onları manipüle etmek, teslim olmak veya Herakles'in Hydra'ya yaptığı gibi daha kurnazca hileler bulmak yerine, kaba kuvvet kullanarak bastırmaya çalışmaktır.

Eğer anti-kırılganlık uyanıp aşırı tepki veren ve stresörlere ve hasara aşırı telafi eden şeyse, o zaman ekonomik hayatın dışında bulabileceğiniz en anti-kırılgan şeylerden biri, mesafe, aile uyumsuzlukları ve onu öldürmeye yönelik her bilinçli girişim gibi engellere aşırı tepki gösteren ve aşırı telafi eden belli bir tür inatçı sevgi (veya nefret) olacaktır. Edebiyat, görünüşte iradeleri dışında bir anti-kırılgan tutku biçimine hapsolmuş karakterlerle doludur. Proust'un uzun romanında*Arama,*Sosyal açıdan gelişmiş bir Yahudi sanat tüccarı olan Swann, yarı-zengin, "tutulmuş" Odette'e aşık olur.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

bir tür kadın, yarı veya belki de sadece çeyrek fahişe; ona kötü davranıyor. Onun kaçamak davranışları onun takıntısını körüklüyor ve onunla biraz daha fazla zaman geçirmek için kendini küçük düşürmesine neden oluyor. Açıkça yapışkanlık sergiliyor, onun diğer erkeklerle olan buluşmalarında onu takip ediyor, utanmadan merdivenlerde saklanıyor ve bu da elbette onun ona daha da kaçamak davranmasına neden oluyor. İddiaya göre, hikaye Proust'un (erkek) şoförüyle olan kendi ilişkisinin kurgusal bir uyarlamasıydı. Ya da Dino Buzzati'nin yarı otobiyografik romanını ele alalım *Bir aşk,*orta yaşlı bir Milanolu adamın, elbette, kazara, Scala'da fahişelik yapan bir dansçıya aşık olmasının hikayesi. Elbette kadın ona kötü davranıyor, onu sömürüyor, ondan faydalanıyor, onu sağıyor; ve kadın ona ne kadar kötü davranırsa, adam onunla birkaç dakikanın anti-kırılgan susuzluğunu gidermek için kendini o kadar çok istismara maruz bırakıyor. Ama orada bir tür mutlu son var: biyografisine göre, Buzzati altmış yaşında, yirmi beş yaşında, eski bir dansçı olan Almerina ile evlendi, hikayenin karakteri gibi görünüyor; kısa bir süre sonra öldüğünde, edebi mirasının iyi bir koruyucusu oldu.

Lucretius (bu bölümün başlarında yüksek dağların aynısı) gibi yazarlar bile aşkın bağımlılığına, hapsedilmesine ve yabancılaşmasına karşı çıkıp onu (önlenebilir) bir hastalık olarak ele aldıklarında, sonunda bize veya kendilerine yalan söylüyorlar. Belki de efsane: Romantizm karşıtı rahip Lucretius, kontrol edilemeyen—anti-kırılgan bir tutkuya kapılmış olabilir.

İşkence eden aşk gibi, bazı düşünceler o kadar kırılgan değildir ki onlardan kurtulmaya çalışarak onları beslersiniz ve onları takıntılara dönüştürürsünüz. Psikologlar düşünce kontrolü sürecinin ironisini gösterdiler: fikirlerinizi ve ne düşündüğünüzü kontrol etmeye ne kadar çok enerji harcarsanız, fikirleriniz sizi o kadar çok kontrol etmeye başlar.

Lütfen Kitabımı Yasaklayın: Bilginin Kırılganlığı

Bilgi kırılgan değildir; onu tanıtma çabalarından çok, ona zarar verme girişimlerinden beslenir. Örneğin, çoğu kişi sadece onu savunmaya çalışarak itibarını zedeler.

Kurnaz Venedikliler, bilgiyi bir sır olarak gizleyerek yaymayı biliyorlardı. Dedikodu yayma konusunda şu deneyi deneyin: tell

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Birisine bir sır verin ve ısrarla bunun bir sır olduğunu belirtin, dinleyicinizden "kimseye söylememesini" isteyin; bunun bir sır olarak kalması konusunda ne kadar ısrar ederseniz, o kadar çok yayılacaktır.

Hepimiz hayatın erken dönemlerinde kitapların ve fikirlerin kırılgan olmadığını ve saldırılardan beslendiğini öğreniriz - Roma imparatoru Marcus Aurelius'tan (eyleyici-Stoacı yazarlardan biri) ödünç almak gerekirse, "ateş engellerle beslenir." Yasaklanmış kitapların çekiciliği, yasaklara karşı kırılganlıklarının olmaması vardır. Çocukluğumda okuduğum ilk kitap Graham Greene'in *Güç ve Şan,* başka hiçbir sebep olmaksızın seçilmiştir *Dizin* (yani, yasaklanmış) Vatikan tarafından. Benzer şekilde, ben de bir genç olarak, Amerikalı göçmen Henry Miller'ın kitaplarını mideye indirdim - onun önemli kitabı, yirmi üç eyalette yasaklanmış olması sayesinde bir yılda bir milyon kopya sattı. Aynısı *Madam Bovary* veya *Lady Chatterley'in Sevgilisi.*

Bir kitap için eleştiri, sıkıcı olmadığını gösteren gerçek, sahte olmayan bir dikkat rozetidir; sıkıcı olmak bir kitap için tek kötü şeydir. Ayn Rand fenomenini düşünün: kitapları *Atlas Silkind* Ne *Kaynak* milyonlarca insan tarafından yarım yüzyıldan uzun süredir okunuyor, acımasızca kötü eleştirilere ve onu itibarsızlaştırma girişimlerine rağmen veya büyük ihtimalle onlar sayesinde. Birinci dereceden bilgi yoğunluktur: Önemli olan eleştirmenin başkalarının kitabı okumasını engellemeye çalışmak için gösterdiği çabadır veya daha genel olarak hayatta, önemli olan birisini kötülemek için gösterilen çabadır, söylenenler kadar değil. Yani insanların gerçekten bir kitabı okumasını istiyorsanız, onlara öfkeyle "abartılmış" olduğunu söyleyin (ve tam tersi etki için "az değer verilmiş" niteliğini kullanın).

Balzac, aktrislerin gazetecilere (çoğunlukla ayni olarak) kendileri hakkında olumlu yazılar yazmaları için nasıl para ödediklerini, ama en kurnazlarının, onları daha ilginç kılacağını bilerek, olumsuz yorumlar yazdırdıklarını anlatır.

Tom Holland'ın İslam'ın yükselişi hakkındaki kitabını, Roma Levant'ı hakkında yaşayan en önemli bilim insanı olarak kabul edilen Glen Bowersock tarafından saldırıya uğraması nedeniyle yeni satın aldım. O zamana kadar Tom Holland'ın sadece bir popülerleştirici olduğunu düşünüyordum ve aksi takdirde onu ciddiye almazdım. Bowersock'un incelemesini okumaya bile kalkışmadım. Bu yüzden basit bir kural (bir sezgisel yöntem) şudur: Araştırmanın kalitesini tahmin etmek için, en büyük muhalifinin kalibresini veya yazarın basılı olarak yanıtladığı en düşük muhalifinin kalibresini alın; hangisi daha düşükse.

Eleştirinin kendisi, hata bulan kişi karşılığında bir miktar onay almak için saldırıya uğramak istediğinde, bastırılmaya karşı kırılgan olmayabilir. Jean Fréron,

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

kıskanç düşünürlerin vasatlığıyla, çok kıskanç bir düşünür olduğu söylenen Voltaire, entelektüel tarihte yalnızca parlak Voltaire'i, ona karşı hiciv şiirleri yazdıracak noktaya kadar sinirlendirerek rol oynamayı başardı. Kendisi de bir at sineği ve tepkilerinden faydalanmak için insanları kızdırma konusunda uzman olan Voltaire, konu kendisine geldiğinde işlerin nasıl yürüdüğünü unuttu. Belki de Voltaire'in çekiciliği, zekasını nasıl koruyacağını bilmemesindeydi. Dolayısıyla aynı gizli anti-kırılganlıklar fikirlerimize ve kişilerimize yönelik saldırılar için de geçerlidir: onlardan korkarız ve olumsuz tanıtımlardan hoşlanmayız, ancak karalama kampanyaları, eğer onlardan kurtulabilirseniz, kişinin aşırı motive olmuş ve yeterince öfkeli görünmesi koşuluyla muazzam bir şekilde yardımcı olur - tıpkı bir kadının bir erkeğin önünde bir başkasını kötülediğini duyduğunuzda (veya tam tersi). Görünür bir seçilim önyargısı vardır: neden saldırdı*Sen*başkası yerine, saldırıya layık ama layık olmayan milyonlarca kişiden biri mi? Sizi anti-kırılgan bir üslupla haritaya koyacak olan, saldırma veya kötü konuşmadaki enerjisidir.

Büyük büyükbabam Nicolas Ghosn, sayısız düşmanına (en önemlisi de baş düşmanı, Taleb tarafındaki büyük büyük büyükbabam) rağmen iktidarda kalmayı ve hükümet pozisyonlarını elinde tutmayı başaran kurnaz bir politikacıydı. Büyükbabam, en büyük oğlu, idari ve umarım siyasi kariyerine başlarken, babası onu ölüm döşeğine çağırdı. "Oğlum, senden çok hayal kırıklığına uğradım," dedi. "Senin hakkında hiçbir zaman kötü bir şey söylendiğini duymadım. Kıskançlık yaratma yeteneğinin olmadığını kanıtladın."

Başka Bir İş Bul

Voltaire hikayesinde gördüğümüz gibi, eleştiriyi yok etmek mümkün değildir; eğer size zarar veriyorsa, defolup gidin. İtibarınızı veya kamu algınızı kontrol etmektense iş değiştirmek daha kolaydır.

Bazı işler ve meslekler itibar zararına karşı hassastır, İnternet çağında kontrol edilemeyecek bir şeydir bu işler sahip olmaya değmez. İtibarınızı "kontrol etmek" istemezsiniz; bunu bilgi akışını kontrol ederek yapamazsınız. Bunun yerine, kendinizi itibar zararına karşı bağışık bir konuma koyarak, örneğin, maruz kalmanızı değiştirmeye odaklanın. Hatta kendinizi bundan faydalanabileceğiniz bir duruma bile sokun

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

bilginin kırılganlığı karşıtı. Bu anlamda, bir yazar kırılgan değildir, ancak daha sonra göreceğimiz gibi çoğu modern meslek genellikle öyle değildir.

Milano'daydım ve İtalyan yayıncım Luca Formenton'a (beden dili ve el hareketlerinden büyük yardım alarak) anti-kırılganlığı açıklamaya çalışıyordum. Kısmen Moscato tatlı şarapları için, kısmen de diğer ana konuşmacının ünlü bir fragilista ekonomisti olduğu bir kongre için oradaydım. Bu yüzden, aniden bir yazar olduğumu hatırlayarak, Luca'ya şu düşünce deneyini sundum: ekonomisti herkesin önünde döversem, bana ne olurdu (yeni kavramlara büyük ilgi uyandıran kamuoyuna açık bir dava dışında) *kırılgan*Ve*anti-kırılganlık*)? Biliyorsunuz, bu ekonomistin bir şeye sahip olduğu *baş başa,*tokat atmaya davet eden bir surat, tıpkı bir cannoli'nin sizi ısırmaya davet etmesi gibi. Luca bir saniye düşündü... yani, bunu yapmamı istemezdi ama, bilirsin, kitap satışlarına zarar vermezdi. Bir yazar olarak yapabileceğim hiçbir şey yok, gazetenin ön sayfasına çıkıyor*Sera Koridoru*kitabım için zararlı olurdu. Neredeyse hiçbir skandal zarar vermezdi

Bir sanatçı veya yazar.[6]

Şimdi diyelim ki ben Londra Borsası'nda listelenen bir şirketin orta düzey yönetici çalışanıyım, asla rahat giyinmeyi göze almayan, her zaman takım elbise ve kravat takan (sahilde bile) türden biriyim. Fragilista'ya saldırırsam bana ne olur? İşten çıkarılma ve tutuklanma sicilim sonsuza dek peşimi bırakmaz. Bilgisel kırılganlığın tamamen kurbanı olurum. Ancak asgari ücrete yakın kazanan biri, diyelim ki bir inşaat işçisi veya taksi şoförü, itibarına aşırı güvenmez ve kendi fikirlerine sahip olma özgürlüğüne sahiptir. Sanatçıyla karşılaştırıldığında yalnızca sağlam kalır, sanatçı kırılgan değildir. İpotekli orta düzey bir banka çalışanı aşırı derecede kırılgan olur. Aslında, Barbados'taki yıllık tatile olan bağımlılığı nedeniyle onu özünde yozlaşmaya davet eden değer sisteminin tamamen tutsağı olur. Washington'daki bir memur için de aynı şey geçerlidir. Birinin itibarının bağımsızlığını ve sağlamlığını tespit etmek için bu kullanımı kolay sezgisel yöntemi (tanımı tekrarlamak gerekirse, basit bir sıkıştırılmış kuraldır) kullanın. Birkaç istisna dışında, abartılı giyinenler itibar olarak güçlü, hatta kırılgan olmayan kişilerdir; takım elbise ve kravat takan, tertemiz tıraşlı tipler ise kendileri hakkında bilgiye karşı kırılgandırlar.

Büyük şirketler ve hükümetler, bilginin bu geri tepme gücünü ve onu kontrol etmeye çalışanları kontrol etme yeteneğini anlamıyor gibi görünüyor. Bir şirketin veya borç yükü altındaki bir hükümetin

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

"güveni yeniden sağlamak" için kırılgan olduklarını, dolayısıyla mahvolduklarını biliyorsunuz. Bilgi acımasızdır: "sakinleştirmek" için bir basın toplantısı ve yatırımcılar kaçacak, bir ölüm sarmalına veya bankaya akın etmeye neden olacak. Bu, mali muhafazakarlık denen şeyin sadık bir savunucusu olarak, hükümet borçlanmasına karşı takıntılı bir duruş sergilememin nedenini açıklıyor. Borcunuz olmadığında ekonomi çevrelerindeki itibarınızı umursamazsınız ve bir şekilde itibarınızı umursamadığınızda iyi bir itibara sahip olma eğiliminde olursunuz. Tıpkı baştan çıkarma meselelerinde olduğu gibi, insanlar en çok onlara en az ihtiyaç duyanlara borç verirler.

Ve daha da fazla alanda bilginin bu anti-kırılganlığına karşı kördük. Atalarımın yaşadığı bir ortamda bir rakibi fiziksel olarak döversem, ona zarar veririm, onu zayıflatırım, belki de sonsuza dek ortadan kaldırırım ve bu süreçte biraz egzersiz yapmış olurum. Eğer çeteyi kullanarak onun başına bir sözleşme koyarsam, o gider. Fakat web sitelerine ve dergilere bir dizi bilgi saldırısı düzenlersem, sadece ona yardım ediyor ve kendime zarar veriyor olabilirim.

Bu bölümü bir düşünceyle bitiriyorum. En çok fayda sağladığımız kişilerin bize yardım etmeye çalışanlar (diyelim ki "tavsiye" ile) değil, aktif olarak bize zarar vermeye çalışan ama sonunda başarısız olan kişiler olması oldukça şaşırtıcı.

Şimdi stresi seven şeylerle sevmeyen şeyler arasındaki temel ayrıma geçelim.

1Cato, üç kitap önce (*Rastgelelik Tarafından Aldatılmak*), bütün filozofları Roma'dan kovdu.

2Bu küçük çaba, psikologların "sistem 1" ve "sistem 2" adını verdiği, biri sezgisel, diğeri analitik olmak üzere iki ayrı zihinsel sistem arasındaki geçişi harekete geçiriyor gibi görünüyor.

3Beyaz gürültüde özellikle "beyaz" olan hiçbir şey yoktur; bu, Normal Dağılım'ı izleyen rastgele bir gürültüdür.

4Açık olan henüz deneysel olarak test edilmedi: Aşırı olayların meydana gelmesi geçmiş tarihten tahmin edilebilir mi? Ne yazık ki basit bir teste göre: hayır, üzgünüm.

5Basit bir filtreleme kuralı belirleyin: Bir türün tüm üyelerinin hayatta kalabilmek için kırk santimetre boyuna sahip olması gerekir. Birkaç nesil sonra, hayatta kalan popülasyonun ortalama olarak kırk santimetre boyuna sahip olması gerekir. *daha uzun* kırk santimetreden daha az. (Daha teknik olarak, emici bir bariyere tabi tutulan stokastik bir sürecin gözlenen ortalaması bariyerden daha yüksek olacaktır.)

6Fransızlar, statülerinin bir kısmını suç kayıtlarına borçlu olan uzun bir yazarlar dizisine sahiptir; bunların arasında şair Ronsard, yazar Jean Genet ve daha pek çok kişi vardır.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

BÖLÜM 3

Kedi ve Çamaşır Makinesi

Stres bilgidir (ve bilgi strestir)—Organik ve mekanik—Şimdilik tercümana gerek yok—İki yüz yıllık modernitenin ardından içimizdeki hayvanı uyandırmak

---

Burada yapılan cesur varsayım, içinde yaşam bulunan her şeyin bir dereceye kadar anti-kırılgan olduğudur (ama tersi değil). Yaşamın sırrının anti-kırılganlık olduğu anlaşılıyor.

Tipik olarak, doğal olan -biyolojik olan- hem kırılgan hem de anti-kırılgandır, bu da varyasyonun kaynağına (ve aralığına) bağlıdır. Bir insan vücudu stres faktörlerinden faydalanabilir (güçlenmek için), ancak yalnızca bir noktaya kadar. Örneğin, kemikleriniz onlara epizodik stres uygulandığında daha yoğun hale gelecektir, bu mekanizma bir Alman cerrahın 1892 tarihli makalesinden sonra Wolff Yasası adı altında resmileştirilmiştir. Ancak bir tabak, bir araba, cansız bir nesne bunu yapmaz - bunlar sağlam olabilir ancak özünde anti-kırılgan olamaz.

Cansız, yani yaşamayan malzeme, tipik olarak, strese maruz kaldığında, ya malzeme yorgunluğuna uğrar ya da kırılır. Gördüğüm nadir istisnalardan biri, lisansüstü öğrencisi Brent Carey'nin 2011'deki deneyinin raporundadır. Carey, belirli bir şekilde düzenlenmiş karbon nanotüplerden oluşan kompozit malzemenin, sentetik malzemelerde daha önce görülmemiş, "biyolojik yapılarda meydana gelen yerelleştirilmiş kendi kendini güçlendirmeye benzer" bir kendi kendini güçlendirme tepkisi ürettiğini göstermektedir. Bu, canlı ve cansız arasındaki sınırı aşar, çünkü uyarlanabilir yük taşıyan malzemenin geliştirilmesine yol açabilir.

Bu ayrımı canlı ve cansız arasındaki bir işaret olarak kullanabiliriz. Yapayın doku olarak kullanabilmemiz için kırılgan olmaması gerektiği gerçeği, biyolojik ve sentetik arasındaki oldukça belirgin bir farktır. Eviniz, mutfak robotunuz ve bilgisayar masanız sonunda yıpranır ve kendi kendini onarmaz. Yaşlandıkça daha iyi görünebilirler (el yapımı olduğunda),

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

tıpkı kot pantolonunuzun kullandıkça daha şık görüneceği gibi, ancak sonunda zaman onları yakalayacak ve en sert malzeme Roma kalıntıları gibi görünmeye başlayacaktır. Kot pantolonunuz yıprandığında daha iyi ve daha şık görünebilir, ancak malzemeleri daha güçlü hale gelmemiştir veya kendi kendini onarmaz. Ancak onları daha güçlü, kendi kendini iyileştiren ve iyileştiren bir malzeme düşünün zamanla.[1]

Doğru, insanlar kendi kendini onarırken, sonunda yıpranırlar (umarım genlerini, kitaplarını veya başka bir bilgiyi geride bırakırlar - başka bir tartışma). Ancak yaşlanma olgusu yanlış anlaşılmıştır, büyük ölçüde zihinsel önyargılar ve mantıksal kusurlarla doludur. Yaşlı insanları gözlemler ve yaşlandıklarını görürüz, bu yüzden yaşlanmayı kas kütlesi kaybı, kemik zayıflığı, zihinsel işlev kaybı, Frank Sinatra müziğine olan ilgi ve benzeri dejeneratif etkilerle ilişkilendiririz. Ancak bu kendi kendini onarma başarısızlıkları büyük ölçüde uyumsuzluktan kaynaklanır - ya çok az stres faktörü ya da aralarında iyileşmek için çok az zaman olması - ve bu yazar için uyumsuzluk, kişinin tasarımı ile çevrenin rastgeleliğinin yapısı arasındaki uyumsuzluktur (ben buna daha teknik olarak "dağılımsal veya istatistiksel özellikler" diyorum). "Yaşlanma"da gözlemlediğimiz şey, uyumsuzluk ve yaşlanmanın bir kombinasyonudur ve ikisinin ayrılabilir olduğu anlaşılıyor - yaşlanma kaçınılmaz olabilir ve kaçınılmamalıdır (bir sonraki bölümde göreceğimiz gibi, yaşamın mantığıyla çelişir); uyumsuzluk önlenebilir. Yaşlanmanın çoğu, konforun etkisinin yanlış anlaşılmasından kaynaklanır - bir medeniyet hastalığı: hayatı daha da uzun hale getirirken, insanlar giderek daha fazla hastalanır. Doğal bir ortamda, insanlar yaşlanmadan ölür - veya çok kısa bir yaşlanma döneminden sonra. Örneğin, modern insanlar için zamanla kötüleşme eğiliminde olan kan basıncı gibi bazı belirteçler, avcı-toplayıcıların yaşamları boyunca sonuna kadar değişmez.

Ve bu yapay yaşlanma, içsel anti-kırılganlığın bastırılmasından kaynaklanır.

Karmaşık

Bu organik-mekanik ikilik, iki tür fenomen arasındaki fark hakkında sezgiler oluşturmak için iyi bir başlangıç ayrımıdır, ancak daha iyisini yapabiliriz. Toplum, ekonomik faaliyetler ve pazarlar ve kültürel davranış gibi birçok şey görünüşte insan yapımıdır, ancak kendi başlarına büyüyerek

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

bir tür kendi kendini örgütleme. Kesinlikle biyolojik olmayabilirler, ancak bir bakıma çoğalıp çoğalmaları bakımından biyolojik olana benzerler - söylentileri, fikirleri, teknolojileri ve işletmeleri düşünün. Çamaşır makinesinden ziyade kediye daha yakındırlar, ancak çamaşır makineleriyle karıştırılma eğilimindedirler. Buna göre biyolojik-biyolojik olmayan ayrımımızı genelleştirebiliriz. Daha etkili olan, karmaşık olmayan ve karmaşık sistemler arasındaki ayrımdır.

Yapay, insan yapımı, basit tepkilere sahip mekanik ve mühendislik düzenekleri karmaşıktır, ancak "kompleks" değildir, çünkü bunların birbirine bağımlılığı yoktur. Bir düğmeye, diyelim ki bir ışık anahtarına basarsınız ve sonuçlarda olası bir belirsizlik olmadan, Rusya'da bile, kesin bir tepki alırsınız. Ancak karmaşık sistemlerde, birbirine bağımlılıklar şiddetlidir. Ekoloji açısından düşünmeniz gerekir: belirli bir hayvanı ortadan kaldırırsanız, bir besin zincirini bozarsınız: avcıları açlıktan ölür ve avları kontrolsüzce çoğalır, bu da komplikasyonlara ve bir dizi ardışık yan etkiye neden olur. Aslanlar, Kenanlılar, Fenikeliler, Romalılar ve daha sonra Lübnan Dağı sakinleri tarafından yok edilir, bu da ağaç köklerine aç keçilerin çoğalmasına yol açar, dağlık alanların ormansızlaşmasına katkıda bulunur, bu da önceden görülmesi zor sonuçlardı. Aynı şekilde, New York'ta bir bankayı kapatırsanız, İzlanda'dan Moğolistan'a kadar dalga etkilerine neden olur.

Karmaşık dünyada, "neden" kavramının kendisi bile şüphelidir; ya tespit edilmesi neredeyse imkansızdır ya da gerçekten tanımlanmamıştır; bu da gazetelerin sürekli olarak olaylara nedenler sunmasıyla onları görmezden gelmemizin bir başka nedenidir.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

STRES FAKTÖRLERİ BİLGİDİR

Şimdi, etkileşimli parçalara sahip olan karmaşık sistemlerin özü, stres faktörleri aracılığıyla veya bu stres faktörleri sayesinde bu bileşen parçalara bilgi iletmeleridir: Vücudunuz çevre hakkında bilgiyi mantıksal aygıtınız, zekanız ve akıl yürütme, hesaplama ve hesaplama yeteneğiniz aracılığıyla değil, stres, hormonlar veya henüz keşfetmediğimiz diğer haberciler aracılığıyla alır. Gördüğümüz gibi, kemikleriniz yerçekimine maruz kaldığında güçlenecektir, diyelim ki piyano taşıma şirketinde (kısa) bir süre çalıştıktan sonra. Bir sonraki Noel tatilinizi sıfır yerçekimli bir uzay istasyonunda geçirdikten sonra veya (çok az insanın fark ettiği gibi) bisiklete çok fazla zaman harcarsanız zayıflayacaklardır. Sovyet tarzı bir kooperatif çiftliğinde bir yaz geçirirseniz ellerinizin avuçlarındaki deri nasırlaşacaktır. Cildiniz kışın açılır ve yazın bronzlaşır (özellikle Akdeniz kökenliyseniz, İrlanda veya Afrika kökenliyseniz veya yıl boyunca daha düzgün hava koşullarına sahip başka yerlerden geliyorsanız daha az).

Ayrıca, hatalar ve sonuçları bilgidir; küçük çocuklar için, mantıksal yetenekleri çok gelişmemiş olduğundan, acı tek risk yönetimi bilgisidir. Çünkü karmaşık sistemler, aslında, tamamen bilgiyle ilgilidir. Ve etrafımızda gözle görünenin çok ötesinde çok daha fazla bilgi taşıyıcısı vardır. Buna biz şunu diyeceğiz*nedensel opaklık:*Nedenden sonuca giden oku görmek zordur, bu da standart mantığa ek olarak geleneksel analiz yöntemlerinin çoğunu uygulanamaz hale getirir. Dediğim gibi, belirli olayların öngörülebilirliği düşüktür ve bunu düşük yapan şey de bu tür bir opaklıktır. Sadece bu değil, doğrusal olmayanlıklar nedeniyle, normal sistemlere göre daha yüksek bir görünürlüğe ihtiyaç vardır—bunun yerine sahip olduğumuz şey opaklıktır.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

ŞEKİL 2. Bu, kemiklere olan ilgimin nedenini gösteriyor. Hindistan, Afrika ve Amerika'daki geleneksel toplumlarda baş yükleme su veya tahılın aynı durumlarını görüyorsunuz. Hatta başında amfora olan çekici bir kadın hakkında bir Levant aşk şarkısı bile var. Sağlık yararları kemik yoğunluğu ilaçlarını yenebilir—ancak bu tür terapi biçimleri ilaç şirketlerinin kârını artırmaz. Kaynak: Creative Commons

Tekrar kemikleri ele alalım. Kemiklere karşı bir ilgim var ve bundan sonra tartışacağım fikir, spor aletleri kullanmak yerine ağır nesneleri kaldırmaya odaklanmamı sağladı. İskelete olan bu saplantı, dergide yayınlanan bir makale bulduğumda başladı*Doğa*2003 yılında Gerard Karsenty ve meslektaşları tarafından. Gelenek, yaşlanmanın*nedenler*kemik zayıflığı (kemikler yoğunluğunu kaybeder, daha kırılgan hale gelir), sanki hormonlar tarafından muhtemelen tek yönlü bir ilişki yaratılmış gibi (kadınlar menopozdan sonra osteoporoz yaşamaya başlar). Karsenty ve o zamandan beri araştırma hattına giren diğerlerinin gösterdiği gibi, bunun tersinin de büyük ölçüde doğru olduğu ortaya çıktı: kemik yoğunluğunun kaybı ve kemik sağlığının bozulması da*nedenler*yaşlanma, diyabet ve erkekler için doğurganlık ve cinsel işlev kaybı. Karmaşık bir sistemdeki herhangi bir nedensel ilişkiyi izole edemeyiz. Dahası, kemiklerin hikayesi ve ilişkili olarak birbiriyle bağlantılı olma yanlış anlaşılması, stres eksikliğinin (burada, bir

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

ağırlık taşıyan yük) yaşlanmaya neden olabilir ve strese aç anti-kırılgan sistemleri stresörlerden mahrum bırakmanın, siyasi sistemlere taşıyacağımız büyük bir kırılganlığa nasıl yol açtığınıKitap II . Lenny'nin egzersiz yöntemi, son bölümde izleyip taklit etmeye çalıştığım yöntem, kasları güçlendirmek kadar kemikleri de zorlamak ve güçlendirmekle ilgili gibi görünüyordu; mekanizma hakkında pek bir şey bilmiyordu ama sezgisel olarak ağırlık taşımanın sistemine bir şeyler yaptığını keşfetmişti. Şekil 2 , ömür boyu başını dolduran su testileri sayesinde olağanüstü bir sağlığa ve mükemmel bir duruşa sahiptir.

Anti-kırılganlıklarımızın koşulları vardır. Stresörlerin sıklığı biraz önemlidir. İnsanlar akut stresörlerle kronik stresörlerden daha iyi başa çıkma eğilimindedir, özellikle de ilki iyileşmek için yeterli zaman izlediğinde, bu da stresörlerin haberci olarak işlerini yapmalarına olanak tanır. Örneğin, klavyemden çıkan bir yılanı veya odama giren bir vampiri gördüğümde yoğun bir duygusal şok yaşamak, ardından duygularımın kontrolünü yeniden kazanmam için yeterince uzun bir süre rahatlatıcı bir güvenlik dönemi (papatya çayı ve barok müzikle) yaşamak, elbette zorlu, umarım kahramanca bir mücadeleden sonra yılanı veya vampiri yenmeyi başarırsam ve ölü avcının yanında bir fotoğraf çektirirsem sağlığım için faydalı olacaktır. Böyle bir stresör, bir patronun, ipotek, vergi sorunlarının, vergi beyannamenizi ertelemenin verdiği suçluluk duygusunun, sınav baskılarının, ev işlerinin, cevaplanması gereken e-postaların, doldurulması gereken formların, günlük işe gidiş gelişlerin -hayatınızda sıkışmış hissetmenize neden olan şeylerin- hafif ama sürekli stresinden kesinlikle daha iyi olurdu. Başka bir deyişle, medeniyetin getirdiği baskılar. Aslında nörobiyologlar, birinci tip stres etkeninin kişinin sağlığı için gerekli, ikincisinin zararlı olduğunu gösteriyor. İyileşme olmadan düşük seviyeli bir stres etkeninin ne kadar zararlı olabileceğine dair bir fikir edinmek için, sözde Çin su işkencesini düşünün: sürekli olarak başınızın aynı noktasına düşen bir damla, asla iyileşmenize izin vermez.

Gerçekten de, Herakles'in Hydra'yı kontrol etmeyi başarmasının yolu, az önce kestiği başların kütüklerindeki yaraları dağlamaktı. Böylece başların yeniden büyümesini ve anti-kırılganlık uygulamasını engelledi. Başka bir deyişle, iyileşmeyi bozdu.

Tablo 2 İki tür arasındaki farkı gösterir. Mühendislikle organik arasında ara adımlar olabileceğini unutmayın, ancak her şey bir kovada veya diğerinde kümelenme eğilimindedir.

Okuyucu, yukarıdan aşağıya siyasi sistemlere (veya benzer karmaşık sistemlere) müdahalede bulunmanın temel sorununa dair bir ipucu alabilir, konu

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

ile ilgiliKitap II . Fragilista, ekonomiyi aylık bakıma ihtiyaç duyan bir çamaşır makinesiyle karıştırır veya vücudunuzun özelliklerini bir kompakt disk çalarla karıştırır. Adam Smith'in kendisi ekonomiyi bir saat veya bir saatin harekete geçtikten sonra kendi kendine devam etmesiyle benzetmiştir. Ancak eminim ki meseleleri tam olarak bu şekilde düşünmemiştir, ekonomiye organizmalar açısından bakmıştır ancak bunu ifade edecek bir çerçeveden yoksundur. Çünkü Smith, "görünmez el" kavramını geliştirdiğinden beri karmaşık sistemlerin opaklığını ve karşılıklı bağımlılıklarını anlamıştır.

TıklamakBurada Bu tablonun daha büyük bir görüntüsü için.

TABLE 2 • THE MECHANICAL AND THE ORGANIC (BIOLOGICAL OR NONBIOLOGICAL)

THE MECHANICAL, NONCOMPLEX	*THE ORGANIC, COMPLEX*
Needs continuous repair and maintenance	Self-healing
Hates randomness	Loves randomness (small variations)
No need for recovery	Needs recovery between stressors
No or little interdependence	High degree of interdependence
Stressors cause material fatigue	Absence of stressors cause atrophy
Age with use (wear and tear)	Age with disuse*
Undercompensates from shocks	Overcompensates from shocks
Time brings only senescence	Time brings aging and senescence

* Frano Barović reading this chapter wrote to me: "Machines: use it and lose it; organisms: use it or lose it." Also note that everything alive needs stressors, but not all machines need to be left alone—a point we will visit in our discussion of annealing.

Ama ne yazık ki, Adam Smith'in aksine, Platon bunu tam olarak kavrayamadı. İyi bilinen metaforu teşvik ederek*Devlet gemisi,*bir devleti bir donanma gemisine benzetiyor, ki bu da elbette bir kaptanın gözetimini gerektiriyor. Sonunda bu geminin kaptanı olmaya uygun tek adamların filozof krallar olduğunu savunuyor,

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

mutlak güce sahip, İyilik Formuna erişebilen hayırsever adamlar. Ve ara sıra, sanki dünyanın onu yönetecek birine ihtiyacı varmış gibi, "bizi kim yönetiyor?" diye bağırışlar duyulur.

Denge, Yine Değil

Sosyal bilimciler, karşıt güçler, örneğin arz ve talep arasındaki dengeyi tanımlamak için "denge" terimini kullanırlar, bu nedenle bir sarkaç gibi bir yöndeki küçük bozulmalar veya sapmalar, her şeyi tekrar istikrara kavuşturacak şekilde zıt yönde bir ayarlama ile karşılanır. Kısacası, bunun bir ekonominin hedefi olduğu düşünülmektedir.

Bu sosyal bilimcilerin bizim girmemizi istedikleri şeye daha derinlemesine bakıldığında, böyle bir hedef ölüm olabilir. Karmaşıklık teorisyeni Stuart Kaufman, iki farklı dünyayı ayırmak için denge fikrini kullanır.Tablo 2 .*Organik olmayan, karmaşık olmayan, diyelim ki masadaki bir nesne için denge*((geleneksel olarak tanımlandığı gibi)*eylemsizlik durumunda gerçekleşir. Yani organik bir şey için denge*((bu anlamda)*ancak ölümle olur.*Kaufman'ın kullandığı bir örneği düşünün: Küvetinizde bir girdap oluşmaya başlar ve bundan sonra da devam eder. Bu tür bir durum kalıcı olarak "dengeden uzaktır" ve organizmalar ve dinamik sistemler var gibi görünmektedir böyle bir durum.[2]Onlar için normallik hali belli bir oranda oynaklığı, rastlantısallığı, sürekli bilgi alışverişini ve stresi gerektirir; bu da oynaklıktan mahrum bırakıldıklarında maruz kalabilecekleri zararı açıklar.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

ÇOCUKLARA KARŞI SUÇLAR

Stres faktörlerine karşı duyarsız olmakla ve onları anlamamakla kalmıyoruz, aynı zamanda oynaklığı ve çeşitliliği ortadan kaldırmak uğruna hayata, canlılara, bilime ve bilgeliğe karşı suç işliyoruz.

Lise yaşını geçmiş her on Amerikalıdan birinin Prozac gibi bir tür antidepresan kullandığını düşündüğümde öfke ve hayal kırıklığı hissediyorum. Gerçekten de, ruh hali değişimleri yaşadığınızda, artık neden *değiller*bazı ilaçlarda. Ciddi patolojik vakalarda ilaç kullanmanın birkaç iyi nedeni olabilir, ancak ruh halim, üzüntüm, kaygı nöbetlerim ikinci bir zeka kaynağıdır - hatta belki de ilk kaynaktır. Yağmur yağdığında yumuşar ve fiziksel enerjimi kaybederim, daha düşünceli olurum ve o zaman daha yavaş yazmaya başlarım, yağmur damlaları pencereye çarptığında, Verlaine'in sonbahar "hıçkırıkları" dediği şey (*sanglotlar*). Bazı günler şiirsel melankolik durumlara giriyorum, Portekizlilerin dediği gibi*saudade*veya Türkler*hüzün*((Arapça üzüntü kelimesinden). Diğer günler daha saldırganım, daha fazla enerjim var ve daha az yazıyorum, daha çok yürüyorum, başka şeyler yapıyorum, araştırmacılarla tartışıyorum, e-postalara cevap veriyorum, tahtaya grafik çiziyorum. Bir sebzeye mi yoksa mutlu bir aptala mı dönüştürülmeliyim?

Geçtiğimiz yüzyılda Prozac olsaydı, Baudelaire'in "dalağı", Edgar Allan Poe'nun ruh halleri, Sylvia Plath'ın şiirleri, daha nice şairin ağıtları, ruhu olan her şey susturulurdu.

Büyük ilaç şirketleri mevsimleri ortadan kaldırabilselerdi, muhtemelen bunu yaparlardı; elbette kâr amacıyla.

Başka bir tehlike daha var: Çocuklara zarar vermenin yanı sıra topluma ve geleceğimize de zarar veriyoruz. Çocukların hayatlarındaki değişkenliği ve dalgalanmaları azaltmayı amaçlayan önlemler, Büyük Kültürel Küreselleşmiş Toplumumuzdaki değişkenliği ve farklılıkları da azaltıyor.

Çeviri ile cezalandırılmak

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Stresörlerin unutulmuş bir diğer özelliği de dil edinimindedir; dilbilgisiyle başlayarak ve iki ayda bir yapılan sınavlarla kontrol edilerek, edinilen kurallara sistematik olarak sözcükler uydurarak ana dilini bir ders kitabından öğrenen kimseyi tanımıyorum. Bir dili en iyi şekilde, daha fazla veya daha az zorlayıcı koşullar altında iletişim kurmanız gerektiğinde, özellikle acil ihtiyaçları ifade etmek için (örneğin, tropikal bir bölgede akşam yemeğinin ardından ortaya çıkan fiziksel ihtiyaçlar gibi) durumsal zorluk, hatadan hataya sayesinde öğrenirsiniz.

Yeni kelimeleri bir nerd çabası göstermeden değil, başka bir tür çabayla öğrenirsiniz: çoğunlukla diğer kişinin zihnini okumaya zorlanarak iletişim kurmak - hata yapma korkusunu askıya almak. Başarı, zenginlik ve teknoloji, ne yazık ki, bu edinme biçimini çok daha zor hale getiriyor. Birkaç yıl önce, kimsenin ilgisini çekmediğimde, yabancı konferans organizatörleri bana Facebook İngilizcesinde akıcı olan dalkavuk "seyahat asistanı" atamamışlardı, bu yüzden kendi başımın çaresine bakmak zorunda kalıyordum, dolayısıyla parmakla işaret ederek ve deneme yanılma yoluyla kelime bilgisi ediniyordum (tıpkı çocukların yaptığı gibi) - elde taşınabilir cihazlar, sözlük, hiçbir şey yok. Şimdi ayrıcalık ve rahatlıkla cezalandırılıyorum - ve rahatlığa karşı koyamıyorum. Ceza, İngilizce'de akıcı olan birinin beni havaalanında yanlış yazılmış ismimi göstererek karşılaması, stres olmaması, belirsizlik olmaması ve çirkin (ve düzenli) ders kitapları dışında Rusça, Türkçe, Hırvatça veya Lehçe'ye maruz kalmaması şeklinde. Daha da kötüsü, kişi yağlıboya; Jet lag koşullarında dalkavukluk dolu sözler oldukça acı verici bir şeydir.

Yine de bir dili öğrenmenin en iyi yolu yabancı bir ülkede hapis yatmaktır. Arkadaşım Chad Garcia, hayali bir hastalık nedeniyle Moskova'daki bir hastanenin karantina bölümünde istem dışı kalarak Rusçasını geliştirdi. Bu kurnazca bir tıbbi kaçırma yöntemiydi, çünkü Sovyet yönetiminin sona ermesinden sonraki karmaşada hastaneler, belgelerinin temizlenmesi için büyük miktarda para ödemedikleri takdirde zorunlu hastanede kalışlarla yolcuları gasp edebiliyorlardı. O zamanlar dili zar zor konuşabilen Chad, Tolstoy'u orijinalinden okumaya zorlandı ve epeyce kelime bilgisi edindi.

Turistleştirme

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Arkadaşım Çad, modern hastalık sayesinde giderek daha az yaygınlaşan bir rahatsızlıktan faydalandı.*turistleştirme*. Bu, modern yaşamın, insanları çamaşır makinesi gibi ele alan, basitleştirilmiş mekanik tepkilere sahip ve ayrıntılı bir kullanıcı kılavuzu olan bir yönü için kullandığım terimdir. Bu, şeylerden belirsizliğin ve rastlantısallığın sistematik olarak ortadan kaldırılması, meselelerin en küçük ayrıntılarında oldukça öngörülebilir hale getirilmesidir. Tüm bunlar konfor, rahatlık ve verimlilik uğrunadır.

Bir turistin bir maceracıya veya bir flâneur'e göre ne ise, turizm de hayata göre odur; aktiviteleri ve sadece seyahati değil, aktörlerin izlediği senaryoya eşdeğer bir şeye dönüştürmekten ibarettir. Turizmin belirsizliği seven sistemleri ve organizmaları, son damlasına kadar rastgeleliği emerek nasıl hadım ettiğini göreceğiz; onlara fayda yanılsaması sağlarken. Suçlu taraflar eğitim sistemi, teleolojik bilimsel araştırmanın finansmanını planlama, Fransız bakaloryası, spor salonu makineleri vb.'dir.

Ve elektronik takvim.

Ama en kötü turistiklik, biz modernlerin esaret altında, boş zamanlarımızda sürdürmek zorunda kaldığımız hayattır: Cuma gecesi operası, planlanmış partiler, planlanmış kahkahalar. Yine, altın hapishane.

Bu "amaç odaklı" tutum varoluşsal benliğimin derinliklerinde derin yaralar açıyor.

Şans İçin Gizli Susuzluk

Bu bizi rastlantısallığın varoluşsal boyutuna getiriyor. Eğer bir çamaşır makinesi ya da guguklu saat değilseniz, yani canlıysanız, ruhunuzun derinliklerindeki bir şey belirli bir ölçüde rastlantısallık ve düzensizlik ister.

Rastgelelikle ilişkili tahrik edici bir his vardır. Seyirci sporlarından Las Vegas'a bir sonraki ziyaretimizde zar atışları arasında nefesimizin askıya alınmasına kadar, oyunların ılımlı (ve oldukça evcilleştirilmiş) dünyasını severiz. Ben, bu satırları yazarken, içimde beni şaşırtan opak bir kaynaktan yararlanarak, kesin ve açık bir planın tiranlığından kaçınmaya çalışıyorum. Yazmak, yalnızca bize maceranın karıncalanma etkisini sağladığında değerlidir, bu yüzden kitapların kompozisyonundan hoşlanıyorum

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

ve editörün cahilliği olmasa bile beni gözyaşlarına boğan 750 kelimelik köşe yazısının dar görüşlülüğünden hoşlanmıyorum. Ve, dikkat çekici bir şekilde, yazarın yazmaktan sıkıldığı şey okuyucuyu sıkıyor.

Günümün tam olarak nasıl geçeceğini tahmin edebilseydim, kendimi biraz ölü hissederdim.

Dahası, bu rastlantısallık gerçek yaşam için gereklidir. Dünyanın tüm zenginliklerinin yoğun susuzluktan sonra sudan daha keyifli bir sıvıyı satın alamayacağını düşünün. Çok az nesne bir trende kaybolan bir cüzdandan (veya dizüstü bilgisayardan) daha fazla heyecan verir. Dahası, atalarımızın yaşam alanında biz insanlar doğal uyaranlar tarafından harekete geçirildik - korku, açlık, arzu - bu da bizi egzersiz yapmaya ve çevremize uyum sağlamaya yöneltti. Ağlayan bir çocuk altında bir arabayı kaldırmak için enerji bulmanın veya sokaktan geçen vahşi bir hayvan gördüğünüzde canınızı kurtarmak için koşmanın ne kadar kolay olduğunu düşünün. Bunu planlanan 6ÖĞLEDEN SONRA. ve orada bir kişisel antrenör tarafından zorbalığa uğrayabilirsiniz—elbette bir koruma gibi görünme zorunluluğunuz yoksa. Ayrıca, çevredeki rastgelelik nedeniyle yemek yemediğimizde, yemek yememizin ne kadar kolay olduğunu düşünün — on sekiz günlük bir diyet planına bağlı kalmanın "disipliniyle" karşılaştırıldığında.

Hayat onlar için bir tür proje olan türden insanlar vardır. Onlarla konuştuktan sonra birkaç saatliğine kendinizi iyi hissetmeyi bırakırsınız; hayat tuzsuz pişmiş yemek gibi tatmaya başlar. Heyecan arayan bir insan olarak, sanki doğal bir filtreyle donatılmışız gibi, can sıkıntısı dedektörümle uyuşan bir dedektörüm var, donukluktan kaçınma. Atalarımızın hayatında ödev yoktu, patron yoktu, memur yoktu, akademik not yoktu, dekanla sohbet yoktu, MBA'li danışman yoktu, prosedür tablosu yoktu, başvuru formu yoktu, New Jersey'e seyahat yoktu, dil bilgisi konusunda titiz değildi, sizi sıkan biriyle sohbet yoktu: tüm hayat rastgele uyarıcılardı ve iyi ya da kötü hiçbir şey yoktu, Hiç iş gibi hissettin mi?3Tehlikeli evet, ama sıkıcı asla.

Son olarak, değişkenlik (dolayısıyla rastgelelik) içeren bir ortam, insan yapımı sistemlerin aksine bizi kronik stres yaralanmasına maruz bırakmaz. Eğer engebeli, insan yapımı olmayan bir arazide yürürseniz, hiçbir iki adım asla aynı olmayacaktır — bunu, tam tersini sunan, sizi aynı hareketi sonsuz tekrarlara zorlayan, rastgelelik içermeyen spor salonu aletiyle karşılaştırın.

Modern yaşamın büyük bir kısmı önlenebilir kronik stres yaralanmalarından oluşmaktadır.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Şimdi, kırılganlık karşıtı uzman olan evrimin bir kırışıklığını inceleyelim.

1Başka bir bakış açısıyla: makineler düşük seviyeli stres faktörlerinden (malzeme yorgunluğu) zarar görürken, organizmalar düşük seviyeli stres faktörlerinden (malzeme yorgunluğu) zarar görür.*yoklu*düşük seviyeli stres faktörlerinin (hormesis)

2Bunlar, fizikçi İlya Prigogine'in çalışmalarından esinlenerek, basit denge yapılarından oldukça farklı bir statüye sahip olan, sözde dağıtıcı yapılardır: Bunlar, kalıcı denge dışı koşullarda enerji ve madde alışverişinin etkisiyle oluşur ve korunurlar.

3Ne Rousseau ne de Hobbes. Doğru, o zamanlar hayat belki de "acımasız ve kısa"ydı, ancak modern işkencelerden kaçınmanın gerekli bir bedeli olarak erken insanlığın tatsız yönlerini kullanmak, bir takas sunmak ciddi bir mantıksal hatadır. Her iki çağdan da avantajlar istememek için hiçbir neden yok.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

BÖLÜM 4

Beni Öldüren Şey Başkalarını Daha Güçlü Yapar

Bir kişi için kırılganlık karşıtı olan şey, bir başkası için kırılganlıktır. Çok fazla düşündüğümüz, çok az şey yaptığımız fikrini ortaya atarız. Başkalarının başarılı olması için başarısız oluruz. Bir gün teşekkür notu alabilirsiniz.

KATMANLARLA ANTIFRAGILITY

Bu bölüm hata, evrim ve anti-kırılganlık hakkındadır, bir aksaklıkla: büyük ölçüde başkalarının hatalarıyla ilgilidir - bazılarının anti-kırılganlığı zorunlu olarak diğerlerinin kırılganlığı pahasına gelir. Bir sistemde, bazı birimlerin -yani kırılgan birimlerin veya insanların- fedakarlıkları genellikle diğer birimlerin veya bütünün refahı için gereklidir. Her girişimin kırılganlığı ekonominin anti-kırılgan olması için gereklidir ve girişimciliğin işe yaramasını sağlayan şey de budur: bireysel girişimcilerin kırılganlığı ve zorunlu olarak yüksek başarısızlık oranları.

Yani anti-kırılganlık, katmanlar ve hiyerarşilerin varlığında biraz daha karmaşık ve daha ilginç hale gelir. Doğal bir organizma tek bir nihai birim değildir; alt birimlerden oluşur ve kendisi daha büyük bir kolektifin alt birimi olabilir. Bu alt birimler birbirleriyle rekabet ediyor olabilir. Başka bir iş örneğini ele alalım. Restoranlar kırılgan; birbirleriyle rekabet ederler, ancak yerel restoranların kolektifi tam da bu nedenle anti-kırılgandır. Restoranlar tek tek sağlam ve dolayısıyla ölümsüz olsaydı, genel iş ya durgun ya da zayıf olurdu ve kafeterya yemeğinden daha iyi bir şey sunmazdı - ve Sovyet tarzı kafeterya yemeğinden bahsediyorum. Dahası, sistemik kıtlıklarla, ara sıra tam bir krizle ve hükümet kurtarmalarıyla gölgelenirdi. Tüm bu kalite, istikrar ve güvenilirlik, restoranın kendisinin kırılganlığına borçludur.

Yani bazı parçalar*içeride*bir sistemin kırılgan olması gerekebilir, böylece sistem anti-kırılgan hale gelir. Ya da organizmanın kendisi kırılgan olabilir, ancak onu üreten genlerde kodlanan bilgi anti-kırılgan olacaktır. Bu nokta önemsiz değildir, çünkü evrimin mantığının arkasındadır. Bu, girişimciler ve bireysel bilimsel araştırmacılar için de aynı şekilde geçerlidir.

Ayrıca, birkaç paragraf önce "fedakarlıktan" bahsetmiştik. Ne yazık ki, hataların faydaları genellikle başkalarına, kolektife atfedilir - sanki bireyler kendi iyilikleri için değil, daha büyük iyilik için hata yapmak üzere tasarlanmışlar gibi. Ne yazık ki, kırılganlığın bu katmanlaşmasını ve aktarımını hesaba katmadan hataları tartışma eğilimindeyiz.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Evrim ve Öngörülemezlik

Mithridatizasyon ve hormesis kavramlarının “proto”-anti-kırılganlık, giriş kavramları olduğunu söylemiştim: hatta biraz naifler ve karmaşık bir sisteme bir bütün olarak bakabilmek için onları rafine etmemiz, hatta aşmamız gerekecek. Hormesis bir metafordur; anti-kırılganlık bir fenomendir.

*Birinci,*Mithridatizasyon ve hormesis, oynaklıktan, kazadan veya zarardan sınırlı kazanımlar ve belirli bir dozajın ötesinde koruyucu veya faydalı etkinin belirli bir tersine dönmesiyle, anti-kırılganlığın çok zayıf biçimleridir. Hormesis sadece biraz düzensizliği sever veya daha doğrusu,*ihtiyaçlar* birazcık. Bunlar çoğunlukla yoksunluklarının zararlı olması bakımından ilginçtir, sezgisel olarak kavrayamadığımız bir şeydir - zihinlerimiz karmaşık tepkileri kolayca anlayamaz (doğrusal düşünürüz ve bu doza bağlı tepkiler doğrusal değildir). Doğrusal zihinlerimiz nüansları sevmez ve bilgiyi "zararlı" veya "yararlı" ikilisine indirger.

*İkinci olarak,*ve işte temel zayıflık, organizmaya dışarıdan bakıp onu bir bütün, tek bir birim olarak ele almalarıdır; oysa işler biraz daha nüanslı olabilir.

Evrimle bağlantılı, hormesisin ötesinde olan farklı, daha güçlü bir anti-kırılganlık çeşidi vardır; aslında hormesisten çok farklıdır; hatta tam tersidir. Hormesis olarak tanımlanabilir; zarar altında güçlenmek — eğer dışarıdan bakarsak, içeriden değil. Bu diğer anti-kırılganlık çeşidi evrimseldir ve bilgi düzeyinde işler—genler bilgidir. Hormesis'in aksine, birim strese yanıt olarak güçlenmez; ölür. Ancak bir fayda transferi gerçekleştirir; diğer birimler hayatta kalır—ve hayatta kalanlar, ders kitaplarında ve bilimde genellikle belirsiz bir terim olan "evrim" olarak adlandırılan değişikliklere yol açan, birimlerin kolektifini geliştiren özelliklere sahiptir.*New York Times*Salı bilim bölümü. Dolayısıyla buradaki endişe verici anti-kırılganlık, doğası gereği zayıf olan organizmaların değil, daha çok, onlara dayanabilen genetik kodlarının kırılganlığıdır. Kod, birimin refahını pek umursamaz; tam tersine, etrafındaki birçok şeyi yok eder. Robert Trivers, "bencil gen" fikrinde gen ve organizma arasındaki rekabetin varlığını ortaya çıkardı.

Aslında evrimin en ilginç yönü, yalnızca kendi doğası gereği işe yaramasıdır.*anti-kırılganlık;*stres faktörlerine, rastlantısallığa aşıktır,

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

belirsizlik ve düzensizlik—bireysel organizmalar nispeten kırılgan olsa da, gen havuzu, uyumunu artırmak için şoklardan yararlanır.

Buradan da doğa ile bireysel organizmalar arasında bir gerilim olduğunu görebiliriz.

Doğada yaşayan veya organik olan her şeyin sonlu bir ömrü vardır ve sonunda ölür. — Metuşelah bile bin yıldan az yaşadı. Ancak genellikle yavrularını, ebeveynlerinkinden farklı bir genetik kodla, bilgileri değiştirilmiş bir şekilde ürettikten sonra ölür. Metuşelah'ın genetik bilgisi hala Şam, Kudüs ve tabii ki Brooklyn, New York'ta mevcuttur. Doğa, üreme yetenekleri tükendikten sonra üyelerini çok yardımcı bulmaz (belki de hayvanların gruplar halinde yaşadığı özel durumlar hariç, örneğin insan ve fil bölgelerindeki büyükannelerin yavruların sorumluluk alması için başkalarına yardım etme ihtiyacı gibi). Doğa, oyunun bilgi düzeyinde, genetik kodda devam etmesine izin vermeyi tercih eder. Bu nedenle, doğanın kırılgan olmaması için organizmaların ölmesi gerekir; doğa fırsatçı, acımasız ve bencildir.

Bir düşünce deneyi olarak, son kullanma tarihi olmayan, ölümsüz bir organizmanın durumunu düşünün. Hayatta kalmak için, çevrede meydana gelebilecek tüm olası rastgele olaylara tamamen uygun olması gerekir, tüm *gelecek*rastgele olaylar. Bazı kötü özellikleriyle, rastgele bir olay, aslında, rastgeledir. Zamanından önce gelişini duyurmaz, organizmanın şoklara dayanmak için hazırlanmasını ve ayarlamalar yapmasını sağlar. Ölümsüz bir organizma için, bu tür tüm olaylara önceden adapte olmak bir zorunluluk olurdu. Rastgele bir olay olduğunda, tepki vermek için çoktan çok geçtir, bu yüzden organizma şoka dayanmaya veya veda etmeye hazır olmalıdır. Vücudumuzun stres faktörlerine tepki olarak biraz aşırıya kaçtığını gördük, ancak bu hala çok yetersiz; hala geleceği göremiyorlar. Bir sonraki savaşa hazırlanabilirler, ancak kazanamazlar. Olay sonrası adaptasyon, ne kadar hızlı olursa olsun, her zaman biraz geç kalırdı.[1]

Böyle bir ölümsüzlük için gerekli koşulları sağlamak için, organizmaların geleceği mükemmel bir şekilde tahmin etmeleri gerekir; mükemmele yakın bir tahmin yeterli değildir. Ancak organizmaların ardışık nesiller arasında değişiklikler yaparak birer ömür boyu yaşamalarına izin vererek, doğanın, şeylerin hangi yöne gitmesi gerektiği konusundaki son derece belirsiz fikrin ötesinde gelecekteki koşulları tahmin etmesine gerek kalmaz. Aslında, belirsiz bir yön bile gerekli değildir. Her rastgele olay, ekolojik çeşitlilik biçiminde kendi panzehirini getirecektir. Sanki doğa her adımda kendini değiştiriyor ve her an stratejisini değiştiriyormuş gibidir.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Bunu ekonomik ve kurumsal yaşam açısından düşünün. Eğer doğa ekonomiyi yönetiyor olsaydı, yaşayan üyelerini sonsuza dek yaşatmak için sürekli olarak kurtarmazdı. Ayrıca geleceği alt etmeye çalışan kalıcı yönetimleri ve tahmin departmanları da olmazdı; Amerika Birleşik Devletleri Yönetim ve Bütçe Ofisi'nin dolandırıcılarının epistemik kibirle bu tür hatalar yapmasına izin vermezdi.

Eğer tarihe doğaya benzer karmaşık bir sistem olarak bakılırsa, o zaman doğa gibi, tek bir imparatorluğun gezegene sonsuza dek hükmetmesine izin vermez - Babillilerden Mısırlılara, Perslere, Romalılara ve modern Amerika'ya kadar her süper güç, egemenliğinin kalıcılığına inanmış ve bu yönde teoriler üretecek tarihçiler üretmeyi başarmış olsa bile. Rastgeleliğe ve öngörülemezliğe tabi tutulan sistemler, sürekli bir nüfus ve tür değişimiyle, her nesilde fırsatçı bir şekilde kendilerini yeniden icat etmek için sağlamlığın ötesinde bir mekanizma inşa eder.

Kara Kuğu Yönetimi 101: doğa (ve doğa benzeri sistemler) çeşitliliği sever *arasında*Çeşitlilikten ziyade organizmalar*içinde*ölümsüz bir organizma, tabi ki doğanın kendisini ölümsüz organizma olarak kabul etmediğiniz sürece, Spinoza'nın panteizminde veya Asya dinlerinde mevcut olanda veya Chrisippus veya Epiktetos'un Stoacılığında olduğu gibi. Bir medeniyet tarihçisine rastlarsanız, ona açıklamaya çalışın.

Evrimin rastgelelik ve oynaklıktan (elbette belli bir dozda) nasıl faydalandığına bakalım. Sistemde ne kadar çok gürültü ve rahatsızlık varsa, bir türün yok olmasına yol açan aşırı şoklar hariç, bir noktaya kadar, en uygun olanın üremesinin ve rastgele mutasyonların etkisi bir sonraki neslin özelliklerini tanımlamada o kadar çok rol oynayacaktır. Diyelim ki bir organizma on yavru üretiyor. Eğer çevre mükemmel bir şekilde istikrarlıysa, onunun hepsi üreyebilir. Fakat istikrarsızlık varsa, bu yavruların beşini bir kenara iterek (ortalama olarak hayatta kalan kardeşlerinden daha zayıf olmaları muhtemel), o zaman evrimin (genel olarak) daha iyi olduğunu düşündükleri üreyecek ve genin bir miktar uyum sağlamasına neden olacaktır. Aynı şekilde, yavrular arasında ara sıra gerçekleşen rastgele kendiliğinden mutasyonlar, genetik kodda bir tür kopyalama hatası sayesinde değişkenlik varsa, o zaman en iyiler üreyerek türün uyumunu artıracaktır. Yani evrim rastgelelikten iki farklı yoldan faydalanır: mutasyonlardaki rastgelelik ve çevredeki rastgelelik. Her ikisi de hayatta kalan bir sonraki nesillerin özelliklerinde değişikliklere neden olmak için benzer şekilde hareket eder.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Aşırı bir olaydan sonra tüm bir türün yok olması bile büyük bir sorun değil, oyunun bir parçasıdır. Bu hala iş başındaki evrimdir, çünkü hayatta kalan türler en uygun olanlardır ve kayıp dinozorların yerini alırlar. Evrim bir türle ilgili değildir, tüm doğanın hizmetindedir.

Ancak şunu unutmayın ki evrim rastgelelikten ancak belli bir noktaya kadar hoşlanır.[2]Bir felaket tüm gezegendeki yaşamı tamamen öldürürse, en uygun olanlar hayatta kalamaz. Benzer şekilde, rastgele mutasyonlar çok yüksek bir oranda meydana gelirse, o zaman uygunluk kazanımı kalıcı olmayabilir, hatta yeni bir mutasyon sayesinde tersine bile dönebilir: tekrar tekrar söyleyeceğim gibi, doğa kırılgan değildir*bir noktaya kadar*ancak böyle bir nokta oldukça yüksektir—çok, çok fazla şoka dayanabilir. Bir nükleer olay dünyadaki yaşamın çoğunu yok ederse, ama hepsini değil, bir fare veya bakteri birdenbire, belki okyanusların dibinden ortaya çıkar ve hikaye yeniden başlar, biz olmadan ve tabii ki Yönetim ve Bütçe Ofisi üyeleri olmadan.

Yani bir bakıma hormesis, bireysel organizmanın kendisine doğrudan zarar gelmesinden fayda sağladığı durumlara karşılık gelirken, evrim, zararın bireysel organizmayı yok etmesi ve faydaların başkalarına, hayatta kalanlara ve gelecek nesillere aktarılması durumunda gerçekleşir.

Organizma ailelerinin nasıl oluştuğuna dair bir örnek için*zarar*evrimleşmek için (yine bir noktaya kadar), organizmaların kendileri olmasa da, antibiyotik direnci olgusunu düşünün. Bakterilere zarar vermek için ne kadar çok çabalarsanız, hayatta kalanlar o kadar güçlü olur; onları tamamen yok etmeyi başaramazsanız. Kanser tedavisi için de aynı şey geçerlidir: Kemoterapi ve radyasyonun toksisitesinden sağ çıkmayı başaran kanser hücreleri genellikle daha hızlı çoğalır ve daha zayıf hücrelerin oluşturduğu boşluğu doldurur.

Organizmalar Popülasyonlardır ve Popülasyonlar Organizmalardır

Şeylere bireyler açısından değil, popülasyonlar açısından bakma fikri, ikincisine sağlanan yararın birincisine sağladığı zarardan kaynaklandığı fikri, fizikçiden genetikçiye dönüşen Antoine'ın kırılganlık karşıtı çalışmalarından aklıma geldi. Dançin.[3]Ona göre, analizin bir organizmanın izole edilmiş ve tek başına duran bir şey olmadığı gerçeğini barındırması gerekir: katmanlaşma ve hiyerarşiler vardır. Eğer şeylere popülasyonlar açısından bakarsanız, aşmalısınız

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

"hormesis" ve "Mithridatization" terimleri anti-kırılganlığın bir karakterizasyonu olarak. Neden? Daha önce yapılan argümanı yeniden ifade etmek gerekirse, hormesis, bir organizmanın doğrudan zarardan faydalandığı doğrudan anti-kırılganlık için bir metafordur; evrimle birlikte, o organizmadan hiyerarşik olarak üstün olan bir şey hasardan faydalanır. Dışarıdan bakıldığında hormesis varmış gibi görünür, ancak içeriden bakıldığında kazananlar ve kaybedenler vardır.

Bu katmanlama nasıl işliyor? Bir ağacın birçok dalı vardır ve bunlar küçük ağaçlara benzer; ayrıca, bu büyük dalların daha da küçük ağaçlara benzeyen çok daha küçük dalları vardır. Bu, adı verilen şeyin bir tezahürüdür*fraktal öz-benzerlik,*Matematikçi Benoît Mandelbrot'un bir vizyonu. Şeylerde benzer bir hiyerarşi vardır ve biz sadece en üst katmanı dışarıdan görürüz. Hücrenin hücreler arası moleküllerden oluşan bir popülasyonu vardır; buna karşılık organizmanın bir hücre popülasyonu vardır ve türün bir organizma popülasyonu vardır. Tür için bir güçlendirme mekanizması bazı organizmaların pahasına gelir; buna karşılık organizma bazı hücrelerin pahasına güçlenir, en aşağıya ve en yukarıya kadar.

Örneğin, Danchin'e göre, zehirli bir maddeyi az miktarda içerseniz, organizmanızın iyileşme mekanizması evrimseldir.*içinde*sisteminizde, hücrelerdeki kötü (ve zayıf) proteinler daha güçlü ve daha genç olanlarla değiştirilir ve daha güçlü olanlar korunur (veya buna benzer bir işlem). Kendinizi aç bıraktığınızda, ilk önce parçalanan ve vücudunuz tarafından geri dönüştürülen kötü proteinlerdir — adı verilen bir süreç*otofaji*Bu, tamamen evrimsel bir süreçtir ve seçim ve *öldürür*zindelik açısından en zayıf olan. Ancak organizmanın içindeki hayatta kalma baskılarının dış stres altında genel iyileşmesinde rol oynadığı genel fikrini satın almak için belirli biyolojik teoriyi (yaşlanma proteinleri ve otofaji gibi) kabul etmeye gerek yoktur.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

TEŞEKKÜRLER, HATALAR

Şimdi hatalara ve bazı insanların hatalarının başkalarına nasıl fayda sağladığına geliyoruz.

Kırılganlık, hatalar ve anti-kırılganlık arasındaki ilişkileri şu şekilde basitleştirebiliriz. Kırılgan olduğunuzda, şeylerin mümkün olduğunca az sapmayla tam olarak planlanan seyri izlemesine bağımlı olursunuz; çünkü sapmalar yararlı olmaktan çok zararlıdır. Kırılganlığın nedeni budur*ihtiyaçlar* yaklaşımında çok öngörücü olmak ve tersine, öngörücü sistemler kırılganlığa neden olur. Sapmalar istediğinizde ve geleceğin getirebileceği olası sonuçların dağılımını umursamadığınızda, çoğu yardımcı olacağından, kırılganlığa karşı olursunuz.

Ayrıca, deneme yanılmadaki rastgele unsur, eğer rasyonel bir şekilde yürütülürse ve hata bilgi kaynağı olarak kullanılırsa, tam olarak rastgele değildir. Her deneme size ne hakkında bilgi sağlıyorsa*yapmaz*çalışırken, bir çözüme odaklanmaya başlarsınız—bu yüzden her girişim daha değerli hale gelir, bir hatadan ziyade bir masraf gibi. Ve tabii ki yol boyunca keşifler yaparsınız.

Başkalarının Hatalarından Ders Çıkarmak

Ancak bu bölümün katmanlama, birimler, hiyerarşiler, fraktal yapı ve bir birimin çıkarları ile alt birimlerinin çıkarları arasındaki farkla ilgili olduğunu hatırlayın. Bu nedenle, çoğu zaman başkalarının hataları geri kalanımıza fayda sağlar ve ne yazık ki, onlar değil. Stres faktörlerinin doğru bağlamda bilgi olduğunu gördük. Kırılgan olmayanlar için, hatalardan kaynaklanan zararlar faydalardan daha az olmalıdır. Elbette, tüm hatalardan değil, bazı hatalardan bahsediyoruz; bir sistemi yok etmeyenler daha büyük felaketleri önlemeye yardımcı olur. Mühendis ve mühendislik tarihçisi Henry Petroski çok zarif bir nokta sunuyor.*Titanik*o meşhur kaza olmasaydı, ne kadar ölümcül olursa olsun, daha büyük ve daha büyük okyanus gemileri inşa etmeye devam ederdik ve bir sonraki felaket daha da trajik olurdu. Bu yüzden hayatını kaybeden insanlar,

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Translated from English to Turkish - www.onlinedoctranslator.com

daha büyük iyilik; tartışmasız kaybedilenden daha fazla hayat kurtardılar. Hikaye *Titanik* Sistemin kazançları ile sistemin bazı parçalarının zararları arasındaki farkı gösterir.

Aynısı Fukuşima faciası için de söylenebilir: Nükleer reaktörlerdeki (ve küçük olasılıklardaki) sorundan bizi haberdar ettiğini ve daha büyük felaketleri önlediğini rahatlıkla söyleyebiliriz. (Nif stres testi ve risk modellerine güvenmenin hatalarının o zamanlar oldukça açık olduğunu unutmayın; ekonomik krizde olduğu gibi, kimse dinlemek istemedi.)

Her uçak kazası bizi güvenliğe yaklaştırır, sistemi iyileştirir ve bir sonraki uçuşu daha güvenli hale getirir; hayatını kaybedenler başkalarının genel güvenliğine katkıda bulunur. İsviçre uçuşu 111, TWA uçuşu 800 ve Air France uçuşu 447 sistemin iyileştirilmesine izin verdi. Ancak bu sistemler öğrenir çünkü kırılgan değillerdir ve küçük hatalardan faydalanmak üzere kurulmuşlardır; aynı şey ekonomik kazalar için söylenemez, çünkü ekonomik sistem şu anda inşa edildiği şekilde kırılgan değildir. Neden? Her yıl yüz binlerce uçak uçuşu gerçekleşiyor ve bir uçaktaki kaza diğerlerini içermiyor, bu yüzden hatalar sınırlı ve oldukça epistemik kalıyor; oysa küreselleşmiş ekonomik sistemler bir bütün olarak çalışıyor: hatalar yayılıyor ve birleşiyor.

Tekrar, kritik bir şekilde, genel değil, kısmi hatalardan, küçük, ciddi ve ölümcül hatalardan bahsediyoruz. Bu, iyi ve kötü sistemler arasında bir ayrım yaratır. Havayolları gibi iyi sistemler, birbirlerinden bağımsız küçük hatalara sahip olacak şekilde kurulur - veya aslında, hatalar gelecekteki hataların olasılığını düşürdüğü için birbirleriyle negatif olarak ilişkilidir. Bu, bir ortamın nasıl kırılgan olmadığını (havacılık) ve diğerinin nasıl kırılgan olduğunu (dünya düzdür tarzı birbirine bağlı modern ekonomik yaşam) görmenin bir yoludur.

Her uçak kazası bir sonrakini daha az olası hale getirirken, her banka kazası bir sonrakini daha olası hale getirir. İdeal bir sosyoekonomik sistem inşa ederken ikinci tür hatayı, yani bulaşmaya neden olan hatayı ortadan kaldırmamız gerekir. Doğa Ana'yı bir kez daha inceleyelim.

Doğal olan, sistem dışı hatadan sistem dışı hataya inşa edildi: Taşları kaldırırken yaptığım hatalar, iyi kalibre edildiğimde, bir sonraki sefere beni yönlendiren küçük yaralanmalara dönüşür, çünkü acıdan kaçınmaya çalışırım - sonuçta, acının amacı budur. Doğanın gerçek bir senfonisi gibi hareket eden leoparlar, bir geyiği ağaca kaldırmak için "uygun form" konusunda kişisel antrenörler tarafından talimatlandırılmaz. İnsan tavsiyesi, tenis, bowling veya silah atışı gibi yapay sporlarda işe yarayabilir, ancak doğal hareketlerde işe yaramayabilir.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Bazı işletmeler kendi*sahip olmak*hatalar. Felaket risklerini sigortalamaya odaklanan (ve sigorta şirketleri tarafından bu tür çeşitlendirilemeyen riskleri "yeniden sigortalamak" için kullanılan) reasürans şirketleri, iyi iş çıkarmayı başarıyor*sonrasında* bir felaket veya darbe almalarına neden olan bir kuyruk olayı. Hala iş yapıyorlarsa ve "barutları kuruysa" (bu tür bir acil durum için planları olan çok az kişi vardır), bunu orantısız bir şekilde primleri artırarak telafi ederlermüşteriler aşırı tepki gösterir ve sigorta için ödeme yaparlar. Reasürans için adil değer, yani uygun fiyatlandırma hakkında hiçbir fikirleri olmadığını iddia ederler, ancak stres zamanlarında aşırı fiyatlandırıldığını kesinlikle bilirler ve bu da onlar için uzun vadeli bir şekel kazanmaya yeter. Tek yapmaları gereken hatalarını hayatta kalabilecekleri kadar küçük tutmaktır.

Rahibe Teresa Nasıl Olunur

Değişkenlik hatalara ve adaptasyonlara neden olur; ayrıca arkadaşlarınızın kim olduğunu bilmenizi sağlar. Hem başarısızlıklarınız hem de başarılarınız size bilgi verecektir. Ancak, ve bu hayattaki iyi şeylerden biridir, bazen birinin karakterini ancak tek başına sorumlu olduğunuz bir hatayla ona zarar verdikten sonra anlarsınız—bazı insanların hatalarım için beni affetme biçimlerindeki cömertliğe şaşırdım.

Ve tabii ki başkalarının hatalarından ders çıkarırsınız. Birine ahlaki veya etik kuralları ihlal etme fırsatı verilmediği sürece, onun ne tür bir insan olduğunu asla bilemezsiniz. Lisede nazik ve dürüst görünen ve çocukluğumdaki anti-materyalist ütopyacılardan oluşan grubumun bir parçası olan bir sınıf arkadaşımı hatırlıyorum. Beklentilerimin (ve masum bakışlarının) aksine, ilk (zengin) kocasını daha zengin bir kişi için terk ettiğinden ve ilk mali zorlukları sırasında onu daha zengin ve daha güçlü (ve cömert) bir sevgili için terk ettiğinden, Rahibe Teresa veya Rosa Luxemburg olmadığını öğrendim. Değişken olmayan bir ortamda ben (ve büyük ihtimalle o da) onu bir ütopyacı ve aziz sanırdım. Toplumun bazı üyeleri (onunla evlenmeyenler) değerli bilgiler alırken, diğerleri, kurbanları, bedelini ödedi.

Ayrıca, benim bir kaybedeni tanımlamam, bir hata yaptıktan sonra iç gözlem yapmayan, bunu kullanmayan, yeni bir bilgiyle zenginleşmek yerine utanan ve savunmaya geçen ve hatasını düzeltmeye çalışan kişidir.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Devam etmek yerine neden hata yaptığını açıklayın. Bu tipler kendilerini genellikle büyük bir komplonun, kötü bir patronun veya kötü havanın "kurbanları" olarak görürler.

Son olarak bir düşünce. Hiç günah işlememiş olan kişi, sadece bir kez günah işlemiş olan kişiden daha az güvenilirdir. Ve çok sayıda hata yapmış olan kişi—aynı hatayı asla bir kereden fazla yapmasa da—hiç hata yapmamış olan kişiden daha güvenilirdir.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

TOPLUM NEDEN BİREYDEN NEFRET EDER

Biyolojide anti-kırılganlığın katmanlar sayesinde çalıştığını gördük. Alt organizmalar arasındaki bu rekabet evrime katkıda bulunur: vücudumuzdaki hücreler rekabet eder; hücrelerin içinde proteinler rekabet eder, her şekilde. Bu noktayı insan çabalarına çevirelim. Ekonominin eşdeğer bir katmanlaşması vardır: bireyler, zanaatkarlar, küçük firmalar, şirketlerdeki departmanlar, şirketler, endüstriler, bölgesel ekonomi ve son olarak en üstte genel ekonomi—daha fazla sayıda katmanla daha ince dilimleme bile olabilir.

Ekonominin kırılgan olmaması ve evrim adı verilen bir süreçten geçmesi için her bir işletmenin*mutlaka*kırılgan, kırılmaya açık - evrim, gelişme sağlamak veya başkaları kadar formda olmadıklarında üremeyi önlemek için organizmaların (veya genlerinin) başkaları tarafından yer değiştirildiğinde ölmesini gerektirir. Buna göre, daha yüksek seviyenin anti-kırılganlığı, daha düşük seviyenin kırılganlığını ve fedakarlığını gerektirebilir. Sabah kapuçinonuz için bir kahve makinesi kullandığınız her seferinde, başarısız olan kahve yapma girişimcisinin kırılganlığından faydalanıyorsunuz. O, mutfak tezgahınıza üstün malı koymanıza yardımcı olmak için başarısız oldu.

Geleneksel toplumları da düşünün. Orada da benzer bir katmanlaşma var: bireyler, yakın aileler, geniş aileler, kabileler, aynı lehçeleri kullanan insanlar, etnik kökenler, gruplar.

Karınca kolonileri söz konusu olduğunda bir modus olarak fedakarlık açıkça ortada olsa da, bireysel iş adamlarının ekonominin daha büyük iyiliği için hara-kiri ile aşırı ilgilenmediklerinden eminim; bu nedenle, kendileri için anti-kırılganlık veya en azından bir miktar sağlamlık arayışında olmaları gerekir. Bu, kolektifin, yani ekonominin çıkarlarıyla uyuşmaz. Dolayısıyla, toplamın (toplamın) özelliğinin, her bir parçanın özelliğinden farklı olduğu bir sorun vardır; aslında, parçalara zarar vermek ister.

Acımasızlığın bir iyileştirme motoru olduğunu düşünmek acı verici.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Peki çözüm nedir? Ne yazık ki herkesi memnun edebilecek bir çözüm yok ama çok zayıflara verilen zararı azaltmanın yolları var.

Sorun düşündüğünüzden daha ciddi. İnsanlar hayatta kalmalarını sağlarken nasıl iyi işler çıkaracaklarını öğrenmek için işletme okuluna gidiyorlar; ancak ekonominin bir kolektif olarak onlardan istediği şey, *Olumsuz* hayatta kalmak yerine, çok fazla, çok fazla tedbirsiz risk almak ve olasılıklar tarafından kör edilmek. İlgili endüstrileri başarısızlıktan başarısızlığa gelişir. Doğal ve doğaya benzer sistemler, bireysel ekonomik aktörlerin tarafında bir miktar aşırı güven ister, yani, kendi başarı şanslarının aşırı tahmin edilmesi ve işletmelerindeki başarısızlık risklerinin hafife alınması, başarısızlıklarının başkalarını etkilememesi koşuluyla. Başka bir deyişle, yerel, ancak küresel olmayan aşırı güven isterler.

Restoran işinin harikulade bir şekilde verimli olduğunu gördük çünkü restoranlar savunmasız oldukları için her dakika iflas ediyor ve girişimciler böyle bir olasılığı görmezden geliyorlar, çünkü olasılıkları yeneceklerini düşünüyorlar. Başka bir deyişle, bir tür aceleci, hatta intiharcı risk alma ekonomi için sağlıklıdır - herkesin aynı riskleri almaması ve bu risklerin küçük ve yerel kalması koşuluyla.

Şimdi, modeli bozarak, göreceğimiz gibi, kurtarmalarla, hükümetler genellikle diğer işletmelere bulaşmayı önlemek için kurtarılmaları gereken kadar büyük olan belirli bir firma sınıfını tercih ederler. Bu sağlıklı risk almanın tam tersidir; *kırılganlığı kolektiften uygun olmayana aktarmak*. İnsanlar çözümün, hiç kimsenin düşüşünün diğerlerini aşağı çekemeyeceği bir sistem inşa etmek olduğunu fark etmekte zorluk çekiyorlar; çünkü sürekli başarısızlıklar sistemi korumak için çalışır. Paradoksal olarak, birçok hükümet müdahalesi ve sosyal politika zayıflara zarar verirken yerleşikleri sağlamlaştırır.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

BENİ ÖLDÜRMEYEN ŞEY BAŞKALARINI ÖLDÜRÜR

Bir efsaneyi çürütmenin zamanı geldi.

Kırılganlık karşıtı bir savunucu olarak, aslında orada olmadığında onu görme yanılsaması konusunda uyarmam gerekiyor. Sistemin kırılganlığını, aslında orada olduğu halde bireyin kırılganlığıyla karıştırabiliriz.*pahasına*Bireyin (hormesis ile seçilim arasındaki fark).

Nietzsche'nin meşhur "beni öldürmeyen şey beni daha güçlü kılar" ifadesi, Mithridatizasyon veya hormesis anlamına geldiği şeklinde kolayca yanlış yorumlanabilir. Bu iki olgudan biri olabilir, çok olası, ancak aynı zamanda "beni öldürmeyen şey" anlamına da gelebilir*yapmadı*beni daha güçlü kıl, ama beni bağışla *Çünkü*Ben başkalarından daha güçlüyüm; ama bu başkalarını öldürdü ve ortalama nüfus artık daha güçlü çünkü zayıflar gitti." Başka bir deyişle, bir çıkış sınavından geçtim. Daha önceki yazılarımda, yeni mafya üyelerinin, eski Sovyet sürgünlerinin, "Gulag'a (Sovyet toplama kamplarına) bir ziyaretle sertleştiğini" söyleyen bir gazete makalesiyle, nedenselliğin yanlış yanılsaması sorununu ele aldım. Gulag'daki ikamet en zayıfları öldürdüğü için, insan güçlenme yanılsamasına kapılır. Bazen insanların denemelerden sağ çıktığını görürüz ve hayatta kalan nüfusun orijinalinden daha dayanıklı olduğu göz önüne alındığında, bu denemelerin onlar için iyi olduğunu düşünürüz. Başka bir deyişle, deneme sadece başarısız olanları öldüren acımasız bir sınav olabilir. Tek tanık olduğumuz şey, daha önce tartıştığım kırılganlığın (daha doğrusu anti-kırılganlığın) bireyden sisteme aktarılması olabilir. Bunu farklı bir şekilde sunayım. Hayatta kalan grup, açıkça ilk gruptan daha güçlüdür; ancak bireylerden daha güçlü değildir, çünkü daha zayıf olanlar ölmüştür.

Sistemin düzelmesi için birileri bedel ödedi.

Ben ve Biz

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Bireysel ve kolektif çıkarlar arasındaki bu görünür gerilim tarihte yenidir: geçmişte bireylerin neredeyse hiç ilgisizliğiyle ele alınıyordu. Kahramanlık kavramının arkasında grup uğruna fedakarlık vardır: kabile için iyidir, savaş ateşi altında yok olanlar için kötüdür. Bu kahramanlık içgüdüsü ve toplumsal çıkarlar lehine bireysel çıkarların azalması intihar bombacılarıyla birlikte sapkın bir hal aldı. Bu ölüm öncesi teröristler, duygularının onları kendi ölümlülüklerine karşı kayıtsız hale getirdiği, coşkulu bir transa benzer bir ruh haline girerler. İntihar bombacılarının, bakireler ve diğer eğlencelerle bir tür İslami cennet ödülü vaadiyle yönlendirildiği bir yanılgıdır, çünkü antropolog Scott Atran'ın da belirttiği gibi, Levant'taki ilk intihar bombacıları Yunan Ortodoks kökenli devrimcilerdi -benim kabilem, İslamcılar değil.

İnsanlar topluluk danslarına, kitlesel isyanlara veya savaşlara girdiğinde, içimizde bireyi kolektif lehine öldüren bir anahtar gibi bir şey var. Ruh haliniz artık sürü ruh hali. Elias Canetti'nin dediği şeyin bir parçasısınız *ritmik ve nabız gibi atan kalabalık*Bir sonraki sokak isyanınızda, otorite korkusunun grup ateşi altında tamamen ortadan kalktığı, farklı bir kalabalık deneyimi yaşayabilirsiniz.

Şimdi konuyu genelleştirelim. Dünyaya belli bir mesafeden baktığımda, insan ve doğa arasında tam bir gerilim görüyorum; kırılganlıkların değiş tokuşunda bir gerilim. Doğanın kendisinin, yani topluluğun, hayatta kalmasını istediğini gördük; her türün değil; tıpkı her bir türün, evrimsel seçilimin gerçekleşmesi için, bireylerinin kırılgan olmasını (özellikle üreme sonrasında) istediği gibi. Bireylerden türlere böyle bir kırılganlık aktarımının, genel hayatta kalma için nasıl gerekli olduğunu gördük: DNA bilgi olduğu için türler potansiyel olarak anti-kırılgandır; ancak türün üyeleri bozulabilirdir, dolayısıyla fedakarlık yapmaya hazırdır ve gerçekte kolektifin yararına bunu yapmak üzere tasarlanmıştır.

Anti-kırılganlık shmanfragility. Buradaki uygunluk ve seçilim hakkındaki bazı fikirler bu yazar için pek de rahat değil, bu da bazı bölümlerin yazımını oldukça acı verici hale getiriyor—seçimin acımasızlığından, Doğa Ana'nın amansız sadakatsizliğinden nefret ediyorum. Başkalarına zarar vererek gelişme fikrinden nefret ediyorum. Bir hümanist olarak, bireylerin pahasına sistemlerin anti-kırılganlığına karşıyım, çünkü mantığı takip ederseniz, bu bizi bireysel olarak alakasız hale getiriyor.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Aydınlanmanın en büyük faydası, bireyi, hakları, özgürlüğü, bağımsızlığı, “mutluluk arayışı” (bu “mutluluk” ne anlama geliyorsa) ve hepsinden önemlisi mahremiyetiyle öne çıkarmak olmuştur. Kırılganlık karşıtını reddetmesine rağmen, Aydınlanma ve ondan ortaya çıkan siyasi sistemler bizi (bir nebze) tarih boyunca hüküm süren toplum, kabile ve aile egemenliğinden kurtardı.

Geleneksel kültürlerdeki birim kolektiftir; ve bir bireyin davranışıyla zarar gördüğü algılanabilir; örneğin bir kız hamile kaldığında veya aile üyelerinden biri büyük ölçekli finansal dolandırıcılıklara ve Ponzi şemalarına bulaştığında veya daha kötüsü, bir üniversitede finansal ekonominin şarlatanlık konusu hakkında ders verdiğinde ailenin onuru lekelenir. Ve bu adetler devam eder. Hatta yakın bir zamanda, örneğin, kırsal Fransa'da birinin uzak bir kuzeninin borçlarını silmek için tüm birikimlerini harcaması yaygındı (bu uygulama*sünger geçirmek,* (kelimenin tam anlamıyla, sorumluluğu tahtadan silmek için bir sünger kullanmak) ve bunu geniş ailenin onurunu ve iyi adını korumak için yapmak. Bir görev olarak algılanıyordu. (Yirmi birinci yüzyılda kendim de bunlardan bazılarını yaptığımı itiraf ediyorum!)

Açıkça, sistemin bireyin hayatta kalması için orada olması gerekir. Bu yüzden, bir çıkarı diğerlerine karşı yüceltirken dikkatli olmak gerekir. karşılıklı bağımlılık ve karmaşıklık.[4]

Sicilya mafyası Cosa Nostra'da “şerefli adam” unvanı (*onurlu adam*) polis tarafından yakalanan kişinin, çıkarları ne olursa olsun sessiz kalacağını ve arkadaşlarını ihbar etmeyeceğini ve diğer üyelere zarar vermeyi içeren bir savunmadan ömür boyu hapis cezasının daha iyi olduğunu ima eder. Kabile (Cosa Nostra) bireyden önce gelir. Ve mafyanın belini kıran şey, son nesil pazarlıkçılardı. (Mafyadaki "onur"un bu tür grup içi dayanışmayla sınırlı olduğunu unutmayın; aksi takdirde yalan söylerler ve diğer alanlarda onlarda onurlu hiçbir şey yoktur. Ve insanları arkadan öldürürler, Akdeniz'in doğu yakasında bu en saf korkaklık biçimi olarak kabul edilir.)

Benzer şekilde, biz insanlar, hayatta kalmamızı sağlayacaksa, ekolojik kırılganlık riskiyle, diğer türlerin pahasına benmerkezci olmak zorunda kalabiliriz. İnsan ırkı olarak çıkarlarımız, doğanın çıkarlarından üstündür; ve bireyleri korumak için bir miktar verimsizliğe, bir miktar kırılganlığa tahammül edebiliriz, ancak doğayı çok fazla feda etmek sonunda kendimize zarar verebilir.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Kolektifin çıkarları ile bireyin çıkarları arasındaki dengeyi gördük. Bir ekonomi bireysel yumurtaları kırmadan ayakta kalamaz; koruma zararlıdır ve evrimin güçlerini bireylerin yararına olacak şekilde sınırlamak gerekli görünmüyor. Ancak bireyleri açlıktan koruyabilir, biraz sosyal koruma sağlayabiliriz. Ve onlara saygı gösterebiliriz. Ya da daha fazlasını, daha sonra göreceğimiz gibi.

Ulusal Girişimci Günü

Bu arada, bir ütopist olarak (gerçekten) bulduğum şeyden nefret etsem de, umut olduğunu düşünüyorum.

Kahramanlık ve onun emrettiği saygı, toplum tarafından başkaları için risk alanların telafi edilmesinin bir biçimidir. Girişimcilik ise büyüme veya ekonominin sadece hayatta kalması için gerekli olan riskli ve kahramanca bir faaliyettir.

Ayrıca, epistemolojik gerekçelerle zorunlu olarak kolektiftir - uzmanlığın gelişimini kolaylaştırmak için. Bunu yapan biri *Olumsuz* bir şey bulmak başkalarına bilgi, en iyi bilgi, bilgi sağlamaktır *yokluk* (işe yaramayan şey)—ancak bunun için çok az veya hiç kredi almıyor. Teşviklerin başkalarına gitmesiyle sürecin merkezi bir parçası oluyor ve daha da kötüsü, saygı yok.[5]

Aşırı özgüveni yüzünden restoran açıp başarısızlığa uğrayan, benim güzel yemeğimin tadını çıkarırken muhtemelen konserve ton balığı yiyen adama karşı nankörüm.

İlerlemek için, modern toplum harap olmuş girişimcilere, ölmüş askerleri onurlandırdığımız şekilde davranmalı, belki de aynı onurla değil, ancak tam olarak aynı mantığı kullanarak (girişimci hala hayattadır, ancak belki ahlaki olarak çökmüş ve sosyal olarak damgalanmıştır, özellikle Japonya'da yaşıyorsa). Çünkü ölü veya diri, başarısız bir asker diye bir şey yoktur (korkakça davranmadığı sürece) - aynı şekilde, başarısız bir girişimci veya başarısız bir bilimsel araştırmacı diye bir şey yoktur, tıpkı başarılı bir geveze, filozof, yorumcu, danışman, lobici veya kişisel risk almayan bir işletme okulu profesörü olmadığı gibi. (Üzgünüm.)

Psikologlar "aşırı özgüveni" bir hastalık olarak nitelendiriyor ve insanları girişimlerde bulunurken başarı şanslarına karşı kör ediyor. Ancak bir fark var

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

anti-kırılgan durumda başkalarına faydalı olan iyi huylu, kahramanca risk alma türü ile olumsuz Kara Kuğularla ilişkili daha kötü modern tür, örneğin Fukuşima reaktöründen zarar görme risklerini hesaplayan "bilim insanlarının" aşırı özgüveni arasında. İlk durumda, aşırı özgüven dedikleri şey iyi bir şeydir, ilaçla tedavi edilecek bir şey değildir.

Ve girişimcileri, neredeyse hiç gerçek bir dezavantajı olmadan hiyerarşi basamaklarını tırmanan şirketlerin fasulye sayma yöneticileriyle karşılaştırın. Onların grubu nadiren risk altındadır.

Erasmus'un dediği şey*nankör kaba,*Küreselleşme ve internet çağında kitlelerin nankörlüğü artıyor.

Hayalim, yani çözüm, Ulusal Girişimci Günü'nü şu mesajla kutlamak:

> Çoğunuz başarısızlığa uğrayacak, saygısızlığa uğrayacak, yoksullaşacaksınız; ancak gezegenin ekonomik büyümesi ve başkalarını yoksulluktan kurtarmak uğruna aldığınız riskler ve yaptığınız fedakarlıklar için minnettarız.*Kırılganlığımızın kaynağı sizsiniz*Milletimiz size minnettardır.

[1]Uyarlanabilirlik kriterinin neden olasılıktan bağımsız olduğuna dair teknik bir yorum (teknik olmayan okuyucular bu notun geri kalanını atlamalıdır). Stokastik bir süreçte herhangi bir zaman periyodunda görmeme özelliği*T*zamanla ne olacak*T,*yani, herhangi bir dönemden daha yüksek*T,*dolayısıyla gecikmeyle tepki veren, sıkıştırılamaz gecikmeye denir*öngörüsüz strateji,*stokastik entegrasyonun bir gereksinimi. Gecikmenin sıkıştırılamazlığı merkezi ve kaçınılmazdır. Organizmalar yalnızca öngörülemeyen stratejilere sahip olabilir—bu nedenle doğa yalnızca öngörücü olmayabilir. Bu nokta hiç de önemsiz değildir ve Stratonovich tarafından temsil edilen Rus Okulu ve onun entegrasyon yönteminin kullanıcıları gibi olasılıkçıları bile şaşırtmıştır; bu kişiler geleceğin bizim tarafımızdan algılanabilen bir sinyal gönderdiği düşüncesinin yaygın zihinsel çarpıtmasına düşmüşlerdir. Biz istiyoruz.

[2]Güçlü anti-kırılganlık, oynaklık sevgisinin sınır tanımadığı zamandır - kazançların çok uzak bir sınırı vardır veya gerçekten sınırsızdır - sınır gökyüzüdür. Bunlar yalnızca ekonomik sözleşmeler ve kültürel ürünler gibi yapay, insan yapımı yaşamda var olabilir, doğal süreçlerde gerçekten var olamaz. Ek'te daha fazlası.

[3]Kendisi ve diğer yazarlar dergide yayınlanmıştır*Genler*biyolojik sistemlerde anti-kırılganlık fikri üzerine bir makale. İlginçtir ki, makale bu kitabın taslağına yanıt olarak yazılmıştı; bu kitap da Danchin'in makalesine yanıt olarak değiştirildi.

[4]Birçok insan ilk başta kendi ölümlerinin en kötü Kara Kuğu senaryosu olduğunu düşünür. Öyle değildir. Çok fazla modern ekonomi çalışmamışlarsa, kendi ölümlerinin açıkça *artı* sevdiklerinin ölümü*artı*İnsanlığın sonunun gelmesi çok daha kötü bir sonuç olurdu

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

kendi ölümleri. Karmaşık sistemler hakkındaki yorumumu hatırlayın. Bizler büyük bir zincirin sadece bir parçasıyız ve hem kendimiz hem de sistem ve bu büyük zincirin parçalarının korunması konusunda endişeliyiz.

5Muhabir Jean-Louis Rheault, "İnsanların girişimciyi soyut bir kavram olarak yücelttikçe, karşılaştıkları gerçek girişimciyi küçümsediklerini fark ettim." diye yazdı.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

KİTAP II

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Modernite ve Anti-Kırılganlığın İnkarı

A Baudelaire'in albatros hakkındaki hüzünlü şiirinde, uçurulmaya çalışılan şey, yerde sıkışıp kaldığında iyi iş çıkaramaz, orada yürümeye zorlanır. Ve "değişkenliğin" buradan gelmesi oldukça uygundur *uçmak,* "Latincede "uçmak" anlamına gelir. Siyasi (ve diğer) sistemleri oynaklıktan mahrum bırakmak onlara zarar verir ve sonunda kademeli tipte daha fazla oynaklığa neden olur.

Bu bölüm, Kitap II , hormesisin inkarından kaynaklanan kırılganlık, organizmaların doğal anti-kırılganlığı ve en iyi niyetlerimizle orkestra şefi oynayarak sistemlere nasıl zarar verdiğimizle ilgilenir. Sosyal ve ekonomik sistemleri, stres faktörlerini ve rastgeleliği inkar ederek, onları rahat ve konforlu -ama nihayetinde zararlı- modernitenin Prokrustes yatağına koyarak kırılganlaştırıyoruz.

Prokrustes, Yunan mitolojisinde, yolcuların yatağına sığabilmeleri için çok uzun olanların uzuvlarını kesen ve çok kısa olanların bacaklarını uzatan bir hancıydı. Ama yatağı ziyaretçilere tam olarak uyacak şekilde ayarlamıştı.

Gördüğümüz gibi Bölüm 3 , bir organizmayı basit bir makine gibi ele almak, Procrustes yatağı gibi bir tür basitleştirme, yaklaşıklaştırma veya indirgemedir. Bunu genellikle en asil niyetlerle yaparız, çünkü bir şeyleri "düzeltmek" için baskı altındayız, bu yüzden korkumuzla onları sık sık havaya uçururuz rastgelelik ve akıcılık sevgisi.[1]

Kitap II Ayrıca insan ile doğal güçler arasındaki rekabeti, bazı kırılgan olmayan sistemlerin oynaklık arzusunu ve aşırı istikrara kavuşturduğumuzda sosyal, politik (ve diğer) sistemleri Kara Kuğulara karşı nasıl savunmasız hale getirdiğimizi tartışacağız.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

[1]Basitleştirmelerin başarısız olduğu, en fazla hasara neden olduğu yer, doğrusal olmayan bir şeyin yerine doğrusal olanla basitleştirildiği zamandır. Bu en yaygın Procrustes yatağıdır.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

BÖLÜM 5

Çarşı ve Ofis Binası

Kırmızılar ve Beyazlar Zürih'e gidiyor—Savaş bir hapishane değildir—Hindi'nin engellenen projeleri—Unutmayın ki biz Aşırılıkistan'dayız

---

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

İKİ TÜR MESLEĞİ

Kıbrıs'ta doğan (ikisi de) özdeş ikiz kardeşler Ioannis (John) ve Georgios'un (George) kaderini düşünün, ikisi de şu anda Büyük Londra bölgesinde yaşıyor. John, yirmi beş yıldır büyük bir bankanın personel bölümünde katip olarak çalışıyor ve çalışanların dünyanın dört bir yanına taşınmasıyla ilgileniyor. George ise taksi şoförü.

John'un gayet öngörülebilir bir geliri var (ya da öyle düşünüyor), yan hakları, dört haftalık yıllık tatili ve yirmi beş yıllık istihdamında bir altın saati var. Her ay, yerel Nat West çek hesabına 3.082 £ yatırılıyor. Bunun bir kısmını Londra'nın batısındaki evinin ipotek, kamu hizmetleri ve beyaz peynir için harcıyor ve birazını da birikimleri için ayırıyor. Cumartesi sabahı uyanırdı, insanların yatakta gerinip oyalandıkları, kaygısız, kendine "hayat güzel" dedikleri gün - ta ki bankacılık krizine kadar, işinin "gereksiz hale gelebileceğini" fark edene kadar. İşsizlik onu ciddi şekilde vuracaktı. Bir personel uzmanı olarak, elli yaşında işten çıkarılan ve asla toparlanamayan kişilerle uzun kariyerlerin çöküşlerini gördü.

Kardeşiyle aynı sokakta yaşayan George, siyah bir taksi kullanıyor, yani Büyük Londra'daki sokakları ve güzergahları ezberleyerek frontal loblarını genişletmek için üç yıl harcadığı bir ehliyeti var ve bu ona sokaklarda müşteri alma hakkı veriyor. Geliri son derece değişken. Bazı günler "iyi" ve birkaç yüz pound kazanıyor; bazıları daha kötü, masraflarını bile karşılamıyor; ama yıl be yıl, kardeşiyle hemen hemen aynı ortalamayı elde ediyor. Bugüne kadar, yirmi beş yıllık kariyerinde sadece bir gün yolcusuz kaldı. Gelirinin değişkenliği nedeniyle, kardeşinin iş güvenliğine sahip olmadığından yakınmaya devam ediyor; ama aslında bu bir yanılsama, çünkü biraz daha fazlasına sahip.

Yaşamın temel yanılsamasıdır bu: Rastgeleliğin riskli olduğu, kötü bir şey olduğu ve rastgeleliği ortadan kaldırmanın, rastgeleliği ortadan kaldırarak yapıldığı yanılgısı.

Zanaatkarlar, örneğin taksi şoförleri, fahişeler (çok, çok eski bir meslek), marangozlar, tesisatçılar, terziler ve dişçiler, işlerinde bir miktar oynaklık yaşarlar.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

gelirleri vardır ancak gelirlerini tamamen durduracak küçük bir profesyonel Kara Kuğu için oldukça sağlamdırlar. Riskleri görünürdür. Hiçbir oynaklığı olmayan ancak personel departmanından gelen bir telefon görüşmesinden sonra gelirlerinin sıfıra düştüğünü görünce şaşırabilecek çalışanlar için durum böyle değildir. Çalışanların riskleri gizlidir.

Değişkenlik sayesinde, bu zanaatkar kariyerleri biraz anti-kırılganlık barındırır: küçük değişiklikler, çevreden öğrenerek ve bir nevi sürekli olarak uyum sağlama baskısı altında olarak, sürekli olarak uyum sağlamalarını ve değişmelerini sağlar. Stres faktörlerinin bilgi olduğunu unutmayın; bu kariyerler, onları fırsatçı bir şekilde uyum sağlamaya zorlayan bu stres faktörlerinin sürekli bir tedarikiyle karşı karşıyadır. Ayrıca, hediyelere ve olumlu sürprizlere, ücretsiz seçeneklere açıktırlar; anti-kırılganlığın ayırt edici özelliği, göreceğimiz gibiKitap I V. George, ara sıra, reddetmekte özgür olduğu çılgınca bir istek almaya alışmıştı: İzlanda yanardağ korkusu sırasında, İngiltere hava trafiği kapatıldığında, zengin yaşlı bir kadın onu Güney Fransa'daki bir düğüne götürmesini istemişti - iki bin millik gidiş-dönüş yolculuğu. Aynı şekilde, bir fahişe, dul kalmasından önceki kısa geçiş döneminde, aşırı derecede aşık zengin bir müşterinin ona çok pahalı bir elmas veya hatta bir evlilik teklifi verme olasılığıyla karşı karşıyadır.

Ve George, ellili yaşlarındaki kardeşinin aksine, kendi işinin patronu olduğu için, düşene kadar devam etme özgürlüğüne sahip (birçok insan seksenli yaşlarına kadar, çoğunlukla zaman öldürmek için taksi şoförlüğü yapmaya devam ediyor).

Gelirdeki iki oynaklık arasındaki fark, siyasi sistemler için geçerlidir ve sonraki iki bölümde göreceğimiz gibi, hayattaki hemen hemen her şey için geçerlidir. Rastgeleliğin insan eliyle yumuşatılması, John'un gelirinin eşdeğerini üretir: pürüzsüz, istikrarlı, ancak kırılgan. Bu tür gelir, onu sıfıra düşürebilecek büyük şoklara karşı daha savunmasızdır (artı, birkaç refah devletinden birinde ikamet ediyorsa bazı işsizlik yardımları). Doğal rastgelelik, George'un geliri gibi kendini daha çok gösterir: çok büyük şoklar için daha küçük bir rol, ancak günlük değişkenlik. Dahası, bu tür değişkenlik sistemin iyileştirilmesine yardımcı olur (bu nedenle kırılganlık karşıtıdır). Bir taksi şoförü veya bir fahişe için azalan kazançlarla geçen bir hafta, çevre hakkında bilgi sağlar ve müşterilerin takıldığı şehrin yeni bir yerini bulma ihtiyacını ima eder; kazançsız geçen bir ay veya daha fazlası, becerilerini gözden geçirmelerine neden olur.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Ayrıca, kendi hesabına çalışan biri için, küçük (sonsuz olmayan) bir hata bilgidir, değerli bir bilgidir, onu uyarlanabilir yaklaşımında yönlendiren bir bilgidir; John gibi çalışan biri için, bir hata personel departmanında dosyalanan kalıcı kaydına giren bir şeydir. Yogi Berra bir keresinde şöyle demişti: "Yanlış hatayı yaptık"—ve John için tüm hatalar yanlış hatalardır. Doğa küçük hataları sever (genetik varyasyonlar olmadan imkansızdır), insanlar sevmez—bu nedenle insan yargısına güvendiğinizde, kırılganlığa karşı çıkan zihinsel bir önyargının insafına kalmış olursunuz.

Yani, ne yazık ki, biz insanlar ikinci tür değişkenlikten korkuyoruz ve safça sistemleri kırılganlaştırıyoruz -ya da onların anti-kırılganlığını engelliyoruz- onları koruyarak. Başka bir deyişle, her uygulandığında tekrarlanmaya değer bir nokta, bu küçük hatalardan kaçınmanın büyük olanları daha şiddetli hale getirmesidir.

Merkezi devlet John'un gelirine benzer; şehir devleti modeli ise George'unkine. John'un bir büyük işvereni var, George'un ise birçok küçük işvereni—bu yüzden kendisine en uygun olanları seçebilir ve dolayısıyla her an "daha fazla seçeneğe" sahip olur. Biri istikrar yanılsamasına sahiptir, ancak kırılgandır; diğeri değişkenlik yanılsamasına sahiptir, ancak sağlamdır ve hatta kırılgan değildir.

Bir sistemde ne kadar çok değişkenlik gözlemlerseniz, o kadar az Kara Kuğu eğilimi gösterir. Şimdi bunun siyasi sistemlere nasıl uygulandığını İsviçre hikayesiyle inceleyelim.

Lenin Zürih'te

Yakın zamanda Zürih'te pahalı bir restorana dönüşmüş bir kafedeydim ve fiyatların Amerika Birleşik Devletleri'ndeki eşdeğer kalitedeki bir yerin en az üç katı olduğu aşırı pahalı menüyü inceliyordum. Dünyanın son krizi İsviçre'yi her zamankinden daha güvenli bir liman haline getirmiş ve para biriminin önemli ölçüde yükselmesine neden olmuştu; İsviçre gezegendeki en kırılgan olmayan yer; dünyanın geri kalanında meydana gelen şoklardan faydalanıyor. Yazar olan arkadaşım, şehirde yaşayan Lenin'in Dadaist şair Tristan Tzara ile kafede satranç oynadığını söyledi. Evet, daha sonra Lenin olarak bilinen Rus devrimci Vladimir İlyiç Ulyanov, büyük yukarıdan aşağıya modernist devlet projesini ve merkezi devlet kontrolündeki en büyük insan deneyini hazırlamak için İsviçre'de bir süre geçirdi. Lenin'in oradaki varlığında ürkütücü bir şeyler olduğunu fark ettim, çünkü birkaç

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Birkaç gün önce, Cenevre Gölü kıyısındaki Montreux'de bir konferanstaydım. Konferans, Lenin'in kurbanı, göçmen Rus aristokrat Vladimir Nabokov'un hayatının son birkaç on yılını geçirdiği göl kıyısındaki otelde gerçekleşiyordu.

Bana ilginç geldi, hem Bolşevikler hem de daha sonra yerlerinden ettikleri aristokrat Beyaz Ruslar olmak üzere, kırmızıları ve beyazları barındırmak, Helvetic Konfederasyonu'nun temel işinin bir parçası gibi görünüyor. Zürih, Cenevre veya Lozan gibi başlıca şehirler, oraya sığınmak için giden siyasi mültecilerin izlerini taşıyor: İslamcılar tarafından kovulan İran kraliyetlerinden "B planı"nı uygulayan son Afrika hükümdarına kadar göçmenler. Voltaire bile, Fransız sınırına yakın bir banliyö olan Ferney'de (konfederasyona katılmadan önce bile) bir süre saklanarak geçirdi. Mükemmel bir şekilde korunan at sineği Voltaire, Fransa kralına, Katolik Kilisesi'ne veya başka bir otoriteye hakaret ettikten sonra Ferney'e koşardı - insanların onun hakkında genellikle bilmediği şey, finansal nedenlerle orada koruma araması için bir teşviki olduğudur. Voltaire kendi kendini yetiştirmiş bir adamdı, zengin bir tüccar, yatırımcı ve spekülatif tüccardı. Servetinin büyük bir kısmının, sürgündeyken servetini oluşturmaya başlaması nedeniyle stres faktörlerinin kırılganlığına karşı direnç göstermesinden kaynaklandığını belirtmekte fayda var.

Yani, Voltaire gibi, başka tür mülteciler de var: kargaşanın yaşandığı yerlerden gelen, pahalı ve sıkıcı kıyafetleri, yavan kelime dağarcığı, yapmacık nezaketi ve pahalı (parlak) saatleriyle tanınan finansal mülteciler—yani Voltaire olmayanlar. Birçok zengin insan gibi, kendi şakalarına gülme hakkına sahip olduklarını düşünüyorlar. Bu (sıkıcı) insanlar kişisel bir sığınak aramıyorlar: sığınak arayan varlıkları. Bazı siyasi kişiler, cumartesi gecesi daha heyecan verici yerler olan Fransa veya İngiltere'deki ulusal rejimlerinin risklerinden saklanmayı tercih edebilirken, çek hesaplarının kesinlikle İsviçre'de olmasını istiyorlar. Ekonomik olarak gezegendeki en sağlam yer burası—ve birkaç yüzyıldır böyle.

Bu kadar çeşitli insan ve cüzdanları, İsviçre'de barınak, güvenlik ve istikrar için bulunuyor. Ancak tüm bu mülteciler, bariz olanı fark etmiyor: dünyanın en istikrarlı ülkesi*sahip değil*bir hükümet. Ve bir hükümet olmamasına rağmen istikrarlı değil; istikrarlı*Çünkü* bir tane yok. Rastgele İsviçreli vatandaşlardan başkanlarını isimlendirmelerini isteyin ve bunu yapabilen insanların oranını sayın—genellikle Fransa veya Amerika Birleşik Devletleri başkanlarını isimlendirebilirler ancak kendi başkanlarını isimlendiremezler. Para birimi

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

en iyi şekilde çalışıyor (yazının yazıldığı sırada en güvenli olduğu kanıtlandı), ancak merkez bankası, boyutuna göre bile çok küçük.

İktidara geri dönmeyi (umdukları) için zaman bekleyen bu politikacılar böyle bir hükümet yokluğunu fark ediyorlar mı, böyle bir hükümet yokluğu nedeniyle İsviçre'de olduklarını kabul ediyorlar mı ve ulus-devletler ve siyasi sistemler hakkındaki fikirlerini buna göre uyarlıyorlar mı? Hayır, kesinlikle hayır.

İsviçre'nin bir hükümeti olmadığı pek doğru değil. Sahip olmadıkları şey büyük bir *merkezi* hükümet veya yaygın söylemin "hükümet" olarak tanımladığı şey - onları yöneten şey tamamen aşağıdan yukarıya, bir tür belediye, kantonlar adı verilen bölgesel varlıklar, bir konfederasyonda birleşmiş neredeyse egemen mini devletlerdir. Su çeşmeleri veya diğer ilham vermeyen tartışmalar için kavgalar düzeyinde kalan sakinler arasındaki düşmanlıklarla bolca oynaklık vardır. Bu mutlaka hoş değildir, çünkü komşular meraklılara dönüşür - bu yukarıdan değil, aşağıdan bir diktatörlüktür, ancak yine de bir diktatörlüktür. Fakat bu aşağıdan yukarıya diktatörlük biçimi, ütopyaların romantizmine karşı koruma sağlar, çünkü böyle entelektüel olmayan bir atmosferde büyük fikirler üretilemez - özellikle bir pazar öğleden sonrası Cenevre'nin eski kesimindeki kafelerde biraz zaman geçirmek, sürecin son derece entelektüel olmayan, görkemlilik duygusundan yoksun, hatta düpedüz önemsiz olduğunu anlamak için yeterlidir (İsviçrelilerin en büyük başarısının guguklu saati icat etmek olduğu, diğer ulusların ise büyük eserler ürettiği hakkında ünlü bir espri vardır - güzel bir hikaye, ancak İsviçreliler guguklu saati icat etmedi). Fakat sistem her olası düzeyde istikrar -sıkıcı bir istikrar- üretir.

Ayrıca İsviçre'de, Cenevre'nin tamamında, Zürih'in bazı bölgelerinde (merkezde) ve özellikle Gstaadt ve San Moritz gibi kayak merkezlerinde karşılaşılan iğrenç derecede gösterişli sahnelerin ülkenin doğrudan ürünü veya misyonunun bir parçası olmadığını, İsviçre'nin çirkin zenginler ve vergi kaçakçıları için bir mıknatıs görevi görmesi nedeniyle başarısının bir sonucu olduğunu da belirtmek gerekir.

Şimdilik şunu belirtelim ki, bu, ulus-devlet olmayan, daha ziyade kendi hallerine bırakılmış küçük belediyelerden oluşan son büyük ülkedir.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

ALTTAN YUKARIYA DEĞİŞİKLİKLER

Aşağıdan yukarıya değişimler veya gürültü dediğim şey, bir belediye içinde gerçekleşen siyasi oynaklık türüdür, düzenli işlerin yürütülmesindeki küçük kavgalar ve sürtüşmelerdir. Ölçeklenebilir değildir (veya *değişmez*ölçek dönüşümü altında): başka bir deyişle, boyutu artırırsanız, diyelim ki bir topluluktaki insan sayısını yüzle çarparsanız, belirgin şekilde farklı dinamiklere sahip olursunuz. Büyük bir devlet, devasa bir belediye gibi davranmaz, tıpkı bir bebek insanın daha küçük bir yetişkine benzememesi gibi. Aradaki fark niteldir: belirli bir topluluktaki kişi sayısındaki artış, taraflar arasındaki ilişkinin kalitesini değiştirir. Giriş'teki doğrusal olmayanlık tanımını hatırlayın. Belirli bir varlıktaki kişi sayısını onla çarparsanız, özellikleri korumazsınız: bir dönüşüm vardır. Burada konuşmalar sıradan ama etkili olanlardan soyut sayılara, daha ilginç, belki daha akademik, ama ne yazık ki daha az etkili olanlara geçer.

Büyüleyici taşra düşmanlıkları, kendi iç kavgaları ve birbirlerini alt etmeye çalışan insanların olduğu bir belediye kümesi, oldukça iyi huylu ve istikrarlı bir devlet oluşturur. İsviçre, ikinci kardeşin gelirine benzer, yerel düzeydeki değişiklikler ve gürültü nedeniyle istikrarlıdır. Tıpkı taksi şoförünün gelirinin günlük bazda istikrarsızlık göstermesi ancak yıllık bazda istikrar göstermesi gibi, İsviçre de kantonların topluluğu sağlam bir sistem ürettiği için toplam düzeyde istikrar gösterir.

İnsanların yerel meseleleri ele alış biçimleri, büyük ve soyut kamu harcamalarını ele alış biçimlerinden çok farklıdır: Geleneksel olarak,

küçük birlikler ve kabileler halinde ve küçük birlikler halinde gayet iyi idare ediliyorlardı.[1]

Ayrıca, biyoloji daha büyük bir sistemde değil, belediye ortamında bir rol oynar. Bir yönetim, Vietnam'da insanları öldürmek gibi aşırı harcamalara ve diğer başarısızlıklara karşı biyolojik bir tepki olan utanç acısını (yüzünde kızarmayla) hissetmekten korunur. Akranlarıyla göz teması kurmak, kişinin davranışını değiştirir. Ancak masa başında çalışan bir ofis sülüğü için bir sayı sadece bir sayıdır. Pazar sabahı kilisede gördüğünüz biri, hatalarından dolayı rahatsız hisseder ve bu hatalardan daha fazla sorumlu olur.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

küçük, yerel ölçekte, bedeni ve biyolojik tepkisi onu başkalarına zarar vermekten kaçınmaya yönlendirirdi. Büyük ölçekte, diğerleri soyut öğelerdir; ilgili kişilerle sosyal temas eksikliği göz önüne alındığında, memurun beyni duygularından ziyade yönlendirir—sayılar, elektronik tablolar, istatistikler, daha fazla elektronik tablo ve teorilerle.

Bu fikrimi ortak yazarım Mark Blyth'e açtığımda, apaçık olanı söyledi: "Stalin bir belediyede var olamazdı."

Küçük, birçok başka açıdan güzeldir. Şimdilik küçük olanın (toplamda, yani küçük birimlerden oluşan bir koleksiyonda) büyük olandan daha kırılgan olmadığını varsayalım; aslında büyük olan kırılmaya mahkûmdur, daha sonra açıklayacağımız matematiksel bir özelliktir, ne yazık ki büyük olana uygulandığında evrensel görünmektedir şirketler, çok büyük memeliler ve büyük idareler.[2]

Soyut durumla ilgili bir başka sorun daha var, psikolojik bir sorun. Biz insanlar somut olmayanı küçümseriz. Ağlayan bir bebekten, televizyon setinden oturma odamıza ulaşamayan binlerce insanın başka yerlerde ölmesinden daha kolay etkileniriz. Bir vaka bir trajedi, diğeri bir istatistik. Duygusal enerjimiz olasılıklara kördür. Medya, anekdotlara olan hayranlığımızla, sansasyonel olana olan susuzluğumuzla oynayarak işleri daha da kötüleştirir ve bu şekilde büyük bir haksızlığa neden olurlar. Şu anda, her yedi saniyede bir kişi diyabetten ölüyor, ancak haberler yalnızca evleri havada uçan kasırga kurbanlarından bahsedebiliyor.

Sorun şu ki, bürokrasiler yaratarak memurları, rasyonel ve hesap verebilir bir şekilde karar alacakları yanılsaması yaratarak, soyut ve teorik konulara dayalı kararlar alma konumuna getiriyoruz.

Ayrıca lobicilerin -bu sinir bozucu lobici ırkı- bir belediyede veya küçük bir bölgede var olamayacağını da düşünün. Avrupalılar, Brüksel'deki Avrupa Komisyonu ile (bazı) güçlerin merkezileşmesi sayesinde, demokrasiyi büyük bir şirket uğruna manipüle etmeye gelen bu mutantların varlığını hızla keşfediyorlar. Brüksel'deki tek bir kararı veya düzenlemeyi etkileyerek, tek bir lobici büyük bir patlama elde ediyor. Bu, lobici ordularının ikna etmeye çalışmasını gerektirecek belediyelere göre çok daha büyük bir getiridir (düşük maliyetle) İnsanlar topluluklarının içinde gömülü haldeyken.[3]

Ölçeğin diğer etkisini de göz önünde bulundurun: Küçük şirketlerin lobicilere sahip olma olasılığı daha düşüktür.

Aynı aşağıdan yukarıya etki hukuk için de geçerlidir. İtalyan siyaset ve hukuk filozofu Bruno Leoni, yargıçların sağlamlığı lehine argümanlar sunmuştur.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

(çeşitliliğinden dolayı) açık ve katı kodifikasyonlara kıyasla temelli hukuk. Doğru, bir mahkemenin seçimi bir piyango olabilir—ama büyük ölçekli hataları önlemeye yardımcı olur.

Siyasi sistemlerin doğal kırılganlığını ve istikrarın gürültüyü yöneterek, onu en aza indirerek değil, doğal akışında akmasına izin verecek bir mekanizmaya sahip olarak nasıl elde edilebileceğini göstermek için İsviçre örneğini kullanıyorum.

İsviçre'nin bir başka unsuruna dikkat edin: belki de tarihin en başarılı ülkesidir, ancak geleneksel olarak diğer zengin ülkelere kıyasla çok düşük bir üniversite eğitimi seviyesine sahiptir. Sistemi, benim zamanımda bankacılıkta bile, teorik olanlardan ziyade neredeyse mesleki olan çıraklık modellerine dayanıyordu. Başka bir deyişle,*teknik*(zanaat ve bilgi birikimi), değil*bilgi*((kitap bilgisi, bilmek ne).

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

AŞIRI DURUMDAN UZAK

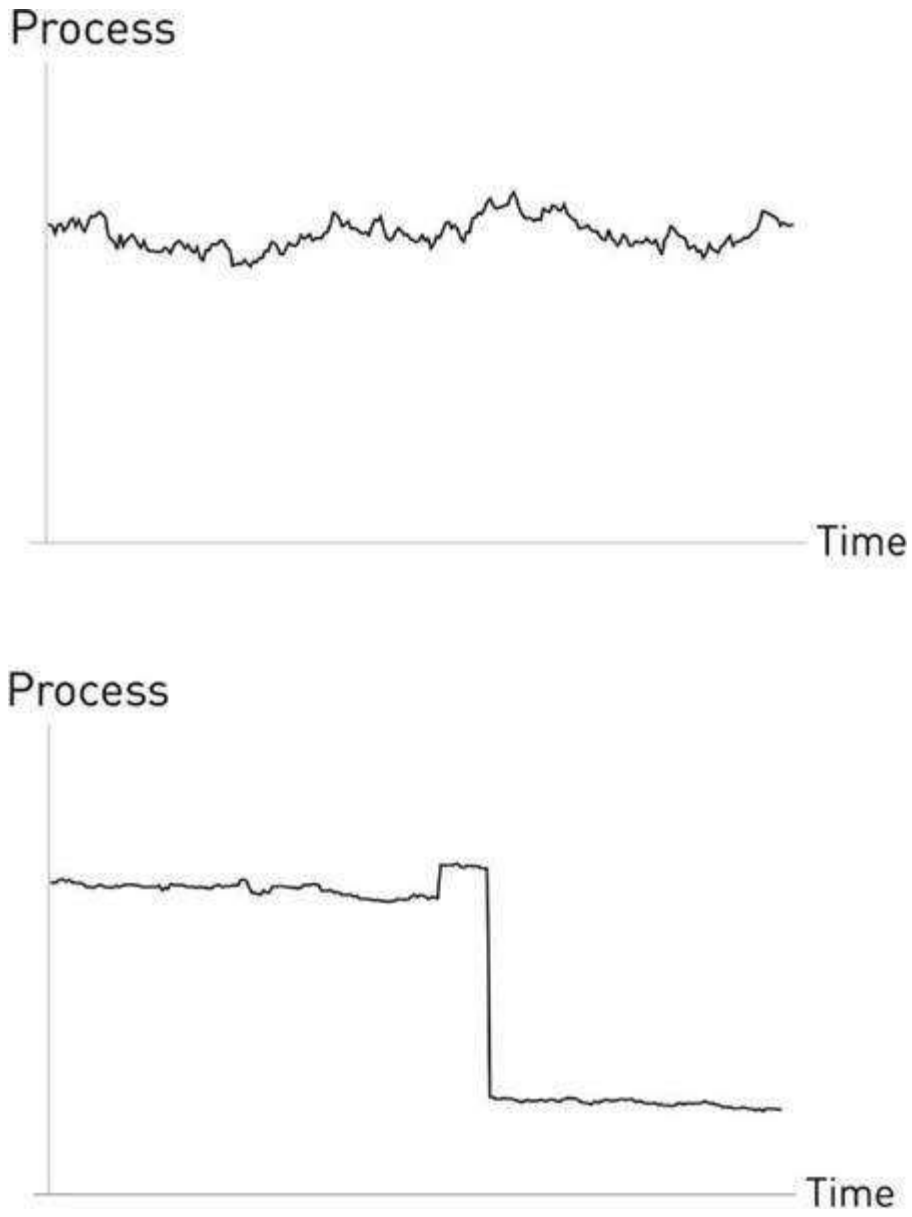
Şimdi sürecin teknik yönlerini, insan müdahalesinin işlerin oynaklığı üzerindeki etkisinin daha istatistiksel bir görünümünü inceleyelim. Bu aşağıdan yukarıya oynaklığın ve doğal sistemlerin oynaklığının belirli bir matematiksel özelliği vardır. Mediocristan adını verdiğim türden bir rastgelelik üretir - korkutucu olabilecek ancak toplamda (zamanla veya daha büyük konfederasyonu veya varlığı oluşturan belediyeler topluluğu üzerinde) birbirini götürme eğiliminde olan bol miktarda varyasyon - çoğunlukla istikrar ve ara sıra büyük kaosun olduğu Extremistan adı verilen asi olandan ziyade - oradaki hataların büyük sonuçları olur. Biri dalgalanır, diğeri sıçrar. Birinin çok sayıda küçük varyasyonu vardır, diğeri ise yığınlar halinde değişir. Tıpkı şoförün gelirinin banka çalışanının geliriyle karşılaştırılması gibi. İki tür rastgelelik niteliksel olarak farklıdır.

Mediocristan'ın çok fazla varyasyonu var, hiçbiri aşırı değil; Extremistan'ın ise birkaç varyasyonu var, ama gerçekleşenler aşırı.

Farkı anlamanın bir başka yolu: kalori alımınız Mediocristan'dan. Yalanlarınızı ayarlamadan bile bir yılda tükettiğiniz kalorileri eklerseniz, tek bir gün bile toplamın çoğunu temsil etmeyecektir (örneğin, toplamın %0,5'inden fazlası, bir yılda sekiz yüz bin kalori tüketebileceğiniz halde beş bin kalori). Yani istisna, nadir olay, toplamda ve uzun vadede önemsiz bir rol oynar. Kilonuzu tek bir günde, hatta bir ayda, muhtemelen bir yılda ikiye katlayamazsınız - ancak net değerinizi iki katına çıkarabilir veya tek bir anda yarısını kaybedebilirsiniz.

Karşılaştırmak gerekirse, roman satışlarını ele alırsanız, satışların yarısından fazlası (ve belki de kârların %90'ı) en üstteki %0,1'den gelir, bu yüzden istisna, binde bir olay, orada baskındır. Yani finansal meseleler ve diğer ekonomik meseleler, tıpkı tarih gibi, kesintiler ve sıçramalarla hareket eden Ekstremistan'dan olma eğilimindedir bir halden diğerine.[4]

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

ŞEKİL 3. Belediye gürültüsü, çarşılardaki dağıtılmış değişimler (birinci) merkezi veya insan tarafından yönetilen sistemlerle (ikinci) kıyaslandığında - veya eşdeğer olarak, bir taksi şoförünün geliri (birinci) ve bir çalışanın geliri (ikinci). İkinci grafik, basamaktan basamaklara veya Black Swan'dan Black Swan'a gerçekleşen hareketleri göstermektedir. İnsanın süreçleri yumuşatmak veya kontrol etmek için aşırı müdahalesi, bir tür sistemden, Mediocristan'dan diğerine, Extremistan'a geçişe neden olur. Bu etki, kısıtlı oynaklığa sahip her türlü sistem için geçerlidir
— sağlık, politika, ekonomi, hatta birinin Prozac ile ve Prozac olmadan ruh hali. Ya da girişimci odaklı Silikon Vadisi (birinci) ile bankacılık sistemi (ikinci) arasındaki fark.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Şekil 3 anti-kırılgan sistemlerin doğal varyasyonlarından mahrum bırakıldıklarında (çoğunlukla saf müdahaleler sayesinde) nasıl zarar gördüklerini gösterir. Belediye gürültüsünün ötesinde, aynı mantık şunlar için de geçerlidir: sterilize edilmiş bir ortamda zaman geçirdikten sonra açıkta bırakılan çocuk; tepeden dikte edilen siyasi istikrara sahip bir sistem; fiyat kontrollerinin etkileri; bir şirket için büyüklüğün avantajları; vb. İstikrarlı ancak kontrol edilebilir oynaklık üreten bir sistemden (Mediocristan), istatistiksel "çan eğrisine" (iyi huylu Gauss veya Normal Dağılım ailesinden) daha yakın olan, oldukça öngörülemez ve çoğunlukla "şişman kuyruklar" adı verilen sıçramalarla hareket eden bir sisteme geçiyoruz. Şişman kuyruklar—Extremistan'ın eşanlamlısı—uzak olayların, "kuyruklar" olarak adlandırılanların orantısız bir rol oynadığı anlamına gelir. Biri (ilk grafik) oynaktır; dalgalanır ancak batmaz. Diğeri (ikinci grafik) kargaşa dönemleri dışında önemli dalgalanmalar olmadan batar. Uzun vadede ikinci sistem çok daha oynak olacaktır—ama oynaklık yığınlar halinde gelir. İlk sistemi kısıtladığımızda ikinci sonucu elde etme eğiliminde oluruz.

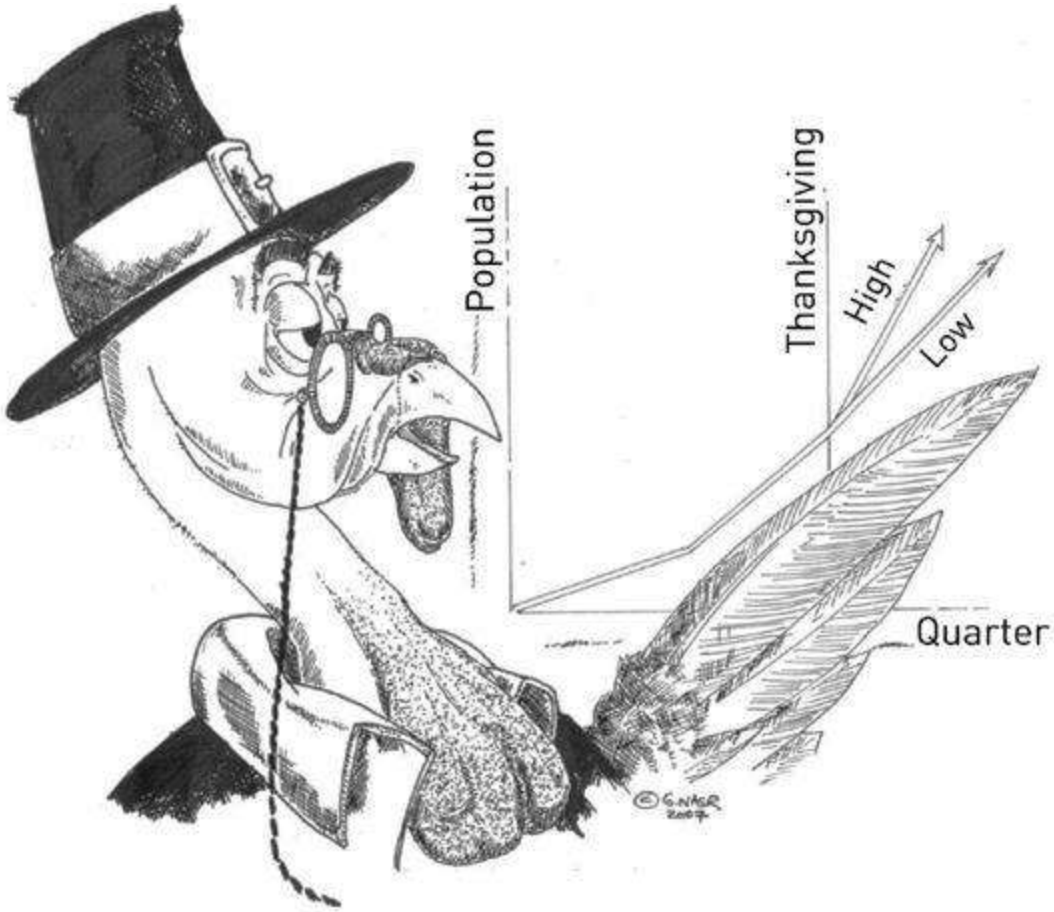
Ayrıca Extremistan'da öngörülebilirliğin çok düşük olduğunu unutmayın. İkinci, sözde pürüzsüz rastgelelik türünde hatalar nadir gibi görünür, ancak meydana geldiklerinde büyük ve genellikle yıkıcı olurlar. Aslında, geliştirdiğimiz bir argüman Kitap I V, planlamaya kilitlenmiş her şey tam da bu özellikler yüzünden başarısızlığa uğrama eğilimindedir - planlamanın şirketlere yardımcı olduğu tamamen bir efsanedir: aslında dünyanın geleceğin görünürlüğüne dayalı bir politika oluşturmak için çok rastgele ve öngörülemez olduğunu gördük. Hayatta kalan şey, bazı uygunluk ve çevresel koşulların etkileşiminden gelir.

Büyük Hindi Sorunu

Şimdi Fat Tails ve Extremistan'ın teknik jargonundan ve grafiklerinden günlük Lübnan diline geçeyim. Extremistan'da, geçmişin özelliklerine aldanıp hikayeyi tam tersi şekilde anlamaya yatkınsınız. İkinci grafikte neler olduğuna bakınca bu kolayŞekil 3 , büyük aşağı sıçramadan önce, sistemin artık güvenli olduğuna inanmak, özellikle de sistem görünür şekilde "korkutucu" tipten kademeli bir geçiş yaptığında

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

soldaki değişken rastgelelikten görünüşte güvenli sağdakine. Değişkenlikte bir düşüş gibi görünüyor—ama öyle değil.

ŞEKİL 4. "Kanıt" kullanan bir hindi; Şükran Günü'nden habersiz, geçmişe dayalı "kesin" gelecek projeksiyonları yapıyor. Kredi: George Nasr

Bir hindi kasap tarafından bin gün boyunca beslenir; her gün analist ekibine kasapların hindileri "artan istatistiksel güvenle" sevdiğini doğrular. Kasap, Şükran Günü'nden birkaç gün öncesine kadar hindiyi beslemeye devam eder. Sonra, hindi olmanın gerçekten çok iyi bir fikir olmadığı gün gelir. Bu yüzden kasap onu şaşırttığında, hindi inancında bir revizyon yaşar - tam da hindi olma ifadesine olan güveni*kasap hindileri sever* maksimumdur ve "çok sessizdir" ve hindi hayatında rahatlatıcı bir şekilde tahmin edilebilir. Bu örnek, Bertrand Russell'ın bir metaforunun uyarlamasına dayanmaktadır. Buradaki anahtar nokta, böyle bir sürprizin bir Kara Kuğu olayı olacağıdır; ancak sadece hindi için, kasap için değil.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Hindi hikayesinden tüm zararlı hataların anasını da görebiliriz: Kanıtın (zararın) yokluğunun, yokluğun kanıtı olarak algılanması; entelektüel çevrelerde yaygın olarak görülen ve sosyal bilimlerde temelleri olan bir hatadır.

Yani hayattaki misyonumuz basitçe "nasıl hindi olunmaz" veya mümkünse, nasıl tersine hindi olunur—yani anti-kırılgan. "Hindi olmamak" gerçek ve yapay istikrar arasındaki farkı anlamakla başlar.

Okuyucu, kısıtlanmış, oynaklık boğulmuş sistemler patladığında neler olacağını kolayca hayal edebilir. Uygun bir örneğimiz var: Baas Partisi'nin devrilmesi, 2003'te Amerika Birleşik Devletleri tarafından Saddam Hüseyin ve rejiminin ani bir şekilde devrilmesi. Yüz binden fazla insan öldü ve on yıl sonra, yer hala bir karmaşa.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

ON İKİ BİN YIL

Devlet tartışmasına İsviçre örneğiyle başladık. Şimdi biraz daha doğuya gidelim.

Kuzey Levant, kabaca bugün Suriye ve Lübnan'ın kuzey kısmı, belki de insanlık tarihindeki en müreffeh eyalet olarak kalmıştır, çanak çömleksiz Neolitik'ten çok modern tarihe, yirminci yüzyılın ortasına kadar uzun, çok uzun bir zaman diliminde. Bu on iki bin yıl demektir—örneğin, yaklaşık beş yüz yıldır müreffeh olan İngiltere veya şimdi sadece üç yüz yıldan az bir süredir müreffeh olan İskandinavya ile karşılaştırıldığında. Gezegendeki çok az bölge, tarihçilerin*uzun süre* Diğer şehirler gelip geçti; Halep, Emesa (bugünkü Humus) ve Laodikya (Lazkiye) nispeten zengin kaldı.

Kuzey Levant, antik çağlardan beri tüccarlar tarafından yönetiliyordu, büyük ölçüde İpek Yolu üzerindeki merkezi konumu ve tarım lordları tarafından, zira eyalet Akdeniz dünyasının çoğuna, özellikle de Roma'ya buğday sağlıyordu. Bölge, birkaç Roma imparatoruna, bölünmelerden önce birkaç Katolik papaya ve otuzdan fazla Yunan dili yazarı ve filozofuna (Platon'un akademisinin başkanlarının çoğu dahil) ve ayrıca bize Apple bilgisayarını getiren Amerikalı vizyoner ve bilgisayar girişimcisi Steve Jobs'un atalarına (bu satırları kopyaladığım bir tanesine ve bunları okuyabileceğiniz iPad tablete) ev sahipliği yaptı. Eyaletin özerkliğini Roma günlerinde kayıtlardan biliyoruz, zira o zamanlar yerel seçkinler tarafından yönetiliyordu, Osmanlı'nın koruduğu yerel halk aracılığıyla merkezi olmayan bir yönetim yöntemi. Şehirler kendi paralarını basıyordu.

Sonra iki olay gerçekleşti. İlk olarak, Büyük Savaş'tan sonra, kuzey Levant'ın bir kısmı yeni oluşturulan Suriye ulusuna entegre edildi ve şimdi Lübnan'ın bir parçası olan diğer bölümünden ayrıldı. Tüm alan o zamana kadar Osmanlı İmparatorluğu'nun bir parçasıydı, ancak bir bakıma özerk bölgeler olarak işlev görüyordu - Osmanlılar, kendilerinden önceki Romalılar gibi, yerel

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

seçkinler, yeterli vergi ödendiği sürece yeri yönetirken, onlar savaş işlerine odaklandılar. Osmanlı tipi emperyal barış,*pax osmanlı*, selefi gibi*barışçıl Romana,*ticaret için iyiydi. Sözleşmeler uygulandı ve hükümetlerin en çok ihtiyaç duyduğu şey de budur. Son nostaljik kitapta*Levant,*Philip Mansel, Doğu Akdeniz kentlerinin iç bölgelerden ayrı şehir devletleri olarak nasıl işlediğini belgeliyor.

Sonra, Suriye'nin yaşamında birkaç on yıl sonra, modernist Baas Partisi ütopyaları daha da güçlendirmek için geldi. Baasçılar yeri merkezileştirip devletçi yasalarını yürürlüğe koydukları anda, Halep ve Emesa anında düşüşe geçti.

Baas Partisi'nin "modernizasyon" programında yaptığı şey, çarşıların eski karmaşasını ortadan kaldırmak ve bunların yerine ofis binalarının canlı modernizmini koymaktı.

Etkisi hemen görüldü: bir gecede ticaret yapan aileler New York ve New Jersey (Yahudiler için), Kaliforniya (Ermeniler için) ve Beyrut (Hristiyanlar için) gibi yerlere taşındı. Beyrut ticaret dostu bir atmosfer sunuyordu ve Lübnan, gerçek bir merkezi hükümete sahip olmayan, iyi huylu, daha küçük ve düzensiz bir devletti. Lübnan kendi başına bir belediye olabilecek kadar küçüktü: orta büyüklükte bir metropol alanından daha küçüktü.

Savaş, Hapishane veya Her İkisi

Fakat Lübnan tüm doğru niteliklere sahipken, devlet...*fazla*gevşek ve çeşitli Filistinli grupların ve Hristiyan milislerin silah sahibi olmasına izin vererek, tüm birikimi sakin bir şekilde izlerken topluluklar arasında bir silahlanma yarışına neden oldu. Ayrıca topluluklar arasında bir dengesizlik vardı, Hristiyanlar kimliklerini yere dayatmaya çalışıyordu. Dağınıklık canlandırıcıdır; ancak Lübnan devleti bir adım fazla dağınıktı. Bu, New York mafya patronlarının her birinin Genelkurmay Başkanlarından daha büyük bir orduya sahip olmasına izin vermek gibi olurdu (John Gotti'yi füzelerle hayal edin). Bu yüzden 1975'te Lübnan'da şiddetli bir iç savaş başladı.

Bunu düşündüğümde beni hala şok eden bir cümle, büyükbabamın Halep'ten kaçan zengin bir tüccar olan arkadaşlarından birinin söylediği bir cümleydi.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Baas rejimi. Büyükbabam Lübnan savaşı sırasında arkadaşına neden Halep'e geri dönmediğini sorduğunda, cevabı kesindi: "Biz Halepliler, hapishaneden savaşı tercih ederiz." Onun onu hapse atacaklarını kastettiğini düşündüm, ancak sonra "hapishane" ile siyasi ve ekonomik özgürlüklerin kaybını kastettiğini fark ettim.

Ekonomik yaşam da hapishaneden savaşı tercih ediyor gibi görünüyor. Lübnan ve Kuzey Suriye, yaklaşık bir asır önce kişi başına düşen servete (ekonomistlerin Gayri Safi Yurtiçi Hasıla dediği şeye) çok benzerdi ve aynı kültürlere, dile, etnik kökenlere, yemeklere ve hatta şakalara sahipti. Suriye'deki "modernleşen" Baas Partisi'nin yönetimi ile Lübnan'daki tamamen iyi huylu devlet dışında her şey aynıydı. Nüfusun büyük bir kısmını yok eden, beyin göçüne neden olan ve serveti onlarca yıl geriye götüren bir iç savaşa ve ayrıca yeri sarsan her türlü olası kaosa rağmen, bugün Lübnan'ın yaşam standardı önemli ölçüde daha yüksek - Suriye'nin servetinin üç ila altı katı arasında.

Bu nokta Machiavelli'nin gözünden de kaçmadı. Jean-Jacques Rousseau, onu alıntılayarak şöyle yazmıştı: "Machiavelli, cinayetler ve iç savaşların ortasında, cumhuriyetimizin daha da güçlendiğini ve vatandaşlarının erdemlerle dolu olduğunu yazmıştı... Biraz ajitasyon ruhlara kaynak sağlar ve türün refahını sağlayan şey barış değil, özgürlüktür."

Barış Roma

Merkezi ulus-devlet tarihte tam olarak yeni bir şey değil. Aslında, neredeyse aynı biçimde eski Mısır'da da vardı. Ancak bu tarihte izole bir olaydı ve orada uzun süre varlığını sürdüremedi: Mısır'ın yüksek devleti, Küçük Asya'dan saldırı arabalarıyla gelen çılgın, asi, barbar, düzensiz, tacizci istilacılarla temasa geçince çökmeye başladı, kelimenin tam anlamıyla bir katil uygulaması.

Antik Mısır hanedanları burayı bir imparatorluk gibi değil, entegre bir devlet gibi yönetiyordu ve bu da belirgin şekilde farklıydı; gördüğümüz gibi, farklı türde varyasyonlar üretiyordu. Ulus devletler merkezi bürokrasiye güvenirken, Roma imparatorluğu ve Osmanlı hanedanları gibi imparatorluklar yerel seçkinlere güvendi ve aslında şehir devletlerinin gelişmesine ve etkili bir özerklik korumasına izin verdi; barış için harika olan şey, böyle bir özerklik

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

ticariydi, askeri değildi. Gerçekte, Osmanlılar bu vasallara ve süzerenlere savaşa katılmalarını engelleyerek bir iyilik yaptılar - bu, militarist cazibeleri ortadan kaldırdı ve onların gelişmesine yardımcı oldu; sistem yüzeyde ne kadar adaletsiz görünse de, yerel halkın savaştan ziyade ticarete odaklanmasını sağladı. Onları kendilerinden korudu. Bu, David Hume'un*İngiltere Tarihi*Küçük devletlerin lehine, büyük devletlerin savaşa sürüklenmesi.

Açıkça ne Romalılar ne de Osmanlılar, başkalarının özgürlük sevgisinden dolayı yerel özerkliğe izin vermiyorlardı; bunu sadece rahatlık için yapıyorlardı. İmparatorluk (bazı işler için) ve yarı bağımsız bölgelerin (kendi işleri için yalnız bırakılmış) birleşimi, ortada olandan daha fazla istikrar sağlar: bayrakları ve ayrı sınırları olan merkezi ulus-devlet.

Ancak devletler, Mısır veya Çin'deki gibi merkezileştirilmiş olsalar bile, pratikte Roma ve Osmanlı devletlerinden çok da farklı değildi; katiplerle birlikte aklın merkezileştirilmesi ve bilgi tekelini kuran mandarinat sistemi hariç. Bazılarımız, İnternet'in olmadığı, vergi gelirlerini denetlemek için havale işlemlerinin elektronik olarak izlenmediği günlerin olduğunu hatırlayabilir. Ve telgraf, tren ve daha sonra telefonla modernitenin iletişim ağlarından önce, devletler haber hizmetlerine güvenmek zorundaydı. Yani, nominal olarak öyle olmasa da, yerel bir taşra yöneticisi çok sayıda konuda kraldı. Yakın tarihe kadar, merkezi devlet ekonominin yaklaşık %5'ini temsil ediyordu; modern Avrupa'daki payın yaklaşık on katına kıyasla. Ve ayrıca, hükümetler ekonomik işleri
iş adamları.[5]

Savaş ya da Savaşsızlık

Almanya ve İtalya ulus devletlerinin yaratılmasından önceki Avrupa'ya bir bakalım (sanki bu uluslar romantik bir geçmişte keskin birimlermiş gibi "yeniden birleşme" olarak pazarlanıyor). Bu romantik varlıkların yaratılmasına kadar, sürekli gerginlik içinde olan, ancak değişen ittifaklar içinde olan, bölünen ve şekilsiz bir küçük devletler ve şehir devletleri kütlesi vardı. Tarihlerinin çoğunda, Cenova ve Venedik Doğu ve

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Güney Akdeniz, kaldırım için savaşan iki fahişe gibi. Ve savaş halindeki devlet adamlarının rahatlatıcı bir yanı var: sıradanlık birden fazla düşmanla baş edemez, bu yüzden buradaki savaş orada bir ittifaka dönüşür. Bir yerlerde gerginlik her zaman mevcuttu ancak Britanya Adaları'ndaki yağış gibi büyük sonuçları olmadan; hafif yağmur ve hiç sel olmaması, tam tersi durumdan çok daha yönetilebilirdir: uzun kuraklıkların ardından yoğun yağış. Başka bir deyişle, Mediocristan.

Sonra elbette on dokuzuncu yüzyılın sonlarında ulus-devletlerin bulaşıcı yaratımı, iki dünya savaşında ve devamlarında gördüğümüz şeye yol açtı: altmış milyondan fazla (ve muhtemelen seksen milyon) kurban. Savaş ve*savaş yok*devasa hale geldi, belirgin bir kopuklukla. Bu, endüstrideki "kazanan her şeyi alır" etkilerine geçişten, nadir olayların hakimiyetinden farklı değildir. Bir statelings koleksiyonu, daha önce tartıştığımız restoran işine benzer: değişken, ancak hiçbir zaman genel bir restoran kriziniz olmaz - örneğin, bankacılık işinin aksine. Neden? Çünkü sistemi tek tek tehdit etmeyen ve bir durumdan diğerine sıçramasına neden olmayan çok sayıda bağımsız ve rekabet eden küçük birimden oluşur. Rastgelelik, yoğunlaşmış olmaktan ziyade dağıtılmıştır.

Bazı insanlar dünyanın giderek daha güvenli hale geldiğine dair saf hindi tarzı inanca kapılmış durumdalar ve tabii ki bunu safça kutsal "devlete" atfediyorlar (her ne kadar İsviçre'nin aşağıdan yukarıya durumu gezegendeki herhangi bir yerin en düşük şiddet oranına sahip olsa da). Bu, nükleer bombaların daha az sıklıkta patladığı için daha güvenli olduğunu söylemeye benziyor. Dünya giderek daha az şiddet eylemine maruz kalıyor ve savaşların daha suç teşkil etme potansiyeli var. 1960'larda Amerika Birleşik Devletleri Sovyetler Birliği'ne nükleer tetiği çekmek üzereyken tüm felaketlerin anasına çok yakındık. Çok yakındık. Aşırılıkistan'daki risklere baktığımızda, kanıtlara bakmıyoruz (kanıtlar çok geç geliyor), potansiyel hasara bakıyoruz: hiçbir zaman

dünya daha fazla hasara maruz kalmaya daha yatkın hale geldi; hiç bu kadar.[6]Saf, veri odaklı insanlara riskin geçmişte değil gelecekte olduğunu anlatmak zordur.

Karmaşık çok etnikli imparatorluk, sözde Avusturya-Macaristan İmparatorluğu, büyük savaştan sonra Osmanlı komşusu ve rakibiyle (ve büyük ölçüde kardeşiyle —onlara söylemeyin) birlikte ortadan kayboldu ve yerini temiz, keskin ulus devletler aldı. Karmaşık milliyetleriyle Osmanlı İmparatorluğu—ya da daha doğrusu, geriye kalanlar—İsviçre'den örnek alınarak Türkiye devleti haline geldi ve kimse bu tutarsızlığı fark etmedi. Viyana,

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Avusturya'da sıkışıp kalmış, resmi dilin dışında çok az şey paylaştığı bir yer. New York şehrini Teksas'ın merkezine taşıyıp hala New York demeyi hayal edin. O zamanlar dünyanın en etkili yazarı olarak kabul edilen Viyanalı Yahudi romancı Stefan Zweig, acısını dokunaklı anı kitabında dile getirmiştir*Dünün Dünyası*. Viyana, İskenderiye, İzmir, Halep, Prag, Selanik, Konstantinopolis (şimdi İstanbul) ve Trieste gibi çok kültürlü şehirlerin ligine katıldı ve şimdi ulus-devletin Prokrustes yatağına sıkışmış, vatandaşları kuşaklar arası nostaljinin pençesinde bırakılmıştı. Kaybı kaldıramayan ve başka bir yere entegre olamayan Zweig daha sonra Brezilya'da intihar etti. Onun anlatımını ilk kez, Levanten Hristiyan dünyam Lübnan savaşı tarafından paramparça edildiğinde benzer bir fiziksel ve kültürel sürgün durumuna düştüğümde okudum ve New York'a gitmiş olsaydı hayatta kalıp kalamayacağını merak ettim.

1Burada, özerk şehir devletlerinin ekonomik enerjiyle canlandırılıp canlandırılmadığı konusundaki ekonomik argümanı (Henri Pirenne veya Max Weber'in bir tür romantik şekilde savunduğu gibi) atlıyorum; benim (matematiksel) noktam, yarı bağımsız varyasyonlara sahip küçük birimlerden oluşan bir topluluğun, tek bir büyük birimden çok farklı risk özellikleri ürettiğidir.

2Ülkeler arasında karşılaştırmalar yapan siyasi sistemler hakkındaki tartışmaları duymak oldukça üzücüdür; örneğin, Singapur ile Malezya'yı karşılaştırmak. Birimin boyutu sistemden daha önemli olabilir.

3Neyse ki, Avrupa Birliği, yardımcılık ilkesi sayesinde aşırı merkezileşmeden yasal olarak korunmaktadır: şeyler, onları etkili bir şekilde yönetebilecek en küçük olası birim tarafından ele alınmalıdır. Bu fikir Katolik Kilisesi'nden miras alınmıştır: felsefi olarak, bir birimin çok büyük (devlet) veya çok küçük (birey) olması gerekmez, ancak ikisinin arasında bir yerde olması gerekir. Bu, özellikle gördüğümüz kırılganlık transferleri ışığında güçlü bir felsefi ifadedir Bölüm 4 ve boyutun kırılganlaştırdığı fikri, ki buna daha sonra değineceğiz.

4Rastgelelik, küçük tekrarlayan politik düzensizliklerle birlikte çok sayıda küçük birime dağıtıldığında, ilk türü, iyi huylu Mediocristan'ı elde ederiz. Rastgelelik yoğunlaştığında, ikinci türü, sinsi Extremistan'ı elde ederiz.

5Dikkat edin, parçalanmış devletlerin yarattığı karmaşayı anlatmak için insanlar "Balkanlaşma" ifadesini kullanıyorlar, sanki parçalanma kötü bir şeymiş gibi, sanki Balkanlar'da bir alternatif varmış gibi; ama kimse onun başarılarını anlatmak için "Helvetleşme" ifadesini kullanmıyor.

6Verilerin daha titiz bir okuması -görünmeyenler için uygun ayarlamalarla- gezegeni yok edecek bir savaşın istatistiklerle tamamen tutarlı olacağını ve hatta bir "aykırı değer" olmayacağını gösteriyor. Göreceğimiz gibi, Ben Bernanke de benzer şekilde kandırılmıştı*Büyük Ilımlılık,* bir hindi sorunu; tepeden sıkıştırılmış oynaklığa sahip herhangi bir sürecin özellikleriyle karıştırılabilir. Steven Pinker gibi bazı insanlar istatistiksel sürecin doğasını yanlış anlayıp finans alanındaki "büyük ılımlılık"a benzer bir tezi savunurlar.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

BÖLÜM 6

Onlara (Biraz) Rastgeleliği Sevdiğimi Söyle

Maxwell, Extremistan'da - Bir eşeği beslemek için karmaşık mekanizmalar - Virgil, bunu yapmanızı ve hemen yapmanızı söyledi

---

Önceki bölümün konusu, ilk kardeşin (kırılgan banka çalışanı) risk özelliklerinin ikinci kardeşin (karşılaştırmalı olarak kırılgan olmayan zanaatkar taksi şoförü) risk özelliklerinden çok farklı olmasıdır. Aynı şekilde, merkezi bir sistemin risk özelliği, dağınık bir belediye liderliğindeki konfederasyonun risk özelliğinden farklıdır. İkinci tip uzun vadede istikrarlıdır *Çünkü*ile ilgili*bazı*oynaklık dozu.

Sıkı kontrollerin nasıl ters teptiğini ve patlamalara neden olduğunu gösteren bilimsel bir argüman, elektromanyetik teorinin ünlü ismi James Clerk Maxwell tarafından yapılmıştır. "Valiler", ani değişimleri telafi ederek buhar makinelerinin hızını kontrol etmek için tasarlanmış düzeneklerdir. Makineleri dengelemeyi amaçladılar ve görünüşe göre bunu başardılar, ancak paradoksal olarak bazen kaprisli davranışlara ve çökmelere neden oldular. Işık kontrolü işe yarıyor; yakın kontrol aşırı tepkiye yol açıyor ve bazen makinenin parçalara ayrılmasına neden oluyor. Maxwell, 1867'de yayınlanan ünlü "Valiler Üzerine" makalesinde davranışı modelledi ve makine hızını sıkı bir şekilde kontrol etmenin dengesizliğe yol açtığını matematiksel olarak gösterdi.

Maxwell'in düzgün matematiksel türetmelerinin ve sıkı kontrolün tehlikelerinin alanlar arasında nasıl genelleştirilebildiği ve çürütülmesine nasıl yardımcı olabildiği dikkat çekicidir.

sahte istikrar ve gizli uzun vadeli kırılganlık.[1]Piyasalarda, fiyatları sabitlemek veya eşdeğer olarak spekülatörleri ortadan kaldırmak, sözde "gürültü tüccarları" ve getirdikleri ılımlı oynaklık, büyük sıçramalarla noktalanan sakin dönemlerle bir istikrar yanılsaması yaratır. Oyuncular oynaklığa alışkın olmadıkları için, en ufak fiyat değişimi içeriden alınan bilgiye veya sistemin durumundaki değişikliklere atfedilecek ve paniğe neden olacaktır. Bir para birimi asla değişmediğinde, hafif, çok hafif bir

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

hareket insanların dünyanın sonunun geldiğine inanmasını sağlar. Biraz karışıklık enjekte etmek sistemi dengeler.

Gerçekten de, insanları biraz şaşırtmak faydalıdır—sizin için iyidir ve onlar için iyidir. Bu noktanın günlük yaşamda uygulanması için, her gün tam saat altıda eve gelen ve on beş yıl boyunca aşırı dakik ve öngörülebilir birini hayal edin. Onun gelişini saatinizi ayarlamak için kullanabilirsiniz. Bu adam, sadece birkaç dakika geç kalsa bile ailesine kaygı verecektir. Biraz daha değişken—dolayısıyla öngörülemez — diyelim ki yarım saatlik bir değişiklikle program bunu yapmayacaktır.

Varyasyonlar aynı zamanda tasfiye görevi de görür. Küçük orman yangınları, sistemi periyodik olarak en yanıcı maddelerden temizler, bu nedenle bunların birikme fırsatı olmaz. Orman yangınlarının "güvenli olmak için" sistematik olarak çıkmasını önlemek, büyük yangını çok daha kötü hale getirir. Benzer nedenlerle, istikrar ekonomi için iyi değildir: firmalar, aksiliklerden uzak, istikrarlı refahın uzun dönemlerinde çok zayıflar ve gizli zayıflıklar yüzeyin altında sessizce birikir - bu nedenle krizleri geciktirmek çok iyi bir fikir değildir. Aynı şekilde, piyasada dalgalanmaların olmaması, gizli risklerin cezasız bir şekilde birikmesine neden olur. Piyasa travması olmadan ne kadar uzun süre devam edilirse, kargaşa çıktığında hasar o kadar kötü olur.

Bu istikrarın olumsuz etkisini bilimsel olarak modellemek kolaydır, ancak ben bir tüccar olduğumda, deneyimli kişiler ve yalnızca eski deneyimli kişiler tarafından kullanılan bir sezgisel yöntemden bahsedildi: Bir piyasa "yeni bir düşük"e ulaştığında, yani uzun zamandır görülmemiş bir seviyeye düştüğünde, insanların çıkışa koşmasıyla birlikte "çok fazla kan" gelecektir. Şekel kaybetmeye alışkın olmayan bazı kişiler büyük bir kayıp yaşayacak ve sıkıntıya gireceklerdir. Böyle düşük bir piyasa seviyesi yıllardır, diyelim iki yıldır görülmemişse, buna "iki yıllık düşük" denecek ve bir yıllık düşükten daha fazla hasara neden olacaktır. Anlatıcı bir şekilde, buna "temizlik" diyorlar, "zayıf elleri" ortadan kaldırıyorlar. "Zayıf el" açıkça kırılgan olan ancak bunu bilmeyen ve sahte bir güvenlik duygusuyla uyutulmuş kişidir. Bu kadar çok zayıf el kapıya koştuğunda, topluca çöküşlere neden olurlar. Dalgalı bir piyasa, insanların riskleri "temizlemeden" uzun süre beklemesine izin vermez ve bu tür piyasa çöküşlerinin önüne geçer.

Fluctuat nec mergitur((Dalgalanır, yani yüzer, ama batmaz) der Latince bir atasözü.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

AÇ EŞEKLER

Şimdiye kadar anti-kırılgan bir sistemde rastgeleliği önlemenin her zaman iyi bir fikir olmadığını savunduk. Şimdi şu duruma bakalım:*ekleme* Rastgelelik, sürekli olarak ona aç olan kırılgan olmayan bir sistemin ihtiyaç duyduğu yakıt olarak standart bir işletim yöntemi olmuştur.

Yiyecek ve su arasında eşit mesafede yakalanan eşit derecede aç ve susuz bir eşek kaçınılmaz olarak açlıktan veya susuzluktan ölür. Ancak bir şekilde rastgele bir dürtme sayesinde kurtarılabilir. Bu metafor, düşünce deneyini tanıtan ortaçağ filozofu Jean de Buridan'ın Buridan'ın Eşeği olarak adlandırılmıştır. Bazı sistemler tehlikeli bir çıkmaza girdiğinde, rastgelelik ve yalnızca rastgelelik onları açabilir ve özgür bırakabilir. Burada rastgeleliğin yokluğunun garantili ölüme eşit olduğunu görebilirsiniz.

Bir sistemin işleyişini iyileştirmek için sisteme rastgele gürültü enjekte etme fikri, çeşitli alanlarda uygulanmıştır. *stokastik rezonans,*Arka plana rastgele gürültü eklemek sesleri (örneğin, müzik) daha doğru bir şekilde duymanızı sağlar. Daha önce aşırı telafinin psikolojik etkisinin gürültünün ortasında sinyaller almamıza yardımcı olduğunu gördük; burada psikolojik değil, sistemin fiziksel bir özelliğidir. Uzaktaki alıcılar tarafından alınamayacak kadar zayıf olan zayıf SOS sinyalleri, arka plan gürültüsü ve rastgele girişim varlığında duyulabilir hale gelebilir. Sinyale eklenerek, rastgele tıslama, algılanma eşiğinin yeterince üzerine çıkmasını ve duyulabilir hale gelmesini sağlar; bu durumda hiçbir şey, bedava gelen rastgelelikten daha iyi değildir.

Metalurjide tavlama yöntemini düşünün, metali daha güçlü ve daha homojen hale getirmek için kullanılan bir teknik. Bu, kristallerin boyutunu artırmak ve kusurlarını azaltmak için bir malzemenin ısıtılmasını ve kontrollü bir şekilde soğutulmasını içerir. Tıpkı Buridan'ın eşeğinde olduğu gibi, ısı atomların ilk konumlarından ayrılmalarına ve daha yüksek enerji durumlarında rastgele dolaşmalarına neden olur; soğutma onlara yeni, daha iyi yapılandırmalar bulma konusunda daha fazla şans verir.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Çocukken, alışkanlıkları olan babamın her gün eve geldiğinde tahta bir barometreye vurmasını izleyerek bu tavlama etkisinin bir versiyonuna maruz kaldım. Barometreye hafifçe vurur, sonra da ev yapımı hava tahmini için bir okuma alırdı. Barometredeki stres, ibrenin sıkışmasını giderir ve gerçek denge konumunu bulmasını sağlardı. Bu, yerel bir anti-kırılganlık markasıdır. Metalurji tekniğinden ilham alan matematikçiler, bilgisayar simülasyonu yöntemi olarak adlandırılan bir yöntem kullanırlar*simüle edilmiş tavlama*sorunlara ve durumlara daha genel, yalnızca rastlantısallığın sağlayabileceği en iyi çözümleri getirmek.

Rastgelelik aramada iyi çalışır; bazen insanlardan daha iyi. Nathan Myhrvold, 1975'te yayınlanan tartışmalı bir makaleyi dikkatime getirdi *Bilim*rastgele sondajın o sırada kullanılan arama yönteminden daha üstün olduğunu gösteriyor.

Ve ironik olarak, sözde kaotik sistemler, bir tür varyasyon yaşayanlar *kaos,*rastgelelik eklenerek stabilize edilebilir. Yüzeydeki sabit titreşimlere tepki olarak topların bir masanın üzerinde kaotik bir şekilde zıplamasını sağlayan bir doktora öğrencisinin sunduğu etkilerin ürkütücü bir gösterisini izledim. Bu sabit şoklar topların karmakarışık ve zarif olmayan bir şekilde zıplamasına neden oldu. Sonra, sanki sihirle bir düğmeyi hareket ettirdi ve zıplamalar düzenli ve pürüzsüz hale geldi. Sihir, kaostan düzene böyle bir rejim değişikliğinin kaosu ortadan kaldırarak değil, rastgele, tamamen rastgele ama düşük yoğunluklu şoklar ekleyerek gerçekleşmesidir. Bu güzel deneyden öyle büyük bir coşkuyla çıktım ki sokaktaki yabancılara "Rastgeleliği seviyorum!" demek istedim.

Siyasi Tavlama

Gerçek insanlara stres faktörlerinin ve belirsizliğin hayatta bir rolü olduğunu anlatmak zordu; bu yüzden bunu politikacılara anlatmanın nasıl bir şey olduğunu hayal edebilirsiniz. Yine de belirli bir doz rastgeleliğe en çok ihtiyaç duyulan yer burasıdır.

Bir keresinde bana tamamen rastgelelik tarafından yönetilen bir şehrin benzetmesine dayanan bir filmin senaryosu gösterildi - çok Borgesvari. Belirli aralıklarla, yönetici sakinlere şehirdeki yeni bir rolü rastgele atar. Kasap şimdi fırıncı, fırıncı da mahkum olur, vb. Sonunda, insanlar

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

sonunda yöneticiye isyan ederek, vazgeçilmez hakları olarak istikrarı talep ederler.

Hemen belki de tam tersi bir benzetmenin yazılması gerektiğini düşündüm: Yöneticilerin vatandaşların işlerini rastgele belirlemesi yerine, vatandaşların yöneticilerin işlerini rastgele belirlemesini, onları çekilişle adlandırmasını ve rastgele kaldırmasını sağlamalıydık. Bu, simüle edilmiş tavlamaya benzer ve daha az etkili değildir. Antik çağların -yine o antik çağların!- bunun farkında olduğu ortaya çıktı: Atina meclislerinin üyeleri kura ile seçiliyordu, bu da sistemi yozlaşmadan korumak için kullanılan bir yöntemdi. Neyse ki, bu etki modern siyasi sistemlerde araştırıldı. Alessandro Pluchino ve meslektaşları, bir bilgisayar simülasyonunda, sürece belirli sayıda rastgele seçilmiş politikacının eklenmesinin parlamenter sistemin işleyişini nasıl iyileştirebileceğini gösterdiler.

Veya bazen sistem farklı bir stres faktöründen faydalanır. Voltaire için en iyi yönetim biçimi siyasi suikastlarla yumuşatılmış olanıdır. Kral öldürme, daha iyi çalışması için barometreye dokunmakla eşdeğerdir. Bu da sıklıkla ihtiyaç duyulan ve asla gönüllü olarak yapılmayacak bir yeniden düzenleme yaratır. Tepede yaratılan boşluk, tavlama etkisine izin vererek yeni liderin ortaya çıkmasına neden olur. Toplumdaki erken ölümlerdeki laik düşüş, bizi doğal bir yönetimsel değişimden mahrum bıraktı. Cinayet, mafyada halefiyet için standart prosedürdür (son kamuoyuna açıklanan tavlama, John Gotti'nin New York'taki bir biftek lokantasının önünde selefini öldürüp ailenin capo'su olmasıydı). Mafya dışında, patronlar ve yönetim kurulu üyeleri artık daha uzun süre kalıyorlar; bu durum birçok alanı engelliyor: CEO'lar, kadrolu akademisyenler, politikacılar, gazeteciler ve bu durumu rastgele piyangolarla telafi etmemiz gerekiyor.

Ne yazık ki, bir siyasi partiyi rastgele bir şekilde ortadan kaldıramazsınız. Amerika Birleşik Devletleri'nde bizi rahatsız eden şey iki partili sistem değil, aynı zamanda*Aynı*iki parti. Partilerin organik yerleşik son kullanma tarihleri yoktur.

Sonunda kadim insanlar az ya da çok zor durumlarda rastgele çekiliş yöntemini mükemmelleştirdiler ve bunu kehanetlere entegre ettiler. Bu çekilişler aslında bir karar vermek zorunda kalmadan rastgele bir çıkış seçmek içindi, böylece daha sonra sonuçların yüküyle yaşamak zorunda kalmazdınız. Tanrıların size yapmanızı söylediklerini yapardınız, böylece daha sonra kendinizi sorgulamak zorunda kalmazdınız. Yöntemlerden biri,*Virgilianae çeşitleri*(kader olarak

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

(destan şairi Virgil tarafından kararlaştırılmıştır) Virgil'in açılışını içeriyordu *Aeneid* rastgele ve eylemin gidişatı için yön olarak sunulan çizgiyi yorumlayarak. Her yapışkan iş kararı için bu yöntemi kullanmalısınız. Sesim kısılana kadar tekrar edeceğim: Antik çağlar rastgeleliği istismar etmek için gizli ve karmaşık yollar ve numaralar geliştirdiler. Örneğin, restoranlarda bu tür rastgeleleştirme sezgisini gerçekten uyguluyorum. Menülerin uzaması ve karmaşıklaşması göz önüne alındığında, beni psikologların *seçim tiranlığı,* Kararımı verdikten sonra başka bir şey sipariş etmem gerektiğini anladığımda hissettiğim acıyla, masadaki en kilolu erkeğin seçimini körü körüne ve sistematik bir şekilde tekrarlıyorum; masadaki en kilolu erkek olmadığında ise, Baal'ın benim adıma seçim yapmış olmasının verdiği gönül rahatlığıyla, menüden adını okumadan rastgele bir şey seçiyorum.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

O ZAMAN BOMBASINA İSTİKRAR DENİR

Ateşin yokluğunun son derece yanıcı maddelerin birikmesine yol açtığını gördük. İnsanlara siyasi istikrarsızlığın, hatta savaşın yokluğunun yüzeyin altında patlayıcı madde ve eğilimlerin birikmesine yol açtığını söylediğimde şok oluyorlar ve öfkeleniyorlar.

İkinci Adım: (Küçük) Savaşlar Hayat Kurtarır mı?

Aydınlanma karşıtı siyasi filozof Joseph de Maistre, çatışmaların ülkeleri güçlendirdiğini belirtmiştir. Bu oldukça tartışmalı bir konudur; savaş iyi bir şey değildir ve acımasız bir iç savaşın kurbanı olarak, onun dehşetlerine tanıklık edebilirim. Ancak onun akıl yürütmesinde ilginç ve zarif bulduğum şey, belirli bir olaydan kaynaklanan kayıpları analiz edip hikayenin geri kalanını görmezden gelmenin hatasını belirtmesidir. İnsanların tam tersini daha kolay kavrama eğiliminde olması da ilginçtir; yani, uzun vadeli yan etkileri hesaba katmadan anlık kazançları analiz etmenin hatasını fark ederler. Çünkü biz, ağaçları budamanın onları güçlendirdiğini gayet iyi anlayan bahçıvanların aksine, zayiatlara kayıplar olarak bakarız ve ikinci adımı, yani daha sonra ne olacağını hesaba katmayız.

Aynı şekilde barış da -zorla elde edilen, baskıya tabi tutulan, doğal olmayan bir barış- hayatlara mal olabilir: Avrupa'da yaklaşık bir asırlık göreceli barıştan sonra Büyük Savaş'a yol açan büyük rehaveti ve buna bağlı olarak ağır silahlı ulus-devletlerin yükselişini düşünün.

Tekrar ediyorum, hepimiz barışı ve ekonomik ve duygusal istikrarı seviyoruz—ama uzun vadede aptal olmak istemiyoruz. Her yeni okul yılında aşı olmaya çalışıyoruz (bağışıklık oluşturmak için kendimize biraz zarar enjekte ediyoruz) ama mekanizmayı politik ve ekonomik alanlara aktarmayı başaramıyoruz.

Dış Politika Yapıcılarına Ne Söylenmeli

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Özetlemek gerekirse, yapay olarak bastırılmış oynaklığın sorunu yalnızca sistemin aşırı derecede kırılgan hale gelme eğiliminde olması değil; aynı zamanda hiçbir *görünür* riskler. Ayrıca volatilitenin bilgi olduğunu unutmayın. Aslında, bu sistemler çok sakin olma eğilimindedir ve sessiz riskler yüzeyin altında biriktikçe asgari değişkenlik gösterir. Siyasi liderlerin ve ekonomik politika yapıcıların beyan edilen niyeti dalgalanmaları engelleyerek sistemi istikrara kavuşturmak olsa da, sonuç tam tersi olma eğilimindedir. Bu yapay olarak kısıtlanmış sistemler Kara Kuğulara eğilimli hale gelir. Bu tür ortamlar sonunda,Şekil 3 , herkesi hazırlıksız yakalayıp yıllarca süren istikrarı bozarak veya neredeyse tüm durumlarda, başlangıçtaki istikrarsız durumlarından çok daha kötü bir duruma düşerek. Gerçekten de, patlamanın gerçekleşmesi ne kadar uzun sürerse, hem ekonomik hem de politik sistemlere verilen zarar da o kadar kötü olur.

İstikrarı elde ederek istikrar aramak (ve ikinci adımı unutmak) ekonomik ve dış politikalar için harika bir aldatmaca oyunu olmuştur. Liste iç karartıcı derecede uzundur. 2011 ayaklanmalarından önce Mısır'daki gibi çürümüş hükümetleri ele alalım, ABD tarafından "kaosu önlemek" için kırk yıl boyunca desteklendi, yan etkisi de bir grup ayrıcalıklı yağmacının süper güçleri bir dayanak noktası olarak kullanmasıydı - tıpkı bankacıların vergi mükelleflerini dolandırmak ve kendilerine yüksek ikramiyeler ödemek için "çok büyük olmalarına rağmen batma" statülerini kullanmaları gibi.

Şu anda beni en çok endişelendiren ve rahatsız eden ülke Suudi Arabistan; bu, bir süper güç tarafından her türlü ahlaki ve etik ölçütü hiçe sayarak ve tabii ki istikrarın kendisi pahasına uygulanan, yukarıdan aşağıya bir istikrarın standart bir örneği.

Yani Amerika Birleşik Devletleri'ne "müttefik" bir yer, anayasadan yoksun, tam bir monarşidir. Ancak ahlaki açıdan şok edici olan bu değildir. Kraliyet ailesinin yedi ila on beş bin üyesinden oluşan bir grup, onları oraya getiren saf fikirlerle açıkça çelişen, gösterişli, hazcı bir yaşam tarzı sürerek burayı yönetiyor. Çelişkiye bakın: Meşruiyetleri Amish benzeri kemer sıkma politikalarından türetilen katı çöl kabileleri, bir süper güç sayesinde hazcı, engellenmemiş zevk arayışına yönelebiliyorlar - kral, dört Jumbo jeti dolduran bir maiyetle açıkça zevk için seyahat ediyor. Atalarından oldukça farklı. Aile üyeleri, şimdi büyük ölçüde Batı kasalarında bir servet biriktirdiler. Amerika Birleşik Devletleri olmasaydı, ülke devrimini, bölgesel bir parçalanmayı, biraz kargaşayı yaşardı, o zaman belki de -şimdiye kadar

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

— biraz istikrar. Ancak gürültüyü önlemek uzun vadede sorunu daha da kötüleştirir.

Açıkça Suudi kraliyet ailesi ile Amerika Birleşik Devletleri arasındaki "ittifak" istikrar sağlamak içindi. Hangi istikrar? Sistem ne kadar süreyle karıştırılabilir? Aslında "ne kadar süreyle" önemsizdir: bu istikrar, sonunda geri ödemek zorunda kalınan bir borca benzer. Ve etik meseleler var, bunları size bırakıyorumBölüm 24 özellikle sofistike, birisi bir şey bulduğunda

Aksi takdirde esnek olmayan bir ahlaki kuralı ihlal etmek için "uğruna" meşrulaştırma.[2]

Çok az kişi, İranlıların ABD'ye karşı duyduğu öfkenin, demokrasi olan ABD'nin, bir monarşi, baskıcı İran Şahı'nı, orayı yağmalayan ancak ABD'ye Basra Körfezi'ne erişim "istikrarı" veren bir monarşiyi yerleştirmesinden kaynaklandığının farkındadır. Bugün İran'daki teokratik rejim büyük ölçüde bu tür bir baskının sonucudur. İkinci adımlarda, sonuç zincirlerinde ve yan etkilerde düşünmeyi öğrenmemiz gerekiyor.

Daha da endişe verici olanı, ABD'nin Orta Doğu'ya yönelik politikasının tarihsel olarak ve özellikle 11 Eylül 2001'den bu yana, neredeyse her rejimin kullandığı bir söylem olan "İslami köktenciliği" önlemek adına her türlü siyasi dalgalanmanın bastırılmasına aşırı derecede odaklanmış olmasıdır. İslamcıları öldürmenin sayılarını artırması bir yana, Batı ve onun otokratik Arap müttefikleri, onları yeraltına zorlayarak İslamcı köktencileri güçlendirmiştir.

Amerikan siyaset yapıcılarının, istikrar uğruna diğer ülkelere ne kadar çok müdahale ederlerse, o kadar çok istikrarsızlık getirdiklerini (acil servis tarzı vakalar hariç) anlamalarının zamanı geldi. Ya da belki de siyaset yapıcıların politika işlerindeki rolünü azaltmanın zamanı geldi.

Hayatın paketlerinden biri: istikrar yoksa dalgalanma da var.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

BURAYA NE DİYORUZ MODERNİTE?

Benim modernite tanımım, insanların çevre üzerinde geniş çaplı hakimiyet kurması, dünyanın engebeli yapısının sistematik olarak yumuşatılması ve değişkenliğin ve stres faktörlerinin bastırılmasıdır.

Modernite, insanların rastgelelik yüklü ekolojilerinden sistematik olarak çıkarılmasına karşılık gelir - fiziksel ve sosyal, hatta epistemolojik. Modernite, sosyoloji ders kitaplarında tanımlandığı gibi, sadece post-ortaçağ, postagrarian ve post-feodal tarihsel dönem değildir. Daha ziyade, rasyonalizasyon (naif rasyonalizm) ile işaretlenmiş bir çağın ruhudur, toplumun anlaşılabilir olduğu, dolayısıyla insanlar tarafından tasarlanması gerektiği fikridir. Bununla birlikte istatistiksel teori doğdu, dolayısıyla canavarca çan eğrisi. Doğrusal bilim de öyleydi. "Verimlilik" kavramı da öyleydi - veya optimizasyon.

Modernlik, iyi ya da kötü, bir Procrustes yatağıdır—insanların verimli ve kullanışlı görünen şeylere indirgenmesi. Bazı yönleri işe yarıyor: Procrustes yataklarının hepsi olumsuz indirgemeler değildir. Bazıları yararlı olabilir, ancak bunlar nadirdir.

Aslanın Bronx Hayvanat Bahçesi'ndeki rahat ve tahmin edilebilir hayatını (Pazar öğleden sonraları ziyaretçilerin merak, hayranlık ve acıma karışımıyla ona bakmak için akın ettiği) kuzenlerinin özgürlükteki hayatıyla karşılaştırın. Futbolcu annelerin altın çağının gelmesinden önce, bir noktada, serbest dolaşan insanlar ve serbest dolaşan çocuklar vardı.

Lobici, çok çok sınırlı sorumluluk şirketi, MBA, aptal sorunları, laiklik (ya da daha doğrusu sunakların yerine bayraklar gibi yeni kutsal değerlerin yeniden icat edilmesi), vergi memuru, patron korkusu, hafta sonunu ilginç yerlerde ve çalışma haftasını sözde daha az ilginç bir yerde geçirmek, "iş" ve "eğlence"nin ayrılması (her ne kadar daha bilge bir çağdan birine ikisi de aynı görünse de), emeklilik planı, bu modernite tanımıyla aynı fikirde olmayan tartışmacı entelektüeller, literal düşünme, tümevarımsal çıkarım, bilim felsefesi, sosyal bilimin icadı, pürüzsüz yüzeyler ve benmerkezci mimarlar tarafından işaretlenen bir modernite aşamasına giriyoruz. Şiddet,

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

bireylerden devletlere. Finansal disiplinsizlik de öyle. Tüm bunların merkezinde kırılganlık karşıtılığın inkarı var.

Anlatılara, eylemlerin ve girişimlerin entelektüelleştirilmesine bir bağımlılık vardır. Kamu kuruluşları ve memurlar—hatta büyük şirketlerin çalışanları—sadece karı, kulağa hoş gelen bir hikayeyle veya hikaye olmadan takip edebilen işletmelerin aksine, bir anlatıya uyuyormuş gibi görünen şeyleri yapabilirler. Bir anlatı oluştururken mavi renk için bir isme ihtiyacınız olduğunu ancak eylemde ihtiyacınız olmadığını unutmayın —"mavi" için bir kelimeye sahip olmayan düşünür engellidir; yapan değil. (Entelektüellere*entelektüel*(Pratik üstünlüğü.)

Modernite sansasyonel olanla güncel olan arasındaki farkı derinleştirdi; doğal bir ortamda sansasyonel olanın sansasyonel olmasının bir nedeni var; bugün dedikodu ve anekdotlar gibi özünde insani şeyler için basına bağımlıyız ve çok uzak yerlerde yaşayan insanların özel hayatlarıyla ilgileniyoruz.

Gerçekten de, geçmişte, kırılganlık karşıtı ve öz-örgütlenme ve kendiliğinden iyileşmenin tam olarak farkında olmadığımızda, belirsizliği yönetme ve hayatta kalma amacına hizmet eden inançlar inşa ederek bu özelliklere saygı göstermeyi başardık. Tanrı(lar)ın faaliyetine iyileştirmeler kattık. Şeylerin bir faaliyet olmadan kendi kendilerine halledebileceğini inkar etmiş olabiliriz. Ancak aracılar, geminin Harvard eğitimli kaptanları değil, tanrılardı.

Yani ulus-devletin ortaya çıkışı tam olarak bu ilerlemeye denk düşüyor — temsilciliğin sıradan insanlara devredilmesi. Ulus-devletin hikayesi, insan hatalarının yoğunlaşması ve büyütülmesidir. Modernite, devletin şiddet üzerindeki tekeliyle başlar ve devletin mali sorumsuzluk üzerindeki tekeliyle sona erer.

Modernitenin özündeki iki temel unsuru tartışacağız. Primo,Bölüm 7 , saf müdahalecilik, kişinin kendi haline bırakması gereken şeyleri düzeltmekle ilişkili maliyetlerle. İkinci olarak,Bölüm 8 ve bir geçiş olarakKitap III , Tanrı'yı ve gelecekteki olayları yöneten tanrıları daha da dinsel bir köktendinci şeyle değiştirme fikri: alandan bağımsız olarak bilimsel tahmin fikrine koşulsuz inanç, geleceği güvenilir olsun ya da olmasın sayısal indirgemelere sıkıştırma amacı

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

güvenilmez. Çünkü dini inancı, bilim kisvesi altında gizlenebilen her şeye safdilliğe dönüştürmeyi başardık.

[1]Finansçı George Cooper bu argümanı yeniden canlandırdı*Finansal Krizlerin Kökeni*—Bu argüman o kadar net ki eski bir tüccar arkadaşım olan Peter Nielsen bunu tanıdığı herkese dağıtmış.

[2]Batılı hükümetlerin bu çifte standartlarına dikkat edin. Bir Hristiyan olarak, Suudi Arabistan'ın bazı bölgeleri benim için yasak bölgedir, çünkü bu bölgenin saflığını ihlal etmiş olurum. Ancak Amerika Birleşik Devletleri'nin veya Batı Avrupa'nın hiçbir kamusal bölgesi Suudi vatandaşlarına yasak bölge değildir.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

BÖLÜM 7

Saf Müdahale

Zaman öldürmek için bademcik ameliyatı—Yarına bırakılabilecek bir şeyi asla bugün yapmayın—Devrimleri olduktan sonra tahmin edelim—Blackjack dersleri

---

Bu "bir şeyler yapma" ihtiyacını açıklayıcı bir örnekle ele alalım. 1930'larda, 389 çocuk New York Şehri doktorlarına sunuldu; bunlardan 174'üne bademcik ameliyatı önerildi. Kalan 215 çocuk tekrar doktorlara sunuldu ve 99'unun ameliyata ihtiyacı olduğu söylendi. Kalan 116 çocuk üçüncü bir doktor grubuna gösterildiğinde, 52'sine ameliyat önerildi. Vakaların %2 ila %4'ünde morbidite olduğunu (bugün, o zaman değil, çünkü o zamanlar ameliyatın riskleri çok kötüydü) ve yaklaşık her 15.000 bu tür ameliyatta bir ölüm meydana geldiğini unutmayın; böylece tıbbi kazançlar ile zararlar arasındaki denge noktası hakkında bir fikir edinebilirsiniz.

Bu hikaye, olasılıkçı cinayetin iş başında olduğunu görmemizi sağlar. Gereksiz bir ameliyat geçiren her çocuğun yaşam beklentisi kısalır. Bu örnek, yalnızca müdahale edenlerin yaptığı zarar hakkında bir fikir vermekle kalmaz, daha da kötüsü, faydalar ve zararlar arasında bir denge noktası arama ihtiyacının farkında olunmadığını da gösterir.

Bu yardım etme isteğine "saf müdahalecilik" diyelim. Şimdi bunun maliyetlerini inceleyelim.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

MÜDAHALE VE İATROJENİK

Bademcik ameliyatlarında gereksiz yere tedavi gören çocuklara verilen zarar, iddia edilen kazançla birleşmektedir.*bazı*Diğerleri. Bu tür net kaybın adı, tedaviden kaynaklanan (genellikle gizli veya gecikmiş) zararın faydaları aşmasıdır.*iatrojenikler,*kelimenin tam anlamıyla, "şifacı tarafından neden olunan"*iatros*Yunancada şifacı olmak. Pozisyon alacağızBölüm 21 her doktora gittiğinizde ve tedavi gördüğünüzde, bu tür tıbbi zarar riskleriyle karşı karşıya kalırsınız; bu da diğer karşılıklı yararları analiz ettiğimiz şekilde analiz edilmelidir: olasılıksal faydalar eksi olasılıksal maliyetler.

İatrojenik tedavinin klasik bir örneği olarak, Aralık 1799'da George Washington'un ölümünü ele alalım: O dönemde standart tedavi yöntemi olan kan alma (beş ila dokuz pound arası kan) sayesinde doktorlarının onun ölümüne büyük ölçüde yardımcı olduklarına ya da en azından ölümünü hızlandırdıklarına dair yeterli kanıtımız var.

Şimdi şifacının bu zarar riskleri o kadar göz ardı edilebilir ki, nasıl hesaba kattığınıza bağlı olarak, penisilin'e kadar tıp büyük ölçüde negatif bir bilançoya sahipti - doktora gitmek ölüm şansınızı artırıyordu. Ancak tıbbi iatrojeniklerin zamanla bilgiyle birlikte artmış olması ve on dokuzuncu yüzyılın sonlarında bir noktada zirveye ulaşmış olması oldukça anlamlıdır. Teşekkürler modernite: ölüm oranlarının fırlamasına neden olan şey "bilimsel ilerleme"ydi, kliniğin doğuşu ve ev ilaçlarının yerine geçmesiydi, çoğunlukla o zamanlar "hastane ateşi" olarak adlandırılan şeyden - Leibniz bu hastanelere*ilahiyat ölüm okulu,*ölüm yatakları. Ölüm oranlarındaki artışın kanıtları, olabilecek en güçlü kanıttır, çünkü tüm kurbanlar artık tek bir yerde toplanmıştı: bu kurumlarda, dışarıda hayatta kalabilecek insanlar ölüyordu. Ünlü kötü muamele görmüş Avusturya-Macaristanlı doktor Ignaz Semmelweis, sokakta doğum yapanlardan daha fazla kadının hastanelerde doğum yaparken öldüğünü gözlemlemişti. Kurum doktorlarını bir suçlular sürüsü olarak adlandırmıştı—ki öyleydiler de: Hastaları öldürmeye devam eden doktorlar, gözlemleri için "hiçbir teorisi" olmadığı için onun gerçeklerini kabul edemiyor veya bunlara göre hareket edemiyorlardı. Semmelweis, gördüğü cinayetleri durdurmak için çaresiz,

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Kuruluşun tutumu. Sonunda bir akıl hastanesine yatırıldı ve ironik bir şekilde, uyardığı aynı hastane ateşi yüzünden öldü.

Semmelweis'ın hikayesi üzücü: Başkalarını kurtarmak için gerçeği haykırdığı için cezalandırılan, aşağılanan ve hatta öldürülen bir adam. En kötü ceza, riskler ve adaletsizlik karşısında çaresiz kalmasıydı. Ancak hikaye aynı zamanda mutlu bir hikayedir de—gerçek sonunda ortaya çıktı ve görevi biraz gecikmeli de olsa karşılığını buldu. Ve son ders, gerçeği ortaya çıkarmak için defne dalları beklememek gerektiğidir.

Tıp, iatrojenikler alanında nispeten iyi haber, belki de tek iyi haberdir. Sorunu orada görüyoruz çünkü işler bugün kontrol altına alınmaya başlıyor; artık sadece iş yapmanın maliyeti dediğimiz şey, ancak tıbbi hatalar şu anda hala ABD'de araba kazalarından üç kat (doktorların kabul ettiği gibi) ve on kat daha fazla insanı öldürüyor. Hastane mikroplarından kaynaklanan riskler hariç, doktorlardan kaynaklanan zararın herhangi bir kanserden daha fazla ölüme yol açtığı genel olarak kabul edilmektedir. Tıbbi kuruluşların karar alma sürecinde kullandıkları metodoloji hala uygun risk yönetimi ilkelerinden muaftır, ancak tıp daha iyiye gidiyor. İlaç şirketleri, lobiler ve özel çıkar gruplarının aşırı tedaviye teşviki ve hemen göze çarpmayan ve bir "hata" olarak hesaba katılmayan zarar üretimi konusunda endişelenmeliyiz. İlaç, gizli ve dağıtılmış iatrojenikler oyununu oynuyor ve bu oyun büyüyor. Cerrah yanlış bacağı kestiğinde veya yanlış böbreği ameliyat ettiğinde veya hasta bir ilaç reaksiyonundan öldüğünde iatrojenikleri değerlendirmek kolaydır. Ancak bir çocuğu hayali veya uydurulmuş bir psikiyatrik hastalık, örneğin DEHB veya depresyon için kafesten çıkarmak yerine ilaçladığınızda, uzun vadeli zarar büyük ölçüde hesaba katılmaz. İatrojenikler, bir tarafın (temsilci) hizmetlerini kullanan kişinin (müvekkil) çıkarlarından ayrı kişisel çıkarlara sahip olması durumunda ortaya çıkan "temsilcilik sorunu" veya "müdür-temsilci sorunu" ile daha da karmaşık hale gelir. Örneğin, nihai çıkarları sırasıyla sizin mali ve tıbbi sağlığınız değil kendi cari hesapları olan ve size kendilerine fayda sağlayacak tavsiyelerde bulunan borsacı ve tıp doktoru için bir temsilcilik sorunu mevcuttur. Ya da kariyerleri üzerinde çalışan politikacılar için.

İlk olarak, Zarar Vermeyin

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Tıp, iatrojenikleri en azından M.Ö. dördüncü yüzyıldan beri biliyor.*ilk önce zarar vermemek*(""önce zarar verme" Hipokrat'a atfedilen ve her tıp doktorunun mezuniyet gününde ettiği Hipokrat Yemini'ne entegre edilen ilk ilkedir. Bu parlak fikri düzgün bir şekilde uygulamak için tıp biliminin yaklaşık yirmi dört yüzyıl harcaması gerekti.*zararsız*Yüzyıllar boyunca, "iatrojenik" terimi ancak çok, çok geç, birkaç on yıl önce, çok fazla hasar meydana geldikten sonra sık sık kullanılmaya başlandı. Ben, yazar Bryan Appleyard bana tanıtana kadar tam kelimeyi bilmiyordum ("zararlı, beklenmeyen yan etkiler" ifadesini kullanmıştım). O halde tıbbı bırakalım (bir düzine kadar bölümde tekrar ele alacağız) ve tıpta doğan bu fikri hayatın diğer alanlarına uygulayalım. Hiçbir müdahale, iatrojenik olmadığı anlamına gelmediğinden, zararın kaynağı, kırılganlık karşıtı olmayı reddetmekte ve biz insanların, şeylerin işlevini yerine getirmesi için çok gerekli olduğumuz izleniminde yatmaktadır.

Genelleştirilmiş iatrojeniklerin bilincini zorlamak çok zor bir iştir. İatrojenik kavramının kendisi tıp dışındaki söylemde oldukça eksiktir (tekrarlamak gerekirse, oldukça yavaş öğrenen bir alandır). Ancak mavi renk için olduğu gibi, bir şey için bir kelime olması, farkındalığın yayılmasına yardımcı olur. İatrojenik fikrini siyaset bilimi, ekonomi, şehir planlama, eğitim ve daha birçok alana taşıyacağız. Bu alanlarda tartışmaya çalıştığım danışmanların ve akademisyenlerin hiçbiri ne hakkında konuştuğumu bilmiyordu veya herhangi bir hasarın kaynağı olabileceklerini düşünmüyordu. Aslında, oyunculara bu kadar şüpheyle yaklaştığınızda, "bilimsel ilerlemeye karşı olduğunuzu" söyleme eğiliminde oluyorlar.

Ancak bu kavram bazı dini metinlerde bulunabilir. Kuran, "kendilerini iyi sanıp da zalim olanlardan" bahseder.

Özetle, saf müdahaleciliğin, hatta sadece müdahalenin olduğu her şeyde iatrojenikler olacaktır.

İatrojeniklerin Tersi

Artık yardım etmeye çalışırken zarar vermek için bir kelimemiz var ama bunun tam tersi durum için, yani sonunda zarar gören biri için bir tanımımız yok.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

zarar vermeye çalışırken yardım etmek. Sadece anti-kırılgan olana saldırmanın ters tepeceğini unutmayın. Örneğin, bilgisayar korsanları sistemleri daha güçlü hale getirir. Ya da Ayn Rand örneğinde olduğu gibi, takıntılı ve yoğun eleştirmenler bir kitabın yayılmasına yardımcı olur.

Yetersizlik iki taraflıdır. Mel Brooks filminde *Yapımcılar,* New York'lu iki tiyatrocu, amaçlanan başarısızlık yerine başarıyı buldukları için başlarını derde sokarlar. Aynı hisseleri, Broadway oyununda birden fazla yatırımcıya satmışlardı; oyun başarısız olursa, fazladan parayı tutacaklarını düşünüyorlardı; yatırımcılar paralarının karşılığını alamazlarsa planları ortaya çıkmayacaktı. Sorun, kötü bir oyun için çok uğraşmalarıydı; adı da *Hitler için bahar zamanı*—ve bunu o kadar kötü yaptılar ki, büyük bir hit oldu. Ortak önyargılarından bağımsız olarak, ilginç işler üretmeyi başardılar. Ticarette de benzer bir ironi gördüm: Bir adam yıl sonu ikramiyesinden o kadar rahatsız oldu ki, işvereninin portföyüyle büyük bahisler yapmaya başladı—ve sonunda onlara hatırı sayılır miktarda para kazandırdı, bunu bilerek yapmaya çalışsaydı kazanacağından daha fazla.

Belki de kapitalizmin ardındaki fikir ters iatrojenik bir etkidir, beklenmeyen ama o kadar da beklenmeyen sonuçlardır: Sistem, bireysel düzeyde bencil amaçların (ya da daha doğrusu, mutlaka iyi niyetli olmayan amaçların) kolektif için yararlı sonuçlara dönüştürülmesini kolaylaştırır.

Yüksek Yerlerde İatrojenikler

İatrojeniklere ilişkin farkındalığın eksikliğinden özellikle iki alan etkilenmiştir: sosyoekonomik yaşam ve (az önce Semmelweis'in hikayesinde gördüğümüz gibi) insan vücudu. Bu konularda tarihsel olarak düşük düzeyde yeterlilik, yüksek oranda müdahale ve kendiliğinden işleyiş ve iyileşmeye -büyüme ve gelişmeye hiç değinmiyorum bile- saygısızlıkla bir araya gelmiştir.

Gördüğümüz gibiBölüm 3 , organizmalar (biyolojik veya biyolojik olmayan) ile makineler arasında bir ayrım vardır. Mühendislik odaklı bir zihne sahip kişiler etraflarındaki her şeye bir mühendislik problemi olarak bakma eğiliminde olacaktır. Bu mühendislikte çok iyi bir şeydir, ancak kedilerle uğraşırken devre mühendislerinden çok veterinerleri işe almak çok daha iyi bir fikirdir - hatta daha iyisi, hayvanınızın kendi kendine iyileşmesine izin vermek.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Tablo 3 alanlar genelinde "konuları iyileştirme" girişimlerine ve bunların etkilerine dair bir bakış sağlar. Açık olanı not edin: her durumda bunlar anti-kırılganlığın inkarına karşılık gelir.

TıklamakBurada Bu tablonun daha büyük bir görüntüsü için.

TABLE 3 • FRAGILIZING INTERVENTIONISM AND ITS EFFECTS ACROSS DISCIPLINES

FIELD	*EXAMPLE OF INTERVENTIONISM*	*IATROGENICS/ COSTS*
Medicine, Health	Overtreatment	Fragility
	Steady feeding, thermal stability, etc.—denying the human body randomness	Medical error
	Pharmaceutical addition, not subtraction	Sicker (but longer-living) humans, richer pharma, antibiotic-resistant bacteria
Ecology	Micromanaging forest fires	Worsening total risks—larger "big ones"
Politics	Central planning	Informational opacity
	U.S. supporting rotten regimes "for the sake of stability"	Chaos after a revolution
Economics	"No More Boom and Bust" (Greenspan (US), Labor (UK)), Great Moderation (Bernanke)	Fragility
	State interventionism	Deeper crises when they happen
	Optimization	Support for established, state-friendly corporations; stifling of entrepreneurs
	Illusion of pricing rare events, value-at-risk methodologies, illusion of economies of scale, ignorance of second-order effects	Vulnerability, pseudo-efficiency
		Big-time blowups

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Business	Positive advice (charlatans), focus on return not risk (what to avoid)	Richer charlatans, bankrupt businesses
Urbanism	City planning	Urban blight, inner cities, depressions, crime
Forecasting	Forecasting in Black Swan Domain (Fourth Quadrant) in spite of the horrible track record	Hidden risks (people take more risks when supplied with a forecast)
Literature	Copy editors trying to change your text	Blander, more *New York Times*–style commoditized writing
Parenting	Soccer mom (or pop): removing every random element from children's lives	Touristification of children's minds
Education	The entire concept is grounded in interventionism	Ludification—transformation of children's brains
Technology	Neomania	Fragility, alienation, nerdification
Media	High-frequency sterile information	Disruption of the noise/signal filtering mechanism Interventionism

Bir Balina Kartal Gibi Uçabilir mi?

Sosyal bilimciler ve ekonomistler iatrojenikler konusunda yerleşik bir bilince sahip değiller ve elbette bunun için bir isim de yok; ekonomi ve finans alanında model hatası üzerine bir ders vermeye karar verdiğimde, kimse beni veya bu fikri ciddiye almadı ve bunu yapan birkaç kişi beni engellemeye çalıştı, "bir teori" istediler (Semmelweis'in hikayesinde olduğu gibi) ve tam da ele aldığım ve kataloglad ığım şeyin teori hataları olduğunu ve aynı zamanda teori fikrinin kendisi olduğunu fark etmediler.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Bir teoriyi, teoriden kaynaklanabilecek olası hataların etkisini hesaba katmadan kullanmak.

Çünkü teoriye sahip olmak çok tehlikeli bir şeydir.

Ve tabii ki bilim onsuz da titizlikle yapılabilir. Bilim insanlarının fenomenoloji dediği şey, görünür bir teorisi olmadan deneysel bir düzenliliğin gözlemlenmesidir. Triad'da, teorileri kırılgan kategoriye, fenomenolojiyi ise sağlam kategoriye koydum. Teoriler aşırı kırılgandır; gelirler ve giderler, sonra gelirler ve giderler, sonra tekrar gelirler ve giderler; fenomenolojiler kalır ve insanların fenomenolojinin "sağlam" ve kullanılabilir olduğunu ve teorilerin aşırı abartılmış olsalar da fizik dışında karar alma için güvenilir olmadığını fark etmemelerine inanamıyorum.

Fizik ayrıcalıklıdır; istisnadır, bu da diğer disiplinler tarafından taklit edilmesini bir balinanın kartal gibi uçmasını sağlamaya yönelik girişimlere benzetir. Fizikteki hatalar teoriden teoriye küçülür; bu yüzden "Newton yanılmıştı" demek dikkat çekicidir, korkunç bilim gazeteciliği için iyidir, ancak nihayetinde yalandır; "Newton'un teorisi bazı özel durumlarda kesin değildir" demek çok daha dürüstçe olurdu. Newton mekaniği tarafından yapılan tahminler, ışık hızına yakın hareket eden nesneler hariç, şaşırtıcı bir kesinliğe sahiptir; bir sonraki tatilinizde yapmayı beklemediğiniz bir şey. Ayrıca, Einstein'ın ışık hızı hakkında "yanlış" olduğu yönündeki saçma sapan başlıkları da okuruz; ve onun yanıldığını kanıtlamak için kullanılan araçlar o kadar karmaşık ve kesindir ki, böyle bir noktanın yakın ve uzak gelecekte sizin ve benim için ne kadar önemsiz olacağını göstermiştir.

Öte yandan, sosyal bilimler teoriden teoriye ayrılıyor gibi görünüyor. Soğuk Savaş sırasında, Chicago Üniversitesi serbest piyasa teorilerini destekliyordu, Moskova Üniversitesi ise tam tersini öğretiyordu; ancak ilgili fizik bölümleri tam bir fikir birliği olmasa da yakınsama içindeydi. Bu yüzden sosyal bilim teorilerini, gerçek dünya kararları için aşırı kırılgan ve risk analizleri için kullanılamaz bir şey olarak Üçlü'nün sol sütununa koydum. "Teori" tanımının kendisi bile üzücüdür. Sosyal bilimlerde bu yapılara teoriler yerine "kimeralar" demeliyiz.

Bu kusurlarla başa çıkmak için bir metodoloji inşa etmemiz gerekecek. Yirmi dört yüzyıl daha beklemeyi göze alamayız. İatrojeniklerin nüfusa dağıtıldığı tıpta olduğu gibi (dolayısıyla

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

(Ortalama etkiler), güç yoğunlaşması nedeniyle, sosyal bilimler ve politika iatrojenikleri bizi havaya uçurabilir (dolayısıyla, Aşırılıkçı).

Hiçbir şey yapmamak

2007'de başlayan ekonomik krizin başlıca kaynaklarından biri, tüm zamanların en iyi ekonomik iatrojeni olan Überfragilista Alan Greenspan'in, risklerin halı altına saklanıp ekonomiyi havaya uçurana kadar orada birikmesine neden olan "patlama-çöküş döngüsünü" ortadan kaldırma girişiminin iatrojeniklerinde yatmaktadır. Greenspan hikayesinin en iç karartıcı kısmı, adamın bir liberteryen olması ve sistemleri kendi haline bırakma fikrine ikna olmuş gibi görünmesidir; insanlar kendilerini sonsuza dek kandırabilirler. Aynı saf müdahalecilik, Aydınlanma Çağı öğrencisi ve açık büyük misyonu iş döngüsünü "ortadan kaldırmak" olan Fragilista Gordon Brown'ın İngiltere hükümeti tarafından da uygulanmıştı. Fragilista Başbakan Brown, Greenspan ile aynı ligde olmasa da usta bir iatrojenist, şimdi dünyaya "etik" ve "sürdürülebilir" finans hakkında ders vermeye çalışıyor - ancak bilgi teknolojisini merkezileştirme politikası (muazzam maliyet aşımlarına ve uygulamada gecikmelere yol açtı) yerine küçük birimleri merkezden uzaklaştırma politikasının tersine çevrilmesi zor oldu. Gerçekten de, İngiltere sağlık hizmeti, uzak bir hastanede bir yere düşen bir iğnenin Whitehall'da (Londra'da hükümet binalarının merkezileştirildiği sokak) duyulması gerektiği ilkesiyle çalışıyordu. Konsantrasyonun tehlikeleri hakkındaki teknik tartışma şu şekilde verilmiştir: Bölüm 18 .

İş döngüsünü ortadan kaldırmaya yönelik bu girişimler tüm kırılganlıkların anasına yol açar. Tıpkı burada ve orada biraz yangının bir ormandaki yanıcı maddeyi ortadan kaldırması gibi, bir ekonomide burada ve orada biraz zarar vermek, savunmasız firmaları yeterince erken ayıklar ve "erken başarısız olmalarına" (böylece tekrar başlayabilirler) ve sisteme uzun vadeli zararı en aza indirir.

Birisi göreve getirildiğinde etik bir sorun ortaya çıkar. Greenspan'ın eylemleri zararlıydı, ancak bunu bilseydi bile, gerçek, gecikmiş maliyet ne olursa olsun, teşvikin her zaman diğerinden daha iyi bir sonuç vaat etmek olduğu bir demokraside eylemsizliği haklı çıkarmak biraz kahramanca cesaret gerektirirdi.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Samimi müdahalecilik meslekler arasında çok yaygındır. Tıpkı bademcik ameliyatında olduğu gibi, tipik bir metin editörüne bir metin verirseniz, belirli sayıda düzenleme önerecektir, diyelim ki sayfa başına beş değişiklik. Şimdi onun "düzeltmelerini" kabul edin ve bu metni aynı ortalama müdahale oranına sahip olma eğiliminde olan başka bir metin editörüne verin (editörler müdahalecilikte farklılık gösterir) ve göreceksiniz ki, eşdeğer sayıda düzenleme önerecek, bazen önceki editörün yaptığı değişiklikleri geri alacaktır. Üçüncü bir editör bulun, aynı.

Bu arada, bir yerde çok fazla şey yapanlar başka yerde çok az şey yaparlar ve düzenleme oldukça uygun bir örnektir. Yazarlık kariyerim boyunca, aşırı düzenleme yapanların gerçek yazım hatalarını kaçırma eğiliminde olduklarını fark ettim (ve tam tersi). Bir keresinde bir köşe yazısını *Washington Post* tamamen gereksiz düzenlemelerin bolluğu nedeniyle, sanki her kelime sözlükteki eşanlamlı bir kelimeyle değiştirilmiş gibi. Makaleyi *Finansal Zamanlar* Bunun yerine, oradaki editör tek bir düzeltme yaptı: 1989, 1990 oldu. *Washington Post*o kadar çok uğraşmışlardı ki tek önemli hatayı gözden kaçırdılar. Göreceğimiz gibi, müdahalecilik zihinsel ve ekonomik kaynakları tüketir; en çok ihtiyaç duyulduğunda nadiren kullanılabilir. (Ne dilediğinize dikkat edin: küçük hükümet sonunda yapması gereken her şeyde daha etkili olabilir. Boyut ve kapsamdaki azalma onu büyük hükümetten bile daha müdahaleci hale getirebilir.)

Saf Olmayan Müdahalecilik

Burada mesajı yanlış yorumlamamak konusunda uyarmama izin verin. Argüman müdahale kavramına karşı değil; aslında yukarıda, gerçekten gerekli olduğunda yetersiz müdahaleden de aynı derecede endişe duyduğumu gösterdim. Sadece uyarıyorum *toy*müdahale ve bunun yol açtığı zararın farkında olunmaması ve kabul edilmemesi.

Mesajın bir süreliğine yanlış yorumlanacağı kesin. Ben yazdığımda *Rastgelelik Tarafından Aldatılmak,* bu mesajın bir akrabası olan, insan ilişkilerinde rastlantısallığın rolünü küçümseme eğiliminde olduğumuz, "düşündüğünüzden daha rastlantısal" olarak özetlenen medyadaki mesaj "hepsi rastlantısal" veya "hepsi aptal şansı" haline geldi, azalarak değişen Procrustes yatağının bir örneği. Bir radyo röportajı sırasında,

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Gazeteciye iki ifade arasındaki nüansı ve farkı açıklamaya çalıştığımda bana "çok karmaşık" olduğum söylendi; bu yüzden stüdyodan çıkıp onları ortada bıraktım. Üzücü olan kısım, bu tür hatalar yapan insanların dünyayı bizim gibi sıradan insanlara temsil etmekle görevli eğitimli gazeteciler olmasıydı. Burada, tek söylediğim, sistemlerin doğal kırılganlık karşıtılığına, kendileriyle ilgilenme yeteneklerine karşı kör olmaktan kaçınmamız ve onlara bunu yapma şansı vermeyerek onlara zarar verme ve onları kırılganlaştırma eğilimimizle mücadele etmemiz gerektiğidir.

Aşırı hevesli editörde gördüğümüz gibi, aşırı müdahale yetersiz müdahaleyle birlikte gelir. Gerçekten de tıpta olduğu gibi, asgari fayda (ve büyük riskler) olan alanlarda aşırı müdahale etme eğilimindeyken, acil durumlar gibi müdahalenin gerekli olduğu alanlarda yetersiz müdahale etme eğilimindeyiz. Dolayısıyla buradaki mesaj, ekoloji gibi bazı alanlarda kararlı müdahaleden veya büyük şirketlerin neden olduğu ekonomik çarpıtmaları ve ahlaki tehlikeyi sınırlamaktan yanadır.

*Neyi kontrol etmeliyiz?*Kural olarak, boyutu (şirketlerin, havaalanlarının veya kirlilik kaynaklarının), konsantrasyonu ve hızı sınırlamak için müdahale etmek Kara Kuğu risklerini azaltmada faydalıdır. Bu eylemler iatrojeniklerden yoksun olabilir, ancak hükümetlerin hükümet boyutunu sınırlamasını sağlamak zordur. Örneğin, 1970'lerden beri otoyolda hızı sınırlamanın (ve bunu uygulamanın) güvenlikte son derece etkili bir artışa yol açtığı ileri sürülmektedir. Bu makul olabilir çünkü kaza riskleri orantısız bir şekilde artar (yani,*doğrusal olmayan*) hızla ve insanlar atalarından gelen böyle bir sezgiyle donatılmamıştır. Otoyolda büyük bir aracı pervasızca kullanan biri sizin güvenliğinizi tehlikeye atıyor ve sizin üstü açık Mini'nize çarpmadan önce durdurulması gerekiyor—ya da gen havuzundan çıkanın siz değil, kendisi olduğu bir duruma sokulması gerekiyor. Hız moderniteden gelir ve ben her zaman doğaüstünden gelen gizli kırılganlıklardan şüphelenirim—daha sonra teknik bir kanıt göstereceğizBölüm 18 Ve19 .

Ancak, sokak tabelalarını düzenlemenin riskleri azaltmadığı yönündeki karşı argümanı da kabul ediyorum; sürücüler daha sakin oluyor. Deneyler, birinin kontrolü sisteme bırakması durumunda uyanıklığın zayıfladığını gösteriyor (tekrar ediyorum, aşırı telafi eksikliği). Sürücülerin dikkatlerini ve risk kontrollerini beslemek için tehlike hissinden gelen stres faktörlerine ve gerginliğe ihtiyaçları var, harici bir düzenleyiciye değil - düzenlenmiş geçitleri kullananlardan daha az yaya yaya yaya olarak ölüyor. Bazı liberteryenler, bir rüya deneyinin gerçekleştirildiği Hollanda'daki Drachten kasabasını örnek olarak kullanıyor. Tüm sokak

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

tabelalar kaldırıldı. Düzenlemenin kaldırılması, işyerinde dikkatin kırılganlığını, tehlike ve sorumluluk duygusuyla nasıl keskinleştiğini doğrulayarak güvenliğin artmasına yol açtı. Sonuç olarak, birçok Alman ve Hollanda kasabası sokak tabelalarının sayısını azalttı. Drachten etkisinin bir versiyonunu gördükBölüm 2 Uçakların otomasyonu tartışmasında, pilotların uyanıklığını kaybetmesini sağlayarak amaçlanan etkiden tam tersi bir etki üreten bir tartışma. Ancak Drachten etkisini aşırı genelleştirmemeye dikkat etmek gerekir, çünkü bu, toplumdan tüm kuralları kaldırmanın etkililiğini ima etmez. Daha önce de söylediğim gibi, otoyoldaki hız farklı bir dinamiğe yanıt verir ve riskleri farklıdır.

Ne yazık ki, kırılganlık ve anti-kırılganlık hakkındaki bu fikirleri mevcut ABD siyasi söylemine, o canavarca iki-fosil sistemine uydurmak benim için zor oldu. ABD yelpazesinin Demokrat tarafı çoğu zaman aşırı müdahaleyi, koşulsuz düzenlemeyi ve büyük hükümeti desteklerken, Cumhuriyetçi taraf büyük şirketleri, koşulsuz düzenlemeyi ve militarizmi sever; ikisi de benim için burada aynıdır. Borç söz konusu olduğunda daha da benzerdirler, çünkü her iki taraf da vatandaşlar, şirketler ve hükümet açısından borçlanmayı teşvik etme eğilimindedir (bu kırılganlık getirir ve anti-kırılganlığı öldürür). Kara Kuğu olaylarına gelince hem piyasaların hem de hükümetlerin zeki olmadığına inanıyorum; ancak yine de, yapısı veya şu anda sahip olduklarımızın aksine daha eski tip piyasaları (suklar gibi) sayesinde Doğa Ana değil.

Müdahale konusundaki görüşümü basitleştireyim. Bana göre bu çoğunlukla ne zaman müdahale edileceğini ve ne zaman sistemlerin kendi haline bırakılacağını belirlemek için sistematik bir protokole sahip olmakla ilgilidir. Ve modernitenin iatrojeniklerini kontrol etmek için müdahale etmemiz gerekebilir; özellikle çevreye verilen büyük ölçekli zarar ve potansiyel (henüz ortaya çıkmamış) hasarın yoğunlaşması, ancak çok geç olduğunda fark ettiğimiz türden şeyler. Burada ileri sürülen fikirler politik değil, risk yönetimi temellidir. Belirli bir partiye politik bir bağlılığım veya sadakatim yok; bunun yerine, gezegeni ve kendimizi havaya uçurmamak için uygun politikalar formüle edebilmemiz için kelime dağarcığımıza zarar ve kırılganlık fikrini sokuyorum.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

ERTELEMENİN ÖVGÜSÜ—FABİAN TÜRÜ

Müdahalecilikle ilişkili bir aldatma unsuru vardır ve bu, profesyonelleşmiş bir toplumda hız kazanmaktadır. "Bak senin için ne yaptım"ı satmak, "Bak senin için nelerden kaçındım"ı satmaktan çok daha kolaydır. Elbette "performansa" dayalı bir bonus sistemi sorunu daha da kötüleştirir. Tarihte yaptıklarıyla kahraman olan kahramanları aradım*Olumsuz*yap ama gözlemlemek zor*eylemsizlik;*Kolayca bulamadım. Sırt ameliyatı yapmaktan kaçınan (çok pahalı bir ameliyat) ve bunun yerine kendi kendine iyileşmesi için bir şans tanıyan doktor, ameliyatı vazgeçilmez gibi gösteren, daha sonra hastayı ameliyat risklerine maruz bırakırken rahatlatan ve kendisine büyük maddi ödüller kazandıran doktor kadar ödüllendirilmeyecek ve yargılanmayacaktır. İkincisi pembe Rolls-Royce'u sürecek. Bir kaybı önleyen şirket yöneticisi genellikle ödüllendirilmeyecektir. Black Swan dünyasında gerçek kahraman, bir felaketi önleyen ve doğal olarak, felaket gerçekleşmediği için takdir görmeyen kişidir.

— veya bunun için bir bonus. Konsepti daha derinlemesine ele alacağımYedinci Kitap , etik konusunda, ikramiye sisteminin adaletsizliği ve bu adaletsizliğin karmaşıklık nedeniyle nasıl daha da büyüdüğü hakkında.

Ancak, her zaman olduğu gibi, yaşlılar biz modernlerden çok daha fazla bilgeliğe sahip görünüyorlar - ve çok, çok daha basit bir bilgelik; Romalılar en azından müdahaleye direnen ve onu erteleyen birine saygı duyuyorlardı. Bir general, Fabius Maximus, Cunctator, "Erteleyici" lakabıyla anılıyordu. Açıkça askeri bir üstünlüğü olan Hannibal'ı, çatışmadan kaçınarak ve onu erteleyerek deli ediyordu. Ve Hannibal'ın militarizmini bir müdahalecilik biçimi olarak düşünmek (George W. Bush gibi, ancak Hannibal aslında bir ofisin rahatlığında değil, savaştaydı) ve bunu Cunctator'ın bilgeliğiyle karşılaştırmak oldukça yerindedir.

Birleşik Krallık'taki çok zeki bir devrimci arkadaş grubu, devrimi fırsatçı bir şekilde geciktirmeye dayanan Cunctator'dan sonra Fabian Derneği adlı bir siyasi hareket yarattı. Dernek George Bernard Shaw, HG Wells, Leonard ve Virginia Woolf'u içeriyordu.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Ramsay MacDonald ve hatta bir an için Bertrand Russell. Geriye dönüp bakıldığında, çok etkili bir strateji olduğu ortaya çıktı, hedeflerine ulaşmanın bir yolu olmaktan çok, bu hedeflerin hareketli hedefler olduğu gerçeğini kabul etmek için. Erteleme, olayların kendi akışına bırakılmasının ve aktivistlere geri döndürülemez politikalara karar vermeden önce fikirlerini değiştirme şansı verilmesinin bir yolu olduğu ortaya çıktı. Ve tabii ki üyeler *yaptı*Stalinizm ve benzeri rejimlerin başarısızlıklarını ve dehşetlerini gördükten sonra fikirlerini değiştiriyorlar.

Latince bir deyim var*yavaş şenlik,*"acele edin, yavaşça." Romalılar gönüllü ihmal eylemine saygı duyan tek antikler değildi. Çinli düşünür Lao Tzu, doktrini ortaya attı*wu-wei,*""Pasif başarı."

Ertelemenin doğal savunmamız olduğunu, şeylerin kendi kendine halletmesine ve kırılganlık karşıtı özelliklerini kullanmasına izin verdiğimizi çok az kişi anlıyor; bu, ekolojik veya doğalcı bir bilgelikten kaynaklanıyor ve her zaman kötü değil; varoluşsal düzeyde, vücudumun tuzağına isyan etmesi. Modernitenin Prokrustes yatağına karşı savaşan ruhum. Kabul ediyorum, modern dünyada vergi beyanım kendi kendine hallolmayacak; ancak hayati olmayan bir doktor ziyaretini erteleyerek veya vücudum bana hazır olduğumu söyleyene kadar bir pasajı yazmayı erteleyerek çok güçlü bir doğalcı filtre kullanıyor olabilirim. Sadece canım isterse ve sadece yazmak istediğim bir konu hakkında yazıyorum ve okuyucu da aptal değil. Bu yüzden ertelemeyi, yazımda müdahaleciliğe direnmek için iç benliğimden ve derin evrimsel geçmişimden gelen bir mesaj olarak kullanıyorum. Yine de bazı psikologlar ve davranışsal ekonomistler, erteleme bir*hastalık*iyileştirilmek ve tedavi edilmek.[1]

Ertelemenin henüz yeterince patolojik hale getirilmediği göz önüne alındığında, bazıları bunu şu durumla ilişkilendirir:*akrasia*Platon'da tartışılan, bir tür özdenetim eksikliği veya irade zayıflığı; diğerleri ise*irade yitimi,*irade eksikliği. Ve ilaç şirketleri bir gün bunun için bir hap üretebilirler.

Ertelemenin faydaları tıbbi prosedürler için de benzer şekilde geçerlidir: Ertelemenin, doğanın işini yapması için bir şans vererek sizi hatadan koruduğunu gördük, doğanın bilim insanlarından daha az hataya meyilli olması gibi elverişsiz bir gerçek göz önüne alındığında. "Mantıksızlık" üzerinde çalışan psikologlar ve ekonomistler, insanların yalnızca hiçbir hayat tehlikede olmadığında erteleme içgüdüsüne sahip olabileceğini fark etmiyorlar. Yatak odama bir aslan girdiğinde veya komşumun kütüphanesinde yangın çıktığında erteleme yapmam. Ciddi bir yaralanmadan sonra erteleme yapmam. Bunu doğal olmayan görevler ve prosedürler için yaparım. Bir zamanlar erteledim ve

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

sırt yaralanmasına yanıt olarak omurilik ameliyatını ertelemek - ve Alpler'de bir yürüyüş tatilinden sonra ağırlık kaldırma seanslarıyla sırt problemimden tamamen kurtuldum. Bu psikologlar ve ekonomistler, seçmeli ameliyatı ertelememi ve riskleri en aza indirmemi sağlayan doğal içgüdümü (içimdeki b****t dedektörü) öldürmemi istiyorlar - bedenlerimizin kırılganlığına karşı bir hakaret. Erteleme, düşük motivasyon yoluyla doğal irademizden gelen bir mesaj olduğundan, çare, kişinin dürtüleriyle savaşmak zorunda kalmayacağı bir meslek seçerek çevreyi veya mesleğini değiştirmektir. Çok az kişi, bunun yerine, ertelemenin doğal-risk temelli bir karar alma biçimi olarak iyi olduğu bir hayat sürmesi gerektiği mantıksal sonucunu kavrayabilir.

Aslında bu kitabın pasajlarının yazımını erteleme yoluyla seçiyorum. Bir bölümü yazmayı ertelersem, o bölüm ortadan kaldırılmalıdır. Bu basit bir etiktir: Neden bir konu hakkında yazarak insanları kandırmaya çalışayım ki? Doğal bir dürtü hissetmiyorum?[2]

Ekolojik mantığımı kullanarak, erteleyen biri mantıksız değildir; mantıksız olan çevresidir. Ve ona mantıksız diyen psikolog veya ekonomist mantıksızlığın ötesinde olan kişidir.

Aslında biz insanlar bilgiyi, özellikle de kısa vadeli bilgiyi filtrelemede çok kötüyüz ve erteleme, daha iyi filtrelemenin, bilginin üstüne atlamanın sonuçlarına direnmenin bir yolu olabilir, bunu daha sonra tartışacağız.

"Doğalcılık" fikri kafa karışıklığına yol açmıştır. Filozoflar, doğalcılık adı verilen bir hataya atıfta bulunurlar.*doğalcılık yanılgısı,*doğal olanın mutlaka ahlaki olarak doğru olmadığını ima ediyor; bu benim de katıldığım bir şey, gördüğümüz gibiBölüm 4 Darwinci seçilimin modern topluma uygulanması sorununun ve başarısız olanları koruma ihtiyacının tartışılmasında, doğaya aykırı bir şey. (Sorun, bazı insanların ahlaki alanın dışında natüralist yanılgıyı yanlış kullanması ve şüpheye düştüğünde natüralist içgüdüye güvenme fikrine yanlış uygulamasıdır.) Bunu nasıl keserseniz kesin, risk değerlendirmeleri söz konusu olduğunda bu bir yanılgı değildir. Zaman kırılganlığın en iyi testidir - yüksek dozda düzensizliği kapsar - ve doğa, zaman tarafından "sağlam" olarak damgalanan tek sistemdir. Ancak bazı filozoflar, felsefe yapmaktan ziyade riskin ve hayatta kalmanın önceliğini anlayamıyor ve bunlar sonunda gen havuzundan çıkmalı - gerçek filozoflar benimle aynı fikirde olurdu

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

ifadesi. Daha kötü bir yanılgı var: İnsanlar tam tersi hatayı yapıyor ve bunu düşünüyor *doğal olan bir yanılgıdır*.

ENDÜSTRİYEL ORANLARDA NÖROTİZM

Halk arasında nevrotik dediğimiz türden birini hayal edin. İnce yapılıdır, çarpık görünür ve dengesiz bir sesle konuşur. Kendini ifade etmeye çalıştığında boynu oynar. Küçük bir sivilcesi olduğunda ilk tepkisi bunun kanserli olduğunu, kanserin ölümcül tipte olduğunu ve lenf düğümlerine yayıldığını varsaymak olur. Hipokondrisi tıbbi bölümle sınırlı değildir: işinde küçük bir aksilik yaşar ve iflasın hem yakın hem de kesin olduğu gibi tepki verir. Ofiste, mümkün olan her ayrıntıya uyum sağlar ve her bir köstebeği sistematik olarak bir dağa dönüştürür. Hayatınızda isteyeceğiniz son şey, önemli bir randevuya giderken onunla birlikte trafikte sıkışmaktır. "Aşırı tepki" fiili onu düşünerek tasarlanmıştır: tepkileri yoktur, sadece aşırı tepkileri vardır.

Onu, bir lider, askeri komutan veya mafya babası olmak için gerekli görülen ateş altında sakin kalabilme yeteneğine sahip, sarsılmaz biriyle karşılaştırın. Genellikle sakin ve küçük bilgilere karşı bağışık olan bu kişi, zor durumlarda kendini kontrol etme becerisiyle sizi etkileyebilir. Sakin, dingin ve düşünceli bir sesin örneği için, on dokuz kişinin (hepsi rakip mafya üyeleri) öldürülmesine karışan "Sammy the Bull" Salvatore Gravano ile yapılan röportajları dinleyin. Konuştuğu şey "önemli bir şey değilmiş" gibi asgari çabayla konuşuyor. Bu ikinci tip bazen gerektiğinde tepki verir; sinirli adamın aksine, öfkelendiği nadir durumlarda herkes bunu bilir ve ciddiye alır.

Modernite sayesinde maruz kaldığımız bilgi arzı, insanları eşit ikinci kişiden nevrotik birinci kişiye dönüştürüyor. Tartışmamızın amacı için, ikinci kişi yalnızca gerçek bilgilere, birinci kişi ise büyük ölçüde gürültüye tepki verir. İki kişi arasındaki fark, bize aralarındaki farkı gösterecektir.*gürültü*Ve*sinyal.*Gürültü, görmezden gelmeniz gereken şeydir, dikkat etmeniz gereken sinyaldir.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Aslında, kitabın başlarında "gürültü"den gevşekçe bahsetmiştik; bunun hakkında daha net olma zamanı. Bilimde, gürültü gerçek sesin ötesinde, herhangi bir amaç için tamamen işe yaramaz olan ve dinlediğiniz şeyi anlamak için temizlemeniz gereken rastgele bilgileri tanımlamak için yapılan bir genellemedir. Örneğin, şifreli bir mesajdaki kesinlikle hiçbir anlamı olmayan, sadece casusları şaşırtmak için rastgele harflerden oluşan öğeleri veya muhatabınızın sesine odaklanmak için görmezden gelmeye çalıştığınız bir telefon hattındaki tıslamayı düşünün.

Ve gürültüyü sinyalden ayırt edememe konusundaki bu kişisel veya entelektüel yetersizlik, aşırı müdahalenin arkasında yatmaktadır.

İnsanları Öldürmenin Yasal Bir Yolu

Birinin ölümünü hızlandırmak istiyorsanız, ona kişisel bir doktor verin. Ona kötü bir doktor sağlamaktan bahsetmiyorum: sadece kendi doktorunu seçmesi için para ödeyin. Herhangi bir doktor iş görür.

Bu, yasalara tamamen bağlı kalarak birini öldürmenin tek olası yolu olabilir. Bademcik ameliyatı hikayesinden, verilere erişimin müdahaleyi artırdığını ve bizi nevrotik adam gibi davranmaya yönelttiğini görebiliriz. Rory Sutherland, kadrosunda kişisel bir doktor bulunan birinin saf müdahaleciliğe, dolayısıyla iatrojeniklere karşı özellikle savunmasız olması gerektiğini bana işaret etti; doktorların maaşlarını haklı çıkarmaları ve kendilerine bir nebze iş ahlakına sahip olduklarını kanıtlamaları gerekir, "hiçbir şey yapmamak" bunu tatmin etmez. Gerçekten de, Michael Jackson'ın kişisel doktoru, kırılganlık karşıtı aşırı müdahaleye eşdeğer bir şey için dava edildi (ancak mahkemelerin bu kavramla doğrudan tanışması biraz zaman alacak). Devlet başkanlarının ve tüm bu tıbbi bakıma erişimi olan çok zengin insanların neden sıradan insanlar kadar kolay öldüğünü hiç merak ettiniz mi? Görünüşe göre bu*Çünkü*aşırı ilaç kullanımı ve aşırı tıbbi bakım.

Benzer şekilde, şirketlerde veya politika yapıcılarda (Fragilista Greenspan gibi) gelişmiş bir veri toplama departmanına sahip olan ve bu nedenle çok sayıda "zamanında" istatistik elde eden kişiler, aşırı tepki gösterme ve gürültüyü bilgi sanma yeteneğine sahiptirler; Greenspan, Cleveland'daki elektrikli süpürge satışları gibi dalgalanmaları takip etti.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

"Ekonominin nereye gittiğine dair kesin bir fikre sahip olun" diyorlar ve tabii ki bizi mikro yönetimle kaosa sürükledi.

İş ve ekonomik karar alma süreçlerinde, verilere güvenmek ciddi yan etkilere neden olur; veri artık bağlantı sayesinde bol miktarda bulunur ve verideki sahtelik oranı, veriye daha fazla daldıkça artar. Verinin çok nadiren tartışılan bir özelliği: büyük miktarlarda toksiktir — makul miktarlarda bile.

Önceki iki bölümde gürültü ve rastgeleliğin nasıl kullanılıp avantaja dönüştürülebileceğini gösterdik; ancak gürültü ve rastgelelik de sizi kullanabilir ve avantaja dönüştürebilir, özellikle de Web'den veya medya aracılığıyla elde ettiğiniz verilerde olduğu gibi, tamamen doğal olmadığında.

Verilere ne kadar sık bakarsanız, orantısız bir şekilde daha fazla gürültü elde etme olasılığınız olur (sinyal adı verilen değerli kısımdan ziyade); dolayısıyla gürültü-sinyal oranı o kadar yüksek olur. Ve psikolojik olmayan, ancak verilerin kendisinde bulunan bir karışıklık vardır. Diyelim ki yıllık bazda hisse senedi fiyatları, kayınpederinizin fabrikasının gübre satışları veya Vladivostok'taki enflasyon rakamları için bilgilere bakıyorsunuz. Ayrıca, gözlemlediğiniz şey için yıllık frekansta sinyal-gürültü oranının yaklaşık bire bir (yarısı gürültü, yarısı sinyal) olduğunu varsayalım; bu, değişikliklerin yaklaşık yarısının gerçek iyileştirmeler veya bozulmalar, diğer yarısının ise rastgelelikten kaynaklandığı anlamına gelir. Bu oran, yıllık gözlemlerden elde ettiğiniz orandır. Ancak aynı verilere günlük bazda bakarsanız, bileşim %95 gürültü, %5 sinyal olarak değişecektir. Ve eğer saatlik bazda verileri gözlemlerseniz, haberlere ve piyasa fiyat değişimlerine dalmış insanların yaptığı gibi, bölünme %99,5 gürültüye %0,5 sinyal olur. Bu, sinyalden iki yüz kat daha fazla gürültüdür, bu yüzden haber dinleyen herkes (çok, çok önemli olaylar gerçekleştiği zamanlar hariç) enayi olmaktan bir adım aşağıdadır.

Gazetelerin iatrojeniklerini düşünün. Her gün sayfalarını bir dizi haberle doldurmaları gerekir; özellikle de diğer gazetelerin de ele aldığı haberlerle. Ancak işleri doğru yapmak için, önemli haberlerin yokluğunda sessiz kalmayı öğrenmeleri gerekir. Gazeteler bazı günlerde iki satır uzunluğunda, diğerlerinde iki yüz sayfa uzunluğunda olmalıdır; sinyalin yoğunluğuyla orantılı olarak. Ancak elbette para kazanmak istiyorlar ve bize abur cubur satmaları gerekiyor. Ve abur cubur iatrojeniktir.

Bu hikayenin biyolojik bir boyutu var. Doğal bir ortamda stres etkeninin bilgi olduğunu tekrar tekrar söylüyorum. Çok fazla bilgi

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

bu nedenle çok fazla stres olurdu, anti-kırılganlık eşiğini aşardı. Tıpta, orucun iyileştirici güçlerini, yiyecek alımıyla gelen hormonal dalgalanmalardan kaçınma olarak keşfediyoruz. Hormonlar sistemimizin farklı bölümlerine bilgi iletir ve bunların çok fazlası biyolojimizi karıştırır. Burada da, çok yüksek bir frekansta alınan haberlerde olduğu gibi, çok fazla bilgi zararlı hale gelir - günlük haberler ve şeker sistemimizi aynı şekilde karıştırır. VeBölüm 24 (Etik konusunda) Çok fazla verinin (özellikle de steril olduğunda) istatistiklerin nasıl tamamen anlamsız olmasına yol açtığını göstereceğim.

Şimdi buna psikolojik olanı ekleyelim: Bu noktayı anlamamız sağlanmıyor, bu yüzden gürültüye duygusal olarak aşırı tepki veriyoruz. En iyi çözüm,*sadece* Verilerdeki veya koşullardaki çok büyük değişikliklere bakın, asla küçük olanlara bakmayın.

Tıpkı bir ayıyı taşla karıştırma olasılığımızın düşük olması gibi (ama bir taşı ayıyla karıştırma olasılığımız yüksek), akılcı, berrak, enfekte olmamış bir zihne sahip, verilerde boğulmayan birinin, hayati bir sinyali, hayatta kalması için önemli olan bir sinyali gürültüyle karıştırması neredeyse imkansızdır; tabi ki aşırı kaygılı, aşırı hassas ve nevrotik değilse, dolayısıyla başka mesajlarla dikkati dağılmış ve kafası karışmışsa. Önemli sinyallerin size ulaşma yolu vardır. Bademcik ameliyatı hikayesinde, en iyi filtre yalnızca çok hasta olan, periyodik olarak tekrarlayan boğaz iltihabı olan çocukları düşünmek olurdu.

Medya Odaklı Nevrotiklik

Medyanın anekdotu yüceltmesinden çok fazla gürültü geliyor. Bunun sayesinde, giderek daha fazla sanal gerçeklikte yaşıyoruz, gerçek dünyadan ayrılıyoruz, her gün biraz daha fazla farkına varırken. Her gün Amerika Birleşik Devletleri'nde 6.200 kişinin öldüğünü düşünün, çoğu önlenebilir nedenlerden. Ancak medya yalnızca en anekdotsal ve sansasyonel vakaları (kasırgalar, tuhaf kazalar, küçük uçak kazaları) bildiriyor ve bize gerçek risklerin giderek daha çarpıtılmış bir haritasını sunuyor. Atalarımızdan kalma bir ortamda, anekdot, "ilginç" bilgidir; bugün artık değil. Aynı şekilde, bize açıklamalar ve teoriler sunarak, medya dünyayı anlama yanılsaması yaratıyor.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Ve basın mensuplarının olaylara (ve risklere) ilişkin anlayışı o kadar geriye dönüktür ki, güvenlik kontrollerini uçak yolculuğundan sonraya koyarlardı veya eskilerin dediği gibi*savaş sonrası yardımcı kuvvetler,*savaştan sonra asker göndermek. Alan bağımlılığı nedeniyle, dünya haritamızı gerçeklikle karşılaştırma ihtiyacını unutuyoruz. Bu yüzden giderek daha kırılgan bir dünyada yaşıyoruz, ancak giderek daha anlaşılır olduğunu düşünüyoruz.

Sonuç olarak, müdahaleciliği azaltmanın en iyi yolu, mümkün olduğunca doğal bir şekilde bilgi tedarikini sınırlamaktır. İnternet çağında bunu kabul etmek zordur. Ne kadar çok veri elde ederseniz, neler olup bittiğini o kadar az bileceğinizi ve o kadar çok iatrojenik duruma neden olacağınızı açıklamak benim için çok zordu. İnsanlar hala "bilimin" daha fazla veri anlamına geldiği yanılgısında.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

DEVLET YARDIM EDEBİLİR— YETERSİZ OLDUĞUNDA

1959-1961 yılları arasında 30 milyon insanın ölümüne yol açan Çin'deki kıtlık, devletin "çok çabalamasının" etkisi hakkında bize bilgi verebilir. Xin Meng, Nancy Qian ve Pierre Yared, bu kıtlığın varyasyonlarını inceledilerarasında alanlar, kıtlığın nasıl dağıtıldığına bakıyor. Kıtlığın, kıtlık başlamadan önceki dönemde daha fazla gıda üretiminin olduğu bölgelerde daha şiddetli olduğunu keşfettiler, bu da tedarik sistemindeki esneklik eksikliği nedeniyle sorunun çoğunun arkasında hükümetin gıda dağıtım politikası olduğu anlamına geliyor. Ve gerçekten de, geçtiğimiz yüzyılda beklenenden daha büyük bir kıtlık payı, merkezi planlamaya sahip ekonomilerde meydana geldi.

Ancak çoğu zaman bizi devletçilik ve modernitenin pençesinden kurtarabilecek olan devletin yetersizliğidir - ters iatrojenik. Anlayışlı yazar Dmitri Orlov, Sovyet devletinin dağılmasından sonra felaketlerin nasıl önlendiğini gösterdi çünkü gıda üretimi verimsizdi ve istikrarın lehine sonuçlanan kasıtsız fazlalıklarla doluydu. Stalin tarımla oynayarak kıtlığa yol açtı. Ancak kendisi ve halefleri tarımın "verimli" olmasını, yani bugün Amerika'da olduğu gibi merkezileştirilmesini ve optimize edilmesini asla başaramadılar, böylece her kasabanın etrafında temel gıda maddeleri yetişiyordu. Bu daha maliyetliydi çünkü uzmanlaşmanın faydalarını elde edemediler, ancak bu yerel uzmanlaşma eksikliği, kurumların ciddi şekilde çökmesine rağmen insanların her çeşit gıdaya erişebilmesini sağladı. Amerika Birleşik Devletleri'nde, her kalori beslenme için ulaşımda on iki kalori yakıyoruz; Sovyet Rusya'da ise bu bire birdi. Gıda kesintileri durumunda Amerika Birleşik Devletleri'nin (veya Avrupa'nın) başına neler gelebileceğini hayal edebilirsiniz. Ayrıca, Sovyet devletinde konutun verimsizliği nedeniyle, insanlar üç nesildir yakın mesafelerde yaşıyorlardı ve Lübnan savaşında olduğu gibi birbirlerine yakın kalmalarını ve birbirlerine borç vermelerini sağlayan sıkı bağlara sahiptiler. İnsanlar, sosyal ağların aksine gerçek bağlara sahipti ve aç arkadaşlarını doyuruyorlardı, bazı arkadaşlarının

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

(büyük ihtimalle bir başkası) zor durumda kalmaları halinde onlara yardım edecektir.

Ve yukarıdan aşağıya devlet, böyle bir üne sahip olan devlet olmayabilir.

Fransa Düşündüğünüzden Daha Karmaşık

Şimdi Fransa'nın iyi çalışmasının sebebinin Kartezyen akılcı-rasyonalist bir yukarıdan aşağı devlet olması olduğu anlatısını çürüteceğiz. Ruslar gibi, Fransızlar da uzun süre başarısız bir amaç olması nedeniyle şanslıydı.

Son yirmi yılımı, Fransa'nın, aşırı büyük bir devlet tarafından yukarıdan aşağıya yönetilen bir ülke olarak, neden bu kadar çok alanda bu kadar başarılı olabildiğini merak ederek geçirdim. Sonuçta, her şeye sızan bir devletin büyük hayalperesti olan Jean-Baptiste Colbert'in ülkesi. Gerçekten de, günümüz kültürü aşırı müdahaleci, bir nevi "bozulmadıysa, tamir et". Çünkü işler bir şekilde yürüyor - Fransa'da, çoğu zaman başka yerlerden daha iyi; peki Fransa, belediye karmaşasını bastıran merkezi bürokrasilerin büyüme, mutluluk, iyi bilim ve edebiyat, mükemmel hava, Akdeniz çeşitleriyle çeşitlendirilmiş bitki örtüsü, yüksek dağlar, mükemmel ulaşım, çekici kadınlar ve iyi mutfak için elverişli olduğunu kanıtlamak için kullanılabilir mi? Ta ki Graham Robb'un*Fransa'nın Keşfi,*beni oraya tamamen yeni gözlerle bakmaya ve ülkenin hikayesini yeniden gözden geçirmek için literatürü incelemeye iten önemli bir gerçekti.

Hikaye aslında yüzümüze bakıyordu: Fransa'daki ulus-devlet, XIV. Louis, Napolyon ve Jules Ferry'nin ulusal eğitim programının burayı ele geçirme girişimlerine rağmen büyük ölçüde nominaldi. 1863'te Fransa Fransızca konuşmuyordu (beş kişiden sadece biri konuşabiliyordu), bunun yerine çeşitli diller ve lehçeler konuşuyordu (şaşırtıcı bir gerçek: 1904'te Nobel Edebiyat Ödülü, artık konuşulmayan güney Fransa dili olan Provençal dilinde yazan Fransız Frédéric Mistral'e verildi). Dilsel bütünleşmenin eksikliği (peynirdeki çeşitlilik gibi (yaklaşık dört yüz farklı türü vardır) ülkeyi merkezileştirmenin zorluklarını ifade eder. Yeri birbirine bağlayan etnik veya dilsel hiçbir şey yoktu; sadece bir kralın ve zayıf bir aristokrasinin malıydı. Yollar korkunçtu ve ülkenin çoğu gezginler için erişilemezdi. Vergi tahsilatı

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

tehlikeli meslek, azim ve zekâ gerektirir. Gerçekten de ülke, birçok durumda Kuzey Afrika ve diğer yerlerdeki kolonilerinden sonra Paris tarafından kademeli olarak "keşfedildi". Kalın ve büyüleyici bir kitapta,*Fransız isyanı,* Tarihçi Jean Nicolas, isyan kültürünün ne kadar karmaşık olduğunu gösteriyor; tarihsel olarak, bu gerçek bir Fransız ulusal sporu olarak kabul ediliyor.

Paris'in kendisi bile Fransa tarafından neredeyse kontrol edilmiyordu; Rio gecekondu mahalleleri gibi.*gecekondu mahalleleri*şu anda Brezilya merkez devleti tarafından yönetiliyor. Güneş Kral XIV. Louis, Paris kalabalığından kaçmak için hükümeti Versay'a taşımıştı. Paris, ancak Haussmann'ın 1860'larda apartmanları ve dar sokakları kaldırıp polisin kalabalığı kontrol etmesine olanak tanıyan geniş caddeler yapmasından sonra kontrol edilebilir hale geldi. Aslında Fransa hala Paris ve "çöl"dü, çünkü Paris Fransa'nın geri kalanını pek umursamıyordu. Ülke ancak uzun programlar ve yollar, demiryolları, kamu okulları ve televizyonun yaygınlaşmasıyla ilgili "Beş Yıllık Planlar" sonrasında merkezileşti; bu, De Gaulle tarafından savaştan sonra başlatılan ve ancak 1860'ların sonlarında Valéry Giscard d'Estaing döneminde tamamlanan Napolyonvari bir entegrasyon rüyasıydı.

1970'li yıllar, ademi merkeziyetçiliğin başladığı dönem.[3]Fransa, büyük ve merkezi bir devlet yönetiminde geçirdiği yirmi yıldan faydalanmış olabilir; ancak aynı şekilde, büyük devletin büyümeyi teşvik etmesi ve hoş karşılanma süresini uzatmaması gibi mutlu bir durumdan da faydalandığı iddia edilebilir.

İsveç ve Büyük Devlet

Fransa dışında, genellikle "çalışan" büyük devletin örnekleri olarak sunulan İsveç ve diğer İskandinav ülkelerinin bilmecesi beni şaşkına çevirdi - hükümet toplam ekonominin büyük bir bölümünü temsil ediyor. Dünyanın en mutlu ülkesi olan Danimarka'ya (mutluluğun hem ölçülebilir hem de arzu edilir olduğunu varsayarak) ve korkunç derecede büyük bir devlete nasıl sahip olabiliriz? Bu ülkelerin hepsi New York metropol alanından daha mı küçük? Ortak yazarım, siyaset bilimci Mark Blyth bana orada da yanlış bir anlatı olduğunu gösterene kadar: neredeyse İsviçre'dekiyle aynı hikayeydi (ancak daha kötü bir iklim ve iyi kayak merkezleri yoktu). Devlet bir vergi tahsildarı olarak var olur, ancak para,

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

komünler—örneğin, toplumun kendisi tarafından gerekli görüldüğü şekilde yerel olarak belirlenen beceri eğitimi için, işçilere yönelik özel talebe yanıt vermek için. Ekonomik seçkinler, diğer demokrasilerin çoğundan daha fazla özgürlüğe sahiptir—bu, dışarıdan varsayılabilecek devletçilikten çok uzaktır.

Ayrıca, düzensizlikten kazanç elde etmenin bir örneği olarak, İsveç ve diğer İskandinav ülkeleri, Soğuk Savaş'ın sonunda, 1990 civarında ciddi bir durgunluk yaşadılar ve buna takdire şayan bir mali sıkılık politikasıyla karşılık verdiler; böylece, yaklaşık yirmi yıl sonra gerçekleşecek olan ciddi mali krizden etkili bir şekilde korundular.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

KATALİZÖR-NEDEN-OLMA KARIŞIKLIĞI

Kısıtlanmış sistemler, doğal düzensizliğe aç olanlar, sonunda kaçınılmaz olarak çöktüğünde, çünkü kırılgandırlar, başarısızlık asla kırılganlığın sonucu olarak görülmez. Aksine, böyle bir başarısızlık kötü tahminin ürünü olarak yorumlanır. Çöken bir kum yığınında olduğu gibi, kırılgan bir köprünün çöküşünü onu geçen son kamyona bağlamak akıllıca olmazdı ve hangi kamyonun onu yıkabileceğini önceden tahmin etmeye çalışmak daha da aptalca olurdu. Yine de bu çok sık yapılır.

2011'de ABD başkanı Barack Obama, hükümetin o baharda gerçekleşen Mısır devrimini öngörememesinden istihbarat başarısızlığını sorumlu tuttu (tıpkı eski ABD başkanı Jimmy Carter'ın yönetiminin 1979 İran İslam Devrimi'ni öngörememesinden istihbarat başarısızlığını sorumlu tutması gibi), önemli olanın istatistiksel "kuyruklardaki" bastırılmış risk olduğunu, son kum tanesini görememek olmadığını gözden kaçırdı. Ekonomiye bir benzetme: 2007-2008'deki mali krizin başlamasından sonra, birçok kişi subprime krizini (zihniyetlerine göre bunu tetikleyen şey bu) öngörmenin yardımcı olacağını düşündü. Baal'ın hatırına, krizin bir belirtisi olduğu ve altında yatan neden olmadığı için işe yaramazdı. Aynı şekilde, Obama'nın yönetiminin Mısır'da gerçekleşen ayaklanmayı öngörememesinden "kötü istihbaratı" sorumlu tutması, hem karmaşık sistemlerin yanlış anlaşılmasının hem de söz konusu kötü politikaların belirtisidir. Ve süper güçler bu hikayede açıkça yer alıyorlar.

Obama'nın hatası, yerel nedensel zincirlerin yanılsamasını gösteriyor; yani, katalizörleri nedenler için karıştırmak ve hangi katalizörün hangi etkiyi üreteceğini bilebileceğimizi varsaymak. Mısır'daki ayaklanmanın son bölümü, tüm gözlemciler, özellikle de olaya dahil olanlar için öngörülemezdi. Bu nedenle, CIA'yı veya başka bir istihbarat teşkilatını suçlamak, bu tür olayları tahmin etmesi için ona fon sağlamak kadar akılsızcadır. Hükümetler, birbirine bağımlı sistemler tarafından üretilen ve bu nedenle bireysel düzeyde istatistiksel olarak anlaşılamayan olayları tahmin etmeye çalışarak milyarlarca dolar harcıyorlar.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Kargaşa dönemleri için sunulan açıklamaların çoğu katalizörlerin neden olarak görülmesi karmaşasını takip eder. 2011'deki "Arap Baharı"nı ele alalım. Tunus ve Mısır'daki isyanlar başlangıçta boğucu ve popüler olmayan diktatörlüklere değil, artan emtia fiyatlarına atfedildi. Ancak Bahreyn ve Libya tahıl ve diğer emtiaları ithal edebilecek kadar zengin ülkelerdi. Dahası, birkaç yıl önce hiçbir ayaklanma olmadan önemli ölçüde daha yüksek emtia fiyatlarına sahiptik. Tekrar ediyorum, mantık rahatlatıcı olsa bile odak yanlıştır. İncelenmesi gereken olaylar değil, sistem ve onun kırılganlığıdır.
— fizikçilerin "sızma teorisi" adını verdiği, arazinin tek bir öğesinin özellikleri yerine, arazinin rastgeleliğinin özelliklerinin incelendiği bir teori.

ABD hükümetine (uyarmayanlara) öngörücü analizler satan müteahhitlerden biri olan Sentia Group'tan Mark Abdollahian'ın Mısır ile ilgili olarak belirttiği gibi, politika yapıcılar "bunu Las Vegas gibi düşünmeli. Blackjack'te, ortalamadan yüzde dört daha iyi performans gösterebilirseniz, gerçek para kazanıyorsunuz." Ancak bu benzetme sahtedir; karşı olduğum hemen hemen her şey. Mısır konusunda "yüzde dört daha iyi" diye bir şey yoktur. Bu sadece boşa harcanan para değil, hatalı bir odaklanmaya dayalı yanlış bir güvenin inşasıdır. İstihbarat analistlerinin ekonomik krizi tahmin edemeyen risk yönetim sistemleriyle aynı hatayı yapmış olması ve başarısız olduklarında tam olarak aynı bahaneleri sunması anlamlıdır. Politik ve ekonomik "kuyruk olayları" öngörülemezdir ve olasılıkları bilimsel olarak ölçülemez. Araştırmaya ne kadar para harcanırsa harcansın, devrimleri tahmin etmek kart saymakla aynı şey değildir; insanlar asla siyaseti ve ekonomiyi blackjack'in işlenebilir rastgeleliğine dönüştüremeyeceklerdir.

[1]Psikologlar müdahaleciliğin tam tersini belgeliyor ve buna müdahalecilik adını veriyorlar *statüko yanlılığı*. Ancak ikisinin bir arada var olabileceği anlaşılıyor, müdahalecilik ve erteleme, kişinin mesleğinde (bir şey yapması gereken yerde) ve kişisel hayatında (tam tersi). Alana bağlı. Bu yüzden bu sosyolojik ve ekonomik bir sorun, normlar ve teşviklerle bağlantılı bir sorun (bademcik ameliyatı çalışmasındaki doktorların doğrudan teşvikleri olmasa da), zihinsel bir özellikten ziyade.

[2]Kitap yazan bir arkadaşım, ressamların resim yapmayı, yazarların ise "yazmış olmayı" sevdiğini söyledi. Ben de hem kendisi hem de okuyucuları için yazmayı bırakmasını önerdim.

[3]Başka bir keşif—en organik, en düzensiz şeylerin, dilin kontrolü. Fransa, Fransız akademisi kurumu aracılığıyla, bir öğrencinin gürültülü çöp toplama programlarından şikayet ettiği bir belgede veya yerel belediye başkanına yazdığı bir mektupta düzgün Fransızca olarak kabul edilebilecek ve edilemeyecek olana resmi bir damga vurmuştur. Sonuç açıktır: İngilizceye kıyasla karmaşık, zor ve dar bir resmi kelime dağarcığı—ancak genişletilmiş bir konuşma Fransızcası yanlış tanımlanmıştır

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

İngilizce kadar zengin bir "argo". Hatta Céline veya Dard gibi, paralel edebi kelime dağarcığını son derece kesin ve zengin argo ile harmanlayarak yazan yazarlar bile var, benzersiz bir günlük edebi tarz.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

BÖLÜM 8

Modernitenin Çocuğu Olarak Tahmin

Fransızca asla bağırmayın - Bayan Bré saygı kazanır - Kara Kuğu bölgesi

---

2009 sonbaharında kendimi takım elbise ve kravat takan yetenekli kişilerle birlikte Kore'de buldum. Bir panelde, o zamanlar güçlü bir uluslararası kuruluşun genel müdür yardımcısı olan Takatoshi Kato oturuyordu. Panel tartışmasından önce, bize 2010, 2011, 2012, 2013 ve 2014'e ilişkin kendisinin ve departmanının ekonomik projeksiyonlarını gösteren hızlı bir PowerPoint sunumu yaptı.

Bunlar, dağa tırmanmaya, yavaş ve rahip gibi konuşmaya ve insanları aşağılamaktan çok utandırmaya karar vermeden önceki günlerdi. Kato'nun sunumunu dinlerken kendimi kontrol edemedim ve iki bin Korelinin önünde öfkeye kapıldım; o kadar öfkeliydim ki neredeyse Fransızca bağıracaktım, Kore'de olduğumu unutmuştum. Podyuma koştum ve izleyicilere bir dahaki sefere takım elbiseli ve kravatlı biri onlara gelecekteki bazı tarihler için tahminlerde bulunduğunda, ondan geçmişte ne tahmin ettiğini göstermesini istemelerini söyledim; bu durumda, 2008 ve 2009 (kriz yılları) için iki ila beş yıl önce, 2004, 2005, 2006 ve 2007'de yaptığı tahminler. Daha sonra, Saygıdeğer Kato-san ve meslektaşlarının, hafifçe söylemek gerekirse, bu tahmin işinde pek iyi olmadıklarını doğrulayacaklardı. Ve bu sadece Bay Kato için geçerli değil: Politika ve ekonomideki önemli nadir olayları çözme konusundaki geçmiş performansımız sıfıra yakın değil;*sıfır*. Çözümümü anında doğaçladım. Tüm yanlış tahmincileri hapse atamayız; insanların tahmin istemesini engelleyemeyiz; insanlara gelecek hakkında vaatlerde bulunan bir sonraki kişiyi işe almamalarını söyleyemeyiz. "Tek isteğim, Bay Kato'nun tahminleri gibi tahminlerin size zarar vermediği bir dünyada yaşamak. Ve böyle bir dünyanın kendine özgü nitelikleri vardır: sağlamlık."

Triad'ı önerme fikri, orada ve o zaman, hayal kırıklığıma bir cevap olarak doğdu: Kırılganlık-Sağlamlık-Kırılganlık karşıtı bir alternatif olarak

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Tahmin yöntemleri.

Bayan Bré'nin Rakipleri Var

Beni bu öfke durumuna sokan şey, tahminin tarafsız olmadığını fark etmemdi. Her şey iatrojeniklerde. Tahmin, risk alanlar için düpedüz zararlı olabilir; kanser tedavisi yerine insanlara yılan yağı ilacı vermekten veya George Washington hikayesinde olduğu gibi kanamaktan farklı değil. Ve kanıt vardı. Danny Kahneman—haklı olarak — kuruluşun saygın üyelerine (şimdilik saygın) karşı öfke nöbetlerim ve patlamalarım için beni sürekli uyardı, olmam gereken entelijansiyanın bilge üyesine yakışmıyordu. Yine de bana iatrojenik kanıtları göstererek hayal kırıklığımı ve öfkemi en çok körükleyen oydu. Birine rastgele bir sayısal tahmin sağlamanın, kişi*bilir* projeksiyonlar rastgeledir.

Duyduğum tek şey, bir sonraki adımın açık olduğu ancak nadiren atıldığı tahmincilerle ilgili şikayetler: tahminden iatrojeniklerin kaçınılması. Çocuk güvenliğini anlıyoruz, ancak tahminci-kibir-güvenliğini anlamıyoruz.

Öngörücü

Hayatı basit kılan şey, sağlam ve anti-kırılgan olanların kırılgan olanlar kadar dünyayı doğru bir şekilde kavramak zorunda olmamaları ve tahmine ihtiyaç duymamalarıdır. Yedekliliğin nasıl öngörücü olmayan veya daha doğrusu daha az öngörücü bir eylem biçimi olduğunu görmek için şu argümanı kullanalım:Bölüm 2 : bankada fazladan nakit paranız varsa (bodrumda Spam kutuları, humus ve altın külçeleri gibi alınıp satılabilir mal stoklarına ek olarak), ihtiyacınız yok Hangi olayın potansiyel zorluklara yol açacağını kesin olarak bilmek.[1]Bu bir savaş, devrim, deprem, durgunluk, salgın hastalık, terör saldırısı, New Jersey eyaletinin ayrılması olabilir; her şey olabilir; tam tersi durumda olanların aksine, çok fazla tahminde bulunmanıza gerek yok.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

yani, borçlu. Bunlar, kırılganlıkları nedeniyle, daha fazla, çok daha fazla doğrulukla tahminde bulunmaları gerekir.

Artı veya Eksi Kötü Dişler

Kırılganlığı düşündüğünüzden çok daha fazla kontrol edebilirsiniz. O halde üç noktada inceleyelim:

(i) (Anti)kırılganlığı tespit ettiğimizden beri -ya da aslında onu kokladığımızdan beri- Tony'nin bize önümüzdeki birkaç bölümde göstereceği gibi, tahmin etmekten ve olayların dinamiklerini anlamaktan çok daha kolaydır; tüm görev, tahmin hatalarından kaynaklanan zararı en aza indirmek (ve kazancı en üst düzeye çıkarmak) için ne yapılması gerektiği konusundaki temel ilkeye indirgenir; yani, hata yaptığımızda işlerin bozulmaması veya hatta fayda sağlamaması.

(ii) Şimdilik dünyayı değiştirmek istemiyoruz (bunu insanlara bırakın) Sovyet-Harvard ütopyacıları ve diğer fragilistalar); öncelikle şeyleri hatalara ve öngörü hatalarına karşı daha dayanıklı hale getirmeliyiz, hatta bu hatalardan yararlanarak limonata yapmalıyız.

(iii) Limonataya gelince, tarihin işin içinde olduğu anlaşılıyor. Limondan faydalanmak; anti-kırılganlık, tüm stres faktörlerinin annesi olan zaman altında işlerin nasıl ilerleyeceğini belirleyen şeydir.

Ayrıca, bir olayın meydana gelmesinden sonra, suçu, bir olayın (örneğin bir tsunami, Arap-Semitik baharı veya benzeri isyanlar, deprem, savaş veya mali kriz) geldiğini görememekten, (anti)kırılganlığı anlama başarısızlığına, yani "neden bu tür olaylara karşı bu kadar kırılgan bir şey inşa ettik?" sorusuna kaydırmamız gerekir. Bir tsunami veya ekonomik bir olayın geldiğini görememek mazur görülebilir; ancak onlar için kırılgan bir şey inşa etmek mazur görülemez.

Ayrıca, naif ütopyacılık türü, yani tarihe karşı körlük konusunda, toplumu kırılganlaştıran açgözlülüğün ve diğer insan kusurlarının rasyonel olarak ortadan kaldırılmasına güvenmeyi göze alamayız. İnsanlık binlerce yıldır bunu yapmaya çalışıyor ve insanlar aynı kalıyor, artı veya eksi kötü dişler, bu yüzden ihtiyacımız olan son şey daha da tehlikeli ahlakçılar (kalıcı bir gastrointestinal sıkıntı halinde bakanlar). Bunun yerine, daha akıllı (ve pratik) eylem, dünyayı açgözlülüğe dayanıklı hale getirmek veya hatta umarım

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Toplumun insan ırkının açgözlülüğünden ve diğer algılanan kusurlarından faydalanmasını sağlamak.

Kötü itibarlarına rağmen, nükleer endüstrideki bazı kişiler, konuyu kavrayıp mantıksal sonucuna götüren nadir kişiler arasında görünüyor. Fukuşima felaketinin ardından, başarısızlığı ve felaket olasılıklarını tahmin etmek yerine, bu akıllı nükleer şirketler artık bunun yerine odaklanmaları gerektiğinin farkındalar.*başarısızlığa maruz kalma*—başarısızlığın öngörülmesi veya öngörülmemesi oldukça önemsiz hale geliyor. Bu yaklaşım, yeterince küçük reaktörler inşa etmeye ve bunları etraflarında yeterli koruma katmanları olacak şekilde zemine yeterince derine gömmeye yol açıyor, böylece bir arıza meydana gelirse bizi çok fazla etkilemeyecek—maliyetli, ancak yine de hiç yoktan iyidir.

Başka bir örnek, bu sefer ekonomide, İsveç hükümetinin 1991'deki bütçe sıkıntılarından sonra toplam mali sorumluluğa odaklanmasıydı; bu onları ekonomik tahminlere çok daha az bağımlı hale getirdi. Bu onlara

sonraki krizleri önemsememek.[2]

Türkiyeli Olmama Fikri

İçme zamanından önce herkes için apaçık ortadadır ki, bir adamı, bir aileyi, mini bir belediye binası olan bir köyü aya koyabilir ve gezegenlerin yörüngesini veya kuantum fiziğindeki en ufak etkiyi tahmin edebiliriz, ancak eşit derecede sofistike modellere sahip hükümetler devrimleri, krizleri, bütçe açıklarını, iklim değişikliğini veya hatta birkaç saat sonraki borsa kapanış fiyatlarını bile tahmin edemez.

İki farklı alan var, birinde (bir dereceye kadar) tahminde bulunabiliyoruz, diğerinde ise -Kara Kuğu alanı- sadece hindilerin ve türkleştirilmiş insanların faaliyet göstermesine izin vermeliyiz. Ve bu ayrım, kedi ile çamaşır makinesi arasındaki ayrım kadar (hindi olmayanlar için) görünür.

Sosyal, ekonomik ve kültürel yaşam Kara Kuğu alanında yer alır, fiziksel yaşam ise çok daha az. Dahası, fikir alanları, bu Kara Kuğuların hem öngörülemez hem de sonuç doğurucu olduğu alanlar ve nadir olayların öngörülebilir veya sonuç doğurucu olmadığı için ciddi bir endişe yaratmadığı alanlar olarak ayırmaktır.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Prolog'da Black Swan alanındaki rastgeleliğin çözümsüz olduğunu belirttim. Sesim kısılana kadar tekrar edeceğim. Sınır matematikseldir, nokta ve bu gezegende bunun etrafından dolanmanın bir yolu yoktur. Ölçülemeyen ve öngörülemeyen şey, işe Rus ve Hint isimleri taşıyan kaç tane doktora koyarsanız koyun, ölçülemeyen ve öngörülemeyen olarak kalacaktır.
— ve ne kadar nefret dolu mektup alırsam alayım. Kara Kuğu bölgesinde, istatistik ve risk yönetimi bilimi ne kadar karmaşık olursa olsun, asla ulaşılamayacak bir bilgi sınırı vardır.

Bu yazarın katılımı, bu konular hakkında hiçbir şey bilmenin imkansızlığını iddia etmekle ilgili değildi - genel şüpheci sorun, Sextus Empiricus, Algazel, Hume ve daha birçok şüpheci ve şüpheci ampirist de dahil olmak üzere uzun bir felsefe geleneği tarafından tarih boyunca gündeme getirildi - daha çok, hindi karşıtı argümanımın bir arka planı ve dipnotu olarak biçimselleştirme ve modernleştirmeyle ilgiliydi. Bu yüzden çalışmam şu konuda: *Neresi*şüpheci olunmalı ve olunmaması gereken yerde olunmalı. Başka bir deyişle, f*** Dördüncü Kadran'dan çıkmaya odaklanın—Dördüncü Kadran, Siyah Kuğu alanına verdiğim bilimsel isimdir, nadir, "kuyruk" olaylarına yüksek oranda maruz kaldığımız alandır*Ve*bu olaylar hesaplanamaz.[3]

Şimdi, daha kötüsü, modernite nedeniyle, Ekstremistan'ın payı artıyor. Kazananın her şeyi alması etkileri kötüleşiyor: bir yazar, bir şirket, bir fikir, bir müzisyen, bir sporcu için başarı gezegenseldir veya hiçbir şeydir. Bunlar, sosyoekonomik hayattaki hemen hemen her şeyin artık Kara Kuğular tarafından domine edilmesi nedeniyle öngörülebilirliği kötüleştiriyor. Karmaşıklığımız bizi sürekli olarak kendimizden öne çıkarıyor ve giderek daha az anlayabileceğimiz şeyler yaratıyor.

Artık Kara Kuğu Yok

Bu arada, son birkaç yıldır, dünya Kara Kuğu fikrinin keşfiyle ters yöne gitti. Fırsatçılar artık kaos-karmaşıklık-felaket-fraktal teorisinden gelen daha da karmaşık modellerle Kara Kuğuları tahmin ediyor, tahmin ediyor ve tahmin ediyor. Yine de, cevap basit:*azı çoğunluktadır;* söylemi (anti)kırılganlığa taşımak.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

[1]Lübnan savaşı ve New York, Westchester County'de elektrik kesintileriyle geçen birkaç fırtına deneyimimden yola çıkarak, bu uzun saatlerin sıkıntının dağılmasını beklemenin sıkıcılığını hafife alma eğiliminde olduğumuz için roman stoklamanızı öneririm. Ve kitaplar, dayanıklı oldukları için elektrik kesintilerine karşı bağışıktır.

[2]Benzer bir fikir, finansçı Warren Buffett'ın (belki de uydurma) bir ifadesinde ifade edilmiştir; "o kadar harika işletmelere yatırım yapmaya çalışıyor ki, bir aptal bile onları yönetebilir. Çünkü er ya da geç birileri yönetecektir."

[3]Teknik bir dipnot (atlamak için): Kadranlar nelerdir? Maruziyetleri ve rastgelelik türlerini birleştirerek dört kombinasyon elde ederiz: Mediocristan rastgelelik, aşırı olaylara düşük maruziyet (Birinci Kadran); Mediocristan rastgelelik, aşırı olaylara yüksek maruziyet (İkinci Kadran); Ekstremistan rastgelelik, aşırı olaylara düşük maruziyet (Üçüncü Kadran); Ekstremistan rastgelelik, aşırı olaylara yüksek maruziyet (Dördüncü Kadran). İlk üç kadran, bilginin veya bilgi eksikliğinin önemsiz hatalara yol açtığı kadranlardır. "Sağlamlaştırma", dördüncü kadrandan üçüncü kadrana geçiş yapmak için maruziyetlerin değiştirilmesidir.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

KİTAP III

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Dünyaya Yönelik Öngörüsüz Bir Bakış

Hoş geldin okuyucu, dünyaya öngörüsüz bir bakış açısıyla.

Bölüm 10 Seneca'nın stoacılığını, felsefeden din ve mühendisliğe kadar uzanan uygulamalarıyla, kırılganlığın karşıtı anlayışının başlangıç noktası olarak sunuyor.Bölüm 11 halter stratejisini tanıtıyor ve yüksek riskli ve oldukça muhafazakar eylemleri birleştirmenin ikili stratejisinin, basit bir orta riskli yaklaşımdan neden daha tercih edilir olduğunu açıklıyor.

Ama önce açalımKitap III kırılganlıkları tespit edip, kırılganların dertleriyle oynayarak geçimini sağlayan ve bundan büyük keyif alan iki arkadaşımızın hikayesini konu alıyor.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

BÖLÜM 9

Şişman Tony ve Fragilistalar

Koku alma yöntemleri kırılganlık algısıyla—Öğle yemeğinin zorlukları—Zarfı hemen aç—New Jersey'den görüldüğü gibi dünyanın belli bir yeniden bölünmesi—Deniz giderek derinleşiyor

---

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

TEMBEL YOLCULAR

2008 ekonomik krizinden önce, Nero Tulip ile Tony DiBenedetto, namıdiğer "Şişko Tony" veya politik olarak daha kabul edilebilir bir isimle "Tony Yatay" arasındaki ilişkiyi bir yabancıya açıklamak zor olurdu.

Nero'nun hayatındaki başlıca faaliyeti kitap okumaktır, arada birkaç yardımcı faaliyet de vardır. Şişko Tony'ye gelince, o kadar az okur ki, bir gün anılarını yazmak istediğinden bahsettiğinde, Nero şakayla "Şişko Tony, okuduğundan tam bir kitap daha fazla yazardı" demiştir. Her zaman ondan birkaç adım önde olan Şişko Tony, Nero'nun sözlerini alıntılamıştır: "Bir keresinde, eğer bir roman okumak istersen, onu yazacağını söylemiştin." (Nero bir gün, roman yazan ama okumaktan hoşlanmayan İngiliz başbakanı ve romancı Benjamin Disraeli'den alıntı yapmıştı.)

Tony, Brooklyn'de büyüdü ve New Jersey'e taşındı ve tam olarak ondan bekleyeceğiniz aksana sahip. Bu yüzden, zaman alıcı (ve ona göre "yararsız") okuma aktiviteleriyle yükü olmayan ve yapılandırılmış ofis işlerine aşırı alerjisi olan Şişko Tony, zamanının çoğunu hiçbir şey yapmadan, arada sırada ticari işlemler yaparak geçirdi. Ve tabii ki, çok fazla yemek yedi.

Öğle Yemeğinin Önemi

Çevrelerindeki çoğu insan başarısızlıkların farklı çeşitleriyle savaşırken, Nero ve Şişko Tony'nin ortak bir noktası vardı: Sıkıntıdan, özellikle de sabah erken kalkıp boş bir gün geçirmekten korkuyorlardı. Bu yüzden, krizden önce bir araya gelmelerinin en yakın nedeni, Şişko Tony'nin söyleyeceği gibi, "öğle yemeği yemekti." Eğer aktif bir şehirde yaşıyorsanız, diyelim ki New York'ta ve arkadaş canlısı bir kişiliğe sahipseniz, iyi akşam yemeği partnerleri bulmakta zorluk çekmezsiniz, neredeyse rahat bir şekilde ilgi çekici bir sohbeti sürdürebilen insanlar. Ancak öğle yemeği ciddi bir

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

zorluk, özellikle yüksek istihdam dönemlerinde. Yerleşik ofis mahkumları arasında öğle yemeği partneri bulmak kolaydır ancak inanın bana, onlara yaklaşmak istemezsiniz. Gözeneklerinden sıvılaşmış stres hormonları akacaktır, "işleri" sırasında düşündükleri şeyden onları uzaklaştırabilecek herhangi bir şeyi tartışırlarsa kaygı sergileyeceklerdir ve beyinlerini kurcalama sürecinde daha az ilgi çekici bir şeye denk geldiğinizde, "Koşmam gerek" veya "İki on beş var" diyerek sizi kısa keseceklerdir.

Dahası, Şişko Tony tam da doğru yerlerde saygı gördü. Nero'nun, derin felsefi bölümleri sosyal varlığını silip garsonlar için görünmez hale getirmesinin aksine, Tony bir İtalyan restoranına girdiğinde sıcak ve coşkulu tepkiler aldı. Gelişi garsonlar ve personel arasında küçük bir geçit törenine neden oldu; restoran sahibi tarafından teatral bir şekilde kucaklandı ve yemekten sonra ayrılması uzun bir prosedürdü, çünkü sahibi ve bazen annesi onu dışarıda, belki ev yapımı grappa (veya işaretsiz bir şişede garip bir sıvı) gibi bir hediyeyle, daha fazla sarılmayla ve Çarşamba özel yemeğine gelme sözleriyle gördüler.

Buna göre, Nero New York bölgesindeyken öğle yemeğiyle ilgili kaygısını azaltabilirdi, çünkü her zaman Tony'ye güvenebilirdi. Tony ile sağlık kulübünde buluşurdu; orada yatay kahramanımız triatlonunu (sauna, jakuzi ve buhar banyosu) yapardı ve oradan restoran sahiplerinden biraz ibadet alırlardı. Bu yüzden Tony bir keresinde Nero'ya akşamları ona ihtiyacı olmadığını açıklamıştı; daha iyi, daha esprili, daha İtalyan-New Jersey'li arkadaşlar edinebilirdi, Nero'nun aksine ona "yararlı bir şey" için fikirler verebilirlerdi.

Kütüphanelerin Anti-Kırılganlığı

Nero, mümkün olduğunca saat dokuza yakın, hatta bazen kışın daha erken yatarak, karma (ve geçici) bir çilecilik hayatı yaşadı. Alkolün etkisi insanların yabancılarla kişisel hayatları hakkında konuşmaya başlamasına veya daha kötüsü metafiziğe dönüşmesine neden olduğunda partilerden ayrılmaya çalıştı. Nero, faaliyetlerini gün ışığında yürütmeyi tercih etti, sabah uyandığında güneş ışınlarının yatak odasına nazikçe nüfuz ederek duvarlarda çizgiler bırakmasını sağlamaya çalıştı.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Zamanını internet üzerinden kitapçılardan kitap sipariş ederek geçirdi ve çoğu zaman da okudu. Sindbad denizci ve Marco Polo Venedikli gezgin gibi çalkantılı, aşırı çalkantılı maceralarını sonlandırdıktan sonra, macera sonrası sessiz ve sakin bir hayata razı oldu.

Nero, aşağıdakilere karşı iğrenme, hatta fobiye yol açan estetik bir rahatsızlığın kurbanıydı: parmak arası terlik giyen insanlar, televizyon, bankacılar, politikacılar (sağcı, solcu, merkezciler), New Jersey, New Jersey'li zengin kişiler (Şişko Tony gibi), gemi yolculuğu yapan zengin kişiler (ve Venedik'te parmak arası terlik giyerek konaklayanlar), üniversite yöneticileri, dilbilgisi konusunda titiz olanlar, isim verenler, asansör müziği ve iyi giyimli satış elemanları ve iş adamları. Şişko Tony'ye gelince, farklı alerjileri vardı:*boş takım elbise,*Tahmin ettiğimiz kadarıyla bu kişi, her şeyin gereksiz ve idari ayrıntılarına hakim olan ama esas olanı kaçıran (ve bunun farkında bile olmayan) biri ve bu yüzden de konuşması sadece konuyla ilgili bir gevezelikten ibaret oluyor ve ana fikre asla ulaşamıyor.

Ve Şişko Tony kırılganlığın kokusunu alıyordu. Gerçekten. Bir insanı restorana girer girmez görerek anlayabildiğini iddia ediyordu, ki bu neredeyse doğruydu. Ancak Nero, Şişko Tony'nin insanlarla ilk kez konuşurken onlara çok yaklaştığını ve onları tıpkı bir köpek gibi kokladığını fark etmişti, Şişko Tony'nin bundan haberi bile yoktu.

Nero, Fransız yayınevi Les Belles Lettres için Yunanca, Latince veya Aramice (Süryanice) daha önce yayınlanmamış antik metinler üzerinde işbirliği yapan altmış gönüllü çevirmenden oluşan bir topluluğa aitti. Grup, özgürlükçü çizgiler boyunca örgütlenmiştir ve kurallarından biri, üniversite unvanlarının ve prestijin anlaşmazlıklarda kıdem kazandırmamasıdır. Bir diğer kural ise, her 7 Kasım'da Platon'un ölümü ve her 7 Nisan'da Apollon'un doğumu olmak üzere Paris'te düzenlenen iki "saygın" anma törenine zorunlu katılımdır. Diğer üyeliği ise cumartesileri dönüştürülmüş bir garajda toplanan yerel bir halterciler kulübündedir. Kulüp çoğunlukla New York kapıcılarından, hademelerden ve yazın kolsuz "karı döven" gömlekler giyerek dolaşan mafya görünümlü adamlardan oluşur.

Ne yazık ki, boş zaman insanları, içlerindeki tatminsizlik ve ilgi alanlarının kölesi haline gelirler ve bunlar üzerinde pek kontrolleri yoktur. Nero'nun zamanı ne kadar özgürse, doğal ilgi alanlarındaki boşlukları doldurmak için kaybettiği zamanı telafi etmek için kendini o kadar zorunlu hisseder, biraz daha derinlemesine bilmek istediği şeyler. Ve keşfettiği gibi, bir kişinin bir şeyleri biraz daha derinlemesine bildiğini hissetmesi için yapabileceği en kötü şey

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

onlara biraz daha derinlemesine girmeye çalışmaktır.*Denize girdikçe deniz daha da derinleşiyor;*Venedik atasözüne göre.

Merak, bir bağımlılık gibi anti-kırılgandır ve onu tatmin etme girişimleriyle büyür; kitapların gizli bir misyonu ve çoğalma yeteneği vardır, bunu duvardan duvara kitap rafları olan herkes bilir. Nero, yazdığı sırada, kitapçıdan günlük gönderisi geldikten sonra boş kutuları ve ambalaj malzemelerini nasıl atacağının stresiyle on beş bin kitap arasında yaşıyordu. Nero'nun, daha fazla bilgi edinmek için okuma görevi yerine zevk için okuduğu bir konu, doğal bir merak duyduğu tıbbi metinlerdi. Merakı, iki kez ölümle burun buruna gelmesinden kaynaklanıyordu; ilki kanserden, ikincisi ise onu hem teknolojinin kırılganlığına hem de insan vücudunun kendi kendini iyileştirme güçlerine dikkat çeken bir helikopter kazasından. Bu yüzden zamanının bir kısmını tıp alanındaki ders kitaplarını (makaleler değil—ders kitapları) veya mesleki metinleri okuyarak geçirdi.

Nero'nun resmi eğitimi istatistik ve olasılık üzerineydi ve bunlara felsefenin özel bir dalı olarak yaklaşıyordu. Yetişkin hayatının tamamını şu felsefi-teknik kitabı yazarak geçirmişti:*Olasılık ve Metaolasılık*. Eğilimi her iki yılda bir projeyi terk edip iki yıl sonra tekrar ele almaktı. Olasılık kavramının kullanıldığı şekliyle gerçek dünyanın ekolojisindeki kararların gerçek doğasını ifade etmek için çok dar ve eksik olduğunu düşünüyordu.

Nero, haritası olmadan eski şehirlerde uzun yürüyüşler yapmaktan hoşlanıyordu. Seyahatini turistik olmaktan çıkarmak için şu yöntemi kullandı: Bir sonraki varış noktasına ilkinde biraz zaman geçirene kadar karar vermeyerek programına biraz rastgelelik katmaya çalıştı ve seyahat acentesini çileden çıkardı — Zagreb'deyken bir sonraki durağı Zagreb'deyken ruh hali tarafından belirlenirdi. Büyük ölçüde, onu yerlere çeken şey kokularıydı; koku bir katalogda aktarılamaz.

Çoğunlukla, New York'tayken Nero çalışma odasında oturur, yazı masasını pencereye yaslar, ara sıra Hudson Nehri'nin karşısındaki New Jersey kıyısına hayalperest bir şekilde bakar ve orada yaşamadığı için ne kadar mutlu olduğunu hatırlardı. Bu yüzden Şişko Tony'ye "Senin için hiçbir ihtiyacım yok"un karşılıklı olduğunu (aynı derecede diplomatik olmayan terimlerle) iletirdi, ki bu da göreceğimiz gibi doğru değildi.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

EMMELER VE EMMEMELER HAKKINDA

2008 krizinden sonra, bu iki arkadaşın ortak noktasının ne olduğu ortaya çıktı: Bir aptalın kırılganlık krizini öngörüyorlardı. Onları bir araya getiren şey, her ikisinin de daha önce hiç görülmemiş bir şekilde ve ölçekte modern ekonomik sistemin çığ gibi büyüyen yıkımıyla sonuçlanacak böylesi büyük bir krizin, sadece aptallar olduğu için gerçekleşeceğine ikna olmuş olmalarıydı. Ancak bizim iki karakterimiz tamamen farklı iki düşünce okulundan geliyordu.

Şişko Tony, nerdlerin, yöneticilerin ve çoğunlukla bankacıların en büyük aptallar olduğuna inanıyordu (o zamanlar herkes onları hala dahi sanıyordu). Ve dahası, toplu olarak, bireysel olarak olduklarından daha büyük aptallar olduklarına inanıyordu. Ve bu aptalları dağılmadan önce tespit etme konusunda doğal bir yeteneği vardı. Şişko Tony, gördüğümüz gibi, boş zamanlarında yaşarken gelirini bu faaliyetten elde ediyordu.

Nero'nun ilgi alanları Tony'ninkilere benziyordu, sadece entelektüel geleneklerle süslenmişti. Nero'ya göre, olasılık anlayışı yanılsamaları üzerine kurulu bir sistem çökmeye mahkûmdur.

Kırılganlığa karşı bahis oynayarak, anti-kırılgan oldular.

Yani Tony krizden sekiz ila dokuz haneli rakamlarla bir servet yaptı - Tony için bir servet dışında her şey "tawk". Nero biraz kazandı, Tony'den çok daha az olsa da, kazandığı için tatmin olmuştu - dediğimiz gibi, zaten finansal olarak bağımsızdı ve parayı zaman kaybı olarak görüyordu. Açıkça söylemek gerekirse, Nero'nun ailesinin serveti 1804'te zirveye ulaşmıştı, bu yüzden diğer maceracıların sosyal güvensizliğine sahip değildi ve para onun için kesinlikle sosyal bir ifade olamazdı - sadece şimdilik bilgi ve belki de yaşlılıkta bilgelik. İhtiyacınız yoksa aşırı zenginlik ağır bir yüktür. Onun gözünde aşırı incelikten daha iğrenç bir şey yoktu - giyimde, yemekte, yaşam tarzında, tavırlarda - ve zenginlik doğrusal değildi. Belirli bir seviyenin ötesinde insanları hayatlarında bitmek bilmeyen komplikasyonlara zorlar, kır evlerinden birindeki hizmetçinin kötü bir iş yaparken onları dolandırıp dolandırmadığı ve parayla birlikte çoğalan benzer baş ağrıları yaratır.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Aptallara karşı bahis oynamanın etiği tartışılacakYedinci Kitap , ancak iki düşünce okulu vardır. Nero'ya göre, önce insanları aptal oldukları konusunda uyarmak gerekirken, Tony uyarı kavramına karşıydı. "Alay konusu olacaksınız," dedi; "sözcükler korkaklara göredir." Sözlü uyarılara dayalı bir sistem, risk almayan gevezeler tarafından domine edilecektir. Bu insanlar, paralarını almadığınız sürece size ve fikirlerinize saygı göstermeyecektir.

Dahası, Şişko Tony, Nero'nun ganimetlerin fiziksel somutlaşmış hallerine, örneğin bir banka hesap özetine ritüel bir bakış atması konusunda ısrar etti; dediğimiz gibi, bunun finansal değeriyle veya hatta eşyaların satın alma gücüyle hiçbir ilgisi yoktu, sadece sembolik değerleri vardı. Julius Caesar'ın, Galya isyanının lideri Vercingetorix'in Roma'ya getirilip zincirlerle gezdirilmesinin maliyetini neden üstlenmesi gerektiğini anlayabiliyordu, sadece zaferini etten kemikten sergileyebilmek için.

Eylemlere odaklanma ve sözcüklerden kaçınma ihtiyacının bir başka boyutu daha vardır: dışarıdan tanınmaya olan sağlık bozucu bağımlılık. İnsanlar tanınma sağlama biçimleri bakımından zalim ve adaletsizdir, bu yüzden bu oyunun dışında kalmak en iyisidir. Başkalarının size nasıl davrandığına karşı güçlü kalın. Nero bir ara efsanevi statüye sahip bir bilim insanıyla arkadaş oldu, kendisine karşı büyük saygı duyduğu bir dev. Adam kendi alanında (başkalarının gözünde) olabilecek en önemli kişi olmasına rağmen, zamanını o hafta bilim camiasında sahip olduğu statüye odaklanarak geçirdi. Kendisini alıntılamayan yazarlara veya hiç almadığı bir madalyayı daha aşağı gördüğü birine, o sahtekara, bir komiteye verenlere öfkelenirdi!

Nero, işlerinden ne kadar memnun olurlarsa olsunlar, kelimelere bağımlı bu yetenekli kişilerin Tony'nin dinginliğinden mahrum olduklarını öğrendi; yaptıkları iltifatların duygusal yüküne karşı kırılgan kaldılar. *Olumsuz*Nero, başkalarının aldıklarından ve daha düşük zekalı birinin onlardan çaldığından. Bu yüzden Nero, küçük ritüeliyle tüm bunlardan kurtulmaya söz verdi; eğer bu ateşli adamın cazibesine kapılırsa diye. Nero'nun, yeni bir araba (bir Mini) ve yeni bir 60$ Swatch saatinin maliyetini düştükten sonra, "Şişko Tony bahsi" dediği şeyden elde ettiği ganimet, bir portföyde duran baş döndürücü büyüklükte bir miktara ulaştı; özeti, kendisine (her yerden) New Jersey'deki bir adresten aylık olarak postalanıyordu; ayrıca, denizaşırı ülkelerden gelen üç başka beyan da vardı. Tekrar ediyorum, önemli olan miktar değil, eyleminin elle tutulurluğuydu; miktarlar onda bir, hatta yüzde bir daha fazla olabilirdi ve etki aynı kalırdı. Bu yüzden, zarfı açarak tanınma oyunundan kendini kurtaracaktı.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

ifadesini içeren ve sonra da o zalim ve haksız sözcükler kullananların varlığından habersiz bir şekilde hayatına devam eden.

Ancak etiği doğal sonucuna kadar takip etmek için, Nero zarfın içinde kayıp ifadeleri olsaydı da aynı derecede gururlu ve memnun hissetmeliydi. Bir adam, görüşü için aldığı kişisel risklerle orantılı olarak onurludur - başka bir deyişle, maruz kaldığı olumsuzluk miktarı. Özetlemek gerekirse, Nero bilgeliğe, estetiğe ve risk almaya inanıyordu - başka pek bir şeye değil.

Fonlara gelince, Nero, hayır kurumu tuzağından kaçınmak için, Fat Tony'nin sistematik olarak bağış yapma kuralını izledi, ancak doğrudan hediye isteyenlere değil. Ve hiçbir hayır kurumuna asla, asla tek bir kuruş vermedi, muhtemelen tek bir kişinin maaş kazanmadığı kuruluşlar hariç.

Yalnızlık

Nero'nun yalnızlığı hakkında bir söz. Nero için, 2008 ekonomik krizinden önceki karanlık günlerde, bazen fikirleriyle yalnız kalmak ona acı veriyordu; bazen, genellikle Pazar geceleri, kendisinde özellikle bir sorun olup olmadığını veya dünyada bir sorun olup olmadığını merak ediyordu. Şişko Tony ile öğle yemeği, susuzluktan sonra su içmek gibiydi; ya deli olmadığını ya da en azından deli olmadığını fark etmek anında rahatlama sağlıyordu. *yalnız*çılgın olmakta. Dışarıdaki şeyler*mantıklı değildi,*ve bunu başkalarına, özellikle de zeki kabul edilen insanlara aktarmak imkânsızdı.

Kamu sektöründe (Kamerun'dan Washington DC'ye kadar), akademide, medyada, bankacılıkta, şirketlerde veya ekonomi ve yatırım kararları için kendi özel ödevlerini yapan yaklaşık bir milyon profesyonelin ekonomik faaliyetlerde çalıştığını düşünün, bunların sadece bir avuçtan azı bunu önceden görebildi; dahası, daha da küçük bir avuç insan hasarın tam boyutunu öngörmeyi başardı.

Ve bunu önceden görenlerin hiçbiri, krizin modernitenin bir ürünü olduğunu fark etmedi.

Nero, New York şehir merkezindeki eski Dünya Ticaret Merkezi alanının yakınında, çoğunluğu banka ve aracı kurumların bulunduğu, içlerinde yüzlerce insanın koşturduğu, sadece New York'tan New York'a gidip gelmek için gigavatlarca enerji harcayan devasa binaların karşısında durabilirdi.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Jersey, milyonlarca simit ve krem peynir tüketiyor, insülin tepkisi atardamarlarını iltihaplandırıyor, sadece konuşarak, yazışarak ve makaleler yazarak gigabaytlarca bilgi üretiyor.

Ama gürültüydü bu: boşa harcanmış emek, kakofoni, estetik olmayan davranış, artan entropi, New York bölgesi ekolojik bölgesinin yerel olarak ısınmasına neden olan enerji üretimi ve bir şekilde buharlaşacağı kesin olan "zenginlik" denen şeyin geniş çaplı bir yanılgısı.

Kitapları üst üste koysanız, bunlar koca bir dağ olurdu. Ne yazık ki, Nero'ya göre, bunlarda olasılık, istatistik veya matematiksel modellerle ilgili olan her şey sadece*hava,*ve bu kanıtlara rağmen. Ve Fat Tony ile birkaç öğle yemeğinde sosyal medyadan daha fazlasını öğrenirsin Harvard kütüphanelerinin bilim bölümleri,[1]Yaklaşık iki milyon kitap ve araştırma makalesi ile toplam 33 milyon saat okuma, tam zamanlı bir etkinlik olarak yaklaşık dokuz bin yıllık okuma anlamına geliyor.

Büyük bir aptal sorunundan bahsediyoruz.

Tahmin Edilemeyen Kişi Neyi Tahmin Edebilir?

Şişko Tony tahminlere inanmazdı. Ama bazı insanların -tahmin edenlerin- iflas edeceğini tahmin ederek büyük paralar kazandı.

Bu paradoksal değil mi? Nero konferanslarda, öngörülere inanan ve süslü öngörü modelleri kullanan Santa Fe Enstitüsü'nden fizikçilerle tanışırdı; öngörülere dayalı iş girişimleri pek de iyi sonuç vermezdi; öngörülere inanmayan Fat Tony ise öngörülerden zengin olurdu.

Genel olarak tahmin edemezsiniz, ancak tahminlere güvenenlerin daha fazla risk aldığını, biraz sorun yaşayacağını, hatta iflas edeceğini tahmin edebilirsiniz. Neden? Tahmin eden biri tahmin hatalarına karşı hassas olacaktır. Aşırı özgüvenli bir pilot sonunda uçağı düşürecektir. Ve sayısal tahmin insanların daha fazla risk almasına yol açar.

Şişko Tony kırılgan avının ayna görüntüsünü aldığı için kırılgan değildir. Şişko Tony'nin modeli oldukça basittir. Kırılganlıkları belirler, kırılgan birliğin çöküşü üzerine bahse girer, Nero'ya ders verir ve onunla sosyokültürel meseleler hakkında hakaret alışverişinde bulunur, Nero'nun New Jersey hayatına yönelik iğnelemelerine tepki gösterir, çöküşten sonra büyük paralar toplar. Sonra öğle yemeği yer.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

[1]Sosyal bilimler kütüphanesindeki tek istisna, bilişsel bilim literatüründeki birkaç küçük bölümdür; bunların bir kısmı işe yarar.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

BÖLÜM 10

Seneca'nın Yükselişi ve Düşüşü

Nasıl hayatta kalınır tavsiyesi—Hiçbir şey kaybetmemek veya hiçbir şey kazanmamak—Bir sonraki gemi kazasında ne yapmalısınız

---

İtalyan yarımadasının bir diğer çocuğu olan Fat Tony, anti-kırılganlık sorununu çözmeden birkaç bin yıl önce. Ancak yatay arkadaşımızdan daha entelektüeldi ve daha seçkin bir nesirle konuşuyordu. Ayrıca gerçek dünyada daha az başarılı değildi - aslında iş hayatında Fat Tony'den çok daha başarılıydı ve Nero'dan daha az entelektüel değildi. Bu adam, daha önce bahsettiğimiz stoacı filozof Seneca'ydı, Nero'nun annesinin iddia edilen sevgilisiydi (değildi).

Ve Üçlü'nün unsurlarını birbirine bağlayan anti-kırılganlık sorununu Stoacı felsefeyi kullanarak çözdü.

Bu Gerçekten Ciddi Mi?

Lucius Annaeus Seneca, kısmen ticaret zekası, kısmen de birkaç bölüm önce annesini öldürmeye çalışan renkli İmparator Nero'nun öğretmeni olarak hizmet etmesi nedeniyle Roma İmparatorluğu'nun en zengin kişisi olan bir filozoftu. Seneca, kadere karşı belli bir kayıtsızlığı ilerleten Stoacılık felsefi okuluna abone oldu ve bu okulun önde gelen yorumcularından biriydi. Eserleri benim gibi insanları ve kitaplarını tanıttığım arkadaşlarımın çoğunu baştan çıkardı, çünkü bize hitap ediyor; o, yaptığı işi yaptı ve Stoacılığın pratik yönüne, bir yolculuğa nasıl çıkılacağına, intihar ederken nasıl davranılacağına (ki bunu yapması emredilmişti) veya çoğunlukla, sıkıntı ve yoksullukla ve hatta daha da önemlisi, zenginlikle nasıl başa çıkılacağına odaklandı.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Seneca pratik karar alma sürecine girdiği için, akademisyenler tarafından yeterince teorik veya felsefi olmadığı şeklinde tanımlanmıştır. Yine de yorumcularından hiçbiri Seneca'da bu kitabın ve yaşamın merkezinde yer alan, sağlamlığın ve kırılganlığın karşıtı olan asimetri hakkındaki fikirleri tespit etmemiştir. Hiçbiri. Benim demek istediğim, karar alma sürecinde bilgeliğin bilgiden çok daha önemli olduğudur; sadece pratik olarak değil, felsefi olarak da.

Diğer filozoflar, bir şeyler yaptıklarında teoriden pratiğe geçtiler. Aristoteles, pratik tavsiyelerde bulunmaya çalıştığında ve birkaç on yıl önce Platon, devlet hakkındaki fikirleri ve yöneticilere, özellikle de Syracuse yöneticisine verdiği tavsiyelerle ya etkisiz kaldılar ya da felaketlere yol açtılar. Başarılı bir filozof kral olmak için, aşağıdaki çağdaş hikayede gösterildiği gibi, bir filozof olmaktan çok bir kral olarak başlamak çok daha iyidir.

Karar teorisi disiplininin modern üyeleri, ne yazık ki, teoriden pratiğe giden tek yönlü bir yolda seyahat ederler. Tipik olarak en karmaşık ama en uygulanamaz sorunlara yönelirler ve bu sürece "bilim yapmak" adını verirler. Profesör Triffat hakkında bir anekdot vardır (Adını değiştiriyorum çünkü hikaye uydurma olabilir, ancak tanık olduğum kadarıyla oldukça karakteristiktir). Karar teorisi alanında en çok atıf alan akademisyenlerden biridir, ana ders kitabını yazmıştır ve "rasyonel karar alma" adı verilen görkemli ve işe yaramaz bir şeyin geliştirilmesine yardımcı olmuştur, görkemli ve işe yaramaz aksiyomlar ve shmaxiomlarla, görkemli ve daha da işe yaramaz olasılıklar ve shmobability'lerle doludur. O zamanlar Columbia Üniversitesi'nde olan Triffat, Harvard'da bir atamayı kabul etme kararı konusunda acı çekiyordu - risk hakkında konuşan birçok insan, bu tür kararlardan daha zor risk alma ile karşılaşmadan hayatlarını geçirebilir. Bir meslektaşı, ona "maksimum beklenen fayda" gibi bir şeyle birlikte Çok Yüksek Saygınlık ve Büyük Onur ve Madalya ile Ödüllendirilmiş akademik tekniklerinden bazılarını kullanmasını önerdi, çünkü ona "sen her zaman bunun hakkında yazıyorsun" dedi. Triffat öfkeyle, "Hadi ama, bu ciddi!" diye yanıtladı.

Buna karşılık, Seneca "bu ciddi"den başka bir şey değildir. Bir keresinde diğer aile üyelerinin öldüğü bir gemi kazasından kurtulmuş ve arkadaşlarına pratik ve daha az pratik tavsiyeler içeren mektuplar yazmıştır. Sonunda, kendi canına kıydığında, yazılarında vaaz ettiği ilkeleri mükemmel ve onurlu bir şekilde takip etmiştir. Dolayısıyla Harvard ekonomisti yalnızca makale yazmaya çalışan insanlar tarafından okunurken, onlar da makale yazmaya çalışan insanlar tarafından okunur ve (umarız) amansız b***t dedektörü tarafından yutulacaktır

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Translated from English to Turkish - www.onlinedoctranslator.com

Tarihin en önemli isimlerinden Lucius Annaeus, Genç Seneca olarak da bilinir ve ölümünden iki bin yıl sonra bile gerçek insanlar tarafından okunmaktadır.

Şimdi mesajına geçelim.

Hayatın Daha Az Olumsuz Yönü

Aşağıdaki çatışmayla başlıyoruz. Seneca'yı Roma İmparatorluğu'nun en zengin kişisi olarak tanıttık. Serveti üç yüz milyon denarii idi (eşdeğeri hakkında bir fikir vermek gerekirse, aynı dönemde Yahuda, İsa'ya ihanet etmek için otuz denarii, yani bir aylık maaş almıştı). Kabul etmek gerekir ki, birkaç yüz masasından birine (fildişi bacaklı) satırlar yazan bir adamın maddi zenginliğe yönelik karalamalarını okumak kesinlikle pek ikna edici değil.

Stoacılığın literatürdeki geleneksel anlayışı bir bakıma *kayıtsızlık*kadere—kozmosla uyumun diğer fikirleri arasında, burada atlayacağım. Dünyevi malların değerini sürekli olarak düşürmekle ilgilidir. Stoacılık okulunun kurucusu Kitionlu Zeno bir gemi kazası geçirdiğinde (antik metinlerde çok sayıda gemi kazası), yüklerinden kurtulduğu için şanslı olduğunu ve artık felsefe yapabileceğini ilan etti. Ve Seneca'nın eserlerinde yankılanan anahtar cümle şudur:*kayıp nihil,*"Olumsuz bir olaydan sonra "Hiçbir şey kaybetmedim". Stoacılık, bir felaketin meydan okumasını arzulamanıza neden olur. Ve Stoacılar lüksü küçümser: Seneca, gösterişli bir hayat süren bir adam hakkında şunları yazmıştır: "Başkasından borç almış olsun ya da olmasın, borçludur "kişiden veya servetten."[1]

Stoacılık, bu şekilde görüldüğünde, saf sağlamlık haline gelir - çünkü kişinin dışsal koşullarından, iyi veya kötü, bağışıklık durumuna ulaşması ve kaderin verdiği kararlara karşı kırılganlık olmaması sağlamlıktır. Rastgele olaylar bizi her iki şekilde de etkilemeyecektir (kaybetmek için çok güçlüyüz ve olumlu tarafın tadını çıkarmak için açgözlü değiliz), bu yüzden Üçlü'nün orta sütununda kalırız.

Seneca'yı doğrudan yorumculardan ziyade okuyarak öğrendiğimiz şey farklı bir hikaye. Seneca'nın bu Stoacılık versiyonu kaderden kaynaklanan anti-kırılganlıktır. Lady Fortuna'nın dezavantajı yok, bolca avantajı var.

Doğrusu, Seneca'nın kağıt üzerindeki amacı felsefiydi, yukarıda açıklandığı gibi Stoacı geleneğe bağlı kalmaya çalışıyordu: Stoacılık kazanç ve faydalarla ilgili değildi, bu yüzden kağıt üzerinde kırılganlık karşıtı düzeyde değildi, sadece

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

kişinin kaderi üzerinde kontrol duygusu ve psikolojik kırılganlığın azaltılması hakkında. Ancak yorumcuların tamamen gözden kaçırdığı bir şey var. Zenginlik gereksiz olsa da bu kadar büyük bir yükse, ona sahip olmanın anlamı nedir? Seneca neden onu sakladı?

Psikologlarla ilgili olarak söylediğim gibiBölüm 2 travma sonrası büyümeyi görmezden gelip travma sonrası zarara odaklanın, entelektüellerin anti-kırılganlığa karşı bir şeyleri vardır—onlar için dünya sağlamlıkta durma eğilimindedir. Bunun ne olduğunu bilmiyorum ama bundan hoşlanmıyorlar. Bu, Seneca'nın kaderin olumlu tarafını istediğini ve bunda yanlış bir şey olmadığını düşünmekten kaçınmalarına neden oldu.

Öncelikle büyük ustanın, Stoacıların standart mesajı olan downside'ın azaltılmasını nasıl savunduğunu öğrenelim: sağlamlık, duygulardan kaynaklanan zarara karşı koruma, Triad'ın ilk sütunundan nasıl uzaklaşılacağı, bu tür şeyler. İkinci adımda, onun gerçekten nasıl anti-kırılganlığı önerdiğini göstereceğiz. Ve üçüncü adımda, onun numarasını anti-kırılganlığın genel bir tespit yöntemine genelleştireceğizBölüm 18 Ve19 .

Stoacılığın Duygusal Güçlendirmesi

Başarı bir asimetri getirir: artık kaybedeceğiniz şey kazanacağınız şeyden çok daha fazladır. Bu yüzden kırılgansınız. Damocles'in kılıcı hikayesine geri dönelim. Hiçbir iyi haber yoktur, sadece boru hattında bol miktarda kötü haber vardır. Zengin olduğunuzda, servetinizi kaybetmenin acısı ek zenginlik elde etmenin duygusal kazancını aşar, bu yüzden sürekli duygusal tehdit altında yaşamaya başlarsınız. Zengin bir insan, onu kontrol eden, geceleri uykusunu bozan, stres hormonlarının serum konsantrasyonunu artıran, mizah anlayışını azaltan, hatta belki de burnunun ucunda saç çıkmasına ve benzeri rahatsızlıklara neden olan eşyalar tarafından tuzağa düşürülür. Seneca, eşyaların bizi olumsuzluklar konusunda endişelendirdiğini ve böylece onlara bağımlı olduğumuz için bir ceza gibi davrandığını anlamıştı. Her şey olumlu, hiçbir olumsuzluk yok. Dahası: koşullara bağımlılık -daha doğrusu koşullardan kaynaklanan duygular bir tür köleliğe neden olur.

İyi ve kötü, fayda ve zarar arasındaki bu asimetri, kadim insanlara tanıdık gelmiş olmalı; Livius'ta daha erken bir açıklama buldum: "İnsanlar iyiyi kötüden daha az yoğun hissederler" (*segnius homines iyi*

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

quam mala sentiunt), Seneca'dan yarım nesil önce yazmıştı. Antikler çoğunlukla Seneca sayesinde - "risk (veya kayıp) kaçınma" kavramı etrafında teoriler geliştiren modern psikologların ve Triffat tarzı karar teorisyenlerinin çok ötesinde kalarak, eskiler daha derin, daha pratik kalırken, kaba terapiyi aştılar.

Modern terimlerle ifade edeyim. Kaybedecek çok şeyiniz ve kazanacak az şeyiniz olduğu bir durumu ele alalım. Ek bir servet miktarı, diyelim ki bin Fenike şekeli size fayda sağlamayacaksa, ancak eşdeğer bir miktarın kaybından büyük zarar göreceksiniz, bir asimetriye sahipsiniz demektir. Ve bu iyi bir asimetri değildir: kırılgansınızdır.

Seneca'nın bu kırılganlığa karşı pratik yöntemi, kayıplar yaşandığında acıyı hissetmemek için zihinsel egzersizler yapmaktı; bu, kişinin koşullardan özgürlüğünü koparmasının bir yoluydu. Bu, kayıplara karşı bir sigorta sözleşmesi satın almaya benzer. Örneğin, Seneca genellikle yolculuğuna, gemi kazası geçirmiş olsaydı sahip olacağı hemen hemen aynı eşyalarla başlardı; bunlar arasında, o dönemde hanlar seyrek olduğu için, yerde uyumak için bir battaniye de vardı (yine de, işleri o günün bağlamına oturtmak için, ona eşlik eden "sadece bir veya iki köle" olduğunu belirtmem gerek).

Bunun ne kadar modern olduğunu göstermek için, bir sonraki adımda bu Stoacılık türünü hayatın rastlantısallığı üzerindeki psikolojik kontrolü geri almak için nasıl uyguladığımı açıklayacağım. Her zaman işten ve bir başkasının keyfi fikrine olan bağımlılıktan nefret ettim, özellikle de büyük şirketlerin içinde yapılanların çoğu etik anlayışımı ihlal ettiğinde. Bu yüzden, buna göre, sekiz yıl hariç, kendi işimi yaptım. Ancak ondan önce, son işim için, yeni pozisyona başlamadan önce istifa mektubumu yazdım, bir çekmeceye kilitledim ve oradayken kendimi özgür hissettim. Aynı şekilde, yüksek dozda rastlantısallıkla dolu, kişinin ruhuna derinlemesine işleyen sürekli psikolojik zararlarla dolu bir meslek olan tüccar olduğumda, her sabah olabilecek en kötü şeyin gerçekten olduğunu varsayarak zihinsel egzersiz yapardım; günün geri kalanı bir bonus olurdu. Aslında "en kötüsüne" zihinsel olarak uyum sağlama yönteminin terapötik olanın çok ötesinde avantajları vardı, çünkü beni en kötü durumun açık ve net olduğu, sınırlı ve bilinen dezavantajlı belirli bir risk sınıfı almaya yöneltti. İşler yolunda giderken zihinsel olarak iyi bir disipline bağlı kalmak zordur, ancak disipline en çok ihtiyaç duyulan zaman da budur. Dahası, ara sıra, Seneca tarzında, rahatsız edici yerlerde seyahat ediyorum

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

(her ne kadar onun gibi "bir veya iki" köle bana eşlik etmese de) koşullar gereği.

Akıllı bir yaşam, zararın acısını ortadan kaldırmak için böyle duygusal bir konumlandırmayla ilgilidir, gördüğümüz gibi bu, kişinin kayıplardan dolayı acı hissetmemesi için zihinsel olarak eşyaları silerek yapılır. Dünyanın oynaklığı artık sizi olumsuz etkilemez.

Duyguların Evcilleştirilmesi

Bu şekilde görüldüğünde, Stoacılık duyguların evcilleştirilmesiyle ilgilidir, mutlaka ortadan kaldırılmasıyla değil. İnsanları sebzelere dönüştürmekle ilgili değildir. Benim modern Stoacı bilgeye dair fikrim şudur*korkuyu ihtiyata, acıyı bilgiye, hataları inisiyatife ve arzuyu girişime dönüştüren kişi*.

Seneca, küçük ama etkili numaralar sayesinde hayatla başa çıkmak ve duyguları doğru şekilde kullanmak için eksiksiz bir eğitim programı öneriyor. Örneğin, bir Roma Stoacısının öfkeyi haklı eylemden ayırmak ve daha sonra pişman olacağı bir zarar vermekten kaçınmak için kullanacağı bir numara, ihlalde bulunan bir hizmetçiyi dövmeden önce en az bir gün beklemek olurdu. Biz modernler bunu özellikle doğru olarak görmeyebiliriz, ancak bunu, aksi takdirde düşünceli olan İmparator Hadrian'ın kontrolsüz öfke nöbeti sırasında bir kölenin gözünü bıçaklama eylemiyle karşılaştırın. Hadrian'ın öfkesi azaldığında ve pişmanlık duyduğunda, hasar geri döndürülemezdi.

Seneca bize ayrıca bir sosyal eylemler kataloğu da sunar: iyi eylemlere yatırım yapın. Şeyler bizden alınabilir—iyi eylemler ve erdemli davranışlar değil.

Usta Nasıl Olunur

Şimdiye kadar bu hikaye iyi biliniyordu ve Triad'ın solundan (kırılgan) merkeze (sağlam) doğru hareket etmeyi öğrendik. Ancak Seneca daha da ileri gitti.

Zenginliğin akıllı adamın kölesi ve aptalın efendisi olduğunu söyledi. Böylece sözde Stoacı alışkanlıktan biraz uzaklaştı:*o yükselişi sürdürdü*. Benim

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

görüş, eğer önceki Stoacılar zenginliğe göre yoksulluğu tercih ettiklerini iddia etmişlerse, tutumlarından şüphelenmemiz gerekir, çünkü bu sadece bir laf olabilir. Çoğu fakir olduğu için, koşullara uygun bir anlatıya uymuş olabilirler (Miletli Thales'in öyküsünde ekşi üzüm kavramını göreceğiz - ulaşamadığınız üzümlerin ekşi tadı olduğuna kendinizi inandırmak için bilişsel oyunlar). Seneca tamamen eylemdi ve serveti elinde tuttuğu gerçeğini göz ardı edemeyiz. Zenginliğe olan tercihini göstermesi merkezi öneme sahiptir*zenginlikten zarar görmeden*yoksulluğa.

Seneca stratejisini bile özetledi*Faydalı olanlar,*"Muhasebe" kelimesini kullanarak bunu açıkça bir maliyet-fayda analizi olarak adlandırarak: "Faydaların muhasebesi basittir: hepsi harcamadır; eğer birileri bunu iade ederse, bu açıktır *kazanmak*((vurgu benim); geri vermezse kaybolmaz, vermiş olmak için verdim." Ahlaki muhasebe, ama yine de muhasebe.

Yani kadere bir oyun oynadı: iyiyi korudu ve kötüyü attı; olumsuzu kesip olumluyu korudu. Bencilce, yani kaderin zararını ortadan kaldırarak ve felsefi olmayan bir şekilde olumluyu koruyarak. Bu maliyet-fayda analizi, insanların Stoacılığın anlamını anladıkları şekilde Stoacılık değildir (Stoacılığı inceleyen kişiler Seneca ve diğer Stoacıların Stoacılığı inceleyenler gibi düşünmesini ister gibi görünüyor). Ters-ters bir asimetri var.

İşte bu, anti-kırılganlığın en saf halidir.[2]

Temel Asimetri

Seneca'nın asimetrisini tek bir kuralda toplayalım.

Daha önce kullandığım kavram*kaybedecek daha çok şey var*sıkıntıdan. Kader olaylarından kazanacağınızdan çok kaybedeceğiniz varsa, bir asimetri vardır ve iyi bir asimetri değildir. Ve böyle bir asimetri evrenseldir. Bunun bizi nasıl kırılganlığa götürdüğünü görelim.

Paketi göz önünde bulundurunBölüm 1 : sarsılmaktan hoşlanmaz ve bozukluk ailesinin üyelerinden nefret eder—bu yüzden kırılgandır (çok kırılgandır çünkü kazanacağı hiçbir şey yoktur, bu yüzden çok asimetriktir). Anti-kırılgan paketin sarsılmaktan kazanacağı şey kaybedeceğinden daha fazladır. Basit test: eğer "kaybedecek hiçbir şeyim yoksa" o zaman her şey kazanılır ve ben anti-kırılganım.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

TümüTablo 1 alanlar ve alanlar arasında üçlüler bu terimlerle açıklanabilir. Her şey.

Volatilite gibi asimetrik getirilerin nedenini anlamak için şunu düşünün; eğer kaybedeceğiniz şey kazanacağınız şeyden azsa, kazancınız düşeceğiniz şeyden fazlaysa, o zaman volatiliteyi seversiniz (genel olarak faydalar getirir) ve aynı zamanda kırılganlığa karşı da duyarlısınızdır.

Dolayısıyla yazara düşen görev, dört unsur arasındaki bağlantıyı temeldeki asimetri ile aşağıdaki gibi kurmaktır.

> *Kırılganlık, kazanmaktan çok kaybetmek anlamına gelir, artıdan çok eksiye eşittir, (olumsuz) asimetriye eşittir*

Ve

> *Anti-kırılganlık, kaybetmekten çok kazanmayı ifade eder, düşüşten çok artışa eşittir, (olumlu) asimetriye eşittir*

Potansiyel kazançlar potansiyel kayıpları aşarsa (veya tam tersi), bir oynaklık kaynağına karşı kırılganlığınız azalır.

Ayrıca, eğer yükseliş potansiyeliniz düşüş potansiyelinizden fazlaysa, oynaklık eksikliğinden ve stres faktörlerinden zarar görebilirsiniz.

Peki, bu fikri - aşağı yönlü azalma, yukarı yönlü artış - pratiğe nasıl dökeceğiz? Bir sonraki bölümdeki halter yöntemiyle.

1Budizm ile Stoacılık arasındaki farkı merak eden okuyucular için basit bir cevabım var. Stoacı, tavır sahibi bir Budisttir, kadere "s*** gitsin" diyen kişidir.

2Ve Stoacılığın kurucusu Zeno'nun maddi servete tamamen karşı olduğuna inananlar için bir haberim var: Tesadüfen denizcilik finansmanı alanındaki faaliyetlerinden bahsedildiğini gördüm; burada aktif bir yatırımcıydı ve bu tam olarak servet karşıtı bir ütopyacının faaliyeti değildi.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

BÖLÜM 11

Rock Yıldızıyla Asla Evlenmeyin

Kocasını nasıl ve kiminle aldatacağına dair kesin bir protokol—Halter stratejilerine giriş—Diplomatları yazarlara dönüştürmek ve tam tersi

---

Halter (veya bimodal) stratejisi, anti-kırılganlığa ulaşmanın ve Üçlü'nün sağ tarafına geçmenin bir yoludur. Tek eşli kuşlar bunu yerel rock yıldızıyla aldatarak uygulamaya koyarlar ve yazarlar günlük iş olarak yazma faaliyetlerinden yoksun bir sinecure yaparak daha iyisini yaparlar.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

KIRIK PAKETLERİN GERİ DÖNÜŞÜLEMEZLİĞİ HAKKINDA

Anti-kırılganlığa doğru atılacak ilk adım, olumlu etkileri artırmak yerine olumsuz etkileri azaltmaktır; yani olumsuz Kara Kuğulara maruziyeti azaltmak ve doğal anti-kırılganlığın kendi kendine işlemesine izin vermektir.

Kırılganlığı azaltmak bir seçenek değil, bir gerekliliktir. Kulağa apaçık gelebilir ancak asıl nokta gözden kaçırılmış gibi görünüyor. Çünkü kırılganlık, ölümcül bir hastalık gibi çok cezalandırıcıdır. Bir paket olumsuz koşullar altında kırılmaz, sonra uygun koşullar geri geldiğinde kendini onarmayı başaramaz. Kırılganlığın bir mandal benzeri özelliği vardır, hasarın geri döndürülemezliği. Önemli olan, sadece varış noktası değil, izlenen rota, olayların sırasıdır; bilim insanlarının buna*yol bağımlı*mülkiyet. Yol bağımlılığı şu şekilde gösterilebilir: Önce böbrek taşı ameliyatı geçirip sonra anestezi alma deneyiminiz, prosedürlerin ters sırayla yapılmasından farklıdır. Ya da önce kahve ve tatlı, sonra domates çorbasıyla bir yemeğin tadını çıkarmanız, ters sırayla aynı olmayacaktır. Yol bağımlılığının dikkate alınması yaklaşımımızı basitleştirir: Kırılgan olanı belirlemek ve onu Üçlü'nün sol sütununa koymak kolaydır, yukarı yönlü potansiyele bakılmaksızın - çünkü kırılanlar kalıcı olarak kırık kalmaya eğilimlidir.

Yol bağımlılığından kaynaklanan bu kırılganlık, statik düşünceyle eğitilmiş iş adamları tarafından sıklıkla göz ardı edilir; bu iş adamları, kâr elde etmenin asıl görevleri olduğuna ve hayatta kalma ve risk kontrolünün belki de dikkate alınması gereken bir şey olduğuna inanırlar; hayatta kalmanın başarıya göre güçlü mantıksal önceliğini gözden kaçırırlar. Kâr elde etmek ve bir BMW satın almak için, önce hayatta kalmak iyi bir fikir olacaktır.

Hız ve büyüme gibi kavramlar -hareketle ilgili her şey- kırılganlık hesaba katılmadan sunulduğunda boş ve anlamsızdır. New York şehrinde saatte iki yüz elli mil hızla giden birinin hiçbir yere varamayacağından emin olun - etkili hız saatte tam olarak sıfır mil olacaktır. Kişinin nominal değil, etkili hıza odaklanması gerektiği açık olsa da, sosyopolitik söylemdeki bir şey böylesine temel bir noktayı maskeliyor.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Yol bağımlılığı altında, artık ekonomideki büyümeyi durgunluk risklerinden, finansal getirileri nihai kayıp risklerinden ve "verimliliği" kaza tehlikesinden ayıramazsınız. Verimlilik kavramı kendi başına oldukça anlamsız hale gelir. Bir kumarbazın nihai patlama (her şeyini geri kaybetme) riski varsa, stratejisinin "potansiyel getirileri" tamamen önemsizdir. Birkaç yıl önce, bir üniversite arkadaşım bana bağış fonunun yaklaşık %20 kazandığını övünerek söyledi, bu getirilerin kolayca felaket kayıplara dönüşebilecek kırılganlıklarla ilişkili olduğunu fark etmemişti - gerçekten de kötü bir yıl tüm bu getirileri silip süpürdü ve üniversiteyi tehlikeye attı.

Başka bir deyişle, bir şey kırılgan ise, kırılma riski, onu iyileştirmek veya "etkin" hale getirmek için yaptığınız her şeyi, önce kırılma riskini azaltmadığınız sürece önemsiz hale getirir. Publilius Syrus'un yazdığı gibi, hiçbir şey hem aceleyle hem de güvenli bir şekilde yapılamaz - neredeyse hiçbir şey.

GSYİH'deki (gayri safi yurtiçi hasıla) büyümeye gelince, bu gelecek nesilleri borçlandırarak çok kolay bir şekilde elde edilebilir ve gelecekteki ekonomi bu borcu geri ödeme ihtiyacı nedeniyle çökebilir. GSYİH büyümesi, kolesterol gibi, sistemleri kandırmak için kullanılan bir Prokrustes yatağı indirgemesi gibi görünüyor. Dolayısıyla, düşme riski yüksek bir uçak için, hedefine ulaşamayabileceğini bildiğimiz için "hız" kavramı önemsiz olduğu gibi, kırılganlıklarla ekonomik büyümeye büyüme denmemelidir; bu da hükümetler tarafından henüz anlaşılmamıştır. Gerçekten de, büyüme çok mütevazıydı, Avrupa'yı egemenliğe iten Sanayi Devrimi'ni çevreleyen altın yıllar boyunca kişi başına yüzde 1'den azdı. Ancak ne kadar düşük olursa olsun, güçlü bir büyümeydi; hız tutkunu genç sürücüler gibi büyümeyi hedefleyen günümüz aptallar yarışının aksine.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

SENECA'NIN HALTERİ

Bu bizi halter biçimindeki çözüme getiriyor; belirsizliğe yönelik çözümlerin hemen hemen hepsi halter biçimindedir.

Halter derken neyi kastediyoruz? Halter (ağırlık kaldıranların kullandığı, her iki ucunda ağırlık bulunan bir bar), ortada olandan kaçınılarak ayrı tutulan uçların birleşiminin fikrini göstermek için tasarlanmıştır. Bizim bağlamımızda mutlaka simetrik değildir: ortada hiçbir şey olmadan sadece iki uçtan oluşur. Daha teknik olarak, tek bir merkezi mod yerine iki farklı modu olduğu için buna bimodal strateji de denebilir.

Başlangıçta halterin görüntüsünü, bazı alanlarda güvenli oynama (güçlüden olumsuz Kara Kuğulara) ve diğerlerinde çok sayıda küçük risk alma (pozitif Kara Kuğulara açık) ve dolayısıyla anti-kırılganlığa ulaşma gibi ikili bir tutumu tanımlamak için kullandım. Bu, bir tarafta aşırı riskten kaçınma, diğer tarafta aşırı risk sevme anlamına gelir; aslında aptalca bir oyun olan "orta" veya canavarca "orta" risk tutumundan ziyade (çünkü orta riskler büyük ölçüm hatalarına maruz kalabilir). Ancak halter aynı zamanda, yapısı nedeniyle, aşağı yönlü riskin azaltılmasıyla da sonuçlanır; yıkım riskinin ortadan kaldırılması.

Basit finans alanından, açıklaması en kolay ancak en çok yanlış anlaşılan bir örnek verelim. Fonlarınızın %90'ını sıkıcı nakite (enflasyondan korunduğunuzu varsayarak) veya "değerin sayısal deposu" denen bir şeye ve %10'unu çok riskli, azami riskli menkul kıymetlere yatırırsanız, büyük bir yükselişe maruz kalırken %10'dan fazlasını kaybetmeniz mümkün olmaz. Sözde "orta" riskli menkul kıymetlerde %100'ü olan biri, risklerin yanlış hesaplanmasından dolayı tamamen mahvolma riskiyle karşı karşıyadır. Bu halter tekniği, nadir olayların risklerinin hesaplanamaz ve tahmin hatasına karşı hassas olması sorununu çözer; burada finansal halterin bilinen maksimum kaybı vardır.

Anti-kırılganlık birleşimdir *saldırganlık artı paranoya*—aşağı tarafınızı kesin, kendinizi aşırı zarardan koruyun ve yukarı tarafın, yani pozitif Kara Kuğuların kendi kendine ilgilenmesine izin verin. Seneca'nın asimetrisini gördük:

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Ortadaki durumu iyileştirmekten ziyade, aşırı olumsuzlukların (duygusal zarar) azaltılmasıyla olumlu gelişmelerin olumsuzluklardan daha fazla olması mümkündür.

Bir halter, ortadaki bozulma olmaksızın, uçlardan oluşan herhangi bir ikili strateji olabilir; bir şekilde hepsi olumlu asimetrilerle sonuçlanır.

Yine, halterler ve haltersizler arasındaki farkı görmek için, restoranların ana yemeği, örneğin, az pişmiş otla beslenmiş dana bifteği ve salata (Malbec şarabıyla) sunduğunu, ardından eti bitirdikten sonra size ayrı olarak keçi peyniri keki (Muscat şarabıyla) getirdiğini düşünün. Restoranlar siparişinizi almaz, sonra keki ve bifteği küçük parçalara böler ve her şeyi çok fazla gürültü çıkaran makinelerle karıştırır. "Ortadaki" aktiviteler böyle bir ezmeye benzer. Nero'yu hatırlayın Bölüm 9 Kapıcılarla ve akademisyenlerle takılırdım, orta halli insanlarla nadiren.

Riskli durumlarda, bir uçaktaki tüm personelin "temkinli iyimser" veya ikisinin ortasında bir şey olması yerine, uçuş görevlilerinin azami derecede iyimser, pilotun ise azami derecede kötümser veya daha iyisi paranoyak olmasını tercih ederim.

Muhasebeci ve Rock Yıldızı

Biyolojik sistemler halter stratejileriyle doludur. %90 muhasebeci, %10 rock yıldızı adını verdiğimiz şu çiftleşme yaklaşımını ele alalım. (Sadece bildiriyorum, tasvip etmiyorum.) Hayvanlar alemindeki bazı tek eşli türlerde (insanlar da dahil) dişiler, muhasebecinin eşdeğeriyle veya daha da renksiz bir şekilde, geçimini sağlayabilecek istikrarlı biriyle evlenme eğilimindedir ve ara sıra ikili bir stratejinin parçası olarak saldırgan alfa, rock yıldızıyla aldatırlar. Genetik avantajı elde etmek veya biraz eğlenmek veya her ikisini birden yapmak için ekstra çiftleşmeyi kullanırken dezavantajlarını sınırlarlar. Aldatmanın zamanlaması bile rastgele görünmüyor çünkü yüksek gebelik olasılığı olan dönemlere denk geliyor. Böyle bir stratejinin kanıtını, sözde tek eşli kuşlarda görüyoruz: aldatmaktan hoşlanıyorlar ve yavruların onda birinden fazlası varsayılan baba dışındaki erkeklerden geliyor. Bu olgu gerçek ancak etrafındaki teoriler değişiyor. Evrim teorisyenleri, dişilerin her ikisini de istediğini iddia ediyor

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

ekonomik-sosyal istikrar ve çocukları için iyi genler. Her ikisi de her zaman tüm bu erdemlere sahip ortadaki birinden elde edilemez (iyi gen sağlayıcıları olmasına rağmen, bu alfa erkeklerin istikrarlı olma olasılığı düşüktür ve bunun tersi de geçerlidir). Neden pastayı alıp onu da yemeyelim? İstikrarlı bir yaşam ve iyi genler. Ancak alternatif bir teori, sadece zevk almak istemeleri olabilir—ya da istikrarlı hayat ve iyi eğlenceler.[1]

Ayrıca şunu da hatırlayın:Bölüm 2 aşırı telafi, işe yaramak için, keşif araçları olarak bazı zararlar ve stresörler gerektirir. Bu, çocukların ateşle biraz oynamasına izin vermek, birazdan çok daha fazla olmamak üzere, kendi gelecekteki güvenlikleri için yaralanmalardan ders çıkarmaları anlamına gelir.

Bu aynı zamanda insanların biraz, çok fazla olmayan, stres yaşamalarına izin vermek, onları biraz uyandırmak anlamına gelir. Ancak aynı zamanda, yüksek tehlikelerden korunmaları gerekir - küçük tehlikeleri görmezden gelin, enerjinizi onları sonuçsal zararlardan korumaya yatırın. Ve sadece sonuçsal zararlardan. Bu, sosyal politikaya, sağlık hizmetlerine ve daha birçok konuya gözle görülür şekilde çevrilebilir.

Atalardan kalma bilgilerde de benzer fikirler bulunur: "En kötüsünü karşıla; en iyisi kendi başının çaresine bakabilir." diyen bir Yidiş atasözünde açıklanır. Bu kulağa basmakalıp bir söz gibi gelebilir, ama öyle değil: insanların en iyisini karşılamaya nasıl meyilli olduklarını ve en kötüsünün kendi başının çaresine bakmasını nasıl umduklarını gözlemleyin. İnsanların küçük kayıplara karşı olduklarına dair bolca kanıtımız var, ama çok büyük Kara Kuğu risklerine karşı değiller (ki bunu küçümsüyorlar), çünkü küçük olası kayıplar için sigorta yaptırma eğilimindeler, ama büyük seyrek kayıplar için değil. Tam tersi.

Altın Ortadan Uzak

Şimdi halterleri keşfetmeye devam edelim. Ortanın "altın orta" olmadığı ve bimodal stratejinin (maksimum güvenli artı maksimum spekülatif) geçerli olduğu çok sayıda alan var.

Edebiyatı ele alalım, tüm kariyerlerin en uzlaşmaz, en spekülatif, en talepkar ve en risklisi. Fransız ve diğer Avrupalı edebiyat yazarları arasında, örneğin, kaygısız bir memurluk mesleği, az entelektüel talep ve yüksek iş güvencesi, ofisten ayrıldığınızda varolmayan düşük riskli bir iş arama geleneği vardır, sonra boş zamanlarını yazarak geçirirler, istediklerini yazmakta özgürdürler,

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

kendi standartları altında. Fransız yazarlar arasında şaşırtıcı derecede az sayıda akademisyen var. Öte yandan, Amerikalı yazarlar medyanın veya akademisyenlerin üyesi olma eğilimindedir, bu da onları bir sistemin tutsağı yapar ve yazılarını bozar ve araştırma akademisyenleri durumunda, onları sürekli kaygı, baskı ve hatta ruhun ciddi şekilde yozlaştırılması altında yaşamaya zorlar. Başkasının standartları altında yazdığınız her satır, fahişelik gibi, derinlerde karşılık gelen bir kesimi öldürür. Öte yandan, sinecure-cum-writing oldukça rahatlatıcı bir modeldir, finansal bağımsızlığa yakın veya belki de finansal bağımsızlıktan bile daha iyidir. Örneğin, büyük Fransız şairler Paul Claudel ve Saint-John Perse ile romancı Stendhal diplomattı; İngiliz yazarların büyük bir kısmı devlet memuruydu (Trollope bir postane çalışanıydı); Kafka bir sigorta şirketinde çalışıyordu. En iyisi, Spinoza bir lens üreticisi olarak çalışıyordu, bu da felsefesini her türlü akademik yozlaşmaya karşı tamamen bağışık hale getirdi. Ergenlik çağımda, gerçek bir edebi veya felsefi kariyere sahip olmanın doğal yolunun, ailemin birçok üyesi gibi, tembel, keyifli ve iddiasız diplomatlık mesleğine girmek olduğunu düşünürdüm. Osmanlı'da Ortodoks Hıristiyanları elçi ve büyükelçi, hatta dışişleri bakanı olarak kullanma geleneği vardı ve bu Levant devletleri tarafından sürdürüldü (büyükbabam ve büyük büyükbabam dışişleri bakanıydı). Ancak ben rüzgârın Hıristiyan azınlığa karşı dönmesinden endişe ediyordum ve haklı çıktım. Ama bir tüccar oldum ve yazılarımı kendi zamanımda ve okuyucunun da görebileceği gibi kendi şartlarımla yazdım. Halter iş adamı-akademisyen durumu idealdi; öğleden sonra üç veya dörtten sonra ofisten ayrıldığımda, günlük işim ertesi güne kadar var olmuyordu ve en değerli ve ilginç bulduğum şeyi yapmakta tamamen özgürdüm. Akademisyen olmaya çalıştığımda, başkalarının daha az titiz, kendini tanıtan programlarını takip etmeye zorlanan bir mahkum gibi hissettim.

Ve meslekler seri olabilir: çok güvenli bir şey, sonra spekülatif bir şey. Bir arkadaşım kitap editörü olarak çok güvenli bir meslek edindi ve bu işte çok iyi olduğu biliniyordu. Sonra, yaklaşık on yıl sonra, tamamen spekülatif ve oldukça riskli bir şey için bıraktı. Bu kelimenin her anlamıyla gerçek bir halterdir: spekülasyon başarısız olursa veya beklenen tatmini getiremezse önceki mesleğine geri dönebilir. Seneca'nın yapmayı seçtiği şey budur: başlangıçta çok aktif, macera dolu bir hayatı oldu, ardından yazmaya ve

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

meditasyon yapın, ikisinin de "orta" bir kombinasyonundan ziyade. Montaigne gibi "yapanların" "düşünenlere" dönüşenlerinin çoğu bir dizi halter yaptı: saf eylem, sonra saf yansıma.

Veya, eğer çalışmam gerekiyorsa, çok kısa saatler boyunca yoğun bir şekilde çalışmayı, sonra tamamen iyileşene ve tekrarı dört gözle bekleyene kadar (hiçbir şey yapmamanın gerçekten hiçbir şey yapmamak olduğunu varsayarak) geri kalan zamanda hiçbir şey yapmamayı tercih ederim (ve daha az acı verici), uyku yoksunluğuyla Japon tarzı düşük yoğunluklu bitmek bilmeyen ofis saatlerinin sıkıcılığına maruz kalmaktan daha iyidir. Ana yemek ve tatlı ayrıdır.

Nitekim yirminci yüzyılın en üretken yazarlarından biri olan Georges Simenon, yılda yalnızca altmış gün yazıyordu ve bunun üç yüz gününü "hiçbir şey yapmadan" geçiriyordu. İki yüzden fazla roman yayımladı.

Belirsizliğin Evcilleştirilmesi

Bu kitabın geri kalanında, tam olarak aynı asimetriyi paylaşan ve bir şekilde, risk söz konusu olduğunda, aynı tür korumayı üreten ve anti-kırılganlığın kullanılmasına yardımcı olan birçok halter göreceğiz. Hepsi dikkat çekici derecede benzer görünüyor.

Birkaç alana bir göz atalım. Kişisel risklerle, herhangi bir alanda yıkım olasılığını ortadan kaldırarak kendinizi kolayca kısıtlayabilirsiniz. Kişisel olarak belirli riskler konusunda tamamen paranoyak, diğerlerine karşı ise çok agresifim. Kurallar şunlardır: sigara içmek yok, şeker yok (özellikle fruktoz), motosiklet yok, şehirde veya daha genel olarak Sahra Çölü gibi trafiğe kapalı bir alanın dışında bisiklet yok, Doğu Avrupa mafyalarıyla kaynaşmak yok ve profesyonel bir pilot tarafından uçurulamayan bir uçağa binmek yok (yardımcı pilot olmadığı sürece). Bunların dışında her türlü profesyonel ve kişisel riski alabilirim, özellikle de ölümcül yaralanma riski olmayanları.

Sosyal politikada, orta sınıfın ayrıcalıklarını pekiştirmesine yardımcı olmak yerine, çok zayıf olanı korumak ve güçlünün işini yapmasına izin vermek, böylece evrimi engellemek ve yoksulları en çok etkileyen her türlü ekonomik sorunu beraberinde getirmekten ibarettir.

Birleşik Krallık bürokratik bir devlet olmadan önce, maceracılara (hem ekonomik hem de fiziksel olarak) ve bir aristokrasiye dönüştürülmüştü. Aristokrasinin, biraz mantık yürütmeye yardımcı olmak dışında gerçekten önemli bir rolü yoktu

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

maceracılar ticaret fırsatları aramak için gezegeni dolaşırken veya evde kalıp makinelerle uğraşırken dikkatliydiler. Şimdi Londra Şehri, burjuva bohem bonus kazananlardan oluşuyor.

Benim yazma yaklaşımım şu şekildedir: Bir yandan herkesin anlayabileceği edebi bir deneme, diğer yandan da ikisinin arasında kalan teknik makaleler. — yayıncıların gereklilikleri dışında, gazetecilerle yapılan röportajlar veya gazete makaleleri ya da köşe yazıları gibi.

Okuyucu egzersiz rejimini hatırlayabilirBölüm 2 , kaldırabileceğiniz maksimum ağırlığı kaldırmayı ve sonra hiçbir şey yapmamayı içeren, spor salonunda daha az yoğun ama çok uzun saatler gerektiren diğer alternatiflerle karşılaştırıldığında. Bu, zahmetsiz uzun yürüyüşlerle desteklendiğinde bir egzersiz halterini oluşturur.

Daha fazla halter. Çılgınca şeyler yap (bir ara mobilya kır), Yunanlıların içki sempozyumunun son aşamalarında yaptığı gibi ve daha büyük kararlarda "mantıklı" kal. Çöp dedikodu dergileri ve klasikler veya sofistike eserler; asla orta sınıf şeyler değil. Lisans öğrencileri, taksi şoförleri ve bahçıvanlarla veya en yüksek kalibreli akademisyenlerle konuş; asla orta düzey ama kariyer bilincine sahip akademisyenlerle konuşma. Birinden hoşlanmıyorsanız, onu yalnız bırakın veya Onu ortadan kaldırın; ona sözlü olarak saldırmayın.[2]

Şimdilik, rastgeleliğe ilişkin bir halter stratejisinin, kırılganlığın azaltılması, zararın aşağı yönlü risklerinin azaltılması, olumsuz olaylardan kaynaklanan acının azaltılması ve potansiyel kazanımların faydalarının korunması sayesinde anti-kırılganlığa ulaşmayla sonuçlandığını varsayalım.

Finansa geri dönersek, halterin enflasyondan korunan nakite yatırım şeklinde olması ve geri kalanının spekülatif menkul kıymetlere yatırılması şeklinde olması gerekmez. Yıkım riskini ortadan kaldıran her şey bizi böyle bir haltere götürür. Efsanevi yatırımcı Ray Dalio'nun spekülatif bahis yapan biri için bir kuralı vardır: "Kabul edilemez olanın olasılığının (yani, (yıkım) sıfırdır." Böyle bir kural insanı doğrudan halterin başına götürür.[3]

Rory Sutherland'dan bir fikir daha: Alkol kaynaklı hafif sorunları olan hastalar için İngiltere yönergeleri, günlük alkol tüketimini belirli bir gramın altına düşürmektir. Ancak en iyi politika haftada üç kez alkolden kaçınmaktır (bu nedenle karaciğere uzun bir tatil verin) ve kalan dört tanesini bolca içmektir. Bunun ve diğer halter fikirlerinin ardındaki matematik, Jensen'in eşitsizliğinin daha sonraki tartışmasıyla özetlenmiştir.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Üçlünün sağındaki öğelerin çoğunda halter bileşeni bulunur; bu gerekli, ancak yeterli değildir.

Tıpkı Stoacılığın duyguların evcilleştirilmesi, ortadan kaldırılması olmadığı gibi, halter de belirsizliğin evcilleştirilmesi, ortadan kaldırılması değildir.

1Böyle bir halter stratejisinin kanıtı var ancak evrimsel teorisyenler anlatılardan hoşlanır ancak ben kanıtı tercih ederim. Hayvan alanında çift dışı çiftleşme stratejisinin gerçekten zindeliği artırıp artırmadığından emin değiliz. Dolayısıyla halter -muhasebeci artı hile- var olduğu sürece türün gelişimini hedeflemiyor olabilir; düşük riskle sadece "eğlence" amaçlı olabilir.

2Finansta, 2008'de bankaların kurtarılması yerine millileştirilmesi ve vergi mükelleflerinin serbest bırakılmasını gerektirmeyen diğer spekülasyon biçimleri için mücadele ettim. Kimse halter fikrimi anlamadı - bazıları liberteryen yönünü, diğerleri ise millileştirme kısmını nefret ediyordu. Neden? Çünkü orta yol -burada, her ikisinin de düzenlenmesi- işe yaramıyor, çünkü iyi bir avukat tarafından oyuna getirilebilir. Hedge fonlarının düzenlenmemesi ve bankaların, şu anda sahip olduğumuz dehşetten ziyade bir halter gibi millileştirilmesi gerekiyor.

3Alan bağımlılığı yine. İnsanlar evlerini sigortalatmayı bir finansal stratejiye göre yargılanacak bir şey değil, bir zorunluluk olarak görüyorlar, ancak portföylerine gelince, basında işlerin çerçevelenme biçimi nedeniyle, onlara aynı şekilde bakmıyorlar. Halter fikrimin, kendi açısından incelenmesi gereken bir strateji olduğunu düşünüyorlar.*potansiyel getiri*bir yatırım olarak. Mesele bu değil. Halter sadece hayatta kalma sigortası fikridir; bir zorunluluktur, bir seçenek değil.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

KİTAP IV

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Opsiyonellik, Teknoloji ve Zeka

Kırılganlık karşıtı

İşte inovasyona, opsiyon ve opsiyonellik kavramına giriyoruz. Nasıl aşılmaz olana girilir ve ona tamamen hakim olunur, fethedilir.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

GERÇEKTEN NEREYE GİTTİĞİNİ BİLİYOR MUSUN?

*Summa Teologiae*Aziz Thomas Aquinas'ın artık var olmayan bir kitap türü, anıtsal kitap,*toplam*belirli bir disiplinin kapsamlı bir şekilde ele alınması, otoritelerin daha önce ona verdiği yapıdan -antitextbook- kurtarılmasıdır. Bu durumda konusu teolojidir, yani felsefi olan her şeydir ve argümanlarıyla ilişkili her türlü bilgi gövdesini yorumlar. Ve Orta Çağ düşüncesini yansıtır ve büyük ölçüde yönlendirir.

Basit, kapalı uçlu bir konuya sahip kitaptan oldukça farklı. Bilgili zihnin anti-kırılganlığa yönelik karalaması, en iyi şekilde, kitabın geneline hakim olan bir cümlede görülebilir.*Özetle,*birçok yerde tekrarlanan, bir çeşidi şu şekildedir: “Bir fail, bir amaç için niyet etmedikçe hareket etmez”*agen autem non movet nisi eski niyetle sona erdi*Başka bir deyişle, ajanların nereye gittiklerini bilmeleri beklenir, teleolojik bir argüman (*amaç,*""Sonuna dayalı" Aristoteles'ten kaynaklanan bir argümandır. Stoacılar da dahil, şüpheciler hariç, herkes bu tür teleolojik argümanlara entelektüel olarak kanmıştır, ancak eylemde kesinlikle değil. Bu arada, Aquinas'ın alıntı yaptığı kişi Aristoteles değildir - ona Filozof der - ancak Aristoteles'in düşüncesinin Arap sentezcisi, Averroes olarak da bilinen İbn Rüşd'tür ve Aquinas ona Yorumcu der. Ve Yorumcu çok fazla zarara yol açmıştır. Çünkü Batı düşüncesi tanınandan çok daha Arap'tır, oysa Orta Çağ sonrası Araplar Orta Çağ rasyonalizminden kaçmayı başarmışlardır.

"Bir etken, bir amaç için niyet etmedikçe hareket etmez" cümlesine dayanan bu düşünce mirasının tamamı, koşulsuz bilimsel anlayış yanılsamasının iki veya daha fazla yüzyılı ile daha da karmaşıklaşan en yaygın insan hatasının yattığı yerdir. Bu hata aynı zamanda en kırılgan olanıdır.

Teleolojik Yanılgı

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

O halde buraya teleolojik yanılgı diyelim; nereye gittiğinizi tam olarak bildiğiniz, geçmişte nereye gittiğinizi tam olarak bildiğiniz ve geçmişte başkalarının nereye gittiklerini bilerek başarılı oldukları yanılsamasına.

Rasyonel flâneur, bir turistin aksine, her adımda programını gözden geçirme kararı alan ve böylece Nero'nun seyahatlerinde uygulamaya çalıştığı, genellikle koku alma duyusuyla yönlendirilen yeni bilgilere dayalı şeyleri özümseyebilen kişidir. Flâneur bir planın tutsağı değildir. Turizm, gerçek veya mecazi, teleolojik yanılsamayla doludur; vizyonun bütünlüğünü varsayar ve kişiyi gözden geçirilmesi zor bir programa kilitlerken, flâneur bilgi edindikçe hedeflerini sürekli olarak ve en önemlisi rasyonel olarak değiştirir.

Şimdi bir uyarı: flâneur'un fırsatçılığı hayatta ve işte büyüktür, ancak kişisel hayatta ve başkalarını ilgilendiren konularda değil. İnsan ilişkilerinde fırsatçılığın karşıtı sadakattir, asil bir duygudur, ancak doğru yerlere, yani insan ilişkilerine ve ahlaki taahhütlere yatırılması gerekir.

Nereye gittiğinizi tam olarak bildiğinizi düşünme ve bildiğinizi varsayma hatası*Bugün*tercihleriniz neler olacak*Yarın*ilişkili bir tane var. Bu, düşünmenin yanılsamasıdır*diğerleri,*Ayrıca nereye gittiklerini de biliyorlar ve onlara sorduğunuzda ne istediklerini size söyleyeceklerini de biliyorlar.

İnsanlara ne istediklerini, nereye gitmek istediklerini, nereye gitmeleri gerektiğini düşündüklerini veya daha kötüsü, yarın ne isteyeceklerini asla sormayın. Bilgisayar girişimcisi Steve Jobs'un gücü, tam olarak pazar araştırmalarına ve odak gruplarına güvenmemesindeydi; insanlara ne istediklerini sormaya dayalı olanlara ve kendi hayal gücünü takip etmelerine dayanıyordu. Onun yöntemi, insanların siz onlara sağlayana kadar ne istediklerini bilmemeleriydi.

Bir eylem dizisinden diğerine geçme yeteneği,*seçenek*değiştirmek için. Seçenekler ve isteğe bağlılık, seçeneğin karakteri, konusu Kitap I V. Opsiyonellik bizi birçok yere götürecektir, ancak özünde bir opsiyon sizi kırılgan olmayan hale getiren ve belirsizliğin olumlu yanından faydalanmanızı sağlayan, olumsuz yanından ciddi bir zarar görmemenizi sağlayan şeydir.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Amerika'nın Başlıca Varlığı

Ve işleri yürüten ve büyüten şey isteğe bağlılıktır—ama bunun için belli bir insan tipi gerekir. Birçok insan Amerika Birleşik Devletleri'ndeki resmi eğitimin düşük seviyesini (örneğin matematik notlarıyla tanımlandığı gibi) kınamaya devam ediyor. Yine de bunlar,*yeni*buradan gelir ve başka yerlerde taklit edilir. Ve bu, başarılarının hak ettiğinden çok daha fazla itibar talep eden üniversiteler sayesinde değildir.

Sanayi Devrimi'ndeki Britanya gibi, Amerika'nın varlığı, basitçe, risk alma ve opsiyonelliğin kullanımıdır, bu akılcı deneme-yanılma biçimlerine girme yeteneğidir, başarısız olmakta, yeniden başlamakta ve başarısızlığı tekrarlamakta karşılaştırmalı bir utanç duymadan. Modern Japonya'da ise, aksine, utanç başarısızlıkla birlikte gelir, bu da insanların finansal veya nükleer riskleri halı altına gizlemesine, dinamit üzerinde otururken küçük kazançlar elde etmesine neden olur, bu tutum düşmüş kahramanlara ve başarısızlığın sözde asaletine olan geleneksel saygılarıyla garip bir şekilde çelişir.

Kitap IV Bu fikri doğal sonucuna götürecek ve (ortaçağ mimarisinden tıp, mühendislik ve inovasyona kadar uzanan) kanıtlar sunarak, belki de en büyük varlığımızın en çok güvenmediğimiz şey olduğunu, yani belirli risk alma sistemlerinin yerleşik kırılganlık olmadığını ortaya koyacağız.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

BÖLÜM 12

Thales'in Tatlı Üzümleri

Büyük Yürüyüşü yürümek yerine yapma fikrini tartıştığımız yer - Özgür seçenek fikri - Bir filozofa yeni zengin denebilir mi?

Aristoteles'in bir anekdotunda şöyle bir şey anlatılıyor:*Siyaset*Sokrates öncesi filozof ve matematikçi Milet'li Thales ile ilgili. Yarım sayfadan biraz daha uzun olan bu hikaye hem anti-kırılganlığı hem de onun aşağılanmasını ifade ediyor ve bizi opsiyonelliğe tanıtıyor. Bu hikayenin dikkat çekici yönü, tartışmasız tüm zamanların en etkili düşünürü olan Aristoteles'in kendi anekdotunun ana noktasını tam tersi şekilde ele almış olmasıdır. Takipçileri de özellikle Aydınlanma Çağı ve bilimsel devrimden sonra aynı şeyi yaptılar. Bunu büyük Aristoteles'i aşağılamak için söylemiyorum, zekanın sizi anti-kırılganlığı göz ardı etmeye ve opsiyonelliğin gücünü görmezden gelmeye yönelttiğini göstermek için söylüyorum.

Thales, Küçük Asya'daki kıyı kenti Milet'ten gelen Fenike kökenli, Yunanca konuşan bir İyonyalı filozoftu ve*bazı*filozoflar, yaptığı işten zevk alıyordu. Milet bir ticaret merkeziydi ve genellikle Fenike yerleşimlerine atfedilen tüccar ruhuna sahipti. Ancak Thales, bir filozof olarak, karakteristik olarak fakirdi. Daha işlemsel hayatlara sahip olan arkadaşlarının ona "yapabilenler yapar ve diğerleri felsefe yapar" imasında bulunmasından bıkmıştı. Şu hüneri sergiledi: Milet ve Sakız civarındaki her zeytin presinin mevsimlik kullanımı için düşük kirayla aldığı bir peşinat ödedi. Hasat son derece bereketli çıktı ve zeytin preslerine talep vardı, bu yüzden zeytin preslerinin sahiplerini kendi şartlarına göre serbest bıraktı ve bu süreçte önemli bir servet edindi. Sonra felsefe yapmaya geri döndü.

Topladığı şeyler büyük miktardaydı; belki onu çok zengin etmeye yetecek kadar değildi; ama başkalarına ve sanırım kendisine, konuştuğunu ve gerçekten de zenginliğin altında değil üstünde olduğunu göstermeye yetecek kadardı.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Bu tür meblağlara kendi tabirimle "s**** parası" diyorum. Zenginliğin tüm avantajlarını (en önemlisi bağımsızlık ve sadece ilginizi çeken konularla zihninizi meşgul edebilme yeteneği) elde etmeye yetecek kadar büyük bir meblağ. Ancak, smokinli bir yardım etkinliğine katılmak ve mermer zengini bir evin tadilatının ayrıntılarının kibarca anlatılmasını dinlemek zorunda kalmak gibi yan etkilerini elde etmek için yeterli değil. Zenginliğin en kötü yan etkisi, kurbanlarına dayattığı sosyal ilişkilerdir. Büyük evleri olan kişiler, büyük evleri olan diğer kişilerle sosyalleşme eğilimindedir. Belirli bir zenginlik ve bağımsızlık seviyesinin ötesinde, beyler giderek daha az kişiliğe sahip olma eğilimindedir ve sohbetleri giderek daha az ilgi çekici hale gelir.

Thales'in hikayesi birçok ahlaki değere sahiptir, hepsi asimetriye (ve anti-kırılgan bir ödemenin inşasına) bağlıdır. Merkezi olanı Aristoteles'in şu anlatımıyla ilişkilidir: *"Fakat astronomi bilgisine göre, henüz kış mevsimi devam ederken, zeytinin bol miktarda yetişeceğini gözlemlemişti..."* Dolayısıyla Aristoteles'e göre öne sürülen neden açıkça Thales'in üstün bilgisiydi.

Üstün bilgi?

Thales, kendisini bu durumdan faydalanabilecek bir konuma getirdi. *eksiklik* bilginin—ve asimetrinin gizli özelliği. Bu ters-aşağı asimetri hakkındaki mesajımızın anahtarı, yıldızlardan gelen mesajları çok fazla anlamasına gerek olmamasıydı.

Basitçe, bir asimetrinin arketipi olan bir sözleşmesi vardı, belki de en saf haliyle bulabileceğiniz tek açık asimetri. Bu bir seçenektir, alıcı için "hak ama yükümlülük değil" ve tabii ki satıcı olarak adlandırılan diğer taraf için "yükümlülük ama hak değil". Thales, talepte bir artış olması durumunda zeytin preslerini kullanma hakkına sahipti -ancak yükümlülüğü değildi-; diğer taraf yükümlüydü, hakkı değil. Thales, bu ayrıcalık için sınırlı bir kayıp ve büyük olası sonuçla küçük bir bedel ödedi. Bu, kayıtlara geçen ilk seçenekti.

Bu seçenek, anti-kırılganlığın bir aracıdır.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

OPSİYON VE ASİMETRİ

Zeytinyağı presi olayı, Seneca'nın fildişi ayaklı masalarına yazı yazmasından yaklaşık altı yüz yıl, Aristoteles'ten ise üç yüz yıl önce gerçekleşmiştir.

Formül şu şekilde:Bölüm 10 idi:*anti-kırılganlık*eşittir*kaybedeceklerinden çok kazanacakları var*eşittir*düşüşten çok yükseliş*eşittir*asimetri (olumsuz)* eşittir *oynaklığı sever*. Ve eğer haklı olduğunuzda haksız olduğunuzda incindiğinizden daha fazla kazanırsanız, o zaman uzun vadede oynaklıktan (ve tam tersi) faydalanırsınız. Sadece opsiyon için tekrar tekrar çok fazla ödeme yaparsanız zarar görürsünüz. Ancak bu durumda Thales açıkça iyi bir anlaşma yaptı ve geri kalanında göreceğizKitap IV doğanın ve teknolojik yeniliğin bize verdiği seçenekler için ödeme yapmadığımızı. Finansal seçenekler pahalı olabilir çünkü insanlar bunların seçenek olduğunu bilir ve*birisi*bunları satıyor ve bir fiyat talep ediyor—ama en ilginç seçenekler bedava veya en kötüsü ucuz.

Merkezi olarak, buna ihtiyacımız yok*Bilmek*ucuza satın aldığımızda neler oluyor—asimetri bizim için çalıştığında. Ancak bu özellik ucuza satın almanın ötesine geçiyor: biraz avantajımız olduğunda şeyleri anlamamıza gerek kalmıyor. Ve opsiyonellikten gelen avantaj, haklı olduğunuzda daha büyük bir getiridedir, bu da çok sık haklı olmayı gereksiz kılar.

Tatlı Üzümlerin Seçenekleri

Bahsettiğim seçenek, günlük hayatta seçenekler olarak adlandırdığımız şeylerden farklı değil; en fazla seçeneğe sahip tatil beldesi, zevkinizi tatmin eden aktiviteyi size sunma olasılığı daha yüksekken, en dar seçeneğe sahip olanın başarısız olma olasılığı daha yüksektir. Bu yüzden ihtiyacınız olan şey*daha az bilgi,*yani daha geniş seçeneklere sahip tatil yeri hakkında daha az bilgi sahibi olmak.

Thales hikayemizde başka gizli seçenekler de var. Akıllıca kullanıldığında finansal bağımsızlık sizi güçlü kılabilir; size

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

seçenekler sunar ve doğru seçimleri yapmanıza olanak tanır. Özgürlük nihai seçenektir.

Ayrıca, seçenekler ve tercihlerle karşılaşmadığınız sürece kendinizi asla tanıyamazsınız - gerçek tercihleriniz. Hayatın değişkenliğinin bize başkaları hakkında bilgi sağladığını, ancak kendimiz hakkında da bilgi sağladığını hatırlayın. Birçok insan başlangıçtaki isteklerine karşı fakirdir ve sadece fakir olmanın kendi seçimleri olduğu hikayesini uydurarak güçlü hale gelirler - sanki bir seçeneğe sahiplermiş gibi. Bazıları gerçektir; çoğunun gerçekten seçeneği yoktur - seçeneği kendileri inşa etmişlerdir. Ekşi üzümler - Ezop masalındaki gibi - birinin ulaşamadığı üzümlerin ekşi olduğuna kendini inandırmasıdır. Deneme yazarı Michel de Montaigne, Thales bölümünü ekşi üzümlere karşı bir bağışıklık hikayesi olarak görür:*beğenmemek*para ve zenginlik peşinde koşmak, çünkü bundan gerçekten hoşlanmıyorsunuz veya bunda başarılı olma beceriksizliğinizi zenginliğin iyi bir şey olmadığı, çünkü sindirim sistemi için kötü olduğu veya uyku düzenini bozduğu veya benzeri argümanlarla rasyonalize ediyorsunuz. Bu yüzden bölüm Thales'e hayatındaki kendi seçimleri hakkında bilgi verdi - felsefe arayışının ne kadar gerçek olduğu hakkında. Başka*seçenekler.*Ve tekrarlamakta fayda var, seçenekler, herhangi bir seçenek, size daha fazla avantaj sağlayarak, dezavantajdan daha fazla avantaj sağlar.

anti-kırılganlığın vektörleri.[1]

Thales, kendi felsefesini finanse ederek kendi Maecenas'ı oldu, belki de birinin ulaşabileceği en yüksek rütbe: hem bağımsız hem de entelektüel olarak üretken. Artık daha da fazlasına sahipti*seçenekler.*Başkalarına—kendisini finanse edenlere—nereye gittiğini söylemek zorunda değildi, çünkü kendisi bile nereye gittiğini bilmiyordu belki. Seçeneklerin gücü sayesinde, söylemek zorunda değildi.

Bir sonraki birkaç kısa öykü, kavramı daha derinlemesine incelememize yardımcı olacak *isteğe bağlılık*—opsiyon benzeri ödemelerin ve opsiyon benzeri durumların özelliği.

Cumartesi Akşamı Londra'da

Londra'da cumartesi öğleden sonrası. Büyük bir stres kaynağıyla başa çıkmaya çalışıyorum: bu gece nereye gideceğim. Partilerde bulunan beklenmedik şeylerin markasına bayılıyorum (partilere gitmenin bir seçeneği var, belki de düşük dezavantajla belirsizlikten faydalanmak isteyen biri için en iyi tavsiye). Benim

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Cicero'nun aynı pasajını tekrar okurken bir restoranda tek başına yemek yeme korkusu *Tosculan Tartışmaları* cebime sığan boyutu sayesinde on yıldır taşıdığım (ve yılda yaklaşık üç buçuk sayfa okuduğum) bir telefon görüşmesiyle hafifledi. Yakın bir arkadaşım olmayan biri, şehirde olduğumu duyduğunda beni Kensington'daki bir toplantıya davet etti, ancak bir şekilde "istersen uğra" diyerek beni davet etmedi. Partiye gitmek, Cicero'nun tek başına yemek yemesinden daha iyidir *Toskana Tartışmaları,* ancak bunlar çok ilginç insanlar değil (çoğu Şehir'de yer alıyor ve finans kuruluşlarında çalışan insanlar nadiren ilginç ve daha da nadiren sevimli) ve daha iyisini yapabileceğimi biliyorum, ancak bunu yapabileceğimden emin değilim. Bu yüzden etrafı arayabilirim: Kensington partisinden daha iyisini yapabilirsem, diyelim ki gerçek arkadaşlarımdan herhangi biriyle bir akşam yemeği yersem, bunu yaparım. Aksi takdirde Kensington'a siyah bir taksiyle giderdim. Bir *seçenek,* bir zorunluluk değil. Ben talep etmediğim için hiçbir maliyeti olmadı. Yani küçük, hayır, var olmayan bir dezavantajım, büyük bir avantajım var.

Bu ücretsiz bir seçenektir çünkü ayrıcalığın gerçek bir maliyeti yoktur.

Kiranız

İkinci örnek: New York şehrinde kira kontrollü bir dairenin resmi kiracısı olduğunuzu ve tabii ki duvardan duvara kitap rafları olduğunu varsayalım. *seçenek* istediğiniz kadar orada kalmanız mümkün, ancak bunu yapma zorunluluğunuz yok. Moğolistan'ın Ulan Bator şehrine taşınmaya ve orada yeni bir hayata başlamaya karar verirseniz, ev sahibine belirli sayıda gün önceden haber verebilir ve teşekkür edip vedalaşabilirsiniz. Aksi takdirde, ev sahibi sizin orada kalıcı olarak, tahmin edilebilir bir kira karşılığında yaşamanıza izin vermek zorundadır. Şehirdeki kiralar çok artarsa ve emlak piyasası balon gibi bir patlama yaşarsa, büyük ölçüde korunursunuz. Öte yandan, kiralar düşerse, daireleri kolayca değiştirebilir ve aylık ödemelerinizi düşürebilirsiniz - hatta yeni bir daire satın alabilir ve daha düşük aylık ödemelerle bir ipotek alabilirsiniz.

O halde asimetriyi düşünün. Daha düşük kiralardan faydalanırsınız, ancak daha yüksek kiralardan zarar görmezsiniz. Nasıl? Çünkü burada yine bir seçeneğiniz var, bir yükümlülüğünüz yok. Bir bakıma, belirsizlik bu ayrıcalığın değerini artırır. Gelecekteki sonuçlar hakkında yüksek derecede belirsizlikle karşı karşıya kalırsanız,

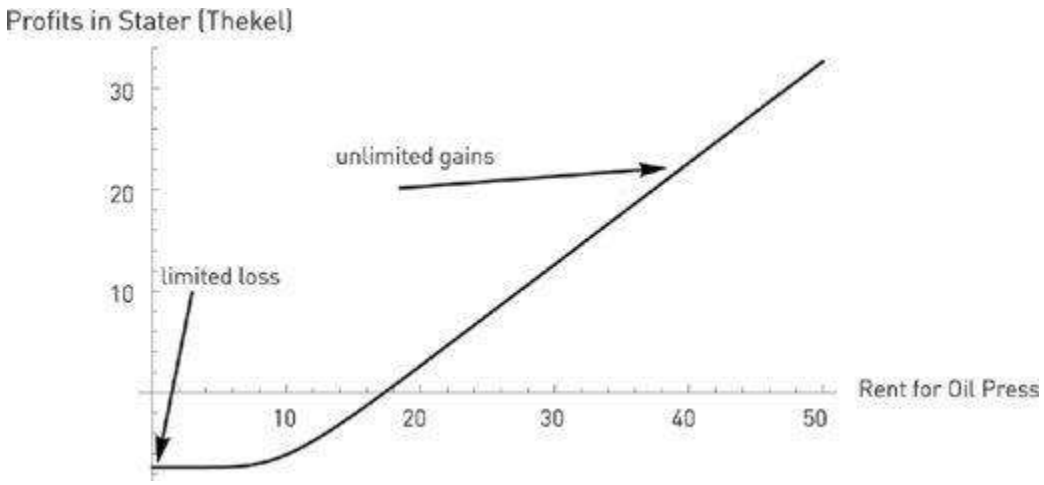
www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

gayrimenkul değerinde olası büyük düşüşler veya bunlarda olası büyük artışlar, opsiyonunuz daha değerli hale gelir. Ne kadar fazla belirsizlik varsa, opsiyon o kadar değerli olur.

Tekrar ediyoruz, bu da ayrıcalık için hiçbir maliyet olmadığından gizli, gömülü bir seçenektir.

Asimetri

Thales'in asimetrisini bir kez daha inceleyelim—herhangi bir seçeneğinkiyle birlikte.Şekil 5 Yatay eksen kirayı, dikey eksen ise buna karşılık gelen karı (thekel) göstermektedir.Şekil 5 asimetriyi gösterir: bu durumda, getiri bir yönde daha büyüktür (eğer haklıysanız, "çok kazanırsınız") diğerinden (eğer haksızsanız, "az kaybedersiniz") daha büyüktür.

ŞEKİL 5. Thales'in kırılganlığa karşı direnci. Büyük bir potansiyel elde etmek için çok az ödeme yapar. Yukarı ve aşağı arasındaki asimetriyi görebiliriz.

Dikey eksenŞekil 5 petrol presleri için kiranın bir fonksiyonunu temsil eder (opsiyondan elde edilen getiri). Okuyucunun resimden fark etmesi gereken tek şey doğrusal olmayanlıktır (yani, yukarı yönlü potansiyeli aşağı yönlü potansiyeli aşmış asimetri; asimetri doğrusal olmayanlığın bir biçimidir).

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Dağılmayı Seven Şeyler

Opsiyonun bir özelliği: ortalama sonucu önemsemez, sadece olumlu olanları önemser (çünkü olumsuz taraf belirli bir noktadan sonra sayılmaz). Yazarlar, sanatçılar ve hatta filozoflar, çalışmalarını takdir eden çok sayıda insandan ziyade, arkalarında çok az sayıda fanatik olmasıyla çok daha iyi durumdadır. Çalışmayı beğenmeyen kişilerin sayısı önemli değildir;*zıt*Kitabınızı satın almanın veya bir futbol maçında puan kaybetmenin eşdeğeri ve kitap satışları için bu olumsuz etki alanının olmaması yazara bir ölçüde opsiyonellik sağlıyor.

Ayrıca, destekçilerin hem coşkulu hem de etkili olması yardımcı olur. Örneğin, Wittgenstein, görüşleri önemli olmayanlar tarafından büyük ölçüde bir deli, tuhaf bir kuş veya sadece ab***t operatörü olarak görülüyordu (adına neredeyse hiçbir yayın yapılmamıştı). Ancak az sayıda tarikat benzeri takipçisi vardı ve Bertrand Russell ve JM Keynes gibi bazıları muazzam derecede etkiliydi.

Kitapların ötesinde, şu basit kuralı göz önünde bulundurun: siyasette, sanatta veya diğer alanlarda olsun, işiniz ve fikirleriniz, insanların yüzde yüzünün misyonunuzu kabul edilebilir veya hafifçe övgüye değer bulması yerine, sizden ve mesajınızdan hoşlanmayan (hatta yoğun bir şekilde) yüksek bir yüzdeye sahip olmanız ve son derece sadık ve coşkulu destekçilerinizin düşük bir yüzdesine sahip olmanız daha iyiyse, kırılgan değildir. Sonuçların dağılması ve ortalamayı çok fazla umursamama gibi seçenekler.

Ortalamayı değil, ortalamanın etrafındaki dağılımı önemseyen bir diğer iş ise lüks mallar endüstrisidir: mücevher, saatler, sanat, gösterişli yerlerde pahalı daireler, pahalı koleksiyon şarapları, gurme çiftliklerinde yetiştirilen probiyotik köpek maması, vb. Bu tür işletmeler yalnızca çok zenginlerin kullanımına açık fon havuzunu önemser. Batı dünyasındaki nüfusun ortalama geliri elli bin dolar olsaydı ve hiçbir eşitsizlik olmasaydı, lüks mal satıcıları hayatta kalamazdı. Ancak ortalama aynı kalırsa ancak yüksek derecede eşitsizlik varsa, bazı gelirler iki milyon dolardan fazla ve potansiyel olarak bazı gelirler on milyondan fazlaysa, o zaman işletmenin bol miktarda müşterisi vardır; bu yüksek gelirler daha düşük gelirli kitleler tarafından telafi edilse bile. Gelir dilimlerinin daha yüksek ucundaki dağılımın "kuyrukları", uç noktalar,

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Ortalamadaki değişikliklerden çok daha fazla eşitsizlikteki değişiklikler tarafından belirlenir. Dağılımdan kazanır, dolayısıyla kırılgan değildir. Bu, Rusya ve Arap Körfezi'ndeki eşitsizlik tarafından belirlenen ve Britanya'daki gayrimenkul dinamiklerinden tamamen bağımsız olan Merkez Londra'daki gayrimenkul fiyatlarındaki balonu açıklar. Çok zenginlere yönelik olan bazı daireler, birkaç blok ötedeki bir binanın metrekare başına ortalama fiyatının yirmi katına satılıyor.

Harvard'ın eski başkanı Larry Summers, bu noktanın bir versiyonunu açıklarken (beceriksizce) başını derde soktu ve kargaşanın ardından işini kaybetti. Erkeklerin ve kadınların eşit zekaya sahip olduğunu, ancak erkek nüfusunun daha fazla çeşitlilik ve dağılıma (dolayısıyla oynaklığa) sahip olduğunu, daha fazla zeki olmayan ve daha fazla zeki olan erkekler olduğunu söylemeye çalışıyordu. Summers'a göre bu, erkeklerin bilimsel ve entelektüel toplulukta neden aşırı temsil edildiğini (ve ayrıca erkeklerin hapishanelerde veya başarısızlıklarda neden aşırı temsil edildiğini) açıklıyordu. Başarılı bilim insanlarının sayısı, ortalamadan ziyade "kuyruklara", yani uçlara bağlıdır. Tıpkı bir seçeneğin olumsuz sonuçları umursamaması veya bir yazarın nefret edenleri umursamaması gibi.

Şu anda hiç kimse apaçık olanı söylemeye cesaret edemiyor: Toplumdaki büyüme, ortalamayı Asya usulü yükseltmekle değil, "kuyruklardaki" insan sayısının artmasıyla gelebilir; yani kendi fikirleri olabilecek kadar çılgın, risk alan, hayal gücü denen o nadir yeteneğe, cesaret denen o daha da nadir niteliğe sahip olan ve işleri gerçekleştiren çok az sayıda insan.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

THALESIAN VE ARİSTOTELES

Şimdi biraz felsefe. Daha önce Kara Kuğu probleminin açıklamasında gördüğümüz gibiBölüm 8 , karar verici, eylemlerin getirisine, sonucuna odaklanır (bu nedenle asimetrileri ve doğrusal olmayan etkileri içerir). Aristotelesçi, doğru ve yanlış olmaya odaklanır—başka bir deyişle, ham mantık. Düşündüğünüzden daha az sıklıkta kesişirler.

Aristoteles, olay hakkındaki bilginin (gelecekteki ürün veya yağ preslerinin kira bedeli, yatay eksende gösterdiğimiz) ve bundan kar elde etmenin (dikey) aynı şey olduğunu düşünme hatasına düştü. Ve burada, asimetri nedeniyle, ikisi aynı şey değildir, grafikte açıkça görüldüğü gibi. Şişko Tony'nin de ileri süreceği gibiBölüm 14 , "bunlar aynı şey değil" (telaffuzu "ting").

Nasıl Aptal Olunur

"Seçenekleriniz varsa", zeka, bilgi, içgörü, beceriler ve beyin hücrelerimizde gerçekleşen bu karmaşık şeyler olarak adlandırılan şeylere pek ihtiyacınız olmaz. Çünkü bu kadar sık haklı olmak zorunda değilsiniz. Tek ihtiyacınız olan şey,*yapma*Kendinize zarar vermek için akılsızca şeyler yapın (bazı ihmalkarlıklar) ve olumlu sonuçlar ortaya çıktığında bunları fark edin. (Önemli olan, değerlendirmenizin önceden yapılması gerekmemesi, yalnızca sonuçtan sonra yapılmasıdır.)

Bu özellik bize aptal olma hakkı veriyor veya alternatif olarak, bilginin gerektirdiğinden daha fazla sonuç alma hakkı veriyor, şimdilik buna "felsefe taşı" veya Jensen eşitsizliği adı verilen matematiksel bir özelliğin sonucu olan "dışbükeylik eğilimi" diyeceğim. Mekanikler daha sonra açıklanacaktır.Kitap V Teknik olarak ele aldığımızda, evrimin zeka olmadan da şaşırtıcı derecede karmaşık nesneler üretebileceğini, bunun da bir sonraki bölümde göreceğimiz gibi, isteğe bağlılık ve bir tür seçim filtresinin yanı sıra biraz da rastgelelik sayesinde mümkün olduğunu varsayabiliriz.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Doğa ve Seçenekler

Büyük Fransız biyolog François Jacob, deneme yanılma yoluyla, doğal sistemlerdeki seçenekler (veya seçenek benzeri özellikler) kavramını bilime tanıttı; buna,*brikolaj*Fransızcada Bricolage, deneme yanılma yöntemine yakın bir yöntemdir.*ayarlama,*Aksi takdirde israf olacak parçaları geri dönüştürerek elinizdekilerle yetinmeye çalışıyorsunuz.

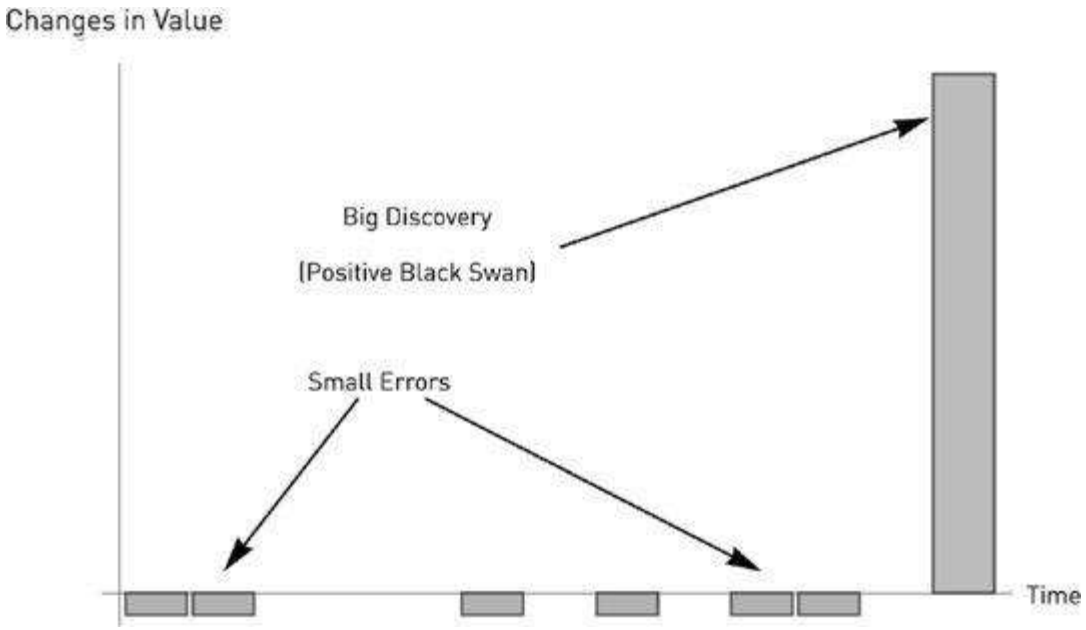
Jacob, rahimdeyken bile doğanın nasıl seçeceğini bildiğini ileri sürmüştür: tüm embriyoların yaklaşık yarısı kendiliğinden düşük yapar - bunu yapmak, mükemmel bebeği bir planla tasarlamaktan daha kolaydır. Doğa, standartlarını karşılarsa veya Kaliforniya tarzı bir "erken başarısızlık" yaşarsa, beğendiğini korur - bir seçeneği vardır ve onu kullanır. Doğa, isteğe bağlılık etkilerini insanlardan çok daha iyi anlar ve kesinlikle Aristoteles'ten daha iyi anlar.

Doğa, tamamen isteğe bağlılığın sömürülmesiyle ilgilidir; bunun nasıl olduğunu gösterir opsiyonellik zekanın yerine geçer.[2]

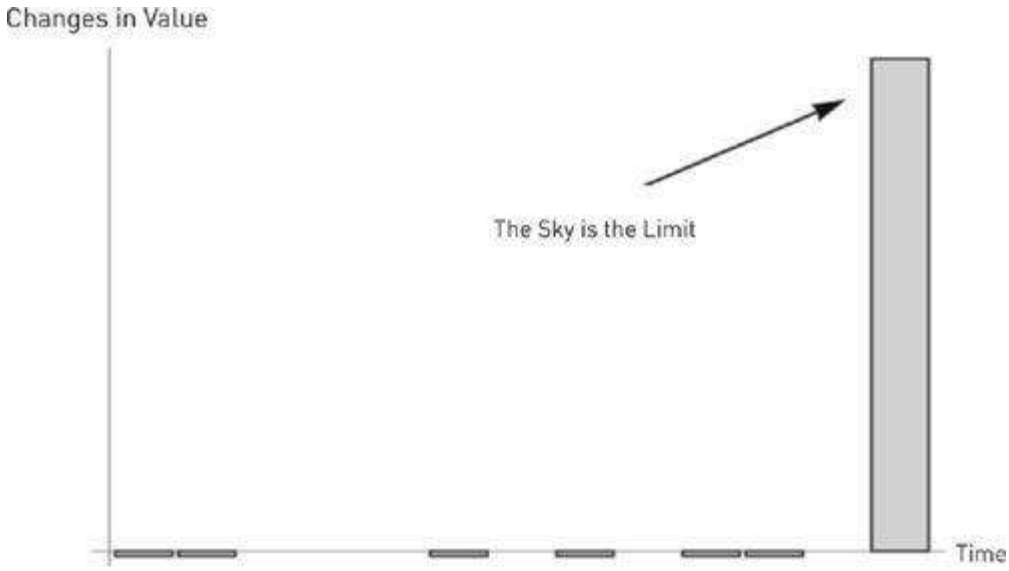
Deneme yanılma diyelim*kurcalama*küçük hatalar ve büyük kazanımlar sunduğunda. Bu tür pozitif asimetrinin daha kesin bir tanımı olan dışbükeylik, biraz derinlemesine açıklanacaktırBölüm 18 .[3]

GrafiktеŞekil 7 Kaliforniya'da mevcut olan ve Steve Jobs'un ünlü bir konuşmasında dile getirdiği fikri en iyi şekilde örneklendirir: "Aç kal, aptal kal." Muhtemelen "Çılgın ol ama üst sınırı gördüğünde onu seçmenin mantığını koru." demek istemiştir. Herhangi bir deneme yanılma, bir seçeneğin ifadesi olarak görülebilir, yeter ki kişi olumlu bir sonuç belirleyip bundan faydalanabilsin, bunu bir sonraki bölümde göreceğiz.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

ŞEKİL 6. Seçenek benzeri deneme-yanılma mekanizması (hızlı başarısızlık modeli), diğer adıyla dışbükey kurcalama. Bilinen maksimum kayıplar ve büyük potansiyel getiri (sınırsız) ile düşük maliyetli hatalar. Pozitif Kara Kuğuların temel bir özelliği: kazançlar sınırsızdır (piyango biletinin aksine) veya daha doğrusu, bilinmeyen bir sınıra sahiptir; ancak hatalardan kaynaklanan kayıplar sınırlıdır ve bilinir.

ŞEKİL 7. Aynı durum şu şekilde:Şekil 6 Ancak, Aşırılıkistan'da bunun getirisi korkunç olabilir.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Akılcılık

Bunu netleştirmek için bir opsiyonun şu tanımını ele alalım:

Seçenek = asimetri + rasyonellik

Mantıklılık kısmı iyi olanı korumak ve kötüyü bırakmak, kârı almayı bilmektir. Gördüğümüz gibi, doğanın iyi bebeği tutmak ve kötüden kurtulmak için bir filtresi vardır. Anti-kırılgan ile kırılgan arasındaki fark burada yatar. Kırılgan olanın seçeneği yoktur. Ancak anti-kırılgan olanın en iyi olanı seçmesi gerekir - en iyi seçeneği.

Doğanın en harika özelliğinin, evrimde yer alan test süreci sayesinde seçeneklerini seçme ve kendisi için en iyi olanı seçme mantığı olduğunu ısrarla belirtmekte fayda var. Farklı bir şey yapmaktan korkan araştırmacının aksine, bir seçenek görür - bir tane olduğunda asimetri. Bu yüzden hızlanır - biyolojik sistemler öncekinden daha iyi bir durumda kilitlenir, daha önce bahsettiğim yol bağımlı özellik. Deneme yanılmada, mantık, daha önce sahip olduğunuzdan belirgin şekilde daha iyi olan bir şeyi reddetmemekten oluşur.

Dediğim gibi, iş dünyasında, insanlar opsiyon bir sözleşmede tanımlandığında ve haritalandığında ödeme yaparlar, bu nedenle açık opsiyonlar satın almak için pahalı olma eğilimindedir, tıpkı sigorta sözleşmeleri gibi. Genellikle aşırı abartılırlar. Ancak zihinlerimizin alan bağımlılığı nedeniyle, bu opsiyonların düşük fiyatlı olma veya hiç fiyatlandırılmama eğiliminde olduğu diğer yerlerde bunu fark etmeyiz.

Wharton School'da, kariyerimi belirleyen finansal opsiyonlar dersinde, opsiyonun asimetrisini sınıfta öğrendim ve profesörün bunun sonuçlarını kendisinin görmediğini hemen fark ettim. Basitçe, doğrusal olmayanlıkları ve opsiyonelliğin bir tür asimetriden kaynaklandığını anlamamıştı! Alan bağımlılığı: Ders kitabının asimetriye işaret etmediği yerlerde bunu kaçırmıştı - opsiyonelliği matematiksel olarak anlamıştı, ancak denklemin dışında gerçekten anlamamıştı. Deneme yanılma yöntemini opsiyon olarak düşünmemişti. Model hatasını

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

olumsuz seçenekler. Ve otuz yıl sonra, ironik bir şekilde, asimetrileri öğreten birçok kişi tarafından asimetrilerin anlaşılmasında çok az şey değişti. seçenekler konusu.[4]

Bir opsiyon, saklanmasını istemediğimiz yerde saklanır. Opsiyonların değişkenlikten faydalandığını tekrar edeceğim, ancak aynı zamanda hataların küçük maliyetler getirdiği durumlardan da faydalanır. Yani bu hatalar opsiyonlar gibidir; uzun vadede, mutlu hatalar kazanç getirir, mutsuz hatalar kayıp getirir. Fat Tony'nin faydalandığı şey tam olarak buydu: belirli modellerde yalnızca mutsuz hatalar olabilir, özellikle türev modelleri ve diğer kırılgan durumlar.

Beni etkileyen bir diğer şey de biz insanların ve entelektüellerin seçenek körlüğüydü. Bu seçenekler, bir sonraki bölümde göreceğimiz gibi, ortada açıkça ortadaydı.

Hayat Uzun Gamma

Gerçekten de apaçık ortada.

Bir gün, haham ve Talmud bilgini, opsiyon tüccarı ve sonra tekrar haham ve Talmud bilgini (şimdiye kadar) olan arkadaşım Anthony Glickman, bu opsiyonelliğin etrafımızdaki her şeye nasıl uygulandığına dair bu sohbetlerden birinin ardından, belki de Stoacılık üzerine tiradlarımdan birinin ardından, sakin bir şekilde şöyle dedi: "Hayat uzun gamadır." (Tekrarlamak gerekirse, jargonda "uzun" "fayda sağlar" ve "kısa" "zarar görür" anlamına gelir ve "gamma" opsiyonların doğrusal olmayan yapısını ifade eden bir isimdir, bu yüzden "uzun gama" "oynaklık ve değişkenlikten fayda sağlar" anlamına gelir. Anthony'nin e-posta adresi bile "@longgamma.com" idi.)

Seçeneklerin sahip olunmasının rasyonel olmadığına bizi ikna etmeye çalışan çok sayıda akademik literatür var çünkü *bazı* seçenekler aşırı fiyatlandırılmıştır ve nadir olayların olasılığını hesaba katmayan risk hesaplama işletme okulu yöntemlerine göre aşırı fiyatlandırılmış olarak kabul edilirler. Dahası, araştırmacılar insanların kendilerini zorlayıp kumarhanelerde ve kumar durumlarında bu uzun vadeli hedefler için fazla ödeme yaptıkları "uzun vadeli önyargı" veya piyango etkileri adı verilen bir şeye başvururlar. Bu sonuçlar, elbette, Triffat tarzında, risk hakkında düşünmek istediklerinde yalnızca kumarhaneleri düşünen risk almayan kişilerle birlikte, bilim kisvesi altında şarlatanlıktır. Ekonomistler tarafından belirsizliğe ilişkin diğer çalışmalarda olduğu gibi, bunlar da

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Hayatın rastgeleliğini kumarhanelerin kolay işlenebilirliğiyle karıştırmak, benim "oyun yanılgısı" dediğim şeydir (sonra*oyunlar,*(Latince'de "oyunlar" anlamına gelir) — blackjack arkadaşının yaptığı hatayı gördükBölüm 7 Aslında, piyango biletlerinin aşırı pahalı olması gerçeğine dayanarak nadir olaylara yapılan tüm bahisleri eleştirmek, kumarhanelerin uzun vadede kumarbazlardan para kazandığını ve risk alma nedeniyle burada olduğumuzu unutarak tüm risk almayı eleştirmek kadar aptalcadır.*dışarı*kumarhaneler. Dahası, kumarhane bahisleri ve piyango biletlerinin de bilinen bir maksimum getirisi vardır—gerçek hayatta, sınır genellikle gökyüzüdür ve iki durum arasındaki fark önemli olabilir.

Risk almak*değil*kumar ve isteğe bağlılık*değil*piyango biletleri.

Ayrıca, "uzun vadeli" iddialar gülünç bir şekilde seçilmiştir. Tarihte en fazla servet yaratan işletmeleri listelerseniz, hepsinin opsiyonel olduğunu görürsünüz. Ne yazık ki, insanların başkalarından ve vergi mükelleflerinden opsiyon çalması opsiyonelliği vardır (etik bölümde göreceğimiz gibi)Yedinci Kitap), yükseliş potansiyeli olan ve düşüş potansiyeli olmayan şirketlerin CEO'ları gibi. Ancak Amerika'da tarihsel olarak en büyük servet üreticileri, birincisi gayrimenkul (yatırımcıların bankaların aleyhine opsiyonu vardır) ve ikincisi teknolojidir (ki bu da neredeyse tamamen deneme yanılmaya dayanır). Dahası, bankacılık gibi negatif opsiyonelliğe sahip (yani opsiyonelliğin tam tersi) işletmeler tarih boyunca korkunç bir performans göstermiştir: bankalar, patlamalar sayesinde tarihlerinde kazandıkları her kuruşu periyodik olarak kaybederler.

Ancak bunların hepsi, iki evrimdeki (doğal ve bilimsel-teknolojik) isteğe bağlılığın rolüyle karşılaştırıldığında çok küçük kalmaktadır; ikincisini aşağıda inceleyeceğiz. Kitap I V.

Roma Siyaseti Opsiyonelliği Sever

Siyasi sistemler bile bir tür rasyonel kurcalamayı takip eder, insanlar rasyonel olduklarında daha iyi seçeneği tercih ederler: Romalılar siyasi sistemlerini kurcalayarak elde ettiler, "akıl" ile değil. Polybius*Tarihler*Yunan yasama organı Lycurgus'u, siyasi sistemini "sıkıntılardan ders çıkarmadan" kuran ve birkaç yüzyıl sonra "ona" ulaşamayan daha deneyimli Romalılarla karşılaştırır.*herhangi bir akıl yürütme süreci*[vurgu benim], ancak

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

“Birçok mücadele ve sıkıntının disiplini ve felaketlerde kazanılan tecrübelerin ışığında her zaman en iyiyi seçmek.”

Sonraki

Özetleyeyim.Bölüm 10 Seneca'nın fikirlerinde gömülü olan temel asimetriyi gördük: daha fazla yukarı yönlü, aşağı yönlü ve tam tersi. Bu bölüm bu noktayı geliştirdi ve böyle bir asimetrinin bir tezahürünü, eğer istenirse yukarı yönlü olanı, ancak aşağı yönlü olmayanı seçebileceğiniz bir opsiyon biçiminde sundu. Bir opsiyon, kırılganlık karşıtı silahtır.

Bölümün diğer noktası veKitap IV seçeneğin bilginin yerine geçmesidir—aslında kısır bilginin ne olduğunu tam olarak anlamıyorum, çünkü zorunlu olarak belirsiz ve kısırdır. Bu yüzden beceriyle türetildiğini düşündüğümüz birçok şeyin büyük ölçüde seçeneklerden geldiğine dair cesur bir varsayımda bulunuyorum, ancak Thales'in durumuna çok benzeyen ve doğaya çok benzeyen iyi kullanılmış seçeneklerden—anladığımızı iddia ettiğimiz şeyden ziyade.

Bunun anlamı önemsiz değil. Çünkü eğer eğitimin zenginliğe sebep olduğunu, zenginliğin bir sonucu olmadığını veya akıllı eylemlerin ve keşiflerin akıllı fikirlerin sonucu olduğunu düşünüyorsanız, bir sürprizle karşılaşacaksınız. Ne tür bir sürprizle karşılaşacağınızı görelim.

1Sanırım zengin olmanın (sadece bağımsız olmaktan daha fazla) en büyük faydası, zengin insanları (ki bunların çoğunu gösterişli kayak merkezlerinde bulabilirsiniz) hiç ekşi üzüm yemeden hor görebilmektir. Bu osurukların sizin onlardan daha zengin olduğunuzu bilmemesi daha da tatlıdır.

2Doğanın operasyonel üstün performansının zekâdan ziyade opsiyonellikten kaynaklandığını göstermek için bir model olarak kullanacağız; ancak şu doğalcı yanılgıya düşmeyelim: Etik kurallar opsiyonellikten kaynaklanmak zorunda değildir.

3Herkes şanstan ve deneme yanılmadan bahsediyor, ancak bu çok az farka yol açtı. Neden? Çünkü bu şansla ilgili değil, opsiyonellikle ilgili. Tanımı gereği şanstan yararlanılamaz; deneme yanılma hatalara yol açabilir. Opsiyonellik şansın üst yarısını elde etmekle ilgilidir.

4Genellikle opsiyonlardaki kariyerimi tartışmaktan çekinirim, çünkü okuyucunun fikri daha bilimsel uygulamalar yerine finansla ilişkilendireceğinden endişeleniyorum. Türevlerden türetilen teknik içgörüleri kullandığımda ve insanlar bunu finansal bir tartışmayla karıştırdığında çılgına dönüyorum - bunlar yalnızca teknikler, taşınabilir teknikler, çok taşınabilir teknikler, Baal aşkına!

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

BÖLÜM 13

Kuşlara Uçmayı Öğretmek

Son olarak, tekerlek—Proto-Şişman Tony düşüncesi—Merkezi sorun, kuşların ornitologlardan nadiren daha fazla yazmasıdır—Aptallığı bilgelikle birleştirmek, tam tersini yapmaktan daha iyidir

---

Tekerlekli bavulun hikayesini düşünün.

Seyahatlerimin hemen hemen hepsinde çoğunlukla kitaplarla dolu büyük tekerlekli bir valiz taşıyorum. Ağırdır (seyahatlerimde ilgimi çeken kitaplar her zaman sert kapaklı olur).

Haziran 2012'de, JFK uluslararası terminalinin dışında, o genel, ağır, kitaplarla dolu valizi yuvarlarken, valizin altındaki küçük tekerleklere ve onu çekmeye yarayan metal tutacağa baktığımda, kitaplarla dolu valizimi aynı terminalden, dinlenmek ve laktik asidin ağrıyan kollarımdan akmasını sağlamak için düzenli olarak durduğum günleri hatırladım. Bir hamal tutacak param yoktu ve olsa bile, bunu yaparken kendimi rahat hissetmezdim. Aynı terminalden, tekerlekli veya tekerleksiz, otuz yıldır geçiyorum ve bu tezat ürkütücüydü. Hayal gücümüzün ne kadar eksik olduğunu fark ettim: valizlerimizi tekerlekli bir arabanın üstüne koyuyorduk, ama hiç kimse valizin doğrudan altına küçük tekerlekler koymayı düşünmemişti.

Tekerleğin icadı (Mezopotamyalılar tarafından, varsayıyoruz) ile bu parlak uygulama (sıkıcı bir sanayi banliyösünde bir bavul üreticisi tarafından) arasında yaklaşık altı bin yıl geçtiğini hayal edebiliyor musunuz? Ve benim gibi gezginlerin, kaba gümrük memurlarıyla dolu koridorlarda bavulları sürükleyerek geçirdiği milyarlarca saat.

Daha kötüsü, bu, aya bir adam göndermemizden yaklaşık otuz yıl sonra gerçekleşti. Ve birini uzaya göndermek için kullanılan tüm bu karmaşıklığı ve bunun hayatım üzerindeki tamamen ihmal edilebilir etkisini düşünün ve bunu kollarımdaki bu laktik asitle, alt sırtımdaki ağrıyla, avuç içlerimdeki ağrıyla karşılaştırın

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

eller ve uzun bir koridorun önünde çaresizlik hissi. Gerçekten de, son derece önemli olsa da, önemsiz bir şeyden bahsediyoruz: çok basit bir teknoloji.

Ancak teknoloji yalnızca geriye dönük olarak önemsizdir—geleceğe dönük olarak değil. Gödel, Shmodel, Riemann Varsayımı, kuarklar, shmarklar hakkında konuşmak için uzak konferanslara giden tüm o parlak beyinler, genellikle dağınık ve buruşuk halde, beyinlerini böylesine önemsiz bir ulaşım sorununa uygulamayı düşünmeden, valizlerini havaalanı terminallerinden taşımak zorunda kaldılar. (Entelektüel toplumun, basitlik için hiçbir cezanın olmadığı uygulamaya kıyasla "zor" türetmeleri ödüllendirdiğini söylemiştik.) Ve bu parlak beyinler, sözde aşırı gelişmiş beyinlerini böylesine bariz ve önemsiz bir soruna uygulasalardı bile, muhtemelen hiçbir yere varamazlardı.

Bu bize geleceği haritalama şeklimiz hakkında bir şeyler anlatıyor. Biz insanlar hayal gücünden yoksunuz, yarının önemli şeylerinin nasıl göründüğünü bile bilmiyoruz. Rastgeleliği keşiflerle bize kaşıkla yedirmek için kullanıyoruz; bu yüzden kırılganlık karşıtı olmak gereklidir.

Tekerleğin hikayesi bavulun hikayesinden bile daha alçakgönüllülük vericidir: Mezoamerikalıların tekerleği icat etmediğini sürekli hatırlatıyoruz. Onlar icat etmişti. Tekerlekleri vardı. Ancak tekerlekler çocuklara yönelik küçük oyuncaklardaydı. Tıpkı bavul hikayesi gibiydi: Mayalar ve Zapotekler uygulamaya geçmediler. Piramitlerini inşa ettikleri düz alanlarda, el arabaları ve savaş arabaları için ideal olan devasa taş levhaları hareket ettirmek için muazzam miktarda insan emeği, mısır ve laktik asit kullandılar. Hatta onları tahta kütükler üzerinde yuvarladılar. Bu arada, küçük çocukları oyuncaklarını sıva zeminlerde yuvarlıyordu (ya da belki de bunu bile yapmıyorlardı, çünkü oyuncaklar yalnızca morg amaçlı kullanılmış olabilir).

Aynı hikaye buhar makinesi için de geçerlidir: Yunanlılar, elbette eğlence olsun diye, bunun çalışan bir versiyonuna sahipti: İskenderiyeli Hero'nun tanımladığı gibi, ısıtıldığında dönen bir türbin olan aeolipyle. Ancak bu erken keşfi keşfetmemiz için Sanayi Devrimi gerekti.

Büyük dâhiler nasıl kendilerinden öncekileri icat ediyorsa, pratik yenilikler de kendi teorik kökenlerini yaratırlar.

Keşif ve uygulama sürecinde sinsi bir şeyler var
— insanların genellikle evrim dediği bir şey. Biz küçük (veya

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

büyük) tesadüfi değişiklikler, kabul ettiğimizden daha tesadüfi. Büyük konuşuyoruz ama birkaç vizyoner dışında neredeyse hiç hayal gücümüz yok, şeylerin opsiyonelliğini kabul ediyor gibi görünüyorlar. Bize yardımcı olması için biraz rastgeleliğe ihtiyacımız var - çift doz anti-kırılganlıkla. Çünkü rastgelelik iki düzeyde rol oynar: icat ve uygulama. İlk nokta çok şaşırtıcı değil, ancak özellikle kendi keşiflerimiz söz konusu olduğunda şansın rolünü küçümsüyoruz.

Ancak ikinci noktayı anlamam bir ömür sürdü: uygulama mutlaka icattan kaynaklanmaz. Bu da şans ve koşullar gerektirir. Tıp tarihi, bir tedavinin keşfinin ardından çok daha sonra uygulamanın geldiği garip bir diziyle doludur; sanki ikisi tamamen ayrı girişimlermiş gibi, ikincisi birincisinden çok daha zor, çok daha zormuş gibi. Sadece bir şeyi pazara sürmek bile, bir grup muhalif, yönetici, boş takım elbiseli, biçimci, sizi boğulmaya davet eden dağlarca ayrıntı ve zaman zaman kişinin kendi cesareti kırılmış ruh hali ile mücadele etmeyi gerektirir. Başka bir deyişle, seçeneği belirlemek (tekrar ediyorum, bu seçenek körlüğüdür). Burada ihtiyacınız olan tek şey, elinizdekinin ne olduğunu fark edecek bilgeliğe sahip olmaktır.

*Yarı-İcat Edilmiş.*Çünkü yarı icat edilmiş diyebileceğimiz bir şeyler kategorisi var ve yarı icat edilmişi icat edilmişe dönüştürmek çoğu zaman gerçek atılımdır. Bazen bir keşifle ne yapılacağını, yalnızca kendisinin sahip olabileceği bir vizyonu anlamak için bir vizyonere ihtiyacınız olur. Örneğin, bilgisayar faresini veya grafiksel arayüz olarak adlandırılan şeyi ele alalım: Steve Jobs'un onu masanıza, ardından dizüstü bilgisayarınıza koyması gerekti - yalnızca o, görüntüler ve insanlar arasındaki diyalektiğe dair bir vizyona sahipti - daha sonra bir üçlüye sesler ekledi. Dedikleri gibi, "bize bakan" şeyler.

Dahası, en basit "teknolojiler" veya belki de teknolojiler bile değil, tekerlek gibi araçlar dünyayı yönetiyor gibi görünüyor. Abartıya rağmen, teknolojiler dediğimiz şeylerin çok yüksek bir ölüm oranı var, bunu aşağıda göstereceğimBölüm 20 . Hiksosların saldırı silahları ve İskenderiyeli Hero'nun çizimlerinden bu yana geçen üç bin yıl veya daha uzun bir sürede tasarlanan tüm ulaşım araçları arasında, günümüzde bireysel ulaşımın bisikletler ve arabalarla (ve ikisi arasında birkaç varyantla) sınırlı olduğunu düşünün. O zaman bile, teknolojiler ileri geri gidiyor gibi görünüyor, daha doğal ve daha az kırılgan olanlar teknolojik olanların yerini alıyor. Orta Doğu'da doğan tekerlek, Arap istilasının Levant'a daha fazla

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

devenin genel kullanımı ve sakinler devenin tekerleğin kırılgan teknolojisinden daha sağlam olduğunu—dolayısıyla uzun vadede daha verimli olduğunu—anladılar. Ayrıca, bir kişi altı deveyi ancak yalnızca bir arabayı kontrol edebildiğinden, teknolojiden uzaklaşmanın ekonomik olarak daha sağlam olduğu ortaya çıktı.

Bir kez daha, daha azı daha fazladır

Bavulun bu hikayesi, bir porselen kahve fincanına bakarken kırılganlığın basit bir tanımının olduğunu fark ettiğimde beni kızdırdı, dolayısıyla basit ve pratik bir test kuralı: keşif ne kadar basit ve belirgin olursa, onu karmaşık yöntemlerle çözmek için o kadar az donanımlı oluruz. Önemli olan, önemli olanın yalnızca pratik yoluyla ortaya çıkarılabilmesidir. Bu basit, önemsiz derecede basit kurallardan kaç tanesi şu anda bize bakıyor ve gülüyor?

Tekerleğin hikayesi de bu bölümün ana fikrini açıklıyor: hem hükümetler hem de üniversiteler yenilik ve keşif için çok çok az şey yaptılar, çünkü kör edici rasyonalizmlerine ek olarak karmaşık, korkunç, haber değeri olan, anlatılan, bilimsel ve görkemli olanı arıyorlar, nadiren de olsa bavuldaki tekerleği arıyorlar. Basitliğin, fark ettiğim gibi, defnelere yol açmadığını gördüm.

Boşluklara Dikkat Edin

Thales ve tekerlek hikayelerinde gördüğümüz gibi, anti-kırılganlık (deneme-yanılmanın asimetri etkileri sayesinde) zekanın önüne geçiyor. Fakat *bazı* zekaya ihtiyaç vardır. Rasyonellik üzerine yaptığımız tartışmadan, ihtiyacımız olan tek şeyin elimizdekinin daha önce sahip olduğumuzdan daha iyi olduğunu kabul etme yeteneği olduğunu görüyoruz; başka bir deyişle, seçeneğin varlığını kabul etmek (ya da iş dünyasında insanların dediği gibi "seçeneği kullanmak", yani, kendisinden öncekinden daha üstün olan değerli bir alternatiften yararlanmak, birinden diğerine geçmekten belirli bir kazanç elde etmek, sürecin rasyonalitenin gerekli olduğu tek kısmı). Ve teknoloji tarihinden,

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

anti-kırılganlığın bize verdiği seçeneği kullanma yeteneği garantili değildir: şeyler uzun süre bize bakabilir. Tekerlek ile kullanımı arasındaki boşluğu gördük. Tıbbi araştırmacılar bu gecikmeye "çeviri boşluğu" adını verirler, yani resmi keşif ile ilk uygulama arasındaki zaman farkı, aşırı gürültü ve akademik ilgi nedeniyle, Contopoulos-Ioannidis ve meslektaşları tarafından modern zamanlarda uzadığı gösterilmiştir.

Tarihçi David Wooton, mikropların keşfi ile mikropların hastalık nedeni olarak kabul edilmesi arasında iki yüzyıllık bir boşluk, çürümenin mikrop teorisi ile antisepsis'in geliştirilmesi arasında otuz yıllık bir gecikme ve antisepsis ile ilaç tedavisi arasında da altmış yıllık bir gecikme olduğunu belirtmektedir.

Ancak işler kötüye gidebilir. Tıbbın karanlık çağlarında, doktorlar vücuttaki mizah dengesinin saf rasyonalist fikrine güvenirdi ve hastalığın bir dengesizlikten kaynaklandığı varsayılırdı ve bu da böyle bir dengeyi yeniden sağlamak için gerekli olduğu düşünülen bir dizi tedaviye yol açardı. Noga Arikha, mizahlar üzerine yazdığı kitabında, William Harvey'in 1620'lerde kan dolaşımının mekanizmasını gösterdikten sonra, bu tür teorilerin ve ilgili uygulamaların ortadan kalkmasının beklenebileceğini gösterir. Yine de insanlar ruh ve mizahlara atıfta bulunmaya devam ettiler ve doktorlar yüzyıllar boyunca flebotomi (kan alma), lavman (açıklamayı tercih etmiyorum) ve kataplazma (iltihaplı dokuya nemli bir ekmek veya tahıl parçası uygulanması) reçete etmeye devam ettiler. Bu, Pasteur'ün mikropların bu bulaşıcı hastalıkların nedeni olduğuna dair kanıtlarından sonra bile devam etti.

Şimdi, şüpheci bir ampirist olarak, yeni teknolojiye direnmenin doğru olduğunu düşünmüyorum.*mutlaka*mantıksız: testini çalıştırmak için zaman beklemek, eğer şeylerin eksik bir resmine sahip olduğumuzu düşünüyorsak geçerli bir yaklaşım olabilir. Doğal risk yönetimi tam da budur. Ancak, hiç de doğal olmayan ama görünürde zararlı olan eski bir teknolojiye tutunmak ya da yeni bir teknolojiye geçiş (bavuldaki tekerlek gibi) öncekinde olmayan olası yan etkilerden açıkça arınmışsa, bu düpedüz mantıksızdır. Ve kaldırmaya direnmek düpedüz beceriksizlik ve suçtur (söylediğim gibi, doğal olmayan bir şeyin kaldırılması uzun vadeli yan etkilere yol açmaz; genellikle iatrojenik içermez).

Başka bir deyişle, bu tür keşiflerin uygulanmasına karşı direnişe entelektüel bir değer vermiyorum veya bunu gizli bir bilgelikle açıklamıyorum ve

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

risk yönetimi tutumu: bu açıkça yanlıştır. Profesyonellerin kronik kahramanlık ve korkaklık eksikliğini paylaşır: çok az kişi değişim uğruna işlerini ve itibarlarını tehlikeye atmak ister.

Arama ve Hatalar Nasıl Yatırım Olabilir

Deneme yanılmanın insanların anlayamadığı bir baskın değeri vardır: Gerçekten rastgele değildir, daha ziyade, isteğe bağlılık sayesinde, biraz mantık gerektirir. Olumlu sonucu fark etmede ve neyi atacağını bilmede zeki olmak gerekir.

Ve deneme-yanılmayı tamamen rastgele yapmamak için rasyonel olmak gerekir. Eğer oturma odanızda, deneme-yanılma modunda yanlış yere koyduğunuz cüzdanınızı arıyorsanız, aynı yere iki kez bakmayarak rasyonelliğinizi kullanırsınız. Birçok uğraşta, her deneme, her başarısızlık, her biri bir öncekinden daha değerli olan ek bilgiler sağlar; eğer neyin işe yaramadığını veya cüzdanın nerede olmadığını biliyorsanız. Her denemeyle, tam olarak ne aradığınızı bildiğiniz bir ortam varsayarak, bir şeye daha da yaklaşırsınız. Başarısız olan denemeden, giderek*Neresi*gitmek.

Bunu en iyi şekilde, uzun süredir kayıp olan gemi enkazlarını denizin dibinden çıkarma konusunda uzmanlaşmış Greg Stemm'in çalışma biçimiyle açıklayabilirim. 2007'de, (o zamanki) en büyük buluşuna, pozitif aşırı kazançlar arama fikrinden sonra "Kara Kuğu" adını verdi. Buluntu oldukça büyüktü, şu anda değeri bir milyar dolar olan değerli metallerle dolu bir hazineydi. Onun Kara Kuğu'su, İspanyol bir firkateyndir*Nuestra Señora de las Mercedes,*1804 yılında İngilizler tarafından Portekiz'in güney kıyılarında batırılan Stemm, pozitif Kara Kuğuların temsili bir avcısı olduğunu ve böyle bir aramanın son derece kontrollü bir rastgelelik biçimi olduğunu gösterebilen biri olduğunu kanıtladı.

Onunla tanıştım ve fikirlerimi paylaştım: yatırımcıları (o zamanlar benimkiler gibi, çünkü hala o işteydim) çoğunlukla bir define avcısı için "kötü" bir çeyreğin (arama masrafları ama buluntu olmaması anlamına gelir) bir dişçi veya fahişe gibi sabit nakit akışlı bir işte olduğu gibi sıkıntının göstergesi olmadığını anlayacak şekilde programlanmamıştı. Zihinsel alan bağımlılığı nedeniyle insanlar paralarını

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Örneğin, ofis mobilyalarına ilişkin bir araştırma yapıp bunu bir "kayıp" olarak adlandırmayabilir, bunun yerine bir yatırım olarak değerlendirebilir, ancak arama maliyetini bir "kayıp" olarak değerlendirebilir.

Stemm'in yöntemi şu şekildedir. Geminin olabileceği genel alanın kapsamlı bir analizini yapar. Bu veriler olasılık kareleriyle çizilmiş bir haritaya sentezlenir. Daha sonra, daha düşük olasılık alanına geçmeden önce gemi enkazının belirli bir alanda olmadığından emin olmaları gerektiği göz önünde bulundurularak bir arama alanı tasarlanır. Rastgele görünür ama değildir. Evinizde bir hazine aramaya eşdeğerdir: her aramanın bir sonuç üretme olasılığı giderek artar, ancak yalnızca aradığınız alanın hazineyi barındırmadığından emin olabilirseniz.

Bazı okuyucular gemi enkazı avcılığının ahlakı konusunda çok heyecanlı olmayabilir ve bu hazinelerin özel değil ulusal mülk olduğunu düşünebilirler. O halde alanı değiştirelim. Stemm'in kullandığı yöntem, özellikle keşfedilmemiş okyanusların dibinde petrol ve gaz aramaları için geçerlidir, ancak bir farkla: bir gemi enkazında, kazanç hazinenin değeriyle sınırlıdır, petrol sahaları ve diğer doğal kaynaklar ise neredeyse sınırsızdır (veya çok yüksek bir sınıra sahiptir).

Son olarak, rastgele sondaj konusundaki tartışmamı hatırlayınBölüm 6 ve daha yönlendirilmiş tekniklere göre nasıl daha üstün göründüğü. Bu isteğe bağlılık odaklı arama yöntemi aptalca rastgele değildir. İsteğe bağlılık sayesinde evcilleştirilmiş ve hasat edilmiş rastgelelik haline gelir.

Yaratıcı ve Yaratıcı Olmayan Yıkımlar

Genelleştirilmiş deneme yanılmanın bir (küçük) versiyonunu anlayan biri, iyi, *hatalar,*ama asimetri konusunda pek fazla kavrayış olmadan (ya da ne, çünkü Bölüm 12 , isteğe bağlılık olarak adlandırdığımız) ekonomist Joseph Schumpeter'dir. Sistemin iyileşmesi için bazı şeylerin bozulması gerektiğini fark etti - etiketlenen şey*yaratıcı yıkım*—diğer pek çok kavram arasında filozof Karl Marx tarafından geliştirilen ve keşfedilen bir kavram olan bu kavramı aşağıda göstereceğizBölüm 17 , Nietzsche tarafından. Ancak Schumpeter'in bir okuması, onun belirsizlik ve opaklık açısından düşünmediğini gösteriyor; müdahalecilik tarafından tamamen dumanlanmıştı, hükümetlerin emirle yenilik yapabileceği yanılsaması altındaydı, ki bu da ileride çelişeceğimiz bir şey

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

birkaç sayfa. Evrimsel gerilimlerin katmanlaşması kavramını da kavrayamadı. Daha da önemlisi, hem kendisi hem de muhalifleri (matematiği bilmediğini düşünen Harvard ekonomistleri) anti-kırılganlığın asimetri (isteğe bağlılık) etkileri olarak kavramını kaçırdılar, dolayısıyla felsefe taşı -daha sonra- büyümenin aracı olarak. Yani, hayatın yarısını kaçırdılar.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

SOVYET-HARVARD KUŞ BİLİMLERİ BÖLÜMÜ

Şimdi, teknolojik bilginin çok büyük bir kısmı kırılganlık karşıtı, deneme-yanılma yoluyla elde edilen opsiyonellikten geldiği için, bazı insanlar ve bazı kurumlar gerçeği bizden (ve kendilerinden) gizlemek veya rolünü küçümsemek istiyor.

İki tür bilgi düşünün. İlk tür tam olarak "bilgi" değildir; belirsiz karakteri onu bilginin katı tanımlarıyla ilişkilendirmemizi engeller. Açık ve doğrudan bir dilde gerçekten ifade edemediğimiz şeyleri yapmanın bir yoludur - bazen buna bilgi denir *olumsuz*—ama yine de yapıyoruz ve iyi yapıyoruz. İkinci tür daha çok "bilgi" dediğimiz şeye benzer; okulda edindiğiniz, not alabileceğiniz, kodlayabileceğiniz, açıklanabilir, akademikleştirilebilir, rasyonalize edilebilir, resmileştirilebilir, teorileştirilebilir, kodlanabilir, Sovyetleştirilebilir, bürokratikleştirilebilir, Harvardlaştırılabilir, kanıtlanabilir, vb. olan şeydir.

Saf akılcılığın hatası, insan ilişkilerinde ikinci tür olan akademik bilginin rolünün ve gerekliliğinin abartılmasına ve kodlanamayan, daha karmaşık, sezgisel veya deneyime dayalı türün değersizleştirilmesine yol açar.

Bu tür açıklanabilir bilginin yaşamda oynadığı rolün komik bile olmayacak kadar küçük olduğu iddiasına karşı hiçbir kanıt yoktur.

Aslında anti-kırılgan olarak edindiğimiz beceri ve fikirlerin gerçek olduğuna inanma olasılığımız çok yüksektir.*yapmak,*ya da doğal olarak (doğuştan gelen biyolojik içgüdümüzden) bize gelen, kitaplardan, fikirlerden ve akıl yürütmeden gelen. Bunlar tarafından kör ediliriz; hatta beynimizde bizi bu noktaya bulaştıran bir şey bile olabilir. Nasıl olduğunu görelim.

Son zamanlarda teknoloji tanımlarına baktım. Çoğu metin bunu şu şekilde tanımlıyor:*Bilimsel bilginin pratik projelere uygulanması*—bizi, esas olarak ve hatta sadece yüce "bilim"den (isimlerinin önünde ünvanlar bulunan bir rahip grubu etrafında örgütlenmiş) düşük seviyedeki uygulamalara (rahip grubuna üye olmak için gereken entelektüel becerilere sahip olmayan, inisiye olmamış kişiler tarafından uygulanan) doğru giden bir bilgi akışına inanmaya yönlendirir.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Yani, korpusta bilgi türetilmiş haliyle şu şekilde sunulur: temel araştırma bilimsel bilgi üretir, bu da teknolojiler üretir, bu da pratik uygulamalara yol açar, bu da ekonomik büyümeye ve diğer görünüşte ilginç konulara yol açar. Temel araştırmaya yapılan "yatırım"ın getirisi kısmen temel araştırmaya daha fazla yatırım yapılmasına yönlendirilecek ve vatandaşlar Volvo arabaları, kayak tatilleri, Akdeniz diyetleri ve güzelce bakımı yapılan kamu parklarında uzun yaz yürüyüşleri ile bu tür bilgi kaynaklı zenginliğin faydalarından yararlanacak ve refaha kavuşacaktır.

Bu, bilim felsefecisi Francis Bacon'dan esinlenerek Baconian doğrusal modeli olarak adlandırılır; ben de bu modelin bilim insanı Terence Kealey tarafından (ki kendisi bir biyokimyacı olarak bilim tarihçisi değil, uygulayıcı bir bilim insanıdır) aşağıdaki şekilde sunulmasını uyarlıyorum:

Akademi→ Uygulamalı Bilim ve Teknoloji→ Pratik

Bu model atom bombasının inşası gibi bazı çok dar (ancak çokça reklamı yapılan) durumlarda geçerli olabilirken, incelediğim alanların çoğunda tam tersi doğru gibi görünüyor. Ya da en azından bu modelin doğru olduğu garanti edilmiyor ve şok edici olan, doğru olduğuna dair kesin bir kanıtımız yok. Akademinin bilime ve teknolojiye yardımcı olması, bunun da uygulamaya yardımcı olması olabilir, ancak daha sonra göreceğimiz gibi, beklenmeyen, teleolojik olmayan yollarla (başka bir deyişle,*yönlendirilmiş araştırma*(bu bir yanılsama da olabilir).

Kuş metaforuna geri dönelim. Şu olayı düşünün: Bir grup hiyeratik kişi (Harvard veya benzeri bir yerden) kuşlara nasıl uçacaklarını öğretiyor. Altmışlı yaşlarında, siyah cübbeler giymiş, jargon dolu bir İngilizceyle görev yapan kel erkekleri hayal edin, arada sırada denklemler de var. Kuş uçuyor. Harika bir doğrulama! Kuşun kendilerine itaat ettiğini, kusursuz bir nedensel çıkarım olduğunu belirten kitaplar, makaleler ve raporlar yazmak için ornitoloji bölümüne koşuyorlar. Harvard Ornitoloji Bölümü artık kuşların uçması için vazgeçilmez. Katkıları için hükümet araştırma fonları alacak.

Matematik→ Ornitolojik navigasyon ve kanat çırpma teknolojiler→ (nankör) kuşlar uçar

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Kuşların böyle makaleler ve kitaplar yazmaması da olur, muhtemelen sadece kuş oldukları için, bu yüzden hikayenin onların tarafını asla öğrenemeyiz. Bu arada, rahipler kendi hikayelerini Harvard öncesi ders günlerinin koşullarından tamamen habersiz olan yeni nesil insanlara yayınlamaya devam ederler. Kimse kuşların derslere ihtiyaç duymaması olasılığını tartışmıyor ve hiç kimse büyük bilimsel kuruluşun böyle bir yardımı olmadan uçan kuş sayısına bakmak için hiçbir teşvike sahip değil.

Sorun şu ki yukarıda yazdıklarım saçma görünüyor, ancak alan değişikliği bunu makul gösteriyor. Açıkça, kuşların uçmayı öğrenmesinin ornitologlar sayesinde olduğunu asla düşünmüyoruz ve eğer bazı insanlar böyle bir inanca sahipse, kuşları ikna etmeleri zor olurdu. Peki, neden "kuşları" antropomorfize edip "insanlar"la değiştirdiğimizde, insanların dersler sayesinde bir şeyler yapmayı öğrendiği fikri makul hale geliyor? İnsan faaliyeti söz konusu olduğunda, meseleler aniden bizim için kafa karıştırıcı hale geliyor.

Yani illüzyon, hükümet fonlaması, vergi dolarları, Washington'daki şişen (ve kendi kendini besleyen) bürokrasiler kuşların daha iyi uçmasına yardımcı olmaya adanmışken, giderek büyüyor. İnsanlar bu tür fonları kesmeye başladığında sorunlar ortaya çıkıyor; kuşların uçmasına yardımcı olmayarak onları öldürmekle ilgili bir dizi suçlamayla.

Yidiş atasözünde olduğu gibi: "Öğrenci zekiyse, öğretmen itibarını alır." Bu katkı yanılsamaları büyük ölçüde doğrulama yanılgılarından kaynaklanır: tarihin, hakkında yazabilenlere (kazanan veya kaybeden) ait olması üzücü gerçeğine ek olarak, hesapları yazanların doğrulayıcı gerçekleri (ne işe yaradığını) sunabilmesi ancak neyin işe yarayıp neyin başarısız olduğuna dair eksiksiz bir resim sunamamaları nedeniyle ikinci bir önyargı ortaya çıkar. Örneğin, yönlendirilmiş araştırma size fonlama yoluyla neyin işe yaradığını (AIDS ilaçları veya bazı modern tasarımcı ilaçlar gibi) söyler, neyin başarısız olduğunu değil; bu nedenle rastgele olandan daha iyi durumda olduğu izlenimine kapılabilirsiniz.

Ve tabii ki iatrojenikler asla söylemin bir parçası değildir. Eğitimin bazı yerlerde size zarar verip vermediğini asla söylemezler.

Dolayısıyla alternatif sürecin veya böyle bir sürecin, bir döngünün olasılığına karşı kör kalıyoruz:

> *Rastgele Kurcalama (anti-kırılgan)→ Sezgisel yöntemler (teknoloji)→ Uygulama ve Çıraklık→ Rastgele Kurcalama (anti-kırılgan)→ Sezgisel yöntemler (teknoloji)→ Uygulama ve Çıraklık ...*

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Yukarıdaki döngüye paralel olarak,

> *Pratik→ Akademik Teoriler→ Akademik Teoriler→ Akademik Teoriler→ Akademik Teoriler... (elbette bazı istisnalar, bazı kazara sızıntılar var, ama bunlar gerçekten nadir, abartılmış ve aşırı genelleştirilmiş bilgilerdir).*

Şimdi, kritik bir şekilde, sözde Baconian modelindeki dolandırıcılığı, Harvard'ın uçma ve kuşları inceleme derslerinin öncesindeki günlerdeki olaylara bakarak tespit edebilirsiniz. Bu, volatilite konusunda uygulayıcıdan araştırmacıya dönüşen kendi kariyerimde, bazı şanslı olaylar sayesinde tesadüfen bulduğum şeydir (aslında, tesadüfen). Ancak ondan önce, epifenomenler ve eğitim okunu açıklayayım.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

EPİFENOMENA

Sovyet-Harvard yanılsaması (kuşlara uçma konusunda ders vermek ve bu dersin bu harika becerilerin nedeni olduğuna inanmak) nedensel yanılsamalar sınıfına aittir.*epifenomen*. Bu yanılsamalar nelerdir? Bir geminin köprüsünde veya dümenci istasyonunda önünüzde büyük bir pusula ile zaman geçirdiğinizde, pusulanın sadece geminin yönünü yansıtmaktan ziyade gemiyi yönlendirdiği izlenimini kolayca edinebilirsiniz.

Kuşlara nasıl uçacaklarını öğretme etkisi, epifenomenal inancın bir örneğidir: Zengin ve gelişmiş ülkelerde yüksek düzeyde akademik araştırma görüyoruz ve bu da bizi araştırmanın zenginliğin yaratıcısı olduğunu eleştirel olmayan bir şekilde düşünmeye yönlendiriyor. Bir epifenomende, genellikle A'yı B'yi gözlemlemeden gözlemlemezsiniz, bu yüzden kültürel çerçeveye veya yerel gazeteciye makul görünen şeye bağlı olarak A'nın B'ye veya B'nin A'ya neden olduğunu düşünmeniz olasıdır.

Çok sayıda çocuğun kısa saçlı olması göz önüne alındığında, kısa saçın cinsiyeti belirlediği veya kravat takmanın bir kişiyi iş adamı yaptığı yanılsamasına nadiren kapılırız. Ancak, özellikle haber odaklı bir kültüre dalmışken, başka epifenomenelere düşmek kolaydır.

Ve bu epifenomların eylemi körüklemesinin tuzağını kolayca görüp, sonra da geriye dönük olarak haklı çıkarabiliriz. Bir diktatör—tıpkı bir hükümet gibi—alternatif kolayca görülemediği veya özel çıkar grupları tarafından gizlendiği için kendini vazgeçilmez hissedecektir. Örneğin, Amerika Birleşik Devletleri Federal Rezerv Bankası ekonomide tahribata yol açabilir ancak bunun etkililiğine ikna olmuş hissedebilir. İnsanlar alternatiften korkar.

Açgözlülük Bir Neden Olarak

Ne zaman bir ekonomik kriz yaşansa, bunun nedeni olarak açgözlülük gösterilir ve bu da bize açgözlülüğün köküne inip onu hayattan çıkarabilseydik krizlerin ortadan kalkacağı izlenimini verir. Dahası,

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

açgözlülüğün yeni olduğuna inanıyorlar, çünkü bu vahşi ekonomik krizler yeni. Bu bir epifenomendir: açgözlülük sistemsel kırılganlıktan çok daha eskidir. Tarihte göz alabildiğine kadar var olmuştur. Virgil'in şu sözünden*altın açgözlülüğü*ve ifade*radix malorum est cupiditas*(Yeni Ahit'in Latince versiyonundan), her ikisi de yirmi asırdan fazla bir süre önce ifade edilmiş olsa da, aynı açgözlülük sorunlarının yüzyıllar boyunca ortaya atıldığını ve o zamandan beri geliştirdiğimiz çeşitli siyasi sistemlere rağmen elbette bir çare bulunmadığını biliyoruz. Trollope'un romanı*Şimdiki Yaşam Biçimimiz,* Yaklaşık bir buçuk asır önce yayınlanmış olan bu kitap, 1988'de "açgözlülük on yılı"na dair haykırışlarla veya 2008'de "kapitalizmin açgözlülüğü"ne dair kınamalarla duyduğum açgözlülük ve dolandırıcıların yeniden canlanmasıyla ilgili aynı şikayeti gösteriyor. Şaşırtıcı bir düzenlilikle, açgözlülük (a) yeni ve (b) tedavi edilebilir bir şey olarak görülüyor. Bir Prokrustes yatağı yaklaşımı; açgözlülüğe dayanıklı sistemler inşa edebildiğimiz kadar kolay bir şekilde insanları değiştiremeyiz ve kimse basit bir şey düşünmüyor
çözümler.[1]

Benzer şekilde, "dikkat eksikliği" sıklıkla bir hatanın nedeni olarak öne sürülür (bunu Société Générale hikayesinde göreceğiz)Kitap V, sebep büyüklük ve kırılganlıktı). Ama dikkatsizlik bir mafya babasının ölüm sebebi değildir; ölüm sebebi düşman edinmektir, çaresi ise dost edinmektir.

Epifenomenler Çürütülüyor

Kültürel söylem ve bilinçteki epifenomeni, olayların sırasına bakarak ve birinin her zaman diğerinden önce gelip gelmediğini kontrol ederek ortaya çıkarabiliriz. Bu, merhum Clive Granger (kendisi de zarif bir beyefendi) tarafından geliştirilmiş bir yöntemdir, Ekonomi alanında hak edilmiş bir "Nobel", İsveç Merkez Bankası'nın (Sveriges Riksbank) Alfred Nobel onuruna çok sayıda fragilista'ya verdiği ödüldür. Bilim felsefecilerinin nedenselliği belirlemek için kullanabilecekleri tek titiz bilimsel tekniktir, çünkü artık dizilere bakarak sözde "Granger nedenini" çıkarabilir, hatta ölçebilirler. Epifenomenal durumlarda, A ve B'yi birlikte görürsünüz. Ancak, diziyi göz önünde bulundurarak analizinizi geliştirirseniz, böylece bir zaman boyutu eklerseniz - hangisi önce gerçekleşir, A mı yoksa B mi? - ve kanıtları analiz ederseniz, o zaman gerçekten A'nın B'ye neden olup olmadığını göreceksiniz.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Ayrıca Granger'ın farklılıkları inceleme gibi harika bir fikri vardı, yani, *değişiklikler*A ve B'de, sadece A ve B seviyelerinde değil. Granger'ın yönteminin beni kesin olarak "A'nın B'ye neden olduğuna" inanmaya yönlendirebileceğine inanmasam da, sahte nedenselliği çürütmeme kesinlikle yardımcı olabilir ve "B'nin A'ya neden olduğu ifadesinin yanlış olduğu" veya diziden yeterli kanıt olmadığı iddiasını ortaya atmama izin verebilir.

Teori ile pratik arasındaki önemli fark, tam olarak olayların sırasını tespit etme ve sırayı hafızada tutmada yatar. Eğer hayat ileriye doğru yaşanıp geriye doğru hatırlanıyorsa, Kierkegaard'ın gözlemlediği gibi, o zaman kitaplar bu etkiyi daha da kötüleştirir—kendi anılarımız, öğrenmemiz ve içgüdümüzde sıralar vardır. Bugün ayakta duran ve olaylara bakan birisi *onları yaşamadan*çoğunlukla olayların dizilimi tarafından karıştırılmaktan kaynaklanan nedensellik yanılsamaları geliştirmeye meyilli olacaktır. Gerçek hayatta, tüm önyargılara rağmen, tarih öğrencisine görünen aynı sayıda asenkronluk yoktur. Yalanlarla dolu, önyargılarla dolu iğrenç tarih!

Nedenselliği çürütmek için bir hile örneği: Daha ölmedim bile ama çalışmalarım hakkında çarpıtmalar görüyorum. Yazarlar, sanki insanlar kitap okuyup fikirler geliştirmiş gibi, fikirlerimin bir kökeni hakkında teoriler üretiyorlar, belki de tam tersinin olup olmadığını merak etmiyorlar; insanlar zihinsel programlarını destekleyen kitaplar arıyorlar. Bir gazeteci (Anatole Kaletsky) Benoît Mandelbrot'un kitabım üzerindeki etkisini gördü *Rastgelelik Tarafından Aldatılmak,*2001'de Mandelbrot'un kim olduğunu bilmediğimde yayınlandı. Basit: Gazeteci bir tür alanda düşünce benzerliklerini ve yaş kıdemini fark etti ve hemen yanlış çıkarımı yaptı. Benzer düşünen insanların bir arada kalmaya meyilli olduğunu ve bu tür entelektüel benzerliğin ilişkiyi tam tersi değil, yarattığını düşünmedi. Bu beni kültürel tarihte okuduğumuz usta-çırak ilişkilerinden şüphelendiriyor: Öğrencilerim olarak adlandırılan tüm insanlar, benzer düşünen insanlar olduğumuz için öğrencilerim oldular.

Kiraz Toplama (veya Doğrulama Yanılgısı)

Ülkelerin ürünlerini tanıtmak için kullandıkları turist broşürlerini düşünün: Size sunulan resimlerin, orada karşılaşacağınız her şeyden çok daha iyi görüneceğini bekleyebilirsiniz. Ve önyargı,

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

(insanların sağduyusu sayesinde düzelttiği) fark, şu şekilde ölçülebilir: *turist broşüründe gösterilen ülke*eksi*çıplak gözle görülen ülke*. Bu fark küçük veya büyük olabilir. Biz de bu tür düzeltmeleri ticari ürünlerle yapıyoruz, reklamlara aşırı güvenmiyoruz.

Ama bilim, tıp ve matematik arasındaki farkı düzeltmiyoruz, aynı sebeplerden dolayı iatrojeniklere dikkat etmiyoruz. Biz sofistike olanın tutkunuyuz.

Kurumsal araştırmalarda, kişi hikayesini doğrulayan gerçekleri seçici bir şekilde bildirebilir, onu çürüten veya ona uygulanmayan gerçekleri ifşa etmeden - bu nedenle bilimin kamuoyu algısı, son derece kavramsallaştırılmış, net ve saflaştırılmış Harvard yöntemlerinin gerekliliğine inanmaya doğru önyargılıdır. Ve istatistiksel araştırmalar bu tek taraflılıkla lekelenme eğilimindedir. Kişinin doğrulayıcıdan çok doğrulayıcı olmayana güvenmesi için bir başka neden.

Akademi bize ne yaptığını, ne yapmadığını değil, söyleyecek kadar donanımlıdır — yöntemlerinin vazgeçilmezliği bu yüzdendir. Bu, hayattaki birçok şey için geçerlidir. Tüccarlar başarılarından bahseder, bu yüzden zeki olduklarına inanılır—gizli başarısızlıklara bakılmaz. Akademik bilime gelince: birkaç yıl önce, sicim teorisiyle ünlenen büyük İngiliz-Lübnanlı matematikçi Michael Atiyah, Lübnan'da bulunan bir matematik araştırma merkezi için fon toplamak üzere New York'a geldi. Konuşmasında, matematiğin toplum ve modern yaşam için yararlı olduğu uygulamaları sıraladı, örneğin trafik sinyalizasyonu. Tamam. Peki ya matematiğin bizi felakete sürüklediği alanlar (örneğin ekonomi veya finans gibi, sistemi havaya uçurduğu alanlar) ne olacak? Peki ya matematiğin ulaşamayacağı alanlar? Hemen orada farklı bir proje aklıma geldi: Matematiğin sonuç üretemediği, dolayısıyla zarar verdiği yerlerin bir kataloğu.

Kiraz toplamanın isteğe bağlılığı vardır: Hikayeyi anlatan (ve yayınlayan) kişi, doğrulayıcı örnekleri gösterme ve geri kalanını tamamen görmezden gelme avantajına sahiptir ve oynaklık ve dağılım ne kadar fazlaysa, en iyi hikaye o kadar pembe olur (ve en kötü hikaye o kadar karanlık olur). İsteğe bağlılığı olan biri (hikayesini seçme ve tercih etme hakkı) yalnızca amacına uygun olanı bildirir. Hikayenizin olumlu tarafını alıp olumsuz tarafını gizlersiniz, böylece yalnızca sansasyonel olan sayılır.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Gerçek dünya, anti-kırılganlığın zekasına dayanır, ancak hiçbir üniversite bunu yutmaz; tıpkı müdahalecilerin, müdahaleleri olmadan işlerin düzelebileceğini kabul etmemeleri gibi. Üniversitelerin toplumda zenginlik ve yararlı bilginin büyümesini sağladığı fikrine geri dönelim. Burada bir nedensel yanılsama var; onu parçalamanın zamanı geldi.

1Demokrasi epifenomenal midir? İddiaya göre, demokrasi seçmenlerin bu kutsal rasyonel karar alma süreci sayesinde işliyor. Ancak demokrasinin tamamen başka bir şeye tesadüfen bağlı bir şey olabileceğini, insanların tamamen belirsiz sebeplerle oy kullanmayı sevmesinin yan etkisi olabileceğini, tıpkı insanların sadece kendilerini ifade etmek için kendilerini ifade etmekten hoşlanmaları gibi. (Bu soruyu bir keresinde bir siyaset bilimi konferansında sormuştum ve boş inek suratlarından başka hiçbir şey elde edememiştim, hatta bir gülümseme bile.)

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

BÖLÜM 14

İki Şey “Aynı Şey” Olmadığında

Yeşil kereste bir başka "mavi"—Keşif okunu aradığımız yer—Irak'ı Pakistan'ın ortasına koymak—Prometheus asla geriye bakmadı

Bu satırları, bilgi okunu düşünmek için uygun bir yerde yazıyorum: Çölün ortasından sanki petrolle sulanmış gibi fışkıran bir şehir olan Abu Dabi.

Hükümetlerin petrol gelirleriyle finanse edilen bu devasa üniversitelerin, petrol rezervlerinin prestijli üniversitelerden profesörler işe alınarak ve çocuklarını okula göndererek (ya da, olduğu gibi, çocuklarının okula gitme isteği duymasını bekleyerek, çünkü Abu Dabi'deki birçok öğrenci Bulgaristan, Sırbistan veya Makedonya'dan ücretsiz eğitim alıyor) bilgiye dönüştürülebileceği varsayımıyla inşa edildiğini görmek beni rahatsız ediyor. Daha da iyisi, tek bir çekle, Sorbonne ve New York Üniversitesi (ve daha fazlası) gibi yurtdışından tüm bir okulu ithal edebilirler. Yani, birkaç yıl içinde, bu toplumun üyeleri büyük bir teknolojik gelişmenin faydalarını toplayacaklar.

Eğer bu düşünceyi kabul edersek, makul bir yatırım gibi görünüyor. *Üniversite bilgisi ekonomik zenginlik yaratır*. Fakat bu, ampirizmden çok batıl inançtan kaynaklanan bir inançtır. İsviçre'nin hikayesini hatırlayın Bölüm 5 —resmi eğitim seviyesinin çok düşük olduğu bir yer. Acaba mide bulantım, bu çöl kabilelerinin kaynaklarını kurutan ve onları Batı üniversitelerinden yöneticilere yönlendiren kuruluş tarafından paralarından koparıldığı hissinden mi kaynaklanıyor. Zenginlikleri petrol kaynaklıydı, mesleki bir bilgi birikiminden değil, bu yüzden eğitim harcamalarının tamamen kısır olduğundan ve büyük bir kaynak transferi olduğundan eminim (vatandaşlarını doğal olarak, koşullara göre para kazanmaya zorlayarak kırılganlık karşıtı sömürmekten ziyade).

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Stres Faktörleri Nerede?

Abu Dabi modelinden kaçan bir şey var. Stres faktörleri nerede?

Seneca ve Ovid'in, sofistikeliğin ihtiyaçtan, başarının ise zorluklardan doğduğuna dair sözünü hatırlayın; aslında ortaçağda ortaya çıkan bu türden pek çok varyasyon vardır (örneğin;*gereklilikler magistra*Erasmus'ta) günlük konuşma dilimize girmiş, "zorunluluk icadın anasıdır" ifadesinde olduğu gibi. En iyisi, her zamanki gibi, usta aforizmacı Publilius Syrus'tan: "yoksulluk deneyimler yaratır" (*hominem experiri multa paupertas iubet*). Ancak bu ifade ve fikir, Euripides, Pseudo-Theoctitus, Plautus, Apuleus, Zenobius, Juvenal gibi pek çok klasik yazarda bir şekilde ortaya çıkmıştır ve elbette günümüzde “travma sonrası büyüme” olarak adlandırılmaktadır.

Abu Dabi'deki durumun tam tersini gördüm. Kökenim olan Levanten köyüm Amioun, savaş sırasında yağmalandı ve boşaltıldı, sakinleri gezegenin dört bir yanına sürgüne gönderildi. Yirmi beş yıl sonra, intikamla geri dönen, zengin bir yer oldu: dinamitlenen kendi evim, şimdi*daha büyük*Önceki versiyondan daha iyi. Babam, kırsalda villaların çoğalmasını bana gösterirken bu yeni zenginleri hayıflanarak sakince bana, "Sen de burada kalsaydın, bir plaj serserisi olurdun. Amiounlular ancak sarsıldıklarında iyi olurlar." dedi. Bu anti-kırılganlıktır.

Sanat İçin Sanat, Öğrenmek İçin Öğrenmek

Şimdi nedensel okun yönüne dair kanıtlara bakalım, yani ders odaklı bilginin refaha yol açıp açmadığına. Ciddi ampirik araştırmalar (çoğunlukla o zamanlar Dünya Bankası ekonomisti olan Lant Pritchet'e teşekkürler) genel eğitim düzeyini yükseltmenin bir ülke düzeyinde geliri artırdığına dair hiçbir kanıt göstermiyor. Ancak bunun tam tersinin doğru olduğunu, zenginliğin eğitimin yükselmesine yol açtığını biliyoruz; optik bir yanılsama değil. Dünya Bankası rakamlarına başvurmamıza gerek yok, bunu bir koltuktan çıkarabiliriz. Okun yönünü bulalım:

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Eğitim→Zenginlik ve Ekonomik Büyüme

veya

Zenginlik ve Ekonomik Büyüme→Eğitim

Ve kanıtları kontrol etmek çok kolay, önümüzde öylece duruyor. Hem zengin hem de belli bir eğitim seviyesine sahip ülkelere bakarak ve hangi koşulun diğerinden önce geldiğini göz önünde bulundurarak elde edilebilir. Aşağıdaki güçlü ve*az-çoktur*-tarzı argüman, düzenbaz ekonomist Ha-Joon Chang tarafından. 1960'ta Tayvan'ın okuryazarlık oranı Filipinler'den çok daha düşüktü ve kişi başına düşen gelir yarı yarıyaydı; bugün Tayvan'ın geliri on katına çıktı. Aynı zamanda, Kore'nin okuryazarlık oranı Arjantin'den (dünyanın en yükseklerinden birine sahipti) çok daha düşüktü ve kişi başına düşen gelir yaklaşık beşte biriydi; bugün üç katına çıktı. Dahası, aynı dönemde, Sahra altı Afrika'da okuryazarlık oranlarında belirgin bir artış görüldü ve buna yaşam standartlarında bir düşüş eşlik etti. Örnekleri çoğaltabiliriz (Pritchet'in çalışması oldukça kapsamlıdır), ancak insanların neden basit gerçeği, yani*rastgelelik tarafından aldatılmış*etki: salt çağrışımsal olanı nedensel olanla karıştırmak, yani zengin ülkeler eğitimliyse, eğitimin bir ülkeyi zenginleştirdiği sonucunu çıkarmak, hatta kontrol bile etmeden. Burada yine epifenomen. (Mantıktaki hata biraz hayalperest düşünceden kaynaklanıyor, çünkü eğitim "iyi" olarak kabul ediliyor; insanların bir ülkenin zenginliği ile "kötü" bir şey, örneğin çöküş arasında epifenomensel bir ilişki kurmamalarını ve çöküşün veya yüksek intihar oranı gibi başka bir zenginlik hastalığının da zenginlik yarattığı sonucunu çıkarmamalarını merak ediyorum.)

Bir birey için eğitimin işe yaramadığını söylemiyorum: kişinin kendi kariyeri için faydalı referanslar oluşturur; ancak bu etki ülke düzeyinde ortadan kalkar. Eğitim, ailelerin gelirini nesiller boyunca dengeler. Bir tüccar para kazanır, sonra çocukları Sorbonne'a gider, doktor ve hakim olurlar. Aile servetini korur çünkü diplomalar, üyelerin atalarından kalma servet tükendikten uzun süre sonra bile orta sınıfta kalmalarını sağlar. Ancak bu etkiler ülkeler için geçerli değildir.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Ayrıca, Alison Wolf, Microsoft veya British Aerospace'in ileri düzeyde bilgi olmadan hayal edilmesinin zor olduğu noktasından, daha fazla eğitimin daha fazla zenginlik anlamına geldiği fikrine geçişteki mantık hatasını çürütüyor. "Politikacılarımızı ve yorumcularımızı bu kadar büyüleyen basit tek yönlü ilişki — eğitim harcamaları içeri, ekonomik büyüme dışarı—basitçe mevcut değil. Dahası, eğitim sektörü ne kadar büyük ve karmaşık olursa, üretkenlikle olan bağlantılar o kadar az belirgin hale gelir." Ve Pritchet'e benzer şekilde, Mısır gibi ülkelere bakıyor ve eğitimde geçirdiği dev sıçramanın, Ülkeleri Sıralama Tablolarında Önemli veya Önemsiz Yapan Çok Değerli Altın GSYİH Büyümesine dönüşmediğini gösteriyor.

Bu argüman, nüfus eşitsizliğini azaltmak, yoksulların iyi edebiyata erişebilmesini ve Dickens, Victor Hugo veya Julien Gracq okuyabilmesini sağlamak veya yoksul ülkelerde kadınların özgürlüğünü artırmak gibi asil amaçlar için hükümet eğitim politikalarının benimsenmesine karşı değildir, ki bu da doğum oranını düşürür. Ancak bu tür konularda "büyüme" veya "zenginlik" bahaneleri kullanılmamalıdır.

Bir keresinde bir partide Alison Wolf'la karşılaştım (partiler opsiyonellik için harikadır). Resmi eğitimin finansmanının etkinliğinin eksikliğine dair kanıtlarını diğer insanlara açıklamasını istediğimde, bir kişi şüpheciliğimizden bıktı. Wolf'un ona cevabı "gerçek eğitim budur" oldu, sohbet eden insanlarla dolu bir odayı işaret ederek. Buna göre, bilginin önemli olmadığını söylemiyorum; bu tartışmadaki şüphecilik, açık pazardan satın alınabilen ve kendini tanıtmak için kullanılabilen, emtia haline getirilmiş, önceden paketlenmiş ve pembe kaplamalı bilgi markası için geçerlidir. Ayrıca, okuyucuya burs ve organize eğitimin aynı şey olmadığını hatırlatmama izin verin.

Başka bir parti hikayesi. Bir keresinde, resmi bir gösterişli akşam yemeğinde, bir adam kısa bir konuşmada Amerika Birleşik Devletleri'ndeki eğitim seviyesini kınadı - düşük matematik notları korkutmacasına kapılmıştı. Diğer tüm görüşlerine katılmama rağmen, araya girme ihtiyacı hissettim. Amerika'nın değerlerinin "dışbükey" risk alma olduğunu ve bu helikopter anne kültürleri gibi olmadığımız için mutlu olduğumu belirtmek için sözünü kestim - burada yazdığım türden şeyler. Herkes şok olmuştu, ya kafası karışmıştı ya da ağır ama pasif bir şekilde karşı çıkıyorlardı, bana destek olmak için gelen bir kişi hariç. Onun New York City okul sisteminin başkanı olduğu ortaya çıktı.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Ayrıca, üniversitelerin hiç bilgi üretmediğini ve büyümeye yardımcı olmadığını (elbette bizi geriye götüren çoğu standart ekonomi ve diğer batıl inançlar dışında) söylemiyorum; sadece onların rolünün aşırı abartıldığını ve üyelerinin çoğunlukla yüzeysel izlenimlere dayanarak yanlış nedensel bağlantılar kurmak için safdilliğimizi istismar ettiğini söylüyorum.

Cilalı Akşam Yemeği Ortakları

Eğitimin aile gelirlerini istikrara kavuşturmasının yanı sıra faydaları da vardır. Eğitim, bireyleri daha cilalı yemek arkadaşları yapar, örneğin, ihmal edilemez bir şey. Ancak insanları ekonomiyi iyileştirmek için eğitme fikri oldukça yenidir. İngiliz hükümeti, elli yıl kadar önce, bugün sahip olduğumuzdan farklı bir eğitim amacını belgelemiştir: değerleri yükseltmek, iyi vatandaşlar yapmak ve "öğrenmek", ekonomik büyüme değil (o zamanlar aptal değillerdi) - Alison Wolf tarafından da vurgulanan bir nokta.

Benzer şekilde, eski zamanlarda öğrenmek, öğrenmek uğrunaydı, birini konuşmaya değer iyi bir insan yapmak içindi, şehrin sıkı korunan kasalarındaki altın stokunu artırmak için değil. Girişimciler, özellikle teknik işlerde çalışanlar, mutlaka akşam yemeği için en iyi insanlar değildir. İnsanları işe alırken önceki mesleğimde kullandığım bir kuralı hatırlıyorum (adı "bir müzeye gittiklerinde duvardaki Cézanne'a bakanları, çöp kutusunun içindekilere odaklananlardan ayırmak"): sohbetleri ne kadar ilginçse, o kadar kültürlü olurlarsa, gerçek iş hayatında yaptıkları işte etkili olduklarını düşünmeye o kadar çok kapılırlar (psikologların*halo etkisi,* kayak yapma becerisinin bir çömlek atölyesini veya bir banka bölümünü yönetme becerisine kusursuz bir şekilde dönüştüğü veya iyi bir yöneticinin
(Satranç oyuncusu gerçek hayatta iyi bir stratejist olurdu).[1]

Açıkçası, eşitlemek titizlik değildir*yapma becerileri*ile*konuşma becerileri.* İyi uygulayıcılarla ilgili deneyimim, tamamen anlaşılmaz olabildikleridir; içgörülerini ve içsel tutarlılıklarını zarif bir stile ve anlatıya dönüştürmek için çok fazla enerji harcamak zorunda değillerdir. Girişimciler sadece eylemciler olarak seçilirler, düşünürler olarak değil ve eylemciler yaparlar, konuşmazlar ve bu da haksızlık, yanlışlık ve düpedüz hakaret olurdu.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

onları konuşma bölümünde ölçün. Zanaatkarlar için de aynı şey geçerlidir: kalite ürünlerinde yatar, konuşmalarında değil - aslında kolayca yanlış inançlara sahip olabilirler ve bu da bir yan etki olarak (ters iatrojenikler) onları daha iyi ürünler yapmaya yönlendirir, ne olmuş yani? Öte yandan bürokratlar, nesnel bir başarı ölçütünün olmaması ve piyasa güçlerinin yokluğu nedeniyle, yüzeysel görünüm ve zarafetin "hale etkileri"ne göre seçilirler. Yan etki, onları konuşmada daha iyi hale getirmektir. Birleşmiş Milletler çalışanıyla bir akşam yemeğinin, Fat Tony'nin kuzenlerinden bazılarıyla veya devrelere takıntılı bir bilgisayar girişimcisiyle bir akşam yemeğinden daha ilginç konuları kapsayacağından oldukça eminim.

Bu düşünce kusuruna daha derinlemesine bakalım.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

YEŞİL KERESTE YANLIŞLIĞI

Finans alanında nadide şarlatan olmayan kitaplardan birinde, betimleyici bir şekilde şöyle deniyor: *Bir Milyon Dolar Kaybederek Öğrendiklerim* kahraman büyük bir keşif yapar. "Yeşil kereste" adı verilen bir emtiada en başarılı tüccarlardan biri olan Joe Siegel adlı bir adamın aslında bunun yeşil boyalı kereste olduğunu düşündüğünü (kurutulmamış olduğu için yeşil olarak adlandırılan taze kesilmiş kereste yerine) belirtir. Ve bu malları ticarete dökmeyi meslek edinmiştir! Bu arada anlatıcı, emtia fiyatlarının hareket etmesine neyin sebep olduğu konusunda büyük entelektüel teoriler ve anlatılar peşindeydi ve iflas etti.

Kereste konusunda başarılı bir uzmanın "yeşil" tanımı gibi temel konulardan habersiz olması değil mesele. Ayrıca kereste konusunda uzman olmayanların önemsiz olduğunu düşündüğü şeyleri de biliyordu. Cahil dediğimiz insanlar cahil olmayabilir.

Gerçek şu ki, kerestedeki sipariş akışını ve olağan anlatıyı tahmin etmek, dışarıdan önemli olduğu varsayılan ayrıntılarla pek az alakalıydı. Sahada bir şeyler yapan insanlar belirli bir sınava tabi tutulmazlar; en anlatısal olmayan şekilde seçilirler - güzel argümanlar pek fark yaratmaz. Evrim anlatılara dayanmaz, insanlar dayanır. Evrimin mavi renk için bir kelimeye ihtiyacı yoktur.

O halde şunu diyelim: *yeşil kereste yanılgısı* Birinin gerekli bilginin kaynağını (kerestenin yeşilliği) dışarıdan daha az görünen, daha az anlaşılabilir, daha az anlatılabilir başka bir şeyle karıştırması durumu.

Entelektüel dünyam paramparça olmuştu, sanki çalıştığım her şey sadece işe yaramaz değil, aynı zamanda iyi organize edilmiş bir dolandırıcılıkmış gibi—aşağıdaki gibi. İlk kez türevler veya "volatilite" uzmanı olduğumda (doğrusal olmayanlıklarda uzmanlaştım), birkaç yıl boyunca gömülü olduğum bir alan olan döviz kurlarına odaklandım. Döviz tüccarlarıyla birlikte yaşamak zorunda kaldım—benim gibi teknik enstrümanlarla ilgilenmeyen insanlar; işleri sadece döviz alıp satmaktan ibaretti. Döviz bozdurma, uzun bir geleneğe ve zanaata sahip çok eski bir meslektir; İsa Mesih ve

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

döviz büroları. Son derece cilalı bir Ivy League ortamından buraya geldiğimde, biraz şok oldum. Döviz konusunda uzmanlaşmış kişilerin ekonomiyi, jeopolitiği, matematiği, para birimlerinin gelecekteki fiyatlarını, ülkelerdeki fiyatlar arasındaki farkları anladığını düşünürdünüz. Ya da çeşitli enstitüler tarafından parlak gazetelerde yayınlanan ekonomi raporlarını titizlikle okuduklarını. Cumartesi gecesi operada ascot giyen, şarap sommelierlerini gerginleştiren ve Çarşamba öğleden sonraları tango dersleri alan kozmopolit arkadaşları da hayal edebilirsiniz. Ya da anlaşılır İngilizce konuşan. Bunların hiçbiri.

İşe başladığım ilk gün gerçek dünyayı şaşırtıcı bir şekilde keşfettim. O zamanlar döviz piyasasındaki nüfus çoğunlukla New Jersey/Brooklyn İtalyanlarından oluşuyordu. Bunlar, bankaların arka ofislerinde havale yaparak işe başlayan, sokaktan, çok sokaktan insanlardı ve piyasa genişlediğinde, hatta ticaretin büyümesi ve para birimlerinin serbestçe dolaşmasıyla patlama yaşadığında, tüccar oldular ve iş dünyasında öne çıktılar. Ve refah içindeydiler.

Bir uzmanla ilk görüşmem B. adında bir adamla oldu. Ünlüyle biten bir şey, el yapımı Brioni takım elbise giymişti. Bana onun dünyanın en büyük İsviçre frangı tüccarı, kendi zamanında bir efsane olduğunu söylediler; 1980'lerde büyük dolar çöküşünü tahmin etmiş ve büyük pozisyonları kontrol ediyordu. Ancak onunla yaptığım kısa bir sohbet, İsviçre'yi haritada gösteremediğini ortaya çıkardı; ne kadar aptal olsam da, onun İsviçre İtalyanı olduğunu düşünüyordum, ancak İsviçre'de İtalyanca konuşan insanlar olduğunu bilmiyordu. Hiç oraya gitmemişti. Onun istisna olmadığını gördüğümde, tüm bu eğitim yıllarının gözlerimin önünde buharlaşıp gitmesini izleyerek çılgına dönmeye başladım. Aynı gün ekonomi raporlarını okumayı bıraktım. Bu "entelektüellikten arındırma" girişimi sırasında bir süre midem bulandı; aslında henüz kendime gelmemiş olabilirim.

New York köken olarak mavi yakalıysa, Londra mavi yakalı altı yakalıydı ve daha da başarılıydı. Oyuncular tamamen Londra aksanlıydı, cümle kurma toplumundan daha da uzaktı. Doğu Londralılar, belirgin bir aksanı olan sokak insanlarıydı (aşırı derecede sokak), kendi numaralandırma sistemlerini kullanıyorlardı. Beş "Lady Godiva" veya "ching"dir, on beş "commodore"dur, yirmi beş "pony"dir, vb. Sadece iletişim kurmak ve çoğunlukla meslektaşlarımla içki içmek için Londra aksanını öğrenmek zorunda kaldım; o zamanlar Londra tüccarları öğle yemeğinde neredeyse her gün sarhoş olurdu, özellikle de New York açılmadan önceki cuma günleri. "Bira sizi bir

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

"Aslan," dedi bir adam, New York açılışından önce içkisini bitirmek için acele ederken.

En komik sahneler, New York Bensonhurst halkı ile Londralı simsarlar arasındaki Atlantik ötesi konuşmaları hoparlörlerden duymaktı, özellikle de Brooklynli adamın anlaşılmak için biraz Londralı telaffuzu yapmaya çalışması (bu Londralılar bazen *HAYIR*(standart İngilizce).

İşte bu şekilde ekonomistlerin gördüğü fiyat ve gerçekliğin nasıl olduğunu öğrendim.*aynı şey değil*. Biri diğerinin bir fonksiyonu olabilir ancak fonksiyon matematiksel olarak haritalamak için çok karmaşıktır. İlişkinin yer yer isteğe bağlılığı olabilir, bu cümle konusunda bilgili olmayan insanların bildiği bir şey Derinlerde.[2]

Şişman Tony Nasıl Zengin Oldu (ve Şişmanladı)

Şişman Tony, Kuveyt savaşının ardından (kelimenin tam anlamıyla) Şişman Tony, zengin ve daha kilolu oldu (sıralama gelenekseldi, yani önce zengin, sonra şişman). Ocak 1991'de, Amerika Birleşik Devletleri'nin Irak'ın işgal ettiği Kuveyt'i geri almak için Bağdat'a saldırdığı gündü.

Sosyoekonomideki her zeki insanın kendi teorisi, olasılıkları, senaryoları ve tüm bunlar vardı. Şişko Tony hariç. Irak'ın nerede olduğunu, Fas'ta bir eyalet mi yoksa Pakistan'ın doğusunda baharatlı yemekleri olan bir emirlik mi olduğunu bile bilmiyordu - yemeği bilmiyordu, bu yüzden yer onun için mevcut değildi.

Bildiği tek şey, aptalların var olduğudur.

O dönemde herhangi bir akıllı "analiste" veya gazeteciye sorsanız, petrol fiyatında bir artış olacağını tahmin ederdi.*olayda*savaş. Ancak bu nedensel bağlantı tam da Tony'nin kesin olarak kabul edemeyeceği şeydi. Bu yüzden buna karşı bahse girdi: hepsi savaştan kaynaklanan petrol artışına hazırdı, bu yüzden fiyat buna göre ayarlanmış olmalı. Savaş petrol fiyatlarında artışa neden olabilir, ancak*planlanmış*savaşfiyatlar beklentilere göre ayarlandığı için. Onun da dediği gibi, "fiyatın içinde" olması gerekiyor.

Gerçekten de, savaş haberleriyle birlikte petrol varil başına yaklaşık 39 dolardan neredeyse yarı yarıya düştü ve Tony üç yüz bin dolarlık yatırımını on sekiz milyon dolara çevirdi. "İnsanın hayatında o kadar az fırsat vardır ki, onları kaçıramazsınız," dedi daha sonra öğle yemeklerinden birinde Nero'ya

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

New Jersey'li olmayan arkadaşını finansal sistemin çöküşüne bahse girmeye ikna ediyordu. "İyi spekülatif bahisler size gelir, sadece haberlere odaklanarak onları elde edemezsiniz."

Ve ana Fat Tony ifadesine dikkat edin: "Kuveyt ve petrol aynı şey değildir." Bu, bizim birleştirme kavramımız için bir platform olacak. Tony'nin aşağı yönlü potansiyeli aşağı yönlü potansiyeline göre daha fazlaydı ve onun için bu kadardı.

Gerçekten birçok insan yağ damlasından gömleğini kaybetti.*doğru tahmin etmek*savaş. Onlar sadece bunun aynı olduğunu düşündüler*ting*. Ama çok fazla istifleme, çok fazla envanter vardı. O zamanlar, savaş odası benzeri bir ortamda duvarda Irak haritası olan büyük bir fon yöneticisinin ofisine gittiğimi hatırlıyorum. Ekibin üyeleri Kuveyt, Irak, Washington, Birleşmiş Milletler hakkında her şeyi biliyorlardı. Petrolle hiçbir ilgisi olmadığı çok basit gerçeği hariç—*aynı "ting" değil.*Tüm bu analizler güzeldi, ancak hiçbir şeyle çok bağlantılı değildi. Elbette adam daha sonra petrol fiyatındaki düşüşten dolayı darbe aldı ve duyduğuma göre hukuk fakültesine gitti.

Şeylerin anlatısal olmayan bakış açısının yanı sıra, bir ders daha. Beyinlerinde çok fazla duman ve karmaşık numaralar ve yöntemler olan insanlar temel, çok temel şeyleri kaçırmaya başlar. Gerçek dünyadaki kişiler bu şeyleri kaçırmayı göze alamaz; aksi takdirde uçağı düşürürler. Araştırmacıların aksine, onlar komplikasyonlar için değil, hayatta kalmak için seçilmişlerdi. Bu yüzden eylemde daha azının daha çok olduğunu gördüm: daha fazla çalışma, daha az belirgin temel ama temel şeyler haline gelir; öte yandan etkinlik, şeyleri olabilecek en basit modele indirger.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

BİRLEŞTİRME

Elbette, çok fazla şey var*aynı "ting" değil*hayatta. Karıştırmayı genelleştirelim.

Bu "aynı şey değil" dersi oldukça geneldir. Opsiyonelliğe veya biraz anti-kırılganlığa sahip olduğunuzda ve büyük artı ve küçük eksiye sahip bahis fırsatlarını belirleyebildiğinizde, yaptığınız şey Aristoteles'in sizin yaptığınızı düşündüğü şeyle yalnızca uzaktan bağlantılıdır.

Orada*bir şey*(burada, algı, fikirler, teoriler) ve bir*bir şeyin işlevi*(burada, bir fiyat veya gerçeklik veya gerçek bir şey). Karıştırma problemi, birini diğeriyle karıştırmak, bir "fonksiyon" olduğunu ve bu fonksiyonun farklı özelliklere sahip olduğunu unutmaktır.

Şimdi, aralarında ne kadar fazla asimetri varsa,*bir şey*ve *bir şeyin işlevi,*o zaman ikisi arasındaki fark o kadar artar. Birbirleriyle hiçbir alakaları kalmayabilir.

Bu önemsiz görünüyor, ancak büyük etkileri var. Her zamanki gibi bilim — "sosyal" bilim değil, akıllı bilim—anlıyor. Karıştırma sorunundan kurtulan biri, piyasalar arasında işlem yapmak için devasa bir makine inşa ederek servet kazanan büyük matematikçi Jim Simons'dur. Bu makine, bu alt mavi yakalı insanların alım satım yöntemlerini kopyalar ve Dünya gezegenindeki herkesten daha fazla istatistiksel öneme sahiptir. Ekonomistleri ve finansçıları asla işe almadığını, sadece fizikçileri ve matematikçileri, yani şeylerin iç mantığına erişen ve teorileştirmeyen desen tanıma ile ilgilenenleri işe aldığını iddia ediyor. Ayrıca ekonomistleri dinlemiyor veya raporlarını okumuyor.

Büyük ekonomist Ariel Rubinstein yeşil kereste yanılgısını anlıyor; bu şekilde görmek için çok fazla zeka ve dürüstlük gerekiyor. Rubinstein, düşünce deneylerinden oluşan oyun teorisi alanında liderlerden biri; ayrıca gezegen genelindeki kafelerde düşünme ve yazma konusunda en büyük uzman. Rubinstein, teorik konulardaki bilgisinin kendisi tarafından herhangi bir şeye çevrilebileceğini iddia etmeyi reddediyor

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

doğrudan pratik. Ona göre ekonomi bir masal gibidir—bir masal yazarı fikirleri canlandırmak, belki de dolaylı olarak pratiğe ilham vermek için oradadır, ancak kesinlikle pratiği yönlendirmek veya belirlemek için değil. Teori pratikten bağımsız kalmalı ve tam tersi—ve akademik ekonomistleri kampüslerinden çıkarıp karar alma pozisyonlarına koymamalıyız. Ekonomi bir bilim değildir ve politika tavsiyesinde bulunmak için orada olmamalıdır.

Rubinstein, entelektüel anılarında çarşıda bir Levant satıcısının oyun teorisinden aldığı fikirleri kendi pazarlıklarına atalarından kalma mekanizmalar yerine nasıl uygulamaya çalıştığını anlatır. Önerilen yöntem her iki taraf için de kabul edilebilir bir fiyat üretmeyi başaramamıştır. Sonra adam ona şöyle demiştir: "Nesiller boyunca kendi yolumuzda pazarlık ettik ve sen gelip bunu değiştirmeye mi çalışıyorsun?" Rubinstein şu sonuca varmıştır: "Ondan utanarak ayrıldım." Tek ihtiyacımız olan, o meslekte Rubinstein gibi iki kişi daha ve Dünya gezegeninde her şey daha iyi olacak.

Bazen, bir ekonomik teori mantıklı olsa bile, uygulaması yukarıdan aşağıya bir modelden empoze edilemez, bu yüzden bizi buna götürmek için organik, kendi kendine yönlendirilen deneme yanılmaya ihtiyaç vardır. Örneğin, Ricardo'dan (ve öncesinden) beri ekonomistleri meşgul eden uzmanlaşma kavramı, ekonomileri hataya meyilli hale getirdiği için politika yapıcılar tarafından empoze edildiğinde ülkeleri havaya uçurur; ancak doğru tamponlar ve yedeklilik katmanlarıyla evrimsel yollarla kademeli olarak ulaşıldığında iyi çalışır. Ekonomistlerin bize ilham verebileceği ancak bize ne yapacağımızı asla söylememesi gereken bir başka durum—bununla ilgili daha fazla bilgi Ek'teki Ricardian karşılaştırmalı avantaj ve model kırılganlığı tartışmasında.

Bir anlatı ile uygulama arasındaki fark—kolayca anlatılamayan önemli şeyler—esas olarak opsiyonellikte, şeylerin gözden kaçan opsiyonelliğinde yatar. Buradaki "doğru şey" tipik olarak anti-kırılgan bir getiridir. Ve benim argümanım, opsiyonelliği öğrenmek için okula gitmediğiniz, bunun tam tersi: ona kör olmak için okula gittiğinizdir.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

PROMETHEUS VE EPİMETHEUS

Yunan efsanesinde, Prometheus ve Epimetheus adında iki Titan kardeş vardı. Prometheus "önceden düşünen" anlamına gelirken, Epimetheus "sonradan düşünen" anlamına gelir ve geçmiş olaylara sonradan anlatı tarzında teoriler uydurmanın geriye dönük çarpıtmasına kanan birine eşdeğerdir. Prometheus bize ateşi verdi ve medeniyetin ilerlemesini temsil ederken, Epimetheus geriye dönük düşünmeyi, bayatlığı ve zeka eksikliğini temsil eder. Pandora'nın hediyesi olan büyük kavanozu geri döndürülemez sonuçlarla kabul eden Epimetheus'tu.

İsteğe bağlılık Prometheusçu, anlatılar Epimetheusçu; biri geri döndürülebilir ve zararsız hatalar içeriyor, diğeri Pandora'nın kutusunu açmanın sonuçlarının ciddiyetini ve geri döndürülemezliğini simgeliyor.

Fırsatçılık ve isteğe bağlılık yoluyla geleceğe doğru akınlar yapıyorsunuz. Şimdiye kadar Kitap IV Opsiyonelliğin gücünü, büyük yararları ve zararları olan asimetriden gelen büyük bir avantajla, fırsatçı bir şekilde, işleri yapmanın alternatif bir yolu olarak gördük. Bu bir yoldur—tek yol — belirsizliği evcilleştirmek, geleceği anlamadan rasyonel bir şekilde çalışmak, anlatılara güvenmek ise tam tersidir: belirsizlik tarafından evcilleştirilir ve ironik bir şekilde geriye itilir. Geçmişin saf bir projeksiyonuyla geleceğe bakamazsınız.

Bu bizi yapmak ve düşünmek arasındaki farka getiriyor. Bu nokta entelektüellerin bakış açısından anlaşılması zor. Yogi Berra'nın dediği gibi, "Teoride teori ile pratik arasında fark yoktur; pratikte vardır." Şimdiye kadar, zekanın kırılganlıkla ilişkilendirildiği ve kurcalamayla çelişen yöntemleri aşıladığı yönünde argümanlar gördük. Şimdiye kadar seçeneği kırılganlık karşıtı bir ifade olarak gördük. Bilgiyi iki kategoriye ayırdık, biçimsel ve Fat Tonyish, deneme-yanılma ve daha az dezavantajlı risk alma, halter tarzı - entelektüellikten arındırılmış bir risk alma biçimi (ya da daha doğrusu, kendi tarzında entelektüel). Opak bir dünyada, gidilecek tek yol budur.

Tablo 4 Sonraki üç bölümün konusu olan anlatı ile kurcalama arasındaki karşıtlığın farklı yönlerini özetliyor.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

TıklamakBurada Bu tablonun daha büyük bir görüntüsü için.

TABLE 4 • THE DIFFERENCE BETWEEN THE TELEOLOGICAL AND OPTIONALITY

NARRATIVE KNOWLEDGE	*ANTIFRAGILE: OPTIONALITY-DRIVEN TINKERING, TRIAL AND ERROR*
Hates uncertainty (fragile to change, or turkey-style misunderstanding of the past)	Domesticates uncertainty (antifragile to the unknown)
Looks at the past, subject to overfitting to past	Looks at the future
Epimetheus	Prometheus
Teleological action	Opportunistic action
Tourist-style	Flâneur-style
Fragile, naive rationality	Robust rationality
Psychologically comfortable	Psychologically uncomfortable, but sense of thrill and adventure
Concave (visible known gains, unknown errors)	Convex (small known errors, large possible gains)
Subject to turkey problems (mistaking evidence of absence for absence of evidence)	Can benefit from suckers and turkey problems
Subject to epiphenomena and the green lumber fallacy	Escapes the green lumber fallacy
Academia's sole mechanism outside laboratory and physical science	Practice's main mechanism
Narrative is epistemological	Narrative is instrumental
Trapped into a story	No meaningful dependence on a story—the narrative can be just for motivation
Narrow domain, closed space of action	Broad domain, open space of action

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Needs to understand logic of things	Little understanding is necessary, just rationality in comparing two outcomes (exercising the better option)
Doesn't benefit from the philosopher's stone (a.k.a. convexity bias; see Chapter 19)	Relies on the philosopher's stone

Bütün bunlar, kurcalama ve deneme yanılmanın anlatıdan yoksun olduğu anlamına gelmez: bunlar sadece anlatının doğru olmasına aşırı bağımlı değildir; anlatı epistemolojik değil, araçsaldır. Örneğin, dini hikayelerin anlatı olarak hiçbir değeri olmayabilir; ancak sizi, riskleri azaltmak gibi, normalde yapmayacağınız dışbükey ve kırılgan olmayan bir şey yapmaya yönlendirebilir. İngiliz ebeveynler, eğer uslu durmazlarsa veya akşam yemeğini yemezlerse, Boney'nin (Napolyon Bonapart) veya vahşi bir hayvanın gelip onları alabileceği şeklindeki yanlış anlatıyla çocuklarını kontrol ettiler. Dinler, yetişkinlerin beladan kurtulmaları veya borçtan kaçınmaları için genellikle aynı yöntemi kullanırlar. Ancak entelektüeller kendi b***t'lerine inanmaya ve fikirlerini çok gerçekçi algılamaya eğilimlidirler ve bu son derece tehlikelidir.

Geleneklere gömülü sezgisel (kuralcı) bilginin rolünü düşünün. Basitçe, evrimin bireyler üzerinde işlediği gibi, nesiller boyunca aktarılan bu örtük, açıklanamayan kurallar üzerinde de etki eder. — Karl Popper'ın evrimsel epistemoloji dediği şey. Ama Popper'ın fikrini biraz değiştireyim (aslında epeyce): Benim düşünceme göre bu evrim fikirler arasındaki bir rekabet değil, insanlar ve bu fikirlere dayalı sistemler arasındaki bir rekabettir. Bir fikir rekabetten daha iyi olduğu için değil, onu elinde tutan kişi hayatta kaldığı için hayatta kalır! Buna göre, büyükannenizden öğrendiğiniz bilgelik, işletme okulundaki bir dersten aldığınızdan çok daha üstün (ampirik olarak, dolayısıyla bilimsel olarak) olmalıdır (ve tabii ki önemli ölçüde daha ucuzdur). Üzüntüm, büyükannelerden giderek daha da uzaklaşıyor olmamızdır.

Uzman problemleri (uzmanın çok şey bildiği ancak düşündüğünden daha az şey bildiği problemler) (yapar) çoğu zaman kırılganlıkları, cehaletin kabulü ise tam tersini getirir.[3] Uzman sorunları sizi asimetrinin yanlış tarafına koyar. Bu noktayı risk açısından inceleyelim. Kırılgan olduğunuzda çok şey bilmeniz gerekir

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

anti-kırılgan olduğunuzdan daha fazla. Tersine, bildiğinizden daha fazlasını bildiğinizi düşündüğünüzde, kırılgan olursunuz (hatalara karşı).

Sınıf eğitiminin servete yol açmadığı, servetten geldiği (bir epifenomen) kanıtını daha önce göstermiştik. Şimdi, benzer şekilde, eğitim ve resmi, organize araştırma değil, kırılgan olmayan risk almanın yenilik ve büyümeden büyük ölçüde sorumlu olduğunu, hikayenin ders kitabı yazarları tarafından nasıl süslendiğini görelim. Bu, teorilerin ve araştırmanın hiçbir rol oynamadığı anlamına gelmez; rastgelelik tarafından kandırıldığımız gibi, kulağa hoş gelen fikirlerin rolünü de abartmaya kandırıldığımız anlamına gelir. Ekonomik düşünce, tıp, teknoloji ve diğer alanların tarihçileri tarafından sistematik olarak uygulayıcıları küçümseyen ve yeşil kereste yanılgısına düşme eğiliminde olan uydurmalara bakacağız.

1Halo etkisi büyük ölçüde alan bağımlılığının tam tersidir.

2İlk başta, döviz kurlarındaki kısa vadeli hareketleri anlamak için ekonomik teorilerin gerekli olmadığını düşündüm, ancak aynı sınırlamanın uzun vadeli hareketler için de geçerli olduğu ortaya çıktı. Dövizle oynayan birçok ekonomist, uzun vadede "denge" fiyatlarının çok fazla sapmaması ve döviz kurlarının ayarlanması gerektiği temelinde döviz kurlarını tahmin etmeye çalışmak için "satın alma gücü paritesi" kavramını kullandı, böylece bir kilo jambonun sonunda Londra ve Newark, New Jersey'de benzer bir fiyata sahip olması gerekecek. İncelemeye alındığında, bu teorinin operasyonel bir geçerliliği yok gibi görünüyor - pahalılaşan paralar daha da pahalı olma eğilimindedir ve aslında çoğu Fat Tonys ters kuralı izleyerek servet kazanmıştır. Ancak teorisyenler size "uzun vadede" işe yaraması gerektiğini söylerler. Hangi uzun vadede? Böyle bir teoriye dayanarak karar vermek imkansızdır, ancak yine de bunu öğrencilere öğretiyorlar, çünkü akademisyenler, sezgisel yöntemlerden yoksun ve karmaşık bir şeye ihtiyaç duydukları için öğretecekleri daha iyi bir şey bulamadılar.

3Aşırı güven, tahminlere güvenmeye yol açar, bu da borçlanmaya ve ardından kaldıraç kırılganlığına neden olur. Dahası, ekonomi veya finans alanında doktora yapmanın insanların çok daha kırılgan portföyler oluşturmasına neden olduğuna dair ikna edici kanıtlar vardır. George Martin ve ben, fonlarla ilgilenen tüm büyük finans ekonomistlerini listeledik, fonlara göre patlamaları hesapladık ve finans profesörleri arasında bu tür patlamaların çok daha yüksek oranda orantılı bir şekilde meydana geldiğini gözlemledik - en ünlüsü, Fragilistalar Robert Merton, Myron Scholes, Chi-Fu Huang ve diğerlerini istihdam eden Long Term Capital Management'tı.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

BÖLÜM 15

Kaybedenlerin Yazdığı Tarih

Kuşlar belki de dinlerler— Aptallığı bilgelikle birleştirerek, tam tersini değil— Keşif okunu aradığımız yerde— Deneme yanılmanın haklılığını kanıtlayarak

---

Bir dizi önyargı nedeniyle tarihçiler epifenomenlere ve diğer neden-sonuç yanılsamalarına eğilimlidir. Teknolojinin tarihini anlamak için, tarihçi olmayanların veya teknolojilerin oluşumunu izleyerek fikirlerini geliştiren doğru zihniyete sahip tarihçilerin anlatımlarına ihtiyacınız vardır, sadece bununla ilgili anlatımları okumak yerine. Daha önce Terence Kealey'nin sözde doğrusal modeli çürüttüğünden ve onun bir uygulayıcı bilim adamı.[1]Uygulayıcı bir laboratuvar bilimcisi veya mühendis, örneğin farmakolojik yeniliklerin veya jet motorunun gerçek hayattaki üretimine tanık olabilir ve böylece uygulamaya başlamadan önce beyni yıkanmamışsa epifenomenlere kanmaktan kaçınabilir.

Bir görgü tanığı olarak, borçlu olunan sonuçlara dair kanıt gördüm*Hiçbir şey*Bilimi akademikleştirmekten ziyade, akademiden geldiği iddia edilen ve süslenmiş evrimsel bir müdahaledir.

TıklamakBurada Bu tablonun daha büyük bir görüntüsü için.

TABLE 5 • THE LECTURING-BIRDS-HOW-TO-FLY EFFECT ACROSS DOMAINS: EXAMPLE OF MISATTRIBUTION OF RESULTS IN TEXTBOOKS

FIELD	*ORIGINATION AND DEVELOPMENT AS MARKETED BY BIRDS LECTURERS*	*REAL ORIGINATION AND DEVELOPMENT*
Jet Engine	Physicists (busted by Scranton)	Tinkering engineers with no understanding of "why it works"

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Architecture	Euclidian geometry, mathematics (busted by Beaujouan)	Heuristics and secret recipes (guilds)
Cybernetics	Norbert Wiener (busted by Mindell)	Programmers "wiki-style"
Derivatives formulas	Black, Scholes, and Fragilista Merton (busted by Haug and Taleb)	Traders and practitioners, Regnauld, Bachelier, Thorp
Medicine	Biological understanding (busted by a long series of doctors)	Luck, trial and error, side effects of other medicines, or sometimes poisoning (mustard gas)
Industrial Revolution	Growth in knowledge, Scientific Revolution (busted by Kealey)	Adventurers, hobbyists
Technology	Formal science	Technology, businesses

Sonuçları bilmeden çok önceTablo 5 , kuşlara nasıl uçulacağını öğreten diğer akademisyenlerin, sorun bana 1998 civarında şu şekilde bağırmaya başladı. Chicago'daki bir restoranda merhum Fred A. ile oturuyordum, bir ekonomistti, gerçek ve düşünceli bir beyefendiydi. Yerel borsalardan birinin baş ekonomistiydi ve onlara yeni, karmaşık finansal ürünler hakkında tavsiyelerde bulunmak zorundaydı ve bu ürünler hakkında benim fikrimi istiyordu, çünkü ben sözde çok karmaşık "egzotik opsiyonlar" konusunda uzmanlaşmıştım ve bir tür ders kitabı yayınlamıştım. Bu ürünlere olan talebin çok büyük olacağını fark etti, ancak "tüccarlar Girsanov teoremini anlamazlarsa bu karmaşık egzotiklerle nasıl başa çıkacaklarını" merak etti. Girsanov teoremi, o zamanlar yalnızca çok az sayıda kişi tarafından bilinen matematiksel olarak karmaşık bir şeydi. Ve son bölümde gördüğümüz gibi, Girsanov'u kesinlikle bir votka markasıyla karıştıracak olan çukur tüccarlarından bahsediyorduk. Genellikle eğitimsiz olan tüccarlar, sokak adreslerini doğru yazabiliyorlarsa aşırı eğitimli olarak kabul edilirken, profesör tüccarların bir opsiyon fiyatı üretmek için matematik çalıştıkları yönündeki epifenomenal izlenime sahipti. Ben kendi adıma deneme yanılma yoluyla ve beyinleri kurcalayarak bunu bulmuştum

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Bu teoremleri duymadan önce bu karmaşık ödemelerle nasıl oynanacağını deneyimli insanlara anlatmıştım.

O zaman aklıma bir şey geldi. Aerodinamiğin çeşitli teoremlerinden habersiz ve bir hareket denklemini çözemeyen bir çocuğun bisiklete binemeyeceğinden kimse endişelenmiyor. Peki neden bu noktayı bir alandan diğerine aktarmadı? Chicago'daki bu çukur tüccarlarının, Girsanov teoremine ihtiyaç duymadan, Şam Çarşısı'ndaki bir fıstık tüccarının ürününün fiyatını belirlemek için genel denge denklemlerini çözmesi gerekmediği gibi, bir dolar kazanmak için rekabet ederken arz ve talebe yanıt verdiğini fark etmedi mi?

Bir an için başka bir gezegende mi yaşadığımı yoksa beyefendinin doktora ve araştırma kariyerinin bu körlüğe ve tuhaf sağduyu kaybına mı yol açtığını merak ettim—ya da pratik anlayışı olmayan insanlar genellikle denklem ekonomisinin kurgusal dünyasında doktora yapmak için gereken enerjiyi ve ilgiyi bulmayı başarıyorlar mı? Bir seçim yanlılığı var mı?

Bir fare kokusu aldım ve aşırı heyecanlandım ama birinin bana yardım edebilmesi için hem uygulayıcı hem de araştırmacı olması gerektiğini, araştırmadan önce uygulamanın gelmesi gerektiğini fark ettim. Aynı mekanizmayı gözlemlemiş olması gereken sadece bir tüccardan araştırmacıya dönüşen Espen Haug adında bir kişi daha tanıyordum. Benim gibi o da doktorasını aldı*sonrasında* Ticaret odalarında zaman geçirmek. Bu yüzden hemen kullandığımız opsiyon fiyatlandırma formülünün kaynağı hakkında bir araştırmaya giriştik: İnsanlar daha önce ne kullanıyordu? Çalıştırabildiğimiz akademik olarak türetilen formül sayesinde mi, yoksa formül, şimdi akademisyenler tarafından kamulaştırılan deneme yanılma temelli bir tür kırılgan olmayan evrimsel keşif süreciyle mi ortaya çıktı? Zaten bir ipucum vardı, Chicago'da bir çukur tüccarı olarak çalışmıştım ve matematiksel formüllere dokunmayı reddeden, basit sezgisel yöntemler kullanan ve "gerçek erkekler sayfa kullanmaz" diyen deneyimli tüccarları gözlemlemiştim, "sayfalar" bilgisayarlardan çıkan karmaşık formüllerin çıktılarının çıktılarıydı. Yine de bu insanlar hayatta kalmıştı. Fiyatları karmaşıktı ve formülün ürettiği fiyatlardan daha verimliydi ve önce neyin geldiği açıktı. Örneğin, fiyatlar standart formüllerin görmezden geldiği Ekstremistan ve "kalın kuyruklar"ı hesaba katıyordu.

Haug'un benimkinden farklı bazı ilgi alanları var: Finans konusuna meraklıydı ve uygulayıcıların tarihi belgelerini toplamaya hevesliydi. Kendisine "koleksiyoncu" diyordu, hatta bunu bir imza olarak kullanıyordu, Büyük Vatanseverlik Savaşı'ndan önce yazılmış opsiyon teorisi üzerine kitap ve makaleleri bir araya getirip toplamaya gittiğinde.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Savaş ve oradan ne olduğuna dair çok kesin bir görüntü oluşturduk. Büyük heyecanımıza, tüccarların formülden çok çok daha fazla karmaşıklığa sahip olduğuna dair kanıt üstüne kanıt elde ettik. Ve karmaşıklıkları formülden en az bir asır önceydi. Elbette doğal seçilim, hayatta kalma, deneyimli uygulayıcılara çıraklık ve kişinin kendi deneyimi yoluyla edinildi.

> *Tüccarlar ticaret yapıyor→ tüccarlar teknikleri ve ürünleri anlar→ akademik ekonomistler formüller buluyor ve tüccarların bunları kullandığını iddia ediyor→ yeni tüccarlar akademisyenlere inanıyor→ patlamalar (teori kaynaklı kırılganlıktan)*

Makalemiz bir akademik ekonomi dergisinde yayınlanmadan önce yaklaşık yedi yıl bekledi; o zamana kadar garip bir olay yaşandı: ekonomi tarihinin en çok indirilen makalelerinden biri oldu, ancak hiçbir yerde atıf yapılmadı. ilk birkaç yılında hepsi. Kimse ortalığı karıştırmak istemedi.[2]

Uygulayıcılar yazmaz; yazarlar. Kuşlar uçar ve onlara ders verenler hikayelerini yazanlardır. Dolayısıyla tarihin gerçekten de ellerinde zaman ve korunan bir akademik pozisyon olan kaybedenler tarafından yazıldığını görmek kolaydır.

En büyük ironi, düşünce anlatılarının nasıl yapıldığını ilk elden izlemiş olmamızdır, çünkü apaçık entelektüel gaspın bir başka bölümüyle karşı karşıya kalacak kadar şanslıydık. Hikayemizin bizim tarafını -seçenek uygulayıcıları olarak- onurlu dergide yayınlamamız için bir davet aldık. *Wiley Kantitatif Finans Ansiklopedisi*. Bu yüzden önceki makalenin kendi deneyimlerimizle harmanlanmış bir versiyonunu yazdık. Şok: Tarihsel bölümün editörü olan Barnard College profesörlerinden birini, hesabımızı değiştirmeye çalışırken suçüstü yakaladık. Bir ekonomi düşüncesi tarihçisi olarak, hikayemizi yeniden yazarak mesajını küçümsemeye, hatta tersine çevirmeye ve bilginin oluşumunun okunu değiştirmeye başladı. Bu, bilimsel tarihin oluşumuydu. Barnard College'daki ofisinde oturan adam şimdi bize tüccarlar olarak ne gördüğümüzü dikte ediyordu; kendi gözlerimizle gördüğümüzü onun mantığıyla geçersiz kılmamız gerekiyordu.

Bilginin oluşumunda birkaç benzer tersine çevirme fark ettim. Örneğin, 1990'ların sonlarında yazdığı kitabında, Berkeley profesörü Highly Certified Fragilista Mark Rubinstein, finans profesörlerinin yayınlarına, biz uygulayıcıların sahip olduğu teknikler ve sezgisel yöntemler atfetti.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

1980'lerde işe girdiğimden beri (çoğunlukla daha sofistike biçimlerde) son derece aşina olduğum bir şey.

Hayır, teorileri pratiğe dökmeyiz. Pratikten teoriler yaratırız. Hikayemiz buydu ve bundan ve benzer hikayelerden çıkarım yapmak kolaydır — karışıklığın genelleştirildiği. Teori, tedavinin çocuğudur, tersi değil —*ex cura theoria nascitur*.

Bize Bakan Kanıtlar

Mühendislerin de tarihçiler tarafından kandırıldığı ortaya çıktı.

Önceki mide bulandırıcı bölümden hemen sonra Haug ile birlikte London School of Economics'te bilim sosyolojisi seminerinde kuşlara finans alanında nasıl uçacakları konusunda ders verme fikri üzerine yazdığım ortak makaleyi sundum. Elbette, yuhalandım (ama o zamana kadar ekonomistler tarafından yuhalanmaya karşı çok iyi eğitilmiştim). Sonra, sürpriz. Oturumun sonunda, organizatörler bana tam bir hafta önce Rutgers'tan bir profesör olan Phil Scranton'ın tam olarak aynı hikayeyi anlattığını söylediler. Ama konu opsiyon formülü değildi; konu jet motoruydu.

Scranton, jet motorlarını tamamen deneme-yanılma yoluyla deneysel bir şekilde inşa ettiğimizi ve kullandığımızı, teoriyi gerçekten anlayan kimse olmadığını gösterdi. Üreticilerin, motoru çalıştırmak için şeyleri nasıl bükeceğini bilen orijinal mühendislere ihtiyacı vardı.*Teori daha sonra geldi,* zayıf bir şekilde, entelektüel muhasebeciyi tatmin etmek için. Ancak bu, standart teknoloji tarihlerinde okumaya meyilli olduğunuz şey değil: havacılık mühendisliği okuyan oğlum bunun farkında değildi. Scranton nazikti ve yeniliğin dağınık olduğu, "daha bilindik analitik ve sentetik yenilik yaklaşımlarından farklı" olduğu durumlara odaklandı, sanki ikincisi normmuş gibi, ki açıkça öyle değil.

Daha fazla hikaye aradım ve teknoloji tarihçisi David Edgerton bana oldukça şok edici bir hikaye sundu. Sibernetik kavramını -siber uzayda "siber"e yol açan- Norbert Wiener tarafından 1948'de icat edildiğini düşünüyoruz. Mühendislik tarihçisi David Mindell bu hikayeyi çürüttü; Wiener'ın mühendislik dünyasında uzun süredir uygulanan geri bildirim kontrolü ve dijital hesaplama hakkındaki fikirleri dile getirdiğini gösterdi. Yine de

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

İnsanlar, hatta bugünün mühendisleri bile, bu alanın Wiener'in matematiksel düşüncesine borçlu olduğumuz yanılgısına kapılıyor.

Sonra aklıma şu fikir geldi. Hepimiz geometriyi aksiyomlara dayalı ders kitaplarından öğreniriz, örneğin, Öklid'in*Elementler Kitabı,*ve bugün evlerden katedrallere kadar binalarda bu güzel geometrik şekillere sahip olmamızın bu tür bir öğrenme sayesinde olduğunu düşünmeye eğilimliyim; bunun tersini düşünmek lanet olurdu. Bu yüzden hemen antik çağların, bu yöntemleri zaten kullandıkları için, kurcalama ve deneyimsel bilgiyle türettikleri için Öklid'in geometrisine ve diğer matematiğe ilgi duyduklarını tahmin ettim, aksi takdirde hiç uğraşmazlardı. Bu, tekerleğin hikayesine benzer: Buhar makinesinin, Sanayi Devrimi'nden yaklaşık iki bin yıl önce Yunanlılar tarafından keşfedildiğini ve geliştirildiğini hatırlayın. Sadece uygulanan şeyler teoriden değil, pratikten doğmak ister.

Şimdi etrafımızdaki mimari nesnelere bir göz atın: piramitlerden Avrupa'nın güzel katedrallerine kadar geometrik olarak çok karmaşık görünüyorlar. Bu yüzden bir aptal problemi, matematiğin bu güzel nesnelere yol açtığına inanmamıza neden olurdu, piramitler gibi burada ve orada istisnalar hariç, çünkü bunlar Öklid ve diğer Yunan teorisyenlerinden sonra sahip olduğumuz daha resmi matematiğin öncüsüdür. Bazı gerçekler: mimarlar (veya o zamanlar Yapıtların Ustaları olarak adlandırılanlar) sezgisel yöntemlere, deneysel yöntemlere ve araçlara güvenirdi ve neredeyse hiç kimse matematik bilmiyordu - ortaçağ bilim tarihçisi Guy Beaujouan'a göre, on üçüncü yüzyıldan önce tüm Avrupa'da beş kişiden fazlası bir bölme işlemini nasıl yapacağını bilmiyordu. Teorem yok, şmeorem. Ancak inşaatçılar, bugün sahip olduğumuz denklemler olmadan malzemelerin direncini hesaplayabilirlerdi - çoğunlukla hala ayakta olan binalar. On üçüncü yüzyıl Fransız mimarı Villard de Honnecourt, Picard'da (Fransa'daki Picardie bölgesinin dili) bir dizi çizim ve not defteriyle katedrallerin nasıl inşa edildiğini belgeliyor: deneysel buluşlar, küçük hileler ve kurallar, daha sonra Philibert de l'Orme tarafından mimari incelemelerinde tablolaştırıldı. Örneğin, bir üçgen bir atın başı olarak görselleştirildi. Deneyler, insanları teorilerden çok daha dikkatli hale getirebilir.

Ayrıca, takdire şayan mühendisler olan Romalıların su kemerlerini matematik kullanmadan inşa ettiklerinden oldukça eminiz (Romen rakamları nicel analizi çok kolaylaştırmıyordu). Aksi takdirde, matematiğin bariz bir yan etkisinin insanların aşırı optimizasyon yapmasına ve kesmesine neden olması nedeniyle bunların burada olmayacağına inanıyorum.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

köşeler, kırılganlığa neden olur. Yeninin eskisinden giderek daha dayanıksız hale geldiğine bakın.

Ve Vitruvius'un kılavuzuna bir göz atın,*Mimari açıdan,*mimarların İncili, Öklid'in yaklaşık üç yüz yıl sonrasında yazılmıştır*Elementler*İçinde çok az resmi geometri vardır ve tabii ki Öklid'den hiç söz edilmez, çoğunlukla bir ustanın çıraklarına rehberlik etmesinden çıkan türden bir bilgi olan sezgisel yöntemler. (Anlatıcı bir şekilde, bahsettiği ana matematiksel sonuç, dik açının "zanaatkarın düzenekleri olmadan" oluşturulabileceğine hayret eden Pisagor teoremidir.) Matematik, Rönesans'a kadar zihinsel bulmacalarla sınırlı kalmış olmalıydı.

Şimdi teorilerin veya akademik bilimin bazı pratik teknolojilerin arkasında olmadığını, doğrudan bilimden türetildiğini (bazı teğetsel kullanımlar için değil) söylemiyorum - araştırmacı Joel Mokyr'in "epistemik temel" veya önermesel bilgi dediği şey, teorik ve deneysel keşifleri barındıran ve daha fazla bilgi ve (onun düşündüğüne göre) daha fazla uygulama üretmek için kullanılan bir tür resmi "bilgi" deposu. Başka bir deyişle, daha fazla teorinin doğrudan türetilebileceği bir teoriler topluluğu.

Ama saf olmayalım: Bay Mokyr'i takip etmek, döviz fiyatlarını tahmin etmek için ekonomik coğrafya çalışmak istemenize neden olur (onu yeşil kereste uzmanıyla tanıştırmayı çok isterdim). Epistemik temel kavramını kabul etsem de, sorguladığım şey bunun teknoloji tarihinde gerçekten oynadığı roldür. Güçlü bir etkinin kanıtı yok ve birinin bunu bana göstermesini bekliyorum. Mokyr ve bu görüşün savunucuları bunun epifenomenal olmadığına dair hiçbir kanıt sunmuyorlar - ayrıca asimetrik etkilerin imalarını anladıkları da görünmüyor. Bunda opsiyonelliğin rolü nerede?

Ustadan çırağa aktarılan bir bilgi birikimi var ve bu birikimler ustadan çırağa aktarılıyor.*sadece*böyle bir şekilde—seçim süreci olarak veya mesleği daha saygın hale getirmek için veya burada ve orada yardım etmek için gerekli derecelerle, ancak sistematik olarak değil. Ve bu tür resmi bilginin rolü, tam da çok görünür olduğu için aşırı takdir edilecektir.

Yemek Pişirmeye Benziyor mu?

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Yemek pişirme, isteğe bağlılığa dayanan mükemmel bir iş gibi görünüyor. Bir malzeme ekliyorsunuz ve Fat Tony'nin damak tadına uygunsa sonucu saklama veya uygun değilse görmezden gelme seçeneğiniz var. Ayrıca, belirli bir tarif grubuna yol açan wiki tarzı işbirlikçi deneylerimiz de var. Bu tarifler, tat tomurcuklarının kimyası hakkında varsayımlar olmadan tamamen türetilmiştir ve teorilerden teoriler üretmek için herhangi bir "epistemik temel" için bir rol yoktur. Şimdiye kadar hiç kimse bu süreç tarafından kandırılmadı. Dan Ariely'nin bir zamanlar belirttiği gibi, besin etiketine bakarak yiyeceklerin tadını tersine mühendislikle elde edemeyiz. Ve atalarımızdan kalma sezgisel yöntemleri iş başında gözlemleyebiliriz: nesiller boyu kolektif oynama, tariflerin evrimine yol açar. Bu yemek tarifleri kültürlere yerleşmiştir. Yemek okulları tamamen çıraklık temellidir.

Diğer tarafta, teorilerin bazı ampirik doğrulamaları olan teoriler üretmek için kullanıldığı saf fiziğimiz var. Burada "epistemik temel" bir rol oynayabilir. Higgs Bozonu'nun keşfi, tamamen teorik türetmelerden beklenen bir parçacığın modern bir örneğidir. Einstein'ın göreliliği de öyleydi. (Higgs Bozonu'ndan önce, az sayıda mevcut dış veriyle yapılan bir keşfin muhteşem bir örneği, Fransız astronom Le Verrier'in Neptün gezegeninin varlığını türetmesidir. Bunu, çevredeki gezegenlerin davranışından yola çıkarak, yalnız hesaplama temelinde yaptı. Gezegen gerçekten görüldüğünde, sonucundan o kadar memnundu ki, ona bakmayı reddetti. Bunlar istisnalardır ve hataların Extremistan'dan değil Mediocristan'dan kaynaklandığı fizikte ve "doğrusal" dediğim diğer yerlerde gerçekleşme eğilimindedir.)

Şimdi bu yemek pişirme fikrini diğer uğraşları kavramak için bir platform olarak kullanın: diğer aktiviteler buna benziyor mu? Teknolojileri incelemeye tabi tutarsak, çoğunun aslında fizikten çok daha fazla yemek pişirmeye benzediğini görürüz, özellikle de karmaşık alandakiler.

Tıp bile bugün hala arka planda biraz teorik bilim olan, ancak tamamen bilim gibi görünmesi sağlanan bir çıraklık modelidir. Ve eğer çıraklık modelini terk ederse, biyolojik teorilere daha az ve deneysel düzenliliklerin kataloglanmasına daha çok dayanan "kanıt temelli" yöntem için olacaktır, açıkladığım fenomenoloji

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Bölüm 7 Bilim gelip geçiciyken teknoloji neden sabit kalıyor?

Şimdi, temel bilim için olası bir rol görülebilir, ancak şu anki haliyle değil olması amaçlanmıştır.[3]Beklenmedik kullanımlar zincirine bir örnek olarak, Birinci Aşama, bilgisayarla başlayalım. Kombinatorik matematiksel disiplini, burada önermesel bilgiden türetilen temel bilim, bilgisayarların inşasına yol açtı, ya da hikaye böyle devam ediyor. (Ve tabii ki, okuyucuya seçmeyi hatırlatmak için, hiçbir yere varmayan teorik bilgi gövdesini hesaba katmalıyız.) Ancak ilk başta, devrelerle dolu bu devasa kutularla ne yapılacağına dair hiç kimse bir fikre sahip değildi, çünkü bunlar hantal ve pahalıydı ve uygulamaları çok yaygın değildi, veritabanı yönetimi dışında, yalnızca büyük miktarda veriyi işlemek için iyiydi. Sanki birinin teknoloji heyecanı için bir uygulama icat etmesi gerekiyormuş gibi. Baby boomer'lar o gizemli delikli kartları hatırlayacaktır. Sonra biri, bir klavye kullanarak bir ekran monitörünün yardımıyla giriş yapmak için konsolu tanıttı. Bu, elbette, kelime işlemeye yol açtı ve bilgisayar, özellikle 1980'lerin başında mikrobilgisayarla kelime işlemeye uygunluğu nedeniyle hızla büyüdü. Kullanışlıydı, ancak başka bir beklenmeyen sonuç ortaya çıkana kadar bundan çok daha fazlası değildi. Şimdi İkinci Aşama, İnternet. Savunma Bakanlığı'nın DARPA adlı bir araştırma birimi tarafından geliştirilen ve Ronald Reagan'ın Sovyetlere takıntılı olduğu günlerde ivme kazanan, dayanıklı bir askeri iletişim ağı aygıtı olarak kurulmuştu. Birleşik Devletler'in genel bir askeri saldırıdan sağ çıkmasını sağlamak için tasarlanmıştı. Harika bir fikir, ancak kişisel bilgisayarı ekleyin*artı*İnternet ve sosyal ağlar, bozulan evlilikler, nerd'lükte artış, sosyal zorlukları olan bir Sovyet sonrası insanın uyumlu bir eş bulma yeteneği. Tüm bunlar Reagan'ın Sovyet karşıtı haçlı seferi sırasında ilk ABD vergi dolarları (ya da daha doğrusu bütçe açığı) sayesinde.

Şimdilik ileriye doğru okuna bakıyoruz ve hiçbir noktada, bilim henüz ilerlememiş olsa da*bazı*Bilgisayar teknolojisi çoğu yönüyle bilime dayandığından, yol boyunca kullanın; akademik bilim hiçbir noktada yönünü belirlemede hizmet etmedi, bunun yerine, neredeyse hiç kimsenin üniversite terkleri ve aşırı büyümüş lise öğrencileri dışında olmadığı, belirsiz bir ortamda şans eseri keşiflerin kölesi olarak hizmet etti. Süreç her adımda kendi kendini yönlendirdi ve tahmin edilemezdi. Ve büyük yanılgı, bunu mantıksız kılmaktır - mantıksızlık, bize sunulduğunda özgür bir seçenek görmemekte yatar.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Çin, Batı inançlarının çoğunu çürüten ve Çin biliminin güçlerini çözen dahi bir gözlemci olan Joseph Needham'ın eserleri aracılığıyla oldukça ikna edici bir hikaye olabilir. Çin yukarıdan aşağıya bir mandarina haline geldikçe (yani, Mısır'ın daha önce olduğu gibi Sovyet-Harvard merkezi yazıcıları tarafından yönetilen bir devlet), oyuncular bir şekilde brikolaj için olan hevesi, deneme-yanılma açlığını kaybettiler. Needham'ın biyografi yazarı Simon Winchester, sinolog Mark Elvin'in sorunu tanımlamasını alıntılıyor, çünkü Çinlilerin "Avrupa'nın kurcalama ve geliştirme çılgınlığı" dediği şeye sahip olmadıklarını veya daha doğrusu artık sahip olmadıklarını söylüyor. Bir eğirme makinesi geliştirmek için tüm araçlara sahiptiler, ancak "kimse denemedi" - bilginin opsiyonelliği engellediğine dair başka bir örnek. Muhtemelen Steve Jobs gibi birine ihtiyaçları vardı - üniversite eğitimi eksikliği ve doğru saldırgan mizaçla kutsanmış - unsurları doğal sonuçlarına götürmek için. Bir sonraki bölümde göreceğimiz gibi, Sanayi Devrimi'nin gerçekleşmesini sağlayanlar tam da bu tür özgür düşünceli eylemcilerdir.

Şimdi iki vakayı inceleyeceğiz, birincisi Sanayi Devrimi, ikincisi ise tıp. O halde Sanayi Devrimi hakkındaki nedensel bir miti, yani bunda bilimin rolünün abartılmasını çürüterek başlayalım.

Sanayi Devrimi

Bilgi oluşumu, teorik olsa bile, zaman alır, biraz can sıkıntısı ve başka bir mesleğe sahip olmanın getirdiği özgürlük, bu nedenle modern yayınla ve yok ol akademisinin gazetecilik tarzı baskısından kurtulup kozmetik bilgi üretmeye olanak tanır, tıpkı New York City'deki Chinatown'da satın alınan sahte saatler gibi, gerçek gibi görünse de sahte olduğunu bildiğiniz türden. On dokuzuncu ve yirminci yüzyılın başlarında teknik bilgi ve yeniliğin iki ana kaynağı vardı: hobi sahibi ve İngiliz rektör, ikisi de genellikle halter pozisyonlarındaydı.

Rektörden, İngiliz mahalle papazından, kaygısız, bilgili, büyük veya en azından rahat bir ev, ev hizmetçisi, güvenilir bir çay ve kremalı çörek kaynağı ve bol miktarda boş zaman gibi olağanüstü bir iş oranı çıktı. Ve tabii ki, isteğe bağlılık. Aydınlanmış amatör, yani. Rahipler Thomas Bayes (Bayesyen

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

olasılık) ve Thomas Malthus (Malthusçu aşırı nüfus) en ünlüleridir. Ancak Bill Bryson'ın katalogladığı çok daha fazla sürpriz var *Ev,*Yazarın, bilim insanlarından, fizikçilerden, ekonomistlerden ve hatta mucitlerden on kat daha fazla papaz ve din adamının gelecek nesillere kaydedilmiş izler bıraktığını bulduğu. Önceki iki deve ek olarak, kırsal din adamlarının katkılarını rastgele listeliyorum: Rahip Edmund Cartwright, Sanayi Devrimi'ne katkıda bulunarak güç tezgahını icat etti; Rahip Jack Russell, terrier cinsini yetiştirdi; Rahip William Buckland, dinozorlar konusunda ilk otoriteydi; Rahip William Greenwell, modern arkeolojiyi icat etti; Rahip Octavius Pickard-Cambridge, örümcekler konusunda en önde gelen otoriteydi; Rahip George Garrett, denizaltını icat etti; Rahip Gilbert White, döneminin en saygın doğa bilimcisiydi; Rahip MJ Berkeley, mantarlar konusunda en iyi uzmandı; Rahip John Michell, Uranüs'ün keşfine yardımcı oldu; ve daha fazlası. Haug ile belgelenen bölümümüz gibi, organize bilimin "burada yapılmayan"ı atlama eğiliminde olduğunu unutmayın, bu nedenle hobiciler ve uygulayıcılar tarafından yapılan görünür katkıların listesi, bazı akademisyenlerin iddia edebileceği gibi, gerçek olandan kesinlikle daha kısadır.
selefinin yaptığı yeniliği benimsemiştir.[4]

Bir an için şiirsel olmama izin verin. Özyönetimli araştırmanın estetik bir boyutu vardır. Uzun bir süre çalışma odamın duvarında, Rönesans'ın profesyonel akademisyenlerden değil, bağımsız hümanistlerden çıktığına inanan büyük Fransız ortaçağ uzmanı Jacques Le Goff'un şu sözü asılıydı. Ortaçağ üniversite üyeleriyle hümanistleri karşılaştıran dönem resimlerinde, çizimlerinde ve yorumlarında çarpıcı karşıtlığı incelemişti:

> Biri, toplanmış öğrenciler tarafından kuşatılmış ve kuşatılmış bir profesör. Diğeri, odasının huzurunda ve mahremiyetinde oturan, düşüncelerinin özgürce hareket edebildiği geniş ve rahat odada rahatlayan yalnız bir akademisyen. Burada okulların kargaşasıyla, sınıfların tozuyla, kolektif işyerlerindeki güzelliğe karşı ilgisizlikle karşılaşıyoruz.
>
> Orada her şey düzen ve güzelliktir,
> *Lüks, sakin ve şehvetli*

Genel olarak hobicilere gelince, kanıtlar onun (aç maceracı ve özel yatırımcıyla birlikte) Sanayi Devrimi'nin kaynağında olduğunu gösteriyor. Bahsettiğimiz Kealey bir tarihçi değildi ve şükürler olsun ki bir ekonomist de değildi.*Bilimsel Araştırmanın Ekonomik Yasaları*sorular

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

geleneksel "doğrusal model" (yani, akademik bilimin teknolojiye yol açtığı inancı) - ona göre, üniversiteler ulusal zenginliğin bir sonucu olarak gelişti, tam tersi değil. Hatta daha da ileri giderek, saf müdahaleler gibi, bunların da olumsuz bir katkı sağlayan iatrojenikleri olduğunu iddia etti. Hükümetin vergi parasıyla araştırmayı finanse ederek müdahale ettiği ülkelerde, özel yatırımın azaldığını ve uzaklaştığını gösterdi. Örneğin, Japonya'da, her şeye gücü yeten MITI'nin (Teknoloji ve Yatırım Bakanlığı) korkunç bir yatırım geçmişi var. Onun fikirlerini, bilim finansmanına karşı bir siyasi programı desteklemek için kullanmıyorum, sadece önemli şeylerin keşfindeki nedensel okları çürütmek için kullanıyorum.

Hatırlatmak gerekirse, Sanayi Devrimi "teknoloji inşa eden teknoloji uzmanlarından" veya onun "hobi bilimi" dediği şeyden geldi. Sanayi Devrimi'ni her şeyden daha fazla somutlaştıran tek eser olan buhar makinesini tekrar ele alalım. Gördüğümüz gibi, İskenderiyeli Hero'dan nasıl inşa edileceğine dair bir planımız vardı. Yine de teori yaklaşık iki bin yıl boyunca kimsenin ilgisini çekmedi. Bu yüzden Hero'nun planına olan ilginin nedeni uygulama ve yeniden keşif olmalıydı, tam tersi değil.

Kealey, buhar makinesinin önceden var olan bir teknolojiden ortaya çıktığı ve eğitimsiz, çoğunlukla izole edilmiş kişiler tarafından, kendilerini rahatsız eden mekanik sorunları çözmek için pratik sağduyu ve sezgilerini uygulayan ve çözümlerinin bariz ekonomik getiriler sağlayacağı yönünde ikna edici, çok ikna edici bir argüman sunuyor.

Şimdi ikinci olarak tekstil teknolojilerini ele alalım. Yine, Kealey'e göre, modern dünyaya sıçramaya yol açan ana teknolojiler bilime hiçbir şey borçlu değildir. "1733'te," diye yazıyor, "John Kay, dokumayı makineleştiren uçan mekiği icat etti ve 1770'te James Hargreaves, adından da anlaşılacağı gibi eğirmeyi makineleştiren eğirme makinesini icat etti. Tekstil teknolojisindeki bu büyük gelişmeler, Wyatt ve Paul'un (eğirme makinesi, 1758) ve Arkwright'ın (su makinesi, 1769) gelişmeleri gibi, Sanayi Devrimi'nin habercisiydi, ancak bilime hiçbir şey borçlu değillerdi; fabrikalarının üretkenliğini ve dolayısıyla kârını artırmaya çalışan yetenekli zanaatkarların deneme, yanılma ve deneyimlerine dayanan deneysel gelişmelerdi."

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

David Edgerton, akademik bilim ile ekonomik refah arasındaki bağlantıyı sorgulayan bazı çalışmalar yaptı ve insanların geçmişte "doğrusal modele" (yani akademik bilimin teknolojinin kaynağı olduğuna) inandığı fikrini savundu. İnsanlar*aptal yok*on dokuzuncu ve yirminci yüzyıllarda; bugün onların o zamanlar söz konusu doğrusal modele inandıklarını düşünüyoruz ama inanmadılar. Aslında akademisyenler çoğunlukla sadece öğretmendi, yirminci yüzyılın ortalarına kadar araştırmacı değil.

Şimdi, bir akademisyenin yazılarını güvenilir olup olmadığını görmek için incelemek yerine, her zaman onun muhaliflerinin ne söylediğini düşünmek en iyisidir; onlar onun argümanındaki en kötü şeyi ortaya çıkaracaklardır. Bu yüzden Kealey'nin muhaliflerini veya fikirlerine karşı çıkan kişileri aradım; değerli bir şeye değinip değinmediklerini ve nereden geldiklerini görmek istedim. Dediğim gibi, henüz opsiyonelliği keşfetmemiş olan Joel Mokyr'in bazı yorumları ve ekonomi mesleğinin para biriminin değer kaybetmesi göz önüne alındığında önemli olmayan türden bir ekonomistin saldırısı dışında, etkili dergide yayınlanan Kealey'e yönelik ana eleştiri*Doğa* bir bilim bürokratı tarafından, vergiyle finanse edilen araştırmalara karşı argümanında OECD gibi hükümet destekli kuruluşlardan veri kullanmasıydı. Şimdiye kadar, Kealey'nin yanlış olduğuna dair önemli bir kanıt yok. Ancak, kanıt yükünü tersine çevirelim:*sıfır* tezinin tam tersinin uzaktan doğru olduğuna dair kanıt. Bunların çoğu, dini bir inançtır*koşulsuz* Örgütlü dinde koşulsuz dini inancın yerini alan örgütlü bilimin gücü.

Hükümetler Araştırmaya Değil, Amaçsal Olmayan Tamiratlara Harcama Yapmalıdır

Yukarıda ileri sürülen argümanın mantıksal olarak bizi şunu söylemeye götürmesi gerektiğine inanmadığımı unutmayın:*HAYIR*para hükümet tarafından harcanmalıdır. Bu mantık, genel olarak araştırmadan ziyade teleolojiye daha çok aykırıdır. İşe yarayan bir harcama biçimi olmalı. Bazı kötü niyetli olaylar sonucu, hükümetler araştırmalardan büyük kazançlar elde ettiler, ancak amaçlandığı gibi değil - sadece İnternet'i düşünün. Ve askeri harcamaların yeniliklerle ve göreceğimiz gibi tıbbi tedavilerle nasıl geri kazanıldığına bakın. Sadece memurlar, şeylere (özellikle de

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Japonca) ve büyük şirketler de öyle. Büyük İlaç Şirketleri gibi çoğu büyük şirket kendi düşmanlarıdır.

Dikkate almak*mavi gökyüzü*araştırma, araştırma hibeleri ve fonlarının projelere değil insanlara verildiği ve birçok araştırmacıya küçük miktarlarda dağıtıldığı bir araştırmadır. Kaliforniya'da risk sermayedarlarını gözlemlemek için zaman geçiren bilim sosyoloğu Steve Shapin, yatırımcıların fikirlere değil girişimcilere destek olma eğiliminde olduğunu bildiriyor. Kararlar büyük ölçüde "kimi tanıyorsunuz" ve "kim ne dedi" ile güçlendirilmiş bir görüş meselesidir, risk sermayedarlarının jargonunu kullanmak gerekirse, jokeye bahis oynarsınız, ata değil. Neden? Çünkü yenilikler sürüklenir ve ortaya çıkan fırsatları yakalamak için flâneur benzeri yeteneklere ihtiyaç duyulur, bürokratik bir kalıba hapsolmak gerekmez. Shapin, önemli risk sermayesi kararlarının gerçek iş planları olmadan alındığını gösterdi. Yani herhangi bir "analiz" varsa, bunun yedek, doğrulayıcı nitelikte olması gerekiyordu. Ben de Kaliforniya'daki risk sermayedarlarıyla biraz zaman geçirdim, kendime yatırım yapmayı hedefliyordum ve tahmin ettiğim gibi kalıp buydu.

Görünürde para, güvendiğiniz ve bu seçeneği sömürecek olan saldırgan tamircilere gitmelidir.

İstatistiksel argümanlar kullanalım ve bir paragraf için teknik olalım. Araştırmadan elde edilen getiriler Extremistan'dan gelir; büyük, neredeyse sınırsız bir artış potansiyeline sahip ancak, opsiyonellik nedeniyle, sınırlı bir düşüş potansiyeline sahip bir kuvvet yasası tipi istatistiksel dağılım izlerler. Sonuç olarak, araştırmadan elde edilen getiri zorunlu olarak deneme sayısına doğrusal olmalıdır, denemelere dahil olan toplam fonlara değil. Çünkü,Şekil 7 , kazanan patlayıcı bir getiri elde edecek, sınırsız, doğru yaklaşım belirli bir kör finansman stilini gerektirir. Bu, doğru politikanın "bir bölü n" veya "1/N" stili olarak adlandırılan şey olacağı anlamına gelir, girişimleri mümkün olduğunca çok sayıda denemeye yayar: eğer yüz*N*seçeneklerinin hepsine eşit miktarlarda yatırım yapın.[5]Deneme başına küçük miktarlar, çok sayıda deneme, istediğinizden daha geniş. Neden? Çünkü Extremistan'da, bir şeyi az miktarda yapmak, onu kaçırmaktan daha önemlidir. Bir girişim sermayedarının bana söylediği gibi: "Karşılığı o kadar büyük olabilir ki her şeyde olmamayı göze alamazsınız."

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

TIPTA DURUM

Teknolojinin aksine, tıpta şansın evcilleştirilmesinin uzun bir geçmişi vardır; artık uygulamasında rastlantısallığı kabul etmiştir. Ama tam olarak değil.

Tıbbi veriler, rastgele oluşturulan keşiflerle karşılaştırıldığında teleolojik araştırmanın performansını değerlendirmemize olanak tanır. ABD hükümeti bize bunun için ideal veri setini sağlar: 1970'lerin başında Nixon'ın "kanserle savaş"ından çıkan Ulusal Kanser Enstitüsü'nün faaliyetleri. Uygulayıcı bir doktor ve araştırmacı olan Morton Meyers, harika kitabında şöyle yazıyor:*Mutlu Kazalar: Modern Tıpta Tesadüf Atılımlar:*"Yaklaşık 15.000 türü temsil eden 144.000'den fazla bitki özütünün tarandığı yirmi yıllık bir dönemde, tek bir bitki bazlı kanser önleyici ilaç onaylanmış statüye ulaşmadı. Bu başarısızlık, 1950'lerin sonlarında büyük bir bitki kaynaklı kanser ilacı grubu olan Vinca Alkaloidlerinin keşfiyle çarpıcı bir tezat oluşturuyor; bu keşif yönlendirilmiş araştırma yoluyla değil, şans eseri gerçekleşti."

İlaç sektöründen ayrıldıktan sonra gördüklerini anlatan bir içeriden kişi olan John LaMatina, akademik katkılara ilişkin kamu algısı ile gerçek arasındaki uçurumu gösteren istatistikler gösteriyor: özel sektör on ilaçtan dokuzunu geliştiriyor. Vergiyle finanse edilen Ulusal Sağlık Enstitüleri bile, piyasada önemli satış rakamlarına sahip kırk altı ilaçtan yaklaşık üçünün federal fonlamayla ilgili olduğunu buldu.

Kanser tedavilerinin başka araştırma dallarından geldiği gerçeğini sindiremedik. Kanser dışı ilaçlar (veya kanser dışı ilaçlar) ararsınız ve aradığınız bir şey bulmazsınız (ve tam tersi). Ancak ilginç olan sabit, bir sonuç başlangıçta bir akademik araştırmacı tarafından keşfedildiğinde, bulmak istediği şey olmadığı için sonuçları göz ardı etme olasılığıdır; bir akademisyenin takip etmesi gereken bir senaryo vardır. Yani, opsiyon terimleriyle ifade etmek gerekirse, değerine rağmen opsiyonunu kullanmaz, bu da (rasyonelliği nasıl tanımlarsanız tanımlayın) mantığın katı bir ihlalidir, tıpkı hem açgözlü olan hem de bahçesinde bulduğu büyük miktarda parayı almayan biri gibi. Meyers ayrıca kuşlara nasıl uçacaklarını öğretme etkisini şu şekilde gösterir:

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

keşifler sonradan bazı akademik araştırmalara aktarılarak yanılsamamıza katkıda bulunuyor.

Bazı durumlarda, keşfin kaynağı askeri olduğu için, tam olarak ne olduğunu bilmiyoruz. Örneğin, Meyers'in kitabında tartışıldığı gibi, kanser için kemoterapiyi ele alalım. İtalya'nın Bari açıklarında hardal gazı taşıyan bir Amerikan gemisi, 1942'de Almanlar tarafından bombalandı. Gazın, sıvı kanserleri olan askerlerin durumu üzerindeki etkisi nedeniyle kemoterapinin geliştirilmesine yardımcı oldu (beyaz kan hücrelerinin yok edilmesi). Ancak hardal gazı Cenevre Sözleşmeleri tarafından yasaklanmıştı, bu yüzden hikaye gizli tutuldu - Churchill, İngiltere kayıtlarından tüm bahisleri temizledi ve Amerika Birleşik Devletleri'nde, azot hardalının etkisine ilişkin araştırma olmasa da, bilgi engellendi.

Tıp alanında doktor ve yazar olan James Le Fanu, terapötik devrimin veya savaş sonrası yıllarda çok sayıda etkili terapinin görüldüğü dönemin büyük bir bilimsel içgörüyle ateşlenmediğini yazmıştır. Tam tersi, "doktorlar ve bilim insanlarının neyin yanlış olduğunu ayrıntılı olarak anlamanın gerekli olmadığını, ancak sentetik kimyanın kör ve rastgele bir şekilde doktorların yüzyıllardır kaçırdığı ilaçları sağlayacağını fark etmelerinden" kaynaklanmıştır. (Merkezi bir örnek olarak Gerhard Domagk tarafından tanımlanan sülfonamidleri kullanır.)

Dahası, teorik anlayışımızdaki artış -Mokyr'in terimini kullanmak gerekirse, "epistemik temel"- bir artışla geldi*azaltmak*yeni ilaçların sayısında. Bu, Şişko Tony veya yeşil kerestecinin bize söyleyebileceği bir şeydi. Şimdi, kolayca elde edilebilecek meyveleri tükettiğimizi iddia edebilirsiniz, ancak ben daha da ileri gidiyorum, diğer taraflardan (örneğin İnsan Genomu Projesi'nin getirisi veya son yirmi yılda tıbbi tedavilerin artan araştırma harcamaları karşısında durması) daha fazla ipucuyla - bilgi veya "bilgi" denen şey, karmaşık alanlarda araştırmayı engelliyor.

Ya da başka bir bakış açısıyla, malzemelerin kimyasal bileşimini incelemek sizi ne daha iyi bir aşçı ne de daha uzman bir tat alıcı yapacaktır; hatta her ikisinde de sizi daha kötü hale getirebilir. (Yemek pişirmek özellikle teleoloji odaklı kişiler için alçakgönüllülük gerektiren bir şeydir.)

Siyah Kuğu tarzında tesadüfen ortaya çıkan ilaçların bir listesini yapıp, tasarımdan ortaya çıkan ilaçların listesiyle karşılaştırabilirsiniz. Böyle bir listeye başlamak üzereydim ki, dikkate değer istisnaların, yani teleolojik bir şekilde keşfedilen ilaçların çok az olduğunu fark ettim—çoğunlukla AZT, AIDS ilaçları. Tasarımcı ilaçların temel bir özelliği vardır—

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

tasarlanmışlardır (ve bu nedenle teleolojiktirler). Ancak olası yan etkileri hesaba katarak bir ilaç tasarlama yeteneğine sahipmişiz gibi görünmüyor. Dolayısıyla tasarımcı ilaçların geleceği için bir sorun. Piyasada ne kadar çok ilaç varsa, birbirleriyle o kadar çok etkileşim olur; bu nedenle piyasaya sürülen her yeni ilaçla birlikte olası etkileşimlerin sayısı da artar. Eğer birbiriyle ilgisi olmayan yirmi ilaç varsa, yirmi birincinin yirmi etkileşimi dikkate alması gerekir, sorun değil. Ancak bin tane varsa, binden biraz daha azını tahmin etmemiz gerekir. Ve bugün piyasada on binlerce ilaç var. Dahası, etkileşimlerini hafife alıyor olabileceğimizi gösteren araştırmalar var*akım*Piyasada bulunan ilaçların sayısı dört katına çıkarılacak, dolayısıyla mevcut ilaç havuzunun büyümesi yerine daralması gerekecek.

Bu işte bariz bir sapma var, çünkü bir ilaç bir şey için icat edilebilir ve yeni uygulamalar bulabilir, ekonomist John Kay buna şöyle diyor: *eğiklik*— örneğin aspirinin kullanımı birçok kez değişti; ya da Judah Folkman'ın tümörlerin kan akışını kısıtlamaya yönelik fikirleri (anjiyogenez inhibitörleri) makula dejenerasyonunun tedavisine (Avastin olarak bilinen bevacizumab) yol açtı; bu da orijinal amaçtan daha etkili bir etkidir.

Şimdi, burada uyuşturucuların çamaşır listesini vermek yerine (çok zarif değil), okuyucuyu Meyers'in kitabına ek olarak Claude Bohuon ve Claude Monneret'e yönlendiriyorum,*Fabuleux riskleri, ilaçların geçmişi,*ve Jie Jack Li'nin*Gülme Gazı, Viagra ve Lipitor*.

Matt Ridley'in Anti-Teleolojik Argümanı

İbn Rüşd'ün teleolojisini ve rasyonalizmini yok etmeye çalışan büyük ortaçağ Arapçası şüpheci filozofu Algazel, namıdiğer El-Gazali, artık yanlış bir şekilde Adam Smith'e atfedilen meşhur iğne metaforunu ortaya attı. İğnenin tek bir üreticisi yoktur, ancak yirmi beş kişi vardır; bunların hepsi merkezi bir planlayıcının yokluğunda işbirliği yapmaktadır; görünmez bir el tarafından yönlendirilen bir işbirliği. Çünkü hiçbiri onu kendi başına nasıl üreteceğini bilmemektedir.

Şüpheci bir inanççı olan Algazel'in (yani dini inancı olan bir şüpheci) gözünde bilgi insanların elinde değil, Tanrı'nın elindeydi. Adam Smith ise buna piyasa yasası diyor ve bazı modern teorisyenler ise

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

bunu kendi kendini örgütleme olarak sunar. Eğer okuyucu fideizmin epistemolojik olarak insan bilgisi ve şeylerin gizli mantığını benimseme konusunda saf şüpheciliğe neden eşdeğer olduğunu merak ediyorsa, Tanrı'yı doğa, kader, Görünmez, Opak ve Erişilemez ile değiştirin ve çoğunlukla aynı sonucu elde edersiniz. Şeylerin mantığı bizim dışımızda durur (Tanrı'nın veya doğal veya kendiliğinden güçlerin elinde); ve günümüzde hiç kimse, Teksas'ta bile, Tanrı ile doğrudan iletişim halinde olmadığı için, Tanrı ile opaklık arasında çok az fark vardır. Tek bir birey bile genel süreç hakkında bir fikre sahip değildir ve bu merkezi bir öneme sahiptir.

Yazar Matt Ridley, biyoloji alanındaki geçmişi sayesinde daha güçlü bir argüman ortaya koyuyor. İnsanlar ve hayvanlar arasındaki fark, işbirliği yapma, iş yapma, fikirlerin, ifadeyi mazur görün, çiftleşme yeteneğinde yatıyor. İşbirliğinin patlayıcı bir artısı var, matematiksel olarak süper-katmalı fonksiyon olarak adlandırılan şey, yani bir artı bir ikiden fazlaya eşittir ve bir artı bir artı bir üçten çok, çok daha fazlaya eşittir. Bu, patlayıcı faydaları olan saf doğrusal olmayanlıktır - felsefe taşından nasıl faydalandığına dair ayrıntılara gireceğiz. Önemli olan, bunun öngörülemezlik ve Kara Kuğu etkileri için bir argüman olmasıdır: işbirliklerini tahmin edemediğiniz ve yönlendiremediğiniz için dünyanın nereye gittiğini göremezsiniz. Yapabileceğiniz tek şey, bu işbirliklerini kolaylaştıran bir ortam yaratmak ve refahın temellerini atmaktır. Ve hayır, yenilikleri merkezileştiremezsiniz, bunu Rusya'da denedik.

Şaşırtıcı bir şekilde, Algazel'in fikirleriyle biraz daha felsefi olmak gerekirse, burada dinin insan teorilerinin ve faaliyetinin yanılabilirliğine olan bağımlılığı azaltmadaki etkisini görebiliriz - bu yüzden Adam Smith bu anlamda Algazel ile buluşuyor. Birisi için görünmez el piyasadır, diğeri için Tanrı'dır. İnsanların, tarihsel olarak, şüpheciliğin çoğunlukla Tanrı gibi soyut varlıklardan ziyade uzman bilgisine karşı şüphecilik olduğunu ve tüm büyük şüphecilerin büyük ölçüde dindar veya en azından din yanlısı (yani,*diğerleri*(dindar olmak).

Kurumsal Teleoloji

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

İşletme okulundayken stratejik planlama denen zorunlu bir derste derslere nadiren katılırdım ve sınıfta yüzümü gösterdiğimde orada söylenenleri bir nanosaniye bile dinlemezdim; kitapları bile satın almazdım. Öğrenci kültürünün ortak duygusunda bir şey vardır; her şeyin saçmalık olduğunu bilirdik. Yönetimdeki zorunlu dersleri profesörleri şaşırtarak, karmaşık mantıklarla oynayarak geçtim ve kesinlikle gerekli olandan daha fazla derse kaydolmanın entelektüel olarak sahtekârlık olduğunu düşündüm.

Şirketler stratejik plan fikrine aşıktır. Nereye gittiklerini anlamak için ödeme yapmaları gerekir. Ancak stratejik planlamanın işe yaradığına dair hiçbir kanıt yoktur; hatta buna karşı kanıtlarımız bile var gibi görünüyor. Bir yönetim bilgini olan William Starbuck, planlamanın etkinliğini çürüten birkaç makale yayınladı; bu, şirketi fırsatçı olmayan bir eylem yoluna kilitlediği için seçenek körü yapar.

Taylorizm'den tüm üretkenlik hikayelerine kadar yönetimdeki teorik olan hemen hemen her şey, deneysel testler sonucunda sahte bilim olarak ortaya çıkarılmıştır ve çoğu ekonomik teori gibi, kanıtlara paralel bir dünyada yaşamaktadır. Bir felsefeci olarak eğitim almış ve kendini bir yönetim danışmanlığı işinde bulmuş olan Matthew Stewart, oldukça iğrenç, komik olsa da, bir iç hikaye anlatmaktadır.*Yönetim Efsanesi*. Bu, bankacıların bencil yaklaşımına benzer. Abrahamson ve Friedman, güzel kitaplarında*Mükemmel Bir Karmaşa,*ayrıca bu temiz, net, teleolojik yaklaşımların çoğunu çürütüyor. Ortaya çıkıyor ki, stratejik planlama sadece batıl inançlı bir gevezelik.

İş sürüklenmesinin, rasyonel ve fırsatçı iş sürüklenmesinin bir örneği için şunu ele alalım. Coca-Cola bir ilaç ürünü olarak başladı. Şık mücevher mağazası şirketi Tiffany & Co., hayatına bir kırtasiye mağazası olarak başladı. Son iki örnek birbirine yakın olabilir, ancak bir sonraki örneği düşünün: İlk füze güdüm sistemini yapan Raytheon, bir buzdolabı üreticisiydi (kurucularından biri, daha önce gördüğümüz teleolojik doğrusal bilim modelini tasarlayan Vannevar Bush'tan başkası değildi; tahmin edin). Şimdi, daha kötüsü: Eskiden en iyi cep telefonu üreticisi olan Nokia, bir kağıt fabrikası olarak başladı (bir aşamada lastik ayakkabılara ilgi duyuyorlardı). Şimdi Teflon yapışmaz pişirme tavaları, Corian tezgahları ve dayanıklı kumaş Kevlar ile ünlü olan DuPont, aslında bir patlayıcı şirketi olarak başladı. Kozmetik şirketi Avon, kapı kapı kitap satışı yaparak başladı. Ve hepsinden tuhafı, Oneida Silversmiths bir topluluk dini tarikatıydı ancak düzenleyici nedenlerden dolayı bir anonim şirketi örtbas etmek için kullanmaları gerekiyordu.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

TERS TÜRKİYE SORUNU

Şimdi söylediklerimin ardındaki bazı tesisatlar—istatistiksel ifadelerin epistemolojisi. Aşağıdaki tartışma, bilinmeyenin, görmediğiniz şeyin bir durumda iyi haber, diğerinde kötü haber içerebileceğini gösterecektir. Ve Extremistan topraklarında, işler daha da belirginleşiyor.

Tekrarlamak gerekirse (entelektüeller bunu unutmaya meyilli oldukları için tekrarlamak gerekiyor), yokluğun kanıtı, kanıtın yokluğu değildir; bu, şu sonuçları doğuran basit bir noktadır: anti-kırılgan kişiler için, iyi haberler geçmiş verilerde bulunmama eğilimindedir ve kırılgan kişiler için ise kolayca ortaya çıkmayan kötü haberlerdir.

Meksika'ya bir not defteriyle gittiğinizi ve rastgele karşılaştığınız insanlarla konuşarak nüfusun ortalama servetini anlamaya çalıştığınızı hayal edin. Örnekleminizde Carlos Slim olmadan, çok az bilginiz olması muhtemeldir. Yüz milyon Meksikalıdan Slim, (tahminimce) en alttaki yetmiş ila doksan milyon kişiden daha zengin olacaktır. Yani elli milyon kişiyi örnekleyebilirsiniz ve bu "nadir olayı" dahil etmediğiniz sürece, örnekleminizde hiçbir şey olmayabilir ve toplam serveti hafife alabilirsiniz.

Grafikleri hatırlaŞekil 6 veya7 deneme yanılmanın getirisini gösteren. Kurcalamaya giriştiğinizde, çok sayıda küçük kayba uğrarsınız, sonra ara sıra oldukça önemli bir şey bulursunuz. Bu tür bir metodoloji dışarıdan bakıldığında kötü özellikler gösterecektir - kusurlarını değil, niteliklerini gizler.

> *Deneme-yanılma gibi anti-kırılgan durumlarda (pozitif asimetriler, pozitif Kara Kuğu işletmeleri), örnek geçmiş performans uzun vadeli ortalamayı küçümseme eğiliminde olacaktır; kusurları değil, nitelikleri gizleyecektir.*

(Konuyu grafiksel olarak incelemek isteyenler için ekte bir tablo yer almaktadır.)

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

"Hindi olmamak" misyonumuzu hatırlayalım. Özetle, hindi sorunlarına maruz kalan uzun bir örneklemle karşı karşıya kalındığında, bir tahminde bulunma eğilimindeyiz. *daha düşük*olumsuz olayların sayısı—basitçe, nadir olaylar nadirdir ve geçmiş örneklerde ortaya çıkma eğiliminde değildir ve bu nedenle*nadir olan neredeyse her zaman olumsuzdur,*gerçeklikten daha pembe bir resim elde ederiz. Ancak burada ayna görüntüsüyle, ters durumla karşı karşıyayız. Pozitif asimetriler altında, yani anti-kırılgan durumda, "görünmeyen" pozitiftir. Bu yüzden "ampirik kanıt" pozitif olayları kaçırma ve toplam faydaları hafife alma eğilimindedir.

Klasik hindi probleminde ise kural şu şekildedir.

> *Negatif asimetrilerin (hindi sorunları) hassas olduğu durumlarda, örnek performans geçmişi uzun vadeli ortalamayı küçümseme eğiliminde olacaktır; kusurları gizleyecek ve nitelikleri ortaya çıkaracaktır.*

Sonuçlar hayatı basitleştirir. Ancak standart metodolojiler asimetrileri hesaba katmadığından, konuya derinlemesine girmeden (sadece sosyal bilimlerde teori oluşturmak veya öğrencilere ders vermek için) geleneksel istatistikleri inceleyen hemen hemen herkes hindi sorununu yanlış anlayacaktır. Basit bir kuralım var, Harvard'da ders verenlerin taksi şoförlerinden veya kalıplaşmış çıkarım yöntemlerinden habersiz insanlardan çok daha az şey anlamaları beklenmelidir (bu bir sezgiseldir, yanlış olabilir, ancak işe yarar; Harvard Business School'un kadrosuna Fragilista Robert C. Merton'ı dahil etmesiyle dikkatimi çekti).

O halde bunu fazlasıyla hak eden Harvard Business School profesörlerini seçelim. İlk vakaya gelince (pozitif asimetrileri görmezden gelme hatası), biyoteknolojinin potansiyeli hakkında yazan Harvard Business School profesörlerinden biri olan Gary Pisano, temel ters hindi hatasını yaptı ve sınırlı zararları ve sınırsız potansiyeli olan bir işte (bankacılığın tam tersi) görmediğiniz şeyin hem önemli hem de geçmişten gizli olabileceğini fark etmedi. Şöyle yazıyor: "Birkaç şirketin ticari başarısına ve sektörün tamamındaki gelirlerdeki çarpıcı büyümeye rağmen, çoğu biyoteknoloji firması kar elde etmiyor." Bu doğru olabilir, ancak bundan çıkarım yanlıştır, muhtemelen geriye dönüktür, iki açıdan ve sonuçların ciddiyeti nedeniyle mantığı tekrarlamaya yardımcı olur. Birincisi, Extremistan'daki "çoğu şirket" kar etmiyor - nadir görülen olay baskındır ve az sayıda şirket tüm şekelleri üretir. Ve ne olursa olsun, bu tür bir asimetri ve

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

isteğe bağlılığı görüyoruzŞekil 7 , kesin bir sonuca varamadığı için Harvard öğrencilerinin ilgisini çekebilecek daha az zararlı başka bir konu hakkında yazmak daha iyidir, örneğin ikna edici bir PowerPoint sunumunun nasıl yapılacağı veya Japonlar ile Fransızlar arasındaki yönetim kültürleri arasındaki fark gibi. Yine, biyoteknoloji yatırımlarının acınası potansiyeli konusunda haklı olabilir, ancak gösterdiği verilere dayanarak değil.

Peki Profesör Pisano gibilerinin böyle düşünmesi neden tehlikeli? Mesele onun biyoteknolojideki araştırmaları engelleyip engellemeyeceği değil. Sorun şu ki böyle bir hata ekonomik hayatta kırılgan olmayan özelliklere sahip olan her şeyi engeller (daha teknik olarak, "sağa eğik"). Ve "kesin bahisler" olan konuları kayırarak kırılganlaştırır.

İlginç bir şekilde, bir diğer Harvard profesörü Kenneth Froot da tam aynı hatayı yaptı, ancak ters yönde, negatif asimetrilerle. Reasürans şirketlerine (felaket olaylarını sigortalayan şirketler) baktığında bir sapma bulduğunu düşündü. Aldıkları riskler göz önüne alındığında çok fazla kar elde ettiler, çünkü felaketler meydana geliyormuş gibi görünüyordu*daha az sıklıkla* primlerde yansıtılandan daha fazla. Felaket olayların onları yalnızca olumsuz etkilediği ve geçmiş verilerde yer almadığı noktasını kaçırdı (tekrar ediyorum, nadirdirler). Hindi sorununu hatırlayın. Tek bir olay, asbest yükümlülükleri, Lloyd sigortacılarının iflas eden aileleri, nesiller boyunca elde edilen gelirin kaybı. Tek bir olay.

Bu iki farklı ödemeye geri döneceğiz, "sınırlı sol" (Thales'in bahsi gibi sınırlı kayıplar) ve "sınırlı sağ" (sigorta veya bankacılık gibi sınırlı kazançlar). Bu ayrım çok önemlidir, çünkü hayattaki ödemelerin çoğu bir veya diğer kategoriye girer.

Yedi Kez Başarısız Olmak, Artı veya Eksi İki

Şimdiye kadarki bölüme dayalı kurallar koymak için durayım. (i) İsteğe bağlılığı arayın; aslında, şeyleri isteğe bağlılığa göre sıralayın, (ii) tercihen açık uçlu, kapalı uçlu olmayan getirilerle; (iii) İş planlarına değil, insanlara yatırım yapın, bu yüzden kariyeri boyunca altı veya yedi kez veya daha fazla değişebilen birini arayın (girişim sermayedarı Marc Andreessen'in işleyiş biçiminin bir parçası olan bir fikir); insanlara yatırım yaparak iş planının geriye dönük uyum anlatılarından bağışıklık kazanırsınız. Bu basitçe daha fazlasıdır

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Bunu yapmak için güçlü olmalısınız; (iv) İşinizde ne anlama gelirse gelsin, güçlü olduğunuzdan emin olun.

ŞARLATAN, AKADEMİK VE ŞOVMAN

Bölümü üzücü bir notla bitiriyorum: Buraya gelmemize yardım eden, atalarımızın hayatta kalmasına izin veren birçok kişiye karşı nankörlüğümüz.

Dışbükey kurcalama, kırılganlık karşıtı ve rastgeleliği nasıl evcilleştireceğimiz konusundaki yanlış anlamalarımız kurumlarımıza işlenmiştir; ancak bilinçli ve açık bir şekilde değil. Tıpta ampiristler veya ampirik şüpheciler, uygulayıcılar olarak adlandırılan bir insan kategorisi vardır ve bu kadardır; onlar için pek fazla ismimiz yoktur çünkü çok fazla kitap yazmamışlardır. Eserlerinin çoğu yok edilmiş veya kültürel bilinçten gizlenmiştir veya doğal olarak arşivlerden düşmüştür ve anıları tarih tarafından çok kötü muamele görmüştür. Biçimsel düşünürler ve kuramcı kuramcılar kitap yazma eğilimindedir; doğaçlama yapan insanlar genellikle heyecanı yaşamak, para kazanmak veya kaybetmek ve barda tartışmak için yetinen uygulayıcılardır. Deneyimleri genellikle akademisyenler tarafından biçimselleştirilir; aslında tarih, akıl yürütmenin bilgi üretiminde tekel veya neredeyse tekel olduğuna inanmanızı isteyenler tarafından yazılmıştır.

Yani buradaki son nokta şarlatan denen kişilerle ilgili. Bazıları öyleydi, diğerleri daha az öyleydi; bazıları değildi; ve birçoğu sınırdaydı. Uzun bir süre resmi tıp, gösterişli şovmenler, dolandırıcılar, şarlatanlar, büyücüler ve büyücü kadınlar ve her türden ruhsatsız uygulayıcılarla rekabet etmek zorundaydı. Bazıları gezgindi, kasabadan kasabaya giderek büyük toplulukların önünde tedavi edici eylemlerini gerçekleştiriyorlardı. Bazen büyüleri tekrarlarken ameliyat yapıyorlardı.

Bu kategori, Küçük Asya'nın Helenistik dünyasında geliştirilen ve daha sonra Arap dil okulu tarafından büyütülen baskın Greko-Arap rasyonel tıp okuluna katılmayan doktorları içeriyordu. Romalılar anti-teorik pragmatik bir gruptu; Araplar felsefi ve "bilimsel" olan her şeyi seviyorlardı ve o zamana kadar kimsenin pek umursamadığı Aristoteles'i bir kaide üzerine koyuyorlardı. Örneğin, Nikomedia'lı Menodotus'un şüpheci deneysel okulu hakkında çok, çok az şey biliyoruz - rasyonalist Galen hakkında çok daha fazla şey biliyoruz. Tıp,

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Araplar için, Aristoteles mantığına dayanan ve bilimsel bir uğraşıydı. Galen'in yöntemlerini uyguladılar; deneyimden nefret ettiler.[6] Tıbbi uygulayıcılar Öteki'ydi.

Tıbbi kuruluşların düzenlenmesi, rekabetin gelirlerini düşürmesi nedeniyle ekonomik nedenlerle ampirikler hakkındaki endişelere karşılık gelir. Dolayısıyla, bunların hırsızlarla birlikte paketlenmesi şaşırtıcı değildir, yani Elizabeth dönemi bir incelemesinin uzun başlığı: *Londra'daki hırsızlarımızın, muhalefete şiddetle karşı çıkmak ve sık sık zavallı hastalarının cüzdanlarını boşaltmak için başvurdukları bazı stratejilerin kısa bir söylevi veya açıklaması.*

"Şarlatan" kelimesinin eşanlamlısı olduğu düşünülüyordu *ampirik*. "Ampirik" kelimesi, neyin doğru olduğunu belirlemek için deney ve deneyime güvenen birini ifade ediyordu. Başka bir deyişle, deneme yanılma ve kurcalama. Bunun daha aşağı olduğu düşünülüyordu - mesleki, sosyal ve entelektüel olarak. Hala çok "zeki" olarak kabul edilmiyor.

Ama bizim için şans eseri, ampiristler muazzam bir halk desteğine sahipti ve köklerinden sökülüp atılamadılar. Eserlerini görmüyorsunuz ama tıp üzerinde büyük bir iz bıraktılar.

Modernitenin başlangıcıyla birlikte tıbbın akademizasyonu ve kurumsallaşmasından sonra iatrojeniklerin ilk zirveye çıkışına dikkat edin. Bu durum ancak yakın zamanda tersine dönmeye başladı. Ayrıca, tarihin ışığında görülen resmi akademisyenler, şarlatan olarak adlandırdıkları kişilerden daha iyi değildi; sadece daha ikna edici gerekçelerin ağırlığı altında sahtekarlıklarını gizliyorlardı. Onlar sadece *organize edilmiş* şarlatanlardır. Umuyorum ki bu değişir.

Şimdi, akademik olmayan onaylı tıp uygulayıcılarının çoğunun alçak, dolandırıcı, şarlatan ve hatta bunlardan bile daha kötü olduğunu kabul ediyorum. Ancak yanlış sonuçlara varmaktan kaçınalım. Biçimciler, kendi alanlarını korumak için, eğer şarlatan akademisyen olmayanlar arasında bulunursa, akademisyen olmayanların hepsinin şarlatan olduğu mantıksal yanılgısına her zaman başvurmuşlardır. Bunu yapmaya devam ediyorlar: ifade *titiz olmayan her şey akademik değildir* ((birinin aptal olduğunu ve buna inandığını varsaymak) bunun anlamına gelmez *akademik olmayan her şey titiz değildir*"Meşru" doktorlar ile Diğerleri arasındaki mücadele oldukça aydınlatıcıdır, özellikle de doktorların sessizce (ve isteksizce) Diğerleri tarafından geliştirilen ve desteklenen bazı ilaçları ve tedavileri kopyaladıklarını fark ettiğinizde. Bunu ekonomik nedenlerle yapmak zorundaydılar. Diğerleri'nin kolektif deneme yanılmalarından faydalandılar. Ve süreç, artık tıbbın içine entegre edilmiş tedavilere yol açtı.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Şimdi, okuyucu, bir dakika durup biraz saygı gösterelim. Bizi buraya getirenlere, saygısızlığımıza maruz kalanlara ve kahraman olduklarını bile bilmeyenlere karşı nankörlüğümüzü düşünün.

1David Edgerton'a göre, sözde doğrusal modele yirminci yüzyılın başlarında pek inanılmıyordu; sadece biz inanıyoruz*Şimdi*inandığımız*Daha sonra*teleolojik bilimin üstünlüğünde.

2Ayrıca, iki fragilista'nın, Myron Scholes ve Robert Merton'ın, kendilerinden önce diğer insanların çok daha sofistike bir biçimde keşfettiği bir formülün ambalajı için "Nobel" adlı Ekonomi Anma Ödülü'nü aldıklarını da bulduk. Dahası, kurgusal matematik kullandılar. Oldukça rahatsız edici.

3Okuyucuya kemikteki Kitap IV teleoloji ve yön duygusudur ve bu büyük ölçüde resmi akademiye karşı şüpheci olsa da (yani üniversitelere karşı), bu kesinlikle sahte bilime (veya kozmetik bilime) karşıdır ve aşırı derecede bilim yanlısıdır. Sadece birçok kişinin bilim dediği şey son derece bilim dışıdır. Bilim, bir anti-aptal sorunudur.

4Bu kitabın fikirlerinin arkasındaki en önemli teknik desteği sağlayan Jensen eşitsizliğinin yaratıcısı Johan Jensen'in hiçbir zaman akademik bir görev üstlenmemiş amatör bir matematikçi olması dikkat çekicidir.

5Bu teknik bir yorumdur. "1/N", Mandelbrot ve benim 2005'te optimize edilmiş portföyleri ve modern finans teorisini basit matematiksel gerekçelerle çürütmek için kullandığımız argümandır; Ekstremistan etkileri altında, modern finans teorisinin öngördüğünden ziyade küçük eşit tahsislerle geniş, çok geniş bir çeşitlendirmeyi tercih ediyoruz.

6Arap düşüncesinin, en teorik anlamda soyut düşünceyi ve bilimi, yani ampirizmden uzak, şiddetle akılcı olanı tercih ettiği pek fark edilmez.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Translated from English to Turkish - www.onlinedoctranslator.com

BÖLÜM 16

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Kargaşa Dersi

Bir sonraki sokak kavgası nerede?—Nasıl meta olmaktan çıkarılır, turistik olmaktan çıkarılır—Zeki öğrenci (tersi de geçerlidir)—Seçenek olarak Flâneur

---

Teleoloji ve düzensizlikle devam edelim—özel yaşamda ve bireysel eğitimde. Sonra otobiyografik bir kısa öykü.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

EKOLOJİK VE LUDİK

Blackjack'e ilişkin yaygın ama yanlış benzetmeyi yapan arkadaşta gördüğümüz gibiBölüm 7 , iki alan vardır, kuralları önceden açık bir şekilde verilen bir oyun gibi kurulan ludic ve kuralları bilmediğimiz ve değişkenleri izole edemediğimiz ekolojik, gerçek hayatta olduğu gibi. Becerilerin bir alandan diğerine aktarılamazlığını görmek, beni genel olarak bir sınıfta edinilen beceriler, ekolojik olmayan bir şekilde edinilen her şey, sokak kavgaları ve gerçek yaşam durumlarıyla karşılaştırıldığında şüpheciliğe yöneltti.

Satrançtaki yeteneklerin satranç tahtasının dışında daha iyi muhakemeye yol açtığına dair bir kanıt olmadığı iyi tanıtılmıyor; tüm bir grupla kör satranç oynayanlar bile tahtanın dışındaki şeyleri normal bir kişiden daha iyi hatırlayamıyor. Oyunların alana özgü olduğunu, sizi gerçekten yaşam için eğitmedikleri gerçeğini, çeviride ciddi kayıplar olduğunu kabul ediyoruz. Ancak bu dersi okullarda edinilen teknik becerilere uygulamayı, yani sınıfta edinilen şeyin*kalır* büyük ölçüde sınıfta. Daha da kötüsü, sınıf, neredeyse hiç tartışılmayan bir iatrojenik ölçüsü olan, tespit edilebilir bir zarar getirebilir: Laura Martignon, doktora öğrencisi Birgit Ulmer'in çocukların yeteneklerini gösteren sonuçlarını bana gösterdi*saymak* aritmetik öğretildikten hemen sonra bozulur. Çocuklara on beş kutup arasında kaç aralık olduğunu sorduğunuzda, aritmetiği bilmeyenler on dört tane olduğunu anlar. Aritmetik öğrenenler kafaları karışır ve genellikle on beş tane olduğu hatasını yaparlar.

Futbolcu Annenin Turistleştirilmesi

Biyolog ve entelektüel EO Wilson'a bir keresinde çocukların gelişimine en çok neyin engel teşkil ettiği soruldu; cevabı futbol annesiydi. Procrustes yatağı kavramını kullanmadı, ancak

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

mükemmel bir şekilde özetledi. Onun argümanı, çocukların doğal biyofilisini, canlılara olan sevgilerini bastırdıklarıdır. Ancak sorun daha geneldir; futbolcu anneler deneme yanılma ve kırılganlık karşıtlığını çocukların hayatlarından ortadan kaldırmaya, onları ekolojik olandan uzaklaştırmaya ve önceden var olan (futbolcu-anne-uyumlu) gerçeklik haritaları üzerinde çalışan nerd'lere dönüştürmeye çalışırlar. İyi öğrenciler, ancak nerd'ler - yani, bilgisayarlar gibidirler ancak daha yavaştırlar. Dahası, artık belirsizliği ele almak için tamamen eğitimsizler. Bir iç savaş çocuğu olarak, yapılandırılmış öğrenmeye inanmıyorum - aslında, bir kişinin bir sınıf yerine özel bir kütüphanesi olması ve kütüphanenin içinde ve dışında rastgeleliğin bize verebileceği şeylerden faydalanan amaçsız (ama rasyonel) bir flâneur olarak zaman geçirmesi koşuluyla, nerd olmadan entelektüel olabileceğine inanıyorum. Doğru türde titizliğe sahip olduğumuz sürece, rastgeleliğe, karmaşaya, maceralara, belirsizliğe, kendini keşfetmeye, neredeyse travmatik olaylara, hayatı yaşamaya değer kılan tüm bu şeylere, önceden belirlenmiş bir programı ve çalar saati olan boş takım elbiseli bir CEO'nun yapılandırılmış, sahte ve etkisiz hayatına kıyasla ihtiyacımız var. Boş zamanları bile bir saate tabi tutuluyor, hayatları randevular arasında sıkışmışken, dört ile beş arasında sıkışıyor. Sanki modernliğin misyonu, yaşamdan her damla değişkenliği ve rastgeleliği sıkmakmış gibi - (gördüğümüz gibiBölüm 5) dünyayı çok daha öngörülemez hale getirmenin ironik sonucu, sanki şans tanrıçaları son sözü söylemek istiyormuş gibi.

Sadece otodidaktlar özgürdür. Ve sadece okul meselelerinde değil—hayatlarını meta olmaktan çıkaranlar, turistik olmaktan çıkaranlar. Sporlar, rastgeleliği, konserve ton balığının yanında altıncı koridorda satılanlar gibi bir kutuya koymaya çalışır—bir yabancılaşma biçimi.

Mevcut modernist argümanların ne kadar boş olduğunu anlamak istiyorsanız (ve varoluşsal önceliklerinizi anlamak istiyorsanız), vahşi doğadaki aslanlar ile esaret altındaki aslanlar arasındaki farkı düşünün. Esaret altındaki aslanlar daha uzun yaşarlar; teknik olarak daha zengindirler ve eğer odaklandığınız kriterler bunlarsa, hayatları boyunca iş güvenceleri garantilidir...

Her zamanki gibi, eski bir düşünür, burada Seneca, "Hayat için değil, sadece ders çalışmak için çalışıyoruz" sözüyle sorunu (ve farkı) tespit etti.*özgeçmişsiz, sed scolae Discimus,*ki benim büyük dehşetime göre bu, bozulmuş ve Amerika Birleşik Devletleri'ndeki birçok kolejin sloganına uyacak şekilde bencilce değiştirilmiş,*scolae olmayan, sed vitae Discimus*sloganı olarak, "Biz burada ders çalışmak için değil, hayat için çalışıyoruz."

Hayattaki gerginliklerin çoğu, azaltan ve kırılganlaştıran (bunu politika yapıcı söyler) tarafın akılcılığı çağırmasıyla ortaya çıkar.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

ANTİFRAJİL (BARBELL) EĞİTİM

Bir şey beni eğitimin etkisinden kurtardı ve beni standart öğrenme kavramına karşı çok şüpheci yaptı.

Zira ben, dereceler almış olmama rağmen, tamamen kendi kendini yetiştirmiş biriyim.

Babam Lübnan'da "Akıllı Öğrenci Öğrenci Zeki" olarak bilinirdi, bu kelime oyunuyla, "akıllı öğrenci" (veya bilgin) kelimesinin Arapça karşılığı olan "Akıllı Öğrenci" (veya bilgin) ifadesi kastedilmektedir. *Taleb Nagib* ve adı Nagib Taleb'di. Gazete, Lübnan lise bitirme sınavında en yüksek notu aldığı için adını bu şekilde yayınladı. Bir nevi ulusal birinciydi ve ana gazete, 2002'de onun önceden belirlenmiş ismiyle ilgili bir kelime oyunu içeren bir manşetle vefatını duyurdu, TOBENAKILLISÖĞRENCİ SÖĞRENCİBENAKILLIBENSNOLONGER. Ancak elit Cizvit okuluna gittiği için okul eğitimi çok zorluydu. Cizvitlerin misyonu, her yıl öğrencileri filtreleyip ayıklayarak, burayı yönetecek mandarinleri yetiştirmekti. Amaçlarının ötesinde başarılıydılar, çünkü Fransız bakaloryasında (savaş olmasına rağmen) dünyadaki en yüksek başarı oranlarından birine sahip olmanın yanı sıra, okullarının dünya standartlarında eski öğrencilerden oluşan bir kadrosu vardı. Cizvitler ayrıca öğrencilerin boş zamanlarını da ellerinden aldılar, bu yüzden çoğu gönüllü olarak okulu bıraktı. Dolayısıyla, ulusal birincilik ödülünü alan bir babanın bana okula karşı bir çare sağlayacağını tahmin edebiliriz ve öyle de oldu. Babamın kendisi okul eğitimini fazla önemsemiyor gibi görünüyordu, çünkü beni Cizvit okuluna göndermedi; kendi yaşadıklarından beni kurtarmak için. Ancak bu, açıkça ego tatminini başka yerlerde aramama neden oldu.

Babamı yakından gözlemlemek, birinci sınıf öğrencisi olmanın ne anlama geldiğini, birinci sınıf öğrencisi olmanın ne anlama geldiğini anlamamı sağladı. *Zeki Öğrenci* kastedilen, çoğunlukla olumsuz anlamda: zeki öğrencilerin anlayamadığı şeylerdi. Paketle birlikte biraz körlük de geldi. Bu fikir beni uzun süre takip etti, ticaret odalarında çalıştığımda, çoğu zaman bir şeylerin olmasını bekleyerek otururdunuz, barlarda oturan insanların veya mafya adamlarının "etrafta dolaşması" durumuna benzer bir durumdu. İnsanları, hiçbir şey yapmadan otururken ve belirsizliğin tadını çıkarırken başkalarıyla sosyal olarak bütünleşme yeteneklerine göre nasıl seçeceğimi buldum. İnsanları, bir

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

filtreliydi ve çalışkan insanlar etrafta dolanmakta iyi değillerdi: net bir görevleri olması gerekiyordu.

Yaklaşık on yaşındayken, iyi notların okul dışında okulda olduğu kadar iyi olmadığını fark ettim, çünkü bazı yan etkileri vardı. Bunlar bir fedakarlığa, bir tür entelektüel fedakarlığa karşılık gelmeliydi. Aslında babam bana iyi notlar almanın sorununa dair ipuçları vermeye devam etti: Sınıfının en altında olan kişi (ve ironik olarak, Wharton'daki bir sınıf arkadaşının babası) kendi kendini yetiştirmiş bir tüccar çıktı, sınıfındaki en başarılı kişiydi (üzerinde baş harflerinin belirgin bir şekilde sergilendiği kocaman bir yatı vardı); bir diğeri Afrika'da odun satın alarak çok para kazandı, kırkından önce emekli oldu, sonra amatör tarihçi oldu (çoğunlukla antik Akdeniz tarihi üzerine) ve siyasete girdi. Bir bakıma babam eğitime değil, kültüre veya paraya değer veriyor gibiydi ve beni bu ikisini seçmeye yöneltti (başlangıçta kültüre yöneldim). Bilginlere ve iş adamlarına, konumları kimlik bilgilerine bağlı olmayan insanlara karşı tam bir hayranlığı vardı.

Benim fikrim açık pazarda titiz olmaktı. Bu, zeki bir antiöğrencinin ne olması gerektiğine odaklanmamı sağladı: bir otodidakt—ya da Lübnan lehçesinde “yutanlar” olarak adlandırılan, “okul materyalini yutan” ve bilgisi yalnızca müfredattan türetilen öğrencilere kıyasla bilgi sahibi bir kişi. Fark ettiğim kadarıyla, keskinlik, herkesin küçük farklılıkların notlarda büyük farklılıklara dönüştüğü resmi lisans programında yer alan pakette değil, tam olarak bunun dışında kalan şeydeydi.

Bazıları yapılandırılmış bir ortamda diğerlerinden daha zeki olabilir - aslında okul, böyle bir ortamda daha hızlı olanları kayırdığı ve rekabetçi olan her şey gibi, dışarıdaki performansın pahasına bir seçim yanlılığına sahiptir. Spor salonlarıyla henüz aşina olmasam da, bilgi fikrim şu şekildeydi. Bu modern pahalı spor salonu makinelerini kullanarak güçlerini geliştiren kişiler son derece büyük ağırlıklar kaldırabilir, büyük sayılar gösterebilir ve etkileyici görünümlü kaslar geliştirebilir, ancak bir taşı bile kaldıramazlar; daha düzensiz ortamlarda eğitilmiş biri tarafından bir sokak kavgasında tamamen dövülürler. Güçleri son derece alan-özgüldür ve alanları oyunsal - son derece organize yapılar dışında mevcut değildir. Aslında güçleri, aşırı uzmanlaşmış sporcularda olduğu gibi, bir deformitenin sonucudur. Az sayıda dersten yüksek notlar almaya çalıştıkları için seçilen kişilerde de aynı olduğunu düşünmüştüm

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

meraklarını takip etmektense: onları çalıştıkları şeylerden biraz uzaklaştırmayı deneyin ve çürümelerini, özgüven kayıplarını ve inkarlarını izleyin. (Tıpkı şirket yöneticilerinin toplantıların sıkıcılığına katlanma yeteneklerine göre seçildiği gibi, bu insanların çoğu da sıkıcı materyale konsantre olma yeteneklerine göre seçilmiştir.) Risk ve olasılık konusunda uzmanlaştığını iddia eden birçok ekonomistle tartıştım: onları dar odaklarının biraz dışına çıkardığınızda, ancak olasılık disiplini içinde, bir gangster tetikçisinin önünde spor salonu faresi gibi üzgün bir yüzle dağılıyorlar.

Tekrar ediyorum, tam olarak bir otodidakt değildim, çünkü dereceler aldım; daha çok bir halter otodidakt'tım, çünkü herhangi bir sınavı geçmek için gereken tam asgari düzeyde çalıştım, arada sırada kazara fazla çalıştım ve sadece birkaç kez eksik aldığım için başım derde girdi. Ama açgözlülükle, toptan okudum, başlangıçta beşeri bilimlerde, daha sonra matematik ve fen bilimlerinde ve şimdi de müfredatın dışında, tabiri caizse spor makinesinden uzakta tarih alanında. Kendim neyi seçersem seçeyim, daha derinlemesine ve daha geniş bir şekilde okuyabileceğimi anladım - merakımla uyuşuyordu. Ve insanların daha sonra Dikkat Eksikliği Hiperaktivite Bozukluğu (DEHB) olarak patolojize ettiği şeyden, bilimsel çalışmanın ana itici gücü olarak doğal uyarımı kullanarak faydalanabilirdim. Girişimin değerli olabilmesi için tamamen zahmetsiz olması gerekiyordu. Bir kitaptan veya bir konudan sıkıldığım anda, okumayı tamamen bırakmak yerine başka bir kitaba geçtim; okul materyaliyle sınırlı olduğunuzda ve sıkıldığınızda, pes edip hiçbir şey yapmama veya cesaretiniz kırıldığı için okuldan kaçma eğiliminiz olur. İşin püf noktası, okuma eylemiyle değil, belirli bir kitapla sıkılmaktır. Böylece, emilen sayfa sayısı, aksi takdirde olduğundan daha hızlı artabilir. Ve tabiri caizse, zahmetsizce, rasyonel ama yönlendirilmemiş deneme-yanılma tabanlı araştırmalarda olduğu gibi, altını bulursunuz. Tıpkı seçenekler, deneme-yanılma gibidir; takılıp kalmazsınız, gerektiğinde ikiye ayrılırsınız ancak geniş bir özgürlük ve fırsatçılık duygusunu korursunuz. Deneme-yanılma özgürlüktür.

(Bu yazıyı yazdığım sırada hala bu yöntemi kullandığımı itiraf ediyorum. Can sıkıntısından kaçınmak tek değerli eylem biçimidir. Aksi takdirde hayat yaşamaya değmez.)

Annem ve babamın Beyrut'taki en büyük kitapçıda bir hesabı vardı ve ben de bana sınırsız gibi görünen miktarda kitap alırdım. Kütüphanenin rafları ile dar okul rafları arasında çok büyük fark vardı.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

malzeme; bu yüzden okulun, insanların bilgilerini dar bir yazar grubuna sıkıştırarak onları bilgiden mahrum bırakmak için tasarlanmış bir komplo olduğunu fark ettim. Yaklaşık on üç yaşımda, okuma saatlerimin bir kaydını tutmaya başladım, haftada otuz ila altmış arasında bir sayıya ulaştım, uzun zamandır sürdürdüğüm bir uygulama. Dostoyevski, Turgenyev, Çehov, Piskopos Bossuet, Stendhal, Dante, Proust, Borges, Calvino, Celine, Schultz, Zweig (beğenmedim), Henry Miller, Max Brod, Kafka, Ionesco, sürrealistler, Faulkner, Malraux (Conrad ve Melville gibi diğer çılgın maceracılarla birlikte; İngilizce okuduğum ilk kitap*Moby Dick*) ve edebiyatta benzer yazarlar, birçoğu belirsiz ve Hegel, Schopenhauer, Nietzsche, Marx, Jaspers, Husserl, Lévi-Strauss, Levinas, Scholem, Benjamin ve felsefede benzerleri, çünkü okul programında olmamanın altın statüsüne sahiptiler ve okumayı başardım*Hiçbir şey* okul tarafından reçete edilmişti bu yüzden bugüne kadar Racine, Corneille ve diğer sıkıcıları okumadım. Bir yaz, Émile Zola'nın yirmi romanını yirmi günde, günde bir tane olmak üzere okumaya karar verdim ve bunu büyük bir masrafla başardım. Belki de yeraltı bir hükümet karşıtı gruba katılmak beni Marksist çalışmalara bakmaya motive etti ve Hegel hakkında en çok bilgiyi dolaylı olarak, çoğunlukla Alexandre Kojève aracılığıyla edindim.

Amerika Birleşik Devletleri'ne gelmeye karar verdiğimde, yaklaşık on sekiz yaşımda, birkaç yüz İngilizce kitap satın alarak maraton egzersizini tekrarladım (Trollope'dan Burke, Macaulay ve Gibbon'a kadar uzanan yazarlar, Anaïs Nin ve diğer o zamanlar popüler olan yazarlar)*skandal*), derse gelmemek ve otuz ila altmış saatlik disiplini korumak.

Okulda, zengin, edebi ama kesin bir kelime dağarcığıyla (konuya yetersiz olmasa da) denemeler yazabildiğinizde ve her yerde bir miktar tutarlılık sağlayabildiğinizde, yazdığınız şeyin ikincil hale geldiğini ve sınav görevlilerinin bundan kişinin tarzı ve titizliği hakkında bir ipucu aldığını anlamıştım. Ve babam, yerel gazetede ergenlik çağımda yayımlandıktan sonra bana tam bir mola verdi - "sadece başarısız olma" onun koşuluydu. Bu bir halterdi - okulda güvenli oynayın ve kendi başınıza okuyun,*sıfır*okuldan beklentim. Daha sonra, bir öğrenci isyanında bir polise saldırdığım için hapse atıldığımda, benden korkmuş gibi davrandı ve istediğimi yapmama izin verdi. Yirmili yaşlarımda, bugün olduğundan çok daha nadir olduğu bir zamanda, memlekette bir savaş olmasına rağmen, "paraya sıçayım" aşamasına geldiğimde, babam bunu eğitimin genişliğine bağlayarak bunun kredisini aldı

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Bana sahip olmama izin verdi ve bunun beni kendisi gibi dar bir geçmişe sahip olan diğerlerinden nasıl farklılaştırdığını anlattı.

Wharton'da olasılık ve nadir olaylarla bağlantılı bir meslekte uzmanlaşmak istediğimi keşfettiğimde, olasılık ve rastgelelik takıntısı zihnimi ele geçirdi. Ayrıca profesörün açıklayamadığı istatistiksel şeylerde bazı kusurlar kokladım, onları bir kenara itti - profesörün bir kenara ittiği şey et olmalıydı. Bir yerde bir sahtekarlık olduğunu, "altı sigma" olaylarının (çok nadir olayların ölçümleri) büyük ölçüde yanlış hesaplandığını ve bunların hesaplanması için hiçbir temelimiz olmadığını fark ettim, ancak farkındalığımı açıkça ifade edemedim ve beni karmaşık matematikle sigara içmeye başlayan insanlar tarafından aşağılanıyordum. Olasılığın sınırlarını kristal kadar net bir şekilde önümde gördüm, ancak bu noktayı ifade edecek kelimeleri bulamadım. Bu yüzden kitapçıya gittim ve başlığında "olasılık" veya "stokastik" geçen hemen hemen her kitabı sipariş ettim (o zamanlar Web yoktu). Birkaç yıl boyunca başka hiçbir şey okumadım, hiçbir ders materyali, hiçbir gazete, hiçbir edebiyat, hiçbir şey. Yatakta okudum, hemen anlayamadığım veya biraz sıkıldığım bir şeyle karşılaştığımda bir kitaptan diğerine atladım. Ve o kitapları sipariş etmeye devam ettim. Küçük olasılıklar problemini daha derinlemesine incelemek için can atıyordum. Zahmetsizdi. Bu benim en iyi yatırımımdı; riskin en iyi bildiğim konu olduğu ortaya çıktı. Beş yıl sonra hayatım için hazırdım ve şimdi küçük olasılık olaylarının çeşitli yönleri üzerine bir araştırma kariyeri yapıyorum. Konuyu önceden paketlenmiş araçlarla inceleseydim, şimdi belirsizliğin bir kumarhanede bulunabilecek bir şey olduğunu düşünerek beyin yıkanmış olurdum, bu tür şeyler. Nerd olmayan uygulamalı matematik diye bir şey vardır: önce bir problem bul ve bunun için işe yarayan matematiği çöz (tıpkı bir dil edinme gibi), teoremler ve yapay örneklerle bir boşlukta çalışmak yerine, sonra gerçekliği bu örneklere benzeyecek şekilde değiştirmek.

1980'lerde bir gün ünlü bir spekülatörle, çok başarılı bir adamla akşam yemeği yedim. Bana çok dokunan şu abartılı sözü mırıldandı: "Diğer insanların bildiklerinin çoğu bilmeye değmez."

Bugüne kadar, bir meslek için bilinmesi gereken hazinenin, zorunlu olarak, merkezden mümkün olduğunca uzakta, korpusun dışında yatan şey olduğu içgüdüsüne sahibim. Ancak, okumaların seçiminde kendi yönünü izlemenin merkezi bir yanı vardır: bana verilen şey

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Okulda okumaya karar verdiğim kitapları unuttum; kendi kendime okumaya karar verdiğim kitapları ise hâlâ hatırlıyorum.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

BÖLÜM 17

Şişman Tony Sokrates'le Tartışıyor

Dindar olmayanlar için dindarlık—Şişko Tony süt içmez—Şairlerden her zaman şiirlerini açıklamalarını isteyin—Mystagogue philosophaster

---

Şişko Tony, Sokrates'i öldürmenin tamamen haklı olduğuna inanıyor.

Bu bölüm, anlatılan, anlaşılabilir bilgi ile tamamen kurcalama yoluyla araştırılan daha opak bilgi arasındaki farkın tartışmasını tamamlamamızı sağlayacaktır; bu iki sütunTablo 4 anlatısal ve anlatısal olmayan eylemi ayırmak. Şeylerin her zaman bir şeye sahip olduğu düşüncesinde bir hata var*sebep*bizim için erişilebilir olan, kolayca kavrayabileceğimiz.

Gerçekten de, hayatta yapılan en büyük hata, anlaşılmaz olanı akılsız olanla karıştırmaktır - Nietzsche'nin çözdüğü bir şey. Bir bakıma, hindi sorununa benzer, görmediğimizi var olmayanla karıştırmak, kanıtın yokluğunun kanıtıyla karıştırmanın kardeşidir.

Felsefenin altın çağının başlangıcından beri yeşil kereste problemine kanıyoruz; Aristoteles'in Thales'in başarısının kaynağını yanlış anladığını gördük; şimdi büyük ustaların en büyüğü olan Sokrates'e dönüyoruz.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

ÖTÜFİFRO

Platon, kendisini esas olarak, şüphesiz tarihin en etkili filozofu olan Atinalı Sokrates'i kullanarak ifade etti, modern anlamda ilk filozof. Sokrates kendi başına hiçbir yazı bırakmadı, bu yüzden onun doğrudan temsilini esas olarak Platon ve Xenophon aracılığıyla elde ediyoruz. Ve tıpkı Fat Tony'nin, kendi kendini atayan biyografi yazarı olarak, kendi gündemini tatmin etmeye çalışan, karakterinde çarpıtmalara ve söz konusu yazarın fikirlerinden bazılarının bencilce temsiline yol açan sizin gibi, Platon'un Sokrates'inin gerçek Sokrates'ten daha Platonik bir karakter olduğundan eminim Sokrates.[1]

Platon'un diyaloglarından birinde,*Euthyphron,*Sokrates, sonunda idam edileceği duruşmayı beklerken mahkeme binasının dışındaydı; o sırada, bir tür din uzmanı ve peygamber olan, aynı adı taşıyan Euthyphro onunla bir sohbete girişti. Sokrates, mahkeme tarafından kendisine yöneltilen "faaliyetler" (gençleri yozlaştırmak ve yaşlıların pahasına yeni tanrılar tanıtmak) için sadece ücret talep etmediğini, aynı zamanda insanların kendisini dinlemesi için ödeme yapmaya da hazır olduğunu açıklamaya başladı.

Euthyphro'nun babasını adam öldürmeyle suçlamak için yolda olduğu ortaya çıktı, kötü bir sohbet başlatıcısı değildi. Bu yüzden Sokrates, kendi babasını adam öldürmeyle suçlamanın Euthyphro'nun dini görevleriyle nasıl bağdaştığını merak ederek başladı.

Sokrates'in tekniği, bir tezle başlayan muhatabının bir dizi ifadeyi kabul etmesini sağlamak, ardından kabul ettiği ifadelerin orijinal tezle nasıl tutarsız olduğunu göstererek, böylece ne hakkında konuştuğuna dair hiçbir fikri olmadığını ortaya koymaktı. Sokrates bunu çoğunlukla insanlara düşüncelerinde ne kadar netlikten yoksun olduklarını, rutin olarak kullandıkları kavramlar hakkında ne kadar az şey bildiklerini ve bu kavramları açıklamak için felsefeye ihtiyaç olduğunu göstermek için kullandı.

Başlangıçta*Euthypro*diyalogda muhatabının "dindarlık" kelimesini kullandığını, babasının kovuşturulmasını dindar bir eylem olarak nitelendirdiğini ve böylece davayı yürüttüğü izlenimini verdiğini yakalar.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

dindarlık gerekçesiyle kovuşturma. Ancak Sokrates'e uyan bir tanım bulamadı. Sokrates, dindarlığın bir tanımını üretemediği için zavallı adamı rahatsız etmeye devam etti. Diyalog daha fazla tanımla devam etti (''ahlaki doğruluk'' nedir?), ta ki Euthyphro kaçmak için nazik bir bahane bulana kadar. Diyalog aniden sona erdi, ancak okuyucu, bizi hiçbir şeye yaklaştırmadan yirmi beş yüzyıl sonrasına kadar devam edebileceği izlenimiyle bırakıldı.

Tekrar açalım.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

ŞİŞMAN TONY SOKRATES'E KARŞI

Şişko Tony, acımasız Atinalı'nın çapraz sorgusunu nasıl idare ederdi? Okuyucu artık iri yarı karakterimizle tanıştığına göre, bir düşünce deneyi olarak, Şişko Tony ve Sokrates arasındaki eşdeğer bir diyaloğu inceleyelim, tabii ki düzgün bir şekilde çevrilmiş olarak.

Açıkça, iki karakter arasında benzerlikler var. İkisinin de elinde zaman vardı ve sınırsız boş zamanın tadını çıkarıyorlardı, ancak Tony'nin durumunda boş zaman üretken içgörülerin sonucuydu. İkisi de tartışmayı sever ve ikisi de aktif sohbeti (TV ekranı veya konser salonu pasifliği yerine) ana eğlence kaynağı olarak görür. İkisi de yazmaktan hoşlanmaz: Sokrates, çünkü yazılı sözle ilişkilendirilen kesin ve değişmez karakteri sevmezdi; çünkü ona göre cevaplar asla kesin değildir ve sabit olmamalıdır. Hiçbir şey taşa yazılmamalıdır, kelimenin tam anlamıyla bile: Sokrates*Euthyphro* heykelleri iş tamamlanır tamamlanmaz canlanan heykeltıraş Daedalus'un soyundan geldiğini iddia eder. Daedalus'un heykellerinden biriyle konuştuğunuzda, New York'taki Metropolitan Sanat Müzesi'nde gördüklerinizin aksine, size geri döner. Tony ise, daha az saygın olmayan başka sebeplerden ötürü yazmayı sevmiyordu: Brooklyn'deki Bay Ridge'de liseyi neredeyse bırakacaktı.

Ancak benzerlikler bir yerde biter, bu da bir diyalog için yeterince iyidir. Elbette, Nero'nun kendisine tüm zamanların en büyük filozofu olarak tanımladığı adamın önünde duran Şişko Tony'nin biraz şaşırmasını bekleyebiliriz: Bize söylenene göre, Sokrates'in çekicilikten çok daha öte bir görünümü vardı. Sokrates defalarca şişkin bir göbeğe, incecik uzuvlara, şişkin gözlere ve kalkık bir buruna sahip olarak tanımlandı. Bitkin görünüyordu. Hatta yaşıtlarından çok daha az yıkandığı söylendiği için vücut kokusu bile olabilirdi. Şişko Tony'nin parmağını adama doğrultarak alaycı bir şekilde sırıttığını hayal edebilirsiniz: "Bak, Neeero, benimle konuşmamı istiyorsun...*bu*?" Ya da belki de değil: Sokrates'in bazı genç adamların onu "güzel" bulmasına neden olan bir varlığa, belli bir kişisel özgüvene ve zihinsel dinginliğe sahip olduğu söylenir.

Nero'nun emin olduğu şey, Şişko Tony'nin başlangıçta Sokrates'e yaklaşacağı ve bazı koku duyumlarından sonra bu adam hakkında bir fikir edineceğiydi.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Soruşturma - ve dediğimiz gibi, Şişko Tony bunun kendi çalışma biçiminin bir parçası olduğunun farkında bile değil.

Şimdi Şişko Tony'ye Sokrates'in dindarlığı nasıl tanımladığını sorduğunu varsayalım. Şişko Tony'nin cevabı kesinlikle şu olurdu:*kaybolmak*—Sokrates'in sadece bedavaya tartışmakla kalmayıp, sohbet için para ödemeye de hazır olduğunu söylediğini bilen Şişko Tony, kendisiyle tartışmanız için size para ödemeye hazır biriyle tartışılmayacağını iddia etmiş olurdu.

Ama Şişko Tony'nin hayattaki gücü, diğer kişinin soruyu çerçevelemesine asla izin vermemesidir. Nero'ya her soruya bir cevabın ekildiğini öğretti; sizin için hiçbir anlam ifade etmeyen bir soruya asla doğrudan bir cevapla karşılık vermeyin.

> FATTONAY: "Benden bir özelliğin ne olduğunu tanımlamamı istiyorsunuz dindar ve dinsiz arasındaki fark. Gerçekten mi?*ihtiyaç*Sana dindar bir eylemde bulunmanın ne olduğunu anlatabilmek için mi?"
>
> SOkrates: "'Dindarlık' gibi bir kelimeyi bilmeden nasıl kullanabilirsiniz?
>
> "Ne anlama geldiğini biliyormuş gibi yaparken, ne anlama geldiğini anlamaya mı çalışıyorsun?"
>
> FATTONAY: "Sana bunu açıkça barbarca anlatabilmem mi gerekiyor?"
>
> Yunanca olmayan İngilizce veya saf Yunancada, ne anlama geldiğini bildiğimi ve anladığımı kanıtlamak ne anlama geliyor? Bunu kelimelerle bilmiyorum ama ne olduğunu biliyorum."

Hiç şüphesiz Şişko Tony, Atinalı Sokrates'i kendi yolunda daha da ileriye götürecek ve soruyu çerçeveleyen kişi olacaktı:

> FATTONAY: "Söyle bana ihtiyar. Bir çocuğun annesinin kimliğini tanımlaması gerekir mi?
>
> Süt içmenin gerekliliğini anlamak için mi?"
>
> Okrates: "Hayır, buna ihtiyacı yok."
>
> FATTONAY(Platon'daki Sokrates'in aynı tekrarlayan örüntüsünü kullanarak)
>
> diyaloglar): "Ve sevgili Sokrates, bir köpeğin sahibine sadık olabilmesi için, ona ne olması gerektiğini tanımlaması gerekir mi?"
>
> SOkrates(birinin ona soru sorması karşısında şaşkına dönmüştü): "Bir köpek
>
> ... içgüdüsü vardır. Hayatını yansıtmaz. Hayatını incelemez. Biz köpek değiliz."
>
> FATTONAY: "Sevgili Sokrates, bir köpeğin içgüdüsü olduğuna ve
>
> Biz köpek değiliz. Ama biz insanlar, içgüdülerimizden tamamen yoksun olup, hiçbir şeye sahip olmadığımız şeyleri yapmaya mı zorlanıyoruz?

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

ipucu hakkında? Hayatı proto-Brooklyn İngilizcesi ile cevaplayabildiğimiz şeylerle sınırlamak zorunda mıyız?”

Sokrates'in cevabını beklemeden (sadece aptallar cevap bekler; sorular cevap için yaratılmamıştır):

FatTonay: "O zaman, sevgili Sokrates, neden buna ihtiyacımız olduğunu düşünüyorsun? "Şeylerin anlamını düzeltmek mi?"

Sokrates: "Sevgili Mega-Tony, ne hakkında konuştuğumuzu bilmemiz gerekiyor şeyler hakkında konuştuğumuzda. Felsefenin tüm fikri, yaptığımız şeyi yansıtabilmek ve anlayabilmek, hayatlarımızı inceleyebilmektir. İncelenmemiş bir hayat yaşamaya değmez.”

FatTonay: "Sorun şu ki, zavallı Yunanlım, sen öldürüyorsun Bilebildiğimiz ama ifade edemediğimiz şeyler. Ve eğer bisiklete binmeyi gayet iyi başaran birine bisiklete binmesinin ardındaki teoriyi sorsaydım, düşerdi. İnsanları zorbalık ederek ve sorgulayarak onları şaşırtır ve incitirsiniz.”

Sonra ona küçümseyici bir tavırla, sırıtarak, çok sakin bir şekilde bakarak:

FatTonay: "Sevgili Sokrates'im... seni neden buraya koyduklarını biliyorsun ölüme mi? Bunun nedeni, insanların alışkanlıklarını, içgüdülerini ve geleneklerini körü körüne takip ettikleri için aptal hissetmelerine neden olmanızdır. Bazen haklı olabilirsiniz. Ancak, başlarını belaya sokmadan gayet iyi yaptıkları şeyler konusunda onları şaşırtabilirsiniz. İnsanların kendileri hakkındaki yanılsamalarını yok ediyorsunuz. Anlamadığımız şeylerden cehaletin verdiği zevki alıyorsunuz. Ve siz *HAYIR* cevap; sende var *HAYIR* onlara sunacağımız cevabı.”

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

TANIMSAL BİLGİNİN ÖNCELİĞİ

Şişko Tony'nin burada vurduğu şeyin felsefenin özü olduğunu görebilirsiniz: Gerçekten de bugün felsefeyi oluşturan temel sorular ilk olarak Sokrates'le ortaya atılmıştır; "Varoluş nedir?", "Ahlak nedir?", "Kanıt nedir?", "Bilim nedir?", "Bu nedir?" ve "Şu nedir?" gibi sorular.

Gördüğümüz soru *Euthyphro* Platon'un yazdığı çeşitli diyaloglara nüfuz eder. Sokrates'in amansızca aradığı şey, onları tanıyabileceğimiz özelliklerin açıklamaları yerine, söz konusu şeyin özsel doğasının tanımlarıdır.

Sokrates şairlere sorular soracak kadar ileri gitti ve onların kendi eserleri hakkında halktan daha fazla bilgiye sahip olmadıklarını bildirdi. Platon'un yargılanmasıyla ilgili anlatımında *Özür,* Sokrates şairleri boş yere nasıl çapraz sorguya çektiğini şöyle anlatır: "Kendi yazılarındaki en ayrıntılı pasajlardan bazılarını aldım ve bunların ne anlama geldiğini sordum. Bunu söylemekten neredeyse utanıyorum ama yine de söylemeliyim ki, orada bulunan hemen hemen hiç kimse şiirleri hakkında kendilerinden daha iyi konuşmazdı."

Ve tanımsal bilginin bu önceliği, Platon'un, tanımların belirlediği Formları bilmedikçe hiçbir şey bilemeyeceği tezine yol açtı. Eğer dindarlığı ayrıntılarla çalışarak tanımlayamıyorsak, o zaman bu ayrıntıların akması gereken evrensellerle başlayalım. Başka bir deyişle, bir bölgeden harita alamıyorsanız, haritadan bir bölge inşa edin.

Sokrates'i savunmak gerekirse, onun soruları önemli bir sonuca yol açar: Eğer bir şeyin ne olduğunu tanımlamasına izin vermiyorsa bile, en azından bir şeyin ne olmadığı konusunda kesin bir şey bilmesini sağlar.

Anlaşılmazı Akılsızla Karıştırmak

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Elbette Şişko Tony'nin birçok öncüsü vardı. Birçoğunu duymayacağız, çünkü felsefenin önceliği ve Hristiyanlık ve İslam tarafından günlük pratiklere entegre edilme şekli nedeniyle. "Felsefe" derken teorik ve kavramsal bilgiyi, tüm bilgileri, yazabileceğimiz şeyleri kastediyorum. Çünkü yakın zamana kadar, terim büyük ölçüde bugün bilim dediğimiz şeye atıfta bulunuyordu - doğa felsefesi, Doğa'yı rasyonalize etme, onun mantığına nüfuz etme girişimi.

Bu noktaya canlı bir modern saldırı, genç Friedrich Nietzsche'den geldi, ancak iyimserlik ve kötümserlik üzerine edebi uçuşlarla, "Batı", "tipik bir Helen" ve "Alman ruhu"nun ne anlama geldiğine dair bir halüsinasyonla karıştırılmıştı. Genç Nietzsche ilk kitabını yazdı,*Trajedinin Doğuşu,*yirmili yaşlarının başındayken, "bilimin gizemcisi" olarak adlandırdığı Sokrates'in peşine düştü, çünkü "varoluşun anlaşılır görünmesini" sağladı. Bu parlak pasaj, benim "aptalca rasyonalist yanılgı" dediğim şeyi açığa çıkarıyor:

> Belki de -böylece [Sokrates] kendine sormalıydı- benim için anlaşılmaz olan şey zorunlu olarak akılsız değildir? Belki de mantıkçının sürgün edildiği bir bilgelik alanı vardır?

"Benim için anlaşılmaz olan şey mutlaka akılsız değildir" belki de Nietzsche'nin yüzyılındaki en etkili cümledir ve biz de bunun bir versiyonunu önsözde, anlamadığı şeyi saçmalık olarak algılayan fragilista'nın tanımında kullandık.

Nietzsche'nin Sokrates'in hakikat anlayışına da alerjisi vardır; bunun başlıca nedeni, anlayışın geliştirilmesi gündemidir; Sokrates'e göre, kişi bilerek kötülük yapmaz; bu, Aydınlanma Çağı'nda Condorcet gibi düşünürlerin hakikati iyilik için tek ve yeterli kaynak haline getirmesiyle yaygınlaşmış bir argümandır.

Bu argüman tam olarak Nietzsche'nin karşı çıktığı argümandır: bilgi her derde devadır; hata kötüdür; dolayısıyla bilim iyimser bir girişimdir. Bilimsel iyimserliğin emri Nietzsche'yi rahatsız etti: ütopyanın hizmetinde bu akıl yürütme ve bilgi kullanımı. İnsanlar Nietzsche'yi tartışırken ele alınan iyimserlik/karamsarlık meselesini unutun, çünkü sözde Nietzscheci karamsarlık asıl konudan uzaklaştırır: bu tam da*iyilik*sorguladığı bilginin.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Nietzsche'nin ele aldığı temel sorunu anlamam uzun zaman aldı. *Trajedinin Doğuşu*. Apolloncu ve Dionysosçu olmak üzere iki güç görür. Biri ölçülü, dengeli, rasyonel, akıl ve özdenetimle doludur; diğeri karanlık, içgüdüsel, vahşi, evcilleştirilmemiş, anlaşılması zor, benliğimizin iç katmanlarından ortaya çıkar. Antik Yunan kültürü, Sokrates'in Euripides üzerindeki etkisi Apolloncuya daha büyük bir pay verip Dionysosçuyu bozana kadar ikisinin bir dengesini temsil ediyordu ve bu da rasyonalizmin aşırı yükselişine neden oldu. Bu, vücudunuzun doğal kimyasını hormon enjeksiyonuyla bozmaya eşdeğerdir. Dionysosçu olmayan Apolloncu, Çinlilerin söyleyeceği gibi, yinsiz yang'dır.

Nietzsche'nin bir düşünür olarak gücü beni şaşırtmaya devam ediyor: anti-kırılganlığı çözdü. Birçok kişi "yaratıcı yıkım" kavramını (yanlışlıkla) ekonomist Joseph Schumpeter'e atfederken (bunun nasıl olduğunu merak etmiyorum) (bir ekonomistten derin ve içgörülü bir şeyler çıkabilir),[2] Öte yandan, gördüğümüz gibi, kaynağı Karl Marx'a dayansa da, bu terimi ilk kullanan kişi Dionysos'a atıfla Nietzsche'dir; Dionysos onu "yaratıcı yıkıcı" ve "yıkıcı yaratıcı" olarak adlandırmıştır. Nietzsche, kendi tarzında, anti-kırılganlığı gerçekten de çözmüştür.

Nietzsche'nin kitabını okudum *Trajedinin Doğuşu* iki kez, ilki çocukken, çok acemi olduğumda. İkinci kez, rastgelelik üzerine düşünerek geçen bir hayatın ardından, Nietzsche'nin eserlerinde açıkça belirtilmeyen bir şeyi anladığını fark ettim: bilgideki büyümenin -veya herhangi bir şeydeki büyümenin- Dionysosçu olmadan ilerleyemeyeceği. İsteğe bağlılığımız olduğu için, bir noktada seçebileceğimiz konuları ortaya koyuyor. Başka bir deyişle, stokastik oynamanın kaynağı olabilir ve Apolloncu, seçim sürecindeki rasyonalitenin bir parçası olabilir.

Resme büyük patron Seneca'yı da dahil edeyim. O da Dionysosçu ve Apolloncu niteliklere atıfta bulundu. Yazılarından birinde insan eğilimlerimizin daha zengin bir versiyonunu sunuyor gibi görünüyordu. Bir Tanrı'dan bahsederken (kendisi ona "kader" de diyor ve onu nedenlerin etkileşimiyle eşitliyor), ona üç tezahür veriyor. Birincisi, yaşamın devamına temel güç veren Baküs gücü (yani Nietzsche'nin atıfta bulunduğu Dionysos) olan "Liber Pater"; ikincisi, gücü temsil eden Herkül; ve üçüncüsü, (Seneca'nın çağdaşları için) zanaatı, bilimi ve aklı (Nietzsche için Apolloncu görünen şey) temsil eden Merkür. Nietzsche'den daha zengin olan gücü ek bir boyut olarak dahil etti.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Söylediğim gibi, Platon ve Aristoteles geleneklerinden rasyonalist bilgi anlamında "felsefe"ye yönelik daha önceki saldırılar, çoğunlukla unutulmuş veya nadiren bahsedilen metinlerde, korpusta görünmeyen çeşitli kişilerden geldi. Neden unutuldu? Çünkü yapılandırılmış öğrenme, naif rasyonalizmin yoksullaştırılmasını ve basitleştirilmesini sever, öğretilmesi kolaydır, ampirizmin zengin dokusu değildir ve dediğim gibi, akademik düşünceye saldıranların çok az temsiliyeti vardı (bu, tıp tarihinde açıkça görülebilecek bir şeydir).

Nietzsche'den daha yetenekli ve çok daha açık fikirli bir klasik bilgin olan on dokuzuncu yüzyıl Fransız düşünürü Ernest Renan, her zamanki Yunanca ve Latince'nin yanı sıra İbranice, Aramice (Süryanice) ve Arapça biliyordu. İbn Rüşd'e saldırısında, mantığın -tanımı gereği- nüansları dışladığı ve hakikatin yalnızca nüanslarda bulunduğu için "ahlaki ve siyasi bilimlerde Hakikati bulmak için işe yaramaz bir araç" olduğu şeklindeki ünlü fikrini dile getirdi.

Gelenek

Şişko Tony'nin dediği gibi, Sokrates Atinalı kurumların gözünde gayet iyi işleyen bir şeyi bozduğu için idam edildi. Şeyler kelimelerle ifade edilemeyecek kadar karmaşıktır; bunu yaparak insanları öldürürsünüz. Ya da insanlar -yeşil kerestede olduğu gibi- doğru şeylere odaklanıyor olabilir ama biz bunu entelektüel olarak anlayacak kadar iyi değiliz.

Ölüm ve şehitlik iyi pazarlama yapar, özellikle de kişi fikirlerinde kararlıyken kaderle yüzleştiğinde. Bir kahraman, entelektüel güven ve ego ile dolu kişidir ve ölüm onun için çok küçük bir şeydir. Duyduğumuz Sokrates hikayelerinin çoğu onu kahraman olarak gösterse de, ölümü ve felsefi bir şekilde ölmeye razı olması sayesinde, Sokrates'in toplumun temellerini -yaşlılar tarafından aktarılan ve sorgulayacak kadar olgun olmayabileceğimiz sezgisel yargıları- yıktığına inanan bazı klasik eleştirmenleri vardı.

Tanıştığımız Yaşlı CatoBölüm 2 , Sokrates'e karşı aşırı alerjisi vardı. Cato, Fat Tony'nin temel zihniyetine sahipti, ancak çok daha yüksek bir yurttaşlık duygusu, misyon duygusu, geleneğe saygı ve ahlaki doğruluğa bağlılık vardı. Ayrıca, Yunanlılara karşı alerjisi vardı, bunu da

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

filozoflara ve doktorlara karşı alerji—daha sonraki bölümlerde göreceğimiz gibi, dikkate değer modern gerekçeleri olan bir alerji. Cato'nun demokrasiye olan bağlılığı, onu hem özgürlüğe hem de gelenek kurallarına, tiranlık korkusuyla birlikte inanmaya yöneltti. Plutarch, onun şöyle dediğini aktarır: "Sokrates, geleneklerini yok etmek ve vatandaşlarını yasa ve düzene aykırı görüşlere sahip olmaya ikna etmek için ülkesinin tiranı olmaya çalışan güçlü bir gevezeydi."

Böylece okuyucu, antik çağlardaki insanların saf rasyonalizmi nasıl gördüklerini görebilir: Düşünceyi geliştirmek yerine yoksullaştırarak kırılganlık yaratır. Eksikliğin, yani yarı bilginin her zaman tehlikeli olduğunu biliyorlardı.

Antik çağlardan başka birçok kişi de bizi savunmaya ve bu farklı bilgi türüne saygı duymaya davet etmeye dahil olmuştur. Birincisi, Fransız Devrimi'nin "çağların toplanmış akıllarını" bozduğu gerekçesiyle ona karşı çıkan İrlandalı devlet adamı ve siyasi filozof Edmund Burke'dür. Büyük toplumsal değişimlerin bizi görünmeyen etkilere maruz bırakabileceğine inanıyordu ve bu nedenle toplumsal sistemlerde küçük deneme-yanılma deneyleri (aslında dışbükey kurcalama) kavramını, geleneğin karmaşık sezgilerine saygıyla birleştirerek savundu. Ayrıca, geleneklerin filtrelenmiş kolektif bilginin bir toplamını sağladığına inanan yirminci yüzyıl muhafazakar siyasi filozofu ve tarih filozofu Michael Oakeshot. Bu ligdeki bir diğeri, gördüğümüz gibi "ikinci adımlar" olarak düşünen Joseph de Maistre'dir. Devrim'in kötülüklerine karşı sesini yükselten ve bir diktatörlük tarafından kontrol edilmediği sürece insanların temeldeki yozlaşmışlığına inanan bir Fransız kralcı ve Aydınlanma karşıtı düşünürdü.

Açıkça, Wittgenstein kelimelerle ifade edilemeyene dair olağanüstü içgörüsüyle modern anti-kırılgan düşünürler listesinin en üstünde olurdu. Ve tüm düşünürler arasında yeşil kereste sorununu en iyi o anlar—belki de dilin gerçek olanı ifade etme yeteneğinden şüphe duyduğunda bunun bir versiyonunu ifade eden ilk kişidir. Ayrıca, adam bir azizdi—felsefe uğruna hayatını, dostluklarını, servetini, itibarını, her şeyini feda etti.

Friedrich Hayek'in bu kırılganlık karşıtı, akılcılık karşıtı kategoride olduğunu düşünmeye çekilebiliriz. O, fiyatlandırma sisteminin işlemler yoluyla toplumda gömülü bilgiyi, bir sosyal planlamacının erişemeyeceği bilgiyi ortaya çıkardığı gerekçesiyle sosyal planlamaya karşı çıkan yirminci yüzyıl filozofu ve ekonomistidir. Ancak Hayek, sosyal planlamacının yerine geçecek bir seçenek kavramını gözden kaçırmıştır. Bir bakıma,

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

zeka, ancak dağıtılmış veya kolektif bir zeka olarak -
Zekanın yerine opsiyonellik.[3]

Antropolog Claude Lévi-Strauss, okuryazar olmayan insanların kendi "somut bilimleri"ne, nesneler ve "ikincil" duyusal nitelikleri açısından çevreleri hakkında bütüncül bir düşünme biçimine sahip olduklarını gösterdi; bu, bilimsel yaklaşımlarımızın çoğundan daha az tutarlı olmayabilir ve birçok açıdan bizimki kadar zengin ve hatta daha zengin olabilir. Yine yeşil kereste.

Son olarak, insan kibrinin karşısında duran ve Aydınlanma'nın her derde deva olduğu yönündeki yaygın fikirlere karşı mücadele eden, belirli bir düşünür kategorisini Aydınlanma köktendincileri olarak gören çağdaş siyasi filozof ve deneme yazarı John Gray. Gray, bilimsel ilerleme dediğimiz şeyin sadece bir serap olabileceğini defalarca gösterdi. O, ben ve deneme yazarı Bryan Appleyard öğle yemeği için bir araya geldiğimizde, fikirleri tartışmaya ve kendi fikirlerimi savunmaya zihinsel olarak hazırdım. Hayatım boyunca yediğim en iyi öğle yemeği olduğu ortaya çıkınca hoş bir sürpriz yaşadım. Üçümüzün de aynı noktayı zımnen anladığını ve bunun yerine uygulamaları tartışmanın ikinci adımına geçtiğini bilmenin verdiği bir yumuşaklık vardı - hükümetlere ait olmadıkları için para varlıklarımızı değerli metallerle değiştirmek gibi sıradan bir şey. Gray, Hayek'in yanındaki bir ofiste çalışıyordu ve bana Hayek'in oldukça sıkıcı bir adam olduğunu, şakacılıktan yoksun olduğunu - dolayısıyla isteğe bağlı olduğunu - söyledi.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

SUCKER-NONSUCKER AYRIMI

Felsefe taşını bu sohbete geri getirelim. Sokrates bilgiyle ilgilidir. Bilginin ne olduğunu bilmeyen Şişko Tony ile değil.

Tony için hayattaki ayrım Doğru veya Yanlış değil, aptal veya aptal olmayandır. Onunla işler her zaman daha basittir. Gerçek hayatta, Seneca'nın fikirlerinde ve Thales'in bahislerinde gördüğümüz gibi, maruz kalma bilgiden daha önemlidir; karar etkileri mantığın önüne geçer. Ders kitabı "bilgisi" bir boyutu, faydaların gizli asimetrisini kaçırır - tıpkı ortalama kavramı gibi. Dünyanın yapısını incelemek (veya "Doğru" ve "Yanlış"ı anlamak) yerine eylemlerinizden elde ettiğiniz getiriye odaklanma ihtiyacı entelektüel tarihte büyük ölçüde kaçırılmıştır. Korkunç bir şekilde kaçırılmıştır. *Önemli olan her zaman olayın kendisi değil, size olan şeydir (bunun yararları veya zararları)*..

> *Filozoflar hakikat ve yalandan bahseder. Hayattaki insanlar kazanç, maruz kalma ve sonuçlardan (riskler ve ödüller) bahseder, dolayısıyla kırılganlık ve anti-kırılganlık. Ve bazen filozoflar, düşünürler ve çalışanlar Hakikati riskler ve ödüllerle karıştırırlar.*

Benim daha da ileri götürdüğüm nokta, Doğru ve Yanlış'ın (bu yüzden "inanç" dediğimiz şeyin) insan kararlarında zayıf, ikincil bir rol oynadığıdır; baskın olan, Doğru ve Yanlış'tan elde edilen getiridir ve neredeyse her zaman asimetriktir, bir sonuç diğerinden çok daha büyüktür, yani pozitif ve negatif asimetrileri (kırılgan veya anti-kırılgan) barındırır. Açıklayayım.

Kırılganlık, Olasılık Değil

Uçağa binmeden önce insanları silah açısından kontrol ediyoruz. Terörist olduklarına inanıyor muyuz: Doğru mu Yanlış mı? Yanlış, çünkü terörist olma ihtimalleri düşük (küçük bir olasılık). Ama yine de onları kontrol ediyoruz çünkü

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

terörizme karşı kırılgandır. Bir asimetri vardır. Biz getiriyle ilgileniyoruz ve Gerçek'in (terörist oldukları ortaya çıkar) sonucu veya getirisi çok büyük ve kontrol maliyetleri çok düşük. Nükleer reaktörün önümüzdeki yıl patlama olasılığının yüksek olduğunu düşünüyor musunuz? Yanlış. Yine de sanki Gerçekmiş gibi davranmak ve ek güvenliğe milyonlar harcamak istiyorsunuz, çünkü nükleer olaylara karşı kırılganız. Üçüncü bir örnek: Bu rastgele ilacın size zarar vereceğini düşünüyor musunuz? Yanlış. Bu hapları yutuyor musunuz? Hayır, hayır, hayır.

Geçtiğimiz hafta veya mümkünse hayatınız boyunca aldığınız tüm kararları bir kalem alıp not etseydiniz, hemen hepsinin asimetrik getirisi olduğunu, bir tarafın diğerinden daha büyük sonuçlar taşıdığını fark ederdiniz.*Kararlarınızı esas olarak olasılıklara göre değil, kırılganlığa göre veriyorsunuz.*Ya da başka bir deyişle,*Kararlarınızı esas olarak kırılganlığa göre veriyorsunuz, Doğru/Yanlış'a göre değil.*

Gerçek dünyada karar almada Doğru/Yanlış'ın yetersizliği fikrini, özellikle olasılıklar söz konusu olduğunda, tartışalım. Doğru veya Yanlış, yüksek veya düşük olasılıklara karşılık gelen yorumlardır. Bilim insanlarının "güven seviyesi" adı verilen bir şeyleri vardır; %95 güven seviyesiyle elde edilen bir sonuç, sonucun yanlış olma olasılığının %5'ten fazla olmadığı anlamına gelir. Elbette bu fikir, etkilerin boyutunu göz ardı ettiği için uygulanamaz, bu da elbette aşırı olaylarda işleri daha da kötüleştirir. Size bazı sonuçların %95 güven seviyesiyle doğru olduğunu söylersem, oldukça tatmin olursunuz. Peki ya size uçağın %95 güven seviyesiyle güvenli olduğunu söylersem? %99 güven seviyesi bile işe yaramaz, çünkü %1'lik bir çarpışma olasılığı oldukça endişe verici olurdu (bugün ticari uçaklar birkaç yüz binde birden daha az çarpışma olasılığıyla çalışır ve her hatanın genel güvenliğin iyileştirilmesine yol açtığını gördüğümüz için oran iyileşiyor). Yani tekrarlamak gerekirse, olasılık (dolayısıyla Doğru/Yanlış) gerçek dünyada işe yaramaz; önemli olan getiridir.

Hayatınızda muhtemelen bir milyar karar aldınız. Kaç kez olasılıkları hesapladınız? Elbette bunu kumarhanelerde yapabilirsiniz, ancak başka yerlerde yapamazsınız.

Olayların ve Maruziyetin Birleştirilmesi

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Bu bizi tekrar yeşil kereste yanılgısına getiriyor. Bir Kara Kuğu olayı ve sizi nasıl etkilediği -finanslarınız, duygularınız üzerindeki etkisi, yol açacağı yıkım-*aynı "ting" değil.*Ve sorun standart tepkilere derinlemesine yerleşmiştir; tahmincilerin başarısızlıklarını belirttiğimizde verdikleri yanıt, olayı daha iyi tahmin etmek ve olasılıkları hesaplamak için genellikle "daha iyi hesaplamaya ihtiyacımız var" olmuştur; bunun yerine, dinlerin ve geleneksel sezgisel yöntemlerin saf ve kozmetik bilimden daha iyi uyguladığı "pozisyonunuzu değiştirin ve beladan nasıl kurtulacağınızı öğrenin" yaklaşımı çok daha etkili olmuştur.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

IV. KİTABIN SONUCU

Tıbbi ampiriklere ek olarak, bu bölüm tarih tarafından aşağılanan mantıksız asileri, mühendisleri, serbest girişimcileri, yenilikçi sanatçıları ve akademi karşıtı düşünürleri haklı çıkarmaya çalıştı. Bazıları büyük bir cesarete sahipti - sadece fikirlerini ortaya koyma cesareti değil, anlamadıklarını bildikleri bir dünyada yaşamayı kabul etme cesareti. Ve bundan zevk alıyorlardı.

Bu bölümü sonlandırmak için, yapmanın inanmaya meyilli olduğunuzdan daha akıllıca ve daha rasyonel olduğunu unutmayın. Burada yaptığım şey sadece *Kuşlara Nasıl Uçulacağını Öğretmek*epifenomen ve "doğrusal model", diğer şeylerin yanı sıra, seçimde bilgi veya zeka gerektirmeyen, yalnızca rasyonellik gerektiren, opsiyonelliğin basit matematiksel özelliklerini kullanır.

Şunu unutmayın ki, organize araştırmanın şu anda pazarlandığı anlamda üniversitelerin vaat ettiği harika şeylere yol açtığı ifadesini destekleyecek hiçbir deneysel kanıt yoktur. Ve Sovyet-Harvard fikrinin destekçileri, isteğe bağlılık veya ikinci dereceden etkiler kullanmazlar; hesaplarında isteğe bağlılığın olmaması, teleolojik bilimin rolü hakkındaki görüşlerini geçersiz kılar. Teknolojinin tarihini yeniden yazmaları gerekir.

Peki Bundan Sonra Ne Olacak?

Alison Wolf ile en son görüştüğümüzde, eğitim ve akademik katkı yanılsamalarıyla ilgili bu vahim sorunu tartışmıştık; Ivy League üniversiteleri, yeni Asyalı ve ABD üst sınıfının gözünde statü lüksü haline gelmişti. Harvard bir Vuitton çanta veya bir Cartier saat gibidir. Bu, birikimlerinin artan bir kısmını bu kurumlara yatıran, paralarını yöneticilere, emlak geliştiricilerine, profesörlere ve diğer acentelere aktaran orta sınıf ebeveynler için büyük bir yüktür. Amerika Birleşik Devletleri'nde, otomatik olarak bu kiralara aktarılan bir öğrenci kredisi birikimimiz var

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

çıkarıcılar. Bir bakıma haraççılıktan farklı değil: hayatta ilerlemek için düzgün bir üniversite "ismine" ihtiyaç vardır; ancak biliyoruz ki toplum, toplu olarak, organize eğitimle ilerlemez.

Eğitimin geleceği hakkındaki düşüncelerimi kendisine yazmamı istedi; çünkü ona bu konuda iyimser olduğumu söyledim. Cevabım: k**t kırılgandır. Tarihte hangi dolandırıcılık sonsuza kadar sürmüştür? Zaman ve Tarih'in kırılganlığın nihai çürütücüleri olduğuna dair muazzam bir inancım var. Eğitim, dış stresler olmadan büyüyen bir kurumdur; sonunda bu şey çökecektir.

Sonraki iki kitap, V ve VI, kırılgan şeylerin tahmin edilebilir bir şekilde kırılacağı kavramını ele alacak.Kitap V Kırılganlığın nasıl tespit edileceğini (daha teknik bir şekilde) gösterecek ve felsefe taşının ardındaki mekaniği sunacaktır.Kitap VI Zamanın bir yapıcı olmaktan çok bir silgi olduğu ve kırılgan olanı kırmada iyi olduğu fikrine dayanmaktadır.

binalar veya fikirler.[4]

[1]Sokrates'in diğer biyografi yazarı Xenophon farklı bir tablo sunar. *Hatıra Eşyaları*saçma sapan şeylere tahammülü yoktur ve ayakları yere basar; kısır bilgiyi ve pek çok yararlı ve önemli şey ihmal edildiğinde pratik sonuçlar doğurmadan konuları inceleyen uzmanları hor görür (sebepleri anlamak için yıldızlara bakmak yerine, onları kullanarak nasıl yol bulabileceğinizi anlamaya çalışın; araziyi ölçmek için geometriyi kullanın, ama daha fazlasını yapmayın).

[2]Adam Smith ilk ve son olarak bir ahlak filozofuydu. Marx bir filozoftu. Kahneman ve Simon sırasıyla psikolog ve bilişsel bilim insanıdır. İstisna, elbette, Hayek'tir.

[3]Filozof Rupert Read, Hayek'in aslında Popper gibi saf bir akılcılık damarına sahip olduğuna beni ikna etti ve ikisinin de kırılgan olmayan düşünürler kategorisine dahil edilmemesi gerektiğine dair ikna edici argümanlar sundu.

[4]Okuyucu eğitim ve düzensizlik arasındaki bağlantıyı merak ediyor olabilir. Eğitim teleolojiktir ve düzensizlikten nefret eder. Fragilistalara hitap etme eğilimindedir.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

KİTAP V

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Doğrusal Olmayan ve Doğrusal Olmayan[1]

Başka bir otobiyografik kısa öykü için zaman. Charles Darwin'in yazdığı gibi onun tarihi bölümü *Türlerin Kökeni Üzerine,* Görüşün ilerleyişinin bir taslağını sunarken: "Bu kişisel ayrıntılara girdiğim için beni mazur görmenizi umuyorum, çünkü bunları aceleyle bir karara varmadığımı göstermek için veriyorum." Zira anti-kırılganlık için kesin bir kelime, kavram ve uygulama olmadığı pek de doğru değil. Meslektaşlarım ve ben bilmeden bir anti-kırılganlığa sahiptik. Ve ben de uzun, çok uzun bir zamandır sahiptim. Bu yüzden hayatımın çoğunda, kısmen bilinçli olarak, kısmen farkında olmadan, aynı sorun hakkında düşündüm. Kitap V yolculuğu ve onunla birlikte gelen fikri araştırıyor.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

ÇATI ARASI ÖNEMİ HAKKINDA

1990'ların ortasında, kravatımı sessizce New York'taki Kırk Beşinci Sokak ve Park Caddesi köşesindeki çöp kutusuna attım. Birkaç yıl ara vermeye karar verdim ve kendimi tavan arasına kilitledim, bağırsaklarımdan çıkanları ifade etmeye, "gizli doğrusal olmayanlıklar" dediğim şeyleri ve etkilerini çerçevelemeye çalıştım.

Aklımda tam olarak bir fikir yoktu, daha ziyade daha derin merkezi fikir beni yanılttığı için sadece bir yöntem vardı. Ancak bu yöntemi kullanarak, grafikler ve tablolarla doğrusal olmayan etkileri yönetmeye dair altı yüz sayfaya yakın bir tartışma ürettim. Girişten hatırlayacağınız gibi, "doğrusal olmayanlık" tepkinin düz bir çizgi olmadığı anlamına gelir. Ancak daha da ileri gidip oynaklıkla olan bağlantıya bakıyordum, ki bu yakında netleşecek bir şey. Ve oynaklığın oynaklığına ve bu tür daha yüksek düzeyli etkilere derinlemesine indim.

Tavan arasında yapılan bu yalnız araştırmadan çıkan kitap, sonunda şu şekilde adlandırıldı:*Dinamik Koruma,*"karmaşık doğrusal olmayan türev maruziyetlerini yönetme ve ele alma teknikleri" ile ilgiliydi. Tamamen teknik bir belgeydi*ab ovo*(yumurtadan) ve ilerledikçe, içimden bu noktanın mesleğimde kullandığım sınırlı vakalardan çok daha fazla öneme sahip olduğunu biliyordum; mesleğimin bu konular hakkında düşünmeye başlamak için mükemmel bir platform olduğunu biliyordum, ancak ötesine geçmek için çok tembel ve çok gelenekseldim. O kitap açık ara en sevdiğim eserdi (bundan önce) ve tavan arasında neredeyse tamamen sessiz olan iki sert New York kışını, güneşin karın üzerine parıldayan ışıklı etkisinin hem odayı hem de projeyi ısıttığı o günleri sevgiyle anıyorum. Yıllarca başka hiçbir şey düşünmedim.

Bölümden oldukça eğlenceli bir şey de öğrendim. Kitabım yanlışlıkla dört hakeme gönderildi, dördü de "nicelikçiler" (finans alanında matematiksel modeller kullanarak çalışan niceliksel analistler) yerine akademik finans ekonomistleriydi. Gönderileri yapan kişi bu farkın pek farkında değildi. İlginç bir şekilde dört akademisyen kitabımı, argümanlarında kesinlikle hiçbir kesişim noktası olmadan, tamamen farklı dört nedenden ötürü reddetti. Biz uygulayıcılar ve nicelikçiler çok

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

akademisyenlerin açıklamalarından etkilenmişti - bu, rahibelerin teknik yorumlarını dinleyen fahişeler gibi olurdu. Beni etkileyen şey, eğer yanılıyor olsaydım, hepsinin reddetmek için aynı nedeni sunacak olmasıydı. Bu anti-kırılganlıktır. Sonra, elbette, yayıncı hatayı gördüğünde, kitap nicel incelemecilere gönderildi ve Gün ışığı.[2]

Yaşamdaki Prokrustes yatağı, tam da doğrusal olmayanı basitleştirmek ve onu doğrusal hale getirmekten oluşur; çarpıtan bir basitleştirme.

Sonra, bana daha entelektüel ve felsefi gelen, rastgeleliğin doğası gibi belirsizlikle ilgili diğer konularla ilgilenmeye başladığımda, pozlamaların doğrusal olmayanlığına olan ilgim kayboldu; şeylerin rastgele olaylara nasıl tepki verdiğinden ziyade. Bu, taşınmış olmam ve artık o çatı katına sahip olmamam gerçeğinden de kaynaklanmış olabilir.

Ama bazı olaylar beni tekrar yoğun bir inzivaya çekilmenin ikinci aşamasına getirdi.

2000'lerin sonlarındaki krizden sonra, basınla temas nedeniyle cehennem azabı çektim. Birdenbire entelektüellikten çıkarıldım, yozlaştırıldım, yaşam alanımdan çıkarıldım, kamusal bir metaya dönüştürüldüm. Medya mensuplarının ve halkın, bir akademisyenin işinin önemsiz güncel olayları görmezden gelmek, e-postalar değil kitaplar yazmak ve sahnede dans ederek ders vermemek olduğunu kabul etmesinin zor olduğunu fark etmemiştim; Yapacak başka şeyleri olduğunu, sabahları yatakta kitap okumak, pencerenin önündeki masada yazı yazmak, uzun yürüyüşler yapmak (yavaşça), espresso içmek (sabahları), papatya çayı içmek (öğleden sonraları), Lübnan şarabı içmek (akşamları) ve misket şarabı içmek (akşam yemeklerinden sonra), daha uzun yürüyüşler yapmak (yavaşça), arkadaşlarıyla ve aile üyeleriyle tartışmak (ama asla sabahları değil) ve uyumadan önce yatakta (tekrar) okumak, yabancılar ve Networking International'ın yerel şubesinin henüz okumamış üyeleri için kitabını ve fikirlerini tekrar tekrar yazmak yerine.

Sonra kamusal hayattan çekildim. Programımın ve beynimin kontrolünü yeniden ele geçirmeyi başardığımda, ruhumun derinliklerindeki yaralardan kurtulduğumda, e-posta filtrelerini ve otomatik silme işlevlerini kullanmayı öğrendiğimde ve hayatımı yeniden başlattığımda, Lady Fortuna bana iki fikir getirdi, kendimi aptal hissettirdi—çünkü bunların hep içimde olduğunu fark ettim.

Açıkça, doğrusal olmayan etkilerin analizinin araçları oldukça evrenseldir. Üzücü olan kısım, yalnız yürüyenin yeni yeni hayatımdaki o güne kadar

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Papatya içici olarak, porselen bir fincana baktığımda etrafımdaki doğrusal olmayan her şeyin, bir önceki inziva dönemimde beni etkileyen tespit tekniklerine tabi tutulabileceğini fark etmemiştim. Bulduklarım bir sonraki iki bölümde anlatılıyor.

[1]Teknik olmayan okuyucu atlayabilirKitap V hiçbir kayıp olmaksızın: Seneca'nın asimetrisinden gelen anti-kırılganlık tanımı, kitabın geri kalanının edebi bir okuması için fazlasıyla yeterlidir. Bu, bunun daha teknik bir yeniden ifadesidir.

[2]Benzer bir test: Bir grup insan "Burada yeni bir şey yok" yazdığında ve her biri fikrin farklı bir yaratıcısından alıntı yaptığında, etkili bir şekilde yeni bir şey olduğunu rahatlıkla söyleyebiliriz.

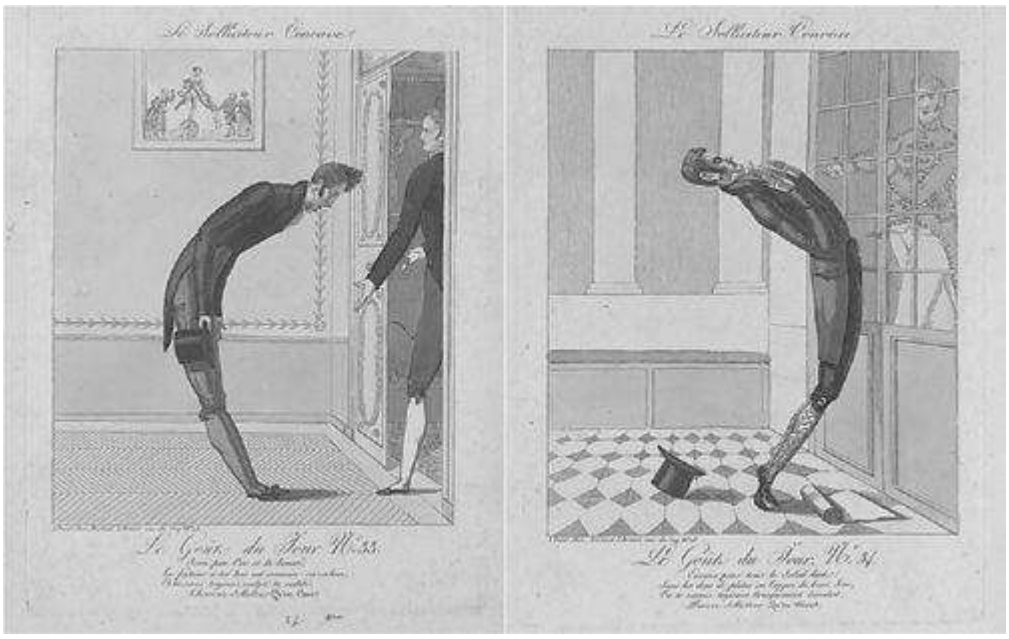
www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

BÖLÜM 18

Büyük Bir Taş ile Büyük Bir Taş Arasındaki Fark

Bin Çakıl Taşı

Taşla nasıl cezalandırılır—Erken indim (bir kere)—Tavan araları neden her zaman faydalıdır—Gitarınız yoksa Heathrow'dan kaçınmanın büyük faydaları

ŞEKİL 8. Avukat, içbükey (sol) ve dışbükey (sağ) pozisyonda kapıları çalıyor. İki doğrusal olmayanlık biçimini gösteriyor; eğer "doğrusal" olsaydı dik, dimdik ayakta dururdu. Bu bölüm, Seneca'nın asimetrisinin bir iyileştirmesi olarak, bir pozisyonun (dışbükey) tüm biçimleriyle anti-kırılganlığı, diğerinin kırılganlığı (içbükey) nasıl temsil ettiğini ve saray mensubunun ne kadar kambur (dışbükey) veya ne kadar çökük (içbükey) durduğunu değerlendirerek kırılganlığı nasıl kolayca tespit edebileceğimizi ve hatta ölçebileceğimizi gösterecek.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Porselen fincana baktığımda, onun oynaklıktan, değişkenlikten veya aksiyondan hoşlanmadığını fark ettim. Sadece sakinlik istiyordu ve evdeki çalışma-kütüphanenin huzurunda yalnız bırakılmak istiyordu. Kırılganlığın basitçe*kendisini etkileyen şeylerin oynaklığına karşı savunmasızlık*benim için büyük bir kişisel utançtı, çünkü uzmanlık alanım volatilite ve doğrusal olmayanlık arasındaki bağlantıydı; biliyorum, biliyorum, çok garip bir uzmanlık alanı. O halde sonuçla başlayalım.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

KIRILGANLARI TESPİT ETMEK İÇİN BASİT BİR KURAL

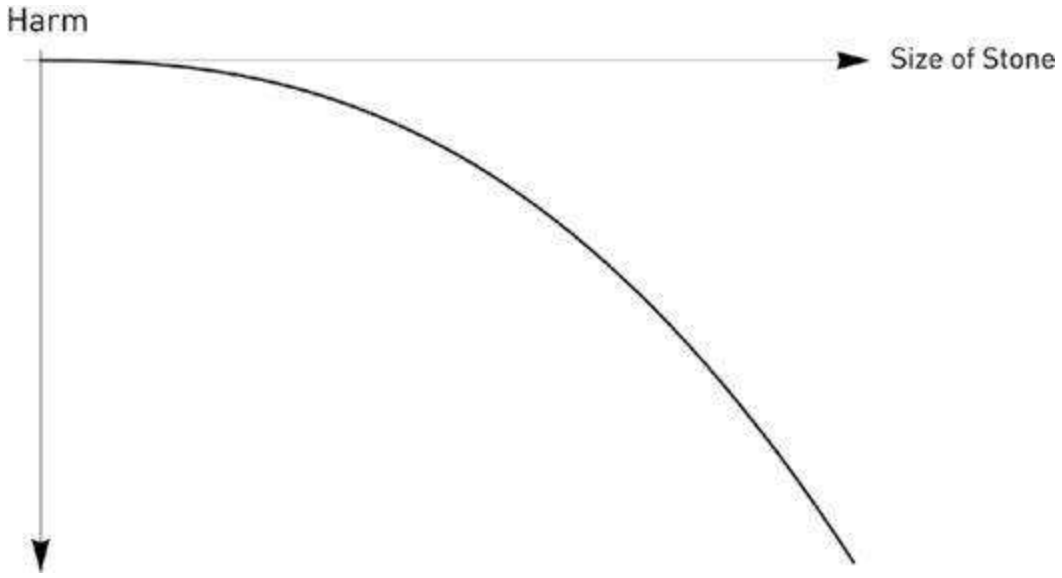
Haham edebiyatında mevcut bir hikaye (*Midraş Tehillim*), muhtemelen daha eski Yakın Doğu bilgisinden kaynaklanan, şunları söyler. Oğluna kızan bir kral, onu büyük bir taşla ezeceğine yemin eder. Sakinleştikten sonra, yeminini bozan bir kralın yönetmeye uygun olmadığı için başının dertte olduğunu fark eder. Bilge danışmanı bir çözüm bulur. Taşı çok küçük çakıl taşlarına kestirin ve yaramaz oğlunu bunlarla vurun.

Bin çakıl taşı ile eşdeğer ağırlıkta büyük bir taş arasındaki fark, kırılganlığın doğrusal olmayan etkilerden nasıl kaynaklandığının etkili bir örneğidir. Doğrusal olmayan mı? Bir kez daha, "doğrusal olmayan", tepkinin basit olmadığı ve düz bir çizgi olmadığı anlamına gelir, bu nedenle, diyelim ki dozu iki katına çıkarırsanız, iki katından çok daha fazla veya çok daha az etki elde edersiniz - birinin kafasına on kiloluk bir taş atarsam, beş kiloluk bir taşın iki katından fazla zarara, bir kiloluk bir taşın beş katından fazla zarara vb. neden olur. Basit: Bir grafiğe, dikey eksende zarar ve yatay eksende taşın boyutu olacak şekilde bir çizgi çizerseniz, düz bir çizgi değil, eğri olacaktır. Bu, asimetrinin bir ince ayarıdır.

Şimdi aslında kırılganlığın tespitine olanak veren çok basit bir nokta var:

> *Kırılgan kişiler için şoklar, şiddeti arttıkça (belirli bir seviyeye kadar) daha fazla zarar getirir.*

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

ŞEKİL 9. Kral ve Oğlu. Taşın boyutunun, taşın boyutuna bağlı olarak verdiği zarar (bir noktaya kadar). Taşın her ek ağırlığı, bir öncekinden daha fazla zarar verir. Doğrusal olmayanlığı görüyorsunuz (zarar, giderek daha dik bir dikey eğimle içe doğru eğilir).

Örnek şu şekilde gösterilmiştir:Şekil 9 . Genelleme yapalım. Arabanız kırılgandır. Eğer onu saatte 50 mil hızla duvara çarparsanız, aynı duvara 5 mil hızla on kez çarptığınızdan daha fazla hasara yol açar. 50 mil hızla verilen zarar, 5 mil hızla verilen zararın on katından fazladır.

Diğer örnekler. Tek seferde yedi şişe şarap (Bordeaux) içmek, ardından kalan altı gün boyunca limonlu su içmek, yedi gün boyunca günde bir şişe şarap içmekten (her öğünde iki bardağa yayılmış) daha zararlıdır. Her ek kadeh şarap size bir öncekinden daha fazla zarar verir, bu nedenle sisteminiz alkol tüketimine karşı hassastır. Bir porselen bardağın bir ayak (yaklaşık otuz santimetre) yükseklikten yere düşmesine izin vermek, bir inç (iki buçuk santimetre) yükseklikten düşmesinden kaynaklanan hasarın on iki katından daha kötüdür.

Otuz fit (on metre) yükseklikten atlamak, üç fit (bir metre) yükseklikten atlamaktan on kat daha fazla zarar getiriyor; aslında otuz fit, serbest düşüşten kaynaklanan ölümün sınır noktası gibi görünüyor.

Bunun, iki bölüm önce gördüğümüz temel asimetrinin basit bir genişlemesi olduğunu unutmayın, çünkü Seneca'nın düşüncesini doğrusal olmayanlık hakkında konuşmak için bir bahane olarak kullandık. Asimetri zorunlu olarak doğrusal olmayanlıktır. Daha fazla zarar

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

faydaları: basitçe, yoğunluktaki bir artış, buna karşılık gelen bir azalmanın sağladığı faydadan daha fazla zarar getirir.

Kırılganlık Neden Doğrusal Değildir?

Merkezi argümanı açıklayayım: kırılganlık genellikle doğrusal değil de doğrusal olmayandadır. Bu, porselen fincandan gelen sezgiydi. Cevap, hayatta kalma olasılıklarının yapısıyla ilgilidir: bir şeyin zarar görmemiş olması (ya da hayatta kalmış olması) koşuluyla, o zaman tek bir kaya tarafından bin çakıl taşından daha fazla zarar görür, yani tek bir büyük seyrek olay tarafından daha küçük şokların kümülatif etkisinden daha fazla zarar görür.

Bir insan için bir milimetrelik sıçrama (küçük bir kuvvetin etkisi) örneğin otuz fit yükseklikten yere sıçramanın verdiği hasarın tam doğrusal bir kesrine neden olsaydı, o zaman kişi kümülatif zarardan ölmüş olurdu. Aslında basit bir hesaplama, bu tür stres faktörlerinin çokluğu ve bunların toplam etkisi göz önüne alındığında, oturma odasında nesnelere dokunarak veya volta atarak saatler içinde öleceğini gösterir. Doğrusallıktan kaynaklanan kırılganlık hemen görülebilir, bu yüzden nesne zaten kırılmış olacağı için bunu göz ardı ediyoruz. Bu bizi şu sonuca götürüyor: Kırılgan olan şey, hem kırılmamış hem de doğrusal olmayan etkilere maruz kalmış bir şeydir - ve aşırı, nadir olaylar, çünkü büyük boyutlu (veya yüksek hızlı) darbeler, küçük boyutlu (ve yavaş hızlı) darbelerden daha nadirdir.

Bu fikri Kara Kuğular ve aşırı olaylarla bağlantılı olarak yeniden ifade edeyim. Aşırı olaylardan çok daha fazla sıradan olay vardır. Finans piyasalarında, %10 büyüklüğündeki olaylardan en az on bin kat daha fazla %0,1 büyüklüğünde olay vardır. Dünya gezegeninde her gün yaklaşık sekiz bin mikro deprem oluyor, yani Richter ölçeğine göre 2'nin altındakiler - yılda yaklaşık üç milyon. Bunlar tamamen zararsızdır ve yılda üç milyonla, öyle olmaları gerekir. Ancak ölçekte 6 ve üzeri yoğunluktaki şoklar gazeteleri oluşturur. Porselen fincanlar gibi nesneleri ele alalım. Çok fazla vuruş alırlar, diyelim ki, keyfi bir ölçü almak gerekirse, inç kare başına bir poundun yüzde biri kadar vuruş, inç kare başına yüz pound vuruştan bir milyon daha fazla vuruş alırlar. Buna göre, biz zorunlu olarak*kümülatif*küçük sapmaların etkisi veya

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

çok küçük büyüklükteki şoklar, bunların bizi orantısız olarak daha az (yani doğrusal olmayan şekilde daha az) etkilediği anlamına gelir.

Önceki kuralımı tekrar ifade edeyim:

> *Kırılganlar için, küçük şokların kümülatif etkisi, eşdeğer tek bir büyük şokun tek başına yarattığı etkiden daha küçüktür.*

Bu beni, kırılgan olanın, bir dizi ara olaydan çok, aşırı olaylardan daha fazla zarar gördüğü ilkesiyle baş başa bırakıyor. Finito—ve orada*başka yok*Kırılgan olmanın bir yolu.

Şimdi argümanı tersine çevirelim ve anti-kırılganlığı ele alalım. Anti-kırılganlık da doğrusal olmayan, doğrusal olmayan tepkilere dayanır.

> *Anti-kırılgan kişiler için şoklar, yoğunlukları arttıkça (bir noktaya kadar) daha fazla fayda (eşdeğer olarak daha az zarar) getirir.*

Basit bir durum—ağırlık kaldırıcılar tarafından sezgisel olarak bilinir. Bodyguard taklidi hikayesindeBölüm 2 , Sadece yapabileceğim maksimuma odaklandım. Bir kere yüz kilo kaldırmak, iki kere elli kilo kaldırmaktan daha fazla fayda sağlar ve kesinlikle yüz kere bir kilo kaldırmaktan çok daha fazla fayda sağlar. Buradaki faydalar ağırlık kaldırıcı terimleriyledir: direnç ve maraton koşma yeteneği yerine vücudu, kas kütlesini ve bar dövüşü görünümünü güçlendirmek. İkinci elli kilo daha büyük bir rol oynar, dolayısıyla doğrusal olmayan (yani, göreceğiz, *dışbükeylik*) etkisi. Her ilave kilo daha fazlasını getirir
Faydaları, haltercilerin "başarısızlık" dediği sınıra yaklaşana kadar devam eder.[1]

Şimdilik, bu basit eğrinin kapsamına dikkat edin: Görünürdeki her şeyi, hatta tıbbi hatayı, hükümet boyutunu, yeniliği, belirsizliğe dokunan her şeyi etkiliyor. Ve boyut ve konsantrasyon hakkındaki ifadelerin arkasındaki "tesisatı" yerleştirmeye yardımcı oluyorKitap II .

Ne Zaman Gülümsemeli ve Ne Zaman Kaşlarını Çatmalı

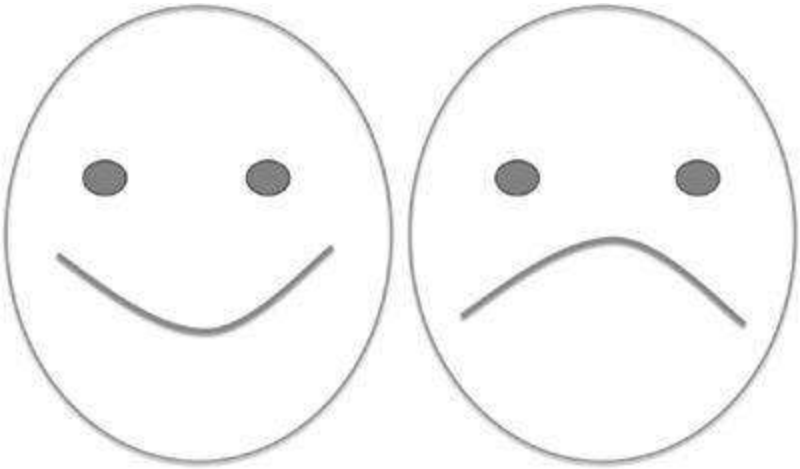
Doğrusal olmayanlık iki türde gelir: içbükey (içeri doğru eğriler), kral ve taş örneğinde olduğu gibi, veya tam tersi, dışbükey (dışarı doğru eğriler). Ve tabii ki, içbükey ve dışbükey kesitlerle karışık.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Şekil 10 Ve11 Aşağıdaki doğrusal olmayan basitleştirmeleri gösterin: Dışbükey ve içbükey sırasıyla bir gülümsemeye ve bir kaş çatmaya benzer.

ŞEKİL 10. İki tür doğrusal olmayanlık, dışbükey (sol) ve içbükey (sağ). Dışbükey eğriler dışa doğru, içbükey eğriler içe doğru.

ŞEKİL 11.Gülümseyin! Dışbükeylik ve içbükeyliği anlamak için daha iyi bir yol. Dışa doğru kıvrılan şey gülümsemeye benzer—içeri doğru kıvrılan şey üzgün bir yüz oluşturur. Dışbükey (sol) kırılgan değildir, içbükey (sağ) kırılgandır (olumsuz dışbükeylik etkilerine sahiptir).

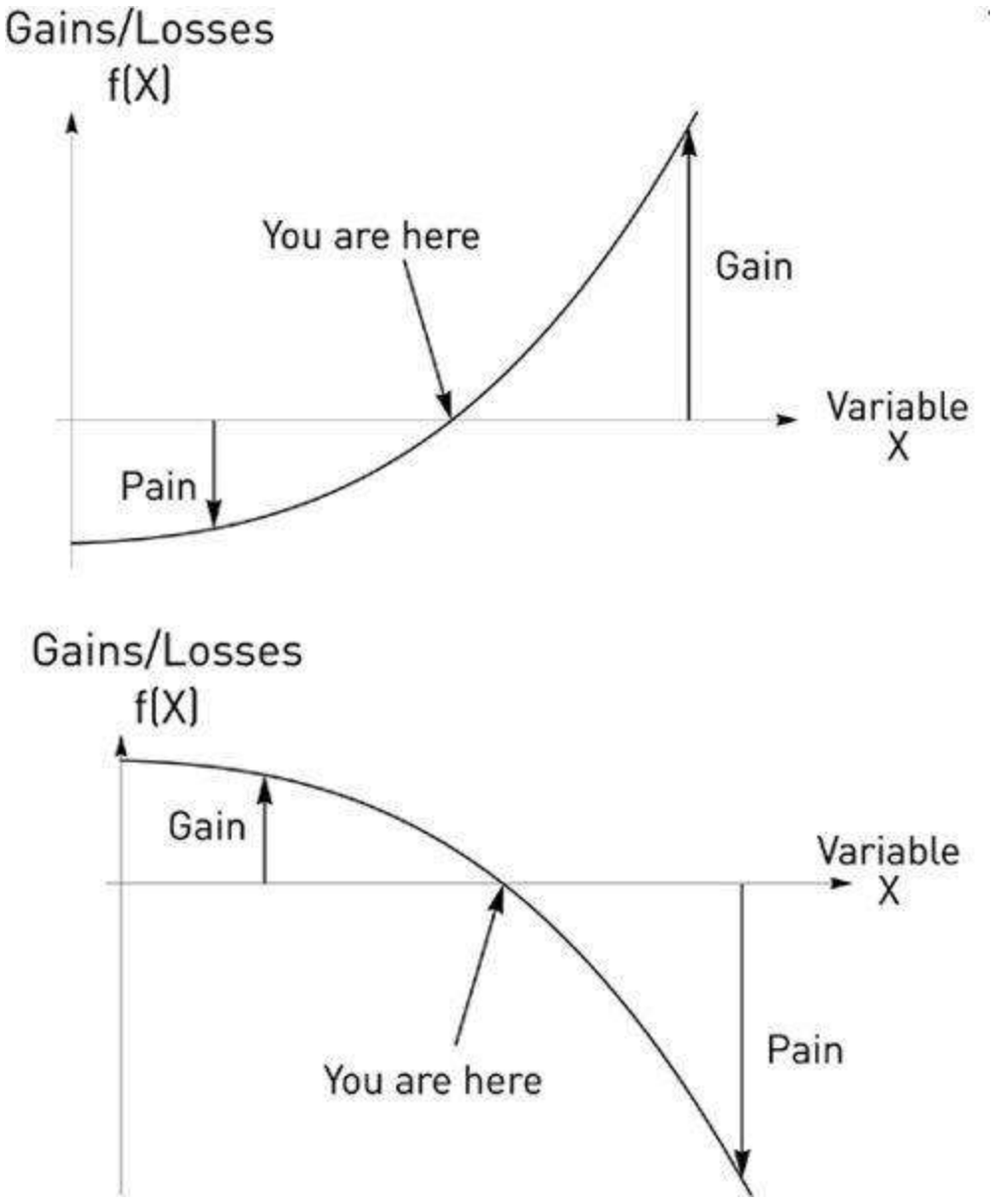
Kelime dağarcığını basitleştirmek için her ikisi için de "dışbükeylik etkisi" terimini kullanıyorum ve "pozitif dışbükeylik etkileri" ve "negatif dışbükeylik etkileri" diyorum.

Asimetri neden dışbükeyliğe veya içbükeyliğe eşlenir? Basitçe, belirli bir varyasyon için yukarı yönlü hareket aşağı yönlü hareketten daha fazlaysa ve eğriyi çizerseniz, dışbükey olacaktır; içbükey içinse tam tersi.Şekil 12 asimetrinin doğrusal olmayanlık açısından yeniden ifade edildiğini gösterir. Ayrıca, biftek tartarını, girişimciliği ve finansal riski aynı nefeste ele almamızı sağlayan matematiğin büyülü etkisini de gösterir: dışbükey grafik, önüne bir eksi işareti konduğunda içbükey hale gelir.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Örneğin, Fat Tony'nin belirli bir işlemde bir banka veya finansal kuruluştan tam tersi bir getirisi vardı: onlar bir dolar kaybettiklerinde o bir dolar kazandı ve tam tersi. Günün sonunda karlar ve zararlar birbirinin ayna görüntüleridir, ancak biri eksi işareti çarpı diğeridir.

Şekil 12 ayrıca dışbükeyliğin nedenini de gösterir*oynaklığı sever*. Eğer dalgalanmalardan kaybettiğinizden daha fazla kazanıyorsanız, çok fazla dalgalanma istersiniz.

ŞEKİL 12. Acı Kazançtan Daha Fazladır veya Acıdan Daha Fazla Kazanç. "Buradasınız" noktasından başladığınızı varsayın. İlk durumda, değişken*X*artış, yani yatay eksende sağa doğru hareket, kazançlar (dikey eksen) karşılaşılan kayıplardan daha büyüktür

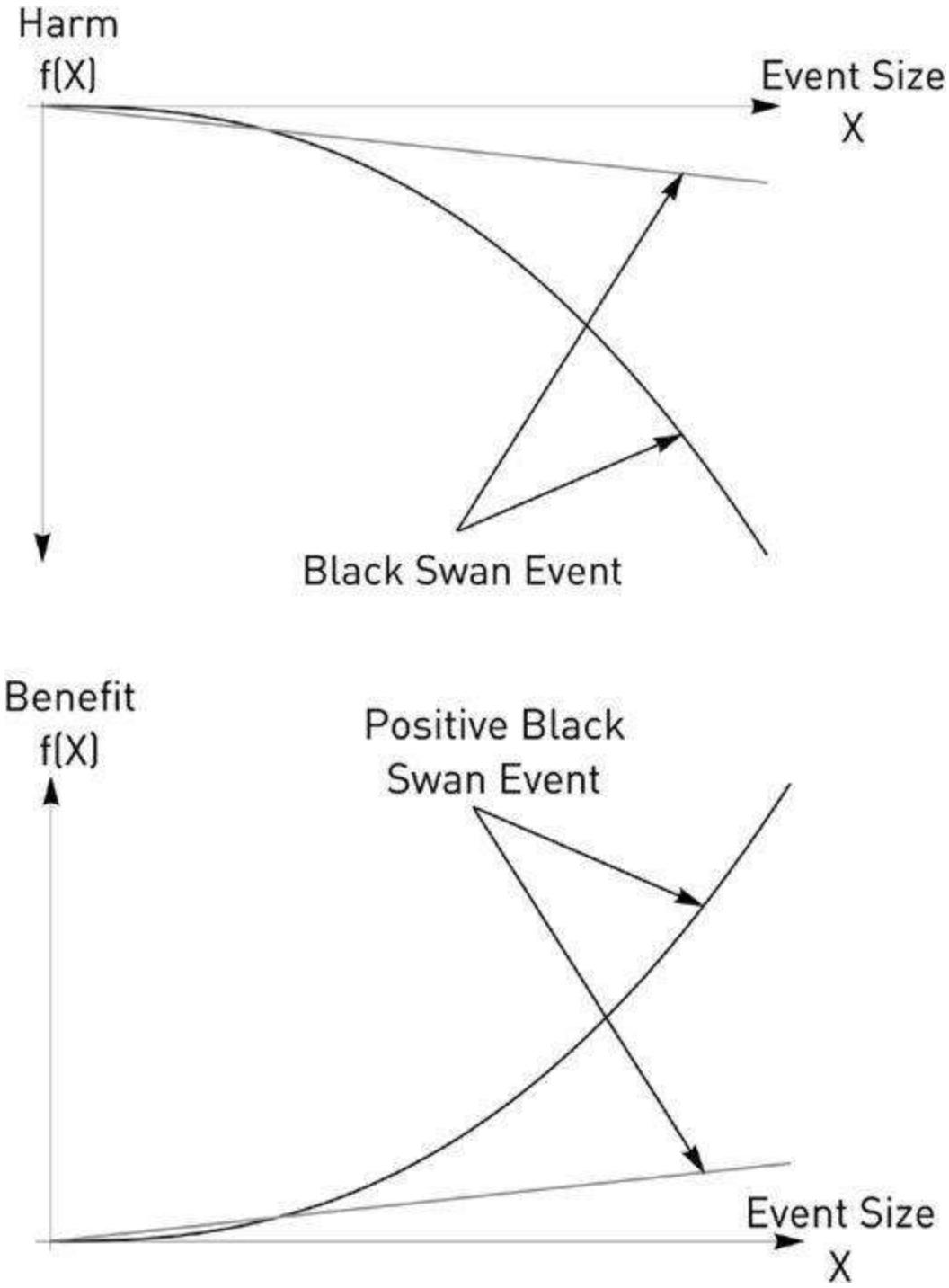
www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

sola doğru hareket, yani değişkende eşdeğer bir azalma*X*Grafik, pozitif asimetrinin (ilk grafik) dışbükey (içe doğru) eğriye ve negatif asimetrinin (ikinci grafik) içbükey (dışa doğru) eğriye nasıl dönüştüğünü göstermektedir. Tekrarlamak gerekirse, bir değişkendeki belirli bir sapma için, her iki yönde de eşdeğer miktarlarda, dışbükey kaybettiğinden daha fazla kazanır ve içbükey için tam tersi geçerlidir.

Çukur Neden Siyah Kuğu Olaylarından Zarar Görüyor?

Şimdi hayatım boyunca kafamı kurcalayan fikrin, grafiksel olarak ifade edildiğinde bu kadar açık bir şekilde ortaya çıkabileceğini hiç fark etmemiştim.Şekil 13 Zararın ve beklenmeyenin etkisini gösterir. Bir pozlama ne kadar içbükey olursa, beklenmeyenden gelen zarar o kadar fazla olur ve orantısız bir şekilde. Yani çok büyük sapmaların orantısız bir şekilde daha büyük ve daha büyük bir etkisi vardır.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

ŞEKİL 13.İlk grafikte negatif dışbükeylik, yani içbükeylik, ikinci grafikte pozitif dışbükeylik olmak üzere, biri doğrusal, biri doğrusal olmayan iki pozlama. Beklenmeyen bir olay doğrusal olmayanı orantısız bir şekilde daha fazla etkiler. Olay ne kadar büyükse, fark da o kadar büyüktür.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Şimdi bu çok basit tekniği Triad'daki kırılganlık ve pozisyonun tespitine uygulayalım.

NEW YORK'TA TRAFİK

"Dışbükeylik etkilerini" etrafımızdaki şeylere uygulayalım. Trafik oldukça doğrusal değildir. New York'tan Londra'ya günlük uçuş yaptığımda ve evimden sabah beş civarında ayrıldığımda (evet, biliyorum), JFK havaalanındaki British Air terminaline ulaşmam yaklaşık 26 dakika sürüyor. O saatte New York boştur, ürkütücü derecede New York'a benzemez. Daha sonraki uçuş için evimden saat altıda ayrıldığımda, trafik biraz daha yoğun olmasına rağmen seyahat süresinde neredeyse hiçbir fark olmuyor. Otoyola daha fazla araba eklenebilir, trafikte geçirilen zamana hiçbir etkisi olmaz veya çok az etkisi olur.

Sonra, bir gizem var: Araba sayısını %10 artırın ve seyahat süresinin %50 arttığını görün (yaklaşık sayılar kullanıyorum). Dışbükeylik etkisinin nasıl çalıştığına bakın: Yoldaki ortalama araba sayısı trafik hızı için hiç önemli değil. Bir saat boyunca 90.000 arabanız varsa, ardından bir saat daha 110.000 arabanız varsa, trafik,

İki saat için 100.000 araba. Seyahat süresinin olumsuz bir şey olduğunu unutmayın, bu yüzden bunu bir maliyet, bir masraf gibi sayıyorum ve artış kötü bir şey.

Bu nedenle seyahat maliyeti kırılgandır*oynaklık*otoyoldaki araba sayısının; ortalama sayılarına çok fazla bağlı değildir. Her ek araba, seyahat süresini bir öncekinden daha fazla artırır.

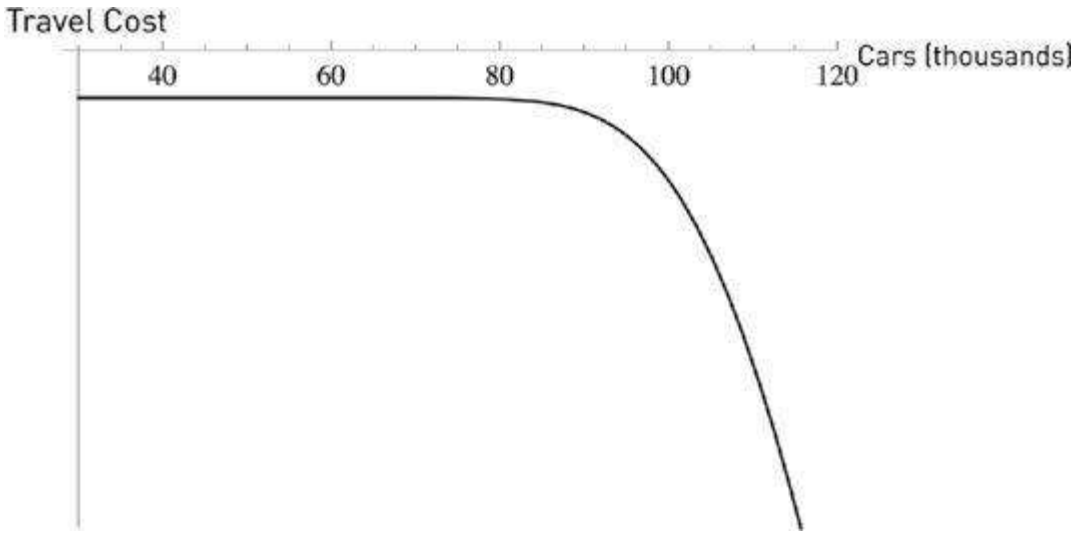
Bu, günümüz dünyasının temel sorunlarından birine, sistemlerin "verimliliğini" ve "optimizasyonunu" yaratmaya dahil olanların doğrusal olmayan tepkiyi yanlış anlamalarına bir ipucudur. Örneğin, Avrupa havaalanları ve demiryolları aşırı verimli görünerek zorlanıyor. Neredeyse maksimum kapasitede, asgari yedeklilik ve boş kapasiteyle, dolayısıyla kabul edilebilir maliyetlerle çalışıyorlar; ancak küçük bir gecikme nedeniyle gökyüzündeki uçak sayısının yüzde 5 artması gibi küçük bir tıkanıklık artışı, havaalanlarında kaosa yol açabilir ve mutsuz yolcuların katlarda kamp kurmasına, tek tesellilerinin gitarıyla Fransız halk şarkıları çalan sakallı bir adam olmasına neden olabilir.

Bu noktanın ekonomik alanlardaki uygulamalarını görebiliriz: merkez bankaları para basabilir; hiçbir etki yaratmadan basmaya devam ederler (ve böyle bir önlemin "güvenliğini" iddia ederler), sonra "beklenmedik bir şekilde" basım enflasyonda bir sıçramaya neden olur. Birçok ekonomik sonuç,

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

dışbükeylik etkileri—ve mutlu haber şu ki nedenini biliyoruz. Ne yazık ki, politika yapıcıların araçları (ve kültürü) aşırı doğrusallığa dayanıyor ve bu gizli etkileri görmezden geliyor. Buna "yaklaştırma" diyorlar. "İkinci derece" bir etki duyduğunuzda, dışbükeyliğin yaklaşımın gerçek hikayeyi temsil etmemesine neden olduğu anlamına gelir.

Yoldaki arabalara karşı trafiğin tepkisini gösteren (çok varsayımsal) bir grafik hazırladım.Şekil 14 Şimdilik grafiğin eğrisel şekline dikkat edin. İçeriye doğru eğriliyor.

ŞEKİL 14. Grafik, yazarın JFK'ye seyahat süresinin (ve seyahat masraflarının) belirli bir noktadan sonra yoldaki araç sayısına doğrusal olmayan bir şekilde nasıl bağlı olduğunu göstermektedir. Seyahat masraflarını içe doğru eğimli olarak gösteriyoruz - içbükey, iyi bir şey değil.

Birisi New York Şehri Yetkililerini Arasın

Dışbükeylik etkilerinin aşırı optimize edilmiş bir sistemi ve büyük sapmaları yanlış tahmin etmeyi nasıl etkilediğine dair uygun bir örnek, New York City yetkililerinin bir hat kapatmanın trafik sıkışıklığı üzerindeki etkisine dair yaptığı bir hafife almanın basit hikayesidir. Bu hata dikkat çekici derecede geneldir: Bileşik sonuçlarla yapılan küçük bir değişiklik, aşırı gergin, dolayısıyla kırılgan bir sistemle sonuçlanır.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Kasım 2011'de bir cumartesi akşamı, akşam yemeği için filozof Paul Boghossian ile buluşmak üzere New York'a gittim; genellikle kırk dakikalık bir yolculuktu. İronik olarak, onunla kitabım, bu kitap ve daha da önemlisi sistemlerdeki fazlalık hakkındaki fikirlerim hakkında konuşmak için buluşuyordum. Fazlalığın insanların hayatlarına enjekte edilmesini savunuyordum ve 2007'deki Yeni Yıl kararımdan beri hiçbir şeye geç kalmadığımı, bir dakika bile (aslında neredeyse) geç kalmadığımı ona ve başkalarına övünüyordum.Bölüm 2 Fazla mesai savunmamı saldırgan bir duruş olarak görmem. Bu tür kişisel disiplin beni tamponlar oluşturmaya zorluyor ve bir not defteri taşıdığım için, aforizmalardan oluşan bir kitap yazmama olanak sağlıyor. Kitapçılara yaptığım uzun ziyaretleri saymazsak. Ya da bir kafede oturup nefret dolu mektuplar okuyabilirim. Elbette, geç kalma korkum olmadığı için stres olmadan. Ancak bu tür disiplinin en büyük faydası, günümü randevularla doldurmamı engellemesidir (genellikle randevular ne yararlıdır ne de keyiflidir). Aslında, kişisel disiplinin bir başka kuralına göre, takvimdeki bir tarih beni bir mahkum gibi hissettirdiği için, (dersler dışında) aynı sabah dışında randevu almıyorum, ancak bu başka bir hikaye.

Midtown'a vardığımda, saat altı civarında, trafik durdu. Tamamen. Sekizde birkaç blok bile hareket etmemiştim. Bu yüzden "yedeklik tamponum" bile şimdiye kadar bozulmamış çözünürlüğü korumama izin vermedi. Sonra, radyo denen gürültülü kakofonik şeyi çalıştırmayı yeniden öğrendikten sonra, ne olduğunu anlamaya başladım: New York Şehri, bir film şirketine, Cumartesi günü sorun olmayacağını varsayarak, köprünün bir kısmını kapatarak, Elli Dokuzuncu Sokak Köprüsü'nü kullanma yetkisi vermişti. Ve küçük trafik sorunu, çarpansal etkiler nedeniyle kaosa dönüştü. En kötü ihtimalle birkaç dakikalık gecikme olacağını düşündükleri şey, iki büyüklük sırasına göre çarpıldı; dakikalar saatlere dönüştü. Basitçe söylemek gerekirse, New York Şehri'ni yöneten yetkililer doğrusal olmayan durumları anlamıyorlardı.

Verimliliğin temel sorunu budur: Bu tür hatalar birleşerek çoğalır, büyür ve yalnızca tek bir yöne, yanlış yöne doğru etki eder.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

DAHA FAZLASININ FARKLI OLDUĞU YER

Dışbükeylik etkilerine bakmanın bir diğer sezgisel yolu: ölçekleme özelliğini göz önünde bulundurun. Bir şeye maruz kalmayı iki katına çıkarırsanız, bunun neden olacağı zararı iki katından fazla artırır mısınız? Eğer öyleyse, bu bir kırılganlık durumudur. Aksi takdirde, sağlamsınızdır.

Bu nokta PW Anderson tarafından makalesinin başlığında uygun bir şekilde ifade edilmiştir "Daha Fazlası Farklıdır." Ve karmaşıklık ile ilgilenen bilim insanlarının "ortaya çıkan özellikler" olarak adlandırdığı şey, toplamın parçalardan giderek farklılaşmasıyla birimlerin eklenmesinin doğrusal olmayan sonucudur. Sadece büyük taşın çakıl taşlarından ne kadar farklı olduğuna bakın: ikincisinin ağırlığı ve genel şekli aynıdır, ancak bu kadar. Benzer şekilde,Bölüm 5 bir şehrin büyük bir köy olmadığını; bir şirketin daha büyük bir küçük işletme olmadığını. Ayrıca, rastgeleliğin Mediocristan'dan Extremistan'a nasıl değiştiğini, bir devletin büyük bir köy olmadığını ve boyuttan ve hızdan kaynaklanan birçok değişikliği gördük. Bunların hepsi eylemde doğrusal olmayanlığı gösteriyor.

"Dengeli Bir Yemek"

Gizli boyutu, yani değişkenliği gözden kaçırmanın bir başka örneği: Sovyet-Harvard ABD sağlık otoriteleri tarafından şu anda her gün belirli miktarda besin (toplam kalori, protein, vitamin vb.) yememiz söyleniyor, her birinden önerilen miktarlarda. Her gıda maddesinin bir "günlük ödenek yüzdesi" var. Bu önerilerin şu anda türetiliş biçimindeki deneysel titizliğin tamamen eksikliğinin yanı sıra (tıbbi bölümlerde bu konuda daha fazla bilgi bulabilirsiniz), kararnamede başka bir özensizlik daha var:*düzenlilik*Beslenme politikalarını önerenler, kalorilerinizi ve besinlerinizi gün boyunca "dengeli" bir bileşim ve metronomik düzenlilikle "istikrarlı bir şekilde" almanın, bunları tüketmekle aynı etkiye sahip olmadığını anlayamıyorlar.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

dengesiz veya rastgele, örneğin bir gün çok fazla protein tüketerek, diğer gün tamamen oruç tutarak, üçüncü gün ziyafet çekerek, vb.

Bu, epizodik yoksunluğun hafif stres faktörü olan hormesisin inkarıdır. Uzun bir süre boyunca, hiç kimse dağılımdaki değişkenliğin (ikinci dereceden etki) uzun vadeli bileşim kadar önemli olup olmadığını anlamaya bile uğraşmadı. Şimdi araştırmalar çok, çok basit bir noktayı yakalamaya başlıyor. Gıda kaynaklarındaki değişkenliğin ve fizyolojik tepkideki doğrusal olmayanlığın etkisinin biyolojik sistemler için merkezi olduğu ortaya çıktı. Pazartesi günü hiç protein tüketmemek ve Çarşamba günü proteini telafi etmek görünüşe göre farklı -daha iyi- bir fizyolojik tepkiye neden oluyor, muhtemelen yoksunluk, bir stres faktörü olarak, besinlerin sonraki emilimini kolaylaştıran bazı yolları (veya benzer bir şeyi) aktive ettiği için. Ve birkaç yakın tarihli (ve bağlantısız) ampirik çalışmaya kadar, bu dışbükeylik etkisi bilim tarafından tamamen gözden kaçırılmıştı -ancak dinler, atalardan kalma sezgisel yöntemler ve gelenekler tarafından değil. Ve eğer bilim insanları bazı dışbükeylik etkileri elde ederlerse (alan bağımlılığı hakkında söylediğimiz gibi, doktorlar da tıpkı halterciler gibi doz tepkisindeki bazı doğrusal olmayanlıkları anlarlar), dışbükeylik etkileri kavramının dillerinde ve yöntemlerinde tamamen eksik olduğu görülmektedir.

Koş, Yürüme

Başka bir örnek, bu sefer varyasyondan faydalanan bir durum, pozitif dışbükeylik etkileri. Bir mil yol kat etmeleri gereken iki kardeş, Castor ve Polydeuces'i ele alalım. Castor, mili rahat bir tempoda yürür ve yirmi dakikada varış noktasına ulaşır. Polydeuces, on dört dakikasını elde taşınabilir cihazıyla oynayarak dedikodularla ilgili güncellemeler alarak geçirir, ardından aynı mili altı dakikada koşarak Castor'la aynı anda varış noktasına ulaşır.

Yani her iki kişi de tam olarak aynı mesafeyi, tam olarak aynı sürede, aynı ortalamada kat etmiştir. Tüm yolu yürüyen Castor, muhtemelen koşan Polydeuces ile aynı sağlık yararlarını ve güç kazanımlarını elde etmeyecektir. Sağlık yararları *dışbükey* hızlandırmak (elbette bir yere kadar).

Egzersizin asıl amacı, egzersiz streslerine karşı anti-kırılganlıktan yararlanmaktır — gördüğümüz gibi, her türlü egzersiz sadece dışbükeylik etkilerinin istismarıdır.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

KÜÇÜK ÇİRKİN OLABİLİR, KESİNLİKLE DAHA AZ KIRILGANDIR

"Küçük güzeldir" ifadesini sık sık duyarız. Bu ifade güçlü ve çekicidir; bu ifadeyi desteklemek için birçok fikir sunulmuştur; bunların neredeyse hepsi anekdotsal, romantik veya varoluşsaldır. Bunu kendi yaklaşımımız içinde sunalım*kırılganlık* eşittir *çukurluk*eşittir*rastgelelikten hoşlanmama*ve böyle bir etkiyi nasıl ölçebileceğimizi görelim.

Nasıl Sıkıştırılır

Sıkışma, insanların bir şey yapmaktan başka çaresi olmadığında ve maliyeti ne olursa olsun bunu hemen yaptığında ortaya çıkar.

Diğer yarınız Alman dansı tarihi üzerine bir doktora tezi savunacak ve böyle önemli bir anda hazır bulunmak, ailenle tanışmak ve resmen nişanlanmak için Marburg'a uçmanız gerekiyor. New York'ta yaşıyorsunuz ve Frankfurt'a 400 dolara ekonomi sınıfı bir bilet almayı başarıyorsunuz ve ne kadar ucuz olduğu konusunda heyecanlanıyorsunuz. Ancak Londra'dan geçmeniz gerekiyor. New York'un Kennedy havaalanına vardığınızda, havayolu görevlisi tarafından Londra'ya uçuşların iptal edildiği, üzgünüm, hava sorunları nedeniyle oluşan yoğunluktan kaynaklanan gecikmeler, bu tür şeyler konusunda bilgilendiriliyorsunuz. Heathrow'un kırılganlığıyla ilgili bir şey. Frankfurt'a son dakika uçuşu bulabilirsiniz, ancak şimdi 4.000 dolar, fiyatın neredeyse on katı ödemeniz ve acele etmeniz gerekiyor, çünkü çok az koltuk kalmış. Öfkeleniyorsunuz, bağırıyorsunuz, küfür ediyorsunuz, kendinizi, yetiştirilme tarzınızı ve size tasarruf etmeyi öğreten anne babanızı suçluyorsunuz, sonra da 4.000 doları ödüyorsunuz. Bu çok sıkışık.

Sıkışmalar boyuta göre daha da kötüleşir. Biri büyük olduğunda, bazı hatalara, özellikle de korkunç sıkışmalara karşı savunmasız hale gelir. Sıkışmalar boyut arttıkça doğrusal olmayan bir şekilde daha maliyetli hale gelir.

Boyutun nasıl bir engel haline geldiğini görmek için, hayvana karşı ne kadar duygusal bağınız olursa olsun, bir filin evcil hayvan olarak sahiplenilmemesinin nedenlerini düşünün. Diyelim ki, bir fili,

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

promosyon sonrası hane bütçesi ve arka bahçenize bir tane teslim ettirin. Su sıkıntısı olması durumunda -bu yüzden bir sıkışma, çünkü su için para harcamaktan başka seçeneğiniz yok- her ek galon su için daha yüksek ve daha yüksek bir fiyat ödemek zorunda kalırsınız. İşte bu kırılganlık, çok büyümekten kaynaklanan negatif bir dışbükeylik etkisi. Beklenmeyen maliyet, toplamın bir yüzdesi olarak, korkunç olurdu. Örneğin, bir kedi veya köpeğe sahip olmak, sıkışma zamanlarında bu kadar yüksek beklenmedik ek maliyetler getirmezdi - toplam maliyetlerin bir yüzdesi olarak alınan aşımlar çok düşük olurdu.

İşletme okullarında "ölçek ekonomileri" konusunda çalışılanlara rağmen, stres zamanlarında boyut size zarar verir; zor zamanlarda büyük olmak iyi bir fikir değildir. Bazı ekonomistler şirket birleşmelerinin neden gerçekleşmediğini merak ediyor. Birleşik birim artık çok daha büyük, dolayısıyla daha güçlü ve ölçek ekonomisi teorilerine göre daha "verimli" olmalı. Ancak sayılar, en iyi ihtimalle, bu tür bir boyut artışından hiçbir kazanç elde edilemeyeceğini gösteriyor; bu, Richard Roll'un "kibir hipotezi"ni dile getirdiği 1978'de zaten doğruydu; şirketlerin kötü tarihsel kayıtları göz önüne alındığında birleşmelere girmelerini mantıksız buluyordu. Otuz yıldan fazla bir süre sonra, son veriler hala hem birleşmelerin kötü kaydını hem de yöneticilerin işlemin kötü ekonomik yönünü görmezden gelmesiyle aynı kibri doğruluyor. Boyutta şirketlere zarar veren bir şey var gibi görünüyor.

Filleri evcil hayvan olarak besleme fikrinde olduğu gibi, sıkıştırmalar büyük şirketler için çok daha pahalıdır (boyutlarına göre). Boyuttan elde edilen kazanımlar görünür ancak riskler gizlidir ve bazı gizli riskler şirketlere zaaflar getiriyor gibi görünmektedir.

Filler, boa yılanları, mamutlar ve diğer büyük hayvanlar gibi büyük hayvanlar hızla yok olma eğilimindedir. Kaynaklar kısıtlı olduğunda sıkışmanın yanı sıra mekanik hususlar da vardır. Büyük hayvanlar küçük hayvanlara göre şoklara karşı daha kırılgandır - yine taş ve çakıllar. Her zaman diğerlerinden önde olan Jared Diamond, "Kedilerin Neden Dokuz Canı Var" adlı makalesinde bu kırılganlığı ortaya koydu. Bir kediyi veya fareyi boylarının birkaç katı yükseklikten fırlatırsanız, genellikle hayatta kalmayı başarırlar. Buna karşılık filler, uzuvlarını çok kolay kırarlar.

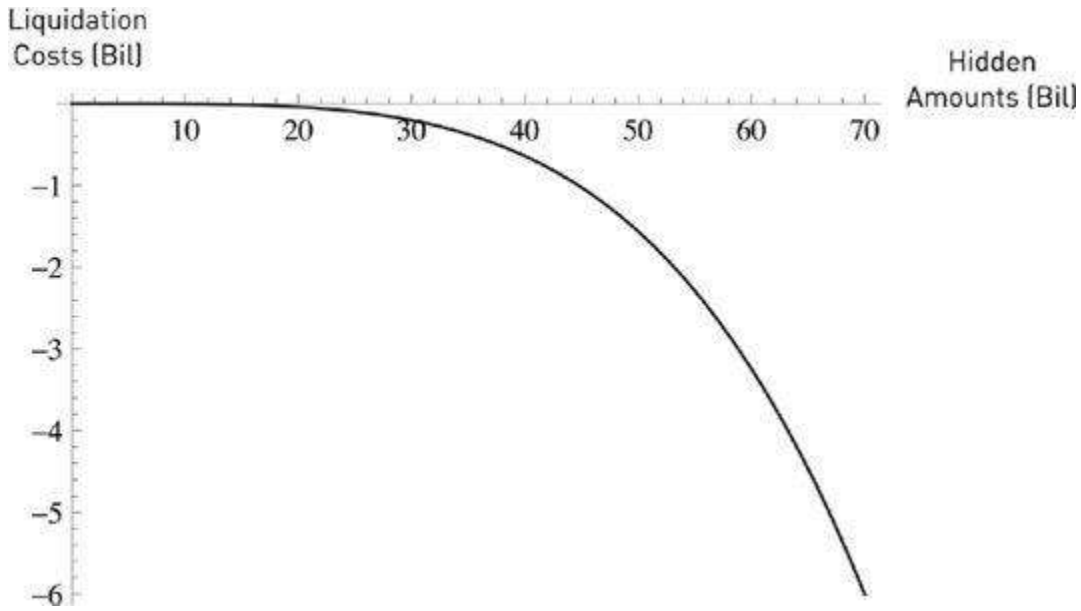
www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Kerviel ve Mikro-Kerviel

Katılımcıların hata yapma konusunda çok iyi olduğu bir alan olan kaba finans alanından bir vaka çalışmasına bakalım. 21 Ocak 2008'de Paris bankası Societé Générale, piyasada yetmiş milyar dolar değerinde hisse senedi satmak için acele etti; bu, tek bir "acil satış" için çok büyük bir miktardı. Piyasalar çok aktif değildi ("zayıf" olarak adlandırılıyordu), çünkü Amerika Birleşik Devletleri'nde Martin Luther King Günü'ydü ve dünya çapındaki piyasalar neredeyse yüzde 10 oranında ani bir düşüş yaşadı ve şirkete sadece acil satışlarından yaklaşık altı milyar dolar zarara mal oldu. Sıkıştırmanın tüm amacı, bekleyememeleri ve bir satışı acil satışa dönüştürmekten başka seçeneklerinin olmamasıydı. Çünkü hafta sonu bir dolandırıcılığı ortaya çıkarmışlardı. Sahtekar bir arka ofis çalışanı olan Jerome Kerviel, piyasada devasa meblağlarla oynuyor ve bu riskleri ana bilgisayar sisteminden gizliyordu. Sahip olduklarını bilmedikleri bu hisse senetlerini hemen satmaktan başka seçenekleri yoktu.

Şimdi, kırılganlığın boyuttan kaynaklanan etkisini görmek için,Şekil 15 satılan miktara bağlı olarak kayıpları gösteriyor. 70 milyar dolar değerindeki hisse senedinin acil satışı 6 milyar dolar kayba yol açıyor. Ancak bunun onda biri büyüklüğünde, 7 milyar dolarlık bir acil satış hiçbir kayba yol açmayacak çünkü piyasalar paniklemeden, belki de farkına bile varmadan miktarları emecek. Bu da bize, Monsieur Kerviel'in dolandırıcı tüccar olduğu çok büyük bir banka yerine, her biri orantılı bir Monsieur Micro-Kerviel'e sahip on küçük bankamız olsaydı ve her biri dolandırıcı ticaretini bağımsız olarak ve rastgele zamanlarda yapsaydı, on bankanın toplam kayıplarının neredeyse sıfır olacağını gösteriyor.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

ŞEKİL 15.Küçük güzel olabilir; kesinlikle daha az kırılgandır. Grafik, işlem maliyetlerini hatanın boyutunun bir fonksiyonu olarak gösterir: doğrusal olmayan bir şekilde artarlar ve mega kırılganlığı görebiliriz.

Kerviel olayından birkaç hafta önce, bir Fransız işletme okulu beni Prag'daki Societé Générale toplantısının yönetim kuruluna Black Swan riskleri hakkındaki fikirlerimi sunmam için işe aldı. Bankacıların gözünde, yıllık Hac sırasında Mekke'yi ziyaret eden bir Cizvit vaizi gibiydim — onların "nicelik uzmanları" ve risk uzmanları benden tutkuyla nefret ediyordu ve eş zamanlı çevirileri olmasına rağmen Arapça konuşmakta ısrar etmediğim için pişmanlık duyuyordum. Konuşmam Triffat tarzı sözde risk teknikleri hakkındaydı —daha önce hiç işe yaramamış, olayları ölçmek ve tahmin etmek için yaygın olarak kullanılan yöntemler ve kırılganlık ve halterlere odaklanmamız gerektiği hakkındaydı. Konuşmam sırasında Kerviel'in patronu ve meslektaşı, risk yönetimi başkanı tarafından acımasızca yuhalandım. Konuşmamın ardından herkes beni görmezden geldi, sanki ben bir Marslıymışım gibi, "bu adamı buraya kim getirdi" gibi garip bir durumla (okul tarafından seçilmiştim, banka tarafından değil). Bana iyi davranan tek kişi başkandı, çünkü beni başka biriyle karıştırdı ve ne hakkında konuştuğum hakkında hiçbir fikri yoktu.

Bu yüzden okuyucu, New York'a döndükten kısa bir süre sonra Kerviel ticaret skandalı patlak verdiğinde ruh halimi hayal edebilir. Ayrıca,

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Yasal sebeplerden ötürü ağzımı kapalı tutmak zorunda kaldım (ki birkaç hata dışında öyle de yaptım).

Açıkça, ölüm sonrası analizler hatalıydı ve sorunu şuna bağladı:*kötü* tarafından kontrol edilir*kötü*kapitalist sistem ve bankanın dikkatsizliği. Öyle değildi. Genellikle varsaydığımız gibi "açgözlülük" de değildi. Sorun öncelikle boyut ve boyuttan kaynaklanan kırılganlıktır.

Bir taş ile çakıl taşları arasındaki ağırlığı arasındaki farkı her zaman aklınızda tutun. Kerviel hikayesi açıklayıcıdır, bu yüzden genelleme yapabilir ve kanıtlara alanlar arasında bakabiliriz.

Proje yönetiminde, Bent Flyvbjerg, projelerin boyutundaki artışın kötü sonuçlara ve toplam bütçenin bir oranı olarak gecikmelerin daha da yüksek maliyetlerine yol açtığına dair sağlam kanıtlar göstermiştir. Ancak bir nüans vardır: Önemli olan projenin tamamı değil, segment başına düşen boyuttur; bazı projeler parçalara bölünebilir, bazıları bölünemez. Köprü ve tünel projeleri monolitik planlamayı içerir, çünkü bunlar küçük parçalara bölünemez; maliyet aşım yüzdeleri boyutla birlikte belirgin şekilde artar. Barajlar için de aynı şey geçerlidir. Küçük segmentler tarafından inşa edilen yollar için ciddi bir boyut etkisi yoktur, çünkü proje yöneticileri yalnızca küçük hatalar yapar ve bunlara uyum sağlayabilirler. Küçük segmentler, sıkıştırmaların ciddi bir rolü olmadan, bir seferde küçük bir hata yapar.

Boyutun bir diğer yönü: büyük şirketler mahalleleri de tehlikeye atıyor. Reklamı yapılan faydalara rağmen büyük süpermarket zincirlerine karşı şu argümanı kullandım. Büyük bir süper-mega mağaza, yaşadığım yerin yakınındaki tüm bir mahalleyi satın almak istedi ve mahallenin karakterinde yaratacağı değişiklik nedeniyle büyük bir kargaşaya yol açtı. Lehte olan argüman, bölgenin canlandırılmasıydı, bu tür hikayeler. Teklife şu gerekçelerle karşı çıktım: şirket iflas ederse (ve odadaki istatistiksel fil, sonunda iflas edeceğidir), sonunda devasa bir savaş alanıyla karşı karşıya kalırız. Bu, İngiliz danışmanlar Rohan Silva ve Steve Hilton'un küçük tüccarlar lehine, şiirsel "küçük güzeldir" ile birlikte kullandıkları türden bir argümandır. Bunu söylemek tamamen yanlıştır Başarısızlık olasılığını hesaba katmadan fayda hesabını kullanın.[2]

Sinema Salonundan Nasıl Çıkılır

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Bir sıkışmanın maliyetlerine dair başka bir örnek: İnsanların bir sinema salonundan nasıl çıktığını hayal edin. Birisi "yangın" diye bağırır ve bir düzine kişi ezilerek ölür. Yani, her çıkan kişinin daha fazla travmaya yol açması gerçeğinden kaynaklanan sinema salonunun boyutlarına göre kırılganlığı vardır (böyle orantısız bir zarar, olumsuz bir dışbükeylik etkisidir). Bir dakikada bin kişinin çıkması (veya çıkmaya çalışması) yarım saatte aynı sayıda kişinin çıkmasıyla aynı şey değildir. İşe yabancı olan ve safça*optimize eder*yerin büyüklüğü (örneğin Heathrow havaalanı) normal zamanlarda sorunsuz işleyişin, stresli zamanlarda düzensiz işleyişinden farklı olduğu fikrini gözden kaçırabilir.

Çağdaş ekonomik olarak optimize edilmiş yaşam, giderek daha büyük tiyatrolar inşa etmemize neden oluyor, ancak tam olarak aynı kapıyla. Artık sinemalar, tiyatrolar ve stadyumlar inşa ederken bu hatayı çok sık yapmıyorlar, ancak biz doğal kaynaklar ve gıda kaynakları gibi diğer alanlarda bu hatayı yapma eğilimindeyiz. Sadece buğday fiyatının 2004-2007 yıllarında küçük bir
Net talepte yüzde 1 civarında artış.[3]

Darboğazlar bütün sıkıntıların anasıdır.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

PROJELER VE TAHMİN

Uçaklar Neden Erken Gelmiyor?

Her zamanki gibi bir ulaşım sorunuyla başlayalım ve diğer alanlara genelleyelim. Seyahat edenler (genellikle) belirsizlikten hoşlanmazlar—özellikle de belirli bir programa göre seyahat ettiklerinde. Neden? Tek yönlü bir etki vardır.

Hayatımın çoğunda aynı Londra-New York uçuşunu yaptım. Uçuş yaklaşık yedi saat sürüyor, kısa bir kitap artı bir komşuyla kısa bir kibar sohbet ve port şarabı, stilton peyniri ve krakerle bir yemek kadar. Erken vardığım birkaç durumu hatırlıyorum, yaklaşık yirmi dakika, daha fazla değil. Ama oraya iki veya üç saatten fazla geç vardığım durumlar oldu ve en azından bir durumda varış yerime ulaşmam iki günden fazla sürdü.

Seyahat süresi gerçekten negatif olamayacağı için belirsizlik gecikmelere neden olma eğilimindedir, bu da varış süresini artırır, neredeyse hiç azaltmaz. Ya da varış süresini sadece dakikalarca azaltır, ancak saatlerce artırır, bu da bariz bir asimetridir. Beklenmedik herhangi bir şey, herhangi bir şok, herhangi bir oynaklık, toplam uçuş süresini uzatma olasılığı çok daha yüksektir.

Bu aynı zamanda zamanın geri döndürülemezliğini de açıklar, eğer zamanın geçişini düzensizliğin artışı olarak düşünürseniz.

Şimdi bu kavramı projelere uygulayalım. Bir uçuşa belirsizlik eklediğinizde, uçaklar daha erken değil daha geç inme eğiliminde olur (ve bu fizik yasaları o kadar evrenseldir ki Rusya'da bile işe yararlar), projelere belirsizlik eklediğinizde, daha pahalı olma ve tamamlanmaları daha uzun sürme eğilimindedir. Bu, birçok, aslında hemen hemen tüm projeler için geçerlidir.

Geçmişte yaptığım yorum, bu tür bir küçümsemenin ardındaki nedenin, dünyanın rastgele yapısının küçümsenmesi olan psikolojik bir önyargı olduğuydu; tahminler çok iyimser olduğu için projeler planlanandan daha uzun sürüyor. Bu tür bir önyargıya dair kanıtlarımız var, buna

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

aşırı güven. Karar bilimcileri ve iş psikologları, projelerin daha uzun, nadiren daha az zaman aldığı gerçeğini psikolojik faktörler kullanarak açıklamaya çalıştıkları "planlama yanılgısı" adı verilen bir şeyi teorileştirdiler.

Ancak bulmaca, aynı önyargılara sahip aynı insanlarla uğraştığımız halde, böyle bir küçümsemenin son yüzyılda var olmamasıydı. Bir buçuk yüzyıl önce birçok büyük ölçekli proje zamanında tamamlanmıştı; bugün gördüğümüz yüksek binaların ve anıtların çoğu, modern yapılardan daha zarif olmakla kalmayıp, program dahilinde ve çoğu zaman programdan önce tamamlanmıştı. Bunlara sadece Empire State Binası (New York'ta hala ayakta) değil, aynı zamanda Viktorya döneminin alametifarikası olan 1851 Büyük Sergisi için inşa edilen ve bir bahçıvanın yaratıcı fikirlerine dayanan Londra Kristal Sarayı da dahildir. Sergiye ev sahipliği yapan Saray, konseptten büyük açılışa sadece dokuz ayda geçti. Bina, 1.848 fit uzunluğunda ve 454 fit genişliğinde devasa bir cam ev şeklini aldı; dökme demir çerçeve bileşenleri ve neredeyse sadece Birmingham ve Smethwick'te üretilen camdan inşa edildi.

Burada apaçık olan genellikle gözden kaçar: Crystal Palace projesinde bilgisayarlar kullanılmadı ve parçalar kaynaktan çok uzakta değil, tedarik zincirinde yer alan az sayıda işletmeyle inşa edildi. Ayrıca, o zamanlar "proje yönetimi" adı verilen bir şeyi öğretecek ve aşırı güveni artıracak bir işletme okulu yoktu. Danışmanlık firmaları yoktu. Temsilcilik sorunu (bizim temsilcinin çıkarları ile müşterisinin çıkarları arasındaki sapma olarak tanımladığımız) önemli değildi. Başka bir deyişle, bugünkünden çok daha doğrusal bir ekonomiydi - daha az karmaşıktı. Ve bugünün dünyasında daha fazla doğrusal olmayanlık - asimetriler, dışbükeylikler - var.

Karmaşıklık, parçalar arasındaki karşılıklı bağımlılık, küreselleşme ve insanların artık rüzgara karşı yelken açmasına neden olan "verimlilik" denen o canavarca şey sonucunda Kara Kuğu etkileri zorunlu olarak artıyor. Buna danışmanları ve işletme okullarını da ekleyin. Bir yerdeki bir sorun tüm projeyi durdurabilir; bu nedenle projeler zincirlerindeki en zayıf halka kadar zayıf olma eğilimindedir (akut bir negatif dışbükeylik etkisi). Dünya giderek daha az öngörülebilir hale geliyor ve tahmin edilmesi, hatta öngörülmesi daha zor olan hatalara ve etkileşimlere sahip teknolojilere giderek daha fazla güveniyoruz.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Ve bilgi ekonomisi suçludur. Bu bölümde daha önce bahsedilen köprü ve yol projelerinden Bent Flyvbjerg başka bir sonuç gösterdi. Maliyet aşımı ve gecikme sorunu, bilgi teknolojileri (BT) varlığında çok daha akuttur, çünkü bilgisayar projeleri bu maliyet aşımlarının büyük bir kısmına neden olur ve esas olarak bunlara odaklanmak daha iyidir. Ancak bu BT ağırlıklı projelerin dışında bile, çok ciddi gecikmeler yaşama eğilimindeyiz.

Ancak mantık basittir: yine, negatif dışbükeylik etkileri ana suçludur, doğrudan ve görünür bir nedendir. Hataların sizi etkileme biçiminde bir asimetri vardır - seyahatte olduğu gibi.

"Planlama yanılgısını" tartışan hiçbir psikolog, özünde bunun esasen psikolojik bir sorun olmadığını, insan hatalarıyla ilgili bir sorun olmadığını; projelerin doğrusal olmayan yapısının doğasında var olduğunu fark etmemiştir. Tıpkı zamanın negatif olamayacağı gibi, üç aylık bir proje de sıfır veya negatif sürede tamamlanamaz. Bu nedenle, soldan sağa doğru giden bir zaman çizelgesinde hatalar, sol ucuna değil, sağ ucuna eklenir. Belirsizlik doğrusal olsaydı, bazı projelerin aşırı erken tamamlandığını gözlemlerdik (tıpkı bazen çok erken, bazen çok geç vardığımız gibi). Ancak durum böyle değildir.

Savaşlar, Açıklar ve Açıklar

Büyük Savaş'ın sadece birkaç ay süreceği tahmin ediliyordu; bittiğinde Fransa ve Britanya'yı ağır bir borca sokmuştu; tüm dehşet, acı ve yıkımın yanı sıra, finansal maliyetlerinin olacağını düşündüklerinden en az on kat daha fazlasına katlandılar. Elbette aynı şey, İngiltere'nin borcuna eklenen ve onu çoğunlukla Amerika Birleşik Devletleri'ne olmak üzere ağır bir şekilde borçlandıran ikinci savaş için de geçerliydi.

Amerika Birleşik Devletleri'nde başlıca örnek, George W. Bush ve arkadaşlarının otuz ila altmış milyara mal olması beklenen Irak savaşıdır; bu şimdiye kadar, tüm dolaylı maliyetler hesaba katıldığında, iki trilyondan fazlaya şişmiş olabilir - dolaylı maliyetler çoğalır, zincirler, patlayıcı etkileşim zincirleri yaratır, hepsi daha fazla maliyet yönünde gider, daha az değil. Karmaşıklık artı asimetri (artı George W. Bush gibi tipler), bir kez daha patlayıcı hatalara yol açar.

Ordu ne kadar büyükse maliyet aşımları da orantısız bir şekilde o kadar büyük oluyor.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Ancak yirmi kattan fazla hata içeren savaşlar, hükümetlerin patlayıcı doğrusal olmayanlıkları (dışbükeylik etkileri) nasıl küçümsediğini ve neden finans veya büyük ölçekli kararlarda onlara güvenilmemesi gerektiğini gösteren örneklerden ibarettir. Gerçekten de, hükümetlerin bizi açıklarla baş başa bırakmak için savaşlara hiç ihtiyacı yoktur: projelerinin maliyetlerini küçümsemek, çağdaş projelerin %98'inin bütçe aşımına uğramasıyla aynı nedenden dolayı kroniktir. Sadece bize söylediklerinden daha fazla harcama yaparlar. Bu beni bir hükümet altın kuralı koymaya yöneltti: borçlanmaya izin yok, zorunlu mali denge.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

“VERİMLİ”NİN VERİMLİ OLMADIĞI YERLER

Kırılganlığın maliyetlerinin önümüzde şiştiğini, çıplak gözle görülebildiğini kolayca görebiliyoruz. Küresel felaket maliyetleri bugün enflasyona göre ayarlandığında 1980'lerdekinin üç katından fazla. Bir süre önce aşırı olaylar konusunda vizyon sahibi araştırmacı Daniel Zajdenweber tarafından belirtilen etki hızlanıyor gibi görünüyor. Ekonomi giderek daha "verimli" hale gelebilir, ancak kırılganlık hataların maliyetlerinin daha yüksek olmasına neden oluyor.

Borsalar, çılgın tüccarların bir çarşıda olduğu gibi birbirlerine dönüp bağırıp çağırdığı ve sonra birlikte içki içmeye gittiği "açık bir haykırış"tan dönüştü. Tüccarlar, çok küçük görünür faydalar ve çok büyük riskler için bilgisayarlar tarafından değiştirildi. Tüccarlar tarafından yapılan hatalar sınırlandırılıp dağıtılırken, bilgisayarlı sistemler tarafından yapılanlar kontrolden çıktı - Ağustos 2010'da bir bilgisayar hatası tüm piyasanın çökmesine neden oldu ("flaş çöküş"); Ağustos 2012'de, bu el yazması matbaaya giderken, Knight Capital Group'un bilgisayar sistemi kontrolden çıktı ve dakikada 10 milyon dolarlık kayba neden oldu, 480 milyon dolar kaybetti.

Ve saf maliyet-fayda analizleri biraz zararlı olabilir, bu da elbette boyutla birlikte şişen bir etkidir. Örneğin, Fransızlar geçmişte nükleer enerjiye odaklandılar çünkü "temiz" ve ucuz görünüyordu. Ve bir bilgisayar ekranında "optimum" görünüyordu. Sonra, 2011'deki Fukuşima felaketinin uyandırıcı çağrısından sonra, ek güvenlik özelliklerine ihtiyaç duyduklarını fark ettiler ve bunları ne pahasına olursa olsun eklemek için çabaladılar. Bir bakıma bu, daha önce bahsettiğim sıkışmaya benziyor: fiyattan bağımsız olarak yatırım yapmaya zorlanıyorlar. Bu tür ek masraflar, ilk karara giren ve bir bilgisayar ekranında iyi görünen maliyet-fayda analizinin bir parçası değildi. Bu yüzden bir yakıt kaynağına karşı diğerine karar verirken veya benzer karşılaştırmalar yaparken, model hatasının bir tarafı diğerinden daha fazla etkileyebileceğini fark etmiyoruz.

Kirlilik ve Gezegene Zarar

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Bundan basit bir ekolojik politika üretebiliriz. Fosil yakıtların doğrusal olmayan bir şekilde zararlı olduğunu biliyoruz. Zarar zorunlu olarak içbükeydir (az bir kısmı zararsızsa, çoğu iklimsel bozulmalara neden olabilir). Epistemolojik gerekçelerle, opaklık nedeniyle, ekolojik olarak muhafazakar olmak için antropojenik iklim değişikliğine (insanların neden olduğu) inanmamıza gerek yoktur, ancak bu dışbükeylik etkilerini kirlilik için bir risk yönetimi kuralı üretmede kullanabiliriz. Basitçe, boyutta olduğu gibi, kirlilik kaynaklarınızı birçok doğal kaynağa bölün. On farklı kaynakla kirletmenin verdiği zarar, eşdeğer kirlilikten daha küçüktür tek bir kaynaktan.[4]

Konsantrasyon etkilerini düzenlemek için doğa benzeri ata mekanizmalarına bakalım. Biz çağdaş insanlar aynı ürünleri satın almak için mağazalara gidiyoruz, diyelim ki ton balığı, kahve veya çay, pirinç, mozzarella, Cabernet şarabı, zeytinyağı ve bize kolayca ikame edilemeyecek gibi görünen diğer ürünler. Yapışkan çağdaş alışkanlıklar, kültürel bulaşma ve fabrikaların katılığı nedeniyle, belirli ürünlerin aşırı kullanımına yönlendiriliyoruz. Bu konsantrasyon zararlıdır. Örneğin ton balığının aşırı tüketimi diğer hayvanlara zarar verebilir, ekosistemi bozabilir ve türlerin yok olmasına yol açabilir. Ve zarar sadece doğrusal olmayan bir şekilde ölçeklenmekle kalmıyor, aynı zamanda kıtlıklar fiyatlarda orantısız artışlara yol açıyor.

Atalarımız bunu farklı yaptı. Avcı-toplayıcıları inceleyen karmaşıklık araştırmacısı Jennifer Dunne, beş bin yılı kapsayan bol miktarda veriye sahip olduğumuz Kuzey Amerika yerli kabilesi Aleutların davranışları hakkında kanıtları inceledi. Av değiştirme stratejisiyle, avcı davranışlarında dikkat çekici bir konsantrasyon eksikliği sergiliyorlar. Alışkanlıklarında bizim kadar yapışkan ve katı değillerdi. Bir kaynak azaldığında, ekosistemi korumak istercesine başka bir kaynağa geçiyorlardı. Yani dışbükeylik etkilerini anlıyorlardı - ya da daha doğrusu alışkanlıkları anlıyordu.

Küreselleşmenin bulaşıcı hastalıkları gezegensel hale getirme etkisine sahip olduğunu unutmayın — sanki tüm dünya dar çıkışları ve aynı kapılara doğru koşan insanların olduğu, artan zararla kocaman bir odaya dönüşmüş gibi. Tıpkı her çocuğun Harry Potter okuması ve (şimdilik) Facebook'a üye olması gibi, insanlar zengin olduklarında aynı aktivitelerde bulunmaya ve aynı şeyleri satın almaya başlıyorlar. Cabernet şarabı içiyorlar, Venedik ve Floransa'yı ziyaret etmeyi umuyorlar, Güney Fransa'da ikinci bir ev satın almayı hayal ediyorlar, vb. Turistik yerler dayanılmaz hale geliyor: sadece gelecek Temmuz ayında Venedik'e gidin.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Zenginliğin Doğrusal Olmayışı

Çağdaş küreselleşmenin kırılganlaştırıcı etkisini kesinlikle karmaşıklığa ve bağlantı ve kültürel bulaşmaların ekonomik değişkenlerdeki dalgalanmaları çok daha şiddetli hale getirmesine bağlayabiliriz - klasik Ekstremistan'a geçiş. Ancak başka bir etki daha var: zenginlik. Zenginlik daha fazla şey ifade eder ve doğrusal olmayan ölçekleme nedeniyle daha fazla şey farklıdır. Basitçe daha zengin olduğumuz için daha ciddi hatalar yapmaya meyilliyiz. Tıpkı yüz milyon dolarlık projelerin beş milyon dolarlık olanlardan daha öngörülemez ve aşımlara uğrama olasılıklarının daha yüksek olması gibi, sadece daha zengin olmakla dünya ek öngörülemezlik ve kırılganlıkla boğuşuyor. Bu büyümeyle birlikte geliyor - ülke düzeyinde, bu Çok Hayal Edilen GSYİH Büyümesi. Bireysel düzeyde bile, zenginlik daha fazla baş ağrısı anlamına geliyor; zenginliği elde etmektense ondan kaynaklanan komplikasyonları hafifletmek için daha çok çalışmamız gerekebilir.

Çözüm

Bu bölümü sonlandırmak için, bir porselen kupadan bir organizmaya, bir politik sisteme, bir firmanın büyüklüğüne veya havaalanlarındaki gecikmelere kadar herhangi bir alandaki kırılganlık doğrusal olmayanda bulunur. Dahası, keşif bir anti- açık olarak görülebilir. Uçak gecikmelerinin veya proje aşımının tam tersini düşünün - belirsizlikten faydalanan bir şey. Ve keşif, kırılgan, rastgelelikten nefret eden durumlar olarak gördüğümüz şeylerin ayna görüntüsünü sunar.

1Aslında farklı kas lifleri vardır, her biri farklı koşul kümelerine çeşitli tepki asimetrileriyle yanıt verir. Çok ağır nesneleri kaldırmak için kullanılan sözde "hızlı kasılma" lifleri, ağırlığa göre dışbükey oldukları için çok kırılgan değildir. Ve yoğunluk olmadığında ölürler.

2Bir nüans: "Büyük" ve "küçük" kavramları belirli bir ekolojiye veya iş yapısına göre görecelidir. Bir uçak üreticisi için küçük, bir fırın söz konusu olduğunda "küçük"ten farklıdır. Avrupa Birliği'nin yardımcılık ilkesinde olduğu gibi, burada "küçük" belirli bir işlev veya görev için belirli bir verimlilik seviyesinde çalışabilen mümkün olan en küçük birim anlamına gelir.

3Diğer sorun ise doğal kaynakların veya özellikle kıt ve hayati olan herhangi bir şeyin doğrusal olmayışını yanlış anlamaktır. Ekonomistler, şeylerin arttığı sözde kıtlık yasasına sahiptirler.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

taleplerine göre değer kazanırlar—ancak doğrusal olmayanlıkların risk üzerindeki sonuçlarını görmezden gelirler. Eski tez danışmanım Hélyette Geman ve ben şu anda emtiaları, özellikle hayati olanları, önceden düşünülenden daha da pahalı hale getiren bir "dışbükeylik yasası" üzerinde çalışıyoruz.

4Oynaklık ve belirsizlik, Disorder ailesinin tablosunda gördüğümüz gibi eşdeğerdir. Buna göre, kırılganın belirsizlikteki artıştan zarar gördüğüne dikkat edin.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

BÖLÜM 19

Felsefe Taşı ve Tersi

Batacakları zamanı size söylerler—Altın bazen kurşunun özel bir çeşididir

---

Ve şimdi, okuyucu, son birkaç bölümdeki fikirleri sizin için daha anlaşılır kılmak için gösterdiğim Herkülvari çabadan sonra, benim sakinleşme ve bir nevi teknik olarak ifade etme sıram geldi. Buna göre, bu bölüm—önceki bölümün fikirlerinin derinleştirilmesi—daha yoğun olacak ve aydınlanmış okuyucu tarafından atlanmalıdır.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

KİMİN BÜYÜK DURACAĞINI NASIL TESPİT EDERSİNİZ

Kırılganlığı tespit etmek için bir yöntemi inceleyelim - ters felsefe taşı. Bunu, ABD vergi mükelleflerine yüzlerce milyar dolar zarar bırakan (ve ne yazık ki hala saymaya devam eden) bir şirket olan, hükümet tarafından desteklenen dev bir kredi firması olan Fannie Mae'nin hikayesiyle örneklendirebiliriz.

2003 yılında bir gün, Alex Berenson, *New York Times* gazeteci, bir firari tarafından kendisine verilen Fannie Mae'nin gizli risk raporlarıyla ofisime geldi. Bu, yalnızca içeriden birinin görebileceği risk hesaplama metodolojisinin derinliklerine inen bir rapordu—Fannie Mae kendi risk hesaplamalarını yaptı ve istediği kişiye, halka veya başka birine, ne istediğini açıkladı. Ancak yalnızca bir firari, riskin nasıl hesaplandığını görmemizi sağlayacak derinlikleri bize gösterebilirdi.

Rapora baktık: Basitçe, ekonomik bir değişkende yukarı doğru bir hareket büyük kayıplara, aşağı doğru bir hareket (ters yönde) küçük karlara yol açtı. Yukarı doğru daha fazla hareket daha büyük ek kayıplara ve aşağı doğru daha fazla hareket daha küçük karlara yol açtı. Tıpkı taşın hikayesi gibi görünüyordu Şekil 9 . Zararın hızlanması aşikardı—aslında korkunçtu. Bu yüzden patlamalarının kaçınılmaz olduğunu hemen gördük: maruz kalmaları, trafik grafiğine benzer şekilde, ciddi şekilde "içbükeydi" Şekil 14 : ekonomik değişkenlerden sapmaya bağlı olarak hızlanan kayıplar (hangisi olduğunu anlamam bile gerekmiyordu, çünkü bu büyüklükteki bir değişkene karşı kırılganlık diğer tüm parametrelere karşı kırılganlık anlamına gelir). Beynim değil duygularımla çalıştım ve hangi sayılara baktığımı anlamadan önce bile bir sancı hissettim. Tüm kırılganlıkların anasıydı ve Berenson sayesinde, *New York Times* endişemi sundum. Bir karalama kampanyası başladı, ancak çok da dikkat çekici bir şey olmadı. Çünkü bu arada birkaç önemli kişiye şarlatan demiştim ve onlar bundan pek de memnun değillerdi.

Önemli olan, doğrusal olmayanın aşırı olaylardan çok daha fazla etkilenmesi ve aşırı olaylara karşı zihinsel bir engel olduğu için kimsenin bunlarla ilgilenmemesidir.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Beni dinleyen herkese, rastgele taksi şoförleri (neredeyse) dahil, Fannie Mae şirketinin "bir dinamit fıçısının üzerinde oturduğunu" söylüyordum. Elbette, patlamalar her gün olmuyor (tıpkı kötü inşa edilmiş köprülerin hemen çökmemesi gibi) ve insanlar fikrimin yanlış ve asılsız olduğunu söylemeye devam ettiler (hisse senedinin yükseldiği veya daha da döngüsel bir şey olduğu yönünde bir argüman kullanarak). Ayrıca diğer kurumların, neredeyse tüm bankaların aynı durumda olduğu sonucuna vardım. Benzer kurumları kontrol ettikten ve sorunun genel olduğunu gördükten sonra, bankacılık sisteminin tamamen çökmesinin kesin olduğunu fark ettim. O kadar emindim ki doğru düzgün göremiyordum ve hindilerden intikamımı almak için piyasalara geri döndüm. Sahnede olduğu gibi *Vaftiz babası* (III), "Tam dışarı çıktığımı düşündüğüm anda beni geri çektiler."

Sanki kader tarafından planlanmış gibi olaylar yaşandı. Fannie Mae iflas etti, diğer bankalarla birlikte. Sadece beklenenden biraz daha uzun sürdü, önemli bir şey değil.

Hikayenin aptalca kısmı, finansal ve genel kırılganlık arasındaki bağlantıyı görmemiş olmamdı; ayrıca "kırılganlık" terimini de kullanmadım. Belki de çok fazla porselen fincana bakmadım. Ancak, tavan arası olayı sayesinde kırılganlık için bir ölçütüm vardı, dolayısıyla anti-kırılganlık.

Her şey şu noktaya geliyor: yanlış hesaplamalarımızın veya yanlış tahminlerimizin dengede faydalı olmaktan çok zararlı olup olmadığını ve hasarın ne kadar hızlandığını anlamak. Tıpkı kralın hikayesinde olduğu gibi, on kilogramlık bir taştan kaynaklanan hasar beş kilogramlık bir taştan kaynaklanan hasarın iki katından fazladır. Bu tür hızlanan hasar, büyük bir taşın sonunda kişiyi öldüreceği anlamına gelir. Aynı şekilde büyük bir piyasa sapması sonunda şirketi öldürecektir.

Kırılganlığın doğrudan doğrusal olmayanlık ve dışbükeylik etkilerinden kaynaklandığını ve dışbükeyliğin ölçülebilir olduğunu anladığımda, heyecanlandım. Teknik—tespit etme*ivme*zarar—belirsizlik altında karar alma ve risk yönetimini gerektiren her şey için geçerlidir. Tıp ve teknolojide en ilgi çekici olsa da, acil talep ekonomideydi. Bu yüzden Uluslararası Para Fonu'na, işe yaramadığını bildikleri risk ölçümlerinin yerine geçecek bir kırılganlık ölçümü önerdim. Risk sektöründeki çoğu insan, modellerinin zayıf (daha doğrusu rastgele) performansından dolayı hayal kırıklığına uğramıştı, ancak daha önceki duruşumu beğenmediler: "hiçbir model kullanmayın." Bir şey istiyorlardı. Ve bir risk ölçümü

Orası.[1]

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

İşte kullanılacak bir şey. Teknik, basit bir sezgisel yöntem olarak adlandırılan *kırılganlık (ve anti-kırılganlık) tespiti buluşsal yöntemi,*şu şekilde çalışır. Diyelim ki bir kasabanın aşırı optimize edilip edilmediğini kontrol etmek istiyorsunuz. Diyelim ki trafik on bin araba arttığında seyahat süresinin on dakika uzadığını ölçüyorsunuz. Ancak trafik on bin araba daha artarsa seyahat süresi artık otuz dakika daha uzuyor. Trafik süresinin bu şekilde hızlanması, trafiğin kırılgan olduğunu ve çok fazla arabanız olduğunu ve hızlanma hafifleyene kadar trafiği azaltmanız gerektiğini gösterir (hızlanma, tekrar ediyorum, akut içbükeylik veya negatif dışbükeylik etkisidir).

Benzer şekilde, hükümet açıkları ekonomik koşullardaki değişikliklere karşı özellikle içbükeydir. Örneğin, işsizlik oranındaki her ek sapma, özellikle de hükümetin borcu olduğunda, açıkları giderek daha da kötüleştirir. Ve bir şirket için finansal kaldıraç aynı etkiye sahiptir: aynı etkiyi elde etmek için giderek daha fazla borç almanız gerekir. Tıpkı bir Ponzi şemasında olduğu gibi.

Aynısı kırılgan bir şirketin operasyonel kaldıracı için de geçerlidir. Satışlar %10 artarsa, karlar satışlar %10 düştüğünde azalacağından daha az artacaktır.

Bu, bir bakıma, Son Derece Saygın Şirket Fannie Mae'nin mezara doğru gittiğini ilan etmek için sezgisel olarak kullandığım teknikti ve bundan bir kural çıkarmak kolaydı. Şimdi IMF ile pulu olan basit bir ölçütümüz vardı. Basit, fazla basit görünüyor, bu yüzden "uzmanların" ilk tepkisi bunun "önemsiz" olduğuydu (daha önce bu riskleri açıkça fark etmemiş kişiler tarafından söylendi - akademisyenler ve nicel analistler çok kolay anlayabildikleri şeyleri küçümser ve kendileri hakkında düşünmedikleri şeyler yüzünden sinirlenirler).

İnsanların aptallığını eğlenmek için kullanmanın harika ilkesine göre, bu basit fikri en anlaşılmaz matematiksel türetmeleri kullanarak, (bir profesyonel için) yarım gün sürecek anlaşılmaz teoremlerle ifade etmeye arkadaşım Raphael Douady'yi davet ettim. Raphael, Bruno Dupire ve ben, risk içeren her şeyin -her şeyin- bir opsiyon profesyonelinin bakış açısından çok daha titizlik ve açıklıkla görülebileceği konusunda neredeyse yirmi yıldır devam eden bir sohbete dahil olmuştuk. Raphael ve ben doğrusal olmayanlık, oynaklıktan hoşlanmama ve kırılganlık arasındaki bağlantıyı kanıtlamayı başardık. Şaşırtıcı bir şekilde -gösterildiği gibi- karmaşık teoremlerle karmaşık bir şekilde basit bir şey söyleyebiliyorsanız,

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Bu karmaşık denklemlerden büyük bir titizlik kazanımı yok, insanlar bu fikri çok ciddiye alıyor. Sadece olumlu tepkiler aldık ve şimdi bize bu basit tespit yönteminin "zeki" olduğu söylendi (bunu önemsiz bulan aynı kişiler tarafından). Tek sorun, matematiğin bağımlılık yapıcı olmasıdır.

Pozitif ve Negatif Model Hatası Fikri

Şimdi benim gerçek uzmanlık alanım olduğuna inandığım şey: Modellerdeki hatalar.

İşlem işinde olduğumda, çok sayıda uygulama hatası yapardım. Bin birim satın alırsınız ve aslında ertesi gün iki bin satın aldığınızı keşfedersiniz. Bu arada fiyat artarsa güzel bir kar elde edersiniz. Aksi takdirde büyük bir kayıp yaşarsınız. Dolayısıyla bu hatalar uzun vadede etkisizdir, çünkü sizi her iki şekilde de etkileyebilirler. Varyansı artırırlar, ancak işinizi çok fazla etkilemezler. Bunlarda tek taraflılık yoktur. Ve bu hatalar boyut sınırlamaları sayesinde kontrol altında tutulabilir; çok sayıda küçük işlem yaparsınız, bu nedenle hatalar küçük kalır. Ve yıl sonunda, genellikle, dedikleri gibi, hatalar "ortadan kalkar".

Ancak inşa ettiğimiz çoğu şey ve kırılgan şeylerle ilgili hatalar için durum böyle değildir, negatif dışbükeylik etkilerinin varlığında. Bu hata sınıfının tek yönlü bir sonucu vardır, yani negatiftir ve uçakların daha erken değil daha geç inmesine neden olma eğilimindedir. Savaşlar daha iyi değil daha kötü olma eğilimindedir. Trafikte gördüğümüz gibi, varyasyonlar (şimdi rahatsızlıklar olarak adlandırılır) South Kensington'dan Piccadilly Circus'a seyahat süresini artırma eğilimindedir, asla kısaltmaz. Trafik gibi bazı şeyler nadiren pozitif rahatsızlıkların eşdeğerini deneyimler.

Bu tek taraflılık hem rastlantısallığın hem de zararın hafife alınmasına yol açar, çünkü hatadan elde edilen faydadan çok zarara maruz kalınır. Uzun vadede rastlantısallığın kaynağında bir şekilde diğer şekilde olduğu kadar çeşitlilik elde edersek, zarar faydadan çok daha ağır basar.

Yani—ve bu Üçlü'nün anahtarıdır—şeyleri üç basit ayrımla sınıflandırabiliriz: uzun vadede rahatsızlıkları (veya hataları) seven şeyler, onlara karşı nötr olan şeyler ve onlardan hoşlanmayan şeyler. Artık evrimin rahatsızlıkları sevdiğini gördük. Keşfin rahatsızlıkları sevdiğini gördük. Bazı tahminler belirsizlikten zarar görür—ve seyahat süresi gibi,

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Bir tampona ihtiyaç var. Havayolları bunu nasıl yapacaklarını buldular, ancak hükümetler açıkları tahmin ederken bunu başaramadılar.

Bu yöntem çok geneldir. Hatta bunu Fukuşima tarzı hesaplamalarda bile kullandım ve küçük olasılıkların hesaplanmasının ne kadar kırılgan olduğunu fark ettim - aslında tüm küçük olasılıklar hatalara karşı çok kırılgan olma eğilimindedir, çünkü varsayımlardaki küçük bir değişiklik olasılığı milyonda birden yüzde bire kadar önemli ölçüde artırabilir. Gerçekten de on bin katlık bir küçümseme.

Son olarak, bu yöntem bize ekonomik modellerdeki matematiğin nerede sahte olduğunu gösterebilir; hangi modeller kırılgandır ve hangileri değildir. Varsayımlarda küçük bir değişiklik yapın ve etkinin ne kadar büyük olduğuna ve böyle bir etkinin ivmelenip ivmelenmediğine bakın. İvme, Fannie Mae'de olduğu gibi, modele güvenen birinin Black Swan etkileri nedeniyle havaya uçması anlamına gelir. *Çok kolay.*Ekonomide hangi sonuçların sahte olduğunu tespit etmek için ayrıntılı bir metodoloji ve küçük olasılıkların tartışılması Ek'te sunulmaktadır. Şimdilik söyleyebileceğim şey, ekonomide denklemi olan ve ekonometride öğretilen şeylerin çoğunun derhal terk edilmesi gerektiğidir; bu da ekonominin neden büyük ölçüde şarlatan bir meslek olduğunu açıklar. Fragilistas,*semper fragilisti*!

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

BÜYÜKANNE NASIL KAYBEDİLİR

Daha sonra doğrusal olmayanlığın şu etkisini açıklayacağım: ortalamanın -birinci dereceden etkinin- önemli olmadığı koşullar. Felsefe taşının işleyişine girmeden önceki ilk adım olarak.

Atasözünde de söylendiği gibi:

Ortalama dört fit derinliğinde olan bir nehri geçmeyin.

Az önce büyükannenizin önümüzdeki iki saati çok arzu edilen ortalama sıcaklık olan yetmiş Fahrenheit (yaklaşık yirmi bir santigrat derece) sıcaklıkta geçireceği bilgisini aldınız. Mükemmel, diye düşünüyorsunuz, çünkü yetmiş derece büyükanneler için en uygun sıcaklıktır. İşletme okuluna gittiğinizden, "genel resim" tipinde bir insansınız ve özet bilgilerle yetiniyorsunuz.

Ancak ikinci bir veri daha var. Büyükannenizin ilk saatini sıfır derece Fahrenheit'ta (yaklaşık eksi on sekiz santigrat derece) ve ikinci saatini yüz kırk derecede (yaklaşık 60° C) geçireceği ortaya çıktı, bu da çok arzu edilen Akdeniz tarzı yetmiş derece (21° C) ortalamasına denk geliyor. Yani büyük ihtimalle büyükanneniz olmayacak, bir cenaze töreni olacak ve muhtemelen bir miras kalacak.

Açıkça, sıcaklık değişimleri yetmiş dereceden saptıkça giderek daha zararlı hale geliyor. Gördüğünüz gibi, ikinci bilgi parçası, değişkenlik, birinciden daha önemli çıktı. Ortalama kavramı, kişi değişimlere karşı hassas olduğunda hiçbir öneme sahip değildir - burada olası termal sonuçlardaki dağılım çok daha önemlidir. Büyükanneniz sıcaklık değişimlerine, havanın oynaklığına karşı hassastır. İkinci bilgiye,*ikinci dereceden etki,*veya daha doğrusu,*dışbükeylik etkisi*.

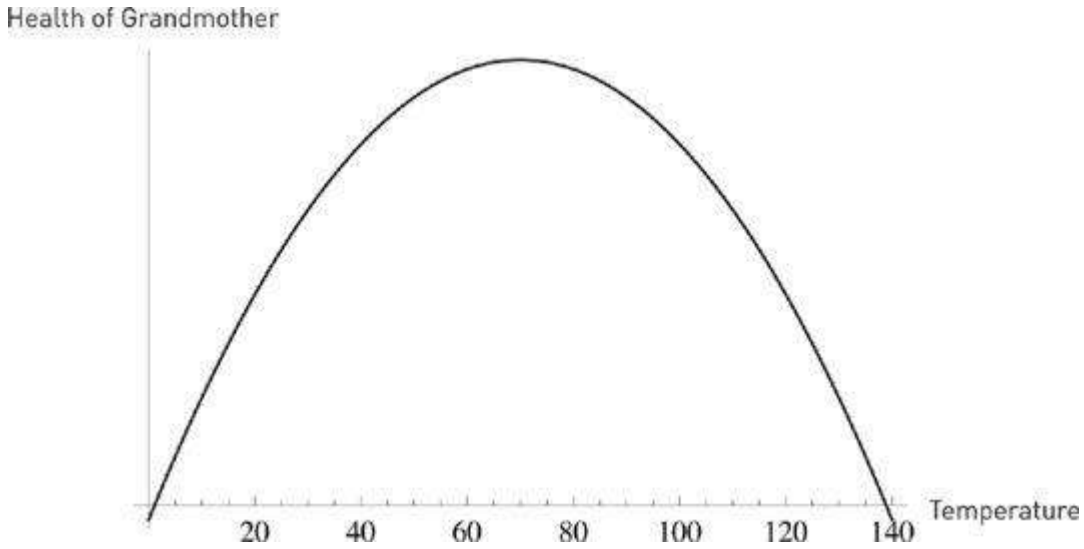
Burada, ortalama kavramının iyi bir basitleştirme olabileceği kadar, aynı zamanda bir Procrustes yatağı da olabileceğini düşünün. Ortalama sıcaklığın yetmiş derece Fahrenheit olduğu bilgisi büyükanneniz için durumu basitleştirmez. Bu, sıkıştırılmış bir bilgidir.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Prokrustes yatağı—ve bunlar bilimsel modelciler tarafından zorunlu olarak taahhüt edilir, çünkü bir model *doğası gereği* bir basitleştirme. Sadece basitleştirmenin durumu zararlı olacak noktaya kadar çarpıtmasını istemezsiniz.

Şekil 16 büyükannenin sağlığının kırılganlığını varyasyonlara gösterir. Sağlığı dikey eksene, sıcaklığı ise yatay eksene çizersem, içe doğru kıvrılan bir şekil görüyorum—"içbükey" bir şekil veya *negatif* konvekslik etkisi.

Büyükannenin cevabı "doğrusal" olsaydı (eğri yok, düz bir çizgi), yetmiş derecenin altındaki sıcaklığın zararı, üstündeki sıcaklığın faydalarıyla telafi edilirdi. Ve gerçek şu ki büyükannenin sağlığı maksimumda sınırlandırılmalıdır, aksi takdirde iyileşmeye devam ederdi.

ŞEKİL 16. Mega kırılganlık. Sağlık, sıcaklık eğrilerinin bir fonksiyonu olarak içeriye doğru. 0 ve 140 derece (F) kombinasyonu, büyükannenizin sağlığı için sadece 70 dereceden daha kötüdür. Aslında neredeyse *herhangi* 70 derecelik ortalamanın birleşimi sadece 70 derecelik olandan daha kötüdür derece.2Grafikte içbükeylik veya negatif dışbükeylik etkileri, yani içe doğru eğriler görülmektedir.

Şimdilik bunu ele alalım çünkü hızla daha genel özelliklere geçiyoruz; büyükannenin sıcaklığa verdiği sağlık tepkisi durumunda: (a) doğrusal olmayan bir durum var (tepki düz bir çizgi değil, "doğrusal" değil), (b) içe doğru çok fazla eğriliyor ve son olarak (c) tepki ne kadar doğrusal değilse, ortalama o kadar az alakalı oluyor ve böyle bir ortalama etrafındaki istikrar o kadar alakalı oluyor.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

ŞİMDİ FİLOZOF TAŞI[3]

Ortaçağ düşüncesinin çoğu felsefe taşını bulmaya gitti. Kimyanın, büyük kısmı maddelerin kimyasal güçlerine bakmaktan oluşan simyanın çocuğu olduğunu hatırlamak her zaman iyidir. Ana çabalar, metalleri altına dönüştürerek değer yaratmaya gitti.*dönüşüm*Gerekli maddeye felsefe taşı adı verildi.*lapis felsefe taşı*. Birçok kişi bu tuzağa düştü; Albertus Magnus, Isaac Newton ve Roger Bacon gibi bilginlerin yanı sıra Paracelsus gibi tam olarak bilgin olmayan büyük düşünürler de bu listeye dahildi.

Dönüşüm işleminin "Dönüşüm" olarak adlandırılması hiç de azımsanmayacak bir öneme sahiptir.*Büyük Eser*—en büyük(en) eser. Tartışacağım operasyonun—isteğe bağlılığın bazı özelliklerine dayanarak—felsefe taşına en yakın olduğumuz noktaya yakın olduğuna gerçekten inanıyorum.

Aşağıdaki not bunu anlamamızı sağlayacaktır:

(a) Birleştirme sorununun ciddiyeti (fiyatın yanlış anlaşılması) jeopolitika için petrol veya karlı bir bahsi iyi bir tahminle karıştırmak (karlılığın ve opsiyonelliğin dışbükeyliği değil).

(b) Neden isteğe bağlı olan her şeyin uzun vadeli bir avantajı vardır ve nasıl ölçülür.

(c) Jensen eşitsizliği adı verilen ek bir ince özellik.

Trafik örneğimizden hatırlayalımBölüm 18 bir saat boyunca 90.000 araba, sonrakinde 110.000 araba, ortalama 100.000 ve trafik korkunç olacak. Öte yandan, iki saat boyunca 100.000 arabamız olduğunu varsayalım ve trafik akıcı olacak ve trafikte zaman kısa olacak.

Araba sayısı*bir şey,*değişken; trafik süresi *bir şeyin işlevi*Davranışı *işlev*dediğimiz gibi, "aynı şey değildir." Burada görebiliriz ki*bir şeyin işlevi* farklı hale gelir*bir şey*doğrusal olmayanlıklar altında.

(a) Ne kadar doğrusal değilse, o kadar*bir şeyin işlevi*boşanmalar kendisinden*bir şey*. Eğer trafik doğrusal olsaydı, şu iki durum arasında trafik süresi açısından bir fark olmazdı: Bir tarafta 90.000, diğer tarafta 110.000 araba, diğer tarafta 100.000 araba.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

(b) Ne kadar değişken olursa*bir şey*—ne kadar fazla belirsizlik varsa—o kadar fazla daha fazlası*işlev*kendini boşar*bir şey*. Tekrar ortalama araba sayısını ele alalım. Fonksiyon (seyahat süresi) ortalama etrafındaki oynaklığa daha çok bağlıdır. Dağılımda eşitsizlik varsa işler kötüleşir. Aynı ortalama için her iki zaman dilimi için de 100.000 arabaya sahip olmayı tercih edersiniz; 80.000 sonra 120.000, 90.000 ve 110.000'den bile daha kötü olurdu.

(c) Eğer fonksiyon dışbükey (anti-kırılgan) ise, o zaman ortalama işlev*bir şeyin*ortalamanın fonksiyonundan daha yüksek olacak*bir şeyin*. Ve fonksiyon içbükey (kırılgan) olduğunda bunun tersi olur.

(c) için bir örnek olarak, önyargının daha karmaşık bir versiyonu olan, söz konusu fonksiyonun kare alma fonksiyonu (bir sayıyı kendisiyle çarpma) olduğunu varsayalım. Bu bir dışbükey fonksiyondur. Geleneksel bir zar (altı kenar) alın ve üzerine geldiği sayıya eşit bir ödeme düşünün, yani zarın gösterdiği sayıya eşdeğer bir ödeme alırsınız—1'e gelirse 1, 2'ye gelirse 2, 6'ya gelirse 6'ya kadar. Beklenenin karesi (ortalama) ödeme o zaman (1+2+3+4+5+6 bölü 6) olur^2, 3.5'e eşittir^2, burada 12.25. Yani *ortalamanın fonksiyonu*12.25'e eşittir.

Ancak fonksiyonun ortalaması şu şekildedir. Her birinin karesini alın ödeme, $1^2+2^2+3^2+4^2+5^2+6^2$6'ya bölünür, yani ortalama kare getirisi ve bunu görebilirsiniz*fonksiyonun ortalaması*15.17'ye eşittir.

Yani, kare alma dışbükey bir fonksiyon olduğundan, kare getirisinin ortalaması, ortalama getirisinin karesinden daha yüksektir. Burada 15,17 ile 12,25 arasındaki fark, benim kırılganlığın gizli faydası dediğim şeydir—burada, %24'lük bir "avantaj."

İki önyargı vardır: birincisi, bir şeyin ortalamasının özelliklerini (burada 3.5) ve bir şeyin (dışbükey) fonksiyonunun özelliklerini (burada 15.17) karıştırmaya yol açan temel dışbükeylik etkisi ve ikincisi, daha karmaşık olan, bir fonksiyonun ortalamasını bir ortalamanın fonksiyonuyla karıştırmak, burada 15.17'yi 12.25 olarak görmek. İkincisi, isteğe bağlılığı temsil eder.

Doğrusal getirisi olan birinin zamanın %50'sinden fazlasında haklı olması gerekir. Dışbükey getirisi olan birinin ise çok daha azı. Kırılganlık karşıtı olmanın gizli faydası, rastgele tahminden daha kötü tahminlerde bulunabilmeniz ve yine de daha iyi performans gösterebilmenizdir. Opsiyonelliğin gücü burada yatar—sizin*işlevi*

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

*bir şey*çok dışbükeydir, bu yüzden yanılmış olsanız bile yine de iyi sonuçlar alabilirsiniz; ne kadar fazla belirsizlik varsa o kadar iyidir.

Bu, aptal ve kırılgan olmama rağmen yine de çok iyi işler başarabileceğinizi söylediğim açıklamayı açıklıyor.

Bu gizli "dışbükeylik önyargısı" Jensen eşitsizliği adı verilen matematiksel bir özellikten gelir. İnovasyon hakkındaki genel söylemde gözden kaçan şey budur. Dışbükeylik önyargısını görmezden gelirseniz, doğrusal olmayan dünyayı döndüren şeyin bir kısmını kaçırırsınız. Ve böyle bir fikrin söylemde eksik. Üzgünüm.[4]

Altını Çamura Nasıl Dönüştürürsünüz: Ters Felsefe Taşı

Daha önceki örneğimizi ele alalım, fonksiyon olarak karekökü kullanalım (kare alma işleminin tam tersi içbükeydir, ancak kare fonksiyonunun dışbükey olmasından çok daha az içbükeydir).

Beklenen (ortalama) getirinin karekökü o zaman √(1+2+3+4+5+6 bölü 6) olur, √3,5'e eşittir, burada 1,87.*ortalamanın fonksiyonu*1.87'ye eşittir.

Ancak fonksiyonun ortalaması şu şekildedir. Her ödemenin karekökünü alın, (√1+√2+√3+√4+√5+√6), 6'ya bölün, yani ortalama karekök ödemesi, ve şunu görebilirsiniz*fonksiyonun ortalaması*1.80'e eşittir.

Aradaki farka "negatif dışbükeylik eğilimi" (veya, eğer inatçıysanız, "içbükeylik eğilimi") denir. Kırılganlığın gizli zararı, negatif etkiyi dengelemek için tahmininizde rastgele olmaktan çok daha iyi olmanız ve nereye gittiğinizi bilmeniz gerektiğidir.

Argümanı özetlememe izin verin: Eğer olumlu asimetrileriniz veya pozitif dışbükeyliğiniz varsa, opsiyonlar özel bir durumsa, o zaman uzun vadede makul derecede iyi performans gösterirsiniz, belirsizlik varlığında ortalamayı geride bırakırsınız. Ne kadar fazla belirsizlik varsa, opsiyonelliğin devreye girmesi için o kadar fazla rol oynarsınız ve o kadar fazla geride kalırsınız. Bu özellik yaşam için çok önemlidir.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

[1]Yöntem, risk ölçümü için iyi bir model gerektirmez. Bir cetvel alın. Yanlış olduğunu biliyorsunuz. Çocuğun boyunu ölçemeyecektir. Ancak size kesinlikle büyüyüp büyümediğini söyleyebilir. Aslında çocuğun büyüme hızı hakkında elde ettiğiniz hata, boyunu ölçerken elde edeceğiniz hatadan çok çok daha küçüktür. Bir terazi için de aynı şey geçerlidir: ne kadar kusurlu olursa olsun, kilo alıp almadığınızı neredeyse her zaman size söyleyebilir, bu yüzden onu suçlamayı bırakın.

Dışbükeylik ivmeyle ilgilidir. Model hatalarını tespit etmek için dışbükeylik etkilerini ölçmenin dikkat çekici yanı, hesaplama için kullanılan model yanlış olsa bile, bir varlığın kırılgan olup olmadığını ve ne kadar kırılgan olduğunu söyleyebilmesidir. Kusurlu ölçekte olduğu gibi, yalnızca ikinci dereceden etkileri arıyoruz.

[2]Biraz basitleştiriyorum. 70 civarında büyükannenin 70'te olduğundan daha iyi durumda olabileceği birkaç derecelik değişiklik olabilir, ancak bu nüansı burada atlıyorum. Aslında genç insanlar, bir noktaya kadar termal değişikliklere karşı kırılgan değillerdir, bazı değişkenliklerden faydalanırlar, sonra yaşla (ya da kullanılmadıklarında, çünkü termal konforun insanları yaşlandırdığından ve kırılgan hale getirdiğinden şüpheleniyorum) bu kırılganlıklarını kaybederler.

[3]Okuyucuya bu bölümün teknik olduğunu ve atlanabileceğini hatırlatırım.

[4]Büyükanne 70 derece Fahrenheit'ta, bir saat 0'da, bir saat 140 derecede olmak üzere ortalama 70 derecede olduğundan daha iyi performans gösterir. Ortalama etrafında ne kadar fazla dağılım olursa, onun için o kadar fazla zarar olur. Karşı sezgisel etkiyi şu şekilde görelim: X ve işlevi $X, F(X)$. Büyükannenin sağlık durumunu şu şekilde yazalım: $F(X)$, ile X sıcaklık. Ortalama sıcaklığın bir fonksiyonuna sahibiz, F{(0 + 140)/2}, büyükannenin mükemmel durumda olduğunu gösteriyor. Fakat {f(o) + f(140)}/2 bize ölü bir büyükanne bırakıyor $F(0)$ ve ölmüş bir büyükanne $F(140)$, ölmüş bir büyükannenin "ortalaması" için. Özelliklerin bir açıklamasının olduğunu görebiliriz $F(X)$ ve bunların X birbirlerinden boşandıklarında $F(X)$ doğrusal değildir. Ortalaması $F(X)$ farklıdır F(ortalama X).

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

VI. KİTAP

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Olumsuz Yol

R Mavi renge bir ismimiz olmadığını ama bunu oldukça iyi başardığımızı hatırlayın onsuz—tarihimizin uzun bir bölümünde kültürel olarak, biyolojik olarak değil, renk körü olarak kaldık. Ve kompozisyondan önceBölüm 1 , anti-kırılganlık için bir adımız yoktu, ancak sistemler insan müdahalesi olmadığında etkili bir şekilde buna güvendi. Sözcükleri olmayan birçok şey var, bildiğimiz ve üzerinde işlem yapabildiğimiz ancak doğrudan tanımlayamadığımız, insan dilinde veya bizim için mevcut olan dar insan kavramları içinde yakalayamadığımız konular. Etrafımızdaki önemli hemen hemen her şeyi dilbilimsel olarak kavramak zordur ve aslında ne kadar güçlüyse dilbilimsel kavrayışımız da o kadar eksiktir.

Ancak bir şeyin tam olarak ne olduğunu ifade edemiyorsak, ne olmadığı hakkında bir şeyler söyleyebiliriz - doğrudan ifade yerine dolaylı ifade. "Apophatic", Yunanca'dan gelen, kelimelerle doğrudan söylenemeyen şeye odaklanır*apophazis*(hayır demek veya bahsetmeden bahsetmek). Yöntem, doğrudan betimlemeden kaçınma olarak başladı ve Latince'de olumsuz betimleme olarak adlandırılan şeye odaklanmaya yol açtı*olumsuzluk yoluyla*, olumsuz yönde, teolojik geleneklere göre, özellikle Doğu Ortodoks Kilisesi'nde.*Olumsuz yol*Tanrı'nın ne olduğunu ifade etmeye çalışmıyor — bunu çağdaş düşünürlerin ve bilimci eğilimlere sahip filozofların ilkel markasına bırakın. Sadece Tanrı'nın ne olduğunu listeler*Olumsuz* ve eleme süreciyle ilerler. Fikir çoğunlukla mistik teolog Pseudo-Dionysos the Areopagite ile ilişkilendirilir. Güçlü mistik incelemeler yazan ve uzun süre Dionysos the Areopagite ile karıştırılan Dionysos adlı belirsiz bir Yakın Doğuluydu.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Areopagite, Pavlus the Apostle'ın vaazlarıyla dönüştürülen Atina'daki bir yargıç. Bu nedenle ismine "Pseudo" niteleyicisi eklendi.

Neoplatonistler Platon'un fikirlerinin takipçileriydi; esas olarak Platon'un formlarına, kendi başlarına belirgin bir varoluşa sahip olan soyut nesnelere odaklandılar. Sahte Dionysos, Neoplatonist Proclus'un (kendisi de bir diğer Suriyeli Neoplatonist olan Syrianus'un öğrencisi) öğrencisiydi. Proclus'un, heykellerin çıkarma yoluyla yontulduğu metaforunu tekrarladığı biliniyordu. Bu fikrin daha yakın tarihli bir versiyonunu, şu uydurma kelime oyunuyla sık sık okudum. Papa Michelangelo'ya dehasının sırrını, özellikle de tüm şaheserlerin şaheseri olarak kabul edilen Davut heykelini nasıl yonttuğunu sordu. Cevabı şuydu: "Çok basit. Sadece Davut olmayan her şeyi çıkarıyorum."

Okuyucu böylece halterin ardındaki mantığı tanıyabilir. Halterin mantığından hatırlayın ki, öncelikle kırılganlıkları gidermek gerekir.

Şarlatan Nerede?

Müdahalecinin olumlu eyleme odaklandığını hatırlayın—*yapmak*Tıpkı pozitif tanımlar gibi, komisyon eylemlerinin ilkel zihinlerimiz tarafından saygı gördüğünü ve yüceltildiğini ve örneğin felaketle sonuçlanan naif hükümet müdahalelerine, ardından naif hükümet müdahaleleri hakkında genel şikayetlere yol açtığını gördük, çünkü bunlar artık kabul edildiği gibi felaketle sonuçlanıyor, ardından daha naif hükümet müdahaleleri geliyor. İhmal eylemleri,*Olumsuz* Bir şeyi yapmak, eylem olarak kabul edilmez ve birinin misyonunun bir parçası gibi görünmez.Tablo 3 Bu etkinin tıptan iş dünyasına kadar her alanda ne kadar yaygın olabileceğini gösterdi.

Hayatım boyunca harika derecede basit bir kural kullandım: şarlatanlar size olumlu tavsiyelerde bulunmaları ve yalnızca olumlu tavsiyelerde bulunmaları, safdilliğimizi ve safdilliğimizi kullanarak bir anda apaçık ortada olan tarifler bulmaları ve sonradan unuttuğunuzda buharlaşıp gitmeleriyle tanınırlar. Sadece başlıklarında "On Adım İçin—" (doldurun: zenginleştirme, kilo verme, arkadaş edinme, yenilikçilik, seçilme, kas geliştirme, koca bulma, yetimhane işletme vb.) yazan "nasıl yapılır" kitaplarına bakın. Ancak pratikte, evrim tarafından seçilen profesyoneller tarafından kullanılan şey olumsuzluktur: satranç büyük ustaları genellikle kaybetmeyerek kazanır; insanlar

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

iflas etmeyerek zengin olmak (özellikle başkaları iflas ettiğinde); dinler çoğunlukla yasaklarla ilgilidir; hayatın öğrenimi nelerden kaçınılması gerektiğiyle ilgilidir. Az sayıda önlem sayesinde kişisel kaza risklerinizin çoğunu azaltırsınız.

Dahası, rastlantısallığa aldanmak, yüksek derecede rastlantısallıkla dolu çoğu durumda, başarılı bir kişinin becerilere sahip olup olmadığını veya becerilere sahip bir kişinin başarılı olup olmayacağını gerçekten söyleyememek demektir; ancak olumsuz olanı, yani becerilerden tamamen yoksun bir kişinin sonunda başarısız olacağını tahmin edebiliriz.

Çıkarmalı Bilgi

Şimdi bilgi söz konusu olduğunda da aynı şey geçerlidir. Bilgiye en büyük ve en sağlam katkı, yanlış olduğunu düşündüğümüz şeyi ortadan kaldırmaktır - çıkarıcı epistemoloji.

Yaşamda, anti-kırılganlığa şu şekilde ulaşılır:*Olumsuz*aptal olmak. İçinde*Peri mistik ilahiyatçılar,*Pseudo-Dionysos tam olarak bu kelimeleri kullanmadı, onaylamamayı tartışmadı, fikri net bir şekilde kavramadı, ancak benim görüşüme göre bu çıkarımsal epistemolojiyi ve bilgideki asimetrileri çözdü. "Platonculuk"u, bazı net soyut formların, bizi gerçekliğin karmaşasına kör eden ve Kara Kuğu etkilerine neden olan teorik formların ve evrensellerin sevgisine verdim. Sonra bir asimetri olduğunu fark ettim. Platonik fikirlere, negatif evrenseller gibi, ters yönde geldiklerinde gerçekten inanıyorum.

Dolayısıyla savunduğum epistemolojinin temel ilkesi şudur: neyin yanlış olduğunu, neyin doğru olduğundan çok daha fazla biliyoruz veya kırılgan/sağlam sınıflandırmaya göre ifade edildiğinde, olumsuz bilgi (neyin yanlış olduğu, neyin işe yaramadığı) olumlu bilgiden (neyin doğru olduğu, neyin işe yaradığı) hataya karşı daha dayanıklıdır. Dolayısıyla bilgi, eklemeden çok daha fazla çıkarma yoluyla büyür; bugün bildiğimiz şeyin yanlış çıkabileceği ancak yanlış bildiğimiz şeyin doğru çıkamayacağı, en azından kolayca çıkamayacağı varsayıldığında. Eğer siyah bir kuğu (büyük harfle yazılmamış) görürsem, "tüm kuğular beyazdır" ifadesinin yanlış olduğundan oldukça emin olabilirim. Ancak hiç siyah kuğu görmemiş olsam bile, böyle bir ifadenin doğru olduğunu asla söyleyemem. Tekrar ifade edecek olursam: Küçük bir gözlem bir ifadeyi çürütebilirken, milyonlarcası onu doğrulayamazken, çürütme, doğrulamadan daha kesindir.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Bu fikir, zamanımızda filozof Karl Popper ile ilişkilendirilmiştir ve ben de tamamen yanlış bir şekilde onun bu fikrin yaratıcısı olduğunu düşünmüştüm (oysa o, tarihin gidişatını tahmin edememe konusunda daha da güçlü bir fikrin kökenindedir). Bu fikrin çok daha eski olduğu ve Doğu Akdeniz'deki postklasik dönemin şüpheci-ampirik tıp okulunun temel ilkelerinden biri olduğu ortaya çıktı. Bu çalışmaları yeniden keşfeden on dokuzuncu yüzyıl Fransız bilginlerinden oluşan bir grup tarafından iyi biliniyordu. Ve bu çürütmenin gücü fikri, sert bilimi yapma biçimimize nüfuz ediyor.

Gördüğünüz gibi, bunu pozitif (eklemeli) ve negatif (çıkarmalı) genel tablolarına bağlayabiliriz: negatif bilgi daha sağlamdır. Ancak mükemmel değildir. Popper, filozoflar tarafından çürütmeyi katı, kesin, siyah-beyaz olarak ele aldığı için eleştirilmiştir. Net değildir: Bir deneyin amaçlanan sonuçları üretmede başarısız olmasının (dolayısıyla teoriyi "çürütmesinin") araçların başarısızlığından mı, şanssızlıktan mı yoksa bilim insanının sahtekarlığından mı kaynaklandığını anlamak imkansızdır. Diyelim ki siyah bir kuğu gördünüz. Bu kesinlikle tüm kuğuların beyaz olduğu fikrini geçersiz kılardı. Peki ya Lübnan şarabı içmiş olsaydınız veya internette çok fazla zaman geçirerek halüsinasyon görmüş olsaydınız? Ya tüm kuğuların gri göründüğü karanlık bir gece olsaydı? Diyelim ki, genel olarak, başarısızlık (ve çürütme) başarı ve doğrulamadan daha bilgilendiricidir, bu yüzden negatif bilginin sadece "daha sağlam" olduğunu iddia ediyorum.

Şimdi, bu bölümü yazmaya başlamadan önce, Popper'ın tüm eserlerini inceleyerek, sahteciliğe olan takıntılı yaklaşımıyla, bu büyük düşünürün kırılganlık fikrini nasıl tamamen kaçırdığını merak ederek biraz zaman harcadım. Başyapıtı, *Tarihselciliğin Sefaleti,* tahminin sınırlarını sunduğu, geleceğin kabul edilebilir bir temsilinin imkansızlığını gösterdiği bir noktayı gözden kaçırmıştır. Ancak, beceriksiz bir cerrah bir beyin üzerinde ameliyat yapıyorsa, hastanın ciddi bir hasara, hatta ölümüne kadar gidebileceğini güvenle tahmin edebileceğini gözden kaçırmıştır. Yine de geleceğin böylesi çıkarımsal bir temsili, mantıksal ikinci adımı olan çürütme fikriyle tamamen uyumludur. Bir teorinin yanlışlanması olarak adlandırdığı şey, pratikte, uygulama nesnesinin kırılmasına yol açmalıdır.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Siyasi sistemlerde, iyi bir mekanizma kötü adamı ortadan kaldırmaya yardımcı olandır; ne yapılacağı veya kimi yerleştirileceği ile ilgili değildir. Çünkü kötü adam, iyi adamların kolektif eylemlerinden daha fazla zarar verebilir. Jon Elster daha da ileri gidiyor; yakın zamanda şu anlamlı başlığa sahip bir kitap yazdı *Yaramazlığı Önlemek* Bentham'ın "yasama organının sanatı, [meclis üyelerinin] özgürlüklerinin ve zekâlarının gelişmesini engelleyebilecek her şeyin önlenmesiyle sınırlıdır" fikrine dayalı olarak olumsuz eylemi temellendirdiği.

Ve beklendiği gibi, *olumsuzluk yoluyla* klasik bilgeliğin bir parçasıdır. Arap alimi ve dini lider Ali Bin Ebu Talip'e (akraba değil) göre cahil birinden uzak durmak, akıllı bir adamla arkadaşlık etmekle eşdeğerdir.

Son olarak, Steve Jobs'un bir sözünde modernize edilmiş şu versiyonu düşünün: "İnsanlar odaklanmanın odaklanmanız gereken şeye evet demek anlamına geldiğini düşünüyor. Ama aslında hiç de öyle değil. Yüzlerce iyi fikre hayır demek anlamına geliyor. Dikkatlice seçmelisiniz. Aslında yapmadığımız şeylerle yaptığım şeyler kadar gurur duyuyorum. Yenilik, 1.000 şeye hayır demektir."

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

BARBELLER, YİNE

Çıkarımsal bilgi bir halter biçimidir. Kritik olarak, dışbükeydir. Yanlış olan şey oldukça sağlamdır, bilmediğiniz şey kırılgan ve spekülatiftir, ancak onu ciddiye almazsınız, böylece yanlış çıkması durumunda size zarar vermeyeceğinden emin olursunuz.

Şimdi başka bir uygulama *olumsuzluk yoluyla* daha azının daha çok olduğu fikrinde yatar.

Az Daha Fazladır

Karar alma sürecindeki daha az-çok fikri, tahmin ve çıkarım için daha basit yöntemlerin karmaşık olanlardan çok daha iyi çalışabileceğini çeşitli bağlamlarda bulan Spyros Makridakis, Robyn Dawes, Dan Goldstein ve Gerd Gigerenzer'e kadar uzanıyor. Basit kuralları mükemmel değil, ancak mükemmel olmamak üzere tasarlanmış; biraz entelektüel alçakgönüllülük benimsemek ve karmaşıklık hedefinden vazgeçmek güçlü etkiler yaratabilir. Goldstein ve Gigerenzer ikilisi, sınırlı zaman, bilgi ve işlem gücüne rağmen iyi kararlar veren "hızlı ve tutumlu" sezgisel yöntemler kavramını ortaya attı.

Azın-çok olduğu fikrinin işime iki noktada doğrudan uyduğunu fark ettim. Birincisi, aşırı etkiler: nadir olayların (tekrar ediyorum, iyi veya kötü) orantısız bir paya sahip olduğu ve buna karşı kör olma eğiliminde olduğumuz alanlar vardır, bu yüzden böyle nadir bir olayın istismarına veya buna karşı korumaya odaklanmak çok, çok fazla riskli maruziyeti değiştirir. Sadece Black Swan maruziyetleri konusunda endişelenin, hayat kolaylaşır.

Az daha fazladır şok edici derecede kolay bulunup uygulanabildiği ve hatalara ve fikir değişikliklerine karşı "sağlam" olduğu kanıtlanmıştır. Sorunların büyük bir kısmının kolayca tanımlanabilir bir nedeni olmayabilir, ancak genellikle kolay bir çözüm vardır (tüm sorunlara değil, ancak yeterince iyi; gerçekten yeterince iyi demek istiyorum) ve böyle bir çözüm hemen tanımlanabilir, bazen

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Karmaşık analizler ve son derece kırılgan, hataya açık, sebep-sonuç ilişkisi kuran bir nerdlük yerine çıplak gözle.

Bazı insanlar bunun farkındadır*seksen/yirmi*fikir, Vilfredo Pareto'nun bir asırdan fazla bir süre önce İtalya'daki insanların %20'sinin toprağın %80'ine sahip olduğu ve bunun tersinin de geçerli olduğu keşfine dayanmaktadır. Bu %20'nin %20'si (yani %4'ü) %80'in yaklaşık %80'ine (yani %64'üne) sahip olurdu. Sonuç olarak toplamın yaklaşık %50'sini temsil eden %1'den azına ulaşırız. Bunlar kazananın her şeyi aldığı Ekstremistan etkilerini tanımlar. Bu etkiler, servet dağılımından yazar başına kitap satışlarına kadar çok geneldir.

Çok az kişi, eskiden 80/20 olan birçok şeyde 99/1'in çok daha eşitsiz bir dağılımına doğru ilerlediğimizin farkında: İnternet trafiğinin %99'u sitelerin %1'inden azına atfedilebilir, kitap satışlarının %99'u yazarların %1'inden azından geliyor... ve durmam gerekiyor çünkü sayılar duygusal olarak heyecan verici. Günümüzde neredeyse her şeyin kazananın her şeyi alması gibi bir etkisi var, buna zarar ve fayda kaynakları da dahil. Buna göre, göstereceğim gibi, sistemlerde %1'lik bir değişiklik kırılganlığı yaklaşık %99 oranında azaltabilir (veya anti-kırılganlığı artırabilir) ve işleri daha iyi ve daha güvenli hale getirmek için gereken tek şey birkaç adım, çok az adım, genellikle düşük maliyetle.

Örneğin, az sayıda evsiz insan eyaletlere faturaların orantısız bir payına mal oluyor, bu da tasarrufların nerede aranacağını açıkça gösteriyor. Bir şirketteki az sayıda çalışan en fazla soruna neden oluyor, genel tutumu bozuyor ve tam tersi, bu yüzden bunlardan kurtulmak harika bir çözüm. Az sayıda müşteri gelirlerin büyük bir kısmını oluşturuyor. Karalama gönderilerimin yüzde 95'ini aynı üç takıntılı kişiden alıyorum, hepsi aynı başarısız prototiplerini temsil ediyor (bunlardan birinin gönderilerde yaklaşık yüz bin kelime yazdığını tahmin ediyorum - aynı etkiyi elde etmek için daha fazla yazması ve işimde ve kişiliğimde eleştireceği daha fazla şey bulması gerekiyor). Sağlık hizmetlerine gelince, Ezekiel Emanuel nüfusun yarısının maliyetlerin yüzde 3'ünden daha azını oluşturduğunu ve en hasta yüzde 10'un toplam pastanın yüzde 64'ünü tükettiğini gösterdi. Bent Flyvbjerg (Bölüm 18) onun içinde gösterdi *Kara Kuğu yönetimi*Şirketlerin maliyet aşımının büyük kısmının büyük teknoloji projelerine atfedilebileceği fikri, karmaşık makaleler yazmak yerine odaklanmamız gereken şeyin bu olduğu anlamına geliyor.

Mafyada dedikleri gibi, ayakkabının içindeki taşı çıkarmaya çalış.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Emlak gibi bazı alanlarda sorunlar ve çözümler, üç en önemli özelliği aramak için bir kural olan bir sezgisel yöntemle net bir şekilde özetlenir: "konum, konum ve konum" - geri kalanın çoğunun korkakça olması gerekir. Tam olarak doğru değil ve her zaman doğru değil, ancak geri kalanı kendi kendine hallederken endişelenilmesi gereken merkezi şeyi gösterir.

Yine de insanlar "sorunları çözmek" için daha fazla veri istiyor. Bir keresinde Kongre'de bir kriz tahmin projesini finanse etmek için yapılan bir projeye karşı tanıklık ettim. İlgili kişiler, şu ana kadar hiç olmadığımız kadar fazla veriye sahip olmamıza rağmen her zamankinden daha az öngörülebilirliğe sahip olduğumuz paradoksunu göremediler. Daha fazla veri (örneğin, caddeyi geçerken etrafınızdaki insanların göz renklerine dikkat etmek) büyük kamyonu kaçırmanıza neden olabilir. Caddeyi geçtiğinizde, verileri kaldırın, esas tehdit dışında her şeyi kaldırın.[1]Paul Valéry'nin bir zamanlar yazdığı gibi: *que de agir için faut görmezden gelmeyi seçti*—Harekete geçmek için insanın ne kadar çok şeyi göz ardı etmesi gerektiği.

İkna edici ve kendine güvenen disiplinler, örneğin fizik, çok az istatistiksel destek kullanma eğilimindeyken, hiçbir zaman kayda değer bir şey üretmemiş olan siyaset bilimi ve ekonomi, ayrıntılı istatistikler ve istatistiksel "kanıtlarla" doludur (ve dumanı çıkardığınızda kanıtın kanıt olmadığını bilirsiniz). Bilimdeki durum, en fazla mazereti olan kişinin suçlu olduğu dedektif romanlarına benzer. Ve ekonomide istatistik kullanan megatonlarca makaleyi yok etmek için veri dolu kağıt destelerine ihtiyacınız yoktur: Siyah Kuğular ve kuyruk olaylarının sosyoekonomik dünyayı yönettiği ve bu olayların tahmin edilemeyeceği basit argümanı, istatistiklerini geçersiz kılmak için yeterlidir.

Daha azın daha çok olduğu fikrinin gücüne dair daha fazla kanıtımız şu deneyden geliyor. Christopher Chabris ve Daniel Simons, kitaplarında *Görünmez Goril,*Bir basketbol maçının videosunu izleyen kişilerin, pas sayma gibi dikkat dağıtan ayrıntılarla meşgul olduklarında, sahanın ortasına adım atan bir gorili nasıl tamamen kaçırabildiklerini gösteriyor.

Karar vermede yardımcı olarak daha azının daha çok olduğu fikrini sezgisel olarak kullandığımı keşfettim (bir dizi artı ve eksiyi bir bilgisayar ekranında yan yana koyma yönteminin aksine). Örneğin, bir şeyi yapmak için birden fazla nedeniniz varsa (bir doktor veya veteriner seçmek, bir bahçıvan veya çalışan tutmak, biriyle evlenmek, seyahate çıkmak), bunu yapmayın. Bu, bir nedenin ikisinden daha iyi olduğu anlamına gelmez, sadece daha fazla

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Kendinizi bir şey yapmaya ikna etmeye çalışmanızın birden fazla nedeni vardır. Açık kararlar (hatalara karşı dayanıklı)*gerekmek*tek bir nedenden fazlası değil. Aynı şekilde Fransız ordusunun da birden fazla nedenden dolayı devamsızlık mazeretlerini reddetmek için bir kuralı vardı, büyükannenin ölümü, soğuk algınlığı virüsü ve bir yaban domuzu tarafından ısırılmak gibi. Birisi bir kitaba veya fikre birden fazla argüman kullanarak saldırırsa, bunun gerçek olmadığını bilirsiniz: kimse "o bir suçlu, birçok insanı öldürdü, ayrıca kötü sofra adabı ve kötü nefesi var ve çok kötü bir sürücü" demez.

Bergson'un usturası dediğim şeyi sık sık takip ettim: "Bir filozof tek bir fikirle tanınmalı, daha fazlasıyla değil" (Bergson'a dayandıramıyorum ama kural yeterince iyi). Fransız deneme yazarı ve şair Paul Valéry bir keresinde Einstein'a fikirlerini yazmak için bir not defteri taşıyıp taşımadığını sormuş. "Hiçbir zaman fikrim olmaz" diye cevap vermiş (aslında o sadece korkakça fikirlere sahip değildi). Yani, bir kestirme yol: Eğer birinin uzun bir biyografisi varsa, onu atlarım - bir konferansta bir arkadaşım beni özgeçmişi "iki veya üç hayattan fazlasını kapsayabilen" aşırı başarılı bir yetenekle öğle yemeği yemeye davet etti; ben de bir masaya oturmak için atladım stajyerler ve sahne mühendisleri.[2]Aynı şekilde, bana birinin üç yüz akademik makalesi ve yirmi iki fahri doktorası olduğu, ancak bunların arkasında tek bir ikna edici katkı veya ana fikir bulunmadığı söylendiğinde, o kişiden vebadan kaçar gibi kaçarım.

[1]Aşırı düzenleme yapan müdahalecinin ana hatayı gözden kaçırdığını hatırlayınBölüm 7 663 sayfalık belge*Mali Kriz Soruşturma Raporu*Mali Kriz Soruşturma Komisyonu'nun gözden kaçırdığı şey, benim inandığım ana nedenler: kırılganlık ve oyunda ten eksikliği. Ama tabii ki aklınıza gelebilecek her olası epifenomeni neden olarak sıraladılar.

[2]Bilim gibi kutsal bir konuda rekabeti teşvik etme gibi tüm olumsuzluklarına rağmen Nobel bile bir dizi makaleye değil, tek bir önemli katkıya nadiren verilir.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

BÖLÜM 20

Zaman ve Kırılganlık

Kehanet, bilgi gibi, eklemeli değil, çıkarımsaldır. Lindy etkisi veya özellikle teknoloji alanında, Kaliforniya'da ne derlerse desinler, eskinin yeniye üstün gelmesi. Kehanet, önerilen ve gönüllü bir kariyer değildir.

Anti-kırılganlık, ilk içgüdünün aksine, eskinin yenisinden üstün olduğunu ve düşündüğünüzden çok daha üstün olduğunu ima eder. Bir şey entelektüel makinenize nasıl görünürse görünsün veya ne kadar iyi veya kötü anlatırsa anlatsın, zaman onun kırılganlıkları hakkında daha fazla şey bilecek ve gerektiğinde onu kıracaktır. Burada, müdahalecilikle bağlantılı olan çağdaş bir hastalığı ifşa ediyorum - adı*neomani,* Bu durum kırılganlığa yol açıyor ama sabırlı olunursa tedavi edilebilir olduğuna inanıyorum.

Hayatta kalanlar, zamanın görebildiği ancak bizim gözlerimizin ve mantıksal yeteneklerimizin yakalayamadığı (çoğunlukla gizli) bir amaca hizmet etmede iyi olmalıdır. Bu bölümde kırılganlık kavramını, öngörünün merkezi bir itici gücü olarak kullanıyoruz.

Temel asimetriyi hatırlayın: anti-kırılgan, oynaklıktan ve düzensizlikten faydalanır, kırılgan olan zarar görür. Eh, zaman düzensizlikle aynıdır.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

SIMONIDES'TEN JENSEN'E

Kırılganlık ve anti-kırılganlık arasındaki ayrımın kullanımında bir alıştırma olarak, kalın bir deriye, iyi bir arkadaş çevresine, internete az erişime, iyi bir eski atasözü setine sahip bir kütüphaneye ve mümkünse kehanetinizden kişisel faydalar elde etme yeteneğine sahip değilseniz, bunun iyi bir kariyer seçimi olmadığını anlayarak peygamberlik oynayalım. Peygamberlerin geçmiş kayıtlarından görüldüğü gibi: haklı olduğunuz kanıtlanmadan önce, aşağılanacaksınız; haklı olduğunuz kanıtlandıktan sonra, bir süre nefret edileceksiniz veya daha kötüsü, fikirleriniz geriye dönük çarpıtmalar sayesinde "önemsiz" görünecek. Bu, tanınmaktan çok şekellere odaklanan Şişko Tony yöntemini izlemeyi çok daha ikna edici hale getirir. Ve bu tür muamele modern zamanlarda da devam etti: Komünizm veya hatta Stalinizm gibi yanlış fikirleri benimseyen yirminci yüzyıl aydınları moda olmaya devam etti ve kitapları kitapçı raflarında yerini korudu. Ancak, siyasi filozof Raymond Aron gibi sorunları görenler, doğru şeyleri gördükleri kabul edilmeden önce ve sonra da pek dikkate alınmadılar.

Şimdi gözlerinizi kapatın ve gelecekteki çevrenizi, diyelim ki, beş, on veya yirmi beş yıl sonra hayal etmeye çalışın. Büyük olasılıkla hayal gücünüz,*yeni* içindeki şeyler, adlandırdığımız şeyler*yenilik, iyileştirmeler, öldürücü teknolojiler,* ve iş jargonundan gelen diğer zarif olmayan ve basmakalıp kelimeler. Yenilikle ilgili bu yaygın kavramlar, göreceğimiz gibi, sadece estetik olarak saldırgan değil, aynı zamanda hem deneysel hem de felsefi olarak saçmalıktır.

Neden? Muhtemelen hayal gücünüz mevcut dünyaya şeyler ekleyecektir. Üzgünüm ama bu bölümde bu yaklaşımın tam tersi olduğunu göstereceğim: Bunu titizlikle yapmanın yolu, kırılganlık ve anti-kırılganlık kavramlarına göre, *götürmek*gelecekten, gelecekten eksiltmek, basitçe, gelecek zamanlara ait olmayan şeyleri çıkarmak.*Olumsuz yol*. Kırılgan olan sonunda kırılacaktır; ve şans eseri, neyin kırılgan olduğunu kolayca söyleyebiliriz. Pozitif Kara Kuğular, negatif olanlardan daha öngörülemezdir.

"Zamanın her şeyi mahveden keskin dişleri vardır" diye haykırdı altıncı yüzyılda (M.Ö.) Ceos'lu şair Simonides, belki de bir geleneği başlatıyor

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Batı edebiyatı zamanın kaçınılmaz etkisi hakkında. Ovid'den (*tempus edax rerum*—zaman her şeyi yutar) yirminci yüzyılın en az onun kadar şiirsel Fransız-Rus şairi Elsa Triolet'e ("zaman yakar ama kül bırakmaz"). Doğal olarak, bu egzersiz biraz şiirsel bir ağdayı tetikledi, bu yüzden şimdi müziğe uyarlanmış bir Fransız şiiri mırıldanıyorum *"Zamana göre"* zamanın şeyleri, hatta kötü anıları bile nasıl sildiği hakkında (bu süreçte bizi de sildiğini söylemese de). Şimdi, dışbükeylik etkileri sayesinde, bunlara biraz bilim katabilir ve o kaçınılmaz zaman tarafından en hızlı tüketilmesi gereken şeylerin kendi taksonomimizi üretebiliriz. Kırılgan olan sonunda kırılacaktır ve neyse ki, neyin kırılgan olduğunu anlayabiliriz. Kırılgan olmadığına inandığımız şey bile sonunda kırılacaktır, ancak bunun gerçekleşmesi çok daha uzun zaman alacaktır (şarap zamanla iyi başa çıkar, ancak bir noktaya kadar; ve onu bir yanardağın kraterine koyarsanız değil).

Önceki paragrafın başındaki Simonides'in dizesi "en sağlamı bile" şartıyla devam ediyor. Yani Simonides, en sağlamın daha zor yutulacağı fikrinin oldukça faydalı bir imasında bulunmuştu, dolayısıyla sonuncusu. Doğal olarak, bir şeyin anti-kırılgan olabileceğini düşünmemişti, dolayısıyla asla yutulmadı.

Şimdi, ısrar ediyorum *olumsuzluk yoluyla* kehanet yönteminin tek geçerli yöntem olduğu: bir yerde hindi olmadan, özellikle de bugün içinde yaşadığımız karmaşık ortamda, bir tahmin üretmenin başka bir yolu yoktur. Şimdi, yeni teknolojilerin ortaya çıkmayacağını söylemiyorum - yeni bir şey bir süreliğine gününü yönetecek. Şu anda kırılgan olan şey elbette başka bir şeyle değiştirilecek. Ancak bu "başka bir şey" öngörülemez. Büyük olasılıkla, aklınızdaki teknolojiler, uygunlukları ve uygulanabilirlikleri hakkındaki algınız ne olursa olsun, onu başaracak olanlar olmayacaktır - hayal gücünüze saygı duyuyorum.

Hatırlayın ki en kırılgan olan öngörülebilir olandır, yani öngörülebilirlik üzerine inşa edilendir; başka bir deyişle, Kara Kuğuları hafife alanlar sonunda popülasyondan çıkacaktır.

İlginç görünen bir paradoks, bu ilkelere göre, uzun vadeli tahminlerin kısa vadeli tahminlerden daha güvenilir olmasıdır, çünkü Kara Kuğu'ya yatkın olanın sonunda tarih tarafından yutulacağından oldukça emin olunabilir, çünkü zaman böyle bir olayın olasılığını artırır. Öte yandan, tipik tahminler (şu anda kırılgan olanları içermeyen) zamanla bozulur; doğrusal olmayanlıkların varlığında, tahmin ne kadar uzun sürerse

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

doğruluğu ne kadar kötüyse. Örneğin, bir bilgisayar fabrikasının satışları veya bir emtia satıcısının kârları için on yıllık bir tahmin için hata oranınız, bir yıllık bir projeksiyonun bin katı olabilir.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

ÇIKARMAYI ÖĞRENMEK

Jules Verne, HG Wells veya George Orwell gibi yazarların edebi romanlarında veya bilim insanları veya fütüristler tarafından üretilen ve artık unutulmuş gelecek anlatılarında ifade edildiği gibi, son bir buçuk yüzyıl boyunca yapılan fütüristik projeksiyonları düşünün. İnternet gibi şu anda dünyaya hükmetmiş gibi görünen araçların veya bavulun tekerleği gibi daha sıradan meselelerinKitap I V, bu tahminlerde tamamen eksikti. Ancak asıl hata burada yatmıyor. Sorun, hayal edilen neredeyse hiçbir şeyin, birkaç aşırı sömürülen anekdot (örneğin İskenderiyeli Hero'nun buhar makinesi veya Leonardo da Vinci'nin saldırı aracı) dışında, asla gerçekleşmemiş olmasıdır. Bizim dünyamız onlarınkine çok yakın görünüyor, onların hayal ettiklerinden veya hayal etmek istediklerinden çok daha yakın. Ve biz bu gerçeğe karşı kör olma eğilimindeyiz - son derece teknokratik bir gelecek tahmin ederken bizi bu noktadan haberdar edebilecek hiçbir düzeltme mekanizması yok gibi görünüyor.

Bir seçilim yanlılığı olabilir: geleceğe dair bu hesapları üretmeye katılan kişiler (tedavi edilemez ve tedavi edilemez) olma eğiliminde olacaktır. *neomani,*modern olanın kendisi için sevilmesi.

Bu gece bir restoranda arkadaşlarımla buluşacağım (tavernalar en az yirmi beş yüzyıldır var). Avusturya Alpleri'ndeki bir buzulda keşfedilen mumyalanmış adamın elli üç yüz yıl önce giydiği ayakkabılardan pek de farklı olmayan ayakkabılar giyerek oraya yürüyeceğim. Restoranda, kuzu bacağına yapmama izin verdiği için "öldürücü uygulama" olarak nitelendirilen bir Mezopotamya teknolojisi olan gümüş takımları kullanacağım; örneğin, parmaklarımı yanıklardan korurken onu parçalamak gibi. En az altı bin yıldır kullanılan bir sıvı olan şarap içeceğim. Şarap bardaklara dökülecek; Lübnanlı yurttaşlarımın Fenikeli atalarından geldiğini iddia ettiği bir yenilik ve eğer kaynak konusunda aynı fikirde değilseniz, cam nesnelerin en az yirmi dokuz yüz yıldır onlar tarafından biblo olarak satıldığını söyleyebiliriz. Ana yemekten sonra, birkaç yüzyıldır hazırlanmalarında bir değişiklik olmayanlara daha yüksek fiyatlar ödeyerek, biraz daha genç bir teknoloji olan el yapımı peynir yiyeceğim.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

1950'de biri böylesine küçük bir toplantıyı öngörmüş olsaydı, oldukça farklı bir şey hayal ederdi. Bu yüzden, Tanrıya şükür, parlak sentetik uzay tarzı bir elbise giymeyeceğim, akşam yemeği arkadaşlarımla ekranlar aracılığıyla iletişim kurarken beslenme açısından optimize edilmiş haplar tüketmeyeceğim. Akşam yemeği arkadaşlarım da galaksinin diğer ucundaki uzak insan kolonilerinde bulunmadıkları için havadaki mikropları yüzüme kusacaklar. Yemekler, Romalılardan beri değişmeyen mutfak aletleri ve araçlarının (kullanılan bazı metallerin kalitesi hariç) yardımıyla çok eski bir teknoloji (ateş) kullanılarak hazırlanacak. Genellikle sandalye olarak bilinen (en azından) üç bin yıllık bir cihazın üzerinde oturacağım (ki bu, görkemli Mısır atasından daha az süslü olacak). Ve uçan bir motosikletin yardımıyla restorana doğru yola çıkmayacağım. Yürüyerek gideceğim ya da eğer geç kalırsam, göçmenlerin sürdüğü, yüzyıllık bir teknolojiye sahip bir taksiyi kullanacağım. Göçmenler bir yüzyıl önce Paris'te (Rus aristokratlar) taksi kullanıyordu, bugün Berlin ve Stockholm'de (Iraklılar ve Kürt mülteciler), Washington, DC'de (Etiyopyalı doktora sonrası öğrenciler), Los Angeles'ta (müziğe yatkın Ermeniler) ve New York'ta (çokuluslu şirketler) taksi kullanıyorlardı.

David Edgerton, 2000'lerin başında arabalardan iki buçuk kat daha fazla bisiklet ürettiğimizi ve teknolojik kaynaklarımızın çoğunu mevcut ekipmanların bakımına veya eski teknolojilerin iyileştirilmesine yatırdığımızı gösterdi (bunun yalnızca Çin'e özgü bir olgu olmadığını unutmayın: Batı şehirleri bisiklet dostu olmak için agresif bir şekilde çabalıyor). Ayrıca en önemli teknolojilerden birinin insanların en az konuştuğu şey olduğunu da düşünün: prezervatif. İronik olarak, daha az teknoloji gibi görünmek istiyor; giderek daha az fark edilir olma kesin amacıyla anlamlı iyileştirmeler geçiriyor.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

ŞEKİL 17 Pompei'den gelen pişirme kapları, günümüzün (iyi) mutfaklarında bulunanlardan pek de farklı değil

Yani, temel hata şudur: Geleceği hayal etmemiz istendiğinde, şimdiki zamanı bir temel olarak alma eğilimindeyiz, sonra ona yeni teknolojiler ve ürünler ekleyerek spekülatif bir kader üretiyoruz ve ne tür*mantıklı,*Geçmiş gelişmelerin bir araya getirilmesiyle. Ayrıca, toplumu anlık ütopyamıza göre temsil ediyoruz, büyük ölçüde isteklerimiz tarafından yönlendiriliyoruz - felaket tellalı denen birkaç kişi hariç, gelecek büyük ölçüde arzularımızla dolu olacak. Bu yüzden onu aşırı teknolojileştirme eğiliminde olacağız ve önümüzdeki bin yıl boyunca bize bakacak olan bu küçük bavul tekerleklerinin eşdeğerinin gücünü küçümseyeceğiz.

Bu aşırı teknolojileştirmeye karşı körlük hakkında bir söz. Finanstan ayrıldıktan sonra, zengin öncesi ve sonrası teknoloji insanlarının ve yeni kategori teknoloji entelektüellerinin katıldığı bazı şık konferanslara katılmaya başladım. Başlangıçta kravat takmadıklarını görmek beni heyecanlandırdı, çünkü kravat takan iğrenç bankacılar arasında yaşarken, kravat takmayan herkesin boş bir takım elbise olmadığı yanılsamasını geliştirmiştim. Ancak bu konferanslar, bilgisayarlı görüntüler ve süslü animasyonlarla renkli ve cilalı olsa da, iç karartıcı hissettiriyordu. Ait olmadığımı biliyordum. Sadece onların

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

geleceğe yönelik katkısal yaklaşım (kadere eklemek yerine kırılgan olanı çıkarmada başarısızlık). Tamamen tavizsiz neomani nedeniyle körlükleri değildi. Nedenini anlamam biraz zaman aldı: derin bir zarafet eksikliği. Tekno-düşünürler genellikle "mühendislik zihnine" sahip olma eğilimindedir - daha az kibar bir şekilde ifade etmek gerekirse, otistik eğilimleri vardır. Genellikle kravat takmazlar ancak bu tipler elbette nerdlüğün tüm ders kitabı özelliklerini sergileme eğilimindedir - çoğunlukla çekicilik eksikliği, kişiler yerine nesnelere ilgi duymaları, bu da onların görünüşlerini ihmal etmelerine neden olur. Uygulanabilirlik pahasına kesinliği severler. Ve genellikle edebi kültür eksikliğini paylaşırlar.

Bu edebi kültürün yokluğu aslında gelecekteki körlüğün bir işaretidir çünkü genellikle kayıtsız şartsız neomaninin bir yan ürünü olan tarihin karalanmasıyla birlikte gelir. Bilimkurgu gibi niş ve izole bir türün dışında edebiyat geçmişle ilgilidir. Ortaçağ ders kitaplarından fizik veya biyoloji öğrenmiyoruz ama yine de Homeros, Platon veya çok modern Shakespeare okuyoruz. Phidias, Michelangelo veya büyük Canova'nın eserlerini bilmeden heykel hakkında konuşamayız. Bunlar geçmiştedir, gelecekte değil. Estetik düşünceli kişi sadece bir müzeye adım atarak yaşlılarla bağlantı kurar. Açıkça veya değil, tarihi bilgiyi edinme ve saygı duyma eğiliminde olacaktır, onu reddetmek olsa bile. Ve geçmiş -bir sonraki bölümde göreceğimiz gibi doğru şekilde ele alındığında- geleceğin özellikleri hakkında bugünden çok daha iyi bir öğretmendir. Geleceği anlamak için teknootistik jargon, "katil uygulamalar" gibi şeylere takıntılı olmanıza gerek yok. Sadece şunlara ihtiyacınız var: geçmişe biraz saygı, tarihi kayıtlara biraz merak, büyüklerin bilgeliğine açlık ve hayatta kalma konusunda belirleyici olan, genellikle yazılı olmayan bu pratik kurallar olan "sezgisel yöntemler" kavramına dair bir kavrayış. Başka bir deyişle, etrafta olan şeylere, hayatta kalmış şeylere ağırlık vermek zorunda kalacaksınız.

Teknolojinin En İyisi

Ama teknoloji, kötü teknolojilerin etkisini kendi kendini yok ederek ortadan kaldırabilir.

Teknoloji görünmez olduğunda en iyisidir. Teknolojinin zararlı olanı yerinden ettiğinde en büyük faydayı sağladığına inanıyorum.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

doğal olmayan, yabancılaştırıcı ve en önemlisi, doğası gereği kırılgan önceki teknoloji. Bugün hayatta kalmayı başaran modern uygulamaların çoğu, özellikle yirminci yüzyılın modernitenin cahilliğinin zararlı etkisini bozmak için geldi: tepesinde "boş takım elbiseler" bulunan büyük çokuluslu bürokratik şirket; televizyon setiyle tek yönlü bir ilişki içinde olan izole aile (nükleer), araba tasarımlı banliyö toplumu sayesinde daha da izole olmuş; sınır kontrolleriyle devletin, özellikle militarist ulus-devletin egemenliği; yerleşik medya tarafından düşünce ve kültür üzerindeki yıkıcı diktatörlük; şarlatan ekonomi kuruluşu tarafından ekonomik fikirlerin yayınlanması ve yayılması üzerindeki sıkı kontrol; pazarlarını kontrol etme eğiliminde olan büyük şirketler artık İnternet tarafından tehdit ediliyor; Web tarafından kırılan sözde titizlik; ve daha birçokları. Artık Kıbrıs'taki balayınız için rezervasyon yaptırmak için "İngilizce için 1'e basmanız" veya kaba bir operatörün kuyruğunda beklemeniz gerekmiyor. Birçok açıdan, ne kadar doğal olmasa da, İnternet etrafımızdaki daha da doğal olmayan unsurların bazılarını ortadan kaldırdı. Örneğin, evrak işlerinin olmaması bürokrasiyi (modern bir şey) kağıt dosyaların olduğu günlerdekinden daha kabul edilebilir hale getiriyor. Biraz şansla bir bilgisayar virüsü tüm kayıtları silecek ve insanları geçmişteki hatalarından kurtaracaktır.

Hatta şimdi bile teknolojiyi tersine çevirmek için teknolojiyi kullanıyoruz. Alplerde bulunan antik, klasik öncesi insanların giydiklerine çok da benzemeyen ayakkabılar giyerek restorana yürüyüşümü hatırlayın. Ayakkabı endüstrisi, her türlü "destek" mekanizması ve yastıklama malzemesiyle mükemmel yürüyüş ve koşu ayakkabısını "mühendislik etmek" için onlarca yıl harcadıktan sonra, şimdi bize çıplak ayak olmayı taklit eden ayakkabılar satıyor - o kadar göze batmıyorlar ki, iddia ettikleri tek işlevleri ayaklarımızı unsurlardan korumak, daha modernist misyonun olduğu gibi nasıl yürüyeceğimizi dikte etmek değil. Bir bakıma bize, giyebileceğimiz, kullanabileceğimiz ve medeniyete döndüğümüzde çıkarabileceğimiz bir avcı-toplayıcının nasırlı ayaklarını satıyorlar. Doğada yürürken bu ayakkabıları giymek oldukça heyecan verici çünkü arazinin üç boyutunu hissederken yeni bir boyuta uyanıyorsunuz. Normal ayakkabılar bizi çevreden ayıran alçılar gibi hissettiriyor. Ve çirkin olmak zorunda da değiller: Teknoloji ayakkabıda değil, tabanda, çünkü yeni tabanlar hem dayanıklı hem de çok ince olabiliyor, böylece ayak çıplak ayakmış gibi yere tutunabiliyor. En iyi keşfim, hem taşların üzerinde koşmamı hem de restoranlarda akşam yemeği yememi sağlayan, Brezilya yapımı İtalyan görünümlü bir mokasen oldu.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Yine de, belki de bize sadece güçlendirilmiş su geçirmez çoraplar satmalılar (aslında Alpine'li adamın sahip olduğu çoraplar), ancak bu çok karlı olmazdı. Bu firmalar için.[1]

Ve tablet bilgisayarın (özellikle iPad'in) en büyük faydası, yazmanın Babil ve Fenike kökenlerine dönmemizi ve bir tablette not almamızı sağlamasıdır (işte böyle başladı). Artık elle veya daha doğrusu parmakla notlar alınabiliyor; klavyenin yardımıyla yazmak yerine elle yazmak çok daha rahatlatıcı. Benim hayalim, moderniteden önce neredeyse her yazarın yaptığı gibi, bir gün her şeyi elle yazmak.

Dolayısıyla teknolojinin sadece kendi kendini yerinden etmek istemesi doğal bir özellik olabilir.

Şimdi geleceğin çoğunlukla geçmişte olduğunu göstereyim.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

TERS YAŞLANMAK: LINDY ETKİSİ

Daha teknik olmanın zamanı geldi, bu yüzden bu aşamada bir ayrım yapmak faydalı olacaktır. Bozulabilir olanı (insanlar, tekil ürünler) bozulmaz olandan, potansiyel olarak çok yıllık olandan ayıralım. Bozulmayan, organik ve kaçınılmaz bir son kullanma tarihine sahip olmayan her şeydir. Bozulabilir olan tipik olarak bir nesnedir, bozulmayan ise bilgilendirici bir yapıya sahiptir. Tek bir araba bozulabilir, ancak bir teknoloji olarak otomobil yaklaşık bir yüzyıl hayatta kalmıştır (ve bir yüzyıl daha hayatta kalması gerektiğini tahmin edeceğiz). İnsanlar ölür, ancak genleri (bir kod) mutlaka ölmez. Fiziksel kitap bozulabilirdir (örneğin, Eski Ahit'in belirli bir kopyası) ancak içerikleri bozulmaz, çünkü başka bir fiziksel kitaba ifade edilebilir.

Fikrimi önce Lübnan lehçesiyle ifade edeyim. Genç ve yaşlı bir insan gördüğünüzde, genç olanın yaşlı olandan daha uzun yaşayacağından emin olabilirsiniz. Dayanıklı bir şey, örneğin bir teknoloji için durum böyle değildir. İki olasılığımız var: ya her ikisinin de aynı ek yaşam beklentisine sahip olması beklenir (olasılık dağılımının *üstel*), ya da yaşlının, göreceli yaşlarına oranla gençten daha uzun bir yaşam beklentisine sahip olması beklenir. Bu durumda, yaşlı seksen ve genç on yaşındaysa, yaşlının gençten sekiz kat daha uzun yaşaması beklenir.

TıklamakBurada Bu tablonun daha büyük bir görüntüsü için.

TABLE 6 • DOMAINS AND COMPARISON OF LIFE EXPECTANCY WHEN WE COMPARE THE "OLD" TO THE "YOUNG"

COMPARATIVE LIFE EXPECTANCY	*DOMAIN*	*PROBABILITY DISTRIBUTION*
The young is expected to live longer than the old.	Perishable: life of humans and other animals	Gaussian (or close, from same type of family)

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Both the young and the old have equivalent life expectancy.	Non-perishable informational: lifetime of species	Exponential
LINDY EFFECT. The old is expected to stay longer than the young in proportion to their age.	Non-perishable informational: life of intellectual production, lifetime of genera	Power law

Şimdi her iki kategoriden birine ait bir şeye bağlı olarak, şunu öneriyorum (sonraki versiyonda Lindy etkisi olarak adlandırılan şeye dayanarak) (Büyük Benoît Mandelbrot tarafından geliştirilmiştir):[2]

Bozulabilir olanlar için, yaşamlarındaki her ek gün, daha kısa *ek yaşam beklentisi. Bozulmayanlar için, her ek gün bir*daha uzun *yaşam beklentisi.*

Yani bir teknoloji ne kadar uzun yaşarsa, o kadar uzun yaşaması beklenebilir. Konuyu açıklayayım (insanlar ilk seferde anlamakta zorluk çekiyor). Diyelim ki bir beyefendi hakkında 40 yaşında olduğuna dair tek bir bilgim var ve ne kadar yaşayacağını tahmin etmek istiyorum. Aktuerya tablolarına bakabilir ve sigorta şirketlerinin kullandığı yaşa göre ayarlanmış yaşam beklentisini bulabilirim. Tablo, daha 44 yılı daha olacağını tahmin edecektir. Gelecek yıl, 41 yaşına girdiğinde (veya eşdeğer olarak, bugün akıl yürütmeyi şu anda 41 yaşında olan başka birine uygularsak), 43 yıldan biraz daha fazla yaşaması gerekecek. Yani geçen her yıl yaşam beklentisini yaklaşık bir yıl azaltıyor (aslında bir yıldan biraz daha az, bu nedenle doğumdaki yaşam beklentisi 80 ise, 80 yaşındaki yaşam beklentisi (sıfır olmayacak, ancak bir on yıl kadar daha sürecek).[3]

Bunun tersi, bozulmayan ürünler için geçerlidir. Burada netlik sağlamak için sayıları basitleştiriyorum. Bir kitap kırk yıldır basılıyorsa, kırk yıl daha basılmasını bekleyebilirim. Ancak, ve asıl fark budur, bir on yıl daha hayatta kalırsa, elli yıl daha basılması beklenir. Bu, basitçe, bir kural olarak, uzun süredir var olan şeylerin neden kişiler gibi "yaşlanmadığını", tersine "yaşlandığını" anlatır. Her yıl nesli tükenmeden geçenler, ek yaşam beklentisini iki katına çıkarır.[4]Bu, bir miktar sağlamlığın göstergesidir. Bir öğenin sağlamlığı, ömrüyle orantılıdır!

Fizikçi Richard Gott, rastgele seçilmiş bir şekilde gözlemlediğimiz her şeyin, tamamen farklı bir akıl yürütme olduğunu belirtmek için tamamen farklı görünen bir mantık uyguladı.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Translated from English to Turkish - www.onlinedoctranslator.com

ne başında ne de sonunda olması muhtemel, büyük olasılıkla ortasında. Argümanı eksik olduğu için eleştirildi. Ancak argümanını test ederek yukarıda ana hatlarını çizdiğim şeyi test etti, bir öğenin beklenen ömrü geçmiş ömrüne orantılıdır. Gott, belirli bir günde, 17 Mayıs 1993'te Broadway gösterilerinin bir listesini yaptı ve şunu öngördü:*en uzun süre devam edenler en uzun süre dayanacak ve tam tersi*. %95 doğrulukla haklı olduğu kanıtlandı. Çocukken hem Büyük Piramidi (elli yedi yüz yıllık) hem de Berlin Duvarı'nı (on iki yıllık) ziyaret etmiş ve birincisinin ikincisinden daha uzun süre dayanacağını doğru bir şekilde tahmin etmişti.

Yaşam beklentisinin orantılılığı açıkça test edilmek zorunda değildir; bu, uzun ömürdeki "kazanan her şeyi alır" etkilerinin doğrudan sonucudur.

Bu fikri sunduğumda genellikle iki hata yapılır: İnsanlar olasılık kavramlarını kavramakta zorluk çekerler, özellikle de internette çok fazla zaman geçirdiklerinde (internetin kafalarını karıştırmasına ihtiyaç duymazlar; doğal olarak olasılık konusunda zorluk çekeriz). İlk hata genellikle şu anda etkisiz ve ölmekte olduğunu gördüğümüz bir teknolojinin karşı örneğinin sunulması şeklinde olur, örneğin, sabit telefon hatları, basılı gazeteler ve vergi amaçlı kağıt makbuzları içeren dolaplar. Bu argümanlar öfkeyle gelir çünkü birçok neomaniak benim görüşümden rahatsız olur. Ancak benim argümanım*Her* teknoloji hakkında değil, sadece olasılıksal olarak türetilmiş bir ortalama olan yaşam beklentisi hakkında. Kırk yaşında birinin son evre pankreas kanseri olduğunu biliyorsam, koşulsuz sigorta tablolarını kullanarak yaşam beklentisini artık tahmin etmeyeceğim; yaş grubundaki kansersiz diğerleri gibi, kırk dört yıl daha yaşayacağını düşünmek bir hata olur. Aynı şekilde birisi (bir teknoloji gurusu) fikrimi, şu anda yaklaşık yirmi yaşından küçük olan World Wide Web'in,*sadece* yirmi tane daha var—bu, her durumda değil, ortalama olarak işe yaraması gereken gürültülü bir tahmincidir. Ancak genel olarak, teknoloji ne kadar eski olursa, sadece daha uzun süre dayanması beklenmez, aynı zamanda böyle bir şeye daha fazla kesinlik katabilirim ifade.[5]

Şu prensibi hatırlayın: Ben bunu söylemiyorum*Tümü*teknolojiler yaşlanmaz, sadece yaşlanmaya meyilli olan teknolojiler artık ölüdür.

İkinci hata, "genç" bir teknolojiyi benimseyerek "genç" davranılacağına inanmaktır, bu da hem mantıksal bir hata hem de zihinsel bir önyargıyı ortaya çıkarır. Bu, nesiller arası katkıların gücünün tersine dönmesine yol açar,

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

yeni nesillerin eski nesillere katkısının yanılsamasını üreterek -istatistiksel olarak, "gençler" neredeyse hiçbir şey yapmıyor. Bu hata birçok kişi tarafından yapıldı, ancak en son öfkeli bir "fütürist" danışman gördüm, teknolojiye atılmayan insanları "yaşlı düşünmekle" suçluyordu (aslında benden yaşlı ve tanıdığım çoğu teknoloji manyağı gibi, hasta ve armut biçimli görünüyor ve çenesiyle boynu arasında tanımlanmamış bir geçiş var). Tarihsel şeyleri sevmekle neden özellikle "yaşlı" davranıldığını anlamadım. Dolayısıyla klasikleri ("daha yaşlı") sevmekle, "daha genç" ortaçağ temalarıyla ilgileniyor olsaydım olduğundan daha "yaşlı" davranıyor olurdum. Bu, inek eti yiyerek ineğe dönüşeceğinize inanmaya benzer bir hatadır. Aslında yemekten çıkarım yapmaktan daha kötü bir yanılgıdır: bir teknoloji, fiziksel olmaktan çok bilgilendirici olduğundan, insanlar gibi organik olarak yaşlanmaz, en azından zorunlu olarak öyle değildir. Tekerlek, yozlaşmayı deneyimleme anlamında "yaşlı" değildir.

Belirli bir kalabalık davranışına bağlı olan bu "genç" ve "yaşlı" fikri daha da tehlikelidir. İddiaya göre, Web'deki önceden paketlenmiş 18 dakikalık abartılı dersleri izlemeyenler, bunu yapan ve geleceğin anahtarının sözde kendilerinde yattığı ergenlik ve yirmili yaşlardaki insanlara dikkat etselerdi, farklı düşünürlerdi. Gençlerden çok fazla ilerleme gelir çünkü sistemden göreceli olarak özgürdürler ve yaşlı insanların hayatta sıkışıp kaldıklarında kaybettikleri harekete geçme cesaretine sahiptirler. Ancak kırılgan fikirler önerenler tam da gençler, genç oldukları için değil, çoğu deneyimsiz fikir kırılgan olduğu için. Ve tabii ki, "fütüristik" fikirler satan biri geçmişin değerini satarak çok para kazanamaz! Yeni teknolojiyi abartmak daha kolaydır.

Zürih'ten Paul Doolan'dan ilginç bir mektup aldım. Yirmi birinci yüzyılda hangi becerilere ihtiyaç duyulacağını bilmediğimiz için çocuklara yirmi birinci yüzyıl becerilerini nasıl öğretebileceğimizi merak ediyordu. — Karl Popper'ın tarihselcilik hatası olarak adlandırdığı büyük sorunun zarif bir uygulamasını buldu. Etkili bir şekilde cevabım, klasikleri okumalarını sağlamak olurdu. Gelecek geçmiştedir. Aslında bir

Bu konuda bir Arap atasözü şöyle der:*geçmişi olmayanın geleceği yoktur*.[6]

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

BİRKAÇ ZİHİNSEL ÖNYARGI

Şimdi bir uygulama sunuyorum*rastgelelik tarafından aldatılmış*Etkisi. Bilginin kötü bir özelliği vardır: başarısızlıkları gizler. Birçok insan, borsada zengin olan ve sokağın karşısına büyük bir malikane inşa eden birinin başarı hikayelerini duyduktan sonra, diyelim ki, finans piyasalarına çekilmiştir; ancak başarısızlıklar gömüldüğü ve biz bunları duymadığımız için, yatırımcılar başarı şanslarını abartmaya yönlendirilir. Aynısı roman yazımı için de geçerlidir: Artık tamamen basımı tükenmiş olan harika romanları görmeyiz, sadece iyi iş yapan romanların iyi yazılmış olması (bu ne anlama gelirse gelsin) nedeniyle, iyi yazılmış olanın iyi iş çıkaracağını düşünürüz. Bu yüzden gerekli olanı ve nedensel olanı karıştırırız: hayatta kalan tüm teknolojilerin bazı bariz faydaları olduğu için, bariz faydalar sunan tüm teknolojilerin hayatta kalacağına inanmaya yönlendiririliriz. Hangi aşılmaz özelliğin hayatta kalmaya yardımcı olabileceği tartışmasını Empedokles'in köpeği bölümüne bırakacağım. Ancak burada, insanların bazı teknolojilerin "gücüne" ve dünyayı yönetme yeteneğine inanmalarına neden olan zihinsel önyargıya dikkat edin.

Teknolojinin aşırı abartılmasına neden olan bir diğer zihinsel önyargı, statikleri değil, değişimi fark etmemizden kaynaklanır. Psikologlar Daniel Kahneman ve Amos Tversky tarafından keşfedilen klasik örnek, servete uygulanır. (İkili, beyinlerimizin asgari çabayı sevdiği ve bu şekilde tuzağa düştüğü fikrini geliştirdiler ve rastgele sonuçların algılanması ve belirsizlik altında karar alma açısından insan önyargılarını kataloglama ve haritalama geleneğine öncülük ettiler.) Birine "10.000 dolar kaybettiğinizi" söylerseniz, "785.000 dolar olan portföy değeriniz artık 775.000 dolar" dediğinizde olduğundan çok daha fazla üzülecektir. Beyinlerimiz kısayollara karşı bir yatkınlığa sahiptir ve değişimi fark etmek (ve depolamak) tüm kaydı fark etmekten daha kolaydır. Daha az bellek depolaması gerektirir. Bu psikolojik sezgisel yöntem (genellikle farkında olmadan çalışır), toplam yerine değişim hatası, görsel olan konularda bile oldukça yaygındır.

Büyük rol oynayan ama değişmeyen şeylerden daha çok neyin değiştiğini ve değiştiğini fark ederiz. Cep telefonlarından daha çok suya güveniriz ama su değişmediği ve cep telefonları değiştiği için, cep telefonlarının

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

telefonlar, yaptıklarından daha büyük bir rol oynuyor. İkincisi, yeni nesiller teknoloji konusunda daha agresif oldukları için, daha fazla şey denediklerini fark ediyoruz, ancak bu uygulamaların genellikle kalıcı olmadığını görmezden geliyoruz. Çoğu "yenilik" başarısızlıktır, tıpkı çoğu kitabın başarısız olması gibi, bu da kimseyi denemekten alıkoymamalıdır.

Neomania ve Koşu Bandı Etkileri

İki yıllık Japon arabanızla otoyolda giderken aynı marka, son model, belirgin şekilde farklı görünen bir araç tarafından geçiliyorsunuz. Ve belirgin şekilde daha iyi. Belirgin şekilde daha iyi mi? Tampon biraz daha büyük ve stop lambaları daha geniş. Birkaç yüzde puanından daha az bir çeşitliliği temsil eden bu kozmetik detaylar (ve belki de bazı gizli teknik iyileştirmeler) dışında, araba aynı görünüyor, ancak sadece bakarak anlayamıyorsunuz. Sadece ışıkları görüyorsunuz ve bir yükseltmeye ihtiyacınız olduğunu hissediyorsunuz. Ve yükseltme, arabanızı sattıktan sonra size yeni bir aracın fiyatının yaklaşık üçte birine mal olacak - tüm bunlar küçük, çoğunlukla kozmetik değişikliklerle motive ediliyor. Ancak araba değiştirmek, bilgisayar değiştirmeye kıyasla küçük bir maliyettir - eski bir bilgisayarın kurtarma değeri çok önemsizdir.

Apple Mac bilgisayar kullanıyorsunuz. Bir hafta önce yeni bir sürüm satın aldınız. Uçakta yanınızdaki kişi çantasından eski bir sürüm çıkardı. Sizinkine çok benziyor ama çok kalitesiz görünüyor. Daha kalın ve çok daha az zarif bir ekranı var. Ama eskiden aynı modele sahip olduğunuz ve bundan heyecan duyduğunuz günleri unutuyorsunuz.

Aynısı bir cep telefonu için de geçerli: eski, daha büyük modelleri taşıyanlara bakarsınız. Ancak birkaç yıl önce bunları küçük ve gösterişli olarak düşünürdünüz.

Bu yüzden çok sayıda teknolojik ve modern ürünle - kayaklar, arabalar, bilgisayarlar, bilgisayar programları - ortak noktalardan ziyade sürümler arasındaki farklılıkları fark ettiğimiz anlaşılıyor. Hatta sahip olduklarımızdan bile hızla yoruluyoruz, sürekli olarak 2.0 sürümlerini ve benzer yinelemeleri arıyoruz. Ve bundan sonra, bir başka "geliştirilmiş" reenkarnasyon. Özellikle daha yeni şeylerle karşılaştırıldığında, sonunda yeniliklerini kaybedecek yeni şeyler satın alma dürtülerine*koşu bandının etkileri*Okuyucunun görebileceği gibi, ortaya çıkıyorlar

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Önceki bölümde bahsi geçen varyasyonların belirginliğiyle ilgili olanla aynı önyargı üretecinden: farklılıkları fark ederiz ve bazı öğelerden ve bazı mal sınıflarından memnun olmayız. Bu koşu bandı etkisi, Danny Kahneman ve meslektaşları tarafından hedonik durumlar olarak adlandırdıkları şeyin psikolojisini incelediklerinde araştırılmıştır. İnsanlar yeni bir öğe edinir, hisseder*daha memnun*başlangıçtaki bir artıştan sonra, hızla refahlarının temel seviyesine geri dönerler. Yani, "yükselttiğinizde", bir memnuniyet artışı hissedersiniz*değişiklikler*teknolojide. Ama sonra alışıyorsun ve onu aramaya başlıyorsun*yeni*yeni bir şey.

Ama klasik sanat, eski mobilyalar, teknolojik kategorisine koymadığımız her şeyle aynı koşu bandındaki tekno-hoşnutsuzluğu yaşamıyor gibi görünüyoruz. Evinizin aynı odasında bir yağlıboya tablonuz ve düz ekran televizyonunuz olabilir. Yağlıboya tablo, yaklaşık bir asır önce yapılmış, Flanders'ın karanlık ve uğursuz gökyüzü, görkemli ağaçlar ve ilham vermeyen ama sakinleştirici bir kırsal sahne ile klasik bir Flaman sahnesinin taklididir. Yağlıboya tabloyu yenilemek için istekli olmadığınızdan oldukça eminim ama yakında düz ekran televizyonunuz bir böbrek vakfının yerel bölümüne bağışlanacak.

Yemekler için de aynı şey geçerli—on dokuzuncu yüzyıl yemek geleneklerini taklit etmeye çalıştığımızı hatırlayın. Dolayısıyla, meseleleri optimize etmeye çalışmadığımız en azından bir başka alan daha var.

Bu satırları ilk başta elle, deneyimli bir dolma kalem kullanarak yazıyorum. Kalemlerimin durumuyla ilgilenmiyorum. Birçoğu on yılları aşacak kadar eski; bunlardan biri (en iyisi) en az otuz yıldır bende. Kağıttaki küçük değişikliklere de kafayı takmıyorum. Erken çocukluğumdan beri neredeyse hiç değişmemiş Clairefontaine kağıt ve defterleri kullanmayı tercih ediyorum; kaliteleri düşmüş olsa bile.

Ama yazılarımı elektronik forma aktarmaya gelince, Mac bilgisayarımın bu iş için en iyi araç olmayabileceği konusunda endişeleniyorum. Bir yerden yeni sürümün daha uzun ömürlü bir pile sahip olduğunu duydum ve bir sonraki dürtüsel satın alma dönemimde yakında yükseltmeyi planlıyorum.

Burada, teknolojik ve gerçek alanlardaki öğeleri algılama biçimimizde garip bir tutarsızlık olduğunu unutmayın. Bir uçakta, bir iş adamının yanında oturup, e-okuyucuda iş adamlarının okuduğu sıradan çöpleri okuduğumda, söz konusu iş adamı, iki öğeyi karşılaştırarak kitabımı kullanmamı küçümsemekten kendini alamıyor. İddiaya göre, bir e-okuyucu daha "etkin". Söz konusu iş adamının varsaydığı gibi, kitabın özünü iletiyor.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

bilgi, ancak daha rahat bir şekilde, çünkü cihazında bir kütüphane taşıyabilir ve golf gezileri arasındaki zamanını "optimize edebilir". E-okuyucular ile fiziksel kitaplar arasındaki koku, doku, boyut (kitaplar üç boyutludur), renk, sayfa değiştirme yeteneği, bir nesnenin bilgisayar ekranına kıyasla fizikselliği ve açıklanamayan keyif farklılıklarına neden olan gizli özellikler gibi büyük farklardan hiç kimsenin bahsettiğini duymadım. Tartışmanın odak noktası ortak noktalar olacak (bu harika cihazın bir kitaba ne kadar yakın olduğu). Yine de kendi e-okuyucu versiyonunu başka bir e-okuyucuyla karşılaştırdığında, her zaman küçük farklara odaklanacaktır. Tıpkı Lübnanlıların Suriyelilerle karşılaştığında, kendi Levanten lehçelerindeki küçük farklılıklara odaklanmaları gibi, ancak Lübnanlılar İtalyanlarla karşılaştığında, benzerliklere odaklanıyorlar.

Bu tür öğeleri kategorilere koymaya yardımcı olan bir buluşsal yöntem olabilir. İlk olarak, elektronik açma-kapama düğmesi. Uçuş görevlisi tarafından azarlanmadan önce kapatmam gereken bir "kapalı" veya "açık" düğmesi olan her şey zorunlu olarak bir kategoride olacaktır (ancak tam tersi değil, çünkü açma-kapama düğmesi olmayan birçok öğe neomaniye yatkın olacaktır). Bu öğeler için, görevli neomanisiyle varyasyonlara odaklanıyorum. Ancak zanaatkar -diğer kategori- ile endüstriyel arasındaki farkı düşünün. Zanaatkar olan şey, içine aşılanmış üreticinin sevgisini taşır ve tatmin etme eğilimindedir -elektronikte karşılaştığımız o rahatsız edici eksiklik izlenimine sahip olmayız.

Teknolojik olan her şeyin kırılgan olması da öyle olur. Bir zanaatkar tarafından yapılan ürünler daha az koşu bandı etkisi yaratır. Ve bir miktar kırılganlığa karşı olma eğilimindedirler - zanaatkar ayakkabılarımın rahat hale gelmesinin aylar aldığını hatırlayın. Açma-kapama düğmesi olan ürünlerin böyle bir kurtarıcı kırılganlığa karşı olma eğilimi yoktur.

Ama ne yazık ki bazı şeylerin biraz daha kırılgan olmasını isteriz; bu da bizi mimariye getiriyor.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

MİMARLIK VE GERİ DÖNÜŞÜLEMEYEN NEOMANI

Neomaninin bileşik bir biçimini üreten mimarlar arasında bir evrimsel savaş var. Modernistik—ve işlevsel—mimarinin sorunu, fiziksel olarak kırılacak kadar kırılgan olmamasıdır, bu yüzden bu binalar sadece bilincimizi işkenceye uğratmak için dışarı çıkarlar—kırılganlıklarına yaslanarak kehanet güçlerinizi kullanamazsınız.

Bu arada, şehir planlaması, yukarıdan aşağıya etki olarak adlandırılan şeyin temel özelliğini ortaya koyar: yukarıdan aşağıya genellikle geri döndürülemez olduğundan, hatalar kalıcı olma eğilimindedir, oysa aşağıdan yukarıya kademeli ve artımlı bir süreçtir, yaratma ve yıkım yol boyunca gerçekleşir, ancak muhtemelen pozitif bir eğimle.

Ayrıca, şehirler veya bireysel evler olsun, doğal bir şekilde büyüyen şeyler fraktal bir niteliğe sahiptir. Canlı olan her şey gibi, akciğerler veya ağaçlar gibi tüm organizmalar, kendi kendine yönlendirilen ancak evcilleştirilmiş bir rastgelelik biçiminde büyür. Fraktal nedir? Mandelbrot'un içgörüsünü hatırlayın Bölüm 3 : "fraktal" hem engebeliliği hem de şeylerde bir tür öz-benzerliği gerektirir (Mandelbrot "öz-yakınlığı" tercih etti), örneğin küçük ağaçlar gibi görünen dallara yayılan ağaçlar ve bütünün hafifçe değiştirilmiş ama tanınabilir bir versiyonu gibi görünen daha küçük ve daha küçük dallar. Bu fraktallar, iç içe geçmiş desenlerin tekrarına ilişkin az sayıda kurala dayalı olarak belirli bir ayrıntı zenginliğini teşvik eder. Fraktal biraz engebelilik gerektirir, ancak çılgınlığında bir yöntem olan bir engebelilik. Doğadaki her şey fraktal, engebeli ve ayrıntı bakımından zengindir, ancak belirli bir desene sahiptir. Buna karşılık, pürüzsüz olan, okulda incelediğimiz Öklid geometrisi sınıfına aittir, bu zenginlik katmanını kaybeden basitleştirilmiş şekiller.

Ne yazık ki çağdaş mimari, tuhaf görünmeye çalıştığında bile pürüzsüzdür. Yukarıdan aşağıya olan genellikle kırışıksızdır (yani fraktal değildir) ve ölü hissettirir.

Bazen modernizm doğalcı bir dönüş yapabilir, sonra da kendi yolunda durabilir. Gaudi'nin Barselona'daki yirminci yüzyılın başlarından kalma binaları doğadan ve zengin mimariden (Barok ve Mağribi) esinlenmiştir. Orada kira kontrollü bir daireyi ziyaret etmeyi başardım: gelişmiş bir

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

zengin, engebeli detaylara sahip mağara. Önceki hayatımda orada olduğuma ikna olmuştum. Detay zenginliği, ironik bir şekilde, iç huzura yol açar. Yine de Gaudi'nin fikri, modernizmi doğal olmayan ve naif versiyonlarıyla tanıtmak dışında hiçbir yere varamadı: daha sonraki modernist yapılar pürüzsüzdür ve fraktal engebelerden tamamen arındırılmıştır.

Ağaçlara bakarak yazmayı da severim ve mümkünse eğrelti otlu vahşi, evcilleştirilmemiş bahçelere. Ancak keskin köşeleri, Öklid açıları ve net şekilleri olan beyaz duvarlar beni zorlar. Ve bir kez inşa edildiklerinde, onlardan kurtulmanın bir yolu yoktur. II. Dünya Savaşı'ndan bu yana inşa edilen hemen hemen her şeyin doğal olmayan bir pürüzsüzlüğü vardır.

Bazıları için bu binalar estetik zarardan daha fazlasına bile sebep oluyor; birçok Rumen diktatör Nicolae Ceausescu'nun geleneksel köyleri yıkıp yerine modern gökdelenler inşa etmesinden dolayı öfkeli. Neomania ve diktatörlük patlayıcı bir kombinasyon. Fransa'da bazıları göçmen isyanlarından konut projelerinin modern mimarisini sorumlu tutuyor. Gazeteci Christopher Caldwell'in doğal olmayan yaşam koşulları hakkında yazdığı gibi: "Le Corbusier evlere 'yaşam makineleri' diyordu. Fransa'nın konut projeleri, artık bildiğimiz gibi, yabancılaşma makineleri haline geldi."

New York'lu kentsel aktivist Jane Jacobs, mimari ve şehir planlamasında neomaniye karşı politik bir direniş sergileyen kahramanca bir duruş sergiledi; modernist rüya, Haussmann'dan daha büyük bir suç işleyerek, apartmanları yıkıp geniş yollar ve otoyollar inşa ederek New York'u geliştirmek isteyen Robert Moses tarafından yürütülüyordu.Bölüm 7 , on dokuzuncu yüzyılda "Büyük Bulvarlar" için yer açmak amacıyla Paris'in tüm mahallelerini ortadan kaldırdı. Jacobs, sokak seviyesinde yürütülen kentsel yaşam deneyimini bozan yüksek binalara karşı durdu. Dahası, Robert Moses ile olan bağı otoyolla ilgilidir, çünkü bu seyahat motorları şehrin hayatını emer - ona göre bir şehir yayalara adanmalıdır. Yine, makine-organizma ikilemi var: ona göre şehir bir organizmadır, Moses içinse geliştirilmesi gereken bir makinedir. Gerçekten de Moses, West Village'ı yerle bir etmeyi planlamıştı; Manhattan'ın en güzel mahallesi olan bu mahallenin neredeyse bozulmadan kalmasının sebebi onun dilekçeleri ve bitmek bilmeyen direnişidir. Moses'a biraz kredi vermek isteyebilirsiniz, çünkü tüm projeleri kötü niyetli olmamıştır - bazıları faydalı olabilir, örneğin otoyollar sayesinde orta sınıfın erişebildiği parklar ve plajlar gibi.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Belediye mülkleri tartışmasını hatırlayın - bunlar daha büyük bir şeye dönüşmez çünkü sorunlar ölçeklendikçe daha soyut hale gelir ve soyutluk insan doğasının düzgün bir şekilde yönetebileceği bir şey değildir. Aynı ilkenin kentsel yaşam için de geçerli olması gerekir: mahalleler köylerdir ve köy olarak kalmaları gerekir.

Geçtiğimiz günlerde Londra'da bir trafik sıkışıklığına yakalandım. Duyduğuma göre, seyahat hızı bir buçuk asır öncesine eşitmiş, hatta daha da yavaşmış. Londra'yı bir uçtan diğer uca geçmem neredeyse iki saatimi aldı. (Polonyalı) şoförle sohbet konularını bitirirken Haussmann'ın haklı olup olmadığını ve Haussmann'ın mahalleleri yerle bir edip dolaşımı kolaylaştırmak için geniş ana arterleri temizlemesinin Londra için daha iyi olup olmayacağını merak ettim. Ta ki Londra'da diğer şehirlere kıyasla bu kadar çok trafik varsa, bunun insanların orada olmak istemesinden kaynaklandığını ve orada olmanın maliyeti aştığını fark edene kadar. Londra'daki sakinlerin üçte birinden fazlası yabancı doğumlu ve göçmenlere ek olarak, gezegendeki en yüksek gelirli bireylerin çoğu başlangıç pied-à-terre'lerini Londra'nın merkezinde buluyor. Bu geniş caddelerin ve egemen bir devletin olmamasının cazibesinin bir parçası olması mümkün olabilir. Hiç kimse Brasilia'da bir pied-à-terre satın almaz; bu şehir, sıfırdan bir harita üzerinde inşa edilmiş, kusursuz bir şehirdir.

Ayrıca kontrol ettim ve Paris'in bugün en pahalı semtlerinin (örneğin Altıncı Bölge veya Île Saint-Louis) 19. yüzyıldaki yenileyiciler tarafından dokunulmadan bırakılanlar olduğunu gördüm.

Son olarak, teleolojik tasarıma karşı en iyi argüman şudur. İnşa edildikten sonra bile binalar, sanki yavaşça evrimleşmeleri ve dinamik çevre tarafından ele geçirilmeleri gerekiyormuş gibi mutasyon geçirmeye devam ederler: Renklerini, şekillerini, pencerelerini ve karakterlerini değiştirirler. Kitabında*Binalar Nasıl Öğrenir?* Stewart Brand, binaların sanki tanınmaz şekillere dönüşmeleri gerekiyormuş gibi zaman içinde nasıl değiştiğini resimlerle gösteriyor; ilginçtir ki binalar inşa edildiklerinde, gelecekte yapılabilecek değişikliklerin opsiyonelliğini hesaba katmıyorlar.

Duvardan Duvara Pencereler

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Mimari modernizm hakkında önerdiğim şüphecilik koşulsuz değil. Çoğu doğal olmayan stres getirse de bazı unsurlar kesin bir iyileştirme. Örneğin, kırsal bir ortamda yerden tavana pencereler bizi doğaya maruz bırakıyor—burada yine teknoloji kendini (kelimenin tam anlamıyla) görünmez kılıyor. Geçmişte, pencerelerin boyutu termal düşüncelerle belirleniyordu çünkü yalıtım mümkün değildi—ısı pencerelerden oldukça hızlı kaçıyordu. Günümüzün malzemeleri bu tür kısıtlamalardan kaçınmamızı sağlıyor. Dahası, Fransız mimarisinin çoğu, Devrim'den sonra pencere ve kapılara konulan vergiye bir yanıttı, bu nedenle birçok binada çok az sayıda pencere var.

Tıpkı araziyi hissetmemizi sağlayan müdahalesiz ayakkabılar gibi, modern teknoloji bazılarımızın bu eğilimi tersine çevirmesine izin veriyor, Oswald Spengler'in ifade ettiği gibi, medeniyet bitkilerden taşa, yani fraktaldan Öklid'e geçiyor. Şimdi pürüzsüz taştan zengin fraktala ve doğaya geri dönüyoruz. Benoît Mandelbrot ağaçlara bakan bir pencerenin önünde şöyle yazmıştı: fraktal estetiği o kadar çok arzuluyordu ki alternatifi düşünülemezdi. Şimdi modern teknoloji doğayla bütünleşmemizi sağlıyor ve küçük bir pencere yerine, tüm bir duvar şeffaf olabilir ve yemyeşil ve yoğun ormanlık alanlara bakabilir.

Metreye çevirme

Devletlerin neomanisine bir örnek: metrikleştirme kampanyası, yani verimlilik gerekçesiyle "arkaik" olanların yerine metrik sistemin kullanılması - "mantıklı". Mantık kusursuz olabilir (elbette daha iyi, daha az saf bir mantıkla değiştirilene kadar, burada yapacağım bir girişim). Bu çabada rasyonalizm ve ampirizm arasındaki kama bakalım.

Jane Jacobs'a benzer bir adam olan Warwick Cairns, Britanya'daki pazar çiftçilerinin muzları pound ile satmaya devam etmelerine izin vermek için mahkemelerde mücadele ediyor ve daha "rasyonel" kilogram kullanımına direndikleri için benzer meseleler. Metrifikasyon fikri, kış aylarının adlarını değiştirmeyi içeren ütopik ruh halinin bir parçası olarak Fransız Devrimi'nden doğmuştur.*Nivose, Pluviose, Ventose*, hava durumunu tanımlayan, ondalık zamanı olan, on günlük haftalar ve benzeri safça rasyonel konular. Neyse ki

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Zamanı değiştirme projesi başarısız oldu. Ancak, tekrarlanan başarısızlıklardan sonra, metrik sistem orada uygulandı - ancak eski sistem Amerika Birleşik Devletleri ve İngiltere'de inatçı kaldı. Bağımsızlığından on iki yıl sonra, 1832'de Yunanistan'ı ziyaret eden Fransız yazar Edmond About, köylülerin metrik sistemle nasıl mücadele ettiğini, çünkü bunun kendileri için tamamen doğal olmadığını ve bunun yerine Osmanlı standartlarına bağlı kaldıklarını bildiriyor. (Benzer şekilde, Arap alfabesinin, kelimeler gibi seslendirilen kolay ezberlenebilir eski Sami dizisinden, ABJAD, HAWWAZ, mantıksal dizi ABT-TH'ye "modernizasyonu", alfabelerini ezberleme yeteneği olmayan bir Arap konuşanlar nesli yarattı.)

Ancak çok az kişi doğal olarak doğan ağırlıkların bir mantığı olduğunu fark eder: feet, mil, pound, inç, furlong, stone (Britanya'da) kullanırız çünkü bunlar oldukça sezgiseldir ve bunları asgari düzeyde bilişsel çaba harcayarak kullanabiliriz - ve tüm kültürlerin günlük hayata bazı fiziksel karşılıkları olan benzer ölçümleri var gibi görünüyor. Bir metre hiçbir şeye uymaz; bir ayak uyar. "Otuz feet"in anlamını asgari düzeyde çabayla hayal edebiliyorum. Bir mil, Latince'den *milia geçişi,* bin adımdır. Aynı şekilde bir taş (14 pound) ... bir taşa karşılık gelir. Bir inç (veya *kabarık*) bir başparmağa karşılık gelir. Bir furlong, nefessiz kalmadan önce koşabileceğiniz mesafedir. Bir pound, *terazi,* elinizde tuttuğunuzu hayal edebileceğiniz şeydir. Thales'in hikayesinden hatırlayın Bölüm 12 kullandığımız *teken* veya *şekel:* bunlar Kenan-Sami dillerinde "ağırlık" anlamına gelir, pound'a benzer fiziksel bir çağrışımla. Bu birimlerin atalardan kalma bir ortamda nasıl ortaya çıktığına dair belirli bir rastgelelik yoktur ve dijital sistemin kendisi on parmağa karşılık gelir.

Ben bu satırları yazarken, her gün akşam yemeğinde 200 gram iyi pişmiş et ve 200 santilitre kırmızı şarap yiyen (sağlığı için en uygun miktar) tipte bir Avrupa Birliği görevlisinin, üye ülkelerin kırsal kesimlerine kadar metrik sistemin "etkinliğini" yaymak için planlar yaptığına şüphe yok.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

BİLİMİN GAZETECİLİĞE DÖNÜŞTÜRÜLMESİ

Yani, kırılganlık ve sağlamlık ölçütlerini bilginin işlenmesine uygulayabiliriz; bu bağlamda kırılgan olan, teknoloji gibi, zaman testinden geçemeyen şeydir. Bu nedenle, en iyi filtreleme kuralı, kitapların ve bilimsel makalelerin yaşını hesaba katmaktır. Bir yıllık kitaplar genellikle okunmaya değmez (çok düşük bir ihtimalle "hayatta kalma" niteliklerine sahip olurlar), ne kadar abartılmış ve ne kadar "dünyayı sarsıcı" görünürlerse görünsünler. Bu yüzden ne okuyacağımı seçerken bir rehber olarak Lindy etkisini takip ediyorum: on yıldır var olan kitaplar on yıl daha var olacak; iki bin yıldır var olan kitaplar epey bir süre var olmalı, vb. Birçok kişi bu noktayı anlıyor ancak akademik çalışmalara uygulamıyor; bu da modern uygulamasının çoğunda gazetecilikten pek de farklı değil (ara sıra özgün üretimler hariç). Akademik çalışmalar, ilgi çekme odaklı olmaları nedeniyle, kolaylıkla Lindy etkilerine maruz kalabilirler: Yayımlandıkları dönemde ne kadar abartılmış olurlarsa olsunlar, sadece gürültüden ibaret olan yüz binlerce makaleyi düşünün.

Bilimsel bir sonucun veya yeni bir "yeniliğin" bir atılım olup olmadığına karar vermedeki sorun, yani gürültünün tersi, fikrin tüm yönlerini görmek gerektiğidir ve her zaman zamanın ve sadece zamanın dağıtabileceği bir miktar opaklık vardır. Kanser araştırmalarını bir şahin gibi izleyen birçok insan gibi ben de aşağıdakilere kandım. Bir noktada, gördüğümüz gibi, Judah Folkman'ın çalışmaları hakkında büyük bir heyecan vardı.Bölüm 15 , kan akışını keserek kanseri tedavi edebileceğine inanıyordu (tümörler beslenmeye ihtiyaç duyar ve yeni kan damarları oluşturma eğilimindedir, buna denir)*yeni damarlanma*). Fikir kağıt üzerinde kusursuz görünüyordu, ancak yaklaşık on beş yıl sonra, elde ettiğimiz tek önemli sonucun tamamen kanserin dışında, makula dejenerasyonunun hafifletilmesinde olduğu ortaya çıktı.

Aynı şekilde, ilk bakışta ilgi çekici olmayan, fark edilmeyen sonuçlar, yıllar sonra çığır açıcı gelişmelere dönüşebiliyor.

Yani zaman, tüm bu abartılmış işleri çöp kutularına hapsederek gürültü temizleyicisi olarak hareket edebilir. Bazı kuruluşlar bu tür bilimsel

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Üretimi ucuz bir seyirci sporuna dönüştürerek, örneğin rektal onkoloji veya benzeri bir alt-alt uzmanlık alanındaki “en popüler on makalenin” sıralanmasını sağladı.

Bilimsel sonuçları bilim insanlarıyla değiştirirsek, genellikle aynı neomaniak abartıyı elde ederiz. "Kırk yaş altı" gelecek vaat eden bir bilim insanına ödül verme hastalığı var, ekonomi, matematik, finans vb.'yi etkileyen bir hastalık. Matematik biraz özeldir çünkü sonuçlarının değeri hemen görülebilir - bu yüzden eleştiriyi atlıyorum. Edebiyat, finans ve ekonomi gibi aşina olduğum alanlardan, kırk yaş altındakilere verilen ödüllerin değerin en iyi ters göstergesi olduğunu hemen hemen kesin olarak söyleyebilirim (tıpkı tüccarların, potansiyelleri için abartılan ve dergilerin kapağında veya kitaplarda "en iyi" olarak adlandırılan şirketlere olan inancına -iyi test edilmiş- çok benzer şekilde*İyi ila Harika*(Performansları düşük olmak üzeredir ve hisse senetlerini açığa satarak anormal bir kar elde edilebilir). Bu ödüllerin en kötü etkisi, onları alamayanları cezalandırmak ve alanı atletik bir yarışmaya dönüştürerek değersizleştirmektir.

Bir ödülümüz varsa, bu "yüzden fazla" olmalı: Jules Regnault adlı bir kişinin katkısını doğrulamak neredeyse yüz kırk yıl sürdü. Jules Regnault, isteğe bağlılığı keşfeden ve bunu matematiksel olarak haritalayan kişidir. Felsefe taşı olarak adlandırdığımız şeyle birlikte. Tüm bu zaman boyunca eseri belirsizliğini korudu.

Şimdi eğer bilimin ne kadar gürültülü olabileceğine dair görüşüme ikna olmak istiyorsanız, lisede veya üniversitede ilgiyle okuduğunuz herhangi bir ilkokul ders kitabını alın - herhangi bir disiplinde. Rastgele bir bölümünü açın ve fikrin hala geçerli olup olmadığına bakın. Sıkıcı ama hala geçerli olma ihtimali var - ya da sıkıcı değil ama hala geçerli. Ünlü 1215 Magna Carta (İngiliz tarihi), Sezar'ın Galya savaşları (Roma tarihi), Stoacı okulunun tarihi sunumu (felsefe), kuantum mekaniğine giriş (fizik) veya kedi ve köpeklerin genetik ağaçları (biyoloji) olabilir.

Şimdi beş yıl önce gerçekleşen, ilgili konu hakkında rastgele bir konferansın tutanaklarını edinmeye çalışın. Muhtemelen beş yıllık bir gazeteden farklı hissettirmeyecektir, hatta belki daha az ilgi çekici olacaktır. Bu yüzden çığır açan konferanslara katılmak, istatistiksel olarak konuşursak, küçük bir getirisi olan vasat bir piyango bileti satın almak kadar zaman kaybı olabilir. Makalenin beş yıl içinde alakalı ve ilgi çekici olma olasılığı on binde birden daha iyi değildir. Bilimin kırılganlığı!

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Lise öğretmeni veya başarısız bir üniversite profesörünün sohbeti bile, neomania ile daha az bozulmuş, son akademik makaleden daha değerli olabilir. Felsefedeki en iyi sohbetlerim, konuyu seven ancak bu konuda makaleler yazarak kariyer yapmak istemeyen Fransız lise öğretmenleriyle olmuştur (Fransa'da lise son sınıfta felsefe öğretiyorlar). Herhangi bir disiplindeki amatörler, onlarla bağlantı kurabilirseniz en iyisidir. Amatörlerin aksine, kariyer profesyonelleri fahişelerin neleri sevmesi gerektiğini bilmelidir.

Elbette burada ve orada bir mücevhere rastlayacak kadar şanslı olabilirsiniz, ancak genel olarak, en iyi ihtimalle, bir akademisyenle sohbet, tesisatçıların sohbeti gibi olur, en kötü ihtimalle de bir kapıcının en kötü dedikodu türünü yayması gibi: ilginç olmayan insanlar (diğer akademisyenler) hakkında dedikodu, küçük sohbet. Doğru, en iyi bilim insanlarının sohbeti bazen büyüleyici olabilir, bilgiyi toplayan ve alanın tüm küçük parçaları birbirine yapıştırıldığında konuyu gezmenin zahmetsiz olduğu kişiler. Ancak bu insanlar şu anda bu gezegende çok nadirdir.

Bu bölümü şu anekdotla tamamlıyorum. Öğrencilerimden biri (ana dalı ekonomi olan) bana ne okuyacağına dair bir kural sordu. "Son yirmi yıldan mümkün olduğunca az, son elli yılı konu almayan tarih kitapları hariç," diye patladım, "şimdiye kadar okuduğunuz en iyi kitap hangisidir" veya "en iyi on kitap hangileridir" gibi sorulardan nefret ettiğim için sinirlenerek. Benim "en iyi on kitabım" her yaz sonunda değişir. Ayrıca, Daniel Kahneman'ın son kitabını da abartıyordum çünkü büyük ölçüde otuz beş ve kırk yıl önceki araştırmasının filtreleme ve modernizasyonla bir açıklaması. Tavsiyem pratik görünmüyordu, ancak bir süre sonra öğrenci Adam Smith, Karl Marx ve Hayek gibi orijinal metinlerde bir kültür geliştirdi, seksen yaşına geldiğinde bu metinlerden alıntı yapacağına inanıyor. Bana detoksifikasyonundan sonra akranlarının tek yaptığının okumak olduğunu fark ettiğini söyledi.*zamanında*anında eskiyen malzeme.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

NE KIRILMALI

2010 yılında,*Ekonomist*dergisi benden 2036'daki dünyayı hayal etme egzersizine katılmamı istedi. Tahmincilere karşı çekingenliğimin farkında oldukları için, niyetleri eleştirel bir "denge" sağlamak ve beni çok sayıda yaratıcı tahmine karşı bir karşıt olarak kullanmaktı; her zamanki öfkeli, küçümseyici ve asabi filipiğimi umuyorlardı.

İki saatlik (yavaş) bir yürüyüşten sonra, bir seferde bir dizi tahmin yazıp onlara mesajı gönderdiğimde oldukça şaşırdılar. Muhtemelen ilk başta onlara şaka yaptığımı veya birinin yanlış e-postayı alıp beni taklit ettiğini düşündüler. Kırılganlık ve asimetri (içbükeylik ve hatalar) konusundaki mantığı ana hatlarıyla açıklayarak, geleceğin duvardan duvara kitap rafları, telefon adı verilen cihaz, zanaatkarlar ve benzeri şeylerle dolu olmasını beklediğimi açıkladım; şu anda yirmi beş yaşında olan çoğu teknolojinin yirmi beş yıl sonra da var olması gerektiği fikrini kullanarak.

Yıllardır—bir kez daha, çoğu, hepsi değil.[7]Ancak kırılgan olan ortadan kaybolmalı veya zayıflatılmalıdır. Peki kırılgan olan nedir? Büyük, optimize edilmiş, teknolojiye aşırı bağımlı, yaşla test edilmiş sezgisel yöntemler yerine sözde bilimsel yönteme aşırı bağımlı. Bugün büyük olan şirketler yok olmalı, çünkü her zaman güçleri olduğunu düşündükleri şey tarafından zayıflatılmışlardır: şirketlerin düşmanı olan ve Kara Kuğular'a orantısız kırılganlık yaratan boyut. Şehir devletleri ve küçük şirketlerin var olma, hatta gelişme olasılığı daha yüksektir. Ulus devlet, para basan merkez bankası, ekonomi departmanları denen bu şeyler nominal olarak kalabilir, ancak güçleri ciddi şekilde aşınacaktır. Başka bir deyişle, Üçlü'nün sol sütununda gördüğümüz şey yok olmalı - ne yazık ki diğer kırılgan öğelerle değiştirilmelidir.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

PEYGAMBERLER VE GÜNÜMÜZ

Güvenlik açığına dayalı uyarılar yayınlayarak, yani çıkarımsal kehanetlerde bulunarak — peygamberin orijinal rolüne daha yakınız: uyarmak, mutlaka tahmin etmek değil ve felaketleri tahmin etmek*eğer insanlar dinlemiyorsa*.

Peygamberin klasik rolü, en azından Levant anlamında, geleceğe bakmak değil, şimdiki zaman hakkında konuşmaktır. İnsanlara ne yapacaklarını söyler veya daha doğrusu, benim görüşüme göre, ne kadar sağlam olursa*Olumsuz*yapmak. Yakın Doğu tek tanrılı geleneklerinde, Yahudilik, Hıristiyanlık ve İslam'da peygamberlerin başlıca rolü, tek tanrıcılığı, yoldan çıkan nüfusa felaketler getirebilecek putperest ve pagan düşmanlarından korumaktır. Peygamber, tek Tanrı ile iletişim halinde olan veya en azından onun aklını okuyabilen ve en önemlisi, tebaasına uyarılar veren kişidir. Sami*nby,*olarak ifade edildi*Ben*veya*nebi*((orijinal İbranice'de) Aramice'de telaffuzda ufak farklılıklar dışında aynıdır (*nebi*) ve Arapça (*nabi*), esas olarak Tanrı ile bağlantı kuran, Tanrı'nın aklından geçenleri ifade eden kişidir; *yakalamak*Arapçada "haber" (Akadcadaki orijinal Sami kökü)*nabu,* "çağırmak" anlamına geliyordu). İlk Yunanca çeviri,*peygamberler,* İslam'da muhafaza edilen "sözcü" anlamına gelen Hz. Muhammed'in ikili rolü Elçiliktir (*rasül*)— sözcü rolleri arasında bazı küçük sıralama farklılıkları vardı (*nabi*) ve haberci (*rasül*). Sadece tahmin etme işi, kahinlerle veya Kuran ve Eski Ahit tarafından reddedilen "astrologlar" gibi kehanetlerle uğraşan çeşitli insanlarla sınırlıdır. Yine, Kenanlılar teolojilerinde ve geleceği ele alma konusundaki çeşitli yaklaşımlarında çok fazla çapkınlık yapmışlardı ve peygamber, yalnızca Tek Tanrı ile ilgilenen, sıradan bir Baalite gibi gelecekle ilgilenmeyen birisiydi.

Levant peygamberlik mesleği de özellikle arzu edilen bir meslek olmamıştır. Bölümün başında söylediğim gibi, kabul edilmek garantili olmaktan uzaktı: İsa, İlyas'ın kaderinden bahsederken (Baal'e karşı uyaran, sonra ironik bir şekilde Baal'e tapınılan Sidon'da teselli bulmak zorunda kalan),*hiç kimse kendi ülkesinde peygamber olmaz*Ve peygamberlik görevi gönüllülük esasına dayanmıyordu.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Yeremya'nın hayatı, zorluklarla dolu*ağıtlar*(ağıtları), yıkım ve esaret (ve bunların nedenleri) hakkındaki nahoş uyarıları onu pek de popüler yapmadığı ve "haberciyi vur" kavramının ve ifadesinin kişileştirilmiş hali olduğu için*veritas odyum parit*— gerçek nefret getirir. Yeremya dövüldü, cezalandırıldı, zulüm gördü ve kendi kardeşlerini de içeren çok sayıda komplonun kurbanı oldu. Apokrif ve hayali anlatılar onun Mısır'da taşlanarak öldürüldüğünü bile söylüyor.

Semitlerin daha kuzeyinde, Yunan geleneğinde, mesajlara, şimdiki zamanla ilgili uyarılara ve başkalarının anlayamadığı şeyleri anlayabilenlere verilen aynı cezaya aynı odaklanmayı buluyoruz. Örneğin, tapınak yılanları özel mesajları duyabilmesi için kulaklarını temizlediğinde, Cassandra kehanet armağanını ve inanılmama lanetini alır. Tiresias, tanrıların sırlarını ifşa ettiği için kör edilir ve bir kadına dönüştürülür - ancak bir teselli olarak, Athena kuşların şarkılarındaki sırları anlayabilmesi için kulaklarını yalar.

Gördüğümüz yetersizliği hatırlayalımBölüm 2 geçmiş davranışlardan ders çıkarmak. Öğrenmede tekrarlama eksikliğinin sorunu—ikinci dereceden düşünme eksikliği — şöyledir. Uzun vadede değerli olduğu düşünülen bazı mesajları iletenler geçmişte zulüm görmüşlerse, bir düzeltme mekanizmasının olmasını, zeki insanların bu tür tarihsel deneyimlerden ders çıkarmasını ve böylece yeni mesajlar iletenlerin akıllarında yeni bir anlayışla karşılanmasını beklerdik. Ama böyle bir şey olmaz.

Bu tekrarlayıcı düşünce eksikliği sadece kehanet için değil, aynı zamanda diğer insan faaliyetleri için de geçerlidir: Eğer neyin işe yarayacağına ve iyi sonuç vereceğine inanıyorsanız,*yeni*başkalarının düşünmediği bir fikir, yaygın olarak "yenilik" dediğimiz şey, o zaman insanların bunu fark etmesini ve başkalarının algısına çok fazla atıfta bulunmadan yeni fikirler için daha net bir göze sahip olmasını beklersiniz. Ama öyle değil: "özgün" olarak kabul edilen bir şey, o zamanlar yeni olan ancak artık yeni olmayan bir şeye göre modellenme eğilimindedir, bu nedenle birçok bilim insanı için bir Einstein olmak, Einstein'ın o zamanlar standart bir problemi hiç çözmediği bir zamanda çözdüğü probleme benzer bir problemi çözmek anlamına gelir. Fizikte bir Einstein olma fikri artık orijinal değildir. Risk yönetimi alanında, bilim insanlarının standart bir şekilde yeni olmaya çalışarak yaptıkları benzer hatayı tespit ettim. Risk yönetimindeki insanlar, geçmişte kendilerine zarar veren riskli şeyleri düşünürler (odakları "kanıt" olduğu için), geçmişte, daha önce

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

bu olaylar gerçekleşti, onları ciddi şekilde yaralayan bu olaylar tamamen emsalsizdi, standartların dışına çıktı. Ve onları bu ikinci dereceden düşünceleri düşünmeye zorlamak için yaptığım kişisel çabalar başarısız oldu—onları kırılganlık kavramının farkına varmaları için yaptığım çabalar da başarısız oldu.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

EMPEDOKLES'İN KÖPEĞİ

Aristoteles'in *Yüce Ahlak,* Sokrates öncesi filozof Empedokles'e bir köpeğin neden her zaman aynı fayans üzerinde uyumayı tercih ettiği sorulduğunda, muhtemelen uydurma bir hikaye vardır. Cevabı, bir *benzerlik* köpek ve o fayans arasında. (Aslında hikaye iki kat daha uydurma olabilir çünkü bunun olup olmadığını bilmiyoruz. *Büyük Ahlak* (Aslında Aristoteles'in kendisi tarafından yazılmıştır.)

Köpek ve fayans arasındaki eşleşmeyi düşünün. Uzun süreli tekrarlayan sıklıklarla doğrulanan doğal, biyolojik, açıklanabilir veya açıklanamaz bir eşleşme - rasyonalizm yerine, sadece bunun tarihini düşünün.

Bu beni peygamberlik çalışmamızın sonuna getiriyor.

Yazma ve okuma gibi hayatta kalmayı başarmış insan teknolojilerinin, tıpkı bir kiremit ile bir köpeğin eşleşmesi gibi olduğunu, çünkü doğamızın derinliklerindeki bir şeye karşılık geldiğini düşünüyorum.

Birinin bir kitapla e-okuyucu veya eski bir şeyle yeni bir teknoloji arasında karşılaştırma yapmaya çalıştığını her duyduğumda, sanki gerçeklik fikirlere ve anlatılara önem veriyormuş gibi "fikirler" ortaya çıkıyor. Dünyamızın yalnızca pratikle ortaya çıkarılabilecek sırları var ve hiçbir fikir veya analiz bunları tam olarak ele alamaz.

Bu gizli özellik elbette zamanla, çok şükür ki ancak zamanla ortaya çıkıyor.

Mantıklı Olmayan Şey

Empedokles'in köpeği fikrini biraz daha ileri götürelim: Eğer sizin için hiçbir anlam ifade etmeyen bir şey (mesela, ateistseniz din veya irrasyonel denilen çok eski bir alışkanlık veya uygulama) varsa; eğer bu şey çok, çok uzun zamandır ortalıkta dolaşıyorsa, o zaman irrasyonel olsun veya olmasın, onun çok daha uzun süre ortalıkta dolaşmasını ve onun sonunu isteyenlerden daha uzun süre yaşamasını bekleyebilirsiniz.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

[1]Çıplak ayakla koşanlardan ve "beş parmak" tarzı spor ayakkabı kullananlardan gelen anekdotsal kanıtlar var — ki buna ben de dahilim — ayakların, geçmişte nerede olduklarını hatırlayarak, arazinin bir kısmını sakladığını düşünüyorum.

[2]Eğer bir şeyin doğal bir üst sınırı yoksa, belirtilen herhangi bir olay zamanının dağılımı yalnızca kırılganlıkla sınırlandırılır.

[3]Bu ifadenin kökeninin 13 Haziran 1964 tarihli bir makale olduğu anlaşılıyor. *Yeni Cumhuriyet,* makale bunu bozulabilir ürünlere uygulama hatasına düşmüş olsa da. Yazar, "bir televizyon komedyeninin gelecekteki kariyer beklentileri, medyadaki geçmiş maruziyetinin toplam miktarıyla orantılıdır" diye yazmıştır. Bu, genç bir komedyen için işe yarar, yaşlı bir komedyen için değil (komedyenler, ne yazık ki bozulabilir ürünlerdir). Ancak teknolojiler ve kitaplar böyle bir kısıtlamaya sahip değildir.

[4]Basitleştirmemin yattığı yer burası: Her yıl ek yaşam beklentisinin iki katına çıktığını varsayıyorum. Aslında daha iyi olabilir, 2½ veya daha fazla artabilir. Yani Lindy etkisi, matematiksel olarak, bozulmayanların yaşam beklentisinin şu kadar olduğunu söylüyor: *artışlar* her geçen gün daha da hayatta kalıyor.

[5]Ayrıca Lindy etkisinin teknolojinin tanımına göre değişmez olduğunu unutmayın. Bir teknolojiyi "açık araba", daha genel bir "araba", "ciltli kitap" veya geniş anlamda tanımlanmış bir "kitap" (elektronik metinleri de içerir) olarak tanımlayabilirsiniz; yaşam beklentisi, tanımlandığı şekilde öğeyi ilgilendirecektir.

[6]Aynı Lindy etkisine göre, bundan yaklaşık yüz yıl önce hastalık olarak bilinmeyen hastalıklar ve durumlar, (1) medeniyet hastalıkları olarak kabul edilmekte ve tedavi edilebilmektedir. *olumsuzluk yoluyla,* veya (2) hastalıklar değil, sadece icat edilmiş durumlar. Bu, en çok psikolojik "durumlar" ve insanları aptalca kovalara koyan moda sözcükler için geçerlidir: "Tip A", "pasif agresif", vb.

[7]Beş yüz yıllık bir kitabı okuma ayrıcalığına eriştim, modern bir kitabı okumaktan pek de farklı olmayan bir deneyim. Bu sağlamlığı elektronik belgelerin ömrüyle karşılaştırın: El yazmalarımın on yıldan daha eski bilgisayar dosyalarından bazıları artık geri alınamaz durumda.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

BÖLÜM 21

Tıp, Dışbükeylik ve Opaklık

Kanıtsız dedikleri şey -Tıbbın insanları güçsüzleştirdiği, sonra da kurtarmaya çalıştığı durum- Newton yasası mı yoksa kanıt mı?

Tıp tarihi, yapma ve düşünme arasındaki diyalektiğin ve kararsızlığın altında nasıl karar alınacağının büyük ölçüde belgelenmiş hikayesidir. Ortaçağ Akdeniz'inde Maimonides, Avicenna, Al-Ruhawi ve Hunain İbn İshak gibi Süryani doktorlar aynı anda hem filozof hem de doktordu. Ortaçağ Sami dünyasında bir doktora, filozof veya hahamın eşanlamlısı olan Al-Hakim, "bilge" veya "bilgeliğin uygulayıcısı" denirdi (*hkm*Sami kökenli "bilgelik"tir). Daha erken dönemde bile tıp ile felsefe pratiği arasında tam ortada duran bir grup Helenleşmiş adam vardı—büyük şüpheci filozof Sextus Empiricus'un kendisi şüpheci deneysel okulun bir doktor üyesiydi. Nikomedialı Menodotus ve kanıta dayalı tıbbın deneyime dayalı öncüsü de öyleydi—birkaç sayfada biraz daha fazlasına yer vereceğiz. Bu düşünürlerin eserleri veya günümüze ulaşan her şey, yapmadan konuşanlara güvenmeyen bizler için oldukça ferahlatıcıdır.

Bu bölümden basit, oldukça basit karar kuralları ve sezgisel yöntemler ortaya çıkıyor. *Olumsuz yoldan,*elbette (doğal olmayanın ortadan kaldırılmasıyla): sağlık getirisi çok büyük olduğunda (örneğin, bir hayat kurtarmak) ve potansiyel zararını açıkça aştığında tıbbi tekniklere başvurun, örneğin tartışmasız bir şekilde ihtiyaç duyulan ameliyat veya hayat kurtarıcı ilaç (penisilin). Bu, hükümet müdahalesiyle aynıdır. Bu tamamen Talesçidir, Aristotelesçi değil (yani, bilgiye değil getirilere dayalı karar alma). Çünkü bu durumlarda tıp pozitif asimetrilere sahiptir -dışbükeylik etkileri- ve sonucun kırılganlık üretme olasılığı daha düşük olacaktır. Aksi takdirde, faydaların

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

belirli bir ilaç, prosedür veya beslenme veya yaşam tarzı değişikliği küçük görünür - örneğin, konfor hedefleyenler - büyük bir potansiyel emici sorunumuz var (bu nedenle bizi dışbükeylik etkilerinin yanlış tarafına koyuyor). Aslında, Raphael Douady ve benim makalemizde geliştirdiğimiz teoremlerin beklenmeyen yan faydalarından biri risk tespit tekniklerini haritalama (içinde Bölüm 19) (a) maruz kalma veya doz-tepkideki doğrusal olmayanlık ile (b) potansiyel kırılganlık veya anti-kırılganlık arasındaki kesin bir bağlantıdır.

Sorunu epistemolojik temellere de taşıyorum ve kurallar koyuyorum. *Kanıt olarak ne kabul edilmelidir:* Bir bardağın yarı boş mu yoksa yarı dolu mu olduğu konusunda olduğu gibi, odaklandığımız durumlar da vardır *yokluk* kanıtların, diğerlerinde ise kanıtlara odaklanıyoruz. Bazı durumlarda biri doğrulayıcı olabilir, diğerleri olmayabilir - risklere bağlıdır. Sigara içmeyi ele alalım, bir aşamada, zevk ve hatta sağlıkta küçük kazanımlar sağladığı düşünülüyordu (gerçekten, insanlar bunun iyi bir şey olduğunu düşünüyordu). Zararının görünür hale gelmesi onlarca yıl sürdü. Yine de biri bunu sorgulasaydı, kalıplaşmış-naif-akademisyen ve sahte-uzman yanıtıyla karşı karşıya kalırdı "sizde var mı *kanıt*"bu zararlı mı?" (aynı türde bir yanıt, "kirletmenin zararlı olduğuna dair kanıt var mı?"). Her zamanki gibi, çözüm basittir, bir uzantısı *olumsuzluk yoluyla* ve Şişman Tony'nin *aptal olma* kural: doğal olmayanın faydalarını kanıtlaması gerekir, doğal olanın değil—daha önce ana hatlarıyla belirtilen istatistiksel ilkeye göre doğanın insanlardan çok daha az aptal olduğu düşünülmelidir. Karmaşık bir alanda, yalnızca zaman—uzun zaman—kanıttır.

> Herhangi bir kararda bilinmeyen, bir tarafın diğerinden daha fazla ağır basacaktır.

"Kanıtınız var mı" yanılgısı, zararın kanıtının zararın kanıtı olmamasıyla karıştırılması, NED'i (hastalığın kanıtı yok) hastalığın kanıtı olmamasıyla yanlış yorumlama yanılgısına benzer. Bu, kanıtın yokluğunun kanıtının yokluğuyla karıştırılmasıyla aynı hatadır, bu da zeki ve eğitimli insanları etkileme eğilimindedir, sanki eğitim insanları yanıtlarında daha doğrulayıcı hale getirmiş ve basit mantıksal hatalara düşmeye daha yatkın hale getirmiş gibi.

Ve doğrusal olmayan durumlar altında, "zararlı" veya "yararlı" gibi basit ifadelerin bozulduğunu hatırlayın: her şey dozajdadır.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

ACİL DURUMDA NASIL TARTIŞILIR

Bir keresinde burnumu kırdım... yürürken. Elbette, kırılganlık karşıtı olmak için. Doğal egzersize inanan Loic Le Corre'nin etkisi altında, kırılganlık karşıtı programımın bir parçası olarak engebeli yüzeylerde yürümeye çalışıyordum. Heyecan vericiydi; dünyanın daha zengin, daha fraktal olduğunu hissettim ve bu araziyi kaldırımların ve şirket ofislerinin pürüzsüz yüzeyleriyle karşılaştırdığımda, bunlar hapishaneler gibi hissettirdi. Ne yazık ki, çok daha az atadan kalma bir şey taşıyordum, yürüyüşümün ortasında çalma küstahlığına sahip bir cep telefonu.

Acil serviste, doktor ve personel burnuma "buz" koymam konusunda ısrar ettiler, yani burnuma buz gibi bir bant yapıştırmam gerekiyordu. Acının ortasında, Doğa Ana'nın bana verdiği şişliğin kesinlikle doğrudan travmadan kaynaklanmadığını fark ettim. Bu, yaralanmaya karşı kendi vücudumun tepkisiydi. Bana öyle geliyordu ki, bunu yapmamız için iyi bir nedenimiz olmadığı sürece, programlanmış tepkilerini geçersiz kılmak, biz insanların daha iyisini yapabileceğimizi gösteren uygun deneysel testlerle desteklenmediği sürece, Doğa Ana'ya bir hakaretti; kanıt yükü biz insanlara düşüyor. Bu yüzden acil servis doktoruna, burnuma buz koymanın faydalarına dair istatistiksel bir kanıtı olup olmadığını veya bunun saf bir*müdahalecilik*.

Cevabı şuydu: "Cleveland büyüklüğünde bir burnun var ve şimdi ... sayılarla mı ilgileniyorsun?" Bulanık yorumlarından, hiçbir cevabı olmadığı düşüncesini geliştirdiğimi hatırlıyorum.

Aslında, bir cevabı yoktu çünkü bir bilgisayara ulaştığım anda şişkinliğin azaltılması lehine ikna edici bir ampirik kanıt olmadığını doğrulayabildim. En azından şişkinliğin hastayı tehdit ettiği çok nadir durumlar dışında, ki bu açıkça böyle değildi. Doktorların zihninde, sınırlı zekaya sahip insanlar için mantıklı olan şeyleri takip eden saf bir aptal-rasyonalizmiydi, müdahalecilikle birleştiğinde, bu ihtiyaç*bir şey yap,*daha iyi bildiğimizi düşünme kusuru ve gözlemlenmeyeni aşağılama. Bu kusur şişkinliği kontrol etmemizle sınırlı değil: bu uydurma, elbette diğer birçok uygulama alanıyla birlikte, tüm tıp tarihini etkilemektedir. Araştırmacılar Paul Meehl

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

ve Robin Dawes, "klinik" ve aktueryal (yani istatistiksel) bilgi arasındaki gerilimi kataloglamak ve profesyoneller ve klinisyenler tarafından doğru olduğuna inanılan birçok şeyin doğru olmadığını ve ampirik kanıtlarla uyuşmadığını incelemek için bir geleneğe öncülük etti. Sorun elbette bu araştırmacıların ampirik kanıt yükünün nerede yattığına dair net bir fikre sahip olmamalarıydı (saf veya sözde ampirizm ile titiz ampirizm arasındaki fark) - ateşin düşürülmesinin neden iyi olduğunu, aktiviteye başlamadan önce kahvaltı yapmanın neden sağlıklı olduğunu (hiçbir kanıt yok) veya hastaları kanamanın neden en iyi alternatif olduğunu (bunu yapmayı bıraktılar) bize gösterme yükümlülüğü doktorların üzerindedir. Bazen savunmacı bir şekilde "Ben doktorum" veya "Siz doktor musunuz?" demek zorunda kaldıklarında hiçbir fikirleri olmadığı cevabını alıyorum. Ama en kötüsü, bazen alternatif tıp uzmanlarından destek ve sempati mektupları alıyorum, bu da beni telaşlandırıyor: Bu kitaptaki yaklaşım ultra-ortodoks, ultra-titiz ve ultra-bilimsel, kesinlikle alternatif tıp lehine değil.

Sağlık hizmetlerinin gizli maliyetleri büyük ölçüde kırılganlık karşıtını reddetmekten kaynaklanır. Ancak bu sadece tıp olmayabilir; medeniyet hastalıkları dediğimiz şey, insanların kendi çıkarlarına aykırı olarak kendi hayatlarını rahat hale getirme çabalarından kaynaklanır, çünkü rahat olan kırılganlaştıran şeydir. Bu bölümün geri kalanı, gizli negatif dışbükeylik etkilerine sahip belirli tıbbi vakalara odaklanır (küçük kazanımlar, büyük kayıplar) ve kırılganlık ve doğrusal olmayanlık kavramımla bağlantılı olarak iatrojeniklerin fikirlerini yeniden çerçeveler.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

İATROJENİĞİN (AMPİRİZM) BİRİNCİ İLKESİ

İatrojeniklerin ilk ilkesi şudur: ihtiyacımız yok*zarar kanıtı*bir ilacın veya doğal olmayan bir şeyin olduğunu iddia etmek*pozitif yoluyla*prosedür tehlikelidir. Daha önce hindi sorunuyla ilgili yorumumu hatırlayın, zarar gelecektedir, dar tanımlı geçmişte değil. Başka bir deyişle, ampirizm saf ampirizm değildir.

Sigara içme argümanını gördük. Şimdi bir insanın icat ettiği yağın, trans yağın macerasını düşünün. İnsanlar bir şekilde yağ ürünlerinin nasıl yapılacağını keşfettiler ve bilimciliğin büyük çağı olduğu için bunu başarabileceklerine ikna oldular*daha iyi*doğadan daha iyi. Sadece eşit değil; daha iyi. Kimyagerler, birçok açıdan domuz yağı veya tereyağından daha üstün bir yağ ikamesi üretebileceklerini varsaydılar. Birincisi, daha kullanışlıydı: margarin gibi sentetik ürünler buzdolabında yumuşak kalır, böylece radyo dinlerken her zamanki bekleme süresi olmadan hemen bir parça ekmeğe sürebilirsiniz. İkincisi, sentetik yağlar sebzelerden elde edildiği için ekonomikti. Son olarak, en kötüsü, trans yağın daha sağlıklı olduğu varsayılıyordu. Kullanımı çok yaygınlaştı ve birkaç yüz milyon yıl hayvansal yağ tüketildikten sonra, insanlar aniden ondan korkmaya başladılar (özellikle "doymuş" yağ adı verilen bir şeyden), esas olarak kalitesiz istatistiksel yorumlamalardan dolayı. Günümüzde trans yağ, kalp hastalıkları ve kardiyovasküler sorunların arkasında olduğu için insanları öldürdüğü ortaya çıktığı için yaygın olarak yasaklanmıştır.

Bu tür aptalca (ve kırılganlaştırıcı) rasyonalizmin bir başka katil örneği için Talidomid hikayesini düşünün. Hamile kadınların mide bulantısı ataklarını azaltmak için kullanılan bir ilaçtı. Doğum kusurlarına yol açtı. Başka bir ilaç olan Dietilstilbestrol, fetüse sessizce zarar verdi ve kızlarda gecikmiş jinekolojik kansere yol açtı.

Bu iki hata oldukça açıklayıcıdır çünkü her iki durumda da faydalar küçük olsa da bariz ve anında görünüyordu ve zarar yıllarca, en azından üç çeyrek nesil boyunca ertelendi. Bir sonraki tartışma, kolayca tahmin edebileceğiniz gibi, kanıt yükü hakkında olacak

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Bu tedavileri savunan birinin hemen şu itirazı ortaya atacağını sanıyordum: "Bay Taleb, siz*kanıt*ifadeniz için mi?”

Şimdi örüntüyü görebiliyoruz: iatrojenikler, bir maliyet-fayda durumu olduğundan, genellikle faydaların küçük ve görünür olduğu ve maliyetlerin çok büyük, gecikmiş ve gizli olduğu tehlikeli koşullardan kaynaklanır. Ve tabii ki, potansiyel maliyetler kümülatif kazanımlardan çok daha kötüdür.

Grafiklere meraklı olanlar için, ekte olası riskler farklı açılardan gösterilmekte ve iatrojenikler bir olasılık dağılımı olarak ifade edilmektedir.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

İATROJENİĞİN İKİNCİ PRENSİBİ (YANITTA DOĞRUSAL OLMAYANLIK)

İatrojeniklerin ikinci ilkesi: doğrusal değildir. Sağlıklıya yakın insanlarla risk almamalıyız; ancak çok daha fazla risk almalıyız.

Tehlikede olduğu düşünülenler.[1]

Neden tedaviyi marjinal vakalara değil de daha ciddi vakalara odaklamamız gerekiyor? Doğrusal olmayanlığı (dışbükeylik) gösteren bu örneği ele alalım. Hipertansiyon hafif olduğunda, diyelim ki "normotansif" olarak kabul edilen bölgeden biraz daha yüksek olduğunda, belirli bir ilaçtan faydalanma şansı %5,6'ya yakındır (on sekiz kişiden yalnızca biri tedaviden faydalanır). Ancak kan basıncının "yüksek" veya "şiddetli" aralıkta olduğu düşünüldüğünde, faydalanma şansı artık sırasıyla %26 ve %72'dir (yani dört kişiden biri ve üç kişiden ikisi tedaviden faydalanacaktır). Yani tedavi faydaları duruma göre dışbükeydir (faydalar orantısız bir şekilde, hızlandırılmış bir şekilde artar). Ancak iatrojeniklerin tüm kategoriler için sabit olması gerektiğini düşünün! Çok kötü durumda, faydalar iatrojeniklere göre büyüktür; sınırda olan durumda ise küçüktür. Bu, yüksek semptomlu durumlara odaklanmamız ve hastanın çok hasta olmadığı diğer durumları görmezden gelmemiz, yani gerçekten görmezden gelmemiz gerektiği anlamına gelir.

Buradaki argüman, porselen kupalar için zararın doğrusal olmaması gerektiğini kanıtlamak için kullandığımıza benzer koşullu hayatta kalma olasılıklarının yapısına dayanmaktadır. Doğa Ana'nın, durumun nadirliğine ters orantılı olarak seçilimle oynamış olması gerektiğini düşünün. Bugün mevcut olan yüz yirmi bin ilaçtan,*pozitif yoluyla*sağlıklı bir insanı koşulsuz olarak "daha iyi" yapan (ve eğer biri bana bir tane gösterirse, henüz görülmemiş yan etkilere karşı şüpheci olurum). Bazen performansı artıran ilaçlar, örneğin steroidler, buluyoruz, ancak finans sektöründeki insanların bir süredir bildiği şeyi keşfediyoruz: "olgun" bir piyasada artık bedava öğle yemeği yok ve bedava öğle yemeği gibi görünen şeyin gizli bir riski var. Bedava öğle yemeği bulduğunuzu düşündüğünüzde, diyelim ki steroidler veya trans yağ,

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

sağlıklı olana görünür bir dezavantajı olmadan yardımcı olur, büyük ihtimalle bir yerlerde gizli bir tuzak vardır. Aslında, benim ticaret günlerimde buna "aptal ticareti" denirdi.

Ve iyi olduğumuzda (ya da koşulsuz olarak daha güçlü olduğumuzda, vb.) bizi koşulsuz olarak daha iyi hissettiren ilaçları neden bulamadığımızı açıklayan basit bir istatistiksel neden var: doğanın bu sihirli hapı kendi kendine bulması muhtemel olurdu. Ancak hastalığın nadir olduğunu ve kişi ne kadar hasta olursa doğanın çözümü kendi kendine, giderek hızlanan bir şekilde bulma olasılığının o kadar düşük olduğunu düşünün. Diyelim ki, normdan üç birim sapma uzaklığında olan bir durum normalden üç yüz kat daha nadirdir; normdan beş birim sapma uzaklığında olan bir hastalık bir milyon kat daha nadirdir!

Tıbbi topluluk, iatrojeniklere yönelik faydaların bu doğrusal olmayanlığını modellememiştir ve bunu sözcüklerle yapsalar bile, bunu makalelerde resmileştirilmiş olarak görmedim, dolayısıyla olasılığı hesaba katan bir karar alma metodolojisine dönüştü (bir sonraki bölümde göreceğimiz gibi, dışbükeylik önyargılarının çok az açık kullanımı vardır). Riskler bile doğrusal olarak ekstrapole edilmiş gibi görünüyor, bu da hem hafife almaya hem de aşırı tahmin etmeye, kesinlikle zarar derecelerinin yanlış hesaplanmasına neden oluyor - örneğin, radyasyonun etkisiyle ilgili bir makalede şunlar belirtiliyor: "Şu anda kullanılan standart model, kanser riskini yüksek dozlardan düşük doz iyonlaştırıcı radyasyona ekstrapole eden doğrusal bir ölçek uyguluyor." Dahası, ilaç şirketleri hastalıkları bulmak ve güvenlik analistlerini tatmin etmek için mali baskı altındalar. En dibi kazıyorlar, daha sağlıklı ve daha sağlıklı insanlar arasında hastalık arıyorlar, durumların yeniden sınıflandırılması için lobi yapıyorlar ve doktorların aşırı reçete yazmasını sağlamak için satış hilelerini ince ayar yapıyorlar. Şimdi, kan basıncınız eskiden "normal" olarak adlandırılan aralığın üst kısmındaysa, görünürde hiçbir semptom olmasa bile artık "normotansif" değil, "hipertansif öncesi"siniz. Daha sağlıklı bir yaşam tarzına ve güçlü bir*olumsuzluk yoluyla*önlemler—ancak bu tür sınıflandırmaların arkasında çoğunlukla daha fazla ilaç kullanma isteği vardır.

Ben ilaç sektörünün işlevine ve misyonuna karşı değilim, aksine iş uygulamalarına karşıyım: Onlar şu konulara odaklanmalılar:*kendi çıkarları için*aşırı hastalıklara değil, yeniden sınıflandırmalara veya doktorlara ilaç yazmaları için baskı yapmaya değil. Aslında, ilaç endüstrisi doktorların müdahaleciliğine oynuyor.

Başka bir bakış açısıyla: iatrojenikler tedavide değil, hastadadır. Hasta ölüme yakınsa, tüm spekülatif tedaviler

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

teşvik edilmelidir—hiçbir kısıtlama yoktur. Tersine, eğer hasta sağlıklıya yakınsa, o zaman Doğa Ana doktor olmalıdır.

Jensen'in Tıptaki Eşitsizliği

Felsefe taşı, bir maruziyetin oynaklığının ortalamasından daha önemli olabileceğini açıkladı - fark "dışbükeylik eğilimi"dir. Belirli bir maddeye karşı anti-kırılgansanız (yani dışbükeyseniz), o zaman bunun sabit bir şekilde sağlanmasından ziyade rastgele dağıtılması sizin için daha iyidir.

Biyolojide doğrusal olmayan tepkilerin yaygınlığına rağmen, tıbbi sorunlara dışbükeylik etkilerini uygulayarak doğrusal olmayanlığı kullanan çok az tıbbi makale buldum. (Cömert davranıyorum; aslında Jensen eşitsizliğinin tek bir uygulamada açık bir şekilde kullanıldığını buldum -arkadaşım Eric Briys sayesinde- ve bunu doğru şekilde kullanan tek bir tane, bu yüzden tıbbi araştırmacıların sonuç doğrusal olmayanlığı kendilerine açıklandığında "bunu biliyoruz" yanıtı oldukça zayıf.)

Dikkat çekici bir şekilde, dışbükeylik etkileri seçenekler, yenilikler, dışbükey olan her şeyle aynı şekilde çalışır. Şimdi bunu akciğerlere uygulayalım...

Bir sonraki paragraf biraz teknik olup atlanabilir.

Akut solunum sıkıntısı sendromu da dahil olmak üzere çeşitli akciğer hastalıkları olan kişiler mekanik ventilatörlere bağlanırdı. İnanışa göre sabit basınç ve hacim arzu edilirdi; sabitlik iyi bir fikir gibi görünüyordu. Ancak hastanın tepkisi basınca doğrusal değildir (başlangıçtaki bir aralıkta dışbükey, sonra bunun üzerinde içbükey) ve bu düzenlilikten muzdariptir. Dahası, akciğerleri çok hasta olan kişiler uzun süre yüksek basınca dayanamazlar; oysa çok fazla hacme ihtiyaç duyarlar. JF Brewster ve arkadaşları, zaman zaman daha yüksek basınç ve diğer zamanlarda düşük basınç vermenin, belirli bir ortalama basınç için akciğerlere çok daha fazla hacim sağlamalarına ve böylece hasta ölüm oranını azaltmalarına olanak sağladığını buldular. Ek bir fayda da, basınçta ara sıra görülen bir artışın çökmüş alveollerin açılmasına yardımcı olmasıdır. Aslında, akciğerlerimiz sağlıklıyken böyle çalışır: sabit hava akışı yerine değişiklikler ve "gürültü" ile. İnsanlar akciğer basıncına karşı kırılgan değildir. Ve bu, tepkinin doğrusal olmayışından doğrudan kaynaklanır, çünkü gördüğümüz gibi her dışbükey, belirli bir doza kadar anti-kırılgandır. Brewster'ın makalesi deneysel doğrulamadan geçti, ancak bu

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

gerekli bile değil: bir artıyı kanıtlamak için deneysel verilere ihtiyacınız yok birin iki olduğu veya olasılıkların toplamının yüzde 100 olması gerektiği.[2]

Beslenmeyle ilgilenen kişilerin rastgele kaloriler ile düzenli beslenme arasındaki farkı incelemedikleri anlaşılıyor; bu konuya bir sonraki bölümde geri döneceğiz.

"Deneysel çalışma yaparken" dışbükeylik önyargıları gibi doğrusal olmayan etki modellerini kullanmamak, Newton denklemini kullanmak yerine ağaçtan düşen her elmayı kataloglamak ve işleme "deneycilik" adını vermek gibi bir şeydir.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

DELİLLERİ GÖMMEK

Şimdi biraz tarihsel arka plan. Tıbbın insanları bu kadar uzun süre yanıltmasının sebebi, başarılarının belirgin bir şekilde sergilenmesi ve hatalarının kelimenin tam anlamıyla gömülmesiydi - tıpkı tarihin mezarlığındaki diğer birçok ilginç hikaye gibi.

Müdahale yanlılığının (olumsuz dışbükeylik etkileriyle) aşağıdaki örneğine karşı koyamıyorum. 1940'larda ve 1950'lerde birçok çocuk ve genç akne, timüs bezi büyümesi, bademcik iltihabı, doğum lekelerini gidermek ve saç derisinin saçkıranını tedavi etmek için radyasyon aldı. Guatrlara ve diğer geç komplikasyonlara ek olarak, bu radyasyonu alan hastaların yaklaşık %7'sinde yirmi ila kırk yıl sonra tiroid kanseri gelişti. Ancak radyasyonu, Doğa Ana'dan geldiğinde göz ardı etmeyelim. Doğal olarak bulunan seviyelerde, belirli bir radyasyon dozuna karşı zorunlu olarak anti-kırılganız. Küçük dozlar, vücut bir tür bağışıklık geliştirdiğinden, daha büyük olanlardan kaynaklanan yaralanmaları ve kanserleri önleyebilir. Ve radyasyondan bahsetmişken, yüzlerce milyonlarca yıldır cildimizin güneş ışınlarına maruz kalmasından sonra, neden birdenbire bu kadar fazla korumaya ihtiyaç duyduğumuzu çok az kişi merak ediyor. Atmosferdeki değişiklikler veya ciltlerinin pigmentasyonuyla uyuşmayan bir ortamda yaşayan nüfuslar nedeniyle maruziyetimiz eskisinden daha mı zararlı? Yoksa güneşten korunma ürünleri üreticilerinin biraz kar elde etmesi mi gerekiyor?

Türkiye Durumlarının Bitmeyen Tarihi

Saf akılcılık tarafından yönlendirilen doğayı alt etmeye yönelik bu tür girişimlerin listesi uzundur; her zaman şeyleri "iyileştirmek" amaçlanır ve sürekli birinci dereceden öğrenmeyle, yani rahatsız edici ilacı veya tıbbi prosedürü yasaklayarak ama başka bir yerde aynı hatayı tekrar yapabileceğimizi fark etmeden.

Statinler. Statin ilaçları kanınızdaki kolesterolü düşürmek için tasarlanmıştır. Ancak bir asimetri ve ciddi bir asimetri vardır. Elli yüksek riskli hastayı tedavi etmek gerekir.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

beş yıl boyunca tek bir kardiyovasküler olaydan kaçınmak için. Statinler, faydaları ya çok az ya da hiç olmayan, çok hasta olmayan kişilere potansiyel olarak zarar verebilir. Kısa vadede gizli zararın kanıta dayalı bir resmini elde edemeyeceğiz (bunun için yıllara ihtiyacımız var - sigarayı hatırlayın) ve ayrıca, şu anda bu ilaçların rutin uygulanması lehine ileri sürülen argümanlar genellikle birkaç istatistiksel yanılsamaya veya hatta manipülasyona dayanmaktadır (ilaç şirketlerinin kullandığı deneyler doğrusal olmayanlıklara oynuyor ve çok hasta ve daha az hasta olanları bir araya getiriyor, ayrıca "kolesterol" metriğinin yüzde 100 sağlıkla eşit olduğunu varsayıyor). Statinler, iatrojeniklerin (görünmeyen zarar) ilk ilkesini uygulamada başarısız oluyor; ayrıca, kesinlikle*Yapmak*kolesterolü düşürün, ancak bir insan olarak hedef fonksiyonunuz okul benzeri bir sınavı geçmek için belirli bir ölçütü düşürmek değil, daha sağlıklı olmaktır. Dahası, insanların düşürmeye çalıştığı bu göstergelerin bir durumla ilişkili nedenler mi yoksa tezahürler mi olduğu kesin değildir; tıpkı bir bebeği ağızlık takmanın kesinlikle ağlamasını engelleyeceği ancak duygularının nedenini ortadan kaldırmayacağı gibi. Metrik düşürücü ilaçlar, yasal bir karmaşıklık nedeniyle özellikle acımasızdır. Doktorun bunu reçete etme teşviki vardır çünkü hasta kalp krizi geçirirse ihmalkarlıktan dava edilir; ancak ters yöndeki hata hiç cezalandırılmaz, çünkü yan etkiler ilacın neden olduğu gibi görünmemektedir.

Müdahale yanlılığıyla karışık naif yorumlamanın aynı sorunu kanser tespitinde de geçerlidir: Daha fazla zarar getirse bile, tedavi lehine belirgin bir yanlılık vardır, çünkü hukuk sistemi müdahaleyi destekler.

*Ameliyat*Tarihçiler, cerrahinin uzun bir süre tıptan çok daha iyi bir geçmişe sahip olduğunu gösteriyor; gerekli titizlikle gözle görülür sonuçlarla kontrol ediliyordu. Çok şiddetli travma mağdurlarını ameliyat ederken, örneğin bir kurşunu çıkarmak veya bağırsakları yerine geri itmek için, iatrojeniklerin azaldığını düşünün; operasyonun dezavantajı, faydalarıyla karşılaştırıldığında küçüktür
— dolayısıyla pozitif dışbükeylik etkileri. Her zamanki farmasötik müdahalelerin aksine, Doğa Ana'nın daha iyi bir iş çıkaracağını söylemek zor. Cerrahlar eskiden mavi yakalı işçilerdi veya yüksek bilimden çok zanaatkarlara yakındılar, bu yüzden teorileştirme konusunda kendilerini çok da mecbur hissetmiyorlardı.

Tıp doktorluğu ve cerrahlık meslekleri mesleki ve sosyal olarak ayrı tutuluyordu, biri*arş,*Diğerleri*cientia,* dolayısıyla biri deneyim odaklı sezgisel yöntemler etrafında inşa edilmiş bir zanaattı ve

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

diğerleri teorilere, hayır, genel bir insan teorisine dayanıyordu. Cerrahlar acil durumlar için oradaydı. İngiltere, Fransa ve bazı İtalyan şehirlerinde, cerrah loncaları berber loncalarıyla birleştirildi. Bu yüzden cerrahinin Sovyet-Harvardlaşması uzun süre sonuçların görünürlüğüyle sınırlıydı - gözü kandıramazsınız. Uzun süre insanların anestezi olmadan ameliyat ettiği göz önüne alındığında, aşırı bir şekilde haklı çıkarmaya gerek yoktu*hiçbir şey yapmamak*ve Doğanın rolünü oynamasını bekliyor.

Ancak günümüzde anestezi sayesinde yapılan cerrahi çok daha küçük bir engelle yapılıyor ve cerrahların artık tıp fakültesine gitmesi gerekiyor, Orta Çağ'daki Sorbonne veya Bologna'dan daha az teorik olsa da. Buna karşılık, geçmişte kan alma (flebotomi) cerrahlar tarafından hiçbir caydırıcılık olmadan gerçekleştirilen birkaç operasyondan biriydi. Örneğin, modern zamanlarda siyatik düzeltmek için yapılan sırt cerrahisi, operasyondan kaynaklanabilecek olası zararlar hariç, genellikle işe yaramaz. Kanıtlar, altı yıl sonra böyle bir operasyonun ortalama olarak hiçbir şey yapmamaya eşdeğer olduğunu gösteriyor, bu nedenle her operasyon anesteziden kaynaklanan beyin hasarı, tıbbi hata (doktorun omuriliğe zarar vermesi) veya hastane mikroplarına maruz kalma gibi riskler getirdiğinden sırt ameliyatından belirli bir potansiyel açığımız var. Yine de lomber disk füzyonu gibi omurilik cerrahisi, özellikle Doktor için çok kazançlı bir iştir.[3]

*Antibiyotikler.*Her antibiyotik aldığınızda, mikropların antibiyotik dirençli türlere dönüşmesine bir dereceye kadar yardımcı olursunuz. Buna bağışıklık sisteminizle oynamayı da ekleyin. Anti-kırılganlığı vücudunuzdan mikroplara aktarırsınız. Çözüm, elbette, bunu yalnızca faydaları büyük olduğunda yapmaktır. Hijyen veya aşırı hijyen, özellikle insanlar her sosyal temastan sonra ellerini kimyasallarla temizlediğinde aynı etkiye sahiptir.

İşte iatrojeniklerin (çok hasta hastalar dışında daha büyük dezavantajlar açısından) doğrulanmış ve potansiyel bazı örnekleri; bu dezavantajlar (doğrulandı mı değil mi)[4]: Vioxx, yan etkileri gecikmiş kalp sorunları olan anti-inflamatuar ilaç. Antidepresanlar (gerekli durumlardan sonra kullanılır). Bariatrik cerrahi (aşırı kilolu diyabetik hastaların aç bırakılması yerine). Kortizon. Dezenfektanlar, potansiyel olarak otoimmün hastalıklara yol açan temizlik ürünleri. Hormon replasman tedavisi. Histerektomiler. Kesinlikle gerekli olmayan sezaryen doğumlar. Bebeklerde kulak enfeksiyonuna acil yanıt olarak kulak tüpleri. Lobotomiler. Demir takviyesi. Pirinç ve buğdayın beyazlatılması—ilerleme olarak kabul edildi. Zarar verdiği düşünülen güneş kremleri. Hijyen (belirli bir noktadan sonra, hijyen

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

hormesis'i (kendi anti-kırılganlığımızı) reddederek sizi kırılgan hale getirebilir). Probiyotikleri yutuyoruz çünkü artık yeterince "toprak" yemiyoruz. Lysol ve diğer dezenfektanlar o kadar çok "mikrop" öldürüyor ki çocukların gelişmekte olan bağışıklık sistemleri gerekli egzersizden (veya "iyi" dost mikroplardan ve parazitlerden) mahrum kalıyor. Diş hijyeni: Acaba dişlerimizi kimyasal maddelerle dolu diş macunuyla fırçalamamızın tek amacı diş macunu endüstrisi için kar elde etmek değil mi - fırça doğal, diş macunu sadece nişastalar, şekerler ve yüksek fruktozlu mısır şurubu gibi tükettiğimiz anormal ürünleri dengelemek için olabilir. Bunlardan bahsetmişken, yüksek fruktozlu mısır şurubu, teknolojiye aşık bir Nixon yönetimi tarafından finanse edilen ve mısır çiftçilerine sübvansiyon sağlama isteğinin kurbanı olan neomaninin bir sonucuydu. Tip II diyabet hastaları için insülin enjeksiyonları, diyabetin zararının kan şekerinden kaynaklandığı varsayımına dayanıyor, insülin direncinden (veya bununla ilişkili başka bir şeyden) değil. Soya sütü. Akdeniz ve Asya kökenli insanlar için inek sütü. Hayal edilebilecek en tehlikeli bağımlılık yapıcı madde olan eroin, morfinin bağımlılık yapıcı yan etkilerine sahip olmayan öksürük kesicilerin yerine morfin ikamesi olarak geliştirildi. Psikiyatri, özellikle çocuk psikiyatrisi—ama sanırım tehlikeleri konusunda kimseyi ikna etmeme gerek yok. Burada duruyorum.

Tekrar ediyorum, buradaki ifadelerim risk yönetimi temellidir: Kişi çok hasta ise endişelenecek iatrojenikler yoktur. Yani tehlikeleri getiren marjinal vakadır.

Şimdiye kadar tartıştığım vakalar anlaşılması kolay, ancak bazı uygulamalar çok daha incelikli. Örneğin, ilkel düzeyde "mantıklı olanın" aksine, şekersiz tatlandırılmış içeceklerin tasarruf edilen kalorilere göre kilo vermenizi sağladığına dair net bir kanıt yok. Ancak bu tür soruları sormaya başlamamız için milyonlarca insanın biyolojisini karıştırmak için otuz yıl geçmesi gerekti. Bir şekilde bu içecekleri önerenler, fizik yasalarının (termodinamikten safça çeviri) etkisiyle, kalorilerden kilo aldığımız kavramının daha ileri analizler için yeterli olduğu izlenimine kapılıyorlar. Bu, geri bildirim olmadan enerjiye yanıt veren basit bir makinede, örneğin yakıt yakan bir arabada olduğu gibi, termodinamikte kesinlikle doğru olurdu. Ancak bu mantık, yiyeceğin yalnızca bir enerji kaynağı olmadığı; çevre hakkında bilgi ilettiği (stres faktörleri gibi) bir bilgi boyutunda geçerli değildir. Yiyeceklerin kişinin aktivitesiyle birleşmesi hormonal kaskadları (veya bilgi ileten benzer bir şeyi) ortaya çıkarır ve isteklere neden olur (bu nedenle

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

(diğer yiyeceklerin tüketimi) veya vücudunuzun enerjiyi yakma biçimindeki değişiklikler, yağları muhafaza edip kasları yakması gerekip gerekmediği veya tam tersi. Karmaşık sistemlerde geri bildirim döngüleri vardır, bu nedenle ne "yaktığınız" ne tükettiğinize ve onu nasıl tükettiğinize bağlıdır.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

DOĞANIN ANLAMSIZ MANTIĞI

Bu yazının yazıldığı sırada, biyolog Craig Venter yapay yaşam yaratma işiyle uğraşıyordu. Deneyler yaptı ve bunları "Kimyasal Olarak Sentezlenmiş Bir Genom Tarafından Kontrol Edilen Bir Bakteri Hücresinin Yaratılması" başlıklı ünlü bir makalede dile getirdi. Nefes almış en zeki adamlardan biri ve kelimenin tam anlamıyla bir "yapan" olarak gördüğüm Craig Venter'a karşı büyük bir saygım var, ancak yanılabilir insanlara böyle güçler vermek, küçük bir çocuğa bir sürü patlayıcı vermekle aynı şey.

Bunu iyi anladıysam, yaratılışçılar için bu Tanrı'ya bir hakaret olmalı; ama dahası, evrimciler için bu kesinlikle evrime bir hakarettir. Ve olasılıkçılar için, tıpkı benim ve akranlarım gibi, bu, tüm Kara Kuğular'a maruz kalmaların annesi olan insan sağduyusuna bir hakarettir.

Burada argümanı daha açık hale getirmek için bir blokta tekrarlayayım. Evrim, yönlendirilmemiş, dışbükey brikolaj veya kurcalama ile ilerler, doğası gereği sağlamdır, yani sürekli, tekrarlayan, küçük, yerel hatalar sayesinde potansiyel stokastik kazanımların elde edilmesiyle. İnsanların yukarıdan aşağıya, emir-komuta ve kontrol bilimiyle yaptıkları tam tersi olmuştur: negatif dışbükeylik etkileri olan müdahaleler, yani büyük potansiyel hatalara maruz kalarak küçük kesin kazanımların elde edilmesi. Karmaşık sistemlerdeki (biyoloji, ekonomi, iklim) riskleri anlama sicili acınası olmuştur, geriye dönük çarpıtmalarla lekelenmiştir (riskleri ancak hasar meydana geldikten sonra anlarız, yine de hatayı yapmaya devam ederiz) ve risk yönetiminde daha iyi olduğumuza beni ikna edecek hiçbir şey yoktur. Bu özel durumda, hataların ölçeklenebilirliği nedeniyle, olabilecek en çılgın rastgelelik biçimine maruz kalırsınız.

Basitçe söylemek gerekirse, insanlara patlayıcı oyuncaklar (atom bombaları, finansal türevler veya yaşam yaratma araçları gibi) verilmemelidir.

Suçlu veya Masum

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Son noktayı biraz farklı ifade edeyim. Doğada anlamadığınız bir şey varsa, büyük ihtimalle sizin anlayışınızın ötesinde daha derin bir şekilde mantıklıdır. Dolayısıyla doğal şeylerde bizimkinden çok daha üstün bir mantık vardır. Tıpkı hukukta bir ikilem olduğu gibi:*Suçluluğu ispatlanana kadar masumdur*aksine*masumiyeti ispatlanana kadar suçlu,*Kuralımı şöyle ifade edeyim: Doğa Ana'nın yaptığı, aksi ispat edilene kadar doğrudur; insanların ve bilimin yaptığı ise aksi ispat edilene kadar hatalıdır.

Bu b***t "kanıt" işini bitirelim. "İstatistiksel olarak önemli" olandan bahsetmek istiyorsanız, gezegendeki hiçbir şey doğa kadar "istatistiksel olarak önemli" olamaz. Bu, onun siciline ve muazzam büyüklükteki deneyiminin istatistiksel önemine saygıdandır - Black Swan olaylarından sağ çıkmayı başardığı yol. Bu yüzden onu geçersiz kılmak, yaygın olarak yapıldığı gibi tam tersi yerine bizim tarafımızdan çok ikna edici bir gerekçelendirme gerektirir ve istatistiksel gerekçelerle onu yenmek çok zordur - yazdığım gibiBölüm 7 Erteleme konusundaki tartışmada, etik söz konusu olduğunda doğalcı yanılgıya başvurabiliriz, ancak bu olduğunda değil.

Risk yönetimine gelince.[5]

Mantık ihlallerini ciddiyetleri nedeniyle "kanıt" adına tekrar edeyim. Şaka yapmıyorum: Tıpkı şişmiş burnuna buz koymak gibi belirli bir doğal olmayan tedaviyi sorguladığımda "Kanıtınız var mı?" sorusuyla karşılaştığım gibi, geçmişte birçok kişi "Trans yağın zararlı olduğuna dair kanıtınız var mı?" sorusuyla karşı karşıya kaldı ve kanıt üretmeleri gerekti; ki bunu yapamadılar çünkü zararın ortaya çıkması onlarca yıl sürdü. Bu sorular çoğu zaman akıllı insanlar, hatta doktorlar tarafından sorulur. Bu yüzden Dünya Ana'nın (şimdiki) sakinleri doğaya aykırı bir şey yapmak istediklerinde, eğer yapabiliyorlarsa, kanıt üretmeleri gerekir.

Kararsız veya kırılgan olan her şey zamanla kırılmak için bolca şansa sahip olmuştur. Dahası, Doğa Ana'nın bileşenleri arasındaki etkileşimler, genel sistemi canlı tutacak şekilde modüle edilmek zorundaydı. Milyonlarca yıl boyunca ortaya çıkan şey, sağlamlık, kırılganlık karşıtı ve yerel kırılganlığın harika bir kombinasyonudur; doğanın daha iyi işlemesi için bir alanda yapılan fedakarlıklar. Genlerimiz uğruna kendimizi feda eder, kırılganlığımızı onların hayatta kalması için takas ederiz. Biz yaşlanırız, ancak onlar genç kalır ve bizim dışımızda daha da formda hale gelirler. Büyük ölçekli genel felaketlerden kaçınmak için, şeyler her zaman küçük ölçekte kırılır.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Biyoloji Bilgisizliğini Savun: Fenomenoloji

Fenomenolojinin teorilerden daha etkili olduğunu ve daha titiz politika yapımına yol açması gerektiğini açıkladım. Burada örnekleyeyim.

Barselona'daki bir spor salonunda, bir danışmanlık firmasının kıdemli ortağının yanındaydım, bu meslek anlatılar ve safça akıl yürütmeler inşa etmeye dayanıyordu. Kilo vermiş birçok insan gibi, adam da bu konuda konuşmaya hevesliydi; kilo verme teorileri hakkında konuşmak, onlara bağlı kalmaktan daha kolaydır. Adam bana, "insülin" mekanizması kendisine söylenene kadar düşük karbonhidratlı Atkins veya Dukan diyeti gibi diyetlere inanmadığını söyledi, bu da onu rejime başlamaya ikna etti. Daha sonra otuz kilo verdi — herhangi bir eylemde bulunmadan önce bir teori beklemek zorundaydı. Bu, insanların karbonhidratlardan kaçınarak yüz kilo verdiğini gösteren deneysel kanıtlara rağmen oldu, toplam gıda alımlarını değiştirmeden— sadece bileşimi! Şimdi, danışmanın tam tersi olarak, bir neden olarak "insülin"in kırılgan bir teori olduğuna ancak fenomenolojinin, deneysel etkinin gerçek olduğuna inanıyorum. Şüpheci ampiristlerin postklasik okulunun fikirlerini tanıtmama izin verin.

Teorilerin aldatıcıları olmak için yaratılmışız. Ancak teoriler gelir ve gider; deneyim kalır. Açıklamalar her zaman değişir ve tarihte her zaman değişmiştir (nedensel opaklık, nedenlerin görünmezliği nedeniyle) fikirlerin kademeli gelişimine dahil olan insanlar her zaman kesin bir teoriye sahip olduklarını düşünürler; deneyim sabit kalır.

Gördüğümüz gibiBölüm 7 , fizikçilerin sürecin fenomenolojisi olarak adlandırdığı şey, mevcut genel teorilere nasıl yapıştığına bakmadan, deneysel tezahürdür. Örneğin, tamamen kanıta dayalı olan şu ifadeyi ele alalım:*eğer kas inşa ederseniz, karnınızda daha fazla yağ birikmesi olmadan daha fazla yiyebilirsiniz*ve yeni bir kemer satın almak zorunda kalmadan kuzu pirzolalarını tıka basa yiyebilirler. Geçmişte bunu mantıklı hale getirmek için kullanılan teori "Metabolizmanız daha yüksek çünkü kaslar kalori yakıyor." idi. Şu anda "Daha fazla insüline duyarlı hale geliyorsunuz ve daha az yağ depoluyorsunuz." duymaya meyilliyim. İnsülin, şminsülin; metabolizma, şmetabolizma: gelecekte başka bir teori ortaya çıkacak ve başka bir madde ortaya çıkacak, ancak tam olarak aynı etki geçerliliğini sürdürecek.

Aynı durum şu ifade için de geçerlidir:*Ağırlık kaldırmak kas kütlenizi artırır*Geçmişte ağırlık kaldırmanın "mikro-

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

kasların yırtılması" ve ardından iyileşme ve büyüme. Bugün bazı insanlar hormonal sinyalleme veya genetik mekanizmalar hakkında konuşuyor, yarın başka bir şey hakkında konuşacaklar. Ancak etki sonsuza dek sürdü ve sürmeye devam edecek.

Anlatılara gelince, beyin teorisyen-şarlatanın son bölgesi gibi görünüyor.*nörolojik bir şey*bir alana ve aniden saygınlığı artıyor ve insanlar artık güçlü bir nedensel bağlantı yanılsamasına sahip oldukları için daha ikna edici hale geliyor - ancak beyin bunun için fazla karmaşık; hem insan anatomisinin en karmaşık kısmı hem de en çok aptal nedenselliğine duyarlı görünen kısmı. Christopher Chabris ve Daniel Simons aradığım kanıtı dikkatime getirdi: beyin devrelerine bir gönderme yapan her türlü teori, sadece rastgele psikonörobabble olsa bile, daha "bilimsel" ve daha ikna edici görünüyor.

Ancak bu nedensellik, geleneksel olarak inşa edildiği şekliyle ortodoks tıbba oldukça köklü bir şekilde dayanmaktadır. İbn Sina,*Kanon*(Arapçada hukuk anlamına gelen): "Eğer [tıbbı] bir tedavi yöntemi haline getirmek istiyorsak, sağlık ve hastalığın nedenlerini bilmeliyiz."*bilim*."

Sağlık hakkında yazıyorum, ancak asgari gerekliliğin ötesinde biyolojiye güvenmek istemiyorum (teorik anlamda değil) ve gücümün orada yattığına inanıyorum. Sadece deneyimin düzenliliklerine bakabilmek için mümkün olduğunca az şey anlamak istiyorum.

Yani*işleyiş biçimi*her girişimde teorilerdeki değişikliklere karşı mümkün olduğunca dayanıklı kalmaktır (Doğa Ana'ya olan saygımın tamamen istatistiksel ve risk yönetimi temelli olduğunu tekrar edeyim, yani, yine kırılganlık kavramına dayanmaktadır). Doktor ve tıp denemecisi James Le Fanu, biyolojik süreçlere ilişkin anlayışımızın, sanki rasyonalist teoriler kör edici ve bir şekilde bir engelmiş gibi, farmasötik keşiflerin azalmasıyla nasıl birleştiğini gösterdi.

Yani biyolojide yeşil kereste sorunumuz var!

Şimdi, biraz antik ve ortaçağ tıbbının tarihi. Geleneksel olarak, tıp üç geleneğe ayrılırdı: rasyonalistler (önceden belirlenmiş teorilere dayalı, şeylerin ne yapıldığına dair küresel anlayışa ihtiyaç duyan)*için*), şüpheci ampiristler (teorileri reddeden ve görünmeyen hakkında iddialarda bulunan fikirlere şüpheyle yaklaşanlar) ve metodistler (birbirlerine teorilerden arındırılmış bazı basit tıbbi buluşlar öğreten ve ampirist olmanın daha da pratik bir yolunu bulan). Farklılıklar,

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Kategorizasyon açısından bakıldığında, bu üç geleneğe tamamen dogmatik yaklaşımlar olarak değil, daha çok başlangıç noktaları, önceki inançların ağırlığı bakımından farklılık gösteren yaklaşımlar olarak bakılabilir: Bazıları teorilerle başlar, diğerleri kanıtlarla.

Üç eğilim arasındaki gerilimler zaman içinde her zaman var olmuştur ve ben kendimi, felsefi bir okul olarak geç antik çağ tarafından yutulan ampiristleri haklı çıkarmaya çalışan kampa koydum. Knossos'lu Aenesidemus, Laodikea'lı Antiochus, Nicomedia'lı Menodotus, Tarsus'lu Herodot ve tabii ki Sextus Empiricus'un bu fikirlerini canlandırmaya çalışıyorum. Ampiristler, durumlarla karşı karşıya kaldıklarında "Bilmiyordum" konusunda ısrar ettiler*tam olarak görülmedi*geçmişte, yani neredeyse aynı koşullarda. Metodistler analojiye karşı aynı katı kurallara sahip değildi, ancak yine de dikkatliydiler.

Eskiler Daha Alaycıydı

İatrojeniklerin bu sorunu yeni değil ve doktorlar geleneksel olarak alay konusu oluyorlar.

Martial, epigramlarında bize kendi döneminde tıp alanında algılanan uzmanlık sorununa dair bir fikir veriyor: "Diaulus'un bir bakıcı değil, bir doktor olduğunu düşünüyordum. — ama onun için aynı iş gibi görünüyor" (*Yeni bir tıp doktoru, nunc est uispillo Diaulus: quod uispillo facit, fecerat ve medicus*) veya "Kendimi hasta hissetmedim, Symmache; şimdi (senin hizmetlerinden sonra) hissediyorum." (*Non habui febrem, Symmache, nunc habeo*).

Yunanca terim*farmakon*hem "zehir" hem de "tedavi" anlamına gelebildiği için muğlaktır ve Arap doktor Ruhavi tarafından iatrojeniklere karşı uyarmak amacıyla bir kelime oyunu olarak kullanılmıştır.

Bir*atıf sorunu*Kişinin olumlu sonuçlarını kendi becerilerine ve başarısızlıklarını şansa bağlamasıyla ortaya çıkar. Nicocles, dördüncü yüzyıl kadar erken bir tarihte M.Ö., doktorların başarının sorumluluğunu üstlendiklerini ve başarısızlığın suçunu doğaya veya bazı dış nedenlere yüklediklerini ileri sürer. Aynı fikir, yirmi dört yüzyıl sonra psikologlar tarafından yeniden keşfedildi ve borsacılara, doktorlara ve şirket yöneticilerine uygulandı.

Eski bir hikâyeye göre, İmparator Hadrianus ölmek üzereyken sürekli olarak kendisini doktorlarının öldürdüğünü söylüyormuş.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Çoğunlukla klasik yazarların bir sentezleyicisi olan Montaigne,*Denemeler* anekdotlarla dolu: Bir Lakedaimonluya bu kadar uzun yaşamasını sağlayan şeyin ne olduğu sorulduğunda, "Tıbbı görmezden gelmek" diye cevap verdi. Montaigne de etkenlik sorununu veya bir doktorun ihtiyaç duyduğu son şeyin sizin sağlıklı olmanız olmasının nedenini tespit etti: "Hiçbir doktor arkadaşlarının sağlığından, hiçbir asker şehrinin huzurundan zevk almaz, vb." diye yazmıştı antik Yunan hiciv yazarı.*(Hiçbir ilaç, eski Yunan Comique'i gibi, dostlarımın santé'sinden hoşlanmıyor, ny paix de sa ville'de satılıyor: geri kalanı.)*

Nüfusun Yarısına Nasıl İlaç Verilir

Kişisel bir doktorun sizi nasıl öldürebileceğini hatırlayın.

Büyükannenin hikayesinde, mantıksal muhakememizde (sezgisel eylemlerde olmasa da) gözlemlediğimiz şeylerin ortalama özellikleri ile diğer, daha zengin özellikleri arasında ayrım yapamadığımızı gördük.

Bir keresinde bir arkadaşımın kır evindeki bir öğle yemeği partisine katılmıştım ki biri elde taşınabilir bir tansiyon ölçme aleti çıkardı. Cezbedici bulduğum tansiyonumu ölçtüm ve ortalamadan biraz daha yüksek çıktı. Partide bulunan ve çok cana yakın bir mizaca sahip bir doktor hemen bir kağıt parçası çıkarıp tansiyonumu düşürmek için bir ilaç yazdı ve ben de bu ilacı daha sonra çöp kutusuna attım. Daha sonra aynı ölçüm aletini satın aldım ve tansiyonumun ortalamadan çok daha düşük (dolayısıyla daha iyi) olduğunu keşfettim, sadece ara sıra, ara sıra zirve yaptığında. Kısacası, bir miktar değişkenlik gösteriyor. Hayattaki her şey gibi.

Bu rastgele değişkenlik sıklıkla bilgi olarak yanlış yorumlanır ve bu da müdahaleye yol açar. Kan basıncı ile sağlık arasındaki bağlantı hakkında herhangi bir varsayımda bulunmadan bir düşünce deneyi yapalım. Dahası, "normal" basıncın belirli, bilinen bir sayı olduğunu varsayalım. Sağlıklı kişilerden oluşan bir kohort alalım. Rastgelelik nedeniyle, belirli bir kişinin basıncının yarısı zaman bu sayının üzerinde olacak ve yarısı zaman aynı kişi için ölçüm bu sayının altında olacak. Yani doktor ziyaretlerinin yaklaşık yarısında endişe verici "normalin üzerinde" durumu görülecektir. Eğer doktor hastaların normalin üzerinde olduğu günlerde otomatik olarak ilaç yazarsa, o zaman*normal*nüfus ilaç kullanacak. Ve unutmayın ki biz oldukça

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Gereksiz tedaviler nedeniyle yaşam beklentilerinin azalacağından eminler. Açıkça burada basitleştiriyorum; sofistike doktorlar ölçümlerin değişken doğasının farkındadır ve sayılar ikna edici olmadığında ilaç yazmazlar (ancak tuzağa düşmek kolaydır ve tüm doktorlar sofistike değildir). Ancak düşünce deneyi, özellikle hayatı tehdit eden bir rahatsızlık veya rahatsız edici bir durum dışında doktora sık sık gitmenin -tıpkı bilgiye sık erişim gibi- nasıl zararlı olabileceğini gösterebilir. Bu örnek ayrıca bizeBölüm 7 kişisel doktorun, gürültüye aşırı tepki vererek hastayı öldürmesiyle sonuçlanan bir durum.

Bu düşündüğünüzden daha ciddi: tıp biliminin örneklerdeki normal değişkenliği kavramakta zorluk çektiği anlaşılıyor; bazen "istatistiksel olarak anlamlı" ve "etkisel olarak anlamlı" arasındaki farkı çevirmek zor oluyor. Belirli bir hastalık yaşam beklentinizi marjinal olarak düşürebilir, ancak bunu "yüksek istatistiksel anlamlılık" ile yaptığı kabul edilebilir, bu da aslında tüm bu çalışmaların kurulmuş olduğunu söylemesine rağmen paniğe yol açabilir *önemli bir istatistiksel farkla*bazı durumlarda, diyelim ki vakaların yüzde 1'inde, hastaların bundan zarar görme olasılığı vardır. Tekrar ifade edeyim: sonucun büyüklüğü, etkinin önemi, uzmanları aldatma eğiliminde olan "istatistiksel anlamlılık" olarak adlandırılan şeyle yakalanmaz. İki boyutta bakmamız gerekir: bir durumun, diyelim ki kan basıncının normalden belirli bir puan daha yüksek olmasının yaşam beklentinizi ne kadar etkileme olasılığı vardır; ve sonucun ne kadar önemli olduğu.

Bu neden ciddi? İstatistikçinin gerçek hayatın karmaşık dokusunda (ders kitaplarının "küçük dünyası"nın aksine "büyük dünya") "istatistiksel önemi" gerçekten anladığını düşünüyorsanız, bazı sürprizler var. Kahneman ve Tversky, istatistikçilerin kendilerinin öğretilerini ihlal ederek gerçek hayatta pratik hatalar yaptıklarını, istatistikçi olduklarını unuttuklarını gösterdiler (okuyucuya hatırlatmak isterim ki, düşünmek çaba gerektirir). Meslektaşım Daniel Goldstein ve ben, niceliksel finans uzmanları olan "nicelikçiler" hakkında biraz araştırma yaptık ve ezici çoğunluğun, denklemlerinin hemen hemen her birinde kullandıkları "varyans" veya "standart sapma" gibi temel kavramların pratik etkisini anlamadığını fark ettik. Emre Soyer ve Robin Hogarth tarafından yakın zamanda yapılan etkili bir çalışma, "regresyon" ve "korelasyon" gibi gösterişli sayılar sağlayan ekonometri alanındaki birçok profesyonel ve uzmanın, kullandıkları sayıları pratiğe dökerken korkunç hatalar yaptığını gösterdi.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

kendilerini üretirken—denklemi doğru anlarlar ancak gerçeğe dönüştürürken ciddi çeviri hataları yaparlar. Her durumda rastgeleliği ve sonuçlardaki belirsizliği hafife alırlar. Ve yorumlama hatalarından bahsediyoruz*istatistikçiler tarafından yapılmış,* Sosyal bilimciler ve doktorlar gibi istatistik kullanıcıları tarafından değil.

Ne yazık ki tüm bu önyargılar eyleme yol açar, neredeyse hiç eylemsizliğe yol açmaz.

Ayrıca, artık yağlara ve "yağsız" sloganlarına karşı çılgınlığın, bir regresyonun sonuçlarını yorumlarken yapılan temel bir hatadan kaynaklandığını biliyoruz: iki değişken bir etki için birlikte sorumlu olduğunda (burada, karbonhidratlar ve yağ), bazen bunlardan biri tek başına sorumluluk gösterir. Birçok kişi, yağ ve karbonhidratların birlikte tüketilmesinden kaynaklanan sorunları karbonhidratlara değil yağa bağlama hatasına düştü. Dahası, büyük istatistikçi ve istatistiksel yanlış yorumlamanın çürütücüsü David Freedman, bir ortak yazarla birlikte (çok ikna edici bir şekilde) tuz ve kan basıncı arasındaki herkesin takıntılı olduğu bağlantının istatistiksel bir temeli olmadığını gösterdi. Bazı hipertansiyonlu kişilerde bu bağlantı mevcut olabilir, ancak kuraldan çok istisna olması daha olasıdır.

Tıpta "Matematiğin Titizliği"

Sosyal bilimlerdeki kurgusal matematiğin ardındaki şarlatanlığa gülenlerimiz için, tıpta neden aynı şeyin olmadığını merak edebiliriz.

Ve gerçekten kötü fikirlerin (ve gizli fikirlerin) mezarlığı, matematiğin bizi orada kandırdığını gösteriyor. Tıbbı matematikselleştirmek için birçok unutulmuş girişim oldu. Tıbbın açıklayıcı modellerini fiziksel bilimlerden türettiği bir dönem vardı. Giovanni Borelli,*Hayvanın motu'su,* Vücudu hayvan kollarından oluşan bir makineye benzettik; böylece doğrusal fizik kurallarını uygulayabildik.

Tekrar edeyim: Hata yapmaya müsait olmadığı sürece akılcılaştırılmış öğrenilmiş söyleme karşı değilim; öncelikle ve son olarak bir karar verici meleziyim ve filozof-olasılıkçıyı karar vericiden asla ayırmayacağım, bu yüzden her zaman o ortak kişiyim, sabahları kadim sıvıyı içtiğimde

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

kahve denen şey, öğlen arkadaşlarımla yemek yediğimde ve gece yatağa bir kitapla girdiğimde. Karşı olduğum şey *toy* akılcılaştırılmış, sözde öğrenilmiş söylem, yeşil kereste sorunlarıyla—sadece bilinene odaklanan ve *bilinmeyeni görmezden gelir*. Bilinmeyenin önemini ölçmeye gelince matematiğin kullanılmasına da karşı değilim, bu matematiğin sağlam uygulamasıdır. Aslında bu bölümdeki ve bir sonraki bölümdeki argümanların hepsi olasılık matematiğine dayanmaktadır—ancak bu matematiğin akılcı bir kullanımı değildir ve çoğu hastalığın ciddiyeti ve tedavinin yoğunluğu hakkındaki ifadeler arasındaki bariz tutarsızlıkların tespit edilmesine olanak tanır. Öte yandan, sosyal bilimlerde matematiğin kullanımı müdahalecilik gibidir. Bunu profesyonel olarak uygulayanlar, yararlı olabileceği yerler dışında her yerde kullanma eğilimindedir.

Bu tür daha sofistike bir rasyonalizmin tek koşulu: Hikayenin tamamına sahip olmadığınıza inanmak ve öyle davranmak; sofistike olmak için öyle olmadığınızı kabul etmeniz gerekir.

Sonraki

Bu bölüm, konvekslik etkileri ve kanıt yükü fikrini tıp alanına ve iatrojeniklerin risk değerlendirmesine tanıttı. Şimdi, konvekslik etkilerinin daha fazla uygulamasına bakalım ve tartışalım *olumsuzluk yoluyla* hayata karşı titiz bir yaklaşım olarak.

[1]Teknik bir yorum. Bu, sonuçların olasılık dağılımı üzerindeki dışbükeylik etkilerinin basit bir sonucudur. "Ters halter etkisi" ile, kazanımlar iatrojeniklere göre küçük olduğunda, belirsizlik duruma zarar verir. Ancak "halter etkisi" ile, kazanımlar olası yan etkilere göre büyük olduğunda, belirsizlik yardımcı olma eğilimindedir. Ek'te bol miktarda grafik içeren bir açıklama sağlanmıştır.

[2]Başka bir deyişle, diyelim ki, bir periyottaki belirli bir dozun %50'si için, ardından konveks durumlarda sonraki periyotta dozun %150'si için yanıt, her iki periyotta da dozun %100'ünden üstündür. Konvekslik eğilimini tahmin etmek için çok fazla ampirizme ihtiyacımız yok: teoreme göre, böyle bir eğilim konveksliğin zorunlu bir sonucudur.

[3]Sırt rahatsızlıkları konusunda uzmanlaşmış kanıta dayalı bir bilim insanı olan Stuart McGill, kendi kendini iyileştirme sürecini şu şekilde açıklıyor: siyatik sinir, çok dar bir boşlukta sıkıştığında, (doktorlar tarafından) yalnızca (kazançlı) ameliyatla tedavi edilebileceği düşünülen yaygın sırt sorununa neden olur, kemiği kesen ve zamanla kendisine daha büyük bir geçit açan asit maddeleri üretir. Vücut, cerrahlardan daha iyi iş çıkarır.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

[4]Bu bölümdeki ve bir sonraki bölümdeki temel nokta, kırılganlıkla bağlantılı olan doğrusal olmayanlık ve tıbbi karar almada bunun nasıl kullanılacağıdır, belirli tıbbi tedaviler ve hatalar değil. Bu örnekler, içbükey tepkileri dikkate almadan baktığımız şeylerin sadece açıklayıcı örnekleridir.

[5]Yaygın bir hata, insan vücudunun mükemmel bir şekilde adapte olmadığını, sanki bu noktanın karar alma üzerinde sonuçları varmış gibi iddia etmektir. Buradaki nokta bu değil; fikir, doğanın insanlardan hesaplama açısından daha yetenekli olduğudur (ve öyle olduğu kanıtlanmıştır), mükemmel olduğu değil. Sadece ona yüksek boyutlu deneme yanılma ustası olarak bakın.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

BÖLÜM 22

Uzun Yaşamak, Ama Çok Uzun Değil

Çarşambalar ve Cumalar, artı Oruç - Nietzsche'ye veya başkalarına göre sonsuza kadar nasıl yaşanır - Ya da düşündüğünüzde neden daha uzun yaşamamak gerekir

---

YAŞAM SÜRESİ VE DIŞBÜKEYE BAĞLILIK

Tıbbın bazı yönlerini veya koşulsuz teknolojik "ilerlemeyi" sorguladığınızda, kaçınılmaz olarak ve hemen "geçmiş nesillerden daha uzun yaşama eğilimindeyiz" sofistikeliğiyle karşılaşırsınız. Bazılarının, doğal şeylere olan eğilimin "kaba ve kısa" yaşamlara geri dönmeyi desteklediğini iddia eden daha da aptalca bir argüman ortaya koyduğunu unutmayın; bunun, taze, konserve olmayan yiyecekler yemenin medeniyeti, hukukun üstünlüğünü ve hümanizmi reddetmek anlamına geldiğini söylemekle aynı argüman olduğunu fark etmeksizin. Yani bu yaşam beklentisi argümanında çok sayıda nüans var.

Yaşam beklentisi (nükleer savaş olmaması koşuluyla) birçok faktörün birleşimi nedeniyle artmıştır: sanitasyon, penisilin, suç oranındaki düşüş, hayat kurtarıcı cerrahi ve tabii ki,*bazı*ciddi hayati tehlike arz eden durumlarda çalışan tıp uygulayıcıları. Daha uzun yaşıyorsak, bunun nedeni ölümcül vakalarda, yani durumun ciddi olduğu durumlarda tıbbın sağladığı faydalardır
— bu nedenle düşük iatrojenikler, gördüğümüz gibi, dışbükey vakalar. Bu nedenle, eğer ilaç sayesinde daha uzun yaşıyorsak, tüm tıbbi tedavilerin bizi daha uzun yaşattığı sonucuna varmak ciddi bir hatadır.

Ayrıca, "ilerleme"nin etkisini hesaba katmak için, elbette tıbbi tedavideki kazanımlardan, medeniyet hastalıklarının maliyetlerini çıkarmamız gerekir (ilkel toplumlar büyük ölçüde kardiyovasküler hastalık, kanser, diş çürükleri, ekonomik teoriler, lounge müziği ve diğer modern rahatsızlıklardan uzaktır); akciğer kanseri tedavisindeki ilerlemeler sigaranın etkisiyle telafi edilmelidir. Araştırma makalelerinden, tıbbi uygulamanın artışa az sayıda yıl katkıda bulunmuş olabileceği tahmin edilebilir, ancak yine, bu büyük ölçüde hastalığın ciddiyetine bağlıdır (kanser doktorları kesinlikle ileri ve tedavi edilebilir vakalarda olumlu bir katkı sağlarken, müdahaleci kişisel doktorlar açıkça olumsuz bir katkı sağlar). İatrojeniklerin, dolayısıyla tıbbın, belirli sayıda ve haritalanması kolay vakada, içbükey olanlarda yaşam beklentisini azalttığı talihsiz gerçeğini hesaba katmalıyız. Sadece az sayıda ameliyatın gerçekleştirildiği (en acil vakalar için) az sayıdaki hastane grevinden birkaç verimiz var ve elektif cerrahi

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

ertelendi. Tartışmada hangi tarafta yer aldığınıza bağlı olarak, bu vakalarda yaşam beklentisi ya artar ya da en azından düşmez. Dahası, önemli olan, seçmeli ameliyatların birçoğunun normale dönüldükten sonra iptal edilmesidir - bu, Doğa Ana'nın çalışmasının*bazı*doktorlar.

Rastgelelik tarzı bir diğer yanılgı da, doğumda yaşam beklentisinin geçen yüzyıla kadar otuz olması nedeniyle insanların otuz yıl yaşadığını düşünmektir. *Sadece*otuz yıl. Dağılım büyük ölçüde çarpıktı, ölümlerin büyük kısmı doğum ve çocuk ölümlerinden kaynaklanıyordu. Koşullu yaşam beklentisi yüksekti—sadece atalarımızın erkeklerinin genellikle travma.[1]Belki de yasal yaptırımlar, yaşam süresinin uzamasına doktorlardan daha fazla katkıda bulunmuştur; bu nedenle yaşam süresindeki kazanımlar, bilimsel ilerlemenin sonucundan ziyade daha çok toplumsaldır.

Bir vaka çalışması olarak, mamogramları ele alalım. Her yıl kırk yaş üstü kadınlara uygulanmasının yaşam beklentisinde bir artışa yol açmadığı gösterilmiştir (en iyi ihtimalle; hatta bir azalmaya bile yol açabilir). Mamogramlara tabi tutulan kohortta meme kanserinden kaynaklanan kadın ölüm oranı azalırken, ölüm*diğer nedenlerden dolayı*belirgin şekilde artar. Burada basit ölçülebilir iatrojenikleri görebiliriz. Tümörü gören doktor, ameliyattan sonra radyasyon, kemoterapi veya her ikisi gibi zararlı bir şey yapmaktan kaçınamaz - yani tümörden daha zararlı. Panikleyen doktorlar ve hastalar tarafından kolayca geçilen bir denge noktası vardır: tedavi*seni öldürmeyecek tümör*ömrünü kısaltırkemoterapi toksiktir. Kansere karşı çok fazla paranoya oluşturduk, zincire geriye doğru baktığımızda, mantık hatası olarak adlandırılan*Sonuç olarak teyit eden*. Kanserden erken ölenlerin hepsinin kötü huylu bir tümörü varsa, bu tüm kötü huylu tümörlerin kanserden ölüme yol açtığı anlamına gelmez. Eşit derecede zeki olan çoğu kişi, tüm Giritlilerin yalancı olması gerçeğinden tüm yalancıların Giritli olduğu sonucunu çıkarmaz veya tüm bankacıların yozlaşmış olması durumundan tüm yozlaşmış insanların bankacı olduğu sonucunu çıkarmaz. Doğa, yalnızca aşırı durumlarda bu tür mantık ihlallerine izin verir (bu tür*modus ponens*) hayatta kalmamıza yardımcı olmak için. Aşırı tepki vermek faydalıdır ataların çevresi.[2]

Mamogramlarla ilgili sorunların yanlış anlaşılması, politikacıların aşırı tepki vermesine yol açtı (önemli kararların merkezden uzaklaştırılmasıyla, yasa koyucuların aptallığından muaf bir toplum yaratmanın bir başka nedeni). İlkel türden bir politikacı olan Hillary Clinton, o kadar ileri gitti ki

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Mamografinin yararlılığını eleştirenlerin kadınları öldürdüğünü iddia etmek gibi.

Mamografi sorununu koşulsuz laboratuvar testlerine genelleştirebilir, normdan sapmaları tespit edebilir ve bunları "tedavi" etmeye çalışabiliriz.

Çıkarma Hayatınıza Ekler

Şimdi, istatistikçi ve karar bilimci arkadaşım Spyros Makridakis ile birlikte verilere yakından baktıktan sonra, birkaç bölüm önce istatistiksel tahmin yöntemlerindeki kusurları bulan ilk kişi olarak tanıttığımız, şu varsayımı yapıyorum. Tıbbi harcamaları belirli bir miktarda azaltmanın (kesintileri seçmeli ameliyatlar ve tedavilerle sınırlandırırken) çoğu zengin ülkede, özellikle de Amerika Birleşik Devletleri'nde insanların yaşamlarını uzatacağını tahmin ettik. Neden? Basit temel dışbükeylik analizi; koşullu iatrojeniklerin basit bir incelemesi: Hafif hastaları tedavi etme hatası onları içbükey bir konuma sokar. Ve bunu nasıl yapacağımızı çok iyi biliyormuşuz gibi görünüyor. Sadece iatrojenik etkisi çok küçük olan en şiddetli vakalar lehine tıbbi müdahale engelini yükseltin. Hatta bunlar için harcamaları artırmak ve seçmeli olanlar için harcamayı azaltmak daha iyi olabilir.

Başka bir deyişle, geriye doğru mantık yürütün, iatrojeniklerden tedaviye doğru, tam tersi değil. Mümkün olduğunda, doktoru insan antifragility ile değiştirin. Ancak bunun dışında agresif tedavilerden çekinmeyin.

Başka bir uygulama *olumsuz yoluyla:* daha az harcamak, daha uzun yaşamak, çıkarımsal bir stratejidir. İatrojeniklerin müdahale yanlılığından kaynaklandığını gördük, *pozitif yoluyla,* isteme eğilimi *bir şey yap,* tartıştığımız tüm sorunlara neden oluyor. Ama hadi biraz yapalım *olumsuzluk yoluyla* burada: şeyleri ortadan kaldırmak oldukça etkili (ve deneysel olarak daha titiz) bir eylem olabilir.

Neden? Evrimsel tarihimiz tarafından tatlandırılmamış bir maddenin çıkarılması, Kara Kuğu olasılığını azaltırken, kişiyi iyileştirmelere açık bırakır. İyileştirmeler gerçekleşirse, bunların mümkün olduğunca görünmeyen yan etkilerden uzak olduğundan oldukça emin olabiliriz.

Yani birçok gizli mücevher var *olumsuzluk yoluyla* tıpta uygulandı. Örneğin, insanlara *Olumsuz* sigara içmek son altmış yılın en büyük tıbbi katkısı gibi görünüyor. Druin Burch, *İlacı Almak,*

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

şöyle yazıyor: "Sigara içmenin zararlı etkileri, sigaranın iyi etkilerinin toplamına kabaca eşittir.*Her*Savaştan bu yana geliştirilen tıbbi müdahale... Sigarayı bırakmak, insanları mümkün olan her türlü kanser türünden iyileştirebilmekten daha fazla fayda sağlar."

Her zamanki gibi, eskiler. Ennius'un yazdığı gibi, "İyilik çoğunlukla kötülüğün yokluğundadır";*Nimium boni est, cui nihil est mali.*

Benzer şekilde, mutluluk en iyi olumsuz bir kavram olarak ele alınır; aynı doğrusal olmayanlık geçerlidir. Modern mutluluk araştırmacıları (genellikle oldukça mutsuz görünürler), çoğunlukla psikologdan ekonomiste dönüşmüşlerdir (veya tam tersi), sanki mutluluğun ne olduğunu ve bunun peşinde olup olmadığımızı biliyormuşuz gibi bize mutluluk hakkında ders verirken doğrusal olmayanlıkları ve dışbükeylik etkilerini kullanmazlar. Bunun yerine, bize mutsuzluk hakkında ders vermeleri gerekir (mutluluk hakkında ders verenlerin mutsuz göründüğü gibi, mutsuzluk hakkında ders verenlerin de mutlu görüneceğini düşünüyorum); "mutluluğun peşinde koşmak" "mutsuzluktan kaçınmak" ile eşdeğer değildir. Her birimiz kesinlikle sadece bizi neyin mutsuz ettiğini (örneğin, editörler, işe gidip gelme, kötü kokular, acı, bekleme odasında belirli bir derginin görüntüsü, vb.) değil, bununla ilgili ne yapacağımızı da biliyoruz.

Çağların bilgeliğini araştıralım. "Bazen yetersiz beslenme sistemi onarır," diye yazmıştı Plotinus—ve kadim insanlar arınmalara inanırdı (bunun bir tezahürü de sıklıkla zararlı, ancak sıklıkla faydalı olan kan alma rutiniydi). Salerno Tıp Okulu'nun rejimi: neşeli ruh hali, dinlenme ve yetersiz beslenme.*Si tibi eksikliği olan ilaçlar, ilaçlar tibi fiant haec tria: mens laeta, requies, moderata diaeta.*

Pomponius Atticus hakkında, Cicero'nun akrabası ve mektuplarının alıcısı olarak ünlenen, görünüşte uydurma (ama yine de ilginç) bir hikaye vardır. Hasta, tedavi edilemez bir şekilde hasta olan Atticus, hem hayatına hem de acısına perhizle son vermeye çalışmış ve ancak ikincisini sonlandırmayı başarabilmiştir, çünkü Montaigne'e göre sağlığı düzelmiştir. Fakat ben bu hikayeyi uydurma doğasına rağmen aktarıyorum çünkü bilimsel bir bakış açısından, insanların yaşamlarını uzatmanın tek yolunun kalori kısıtlaması olduğu anlaşılıyor; bu da insanlarda birçok rahatsızlığı iyileştiriyor ve laboratuvar hayvanlarında yaşamları uzatıyor gibi görünüyor. Fakat, bir sonraki bölümde göreceğimiz gibi, böyle bir kısıtlamanın kalıcı olması gerekmiyor; sadece ara sıra (ama acı verici) bir oruç yeterli olabilir.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

İnsanları çok sıkı bir açlık tarzı diyete sokarak, sistemlerini şok ederek birçok diyabet vakasını iyileştirebileceğimizi biliyoruz; aslında bu mekanizmanın uzun zamandır sezgisel olarak biliniyor olması gerekiyordu, çünkü Sibirya'da tedavi edici açlık için enstitüler ve sanatoryumlar var.

Birçok insanın, atalarının yaşam alanlarında bulunmayan ürünlerin ortadan kaldırılmasından fayda sağladığı gösterilmiştir: doğal olmayan formatta şekerler ve diğer karbonhidratlar, buğday ürünleri (çölyak hastalığı olanlar, ancak hemen hemen hepimiz insan diyetine eklenen bu yeni şeye bir şekilde uyum sağlayamadık), süt ve diğer inek ürünleri (laktoz toleransı geliştirmemiş Kuzey Avrupa kökenli olmayanlar için), sodalar (hem diyet hem de normal), şarap (maruz kalma geçmişi olmayan Asya kökenliler için), vitamin hapları, gıda takviyeleri, aile doktoru, baş ağrısı ilacı ve diğer ağrı kesiciler. Ağrı kesicilere güvenmek, insanları baş ağrısının nedenini deneme yanılma yoluyla ele almaktan kaçınmaya teşvik eder; bu, uyku eksikliği, boyunda gerginlik veya kötü stres faktörleri olabilir; Prokrustes yatağı tarzı bir yaşamda kendilerini mahvetmeye devam etmelerine olanak tanır. Ama çok uzağa gitmeye gerek yok, sadece doktorunuzun size verdiği ilaçları kesmeye başlayın veya tercihen doktorunuzu çıkarın - Oliver Wendell Holmes Sr.'ın dediği gibi, "eğer bütün ilaçlar denize dökülseydi, bu insanlık için daha iyi olurdu ama balıklar için daha kötü olurdu." Onkolog olan babam (aynı zamanda antropoloji alanında da araştırmalar yaptı) beni bu düsturla yetiştirdi (ne yazık ki, bunu pratikte tam olarak uygulamasa da; yine de yeterince alıntıladı).

Ben kendi adıma, eski Doğu'da bulunmayan meyveleri yemeye karşı çıkıyorum. Akdeniz (Burada "ben"i, insanlığın geri kalanına dar bir genelleme yapmadığımı göstermek için kullanıyorum). Mango, papaya ve hatta portakal gibi antik Yunanca veya İbranice adı olmayan meyvelerden kaçınıyorum. Portakal, ortaçağ sonrası dönemde şekerlemenin eşdeğeri gibi görünüyor; antik Akdeniz'de portakal bulunmuyordu. Görünüşe göre Portekizliler Goa'da veya başka bir yerde tatlı bir narenciye ağacı bulmuş ve onu giderek daha tatlı meyveler elde etmek için, tıpkı modern bir şekerleme şirketi gibi yetiştirmeye başlamışlar. Mağazalarda gördüğümüz elmalara bile biraz şüpheyle yaklaşmalıyız: orijinal elmalar tatlı bir tada sahip değildi ve meyve şirketleri onları maksimum tatlılık için yetiştiriyordu; çocukluğumda yediğim dağ elmaları ekşi, acı, çıtır çıtırdı ve ABD mağazalarında satılan ve doktoru uzak tuttuğu söylenen parlak çeşitlerden çok daha küçüktü.

Sıvıya gelince, kuralım en az bin yıllık olmayan hiçbir sıvıyı içmemektir—bu yüzden uygunluğu test edilmiştir. Sadece şarap, su ve

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

kahve. Meşrubat yok. Belki de en aldatıcı ve zararlı içecek, pazarlama sayesinde onları "sağlıklı" olduğuna ikna ettiğimiz, kahvaltı masasında zavallı masum insanlara içirdiğimiz portakal suyudur. (Atalarımızın tükettiği turunçgillerin tatlı olmadığı gerçeğini bir kenara bırakırsak, onlar asla büyük, çok büyük miktarda lif içermeyen karbonhidrat tüketmediler. Portakal veya elma yemek, biyolojik olarak portakal veya elma suyu içmeye eşdeğer değildir.) Bu tür örneklerden, "sağlıklı" denilen şeyin genellikle sağlıksız olduğu kuralını çıkardım, tıpkı "sosyal" ağların antisosyal olması ve "bilgi" tabanlı ekonominin tipik olarak cahil olması gibi.

Kendi deneyimime göre, rahatsız edici şeyleri ortadan kaldırarak kişisel sağlığımda önemli bir sıçrama sağladığımı eklemek isterim: sabah gazeteleri (fragilista gazeteciler Thomas Friedman veya Paul Krugman'ın adlarının anılması bile benim açımdan karşılıksız öfke patlamalarına yol açabiliyor), patron, günlük işe gidiş geliş, klima (ısıtma olmasa da), televizyon, belgesel yapımcılarından gelen e-postalar, ekonomik tahminler, borsa haberleri, spor salonu "güç antrenmanı" makineleri ve daha fazlası.[3]

Paranın İatrojenikleri

Zenginlik arayışımızdaki anti-kırılganlığın açıkça reddedilmesini anlamak için, inşaat işçilerinin Michelin üç yıldızlı bir yemek yiyen iş adamlarından daha çok jambon ve peynirli bagetle mutlu göründüğünü düşünün. Efor sarf ettikten sonra yemek çok daha lezzetli oluyor. Romalıların zenginlikle garip bir ilişkisi vardı: "Yumuşatan" veya "sakinleştiren" her şey olumsuz olarak görülüyordu. Dekadans konusundaki itibarları biraz abartılı - tarih korkunç olanı sever; onlar konfordan hoşlanmaz ve bunun yan etkilerini anlarlardı. Aynı şey, çöl kabileleri ve şehir sakinleri arasında bölünmüş Samiler için de geçerliydi; şehir sakinleri, köklerine ve orijinal kültürlerine karşı belirli bir nesiller arası nostalji besliyorlardı; böylece şiir, şövalyelik, tefekkür, sert olaylar ve tutumlulukla dolu çöl kültürü, fiziksel ve ahlaki çürüme, dedikodu ve dekadansla ilişkilendirilen şehirlerin konforuna karşı kurgulanmıştı. Şehir sakini, Mesih'in Yahudiye çölünde kırk gün boyunca yaptığı gibi veya Aziz Mark'ın Mısır çölünde yaptığı gibi, arınmak için çöle gider ve böyle bir çilecilik geleneğini başlatır. Bir noktada, bir manastır hayatı salgını vardı

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Levant, belki de en etkileyici olanı, Kuzey Suriye'de bir sütunun tepesinde kırk yıl geçiren Aziz Simeon'dur. Araplar geleneği sürdürdü, sessiz, çorak, boş alanlara gitmek için eşyalarını bıraktılar. Ve tabii ki, biraz sonra zorunlu oruçla.

Tıbbi iatrojeniklerin yoksulluk ve beceriksizlikten ziyade zenginlik ve gelişmişliğin sonucu olduğunu ve elbette cehaletten ziyade kısmi bilginin ürünü olduğunu unutmayın. Dolayısıyla, çöle gitmek için sahip olduklarınızı elden çıkarma fikri oldukça etkili olabilir.*olumsuzluk yoluyla*–tarzı çıkarma stratejisi. Çok az kişi paranın kendi iatrojeniklerine sahip olduğunu ve bazı insanları servetlerinden ayırmanın hayatlarını basitleştireceğini ve sağlıklı stres faktörleri şeklinde büyük faydalar getireceğini düşünmüştür. Dolayısıyla, doğru yapılırsa daha fakir olmak faydalardan tamamen yoksun olmayabilir. Hukuk sistemi ve acil servis cerrahisi gibi birçok şey için modern medeniyete ihtiyacımız var. Ancak çıkarma perspektifine göre,*olumsuzluk yoluyla,* Daha sert davranarak daha iyi olabiliriz: güneş kremi yok, kahverengi gözleriniz varsa güneş gözlüğü yok, klima yok, portakal suyu yok (sadece su), düz yüzeyler yok, meşrubat yok, karmaşık haplar yok, yüksek sesli müzik yok, asansör yok, meyve suyu makinesi yok, hayır... Duruyorum.

Paleo ata yaşam tarzının vaftiz babası olan arkadaşım Art De Vany'nin yetmişlerinde aşırı formda (kendisinden otuz yaş küçük çoğu insandan çok daha formda) ve armut biçimli milyarderler Rupert Murdoch veya Warren Buffett veya aynı yaş grubundaki diğerlerinin fotoğraflarını gördüğümde, her zaman şu fikirle karşılaşıyorum. Eğer gerçek zenginlik kaygısız uyku, temiz vicdan, karşılıklı minnettarlık, kıskançlığın olmaması, iyi iştah, kas gücü, fiziksel enerji, sık sık gülmek, tek başına yemek yememek, spor salonuna gitmemek, biraz fiziksel emek (veya hobi), iyi bağırsak hareketleri, toplantı odası olmaması ve periyodik sürprizlerden oluşuyorsa, o zaman büyük ölçüde çıkarıcıdır (iatrojeniklerin ortadan kaldırılması).

Din ve Naif Müdahalecilik

Dinin, literal zihniyetli bilimcilerin tanımladıklarının ötesinde görünmez amaçları vardır; bunlardan biri de bizi bilimcilikten, yani onlardan korumaktır. Mezarlardaki yazıtların külliyatında, bu yazıtlardan sonra insanların en sevdikleri tanrılar için çeşmeler veya hatta tapınaklar inşa ettiklerini görebiliriz.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

doktorların başarısız olduğu yerde başarılı oldu. Gerçekten de, müdahale yanlılığını ve onun iatrojeniklerini sınırlamada dinin faydalarına nadiren bakarız: *geniş bir dizi koşulda (marjinal hastalık), sizi doktordan uzaklaştıran ve hiçbir şey yapmanıza izin vermeyen (dolayısıyla doğaya işini yapma şansı veren) her şey faydalı olacaktır*. Bu yüzden hafif vakalar için kiliseye (veya Apollon tapınağına) gitmek - diyelim ki travmadan yoksun olanlar, hafif bir rahatsızlık gibi, bir araba kazasından kaynaklanan yaralanmalar değil, iatrojeniklerin riskinin tedavinin faydasını aştığı durumlar, tekrarlamak gerekirse, negatif dışbükeylik vakaları - kesinlikle yardımcı olacaktır. Tapınaklarda bu türde çok sayıda yazıt var*Apollo beni kurtardı, doktorlarım beni öldürmeye çalıştı*—genellikle hasta servetini tapınağa miras bırakmıştır.

Ve bana öyle geliyor ki insan doğası, derinlerde, ne zaman harekete geçeceğini biliyor. dinin tesellisine ne zaman başvurulacağı, ne zaman bilime geçileceği.[4]

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

ÇARŞAMBA GÜNÜ İSE VEGAN OLMALIYIM

Bazen, bir konferans yemeği için organizatörler bana diyet gereksinimlerim olup olmadığını soran bir form gönderiyorlar. Bazıları bunu yaklaşık altı ay öncesinden yapıyor. Geçmişte, her zamanki cevabım kedi, köpek, fare ve insan (özellikle ekonomistler) yemekten kaçındığımdı. Bugün, kişisel evrimimden sonra, o zaman vegan olup olmayacağımı veya o kalın, canavar biftekleri yiyebileceğimi bilmek için haftanın hangi gününü gerçekten anlamam gerekiyor. Nasıl mı? Sadece Yunan Ortodoks takvimine ve zorunlu oruçlarına bakarak. Bu, beni "Paleo kampına" veya "vegan kampına" yerleştiremeyen saf adamın her zamanki kategorize edici iş-okuyucu-TED-konferans modern versiyonunu karıştırıyor. ("Paleo" insanları, avcı-toplayıcıların varsayılan atalarından kalma yüksek etli, yüksek hayvansal yağlı diyetini taklit etmeye çalışan etoburlardır; veganlar hiçbir hayvansal ürün, hatta tereyağı bile yemeyen insanlardır). Neden bu iki kategoriden birinde yer almanın (dini veya manevi sebepler hariç) epizodik durumlar haricinde saf bir akılcı hata olduğunu daha sonra göreceğiz.

Dinin sezgiselliğine inanıyorum ve körü körüne kurallarına uyuyorum (Ortodoks bir Hristiyan olarak, oyunun bir parçası olduğu için arada sırada hile yapabilirim). Diğer şeylerin yanı sıra, dinin rolü bolluğun iatrojeniklerini evcilleştirmektir - oruç tutmak hak sahibi olma duygunuzu kaybetmenize neden olur. Ancak daha incelikli yönler de vardır.

Dışbükeylik Etkileri ve Rastgele Beslenme

Jensen eşitsizliğinin bu pratik sonucunu akciğer ventilatörü tartışmasından hatırlayın: düzensizliğin bazı alanlarda faydaları vardır; düzenliliğin ise zararları vardır. Jensen eşitsizliğinin geçerli olduğu yerde, düzensizlik tıp olabilir.

Belki de en çok çıkarmamız gereken şey rastgele birkaç öğün yemek veya en azından yiyecek tüketiminde istikrarı önlemektir.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Doğrusal olmayanlıklar iki yerde bulunur, karışımda ve besin alım sıklığında.

Karışımla ilgili sorun şu şekildedir. Biz insanların, inekler ve filler (salata yiyen) ve aslanlar (genellikle salata yiyen av yiyen) gibi daha uzmanlaşmış memelilere kıyasla, hepçil olduğumuz söylenir. Ancak böyle bir hepçil olma yeteneği, planlanmamış, gelişigüzel ve en önemlisi, kaynakların seri olarak mevcut olduğu daha çeşitli ortamlara yanıt olarak gelmek zorundaydı - uzmanlaşma, ani değişikliklerden uzak, çok istikrarlı bir yaşam alanına yanıttır, yolların fazlalığı daha çeşitli bir yola yanıttır. İşlevin çeşitlenmesi çeşitliliğe yanıt olarak gelmek zorundaydı. Ve belirli bir yapının çeşitliliği.

Yapımızdaki ince bir noktaya dikkat edin: inek ve diğer otçullar, yiyecek alımlarında aslandan çok daha az rastgeleliğe maruz kalırlar; düzenli olarak yerler ancak tüm bu besinleri metabolize etmek için son derece sıkı çalışmaları gerekir, günde birkaç saat sadece yemek yiyerek geçirirler. Salata yemek için ayakta durmanın sıkıcılığını saymıyorum bile. Öte yandan aslan daha fazla şansa güvenmek zorundadır; öldürmelerin küçük bir yüzdesinde, yüzde 20'den azında başarılı olur, ancak yediğinde, avın çok zor ve sıkıcı çalışması sayesinde üretilen tüm bu besinleri hızlı ve kolay bir şekilde alır. Öyleyse, çevrenin rastgele yapısından türetilen şu ilkeleri ele alalım: otçul olduğumuzda, düzenli olarak yeriz; ancak avcı olduğumuzda daha rastgele yeriz. Bu nedenle, proteinlerimizin istatistiksel nedenlerle rastgele tüketilmesi gerekir.

Dolayısıyla, belirli bir kombinasyonda "dengeli" beslenmeye ihtiyacımız olduğunu kabul ediyorsanız, hemen böyle bir dengeye ihtiyacımız olduğunu varsaymak yanlıştır. *her öğünde*seri olarak değil. Ortalama olarak, tanımlanmış çeşitli besin maddelerinin belirli miktarlarına ihtiyaç duyduğumuzu varsayarak, diyelim ki bir belirli miktarda karbonhidrat, protein ve yağ.[5]Bunları her öğünde klasik biftek, salata ve ardından taze meyvelerle bir arada yemekle, ayrı ayrı ve seri olarak yemek arasında büyük fark var.

Neden? Çünkü yoksunluk bir stres faktörüdür ve yeterli iyileşmeye izin verildiğinde stres faktörlerinin ne yaptığını biliyoruz. Burada yine dışbükeylik etkileri iş başında: Bir günde günlük protein dozunun üç katını almak ve sonraki iki günde hiçbir şey almamak, metabolik tepkilerimiz doğrusal değilse kesinlikle "istikrarlı" orta düzeyde tüketime biyolojik olarak eşdeğer değildir. Bazı faydaları olmalı - en azından bizim tasarlanma şeklimiz bu.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Tahmin yürütüyorum; aslında tahminden de öte: Yiyecek dağıtımında ve bileşiminde rastgeleliğe karşı anti-kırılgan olduğumuza ikna oldum (doğrusal olmayanlığın kaçınılmaz bir sonucu olarak); en azından belli bir aralıkta veya gün sayısında.

Ve dışbükeylik önyargısının açıkça reddedilmesi, ABD aydın sınıfının biftek ve patatesten uzaklaşarak salata ve beyaz peynirle ızgara balık lehine yeme alışkanlıklarında bir değişikliğe yol açan sözde Girit (veya Akdeniz) diyetinin faydaları hakkındaki teoridir. Olay şu şekilde gerçekleşti. Birisi Giritlilerin uzun ömürlülüğüne baktı, ne yediklerini kataloglad ı, sonra da safça, tükettikleri yiyecek türleri nedeniyle daha uzun yaşadıkları sonucuna vardı. Bu doğru olabilir, ancak ikinci dereceden etki (alımdaki farklılıklar) baskın olabilir ve bu, mekanik araştırmacılar tarafından fark edilmeyen bir şey olabilir. Gerçekten de, aşağıdakileri fark etmek biraz zaman aldı: Yunan Ortodoks kilisesi, yerel kültürün ciddiyetine bağlı olarak, yılda yaklaşık iki yüz gün oruç tutuyor; ve bunlar yürek parçalayıcı oruçlar.

Evet, şu anda hissettiğim gibi, yürek parçalayıcı oruçlar. Çünkü bu satırları Ortodoks Orucu sırasında yazıyorum, neredeyse hiçbir hayvansal ürünün, tatlıların ve bazı titizler için zeytinyağının tüketilemediği kırk günlük bir dönem. Birkaç dereceleme olduğu için, yarı katı bir seviyeye bağlı kalmaya çalışıyorum ve hayat, olması gerektiği gibi çok kolay değil. Kuzey Lübnan'daki Koura vadisi olarak adlandırılan Yunan Ortodoks bölgesindeki atalarımın köyü olan Amioun'da uzun bir hafta sonu geçirdim. Orada geleneksel "hileli" yiyecekler, büyük bir hayal gücüyle mükemmelleştiriliyor: Et yerine otlar ve fasulyelerle yapılan Levant kibbeh, mercimek çorbasında matzoh tarzı küçük kahverengi toplardan yapılmış köfteler. İlginç bir şekilde, balık yasak olsa da, çoğu gün, kabuklu deniz ürünlerine izin veriliyor, muhtemelen lüks bir ürün olarak kabul edilmediği için. Günlük diyetimde bazı besin maddelerinin eksikliğinin telafisi topaklar halinde gerçekleşecek. Araştırmacıların (şimdilik) protein dediği yoksunluğumu, izin verilen günlerde balıkla telafi edeceğim ve tabii ki Paskalya Günü'nde açgözlülükle kuzu eti yiyeceğim, ardından bir süre orantısız derecede yüksek miktarda yağlı kırmızı et tüketeceğim. Fat Tony'nin gittiği restoranlarda, pişmanlık duymadan devasa porsiyonlarda servis edilen kırmızı bifteği hayal ediyorum.

Oruç tutmanın stres faktörüne karşı bir kırılganlık da söz konusudur; istenilen yemeğin tadının daha iyi olmasını sağlar ve kişinin sisteminde öfori yaratabilir. Orucu bozmak, akşamdan kalmalığın tam tersi bir his yaratıyor.[6]

Kendinizi Nasıl Yemelisiniz

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

İnsanların egzersizin stres faktörlerinin sizin için iyi olduğunu nasıl kabul edebildiklerini ama yiyecek yoksunluğunun aynı etkiye sahip olabileceği noktasına nasıl geçiş yapmadıklarını merak ediyorum. Ancak bilim insanları, bazı veya tüm yiyeceklerin epizodik yoksunluğunun etkilerini keşfetme sürecinde. Bir şekilde, kanıtlar, kısıtlamanın stresine yanıt olarak daha keskin ve daha formda olduğumuzu gösteriyor.

Biyolojik çalışmalara genelleme yapmak veya rasyonel anlamda kullanmak için değil, açlığa karşı bir insan tepkisinin varlığını doğrulamak için bakabiliriz: biyolojik mekanizmaların gıda yoksunluğuyla aktive edildiği. Ve kohortlar üzerinde açlığın veya bir gıda grubunun yoksunluğunun insan vücudu üzerindeki olumlu etkisini gösteren deneylerimiz var. Araştırmacılar şimdi mekanizma ile rasyonelleştiriyor*otofaji*(kendini yemek): dış kaynaklardan mahrum bırakıldığında, teoriler hücrelerinizin kendilerini yemeye başladığı veya proteinleri parçalayıp amino asitleri yeniden birleştirerek diğer hücreleri inşa etmek için malzeme sağladığı yönündedir. Bazı araştırmacılar (şimdilik) otofajinin "elektrikli süpürge" etkisinin uzun ömürlülüğün anahtarı olduğunu varsaymaktadır—ancak benim doğal olana dair fikirlerim onların teorilerine karşı duyarsızdır: aşağıda daha sonra göstereceğim gibi, ara sıra açlık bazı sağlık yararları üretir ve hepsi bu kadar.

Açlığa verdiğimiz tepki, kırılganlığımızın karşılanması, hafife alındı. İnsanlara günün sıkıntılarıyla yüzleşebilmeleri için kahvaltıda iyi bir öğün yemeleri gerektiğini söylüyoruz. Ve bu, deneysel olarak kör modern beslenme uzmanlarının yeni bir teorisi değil; örneğin Stendhal'in anıtsal romanındaki bir diyalog beni etkiledi*Kızıl ve siyah*kahraman Julien Sorel'e "günün işi uzun ve zorlu olacak, bu yüzden başlayalım" denilir.*güçlendirmek* Kendimizi bir kahvaltıyla" (o dönemdeki Fransızcada "ilk öğle yemeği" olarak adlandırılıyordu). Gerçekten de, kahvaltının tahıllar ve diğer benzeri malzemelerle ana öğün olarak düşünülmesi fikrinin insanlara zarar verdiği giderek daha fazla gösterildi; böylesine doğal olmayan bir fikrin test edilmesi gerektiğinin neden bu kadar uzun süre fark edilmediğini merak ediyorum; ayrıca, testler kahvaltıdan zarar gelmediğini veya en azından fayda sağlanmadığını gösteriyor, ta ki kişi önceden bunun için çalışmamışsa.

Unutmayalım ki, biz teslimatçıdan yiyecek almak için tasarlanmadık. Doğada, yemek için biraz enerji harcamak zorundaydık. Aslanlar yemek için avlanırlar, yemeklerini yedikten sonra zevk için avlanmazlar. İnsanlara enerji harcamadan önce yiyecek vermek, sinyal verme süreçlerini kesinlikle karıştırırdı. Ve organizmaları aralıklı olarak (ve sadece aralıklı olarak) yiyecekten mahrum bırakmanın faydalı etkiler yarattığına dair bolca kanıtımız var

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

birçok işlevde—örneğin Valter Longo, toplama kamplarındaki mahkumların yiyecek kısıtlamasının ilk aşamasında daha az hastalandığını, daha sonra ise çöktüğünü belirtti. Sonucu deneysel olarak denedi ve açlığın ilk aşamalarında farelerin görünür yan etkiler olmadan yüksek doz kemoterapiye dayanabildiğini buldu. Bilim insanları açlığın SIRT, SIRT1 veya sirtuin adlı bir proteini kodlayan bir genin ifadesine neden olduğu ve bunun uzun ömür ve diğer etkiler getirdiği anlatısını kullanırlar. İnsanların kırılganlığa karşı direnci, açlığa yanıt olarak bazı genlerin yukarı düzenlenmesiyle kendini gösterir.

Yani bir kez daha, ritüel oruçları olan dinlerin, bunlara çok harfiyen bakanların varsaydığından daha fazla cevabı var. Aslında bu ritüel oruçların yaptığı şey, tüketimdeki doğrusal olmayanlıkları biyolojik özelliklerle eşleştirmeye çalışmaktır. Ek, biyolojideki standart doz tepkilerini grafiksel olarak göstermektedir: herhangi bir şeyin az bir miktarı pozitif dışbükeylik etkileri barındırıyor gibi görünüyor (yararlı veya zararlı); buna bir şey eklediğinizde etki zayıflıyor. Açıkça, üst uçta, doygunluğa ulaşıldığı için dozun ek bir etkisi yoktur.

Yürüyüşten mahrum

Saf akılcılığın bir diğer zarar kaynağı. Tıpkı uzun süre insanların uyku sürelerini kısaltmaya çalışması gibi, bu bizim dünyalı mantığımıza yararsız göründüğü için, birçok insan yürümenin yararsız olduğunu düşünür, bu yüzden mekanik ulaşım araçları (araba, bisiklet, vb.) kullanır ve spor salonunda egzersiz yapar. Ve yürüdüklerinde, bazen kollarında ağırlıklarla bu utanç verici "güç yürüyüşü"nü yaparlar. Hala kendileri için anlaşılmaz sebeplerden ötürü, zahmetsizce, stres seviyesinin altında bir hızda yürümenin bazı faydaları olabileceğini fark etmezler - ya da benim tahmin ettiğim gibi, insanlar için gerekli olabilir, belki de uyku kadar gereklidir, ki bir noktada modernite bunu mantıklı hale getiremedi ve azaltmaya çalıştı. Şimdi zahmetsizce yürümenin uyku kadar gerekli olup olmadığı doğru olabilir veya olmayabilir, ancak otomobilin ortaya çıkışına kadar tüm atalarım zamanlarının çoğunu yürüyerek (ve uyuyarak) geçirdikleri için, bazı tıbbi dergiler fikri yakalayıp tıbbi dergilerin hakemlerinin "kanıt" dediği şeyi üretmeden önce bile, mantığı takip etmeye çalışıyorum.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Duyduğum tek şey daha uzun, daha zengin ve tabii ki daha fazla elektronik aletle dolu bir şekilde yaşamanın nasıl olacağı. Başımıza gelebilecek en kötü şeyin ölüm olduğuna inanan ilk nesil biz değiliz. Ancak kadim insanlar için en kötü sonuç ölüm değil, onursuz bir ölümdü, hatta sıradan bir ölümdü. Klasik bir kahraman için, kaba bir hemşire ve burnunuza girip çıkan bir tüp ağıyla bir huzurevinde ölmek çekici olmazdı.*amaç*bir ömür boyu.

Ve tabii ki, yaşayabildiğimiz kadar uzun yaşamamız gerektiği yönündeki bu modern yanılsamaya sahibiz. Sanki her birimiz nihai ürünmüşüz gibi. Bir birim olarak "ben" fikri Aydınlanma Çağı'na kadar izlenebilir. Ve onunla birlikte kırılganlık.

Ondan önce, biz şimdiki kolektifin ve gelecekteki neslin bir parçasıydık. Hem şimdiki hem de gelecekteki kabileler, kendilerini güçlendirmek için bireylerin kırılganlığından yararlandılar. İnsanlar fedakarlıklarda bulundular, şehitlik aradılar, grup için öldüler ve bunu yapmaktan gurur duydular; gelecek nesiller için çok çalıştılar.

Ne yazık ki, bu satırları yazdığım sırada, ekonomik sistem gelecek nesilleri kamu borcuyla yüklüyor, kaynakların tükenmesine ve çevre kirliliğine yol açıyor; güvenlik analistlerinin ve bankacılık kuruluşlarının gereksinimlerini karşılamak için (bir kez daha, kırılganlığı etikten ayıramayız).

Yazdığım gibiBölüm 4 , gen anti-kırılgandır, çünkü bilgidir, genin taşıyıcısı kırılgandır ve genin güçlenmesi için kırılgan olması gerekir. Bilgi üretmek veya onu geliştirmek için yaşarız. Nietzsche'nin Latince bir kelime oyunu vardı*ya da liberi, ya da libri*—ister çocuklar olsun, ister kitaplar, her ikisi de yüzyıllar boyunca taşınan bilgilerdir.

John Gray'in harika kitabını okuyordum*Ölümsüzleştirme Komisyonu*din sonrası bir dünyada ölümsüzlüğe ulaşmak için bilimi kullanma girişimleri hakkında. İnsanların sonsuza dek yaşama potansiyeline inanan "tekillik" düşünürlerinin (Ray Kurzweil gibi) çabalarına karşı derin bir tiksinti hissettim -herhangi bir eski çağ insanı gibi-. Gezegende zıt fikirlere ve yaşam tarzına sahip olan, bana karşı olan kişiyi bulmam gerekseydi, bunun Ray Kurzweil arkadaşı olacağını unutmayın. Bu sadece neomania değil. İnsanların diyetlerinden (ve yaşamlarından) saldırgan unsurları kaldırmayı önerirken, o

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

ekleyerek, günlük yaklaşık iki yüz hapı patlatarak. Bunun ötesinde, bu ölümsüzlük girişimleri bende derin bir ahlaki tiksinti bırakıyor.

Bu, zengin bir seksen iki yaşındaki adamın etrafının "bebeklerle", yirmili yaşlardaki metreslerle (çoğunlukla Rus veya Ukraynalı) çevrili olduğunu gördüğümde beni ele geçiren aynı türden derin bir içsel iğrenmedir. Sonsuza dek hasta bir hayvan olarak yaşamak için burada değilim. Bir sistemin kırılganlığının, bileşenlerinin ölümlülüğünden kaynaklandığını unutmayın ve ben de insanlar denen daha büyük nüfusun bir parçasıyım. Kolektif uğruna kahramanca bir ölümle ölmek, yavrular üretmek (ve onları hayata hazırlamak ve onlara bakmak) veya sonunda kitaplar üretmek için buradayım; bilgilerim, yani genlerim, içimdeki kırılgan olmayanlar, ölümsüzlüğü arayanlar olmalı, ben değil.

Sonra vedalaşın, Amioun'daki St. Sergius'ta (Mar Sarkis) güzel bir cenaze töreni yapın ve Fransızların dediği gibi,*başka yere yerleştirmek*—başkalarına yer açın.

[1]Koşullu yaşam beklentisiyle ilgili bazı tartışmalar olsa da, sayılar oldukça açıklayıcıdır. Örneğin, bir uçta Richard Lewontin, "son 50 yılda, halihazırda 60 yaşında olan bir kişinin beklenen yaşam süresine yalnızca dört ay eklendiğini" tahmin ediyor. Hastalık Kontrol ve Önleme Merkezleri'nden (CDC) alınan veriler birkaç yıl daha olduğunu gösteriyor (ancak bunun ne kadarının tıptan, ne kadarının yaşam koşullarındaki ve toplumsal geleneklerdeki gelişmelerden kaynaklandığından hâlâ emin değiliz). Yine de CDC, 20 yaşındaki yaşam beklentisinin 1900-1902'de 42,79'dan (ekstra yıl) 1949-1951'de 51,2'ye ve 2002'de 58,2'ye çıktığını gösteriyor.

[2]Teknik bir yorum: Sözde Bayes (veya koşullu olasılık) analizinde, bu, aşağıdakilere bakmaya eşdeğer olacaktır:*A*şartlı*B*yerine*B*şartlı*A*.

[3]"Kanıt" kullanımında deneysel bilgeliğin eksikliğine dair bir örnek:*New York Times Dergisi*Makalede, şeker yemeyi potansiyel zararı nedeniyle bıraktığını iddia eden bir doktor, bunu "tam kanıt olmadan" yaptığı için özür diledi. Birindeki deneysel bilgeliğin en iyi testi, kanıt yükünü nereye koyduğudur.

[4]Plasebo etkisini tartışmaktan kaçınmaya çalışıyorum; ben doğrusal olmayanlık işinde çalışıyorum ve bu doğrusal olmayanlık argümanıyla ilgili değil.

[5]Bazı insanlar karbonhidratlardan daha fazla yağa ihtiyacımız olduğunu iddia ediyor; diğerleri ise tam tersini söylüyor (hepsi protein konusunda hemfikir olsa da, protein alımını rastgele yapmamız gerektiğinin farkında olan çok az kişi var). Her iki taraf da karışımda rastgele olmamayı savunuyor ve dizi ve kompozisyondan kaynaklanan doğrusal olmayanlıkları görmezden geliyor.

[6]Bolluğun başlıca hastalığı alışkanlık ve bitkinliktir (biyologların şu anda reseptörlerin körelmesi olarak adlandırdıkları şey); Seneca: "Hasta bir kişi için bal daha lezzetlidir."

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

KİTAP VII

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Kırılganlık ve Anti-Kırılganlığın Etiği

Now, etik. Opaklık altında ve dünyanın yeni keşfedilen karmaşıklığında, insanlar riskleri gizleyebilir ve başkalarına zarar verebilir, yasa onları yakalamaktan acizdir. İatrojeniklerin hem gecikmiş hem de görünmez sonuçları vardır. Nedensel bağlantıları görmek, olup biteni tam olarak anlamak zordur.

Bu tür epistemik sınırlamalar altında, oyundaki cilt kırılganlığın tek gerçek hafifleticisidir. Hammurabi'nin kanunu basit bir çözüm sağladı - yaklaşık otuz yedi yüz yıl önce. Bu çözüm modern zamanlarda giderek daha fazla terk edildi, çünkü arkaik basitlik yerine neomanik karmaşıklığa düşkünlük geliştirdik. Böyle bir çözümün sonsuz sağlamlığını anlamamız gerekiyor.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

BÖLÜM 23

Oyunda Cilt: Kırılganlık Karşıtı ve İsteğe Bağlılık

Başkalarının Gideri

Konuşmayı daha az ucuz hale getirmek—Ganimetlere bakmak—Rastgele merhamet eylemleri yapan şirketler?—Tahmin etmek ve ters tahmin etmek

---

Bu bölümde, birisi olumlu bir durum yaşarken, başka bir kişi olumsuz bir durumla karşılaştığında nelerle karşı karşıya kaldığımızı inceleyeceğiz.

Modernitenin en kötü sorunu, kırılganlık ve anti-kırılganlığın bir taraftan diğerine kötü niyetli bir şekilde aktarılmasıdır; bir taraf fayda görürken, diğeri (bilmeden) zarar görür ve bu aktarım etik ile yasal arasındaki büyüyen kama tarafından kolaylaştırılır. Bu durum daha önce de vardı, ancak bugün akut hale geldi - modernite bunu özellikle iyi gizliyor.

Elbette bu bir acente sorunudur.

Ve acentelik sorunu elbette bir asimetridir.

Temel bir değişime tanık oluyoruz. Eski toplumları, yani hayatta kalmayı başarmış toplumları düşünün. Bizimle onlar arasındaki temel fark, kahramanlık duygusunun kaybolması; belli bir saygıdan ve güçten, başkaları için aşağı yönlü riskler alan kişilere doğru bir kayma. Çünkü kahramanlık, temsilcilik sorununun tam tersidir: Birisi başkaları uğruna dezavantajı üstlenmeyi (kendi hayatını veya kendine zarar vermeyi riske atmayı veya daha hafif bir biçimde, bazı faydalardan kendini mahrum etmeyi kabul etmeyi) seçer. Şu anda sahip olduğumuz şey tam tersidir: güç, bankacılar, şirket yöneticileri (girişimci olmayanlar) ve politikacılar gibi toplumdan ücretsiz bir seçeneği çalanlara gidiyor gibi görünüyor.

Ve kahramanlık sadece isyanlar ve savaşlarla ilgili değildir. Ters bir aracılık sorununa bir örnek: Çocukken bir çocuğun araba tarafından vurulmasını önlemek için ölen bir dadının hikayesinden çok etkilenmiştim. Başkasının yerine ölümü kabul etmekten daha onurlu bir şey bulmuyorum.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Başka bir deyişle, fedakarlık denilen şey. Ve "fedakarlık" kelimesi bununla ilgilidir*kutsal,*Kutsal olanın, kutsal olmayandan ayrı olan alanı.

Geleneksel toplumlarda, bir kişi ancak dezavantajı kadar saygın ve değerlidir (ya da beklenenden çok daha fazla).*o*) başkaları uğruna yüzleşmeye gönüllüdür. En cesur veya yiğit olanlar toplumlarında en yüksek rütbeyi işgal ederler: şövalyeler, generaller, komutanlar. Hatta mafya babaları bile hiyerarşideki bu rütbenin kendilerini rakipler tarafından vurulmaya en açık ve yetkililer tarafından en çok cezalandırılan kişiler yaptığını kabul ederler. Aynısı azizler için de geçerlidir, tahttan feragat edenler, hayatlarını başkalarına hizmet etmeye adayanlar
— zayıflara, yoksullara ve mülksüzleştirilmişlere yardım etmek.

Bu yüzdenTablo 7 başka bir Üçlü daha sunar: oyunda hiçbir payı olmayan ama başkalarından çıkar sağlayanlar, başkalarından ne yarar sağlayan ne de zarar görenler ve son olarak, başkaları uğruna zarara uğrayan kurbanların büyük kategorisi.

TıklamakBurada Bu tablonun daha büyük bir görüntüsü için.

TABLE 7 • ETHICS AND THE FOUNDATIONAL ASYMMETRY

NO SKIN IN THE GAME	*SKIN IN THE GAME*	*SKIN IN THE GAME FOR THE SAKE OF OTHERS, OR SOUL IN THE GAME*
(Keeps upside, transfers downside to others, owns a hidden option at someone else's expense)	*(Keeps his own downside, takes his own risk)*	*(Takes the downside on behalf of others, or universal values)*
Bureaucrats	Citizens	Saints, knights, warriors, soldiers
Cheap talk ("tawk" in Fat Tony's lingo)	Actions, no tawk	Expensive talk
Consultants, sophists	Merchants, businessmen	Prophets, philosophers (in the pre-modern sense)
Businesses	Artisans	Artists, some artisans

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Corporate executives (with suit)	Entrepreneurs	Entrepreneurs/Innovators
Theoreticians, data miners, observational studies	Laboratory and field experimenters	Maverick scientists
Centralized government	Government of city-states	Municipal government
Editors	Writers	Great writers
Journalists who "analyze" and predict	Speculators	Journalists who take risks and *expose* frauds (powerful regimes, corporations)
Politicians	Activists	Rebels, dissidents, revolutionaries
Bankers	Traders	(They would not engage in vulgar commerce)
Fragilista Prof. Dr. Joseph Stiglitz	Fat Tony	Nero Tulip
Risk vendors		Taxpayers (not quite voluntarily soul in the game, but they are victims)

Duygularımı takip edeyim ve en sağdaki üçüncü sütunla başlayayım, kahramanlar ve cesur insanlarla ilgili olanla. Toplumun sağlamlığı -hatta kırılganlık karşıtı- onlara bağlıdır; eğer bugün buradaysak, bunun nedeni birinin bir aşamada bizim için bazı riskler almış olmasıdır. Ancak cesaret ve kahramanlık körü körüne risk almak anlamına gelmez -mutlaka pervasızlık değildir. İnsanların başarısızlık olasılığını küçümsediği risk körlüğünden kaynaklanan bir sözde cesaret vardır. Aynı insanların gerçek riskler karşısında korkaklaşıp aşırı tepki verdiğine dair bolca kanıtımız var; tam tersi. Stoacılar için ihtiyat cesaretin doğasında vardır -kendi dürtülerinizle savaşma cesareti (başka kim olabilirdi ki- Publilius Syrus'un bir aforizmasında, ihtiyat generalin cesareti olarak kabul edilirdi).

Kahramanlık, medeniyet boyunca dövüş arenasından fikirler arenasına doğru evrimleşmiştir. Başlangıçta, klasik öncesi zamanlarda, Homeros'un kahramanı birisiydi

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

esas olarak fiziksel cesaretle donatılmıştı—çünkü her şey fizikseldi. Daha sonraki klasik zamanlarda, büyük Lakedaimon kralı Agiselaus gibi insanlar için, gerçekten mutlu bir hayat savaşta ölme ayrıcalığıyla taçlandırılmıştı, başka pek bir şey değildi, hatta belki başka hiçbir şey değildi. Ancak Agiselaus için, cesaret zaten salt bir savaş becerisinden daha büyük bir şeye dönüşmüştü. Cesaret genellikle feragat eylemlerinde, örneğin birinin başkalarının, kolektifin, özgeci bir şeyin yararına kendini feda etmeye hazır olmasında görülüyordu.

Sonunda, yeni bir cesaret biçimi doğdu, Sokratesçi Platon'unki, modern insanın tam tanımıdır: bir fikir için ayağa kalkma ve heyecan içinde ölümün tadını çıkarma cesareti, sadece hakikat için ölme ayrıcalığı veya birinin değerleri için ayağa kalkmak en yüksek onurun biçimi haline geldiği için. Ve tarihte hiç kimse, fikirleri uğruna açıkça ve meydan okurcasına hayatlarını feda eden iki düşünürden daha fazla prestije sahip olmamıştır - iki Doğu Akdenizli; biri Yunan ve biri Sami.

Duyduğumuzda biraz duraklamalıyız*mutluluk*ekonomik veya başka türlü önemsiz bir maddi durum olarak tanımlanır. Küreselleşme ve İnternet sayesinde British Air'in kolayca ulaşabileceği her yere yayılmış olan yüceltilmiş kahramanlıktan uzak "orta sınıf değerleri" hakkında duyduğumda ne kadar perişan olduğumu hayal edebilirsiniz; bu değerler, tanrılaştırılmış sınıfların olağan afyonlarını kutsallaştırıyor: bir banka veya tütün şirketi için "sıkı çalışma", gayretli gazete okuma, çoğu trafik yasasına uyma, ancak hepsine değil, bir tür kurumsal yapıda esaret, bir patronun fikrine bağlılık (personel departmanında iş kayıtlarının dosyalanması), iyi yasal uyum, borsa yatırımlarına güvenme, tropikal tatiller ve güzel görünümlü bir köpek ve cumartesi gecesi şarap tadımı ile banliyö hayatı (bir miktar ipotek altında). Bir miktar başarı elde edenler, gübre satışları Çin'den gelen rakipler tarafından tehdit edilmeden önce biraz zaman geçirmeyi umdukları yıllık milyarderler listesinin galerisine girerler. Şanslı olmaktan ziyade kahraman olarak adlandırılacaklardır. Dahası, eğer başarı rastgele ise, bilinçli bir kahramanlık eylemi rastgele değildir. Ve "etik" orta sınıf bir tütün şirketinde çalışabilir ve sofistike yaklaşım sayesinde kendilerine etik diyebilir.

İnsan ırkının geleceği için daha da fazla üzülüyorum; Washington'un bir banliyösünde, bir Starbucks kahvehanesine veya alışveriş merkezine yürüme mesafesinde, bilgisayarının başında bir inek varken, Pakistan gibi ücra bir yerde tüm bir taburu havaya uçurabilen ve ardından "egzersiz" yapmak için spor salonuna giden birini gördüğümde (onun kültürünü şövalyelerin veya samurayların kültürüyle karşılaştırın).

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Teknolojinin arttırdığı korkaklık birbiriyle bağlantılıdır: toplum, omurgasız politikacılar, anketlerden korkan asker kaçakları ve kısa vadede iyi görünmek istedikleri için patlayıcı açıklar yaratan ve kurum sorunlarını daha da kötüleştiren hikayeler üreten gazeteciler tarafından kırılgan hale getiriliyor.

Uyarı:Tablo 7 oyunda ruhu olanların mutlaka haklı olduğu veya birinin fikirleri için ölmesinin geri kalanımız için mutlaka iyi olduğu anlamına gelmez: birçok mesihçi ütopyacı epeyce zarara yol açmıştır. Görkemli bir ölüm de bir zorunluluk değildir: birçok insan günlük hayatlarının sabırlı eziyetinde kahraman gibi görünmeden kötülükle savaşır; toplumun nankörlüğüne daha da çok katlanırlar—medya dostu sözde kahramanlar statü olarak yükselirken. Bu insanlar gelecek nesillerden bir heykel alamayacaklar.

Yarım adam (ya da daha doğrusu yarım insan), fikri olmayan değil, sadece fikri uğruna risk almayan kişidir.

Büyük tarihçi Paul Veyne, gladyatörlerin zorunlu işçi olduğu iddiasının büyük bir efsane olduğunu yakın zamanda gösterdi. Çoğu, hayatlarını riske atarak kazanarak kahraman olma şansı isteyen veya başarısız olduklarında, dünyanın en büyük kalabalığının önünde nasıl onurlu bir şekilde, korkmadan ölebildiklerini göstermek isteyen gönüllülerdi; bir gladyatör dövüşü kaybettiğinde kalabalık, onun bağışlanıp bağışlanmayacağına veya rakibi tarafından öldürülüp öldürülmeyeceğine karar verirdi. Ve seyirciler, gönüllü olmayanları umursamazdı çünkü onların dövüşte ruhları yoktu.

Cesaret konusunda aldığım en büyük ders babamdan geldi; çocukken, daha önce de bilgisine hayrandım ama bilgi tek başına bir adamı adam yapmadığı için fazla etkilenmedim. Büyük bir egosu ve muazzam bir onuru vardı ve saygı talep ediyordu. Lübnan savaşı sırasında bir yol kontrolünde bir milis tarafından hakarete uğramıştı. Uymayı reddetti ve milis adamın saygısızlığına sinirlendi. Arabayla uzaklaşırken, silahlı adam onu sırtından vurdu. Kurşun hayatının geri kalanında göğsünde kaldı, bu yüzden havaalanı terminallerinden geçerken röntgen filmi taşımak zorunda kaldı. Bu benim için çıtayı çok yükseğe koydu: Onurun değeri, onu kazanmadığınız sürece, bunun için bir bedel ödemeye razı olmadığınız sürece hiçbir şeydir.

Bu kadim kültürden öğrendiğim bir ders, *megalopsikhon*(Aristoteles'in ahlakında ifade edilen bir terim), yerini Hristiyan "alçakgönüllülük" değerine bırakmış bir büyüklük duygusu. Roman dillerinde bunun için bir kelime yok; Arapçada buna "alçakgönüllülük" denir*Şşşş*—en iyi tercümesi şu şekildedir

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

küçük olmayan. Risk alır ve kaderinle onurlu bir şekilde yüzleşirsen, seni küçük yapacak hiçbir şey yapamazsın; risk almazsan, seni büyük yapacak hiçbir şey yapamazsın, hiçbir şey. Ve risk aldığında, yarı adamların (küçük adamlar, hiçbir şeyi riske atmayanlar) hakaretleri, insan olmayan hayvanların havlamalarına benzer: Bir köpek tarafından hakaret edildiğini hissedemezsin.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

HAMMURABİ

Şimdi elementlerle çalışalımTablo 7 ve birleştirici temel asimetriyi (yukarı ve aşağı taraf arasında) merkezi temamız olan etiğe taşıyın. Tıpkı yalnızca işletme okulu profesörlerinin ve benzer fragilistaların sağlamlık ve büyümeyi ayırabilmesi gibi, kırılganlık ve etiği de ayıramayız.

Bazı insanlar, diğerlerinin pahasına seçeneklere veya isteğe bağlılığa sahiptir. Ve diğerleri bunu bilmez.

Kırılganlık transferlerinin etkileri daha da keskinleşiyor, çünkü modernite sol sütunda giderek daha fazla insan yetiştiriyor - tabiri caizse ters kahramanlar. Çoğu moderniteden kaynaklanan çok sayıda meslek etkileniyor, kırılganlığımız pahasına daha kırılgan olmayan hale geliyor - kadrolu devlet çalışanları, akademik araştırmacılar, gazeteciler (mitleri çürütmeyen türden), tıbbi kuruluşlar, Büyük İlaç Şirketleri ve daha fazlası. Peki sorunu nasıl çözeceğiz? Her zamanki gibi, kadim insanların büyük yardımıyla.

Hammurabi'nin kanunları (yaklaşık 3.800 yıllıktır) kırılganlık simetrisinin yeniden kurulması ihtiyacını şu şekilde belirtir:

> Bir inşaatçı bir ev inşa eder ve ev çöker ve evin sahibinin ölümüne sebep olursa, inşaatçı öldürülecektir. Evin sahibinin oğlunun ölümüne sebep olursa, o inşaatçının bir oğlu öldürülecektir. Evin sahibinin bir kölesinin ölümüne sebep olursa, evin sahibine eşit değerde bir köle verecektir.

Görünüşe göre 3.800 yıl önce bizden çok daha ileriydiler. Tüm fikir, inşaatçının herhangi bir güvenlik müfettişinden daha fazlasını, çok daha fazlasını bilmesidir, özellikle de temellerde saklı olan şey hakkında, bu da şimdiye kadarki en iyi risk yönetimi kuralıdır, çünkü temel, gecikmeli çökmesiyle riski gizlemek için en iyi yerdir. Hammurabi ve danışmanları küçük olasılıkları anlamışlardı.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Şimdi burada amaç geriye dönük ceza vermek değil, mesleğin icrası sırasında başkalarına zarar verilmesi durumunda baştan caydırıcı tedbirler alarak hayat kurtarmaktır.

Bu asimetriler, özellikle düşük olasılıklı aşırı olaylar, yani Kara Kuğular söz konusu olduğunda daha da belirginleşiyor; çünkü bunlar en yanlış anlaşılan ve açığa çıkmaları en kolay gizlenen olaylardır.

Şişko Tony'nin iki kuralı var.

Birinci,*Pilot uçakta değilse asla uçağa binmeyin.* Saniye,*ayrıca bir yardımcı pilotun da olduğundan emin olun.*

İlk sezgisel yöntem, ödül ve cezadaki asimetriyi veya bireyler arasındaki kırılganlık transferini ele alır. Ralph Nader'in basit bir kuralı vardır: savaşa oy veren insanların en azından bir soyundan gelenin (çocuk veya torun) savaşa maruz kalması gerekir. Romalılar için mühendislerin inşa ettikleri köprünün altında biraz zaman geçirmeleri gerekiyordu; bu, günümüzde finans mühendislerinden talep edilmesi gereken bir şeydi. İngilizler daha da ileri giderek mühendislerin ailelerinin köprü inşa edildikten sonra köprünün altında onlarla zaman geçirmesini sağladılar.

Bana göre, her kanaat önderinin, kendi bilgisine veya fikrine güvenerek zarar görmesi durumunda "oyunda bir payı" olması gerekir (örneğin, Irak'ın suç teşkil eden işgaline yardım eden kişiler gibi kişilerin bundan tamamen zarar görmeden çıkmaması). Dahası, bir tahmin üreten veya ekonomik analiz yapan herkesin, başkaları bu tahminlere güvendiği için bundan kaybedecek bir şeyi olması gerekir (tekrarlamak gerekirse, tahminler risk almaya yol açar; bunlar insan kirliliğinin diğer herhangi bir biçiminden daha zehirlidir).

Fat Tony'nin kurallarından, özellikle de öngörücü sistemlerin zayıflıklarını azaltmak için, pek çok alt-sezgisel çıkarım elde edebiliriz. Oyunda yer almadan tahmin etmek -herhangi bir tahmin- başkaları için mühendisin tesiste uyumadığı insansız nükleer santraller kadar tehlikeli olabilir. Pilotlar uçakta olmalıdır.

İkinci kural ise, optimizasyondan kaçınarak, riske karşı duyarlılığımızdaki asimetrileri azaltarak (hatta ortadan kaldırarak) yedeklilik, bir güvenlik marjı oluşturmamız gerektiğidir.

Bu bölümün geri kalanında birkaç sendromdan bahsedeceğiz, tabii ki bazı eski tedavi yöntemleriyle birlikte.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

KONUŞANIN ÜCRETSİZ SEÇENEĞİ

KapattıkKitap I Girişimcileri ve risk alan kişileri, "başarısız" olsun veya olmasın, piramidin tepesine koymamız gerektiğini ve başkalarını ifşa ettiklerinde kişisel risk almadıkları sürece akademisyenleri, konuşmacıları ve siyasi politikacıları en alta yerleştirmemiz gerektiğini savunarak. Sorun şu ki toplum şu anda tam tersini yapıyor ve sadece konuşanlara özgür bir seçenek sunuyor.

Şişko Tony'nin çıkış kapısına koştuklarında emzikleri sağdığı fikri ilk başta Nero'ya oldukça kaba geldi. Başkalarının talihsizliğinden faydalanmak -bunlar ne kadar iğrenç olursa olsun ve olabilecekleri önemli değil- hayata karşı en zarif yaklaşım değildir. Ancak Tony'nin risk altında olan bir şeyi vardı ve olumsuz bir sonuçtan kişisel olarak zarar görebilirdi. Şişko Tony'nin bir temsilcilik sorunu yoktu. Bu da bunu kabul edilebilir kılıyor. Çünkü tam tersi durumla ilişkili daha da kötü bir sorun var: sadece*konuşmak,*kehanet etmek, teorileştirmek.

Aslında, spekülatif risk alma sadece izin verilebilir değil; zorunludur. Risk olmadan görüş olmaz; ve tabii ki, geri dönüş umudu olmadan risk olmaz. Eğer Şişko Tony bir görüşe sahipse, etik nedenlerle, buna karşılık gelen bir maruziyete sahip olması gerektiğini hissetti. Bensonhurst'te dedikleri gibi, bir görüşünüz varsa bunu yapmalısınız. Aksi takdirde, gerçekten hiç görüşünüz olmaz. Görüşünün hiçbir dezavantajı olmayan, toplumda özel bir statüye sahip, belki de sıradan bir vatandaşınkinden daha düşük biri olarak işaretlenmeniz gerekir. Yorumcuların bir statüye sahip olması gerekir*altında*sıradan vatandaşlar. Sıradan vatandaşlar, en azından, ifadelerinin olumsuz tarafıyla karşı karşıyadır.

Dolayısıyla entelektüel ve yorumcunun toplumun kopuk ve korunan bir üyesi olduğu fikrine tamamen aykırı olarak, burada bir şey yapmadan, zarara maruz kalmadan, oyunda tenin olmadan, bir şeyin riske girmeden konuşmanın son derece etik dışı olduğunu düşünüyorum. Fikrinizi ifade edersiniz; bu, (buna güvenen) başkalarını incitebilir, ancak hiçbir sorumluluk altına girmezsiniz. Bu adil mi?

Ama bu bilgi çağıdır. Kırılganlığı aktarmanın bu etkisi tarih boyunca mevcut olmuş olabilir, ancak modernitenin bağlantısı ve nedensel zincirlerin yeni bulunan görünmezliği altında şimdi çok daha keskindir.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Günümüzde entelektüel, eskisinden çok daha güçlü ve tehlikelidir. "Bilgi dünyası", bilme ve eylemin (aynı kişi içinde) ayrılmasına neden olur ve toplumun kırılganlığına yol açar. Nasıl mı?

Eskiden ayrıcalık, yükümlülüklerle birlikte gelirdi; bir patrona veya bazı durumlarda devlete hizmet eden küçük bir entelektüel sınıfı hariç. Feodal bir lord olmak istiyorsanız, ilk siz öleceksiniz. Savaş mı istiyorsunuz? Savaşta ilk siz. ABD Anayasası'nda yer alan bir şeyi unutmayalım: Başkan başkomutandır. Sezar, İskender ve Hannibal savaş meydanındaydı; Livy'ye göre sonuncusu, savaş alanlarına ilk giren, son çıkan kişiydi. George Washington da, başkalarının hayatlarını tehdit ederken video oyunları oynayan Ronald Reagan ve George W. Bush'un aksine, savaşa gitti. Napolyon bile kişisel olarak risklere maruz kaldı; bir savaşta ortaya çıkması, yirmi beş bin asker eklemeye eşdeğerdi. Churchill etkileyici miktarda fiziksel cesaret gösterdi. Onlar savaştaydı; buna inanıyorlardı. Statü, fiziksel riskler aldığınız anlamına geliyordu.

Geleneksel toplumlarda, başarısızlığa uğrayanların bile (ama risk alanların), risk almayanlardan daha yüksek bir statüye sahip olduğunu unutmayın.

Şimdi, yine, tahmin sistemlerinin aptallığı, beni duygusallaştırıyor. Bugün Aydınlanma Çağı'ndan önce olduğundan daha fazla sosyal adaletimiz olabilir, ancak aynı zamanda daha fazla, çok daha fazla opsiyonellik transferi var, her zamankinden daha fazla - açık bir aksilik. Açıklayayım. Bu bilgi-bilgi işi zorunlu olarak konuşmaya geçmek anlamına geliyor. Akademisyenler, danışmanlar ve gazeteciler tarafından, tahminler söz konusu olduğunda, sadece *konuşmak,* somutluktan yoksun ve gerçek kanıtlardan soyulmuş. Sözcüklerle ilgili her şeyde olduğu gibi, bu en doğru olanın değil, en çekici olanın—ya da en akademik görünen materyali üretebilenin—zaferidir.

Daha önce, siyasi filozof Raymond Aron'un öngörü yeteneklerine rağmen nasıl ilgi çekici gelmediğini, Stalinizm konusunda yanılanların ise güzel bir şekilde hayatta kaldığını belirtmiştik. Aron olabilecek en renksiz kişiydi: kehanet dolu içgörülerine rağmen bir vergi muhasebecisi gibi görünüyordu, yazıyordu ve yaşıyordu, oysa düşmanı, örneğin gösterişli bir yaşam tarzı süren Jean-Paul Sartre, hemen hemen her şeyi yanlış yaptı ve hatta işgalci Almanlara aşırı korkakça katlandı. Korkak Sartre parlak, etkileyici görünüyordu ve ne yazık ki kitapları hayatta kaldı (lütfen ona Voltaire demeyi bırakın; o bir Voltaire değildi).

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Davos'ta, etkili gazete köşe yazıları sayesinde Irak savaşına sebep olan fragilista gazeteci Thomas Friedman ile göz teması kurduğumda midem bulandı. Hatasının bedelini ödemedi. Rahatsızlığımın gerçek nedeni belki de sadece iğrenç ve zararlı olduğunu düşündüğüm birini görmem değildi. Sadece yanlış gördüğümde ve bu konuda hiçbir şey yapmadığımda rahatsız oluyorum; bu biyolojik bir şey. Bu, Baal adına bir suçluluk duygusu ve suçluluk duygusuna katlanmak zorunda değilim. Antik Akdeniz etiğinin bir başka merkezi unsuru daha var: *Gerçek şu ki, suçlanan yüzler:*Publilius Syrus'a göre, suçu durdurmayan kişi suç ortağıdır. (Bununla ilgili kendi versiyonumu önsözde belirttim, tekrarlanması gerekiyor: Eğer bir sahtekarlık görüyorsanız ve sahtekarlık demiyorsanız, siz bir sahtekarsınız.)

Thomas Friedman, 2003'teki Irak işgalinden biraz sorumluydu ve bunun için hiçbir ceza ödemedi, hatta gazetenin görüş sayfasında yazmaya devam ediyor. *New York Times,*Masum insanları şaşırtıyor. O, olumlu tarafı elde etti ve korudu, diğerleri olumsuz tarafı elde etti. Argümanları olan bir yazar, herhangi bir seri suçludan daha fazla insana zarar verebilir. Onu burada özellikle vurguluyorum çünkü özünde, sorun karmaşık sistemlerde iatrojeniklerin yanlış anlaşılmasını teşvik etmesidir. Küreselleşmenin "dünya düzdür" fikrini, küreselleşmenin kırılganlıklar getirdiğini, yan etki olarak daha aşırı olaylara neden olduğunu ve düzgün bir şekilde çalışması için çok fazla tekrar gerektirdiğini fark etmeden teşvik etti. Ve aynı hata Irak işgali için de geçerlidir: Böylesine karmaşık bir sistemde, sonuçların tahmin edilebilirliği çok düşüktür, bu nedenle işgal etmek epistemolojik olarak sorumsuzdu.

Doğal ve atalardan kalma sistemler cezalarla işler: kimseye sürekli olarak özgür bir seçenek verilmez. Toplum da birçok şeyde görünür etkilerle bunu yapar. Eğer birisi okul otobüsünü gözleri bağlı bir şekilde sürerse ve bir kaza geçirirse, ya eski usul gen havuzundan çıkar ya da herhangi bir nedenle kazadan zarar görmemişse, bir daha asla başka insanları sürmekten alıkonulacak kadar ceza alır. Sorun şu ki gazeteci Thomas Friedman hala otobüsü sürüyor. Topluma zarar veren kanaat önderleri için hiçbir ceza yok. Ve bu çok kötü bir uygulama. Obama yönetimi 2008 krizinden sonra otobüsü gözleri bağlı kullanan insanlarla doluydu. İatrojenler terfi aldı.

Sonradan tahmin etme

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Kelimeler tehlikelidir: Konuşma işinde oldukları için olayları sonradan açıklayan postdiktörler, öngörücülerden her zaman daha akıllı görünürler.

Geriye dönük çarpıtma nedeniyle, elbette bir olayı önceden göremeyen kişiler, bunu yaptıklarına dair bazı düşünceleri hatırlayacak ve başkalarını ikna etmeden önce, kendilerini bunu öngördüklerine ikna etmeyi başaracaklardır. Her olaydan sonra, gerçek öngörücülerden çok daha fazla postdiktör, mantıksal sonucuna varmadan duşta bir fikir bulan kişiler olacak ve birçok insanın günde neredeyse iki kez duş aldığı göz önüne alındığında (spor salonunu veya metresle olan bölümü de eklerseniz), yararlanabilecekleri geniş bir repertuarları olacak. Geçmişte, gürültü olan veya gözlemlenen şimdiki zamanla çelişen çok sayıda banyo kaynaklı fikri hatırlamayacaklardır; ancak insanlar öz tutarlılığı arzuladıkları için, geçmişte düşündükleri şeylerin şimdiki zaman algılarıyla tutarlı olan unsurlarını koruyacaklardır.

Yani, gururla ve profesyonelce boş laflar eden kanaat önderleri, sonunda tartışmayı kazanmış gibi görünecekler, çünkü yazanlar kendileri olacak ve onları okuyup başları derde giren aptallar, gelecekte rehberlik için yine onlardan yardım isteyecek ve yine başları derde girecek.

Geçmiş akışkandır, seçilim önyargıları ve sürekli gözden geçirilen anılarla lekelenmiştir. Enayilerin temel bir özelliği, asla enayi olduklarını bilmeyecek olmalarıdır çünkü zihinlerimiz böyle çalışır. (Yine de, şu gerçekle karşılaşırız: 2007-2008'de başlayan fragilista krizi çok, çok daha az*yakın tahminciler*(rastgele olmaktan daha iyidir.)

> *Asimetri (postdiktörlerin anti-kırılganlığı): postdiktörler, fikirlerinin gerçekleştiği örnekleri seçip üretebilir ve yanlış tahminleri tarihin derinliklerine atabilirler. Bu, onlar için ücretsiz bir seçenek gibidir; bunun için biz ödeme yaparız.*

Seçeneğe sahip oldukları için, kırılgancılar kişisel olarak kırılganlığa karşı duyarlıdırlar: oynaklık onlara fayda sağlar: oynaklık ne kadar fazlaysa, zeka yanılsaması da o kadar yüksektir.

Ancak birinin aptal mı yoksa aptal olmayan mı olduğuna dair kanıtları gerçek kayıtlara, eylemlere bakarak bulmak kolaydır. Eylemler simetriktir, seçmeye izin vermez, ücretsiz seçeneği kaldırır.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Birinin faaliyetlerinin gerçek geçmişi, gerçeklerden sonra ne gibi düşünceler sunacağı yerine, her şey kristal berraklığında olur. Seçenek ortadan kalkar. Gerçeklik, belirsizliği, belirsizliği, muğlaklığı, bizi daha zeki gösteren bencil zihinsel önyargıları ortadan kaldırır. Hatalar maliyetlidir, artık bedava değildir, ancak haklı olmak gerçek ödüller getirir. Elbette, hayatın b***t bileşenini değerlendirmek için yapılabilecek başka kontroller de vardır: insanların kendi yatırımlarıyla ifade edilen kararlarını araştırın. Finansal sistemin çöküşünü öngördüğünü iddia eden birçok kişinin portföylerinde finansal şirketler olduğunu keşfederdiniz. Gerçekten de, Tony ve Nero gibi olaylardan "kâr" elde etmeye gerek yoktu, saflık göstermek için: sadece onlardan zarar görmemek yeterli olurdu.

> *Ben, tahmincilerin tahmin hatalarından dolayı vücutlarında görünür izler olmasını istiyorum, bu hataları topluma yaymalarını değil.*

Oturup dünya hakkında sızlanamazsınız. Zirveye çıkmanız gerekir. Bu yüzden Tony, Nero'nun ganimetlerin fiziksel somutlaşmış haline, bir banka hesap özeti gibi ritüel bir bakış atması konusunda ısrar etmekte haklıydı; dediğimiz gibi, bunun finansal değerle veya satın alma gücüyle hiçbir ilgisi yoktu, sadece sembolik bir değerdi.Bölüm 9 Julius Sezar'ın Vercingetorix'i Roma'ya getirip teşhir ettirmenin maliyetini nasıl karşılaması gerektiği. Elle tutulamayan bir zaferin değeri yoktur.

*Sözlü olarak,*kelimeler uçar. Konuşan ve yapmayan insanlar hiçbir zaman modern zamanlardaki kadar görünür olmamış ve daha büyük bir rol oynamamışlardır. Bu, modernizmin ve görev dağılımının ürünüdür.

Amerika'nın gücünün risk almak ve risk alanları barındırmak olduğunu söylediğimi hatırlayın (doğru türden, yüksek başarısızlık, uzun opsiyonellik tipinin Thalesian kralı). Üzgünüm ama bu modelden uzaklaşıyoruz.

Stiglitz Sendromu

Thomas Friedman'ınkinden daha ciddi bir sorun var; bu, birinin sözlerinden tamamen sorumlu olmadan eylemde bulunmasını temsil edecek şekilde genelleştirilebilir.

Joseph Stiglitz ismiyle anılan, "zeki" bir akademisyen ekonomistin isminden esinlenerek Stiglitz sendromu adını vereceğim olgu şöyledir:

Kırılganlık tespitini hatırlayınBölüm 19 ve Fannie Mae'ye olan saplantım. Neyse ki, fikirlerimi ifade etmede biraz payım vardı, karalama kampanyasına maruz kalmam da dahil. Ve 2008'de, hiç şaşırtıcı değil, Fannie Mae iflas etti, tekrar ediyorum, ABD vergi mükelleflerine yüzlerce milyar dolara (ve saymaya devam ediyor) mal oldu - genel olarak, benzer risklere sahip finansal sistem patladı. Tüm bankacılık sistemi benzer risklere maruz kaldı.

Ancak aynı dönemde, Joseph Stiglitz, iki meslektaşı Orszag kardeşlerle (Peter ve Jonathan) aynı Fannie Mae'ye baktı. Bir raporda, "tarihsel deneyime dayanarak, hükümetin GSE borcunda olası bir temerrütten kaynaklanan riskinin etkili bir şekilde sıfır."[1]İddiaya göre, simülasyonlar çalıştırdılar—ama apaçık olanı görmediler. Ayrıca, bir temerrüt olasılığının "tespit edilmesi zor olacak kadar küçük" olduğunu da söylediler. Ekonomideki bu nadir olaylara maruz kalmanın birikmesine neden olan bu tür ifadeler ve bana göre yalnızca bu tür ifadeler (entelektüel kibir ve nadir olayları anlama yanılsaması). Mücadele ettiğim Kara Kuğu sorunu budur. Bu Fukuşima'dır.

Şimdi doruk noktası şu ki Stiglitz 2010 yılında şunu yazıyor:*Sana demiştim* 2007-2008'de başlayan krizi "öngördüğünü" iddia ettiği kitap.

Stiglitz ve meslektaşlarına toplum tarafından sağlanan bu anormal anti-kırılganlık örneğine bakın. Stiglitz'in sadece bir öngörücü olmadığı (benim standartlarıma göre) aynı zamanda küçük olasılıklara maruz kalma birikimlerine neden olan olayların da bir parçası olduğu ortaya çıktı. Ama o bunu fark etmedi! Bir akademisyen, görüşlerini hatırlamak üzere tasarlanmamıştır çünkü onlardan risk altında olan hiçbir şeyi yoktur.

Özünde, insanlar makalelerinin dergilerde yayınlanmasını sağlayan ancak risk anlayışlarını azaltan o garip beceriye sahip olduklarında tehlikelidirler. Yani soruna neden olan aynı ekonomist, daha sonra krizi sonradan tahmin etti ve sonra olan biten hakkında bir teorisyen oldu. Daha büyük krizler yaşamamıza şaşmamalı.

Ana nokta: Stiglitz kendi parasını ortaya koyan bir iş adamı olsaydı, patlardı, yok olurdu. Ya da doğada olsaydı, genleri yok olurdu—bu yüzden böyle insanlar

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Olasılık konusundaki yanlış anlamalar sonunda DNA'mızdan yok olurdu.

Mide bulandırıcı bulduğum şey, hükümetin onun ortak yazarlarından birini işe almasıydı.[2]

Sendromu istemeyerek de olsa Stiglitz'in adıyla anıyorum çünkü onu ekonomistlerin en zekisi, her şey için en gelişmiş zekaya sahip olan kişi olarak görüyorum.*kağıt üzerinde*—sistemlerin kırılganlığı hakkında hiçbir fikri olmaması dışında. Ve Stiglitz, ekonomi kuruluşlarının küçük olasılıkları zararlı bir şekilde yanlış anlamasının sembolüdür. Bu, ekonomistlerin bizi tekrar havaya uçurmasının nedenini açıklayan ciddi bir hastalıktır.

Stiglitz sendromu, en iğrenç çeşidi olan kiraz toplamanın bir biçimine karşılık gelir çünkü fail ne yaptığının farkında değildir. Birinin sadece bir tehlikeyi tespit edememesi değil, aynı zamanda tehlikenin nedenine katkıda bulunurken, sonunda kendisini ve bazen başkalarını tam tersine, yani tehlikeyi tahmin ettiğine ve buna karşı uyardığına ikna ettiği bir durumdur. Olağanüstü analitik beceriler, kırılganlığa karşı körlük, seçici hafıza ve oyunda ten eksikliğinin bir kombinasyonuna karşılık gelir.

Stiglitz Sendromu = fragilista (iyi niyetli) + ex post cherry-toplama

Burada cezanın yokluğuyla ilgili başka dersler de var. Bu, makale yazan ve konuşan akademisyenler sendromunun en büyük şiddetinin bir örneğidir (göreceğimiz gibi, içinde ruhları yoksa). Pek çok akademisyen bir makalede bir şey öneriyor, sonra başka bir makalede tam tersini, ilk makalede yanlış yapmış olmanın kendilerine bir ceza vermediği için, sadece tutarlılığa ihtiyaç vardır*içinde*tek bir kağıt değil *karşısında*kişinin kariyeri. Bu iyi olurdu, çünkü biri evrim geçirebilir ve önceki inançlarla çelişebilir, ancak daha sonra önceki "sonuç" dolaşımdan çekilmeli ve yenisiyle değiştirilmelidir - kitaplarda, yeni baskı öncekinin yerini alır. Bu cezanın yokluğu, sonuçlarının "titizliğini" kabul eden toplumun pahasına onları kırılgan olmayan hale getirir. Ayrıca, Stiglitz'in samimiyetinden veya zayıf bir samimiyet biçiminden şüphe duymuyorum: Finansal krizi gerçekten tahmin ettiğini düşündüğüne inanıyorum, bu yüzden sorunu yeniden ifade edeyim: Zarar görmeyen insanların sorunu, geçmişte yaptıkları, çoğu çelişkili ifadelerden kiraz seçebilmeleri ve Davos'taki Dünya Ekonomik Forumu'na giderken entelektüel berraklıklarına kendilerini ikna etmeleridir.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Tıbbi şarlatan ve yılan yağı satıcısının zarara yol açtığı iatrojenikler var, ancak bunu bir şekilde biliyor ve yakalandıktan sonra da saklanıyor. Ve uzmanların daha kabul edilebilir statülerini kullanarak daha sonra zarar konusunda uyardıklarını iddia ettikleri çok daha vahşi bir iatrojenik türü var. Bunlar iatrojeniklere neden olduklarını bilmedikleri için iatrojenikleri iatrojeniklerle tedavi ediyorlar. Sonra işler patlıyor.

Sonuç olarak, pek çok etik sorunun çözümü, şimdi belirttiğim Stiglitz etkisinin çözümüne benzer.

> *Kimseden fikrini, tahminini veya tavsiyesini asla sormayın. Sadece portföylerinde ne olduğunu veya ne olmadığını sorun.*

Artık birçok masum emeklinin kredi derecelendirme kuruluşlarının yetersizliğinden zarar gördüğünü biliyoruz; bu yetersizlikten biraz daha fazlasıydı. Birçok subprime kredi, güvenlik açısından hükümet notuna yakın anlamına gelen "AAA" kisvesi altında toksik atıktı. İnsanlar masumca birikimlerini bu kredilere yatırmaya yönlendirildi ve dahası, düzenleyiciler portföy yöneticilerini kredi derecelendirme kuruluşlarının değerlendirmesini kullanmaya zorladı. Ancak kredi derecelendirme kuruluşları korunuyor: Kendilerini basın olarak sunuyorlar; dolandırıcılıkları ifşa etmek gibi asil bir görevi yok. Ve Amerikan alışkanlıklarına yerleşmiş olan ifade özgürlüğünün korumasından faydalanıyorlar; "Birinci Değişiklik". Benim mütevazı önerim: Kişi ne isterse onu söylemeli, ancak portföyü bununla uyumlu olmalı. Ve tabii ki düzenleyiciler öngörücü yaklaşımlara damga vurarak kırılganlık yanlısı olmamalı; dolayısıyla çöp bilim.

Psikolog Gerd Gigerenzer'in basit bir kuralı var. Doktora asla ne olduğunu sormayın.*Sen*yapması gerekir. Ona ne yapması gerektiğini sorun*O*Eğer sizin yerinizde olsaydı bunu yapardı. Aradaki farka şaşırırdınız.

Sıklık Sorunu veya Tartışmaları Nasıl Kaybedersiniz

Fat Tony'nin "haklı çıkmak" yerine sadece "bir dolar kazanmak"tan yana olduğunu hatırlayın. Bu noktanın istatistiksel bir boyutu var. Thalesci ve Aristotelesçi arasındaki ayrıma bir dakikalığına geri dönelim ve evrime şu bakış açısından bakalım. Sıklık, yani*sıklıkla* birinin haklı olması gerçek dünyada büyük ölçüde önemsizdir, ancak ne yazık ki, birinin haklı olduğunu kabul etmesi gerekir.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

bunu çözmek için konuşan değil, uygulayıcı olun. Kağıt üzerinde, haklı olma sıklığı önemlidir, ancak yalnızca kağıt üzerinde—genellikle, kırılgan ödemelerin çok az (bazen hiç) avantajı vardır ve anti-kırılgan ödemelerin çok az dezavantajı vardır. Bu, kırılgan durumda dolar kaybetmek için kuruşlar kazanıldığı anlamına gelir; anti-kırılgan durumda kuruş kaybetmek için dolarlar kazanılır. Yani anti-kırılgan, bir kez haklı olduğu sürece uzun süre cezasız kaybedebilir; kırılgan için tek bir kayıp ölümcül olabilir.

Buna göre, diyelim ki, finansal kurumlardan oluşan bir portföyün kırılganlıkları yüzünden çöküşüne bahis oynasaydınız, Nero ve Tony'nin yaptığı gibi, 2008'deki nihai çöküşlerinden önceki yıllarda size çok pahalıya mal olurdu. (Kırılganlığın diğer tarafını ele almanın sizi anti-kırılgan yaptığını tekrar unutmayın.) Yıllarca yanıldınız, bir an için haklıydınız, küçük kaybettiniz, büyük kazandınız, yani diğer yoldan çok daha başarılıydınız (aslında diğer yol iflas olurdu). Bu yüzden Thekels'i Thales gibi yapardınız çünkü kırılgan olana karşı bahis oynamak anti-kırılgandır. Ancak olayı sadece sözcüklerle "tahmin eden" biri gazeteciler tarafından "yıllarca yanılmış", "çoğu zaman yanılmış" vb. olarak adlandırılırdı.

Görüş oluşturanların "doğru" ve "yanlış"larının hesabını tutmamız gerekirse, oran önemli değildir, çünkü sonuçları da dahil etmemiz gerekir. Ve bunun imkansız olduğu göz önüne alındığında, şimdi bir ikilemdeyiz.

Tekrar bakın, girişimcilere baktığımız şekilde. Genellikle yanılıyorlar ve "hatalar" yapıyorlar - bolca hata. Dışbükeyler. Yani önemli olan başarının getirisidir.

Tekrar ifade edeyim. Gerçek dünyadaki karar alma, yani eylemler, Thalesian'dır, ancak tahminler*kelimelerle*Aristotelesçidir. Tartışmada gördüğümüz gibiBölüm 12 , bir kararın bir tarafının diğerinden daha büyük sonuçları vardır—insanların terörist olduğuna dair kanıtımız yoktur ama silahları olup olmadığını kontrol ederiz; suyun zehirli olduğuna inanmayız ama içmekten kaçınırız; bu, Aristoteles mantığını dar bir şekilde uygulayan biri için saçma olurdu. Şişko Tony terimleriyle ifade etmek gerekirse: aptallar haklı olmaya çalışır, aptal olmayanlar para kazanmaya çalışır veya:

Aptallar tartışmayı kazanmaya çalışır, aptal olmayanlar kazanmaya çalışır.

Tekrar söyleyelim: Tartışmaları kaybetmek oldukça iyi bir şeydir.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Yanlış Nedenle Doğru Karar

Daha genel olarak, Doğa Ana için görüşler ve öngörüler önemli değildir; önemli olan hayatta kalmaktır.

Burada evrimsel bir argüman var. Bu, serbest girişim ve bireysel eylemciler tarafından yönlendirilen bir toplum lehine en hafife alınmış argüman gibi görünüyor, Adam Smith'in "maceracılar" dediği, merkezi planlamacılar ve bürokratik aygıtlar değil. Bürokratların (ister hükümette ister büyük şirketlerde olsun) anlatılara, "konuşmaya" ve başkalarının görüşlerine dayalı bir ödül sisteminde, iş değerlendirmesi ve akran incelemeleriyle -başka bir deyişle pazarlama dediğimiz şeyle- yaşadıklarını gördük. Yani Aristotelesçi. Yine de biyolojik dünya, görüşler ve "öngördüm" ve "sana söylemiştim" ile değil, hayatta kalma ile evrimleşir. Evrim, toplumda yaygın olan doğrulama yanılgısından hoşlanmaz.

Ekonomik dünya da öyle olmalı, ancak kurumlar işleri mahvediyor, çünkü aptallar daha da büyüyebilir - kurumlar kurtarma paketleri ve devletçilikle evrimi engelliyor. Uzun vadede, sosyal ve ekonomik evrimin kötü bir şekilde sürprizlerle, kopukluklarla, sıçramalarla gerçekleşir.[3]

Karl Popper'ın evrimsel epistemoloji hakkındaki fikirlerinden daha önce bahsetmiştik; bir karar verici olmadığı için fikirlerin birbirleriyle rekabet ettiği ve herhangi bir zamanda en az yanlış olanın hayatta kaldığı yanılgısına kapılmıştı. Hayatta kalanın fikirler değil, doğru fikirlere sahip olan insanlar veya doğru sezgisel yöntemlere sahip olan toplumlar veya onları iyi şeyi yapmaya yönlendirenlerin doğru veya yanlış fikirler olduğu noktasını kaçırmıştı. Thalesian etkisini, yani zararsız olan yanlış bir fikrin hayatta kalabileceği gerçeğini kaçırmıştı. Yanlış sezgisel yöntemlere sahip olanlar -ancak hata durumunda küçük bir zararla- hayatta kalacaklardır. "Mantıksız" olarak adlandırılan davranış, zararsızsa iyi olabilir.

Hayatta kalmaya yardımcı olan bir tür yanlış inanç örneği vereyim. Sizce hangisi daha tehlikelidir, bir ayıyı taş sanmak mı yoksa bir taşı ayı sanmak mı? İnsanların ilk hatayı yapması zordur; sezgilerimiz en ufak bir zarar olasılığında aşırı tepki vermemize ve belirli bir yanlış kalıp sınıfına düşmemize neden olur; bir ayıya benzeyen bir şey gördüklerinde aşırı tepki verenler hayatta kalma avantajına sahip olmuşlardır, tam tersi hatayı yapanlar ise gen havuzundan ayrılmışlardır.

Misyonumuz konuşmayı daha az ucuz hale getirmektir.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

ESKİLER VE STIGLITZ SENDROMU

Antiklerin Stiglitz sendromunu ve ilişkili olanları ne kadar iyi anladıklarını gördük. Aslında, bireysel veya kolektif olsun (kolektifin arkasına saklanmanın dairesel etkisi) çoğu ajans sorununa karşı koymak için oldukça karmaşık mekanizmaları vardı. Daha önce, Romalıların mühendisleri inşa ettikleri köprünün altında zaman geçirmeye zorladıklarından bahsetmiştim. Stiglitz ve Orszag'ın Fannie Mae köprüsünün altında uyumalarını ve gen havuzundan çıkmalarını (böylece bize tekrar zarar vermeyeceklerdi) isterlerdi.

Romalılar, bugün çok az kişinin düşündüğü durumlar için daha da güçlü sezgisel yöntemlere sahipti ve etkili oyun teorisi problemlerini çözüyorlardı. Romalı askerler bir sözleşme imzalamaya zorlanıyordu*kutsallık*Başarısızlık durumunda cezayı kabul etme - asker ile ordu arasında, olumlu ve olumsuz durumlara ilişkin bağlılığı ifade eden bir tür anlaşma.

Diyelim ki siz ve ben ormanda küçük bir leopar veya vahşi bir hayvanla karşı karşıyayız. İkimiz güçlerimizi birleştirerek bunun üstesinden gelebiliriz—ama her birimiz bireysel olarak zayıfız. Şimdi, eğer kaçarsanız, tek yapmanız gereken benden daha hızlı olmak, hayvandan daha hızlı olmamak. Bu yüzden en hızlı kaçabilenin, yani en korkak olanın, sadece korkak olması ve diğerinin yok olmasına izin vermesi en iyisi olacaktır.

Romalılar, askerlerin korkak olma ve başkalarına zarar verme dürtüsünü, "korkaklık" adı verilen bir süreç sayesinde ortadan kaldırdı.*ondalık azaltma*. Bir lejyon bir savaşı kaybederse ve korkaklık şüphesi varsa, askerlerin ve komutanların yüzde 10'u genellikle rastgele piyango ile öldürülür. Onda birini ortadan kaldırmak anlamına gelen Decimation, modern dil tarafından bozulmuştur. Sihirli sayı onda birdir (veya buna eşdeğer bir şey): yüzde 10'dan fazlasını öldürmek ordunun zayıflamasına yol açar; çok azı ise korkaklık baskın bir strateji olurdu.

Ve bu mekanizma korkaklığa karşı caydırıcı olarak iyi çalışmış olmalı ki, yaygın olarak uygulanmıyordu.

İngilizler bunun bir versiyonunu uyguladılar. Amiral John Byng, "görevlerini yerine getirmediği" gerekçesiyle mahkemeye çıkarıldı ve ölüm cezasına çarptırıldı.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

1757'deki Minorka Muharebesi'nden sonra Minorka'nın Fransızların eline geçmesini önlemek için "en büyük çaba" sarf edildi.

Birinin Kaplarını Yakmak

Kişinin içsel irade sorununa oynamak simetrinin ötesine geçebilir: Askerlere hiçbir seçenek vermeyin ve ne kadar kırılgan olmadıklarını görün.

29 Nisan 711'de Arap komutan Tarek'in orduları küçük bir orduyla Cebelitarık Boğazı'nı geçerek Fas'tan İspanya'ya girdi (Cebelitarık ismi Arapça'dan türetilmiştir)*Cebel Tarık,*"Tarek Dağı" anlamına gelir). Karaya çıktıktan sonra Tarek gemilerini ateşe verdi. Daha sonra okul günlerimde her okul çocuğunun ezberlediği ve benim de gevşekçe çevirdiğim meşhur bir konuşma yaptı: "Arkanda deniz, önünde düşman var. Sayıca çok azsın. Sahip olduğun tek şey kılıç ve cesaret."

Ve Tarek ve küçük ordusu İspanya'nın kontrolünü ele geçirdi. Aynı sezgisel yaklaşım, sekiz yüz yıl sonra Meksika'daki Cortés'ten sekiz yüz yıl önce Syracuse'daki Agathocles'e kadar tarih boyunca geçerli görünüyor. — ironik olarak, Agathocles, Tarek'in tam tersi istikamette güneye doğru gidiyordu, Kartacalılarla savaşıyordu ve Afrika'ya çıktı.

Düşmanınızın sırtını asla duvara yaslamayın.

Şiir Sizi Nasıl Öldürebilir

Arapça bilen çok dilli birine, hangi dilde olursa olsun en iyi şairin kim olduğunu sorun, büyük ihtimalle yaklaşık bin yıl önce yaşamış olan Almutanabbi cevabını verecektir; orijinal şiiri okuyucu (dinleyici) üzerinde hipnotik bir etkiye sahiptir, yalnızca Puşkin'in Rusça konuşanlar üzerindeki etkisine rakip olabilir. Sorun şu ki Almutanabbi bunu biliyordu; algılanan aşırı büyük egosu nedeniyle adı tam anlamıyla "Kendini peygamber olarak düşünen" idi. Abartılı şiirlerinden biri bize şiirinin "körlerin okuyabileceği" ve "sağırların dinleyebileceği" kadar güçlü olduğunu söyler. Eh, Almutanabbi oyunda teni olan, şiiri için can atan nadir şairlerden biriydi.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Zira aynı bencil şiirde, Almutanabbi, dilsel büyünün nefes kesici bir gösterisiyle, hayal edilebilecek en güçlü şair olmasının yanı sıra, söylediğini yaptığını da övünmektedir -ki ben onun öyle olduğunu iddia ediyorum- "atı, geceyi, çölü, kalemi, kitabı" biliyordu ve cesareti sayesinde aslandan bile saygı görüyordu.

Şiir ona hayatına mal oldu. Çünkü Almutanabbi, şiirlerinden birinde karakteristik olarak bir çöl kabilesini kötülemişti ve onlar da onu yakalamak için yola çıkmışlardı. Seyahat ederken ona ulaştılar. Sayıca az oldukları için mantıklı olanı yapıp kaçmaya başladı, utanılacak bir şey değildi, sadece arkadaşlarından biri ona "at, gece..." diye tekrarlamaya başladı. Arkasını döndü ve kabileyi kesin ölümüne kadar yüzleştirdi. Böylece Almutanabbi, bin yıl sonra, sadece kaçmanın onursuzluğundan kaçınmak için ölen şair olarak kalır ve onun dizelerini okuduğumuzda bunların gerçek olduğunu biliriz.

Çocukluğumda rol modelim Fransız maceracı ve yazar André Malraux'ydu. Yazılarını kendi risk alma duygusuyla doldurdu: Malraux, çok okumuş olmasına rağmen okul terkti ve yirmili yaşlarında Asya'da bir maceracı oldu. İspanya İç Savaşı sırasında aktif bir pilottu ve daha sonra İkinci Dünya Savaşı sırasında Fransız yeraltı direnişinin aktif bir üyesiydi. Biraz mitomani olduğu ortaya çıktı, büyük adamlar ve devlet adamlarıyla yaptığı toplantıları gereksiz yere yüceltti. Bir yazarın entelektüel olma fikrine tahammül edemiyordu. Ancak çoğunlukla imaj yaratmaya meraklı olan Hemingway'in aksine, o gerçek bir şeydi. Ve asla küçük sohbetlere girmedi - biyografi yazarı, diğer yazarlar telif haklarını ve telif haklarını tartışırken, konuşmayı teolojiye yönlendirdiğini bildiriyor (iddiaya göre *yirmi birinci yüzyıl dinsel olacak ya da olmayacak*). En hüzünlü günlerimden biri onun öldüğü gündü.

Yalıtım Sorunu

Sistem araştırmacılara Malraux olma teşviki vermiyor. Büyük şüpheci Hume'un şüpheci sıkıntısını felsefi kabinede bıraktığı, sonra arkadaşlarıyla Edinburgh'da partiye gittiği söyleniyordu (ama onun parti fikri biraz fazla... Edinburgh'du). Filozof Myles Burnyeat buna "yalıtım sorunu" adını verdi, özellikle şüphecilerle

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

bir alanda şüpheci olan ama diğerinde olmayan. Zamanın gerçekliği hakkında kafa yoran, ancak yine de gelecek yılki izin sırasında felsefi zaman sorunu üzerinde çalışmak için bir araştırma hibesi başvurusunda bulunan bir filozofun örneğini veriyor - gelecek yılın gelişinin gerçekliğinden şüphe etmeden. Burnyeat'e göre, filozof "sıradan birinci dereceden yargılarını felsefe yapmasının etkilerinden yalıtır." Üzgünüm, Profesör Doktor Burnyeat; felsefenin (ve onun kardeşi olan saf matematiğin) gerçekliğe bağlanması gerekmeyen tek alan olduğu konusunda hemfikirim. Ama sonra onu bir salon oyunu haline getirip ona başka bir isim ver...

Benzer şekilde, Gerd Gigerenzer, "portföy seçimi" adı verilen bir yöntem başlatan ve bunun için Fragilista Merton ve Fragilista Stiglitz gibi diğer fragilistalar gibi aynı iatrojenik İsveç Riskbank ödülünü (ekonomide "Nobel" olarak adlandırılır) alan Harry Markowitz'in daha ciddi bir ihlalini bildiriyor. Yetişkin hayatımın bir kısmını buna şarlatanlık diyerek geçirdim, çünkü akademik onayların dışında geçerliliği yok ve patlamalara neden oluyor (Ek'te açıklandığı gibi). Pekala, Doktor Profesör Fragilista Markowitz kendi portföyü için yöntemini kullanmıyor; Mandelbrot ve benim önerdiğimize daha yakın, daha sofistike (ve uygulanması daha basit) taksi şoförü metodolojilerine başvuruyor.

Araştırmacıları mümkün olduğunca kendi yemeklerini yemeye zorlamanın bilimde ciddi bir sorunu çözdüğüne inanıyorum. Şu basit buluşu ele alalım: fikirleri gerçek dünyaya uygulanabilir olan bilimsel araştırmacı fikirlerini günlük hayatına uygular mı? Eğer öyleyse, onu ciddiye alın. Aksi takdirde, onu görmezden gelin. (Eğer adam saf matematik veya teoloji yapıyorsa veya şiir öğretiyorsa, o zaman sorun yoktur. Ancak uygulanabilir bir şey yapıyorsa, o zaman: kırmızı bayrak.)

Bu bizi Seneca'ya kıyasla Triffat tipi sahteliğe getiriyor, konuşana karşı yapan. Mutluluk üzerine bir araştırmacıyla tanıştığımda, bir akademisyenin ne yazdığını görmezden gelip ne yaptığına odaklanma yöntemini uyguladım.*50.000 doların üzerinde kazanılan hiçbir şey ek mutluluk getirmez*—o zamanlar üniversitede bunun iki katından fazla kazanıyordu, bu yüzden kendi ölçütüne göre güvendeydi. “Çok atıf alan makalelerde” (yani diğer akademisyenler tarafından) yayınlanan “deneyleri” aracılığıyla görülen argüman kağıt üzerinde ikna edici görünüyordu—ancak “mutluluk” kavramından veya “mutluluk aramanın” modern yorumunun bayağılığından özellikle hoşlanmıyorum. Bu yüzden, bir aptal gibi ona inandım. Ancak bir yıl kadar sonra, özellikle dolara aç olduğunu ve

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Yolda ücret karşılığında konuşması için harcadığı zaman. Bana göre bu, binlerce alıntıdan daha yeterli bir kanıttı.

Şampanya Sosyalizmi

Yalıtımın bir başka bariz örneği. Bazen birinin "tawk"ı ile hayatı arasındaki ayrılık açıkça ve ikna edici bir şekilde görülebilir: başkalarının belirli bir şekilde yaşamasını isteyen ancak kendileri için bundan gerçekten hoşlanmayan insanları ele alalım.

Servetini dağıtmayan veya başkalarının izlemesini istediği yaşam tarzını yaşamayan bir solcuyu asla dinlemeyin. Fransızların "havyar solu" dediği şey*la gauche havyarı,*veya Anglosaksonların şampanya sosyalistleri dediği, sosyalizmi, hatta bazen komünizmi veya ihtişam sınırlamaları olan bir siyasi sistemi savunan, ancak genellikle miras yoluyla finanse edilen, açıkça gösterişli bir yaşam tarzı sürdüren, başkalarının tam da böyle bir yaşam tarzından kaçınmasını istedikleri çelişkiyi fark etmeyen insanlardır. John XII veya Borgias gibi kadın düşkünü papalardan çok da farklı değildir. Çelişki, sosyalist bir platformda gelen ve Fransız monarşilerinin ihtişamını taklit eden Fransa'nın Fransız cumhurbaşkanı François Mitterrand'ında olduğu gibi gülünçlüğü aşabilir. Daha da ironik olanı, geleneksel baş düşmanı, muhafazakar General de Gaulle, eski tarz kemer sıkma hayatı yaşadı ve karısına çoraplarını diktirdi.

Daha da kötüsüne tanık oldum. Eski bir müşterim, toplumsal bir misyonu olduğu anlaşılan zengin bir adam, daha yüksek vergiler platformunda bir seçimde bir adaya çek yazmam için bana baskı yapmaya çalıştı. Etik nedenlerle direndim. Ancak adamın kahraman olduğunu düşündüm, çünkü aday kazanırsa kendi vergileri önemli miktarda artacaktı. Bir yıl sonra, müşterinin vergilerden korunmak için çok büyük bir plana dahil olması nedeniyle soruşturulduğunu keşfettim. Emin olmak istiyordu*diğerleri*daha fazla vergi ödedi.

Geçtiğimiz birkaç yıl içinde aktivist Ralph Nader ile bir dostluk geliştirdim ve zıt özellikler gördüm. Şaşırtıcı miktarda kişisel cesaret ve karalama kampanyalarına karşı tam bir kayıtsızlık dışında, vaaz ettiği şey ile yaşam tarzı arasında kesinlikle hiçbir ayrım yapmıyor, hiç. Tıpkı oyunlarında ruh olan azizler gibi. Adam laik bir aziz.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Oyundaki Ruh

Bürokratik-gazeteci "konuşmasından" kaçan bir sınıf insan var: Oyunda sadece tenleri değil, başka şeyleri de olanlar.*Onların ruhu oyunda.*

Peygamberleri düşünün. Kehanet, inancın bir taahhüdüdür, başka bir şey değildir. Bir peygamber, ilk önce bir fikri olan kişi değildir; o, ilk önce buna inanan ve onu sonuca götüren kişidir.

Bölüm 20 doğru yapıldığında, çıkarma ve kırılganlığın tespiti olarak tartışılan kehanet. Ancak oyunda yer almak (ve dezavantajı kabul etmek) gerçek düşünürü ex post "tawk"tan ayıran şeyse, peygamber rütbesine ulaşmak için bir adım daha öteye ihtiyaç vardır. Bu bir bağlılık meselesidir veya filozofların*inançsal bağlılık,*Şişko Tony ve Nero'ya göre eyleme dönüştürülmesi gereken bir tür inanç-taahhüt (tersi-Stiglitz). *Doksa*Yunancada "inanç" anlamına gelirdi ancak "bilgi"den (episteme) farklıydı; bunun sadece sözcüklerin ötesinde bir tür bağlılığı nasıl içerdiğini görmek için kilise Yunancasında "inanç" anlamını aldığını düşünün*yüceltme*.

Bu arada, bu kavram her türlü fikir ve teori için de geçerlidir: Bir teorinin arkasındaki esas kişi, yani yaratıcısı olarak adlandırılacak kişi, ona inançlı bir şekilde inanan, onu doğal sonucuna götürmek için pahalı bir çaba sarf eden kişidir; ve mutlaka tatlı şarabı içerken veya bir dipnotta bu teoriden bahseden ilk kişi değildir.

Ancak gerçek inançlara sahip olan kişi, sonunda kendi kendisiyle çelişmekten ve sonradan tahmin etme hatasına düşmekten kaçınabilir.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

SEÇENEKLER, KIRIŞILMAZLIK VE SOSYAL ADALET

Borsa: Tarihteki en büyük, endüstriyel boyuttaki anti-kırılganlık transferi—oyundaki asimetrik derinin kötü bir biçimi nedeniyle. Burada yatırımdan bahsetmiyorum—ancak yatırımları "kamu" şirketlerinin hisselerine paketlemenin mevcut sistemi, yöneticilerin sistemi oyuna getirmesine izin verilmesi ve tabii ki gerçek risk alıcılardan, girişimcilerden daha fazla prestij elde etmesi.

Acentelik sorununun bariz bir tezahürü şudur. Kendisine ait olmayan bir şirketi yöneten bir yönetici ile yöneticinin kendisinden başka kimseye sayı bildirmek zorunda olmadığı ve dezavantajlı olduğu bir işletme sahibi arasında fark vardır. Kurumsal yöneticilerin caydırıcı olmayan teşvikleri vardır; bu, genel halkın pek anlamadığı bir şeydir çünkü yöneticilerin uygun şekilde "teşvik edildiği" yanılgısına kapılırlar. Bir şekilde bu yöneticilere masum tasarruf sahipleri ve yatırımcılar tarafından ücretsiz seçenekler verilmiştir. Burada,*Olumsuz* sahibi tarafından işletilen.

Bu satırları yazarken, ABD borsası emeklilere son on iki yılda üç trilyon dolardan fazla zarara mal oldu; parayı hükümet para piyasası fonlarında bırakmaya kıyasla (cömert davranıyorum, fark daha da yüksek), borsayı oluşturan şirketlerin yöneticileri ise hisse senedi opsiyonunun asimetrisi sayesinde yaklaşık dört yüz milyar dolar daha zengin. Bu zavallı tasarruf sahiplerine Thales gibi davrandılar. Daha da çirkini bankacılık sektörünün kaderi: bankalar tarihlerinde hiç olmadıkları kadar çok kaybettiler, yöneticilerine milyarlarca dolar tazminat ödendi; vergi mükellefleri zarar gördü, bankacılar ise zarar gördü. Ve sorunu düzeltmeyi amaçlayan politikalar masum insanlara zarar verirken, bankacılar St. Tropez'deki yatlarında yaz şarabı Rosé de Provence markasını yudumluyor.

Asimetri açıkça mevcut: oynaklık yöneticilere fayda sağlıyor çünkü onlar kazançların sadece bir tarafını elde ediyorlar. Asıl nokta (ne yazık ki, neredeyse

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

herkes) oynaklıktan kazanç elde edecekleri anlamına gelir - ne kadar çok varyasyon olursa, bu asimetrinin değeri de o kadar artar. Bu nedenle kırılgan değillerdir.

Anti-kırılganlığın transferinin nasıl işlediğini görmek için, piyasanın ortalama olarak aynı şeyi yaptığı ancak farklı yollar izlediği iki senaryoyu ele alalım.

Yol 1: Piyasa %50 yükselir, sonra tüm kazanımları silerek tekrar düşer.
Yol 2: Piyasa hiç hareket etmez.

Görünürde Yol 1, daha oynak olan, hisse senedi opsiyonlarını bozdurabilen yöneticiler için daha karlıdır. Bu yüzden yol ne kadar engebeli olursa onlar için o kadar iyidir.

Ve tabii ki toplum—burada emekliler—bankerleri ve genel müdürleri finanse ettikleri için tam tersi bir getiri elde ediyor. Emekliler düşüşten daha az yükseliş elde ediyor. Toplum bankacıların kayıplarını ödüyor, ancak onlardan hiçbir bonus almıyor. Bu anti-kırılganlık transferini hırsızlık olarak görmüyorsanız, kesinlikle bir sorununuz var demektir.

Daha da kötüsü, bu sisteme "teşvik temelli" deniyor ve kapitalizme karşılık geldiği varsayılıyor. Yöneticilerin çıkarlarının hissedarların çıkarlarıyla uyumlu olduğu varsayılıyor. Hangi teşvik? Avantajı var ve dezavantajı yok, hiçbir caydırıcı etken yok.

Robert Rubin Ücretsiz Seçeneği

Eski hazine bakanı Robert Rubin, yaklaşık on yıl boyunca Citibank'tan 120 milyon dolar ikramiye kazandı. Kurumun aldığı riskler gizliydi ancak rakamlar iyi görünüyordu... ta ki iyi görünmeyene kadar (hindinin sürprizi üzerine). Citibank çöktü ancak parasını sakladı—biz vergi mükellefleri, hükümet bankaların kayıplarını üstlenip onları ayakta tutmaya yardımcı olduğu için onu geriye dönük olarak tazmin etmek zorunda kaldık. Bu tür ödemeler çok yaygındır, binlerce başka yönetici de bunu yaşadı.

Bu, mimarın, çökmenin gecikmesi riskini bodrumda gizleyerek, hukuk sisteminin karmaşıklığı karşısında büyük çekleri bozdurmasının hikayesiyle aynı hikayedir.

Bazı kişiler, daha sonraki durumlarda insanların geçmiş ikramiyelerini geri ödemelerini gerektiren bir "geri alma hükmü"nün uygulanmasını bir çözüm olarak öneriyor.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Başarısızlık. Şöyle yapılabilir: Yöneticiler ikramiyelerini hemen bozduramazlar, ancak üç veya beş yıl sonra, eğer hiçbir kayıp yoksa bunu yapabilirler. Ancak bu sorunu çözmez: Yöneticilerin hala net bir yükseliş potansiyeli vardır ve net bir düşüş potansiyeli yoktur. Hiçbir noktada kendi net değerleri tehlikeye girmez. Bu nedenle sistem hala yüksek derecede opsiyonellik ve kırılganlık transferi içerir.

Aynı durum emeklilik fonunu yöneten fon yöneticisi için de geçerlidir; onun da hiçbir dezavantajı yoktur.

Ancak bankacılar Hammurabi'nin yönetimine tabi tutuluyordu. Katalonya'daki gelenek, bankacıların kendi bankalarının önünde başlarını kesmekti (bankacılar başarısızlık belli olmadan önce şehri terk etme eğilimindeydiler, ancak bu en azından bir bankacının, Francesco Castello'nun 1360'taki kaderiydi). Modern zamanlarda, yalnızca mafya, serbest seçeneği ortadan kaldırmak için bu tür stratejileri uygular. 1980'de, iflas eden Banco Ambrosiano'nun genel müdürü olan "Vatikan bankacısı" Roberto Calvi, Londra'ya sığınmak için kaçtı. Orada, sanki İtalya artık kendi hayatına son vermek gibi dramatik eylemler için iyi bir yer değilmiş gibi, iddiaya göre intihar etti. Yakın zamanda bunun tam olarak intihar olmadığı keşfedildi; mafya onu paralarını kaybettiği için öldürdü. Aynı kader, mafyanın yatırımlarının olduğu kârsız bir kumarhane işleten Las Vegas öncüsü Bugsy Siegel'in başına da geldi.

Ve Brezilya gibi bazı ülkelerde, bugün bile, üst düzey bankacılar, kendi varlıkları ölçüsünde koşulsuz olarak sorumlu tutulmaktadırlar.

Hangi Adam Smith?

Büyük şirketlere aşık birçok sağcı, "kapitalizmin" ünlü koruyucu azizi Adam Smith'i, onun asla ağzından çıkmayan bir kelimeyi, onu okumadan, onun fikirlerini çıkarcı, seçici bir şekilde kullanarak alıntılamaya devam ediyor. Sunuldukları haliyle kesinlikle desteklemediği fikirler.[4]

İçindeKitap IV ile ilgili*Milletlerin Zenginliği,*Smith, birine dezavantajı olmadan avantaj sağlama fikrine karşı aşırı derecede temkinliydi ve anonim şirketlerin (modern sınırlı sorumluluk şirketinin atası) sınırlı sorumluluğu konusunda şüpheleri vardı. Kırılganlık karşıtı transfer fikrini anlamamıştı ama yeterince yaklaşmıştı. Ve bir nevi,

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Başkalarının işlerini yönetmekle gelen sorun, uçakta pilot olmaması:

> Ancak bu tür şirketlerin yöneticileri, kendi paralarından ziyade başkalarının paralarını yönettikleri için, özel bir ortaklıktaki ortakların sık sık kendi paralarını gözettikleri kadar dikkatli bir şekilde bu paraları gözetmeleri beklenemez.

Smith ayrıca, "Dış ticaret için kurulan anonim şirketler, özel maceracılara karşı rekabeti nadiren sürdürebilmiştir." diye yazarken, onların ekonomik performanslarından bile şüphe duymaktadır.

Konuyu daha açık hale getireyim: "Kapitalizm"in veya sahip olmanız gereken herhangi bir ekonomik sistemin versiyonu, Üçlü'nün sol sütununda en az sayıda insanın olduğu sistemdir. Sovyet sisteminin temel sorununun, ekonomik hayattan sorumlu herkesi o iğrenç kırılgan sol sütuna yerleştirmesi olduğunu kimse fark etmiyor.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

(BÜYÜK) ŞİRKETLERİN KIRIŞILMAZLIĞI VE ETİĞİ

Şirketlerin size çöp içecekler satarken, zanaatkarların size peynir ve şarap sattığını fark ettiniz mi? Ve küçükten büyüğe doğru bir anti-kırılganlık transferi var—ta ki büyük iflas edene kadar.

Ticari dünyanın sorunu, yalnızca toplama yoluyla çalışmasıdır (*pozitif yoluyla*), çıkarma değil (*olumsuzluk yoluyla*): Şekerden uzak durursanız ilaç şirketleri kazanç sağlamaz; spor salonu makinelerinin üreticisi taş kaldırma ve taşların üzerinde yürüme (cep telefonu olmadan) kararınızdan kazanç sağlamaz; borsacınız yatırımlarınızı kendi gözlerinizle gördüklerinizle, örneğin kuzeninizin restoranı veya mahallenizdeki bir apartman binasıyla sınırlama kararınızdan kazanç sağlamaz; tüm bu firmalar New York'ta oturan yavaş düşünen veya en iyi ihtimalle yarı yavaş düşünen bir MBA analistinin metriğini karşılamak için "gelirlerde büyüme" üretmek zorundadır. Elbette sonunda kendi kendilerini yok edeceklerdir, ancak bu başka bir konuşmanın konusu.

Şimdi, okuyucunun bu satırları okuduğunu varsaydığım Coke veya Pepsi gibi şirketleri düşünün, ki bu talihsiz bir durum. Ne iş yapıyorlar? Size şekerli su veya şeker yerine geçen maddeler satıyorlar, vücudunuza biyolojik sinyal sisteminizi bozan şeyler koyuyorlar,*neden olan*diyabet ve diyabet satıcılarını telafi edici ilaçları sayesinde zengin etmek. Büyük şirketler kesinlikle musluk suyu satarak para kazanamaz ve şarap üretemez (şarap, zanaatkar ekonomisinin lehine en iyi argüman gibi görünüyor). Ancak ürünlerini içenleri kandıran görseller ve "125 yıllık mutluluk sağlama" veya benzeri sloganlarla devasa bir pazarlama aygıtıyla süslüyorlar. Tütün şirketlerine karşı kullandığımız argümanların, bizi hasta edebilecek şeyler satmaya çalışan diğer tüm büyük şirketler için neden bir dereceye kadar geçerli olmadığını göremiyorum.

Tarihçi Niall Ferguson ve ben bir zamanlar New York Halk Kütüphanesi'ndeki bir etkinliğin parçası olarak Pepsi-Cola'nın başkanıyla tartışmıştık. Harika bir

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

anti-kırılganlık dersi, çünkü ne Niall ne de ben onun kim olduğunu umursamıyorduk (adını bile bilmeye zahmet etmedim). Yazarlar anti-kırılgandır. İkimiz de tamamen hazırlıksız geldik (tek bir kağıt parçası bile yoktu) ve kalın dosyalarından yola çıkarak muhtemelen bizi ayakkabı numaralarımıza kadar incelemiş yardımcılarından oluşan bir ekiple geldi (konuşmacı odasında, kemik takıntımdan önceki, ağırlık kaldırmadan önceki günlerimde, sizin çirkin bir fotoğrafınızın olduğu bir belgeyi inceleyen bir yardımcı gördüm). İstediğimiz her şeyi tamamen cezasız bir şekilde söyleyebilirdik ve o, güvenlik analistlerinin yıl sonu ikramiyesinden önce hisse senedi fiyatında iki dolar otuz sentlik bir düşüşe neden olacak kötü bir rapor yayınlamaması için kendi parti çizgisine uymak zorundaydı. Ayrıca, sıkıcı toplantılarda binlerce saat geçirme veya kötü notlar okuma iştahlarından da anlaşılacağı üzere, şirket yöneticileriyle ilgili deneyimim, kesinlikle dikkat çekici derecede zeki olamayacaklarıdır. Girişimci değiller —sadece aktörler, usta aktörler (işletme okulları daha çok oyunculuk okulları gibidir). Zeki biri
— veya özgür— böyle bir rejim altında muhtemelen çökerdi. Bu yüzden Niall hemen onun zayıf noktasını tespit etti ve doğrudan can damarına yöneldi: sloganı, altı yüz bin kişiyi kadrosunda bulundurarak istihdama katkıda bulunduğuydu. Hemen Marx ve Engels tarafından geliştirilen karşı argümanla onun propagandasını ifşa etti; büyük bürokratik şirketlerin sadece "büyük işverenler" olarak devletin kontrolünü ele geçirdiği ve daha sonra küçük işletmelerin pahasına faydalar elde edebileceği. Yani altı yüz bin kişiyi istihdam eden bir şirket, vatandaşların sağlığını cezasız bir şekilde mahvetmesine ve kurtarma paketlerinin ima edilen korumasından faydalanmasına izin verilirken (tıpkı Amerikan otomobil şirketleri gibi), kuaförler ve kunduracılar gibi zanaatkarlar böyle bir dokunulmazlığa sahip değil.

Sonra aklıma bir kural geldi: diyelim ki, uyuşturucu satıcıları hariç, küçük şirketler ve zanaatkarlar bize sağlıklı ürünler satma eğilimindedir, doğal ve kendiliğinden ihtiyaç duyulan ürünler; daha büyük olanlar -ilaç devleri de dahil- toptan iatrojenik üretme, paramızı alma ve sonra da hakaret üstüne hakaret, lobicilerden oluşan orduları sayesinde devleti ele geçirme işindedir. Dahası, pazarlama gerektiren her şey bu tür yan etkilere sahip gibi görünüyor. İnsanları Coca-Cola'nın onlara "mutluluk" getirdiğine ikna etmek için kesinlikle bir reklam aygıtına ihtiyacınız var ve işe yarıyor.

Elbette istisnalar da var: Zanaatkar ruhuna sahip şirketler, hatta sanatçı ruhuna sahip olanlar bile var. Rohan Silva bir keresinde Steve Jobs'un Apple ürünlerinin iç kısmının estetik görünmesini istediğini söylemişti

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

çekici, ancak müşteri tarafından görülmeyecek şekilde tasarlanmışlar. Bu yalnızca gerçek bir zanaatkarın yapacağı bir şeydir; kişisel gururu olan marangozlar dolapların içini dışından farklı işlediklerinde sahte hissederler. Tekrar ediyorum, bu bir tür gereksizliktir, estetik ve etik getirisi olan bir gereksizlik. Ancak Steve Jobs, Çok Konuşulan Tamamen Yanlış Anlaşılan ve Verimli Kurumsal Küresel Ekonomi Olduğu Söylenen nadir istisnalardan biriydi.

Zanaatkarlar, Pazarlama ve Teslimatı En Ucuz Olanlar

Zanaatkarlığın bir diğer özelliği. Reklam ve pazarlama yoluyla keşfettiğim ve özellikle beğendiğim bir ürün yok: peynirler, şarap, etler, yumurtalar, domatesler, fesleğen yaprakları, elmalar, restoranlar, berberler, sanat, kitaplar, oteller, ayakkabılar, gömlekler, gözlükler, pantolonlar (babam ve ben Beyrut'ta üç nesil Ermeni terzi kullandık), zeytinler, zeytinyağı, vb. Aynı şey şehirler, müzeler, sanat, romanlar, müzik, resim, heykel için de geçerlidir (bir ara antik eserlere ve Roma kafalarına takıntılıydım). Bunlar bir anlamda, insanların varlıklarından haberdar olmaları yoluyla "pazarlanmış" olabilir, ancak ben onları bu şekilde kullanmaya başlamadım - ağızdan ağıza iletişim güçlü bir doğalcı filtredir. Aslında, tek filtredir.

Mekanizması *belirli bir şartname için teslimi en ucuz olan* raflarda gördüğünüz her şeye nüfuz eder. Şirketler, size peynir dedikleri şeyi sattıklarında, size uygun içerikleri içeren ve peynir olarak adlandırılabilecek en ucuz üretim kauçuk parçasını sağlamak için bir teşvike sahip olurlar ve tat tomurcuklarınızı nasıl kandıracaklarını inceleyerek ödevlerini yaparlar. Aslında, bu sadece bir teşvikten daha fazlasıdır: yapısal olarak tasarlanmışlardır ve kendi şartnamelerini karşılayan mümkün olan en ucuz ürünü sunma konusunda son derece uzmandırlar. Aynı şey, diyelim ki, iş kitapları için de geçerlidir: yayıncılar ve yazarlar dikkatinizi çekmek ve hala kitap olarak adlandırılabilecek en kolay bozulabilen gazetecilik ürününü elinize vermek isterler. Bu, iş başındaki optimizasyondur, maksimize etmede (görüntü ve paketleme) veya minimize etmede (maliyetler ve çabalar).

Meşrubat şirketlerinin pazarlaması hakkında, içiciyi mümkün olduğunca şaşırtmayı amaçladığını söylemiştim. Birinin yoğun bir şekilde pazarlaması gereken her şey, zorunlu olarak ya kalitesiz bir üründür ya da kötü bir üründür. Ve bu son derece

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Bir şeyi olduğundan daha olumlu bir şekilde tasvir etmek etik dışıdır. Birisi başkalarını bir ürünün varlığından haberdar edebilir, diyelim ki yeni bir göbek dansı kemeri, ancak insanların neden pazarlanan şeyin tanımı gereği zorunlu olarak daha düşük kalitede olduğunu fark etmediklerini merak ediyorum, aksi takdirde reklamı yapılmazdı.

Pazarlama kötü bir davranıştır ve ben doğal ve ekolojik içgüdülerime güveniyorum. Diyelim ki bir tekne gezisi sırasında biriyle karşılaştınız. Başarılarıyla övünmeye, size ne kadar harika, zengin, uzun boylu, etkileyici, yetenekli, ünlü, kaslı, iyi eğitimli, verimli ve yatakta iyi olduğunu ve diğer özelliklerini anlatmaya başlasa ne yapardınız? Kesinlikle kaçardınız (ya da ikisinden de kurtulmak için onu başka bir geveze sıkıcıyla tanıştırırdınız). Başkalarının (tercihen annesi dışında birinin) onun hakkında iyi şeyler söylemesi açıkça çok daha iyidir ve biraz kişisel tevazu ile hareket etmesi güzel olurdu.

Aslında bu hiç de uçuk bir şey değil. Bu kitabı yazarken, bir British Air uçuşunda bir beyefendinin, konuşmanın başlamasından iki saniyeden az bir süre sonra (kahvesinde krema ve şeker sevip sevmediğiyle ilgiliydi) uçuş görevlisine, ünlü bir monarşik akademinin başkanı olmasının yanı sıra Tıp "ve Fizyoloji" dalında Nobel Ödülü'nü kazandığını açıkladığını duydum. Uçuş görevlisi Nobel'in ne olduğunu bilmiyordu ama nazikti, bu yüzden "Nobel Ödülü"nü tekrar tekrar söylüyordu, böylece kadının cehaletinden uyanmasını umuyordu. Arkamı dönüp onu tanıdım ve karakter birdenbire söndü. Dedikleri gibi, birinin oda hizmetçisine karşı iyi bir adam olması en zor şeydir. Ve bilgi aktarmanın ötesinde pazarlama yapmak güvensizliktir.

Övünen insanların övüngen olduğunu ve insanları soğuttuğunu kabul ediyoruz. Peki ya şirketler? Neden ne kadar harika olduklarını reklam eden şirketler bizi soğutmuyor? Üç katmanlı ihlalimiz var:

İlk katman, hafif ihlal: şirketler utanmazca kendi reklamını yapıyor, tıpkı British Air uçağındaki adam gibi ve bu onlara sadece zarar veriyor. İkinci katman, daha ciddi ihlal: şirketler kendilerini olabilecek en olumlu ışıkta göstermeye çalışıyor, ürünlerinin kusurlarını gizliyorlar - yine de zararsız, çünkü bunu bekleme eğilimindeyiz ve kullanıcıların görüşlerine güveniyoruz. Üçüncü katman, daha da ciddi ihlal: şirketler sattıkları ürünü, bilişsel önyargılarımızla, bilinçsiz çağrışımlarımızla oynayarak yanlış tanıtmaya çalışıyorlar ve bu sinsi bir davranış. İkincisi, örneğin, bir kovboyun sigara içtiği ve bir

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

büyük romantik anlar ile mantıksal olarak hiçbir olası bağlantısı olmayan belirli bir ürün arasındaki ilişki. Romantik bir an ararsınız ve elde ettiğiniz şey kanserdir.

Görünüşe göre kurumsal sistem şirketleri giderek üçüncü katmana itiyor. Kapitalizmdeki sorunun özünde (tekrar ediyorum, lütfen Adam Smith'i anmayın) bireylerden farklı birimler sorunu yatıyor. Bir şirketin doğal etiği yoktur; sadece bilançoya uyar. Sorun şu ki, tek görevi, kendileri (çok) şarlatanlığa yatkın olan güvenlik analistleri tarafından dayatılan bir ölçütün tatmini.

(Halka açık) bir şirket utanmaz. Biz insanlar bazı fiziksel, doğal engellerle sınırlanmışız.

Bir şirket acıma duygusunu hissetmez.

Bir şirketin onur duygusu yoktur; ne yazık ki pazarlama belgelerinde "gurur"dan bahsedilir.

Bir şirketin cömertliği yoktur. Sadece bencil eylemler kabul edilebilir. Sadece nazik olmak için alacaklarını tek taraflı olarak iptal etmeye karar veren bir şirketin başına ne geleceğini hayal edin. Yine de toplumlar, bazen yabancılar bile olsa, insanlar arasındaki rastgele cömertlik eylemleri sayesinde işler.

Bütün bu kusurlar, kültürel ya da biyolojik olarak oyunda ten eksikliğinin bir sonucudur; başkalarına kendi çıkarları için zarar veren bir asimetridir.

Şimdi, bu tür sistemler çökmeye meyilli olmalı. Ve öyle de oluyor. Dedikleri gibi, çok fazla insanı çok uzun bir süre boyunca kandıramazsınız. Ancak çökme sorunu, yöneticiler için bunun bir önemi olmamasıdır; acentelik sorunu nedeniyle, bağlılıkları kendi kişisel nakit akışlarınadır. Sonraki başarısızlıklardan zarar görmeyecekler; şu anda negatif yönetici tazminatı diye bir şey olmadığından, ikramiyelerini koruyacaklar.

Özetle, şirketler o kadar kırılgan ve uzun vadelidir ki, sonunda acentelik sorununun ağırlığı altında çökerler, yöneticiler ise onları ikramiye için sağıp kemiklerini vergi mükelleflerine verirler. Lobi makineleri olmasa daha erken çökerlerdi: Şekerli içecekleri yemek borunuza enjekte etmelerine yardımcı olmak için devleti ele geçirmeye başlarlar. Amerika Birleşik Devletleri'nde büyük şirketler Kongre'nin bazı üyelerini kontrol eder. Tüm bunlar,

Şirketin cenaze masrafları tarafımıza aittir.[5]

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Arabistanlı Lawrence veya Meyer Lansky

Son olarak, bir mafya babasının vaadi ile bir memurun vaadi arasında seçim yapmak zorunda kalırsanız, mafya babasını seçin. Her zaman. Kurumların onur duygusu yoktur, bireylerin vardır.

Büyük Savaş sırasında, Arabistanlı Lawrence lakaplı TE Lawrence, Osmanlı İmparatorluğu'na karşı İngilizlere yardım etmek için Arap çöl kabileleriyle bir anlaşma yaptı. Sözü: karşılığında onlara bir Arap devleti teslim etmek. Kabileler daha iyisini bilmedikleri için, pazarlığın kendi taraflarını yerine getirdiler. Ancak, Fransız ve İngiliz hükümetlerinin söz konusu alanı kendi aralarında paylaşmak için gizli bir anlaşma, Sykes-Picot Anlaşması yaptıkları ortaya çıktı. Savaştan sonra Lawrence, hayal kırıklığı içinde olduğu iddia edilen bir halde İngiltere'ye geri döndü, ancak elbette bundan fazlası değildi. Ancak bize iyi bir ders bıraktı: Özgür olmayan bir adamın sözlerine asla güvenmeyin.

Öte yandan, bir mafya babasının en büyük serveti "sözünün altın olmasıdır." "Ünlü mafya babası Meyer Lansky'nin bir el sıkışmasının, bir avukat grubunun bir araya getirebileceği en güçlü sözleşmelerden daha değerli olduğu" söylenirdi. Aslında aklında Sicilya mafyasının varlıkları ve borçları vardı ve tek bir kayıt olmadan banka hesaplarıydı. Sadece onuru.

Bir tüccar olarak, kurumların "temsilcileri" ile yapılan işlemlere asla güvenmedim; çukur tüccarları tahvilleriyle bağlıdırlar ve yirmi yıllık kariyerim boyunca el sıkışmasına uymayan tek bir serbest meslek sahibi tüccar görmedim.

Ticarete ancak şeref duygusu yol açabilir. Herhangi bir ticarete.

Sonraki

Anti-kırılganlığın (ve asimetri veya dışbükeyliğin) yanlış anlaşılması sayesinde bazı insan sınıflarının gizli seçenekleri nasıl kullandığını ve kimsenin farkına varmadan kolektife nasıl zarar verdiğini gördük. Ayrıca çözümün oyuna teni zorla sokmak olduğunu da gördük. Ardından, başka bir opsiyonellik biçimine bakacağız: İnsanların eylemlerine uyması için etik kuralları nasıl seçip çıkarabileceklerine. Ya da kamu görevini kişisel açgözlülüklerini tatmin etmek için nasıl bir araç olarak kullandıklarına.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Translated from English to Turkish - www.onlinedoctranslator.com

1GSE, Fannie Mae ve Freddie Mac'tir; ikisi de patladı.

2Orszag kardeşlerden biri olan Peter'ın krizden sonra Obama yönetimiyle bir işe girmesini gerçekten iğrenç buluyorum - gözleri bağlı otobüs şoförlerinin yeniden işe alınması. Sonra Citibank'ın başkan yardımcısı oldu, bu da Citibank'ın neden tekrar patlayacağını açıklıyor (ve biz vergi mükellefleri onun yüksek maaşını sübvanse etmekle sonuçlanacak).

3"Çok büyük iflas etmeleri"ni engellemek ve işverenlerin halktan faydalanmasını önlemek için önerim şudur: Potansiyel olarak iflas eden bir şirket*kefaletle serbest bırakılabilir*başarısız olursa, herhangi birine karşılık gelen bir memurdan daha fazla ödeme yapamamalıdır. Aksi takdirde, vergi mükellefini etkilemediği için insanlar birbirlerine istediklerini ödemekte özgür olmalıdır. Bu tür bir sınırlama, şirketleri başarısız olmaları durumunda kurtarma paketi için dikkate alınmayacak kadar küçük kalmaya zorlayacaktır.

4Ben de gazetecilerin yazılarıma ulaşmak için en ufak bir çaba sarf etmeden, birbirlerinden alıntı yapmalarıyla aynı deneyimi yaşadım. Deneyimime göre çoğu gazeteci, profesyonel akademisyen ve benzeri sahte mesleklerdeki diğerleri orijinal kaynakları değil, birbirlerini okuyorlar. Bunun nedeni de büyük ölçüde bir açıklama yapmadan önce fikir birliğine varmaları gerektiğidir.

5Küçük veya orta ölçekli, sahibi tarafından işletilen veya aile işletmeleri olan şirketlerin hayatta kalma avantajı olduğu görülüyor.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

BÖLÜM 24

Bir Mesleğe Etik Yaklaşımı

Köleler kontrolü nasıl ele geçirebilirler—Serserileri sıkmak—Sürekli olarak tahrik edilen, tahrik edilen sınıf

---

İnsanlık tarihinde hiçbir zaman şu durum bu kadar keskin bir biçimde görülmemiştir. Diyelim ki Bay John Smith Jr., JD, Washington, DC'deki tütün endüstrisi için lobicilik yapıyor ve hepimizin bildiği gibi bu endüstri kar amacıyla insanları öldürme işiyle uğraşıyor (çıkarma güçleriyle gördük ki, bu tür endüstrilerin varlığını, örneğin sigarayı yasaklayarak durdurursak, o zaman tıp tarafından yapılan her şey bir dipnot olur). Akrabalarından (veya arkadaşlarından) herhangi birine neden buna tahammül edebildiklerini ve onu sadece dışlamadıklarını veya gözyaşlarına boğarak taciz etmediklerini, bir sonraki aile cenazesinde ondan neden uzak durduklarını sorun. Cevap muhtemelen "herkesin geçimini sağlaması gerekiyor" olacaktır; çünkü bir gün kendilerinin de aynı duruma düşme olasılığını göz ardı ediyorlar.

Okun yönünü test etmemiz gerekiyor (kuşlara uçma konusunda ders verme tartışmamızdaki mantığı kullanarak):

Etik (ve İnançlar)→Meslek

veya

Meslek→Etik (ve İnançlar)

Şişko Tony'nin Sokrates'le tartışmasından önce, Nero karşılaşmanın ilk dakikasını merak ediyordu, çünkü arada yaklaşık yirmi beş yüzyıllık bir boşluk vardı. Fiziksel çevremizin Sokrates'i en çok şaşırtacak unsurlarını belirlemek basit bir mesele değildir. Şişko Tony tarafından bu noktada sorulan soruya,

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Nero'nun tarih bilgisine karşı isteksizce de olsa saygı duyan Nero'nun varsayımsal cevabı şuydu: "Kesinlikle kölelerin yokluğu olurdu."

"Bu insanlar asla küçük ev işlerini kendileri yapmadılar. Öyleyse Sokrates'in şişkin bir göbek, incecik bacaklar ve merak eden bir şekilde zavallı figürünü hayal edin*Dua et bakalım?*"

"Ama, Neeroh Toolip, etrafta hala köleler var," diye patladı Şişko Tony. "Genellikle kravat adı verilen bu karmaşık cihazı takarak kendilerini gösterirler."

Nero: "Signore Ingeniere Tony, bu kravat takanların bazıları çok zengin, hatta sizden bile daha zengin."

Tony: "Nero, aptal herif. Paraya aldanma. Bunlar sadece sayılar. Kendine ait olmak bir zihin durumudur."

Bağımsızlık Olmadan Zenginlik

Bir fenomen var ki,*koşu bandı etkisi,*neomania'da gördüğümüze benzer: aynı yerde kalmak için daha fazlasını ve daha fazlasını yapmanız gerekir. Açgözlülük kırılgan değildir—ama kurbanları değil.

Zenginliğin insanları daha bağımsız hale getirdiğine inanmanın aptallık sorununa geri dönelim. Bunun için şu anda gerçekleşenlerden daha fazla kanıta ihtiyacımız yok: insanlık tarihinde hiç bu kadar zengin olmadığımızı hatırlayın. Ve hiç bu kadar borçlu olmadık (antik çağlarda, borçlu olan biri özgür değildi, köleydi). "Ekonomik büyüme" için çok fazla.

Yerel düzeyde, belli bir ortamda sosyalleşiyoruz, dolayısıyla bir koşu bandına maruz kalıyoruz. Daha iyisini yaparsınız, Greenwich, Connecticut'a taşınırsınız, sonra yirmi milyon dolarlık bir malikane ve milyon dolarlık doğum günü partilerinin yanında bir yoksul olursunuz. Ve işinize giderek daha fazla bağımlı hale gelirsiniz, özellikle de komşularınız büyük vergi destekli Wall Street ikramiyeleri aldıkça.

Bu sınıftaki insanlar, ebedi bir cezaya çarptırılan Tantalos'a benzerler: Bir meyve ağacının altındaki su birikintisinde duruyordu ve ne zaman meyveyi tutmaya çalışsa meyve uzaklaşıyordu, ne zaman içmeye çalışsa su çekiliyordu.

Ve böyle kalıcı olarak tahrik edilmiş bir sınıf modern bir durumdur. Romalılar bu sosyal koşu bandı etkilerinin üstesinden geldiler: sosyal hayatın çoğu

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

bir patron ve onun cömertliğinden yararlanan ve masasında yemek yiyen ve sıkıntılı zamanlarda onun yardımına güvenen daha az şanslı müşterileri arasında gerçekleşti. O zamanlar refah yoktu ve hayır dağıtan veya tavsiye eden bir kilise yoktu: her şey özeldi (Seneca'nın kitabı*Faydalı olanlar*Daha önce bahsettiğim konu, böyle durumlarda tam olarak hangi yükümlülüklerin olduğuydu). Diğer zengin büyüklerle pek fazla etkileşim yoktu, tıpkı mafya babalarının diğer mafya babalarıyla değil, seçmenleriyle sosyalleşmesi gibi. Büyükbabam ve büyük büyükbabam büyük ölçüde böyle yaşadılar, çünkü yerel toprak sahipleri ve politikacılardı; güç, bir grup bağımlıyla birlikte gelirdi. İl toprak sahiplerinin, insanların gelip servetin meyvelerinden kendilerine almaları için açık bir masa ile ara sıra "açık ev" düzenlemeleri gerekiyordu. Öte yandan saray hayatı yolsuzluğa yol açar - asilzade, şimdi küçültüldüğü illerden gelir; daha gösterişli, daha nüktedan kişilerle karşı karşıya gelir ve öz saygısını desteklemek için baskı hisseder. Şehirlerde statülerini kaybedecek olan insanlar, illerde bunu korurlar.

Koşu bandında koşan birine asla güvenemezsiniz.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

PROFESYONELLER VE TOPLULUK

Bir kişinin, bir telkin evresinden sonra, hızla bir mesleğe köleleşebileceği, herhangi bir konudaki görüşlerinin bencil hale gelebileceği ve dolayısıyla kolektif için güvenilmez hale gelebileceği bir gerçektir. Yunanlıların profesyonellerle ilgili olarak ele almak zorunda kaldıkları kemik budur.

İlk işlerimden biri Wall Street firmasındaydı. Birkaç ay çalıştıktan sonra, genel müdür bizi aradı ve gelirimizin belirli bir oranının "tavsiye edilen" bir ödemesiyle birkaç politikacının kampanyalarına katkıda bulunmamız gerektiğini söyledi. Bu politikacıların "iyi" olduğu söylendi. "İyi" derken, yatırım bankacılığı işleri için iyi anlamına geliyordu, çünkü bu politikacılar işlerini koruyacak mevzuata yardımcı olacaklardı. Bunu yapsaydım, artık "kamu yararına" siyasi bir görüş belirtmeye etik olarak uygun olmayacaktım.

Yüzyıllar boyunca iyi tartışılan bir hikayede, Atinalı Demades, cenaze eşyaları ticareti yapan bir adamı, ancak çok sayıda insanın ölümüyle kar elde edebileceği gerekçesiyle kınadı. Montaigne, Seneca'nın şu eserinde ileri sürdüğü argümanı yeniden ifade ederek*Faydalı olanlar,*o zaman her bir profesyoneli kınamak zorunda kalacağımızı savundu. Ona göre, tüccar sadece gençliğin sefahatiyle, çiftçi tahılın pahalılığıyla, mimar binaların yıkılmasıyla, avukatlar ve adalet memurları insanların davaları ve çekişmeleriyle geçinir. Bir doktor arkadaşlarının bile sağlığından zevk almaz, bir asker ülkesinin barışını istemez, vb. Ve daha da kötüsü, insanların içsel ve özel düşüncelerine ve motivasyonlarına girseydik, onların istek ve umutlarının neredeyse her zaman başkasının pahasına olduğunu görürdük.

Ancak Montaigne ve Seneca kişisel çıkarlara karşı biraz fazla hoşgörülüydüler ve oldukça merkezi bir şeyi gözden kaçırdılar. Ekonomik yaşamın mutlaka fedakarlık güdülerine bağlı olmadığını ve toplamın bireyden farklı şekilde işlediğini açıkça anladılar. İlginç bir şekilde, Seneca Adam Smith'ten yaklaşık on sekiz yüzyıl önce doğmuştu ve Montaigne

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

üç, bu yüzden insanların temel sahtekârlığına karşı belli bir nefreti korurken onların düşüncelerinden oldukça etkilenmeliyiz. Adam Smith'ten beri kolektifin bireylerin iyiliğine ihtiyaç duymadığını biliyoruz, çünkü kişisel çıkar büyümenin itici gücü olabilir. Ancak tüm bunlar insanları daha az güvenilmez yapmaz*kişisel görüşlerine göre*kolektif hakkında. Çünkü tabiri caizse başkalarının tenini de içeriyorlar.

Montaigne ve Seneca'nın, oyundaki ten kavramına ek olarak kaçırdığı şey, kamusal işlerle bir çizgi çekilebileceğiydi. Temsilcilik sorununu kaçırdılar - sorun sezgisel olarak bilinse de (Hammurabi, altın kurallar), bilinçlerinin bir parçası değildi.

Mesele, bir meslekte geçimini sağlamanın doğası gereği kötü olması değil; aksine, böyle bir kişinin kamu işleri, başkalarını ilgilendiren konularla uğraşırken otomatik olarak şüpheli hale gelmesidir.*özgür adam,* Aristoteles'e göre, zamanını özgürce kullanmanın bir yan etkisi olarak, düşüncelerini özgürce dile getiren kişidir.

Bu anlamda özgürlük, yalnızca siyasal görüşlerde samimiyet meselesidir.

Yunanlılar dünyayı üç meslekte görüyorlardı.*banausikai tekniği*, zanaatkarlar; savaş sanatı,*polemik tekniği;*ve çiftçiliğin,*Georgia*Son iki meslek, savaş ve çiftçilik, bir beyefendiye layıktı çünkü esas olarak bencil değillerdi ve kolektifle çıkar çatışmalarından uzaktılar. Ancak Atinalılar,*banausoi,*karanlık odalarda nesneler yaparak geçimini sağlayan zanaatkarlar—genellikle oturarak. Xenophon için, bu tür zanaatlar zanaatkarların bedensel gücünü azaltıyor, ruhunu yumuşatıyor ve ona arkadaşları ve şehri için zaman bırakmıyordu. Hoşgörüsüz sanatlar kişiyi atölyeye hapseder ve ilgi alanlarını daraltır *kendi refahına;*savaş ve çiftçilik zanaatları kişiye arkadaşları ve şehriyle ilgilenebilmesi için daha geniş bir kapsam sağlar. Xenophon'a göre çiftçilik diğerinin annesi ve bakıcısıdır*teknik*(Antik çağlarda şirketler yoktu; Xenophon bugün hayatta olsaydı güvensizliğini zanaatkarlardan şirket çalışanlarına aktarırdı.)

Arapça ve İbranice atasözleri var,*Yad el hurr mizan / Yad ben horin moznayim*—"Özgürlerin eli terazidir." Yalnız özgürün tanımı pek iyi anlaşılmamıştır: Kendi fikrine sahip olan özgürdür.

Metternich'e göre insanlık baron rütbesiyle başladı; Aristoteles'e göre ise, yirminci yüzyıla kadar İngilizler için de ayrı bir biçimde olsa da,

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

yüzyılda, iş ile meşgul olmayan, boşta duran bir özgür adam olarak başladı. Asla*Olumsuz*çalışmak; bu sadece kişisel ve duygusal kimliğinizi işinizden türetmemek ve işi isteğe bağlı bir şey, daha çok bir hobi gibi görmek anlamına geliyordu. Bir bakıma mesleğiniz sizi diğer nitelikleriniz kadar tanımlamaz, burada sizin doğumunuz (ama başka bir şey de olabilir). Bu *siktir git para*Bu, Milet'li Thales'in kendi samimiyetini ölçmesine olanak sağladı. Spartalılar için her şey cesaretle ilgiliydi. Şişko Tony için insanlık "öz-sahiplik" seviyesinde başladı.

Şimdi yatay arkadaşımız için öz-sahiplik, düşünen öncüllerine göre çok daha demokratikti. Bu sadece kendi fikrinizin sahibi olmak anlamına geliyordu. Ve bunun zenginlik, doğum, zeka, görünüm, ayakkabı numarası ile hiçbir ilgisi yok, daha çok kişisel cesaretle ilgili.

Başka bir deyişle, Şişko Tony için bu, özgür bir insanın çok, çok özel bir tanımıydı: normalde asla yapmayacağı bir şeyi yapmaya zorlanamayan kişi.

Atina'dan Brooklyn'e doğru olan bu gelişmişlik sıçramasını düşünün: Yunanlılar için, yalnızca zamanını özgürce kullanan kişi, fikrini de özgürce kullanır; yatay dostumuz ve danışmanımız içinse, yalnızca cesareti olan kişi, fikrini de özgürce kullanır.*Sissie'ler doğuştan gelir, sonradan olmaz. Onlara ne kadar bağımsızlık verirseniz verin, ne kadar zengin olurlarsa olsunlar, onlar sissie olarak kalırlar.*

Soyut modern ulus-devletler ile yerel yönetimler arasındaki farkın bir başka yönü. Antik bir şehir-devlette veya modern bir belediyede, utanç etik kurallarının ihlalinin cezasıdır; bu da işleri daha simetrik hale getirir. Sürgün ve sürgün, veya daha kötüsü, dışlanma ağır cezalardı; insanlar gönüllü olarak hareket etmiyorlardı ve köklerinden koparılmayı korkunç bir felaket olarak görüyorlardı. Mega kutsal ulus-devlet gibi daha büyük organizmalarda, yüz yüze karşılaşmalar ve toplumsal kökler için daha küçük bir rol ile utanç disiplin görevini yerine getirmeyi bırakır. Bunu yeniden tesis etmemiz gerekir.

Ve utancın yanı sıra, dostluk, belirli bir ortamda sosyalleşme, kolektiften farklı çıkarlara sahip bir insan grubunun parçası olmak da var. Peloponez Savaşı'nın kahramanı Cleon, kamusal işleri üstlendiğinde arkadaşlarından kamusal olarak vazgeçmeyi savundu; bunun bedelini tarihçiler tarafından biraz aşağılanmayla ödedi.

Basit ama oldukça sert bir çözüm: Kamu hizmetine giren hiç kimsenin... *daha sonra*herhangi bir ticari faaliyetten daha fazla para kazanmak

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

En yüksek maaşlı memur gelirinden daha fazla faaliyet. Bu gönüllü bir sınır gibidir (insanların kamu ofisini geçici konaklama yeri olarak kullanmasını, ardından birkaç milyon dolar kazanmak için Wall Street'e gitmesini engeller). Bu, rahip insanları ofise sokar.

Tıpkı Cleon'un aşağılanması gibi, modern dünyada da doğru şeyi yapanlar için ters bir temsilcilik sorunu var gibi görünüyor: halka hizmetinizin bedelini karalama kampanyaları ve tacizle ödüyorsunuz. Aktivist ve savunucu Ralph Nader, otomobil endüstrisinin peşine düşmesiyle sayısız karalama kampanyasına maruz kaldı.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

ETİK VE YASAL

Uzun zamandır aşağıdaki dolandırıcılığı ifşa etmediğim için utandım. (Dediğim gibi, *Eğer dolandırıcılık görürseniz*...) Buna Alan Blinder problemi diyelim.

Hikaye şöyle. Davos'ta, dünyayı ahlaki tehlike ve acente sorunlarından kurtarmayı amaçladığını düşündüğüm özel bir kahve sohbeti sırasında, ABD Federal Rezerv Bankası'nın eski başkan yardımcısı Alan Blinder tarafından sözüm kesildi. Bana vergi mükelleflerini yasal olarak kandırmayı amaçlayan tuhaf bir yatırım ürünü satmaya çalıştı. Yüksek net gelire sahip yatırımcının mevduat sigortasını (o zamanlar 100.000 $) sınırlayan düzenlemeleri aşmasını ve neredeyse sınırsız miktarda teminattan faydalanmasını sağladı. Yatırımcı herhangi bir miktarda para yatırırdı ve Prof. Blinder'ın şirketi bunu daha küçük hesaplara böler ve bankalara yatırım yapardı, böylece limitten kurtulurdu; tek bir hesap gibi görünürdü ancak tam olarak sigortalı olurdu. Başka bir deyişle, süper zenginlerin ücretsiz hükümet destekli sigorta alarak vergi mükelleflerini dolandırmasına izin verirdi. Evet,*sahtekarlık*vergi mükellefleri. Yasal olarak. İçeriden bilgi sahibi eski memurların yardımıyla.

"Bu etik dışı değil mi?" diye patladım. Daha sonra bana "Bu tamamen yasal" cevabı verildi ve daha da suçlayıcı olan "Kadromuzda çok sayıda eski düzenleyici var" ifadesi eklendi. (a) yasal olanın etik olduğu ima ediliyordu ve (b) eski düzenleyicilerin vatandaşlara göre bir üstünlüğü olduğu ileri sürülüyordu.

Olaya tepki göstermem ve kamuoyuna açıklama yapmam uzun zaman aldı, birkaç yıl.*Ben suçluyorum*. Alan Blinder kesinlikle benim etik anlayışımı en çok ihlal eden kişi değil; muhtemelen önceki kamu pozisyonunun önemi nedeniyle beni sinirlendirdi, oysa Davos konuşması dünyayı kötülükten kurtarmak içindi (ona bankacıların vergi mükelleflerinin pahasına risk almalarına dair fikrimi sunuyordum). Ancak burada sahip olduğumuz şey, insanların kamu görevini, bir noktada, yasal olarak kamudan kar elde etmek için nasıl kullandıklarına dair bir model.

Sorunu tüm basitliğiyle anlayıp anlamadığınızı bana söyleyin: Vatandaşların en iyi çıkarlarını temsil etmek için işe alınan eski düzenleyiciler ve kamu görevlileri, edindikleri uzmanlık ve bağlantıları kullanabilirler.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Özel sektörde (hukuk büroları vb.) işe girince sistemdeki aksaklıklardan yararlanma işi.

Bunu biraz daha düşünün: düzenleme ne kadar karmaşıksa, ağ ne kadar bürokratikse, döngüleri ve aksaklıkları bilen bir düzenleyici bundan daha sonra o kadar çok faydalanırdı, çünkü düzenleyici avantajı onun farklı bilgisinin dışbükey bir fonksiyonu olurdu. Bu bir imtiyazdır, başkalarının pahasına sahip olunan bir asimetridir. (Bu imtiyazın ekonomiye yayıldığını unutmayın; otomobil şirketi Toyota eski ABD düzenleyicilerini işe aldı ve onların "uzmanlıklarını" otomobil kusurlarının soruşturmalarını ele almak için kullandı.)

Şimdi ikinci aşama—işler daha da kötüye gidiyor. Blinder ve Columbia Üniversitesi İşletme Okulu dekanı, hükümetin bireyler için sigorta limitini artırmasına karşı çıkan bir görüş yazısı yazdı. Makale, halkın Blinder'ın müşterilerinin yararlandığı sınırsız sigortaya sahip olmaması gerektiğini savundu.

Birkaç söz.

İlk olarak, düzenleme ne kadar karmaşıksa, içerdekilerin tahkimlerine o kadar yatkındır. Bu, sezgisel yöntemler lehine bir başka argümandır. Yirmi üç yüz sayfalık düzenleme - Hammurabi kuralıyla değiştirebileceğim bir şey - eski düzenleyiciler için altın madeni olacaktır. Bir düzenleyicinin teşviki, karmaşık bir düzenlemeye sahip olmaktır. Tekrar ediyorum, içerdekiler, *az-çoktur*kural.

İkinci olarak, düzenlemenin harfi ile ruhu arasındaki farkın karmaşık bir sistemde tespit edilmesi daha zordur. Mesele tekniktir, ancak doğrusal olmayan karmaşık ortamlarda, az sayıda değişkene sahip doğrusal ortamlardan daha kolay oyun oynanır. Aynısı yasal ve etik arasındaki boşluk için de geçerlidir.

Üçüncüsü, Afrika ülkelerinde hükümet yetkilileri açıkça rüşvet alırlar. Amerika Birleşik Devletleri'nde, sektör tarafından olumlu karşılanırlarsa, daha sonra bir bankada çalışmaya gitme, diyelim ki yılda 5 milyon dolar gibi bir sinecure teklifiyle, örtülü, asla bahsedilmeyen bir vaatleri vardır. Ve bu tür faaliyetlerin "düzenlemeleri" kolayca atlatılabilir.

Alan Blinder sorunuyla ilgili beni en çok üzen şey, konuyu konuştuğum kişilerin tepkileriydi: İnsanlar, eski bir yetkilinin eski pozisyonundan dolayı bizim pahasına "para kazanmaya" çalışmasını doğal karşılıyordu.*İnsanlar para kazanmayı sevmez mi?*diye devam ediyor argüman.

İsteğe Bağlılık Olarak Casuistry

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Bir fikri sonradan savunmak için her zaman bir argüman veya etik bir neden bulabilirsiniz. Bu riskli bir noktadır, ancak kiraz toplamada olduğu gibi, bir eylemden önce etik bir kural önerilmelidir, sonra değil. Yaptığınız şeye bir anlatıyı uydurmayı önlemek istersiniz ve uzun bir süre boyunca "safsatacılık", kararların nüanslarını tartışma sanatı, sadece anlatıları uydurmaktı.

Önce sahte bir görüşü tanımlayayım. Bu, çıkarları kamu yararına genelleştirilmiş bir görüştür; örneğin bir kuaför "insanların sağlığı için" saç kesimi önerir veya bir silah lobisi silah sahibi olmanın "Amerika için iyi" olduğunu iddia eder, sadece kişisel olarak kendisine fayda sağlayacak ifadeler kullanır, ancak ifadeler kolektifin faydası için yapılmış gibi görünecek şekilde süslenir. Başka bir deyişle, sol sütunda mı?Tablo 7 ? Benzer şekilde, Alan Blinder, şirketinin iş kaybetmesi nedeniyle değil, genel mevduat sigortasına karşı çıktığını yazmıştır.*kamu yararı nedeniyle*.

Ancak bu sezgisel yöntem basit bir soruyla kolayca uygulanabilir. Kıbrıs'ta bir konferans yemeğindeydim ve bir diğer konuşmacı, bir Amerikan üniversitesinde petrokimya mühendisliği profesörü olan Kıbrıslı bir kişi, iklim aktivisti Lord Nicholas Stern'e karşı küfürler savuruyordu. Stern konferansın bir parçasıydı ancak yemeğe katılmamıştı. Kıbrıslı aşırı hareketliydi. Sorunların ne olduğunu bilmiyordum ancak "kanıt yokluğu" kavramının "yokluğun kanıtı" ile karıştığını gördüm ve hiç tanışmadığım Stern'i savunmak için ona saldırdım. Petrokimya mühendisi, bizim *kanıt yok* fosil yakıtların gezegene zarar verdiğini, karar alma sürecinde bu noktayı semantik olarak şu ifadeye eşdeğer bir şeye dönüştürdüğünü söyledi:*fosil yakıtların zarar vermediğine dair kanıt*. Stern'in işe yaramaz sigorta önerdiğini söyleme hatasını yaptı, bu da benim ona gerçekleşmeyen olaylar için araba, sağlık ve diğer sigortaları olup olmadığını sormak için sıçramama neden oldu, bu tür bir argüman. Gezegene yeni bir şey yaptığımız, kanıt yükünün doğal sistemleri bozanların üzerinde olduğu, Doğa Ana'nın onun asla bilemeyeceğinden daha fazlasını bildiği, tam tersinin olmadığı fikrini ortaya atmaya başladım. Ama bu bir savunma avukatıyla konuşmak gibiydi - sofistikelik ve gerçeğe yakınsama eksikliği.

Sonra aklıma bir buluş geldi. Yanımda oturan bir sunucuya gizlice, adamın argümanından kazanacağı bir şey olup olmadığını sordum: petrol şirketlerine, danışman, yatırımcı ve

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Danışman. Söyleyeceklerine olan ilgimi ve başkalarının önünde onunla tartışma enerjimi hemen kaybettim; sözleri anlamsızdı, sadece gevezelikti.

Bunun oyundaki ten fikrine nasıl uyduğuna dikkat edin. Birisinin bir fikri varsa, örneğin bankacılık sisteminin kırılgan olduğu ve çökmesi gerektiği gibi, bu fikre yatırım yapmasını istiyorum, böylece fikrinin izleyicileri zarar görürse kendisi de zarar görür — boş bir takım elbise olmadığının bir işareti olarak. Ancak kolektif refah hakkında genel ifadeler yapıldığında, bunun yerine,*yokluk*Gerekli olan yatırımdır.*Olumsuz yoldan.*

Az önce etik isteğe bağlılığın mekanizmasını sundum *İnsanlar eylemlerini inançlarına uydurmak yerine inançlarını eylemlerine uydururlar*. Tablo 8 Meslekleri bu tür etiksel geri uyumluluk açısından karşılaştırır.

TıklamakBurada Bu tablonun daha büyük bir görüntüsü için.

TABLE 8 • COMPARING PROFESSIONS AND ACTIVITIES

INVITED TO BE OPPORTUNIST (FITS ETHICS TO PROFESSION)	*PROTECTED FROM PLAYING THE PSEUDOETHICS GAME*
Gold-digger	Prostitute
Networker	Social person
Compromises	Doesn't compromise
Someone "here to help"	Erudite, dilettante, amateur
Merchant, professional (Classical period)	Landowner (Classical period)
Employee	Artisan
Academic at a research university, researcher depending on "grants"	Lens maker, philosophy teacher in a college or Lycée high school, independent scholar

"Birinin çıkarına karşı delil" adı verilen ters bir Alan Blinder problemi vardır. Bir çıkar çatışmasının tersini sunduklarında tanıklar ve görüşlere daha fazla ağırlık verilmelidir. Açlığı ve*olumsuzluk yoluyla*

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Şeker hastalığını tedavi etme yöntemleri, ilaç kullanımını savunan bir başka yöntemden daha inandırıcı olacaktır.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

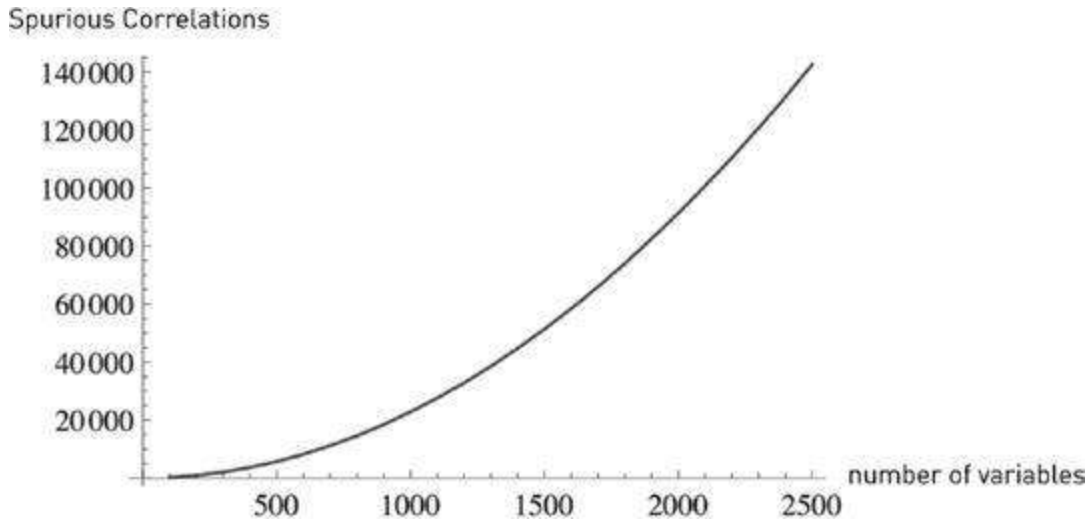
BÜYÜK VERİ VE ARAŞTIRMACI SEÇENEĞİ

Bu biraz teknik, bu yüzden okuyucu bu bölümü hiçbir kayıp yaşamadan atlayabilir. Ancak isteğe bağlılık her yerdedir ve burası araştırmanın tüm ruhunu yok eden ve veri bolluğunu bilgiye aşırı derecede zararlı hale getiren bir kiraz toplama versiyonunu tartışmak için bir yerdir. Daha fazla veri belki daha fazla bilgi anlamına gelir, ancak aynı zamanda daha fazla yanlış bilgi anlamına da gelir. Daha az ve daha az makalenin tekrarlandığını keşfediyoruz - örneğin psikolojideki ders kitaplarının revize edilmesi gerekiyor. Ekonomiye gelince, fuhgetaboudit. İstatistik odaklı birçok bilime güvenemezsiniz - özellikle araştırmacı kariyeri için yayın yapma baskısı altında olduğunda. Yine de iddia "bilgiyi ilerletmek" olacaktır.

Epifenomen kavramını gerçek hayat ile kütüphaneler arasındaki ayrım olarak hatırlayın. Tarihe bir kütüphanenin bakış açısından bakan biri, gerçek hayatta gözlemlenen olağan dizilerde, meseleleri oluşum halinde gören birine göre çok daha fazla sahte ilişki bulacaktır. Daha fazla epifenomen tarafından kandırılacaktır, bunlardan biri de gerçek sinyallere kıyasla veri fazlalığının doğrudan sonucudur.

Gürültünün yükselişini tartıştıkBölüm 7 . Burada daha kötü bir sorun haline geliyor, çünkü araştırmacının bir bankacınınkinden farklı olmayan bir tercihi var. Araştırmacı avantajı elde ediyor, gerçek dezavantajı elde ediyor. Araştırmacının özgür seçeneği, inancını doğrulayabilecek veya iyi bir sonuç gösterebilecek herhangi bir istatistiği seçme ve gerisini bir kenara atma yeteneğindedir.*seçenek*doğru sonuca ulaştığında durmak için. Ancak bunun ötesinde, istatistiksel ilişkiler bulabilir - sahte olan yüzeye çıkar. Verinin belirli bir özelliği vardır: büyük veri kümelerinde, büyük sapmalar çok daha fazladır bilgiden (veya sinyalden) çok gürültüye (veya varyansa) atfedilebilir.[1]

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

ŞEKİL 18.Büyük Verinin Trajedisi. Değişkenler ne kadar çok olursa, "becerikli" bir araştırmacının elinde anlamlılık gösterebilecek korelasyonlar da o kadar çok olur. Yanlışlık, bilgiden daha hızlı büyür; veri açısından doğrusal değildir (dışbükeydir).

Tıbbi araştırmalarda, (a) araştırmacının bilgisayarında istatistiksel ilişkilere baktığı gözlemsel çalışmalar ile (b) gerçek hayatı taklit eden gerçekçi bir şekilde bilgi çıkaran çift kör kohort deneyleri arasında bir fark vardır.

Birincisi, yani bir bilgisayardan yapılan gözlem, John Ioannides tarafından son olarak hesaplandığı gibi, on vakadan sekizinden fazlasında sahte olma eğiliminde olan her türlü sonucu üretiyor; ancak bu gözlemsel çalışmalar gazetelerde ve yayınlarda yer alıyor.*bazı*bilimsel dergiler. Neyse ki, bu gözlemsel çalışmalar Gıda ve İlaç Dairesi tarafından kabul edilmiyor, çünkü kurumun bilim insanları daha iyisini biliyor. Sahte istatistiklere karşı bir aktivist olan büyük Stan Young ve ben, genetik tabanlı bir çalışma bulduk*New England Tıp Dergisi*istatistiksel verilerden anlamlılık iddia ederek—sonuçlar bizim için rastgele olmaktan daha iyi değildi. Dergiye yazdık, ama boşuna.

Şekil 18 potansiyel sahte ilişkilerin şişkin sayısını gösterir. Fikir şu şekildedir. Birbirleriyle tamamen alakasız 200 rastgele değişkenim varsa, içinde bir tür yüksek korelasyon, diyelim ki %30 bulmamak neredeyse imkansız olurdu, ancak bu tamamen sahtedir. Kiraz toplamayı kontrol etmek için teknikler vardır (bunlardan biri Bonferoni ayarlaması olarak bilinir), ancak bunlar bile suçluları yakalamaz - çok

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

düzenleme içeridekilerin sistemi oyuna getirmesini engellemiyor. Bu, insan genomunu çözmemizden bu yana geçen yaklaşık on iki yılda neden önemli bir şey bulunamadığını açıklıyor. Verilerde bilgi olmadığını söylemiyorum: sorun iğnenin samanlıkta bulunması.

Deneyler bile önyargılarla lekelenebilir: Araştırmacı, aradığı şeye karşılık gelen deneyi seçme ve başarısız girişimleri gizleme konusunda teşvike sahiptir. Ayrıca deneyin sonuçlarından sonra bir hipotez de formüle edebilir; böylece hipotezi deneye uydurabilir. Ancak önyargı, önceki durumdakinden daha küçüktür.

Verilerle kandırılma etkisi hızlanıyor. Araştırmacıların kiraz toplamayı endüstriyel bir düzeye taşıdığı "Büyük Veri" adı verilen kötü bir fenomen var. Modernite çok fazla değişken (ancak değişken başına çok az veri) sağlıyor ve sahte ilişkiler gerçek bilgiden çok daha hızlı büyüyor, çünkü gürültü dışbükey ve bilgi içbükey.

Veriler giderek daha fazla gerçek anlamda yalnızca *olumsuzluk yoluyla*–stil bilgisi, doğrulamak için değil, çürütmek için etkili bir şekilde kullanılabilir.

Trajedi şu ki, bunu kopyalamak ve reddetmek için fon bulmak çok zor. — mevcut çalışmalar. Ve bunun için para olsa bile, alıcı bulmak zor olurdu: çalışmaları tekrarlamaya çalışmak kimseyi kahraman yapmaz. Bu yüzden, olumsuz olanlar hariç, deneysel sonuçlara olan güvensizliğimizle sakatlanmış durumdayız. Amatör ve çay içen İngiliz din adamı hakkındaki romantik fikrime geri dönersek: profesyonel araştırmacı, ilişkileri "bulmak" için yarışır. Bilim bir rekabet olmamalı; sıralamaları olmamalı — böyle bir sistemin nasıl patlayacağını görebiliriz. Bilginin bir temsilcilik sorunu olmamalıdır.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

TOPLULUĞUN ZULMÜ

Toplu olarak yapılan hatalar, bireysel olarak değil, organize bilginin ayırt edici özelliğidir ve buna karşı en iyi argümandır. "Çünkü herkes yapıyor" veya "başkaları böyle yapıyor" argümanı bolca mevcuttur. Bu önemsiz değildir: Kendi başlarına bir şeyi aptalca buldukları için yapmayacak olan insanlar şimdi aynı şeyi gruplar halinde yapmaktadır. Ve akademinin kurumsal yapısıyla bilimi ihlal etme eğiliminin olduğu yer burasıdır.

Massachusetts Üniversitesi'ndeki bir doktora öğrencisi olan Chris S., bir keresinde bana gelip "kalın kuyruklar" fikirlerime ve mevcut risk yönetimi yöntemlerine olan şüphelerime inandığını ancak bunun akademik bir iş bulmasına yardımcı olmayacağını söyledi. "Herkesin öğrettiği ve makalelerde kullandığı şey bu," dedi. Başka bir öğrenci, uzman tanık olarak ifade vererek para kazanmak için iyi bir üniversitede iş istediğini açıkladı; sağlam risk yönetimi hakkındaki fikirlerimi satın almayacaklardı çünkü "herkes bu ders kitaplarını kullanıyor." Benzer şekilde, bir üniversitenin yönetimi tarafından saf bir şarlatanlık olduğuna inandığım standart risk yöntemlerini öğretmem istendi (reddettim). Bir profesör olarak görevim öğrencilere toplum pahasına iş bulmak mı yoksa vatandaşlık yükümlülüklerimi yerine getirmek mi? Eğer durum ilkiyse, o zaman ekonomi ve işletme okullarının ciddi bir etik sorunu var demektir. Çünkü konu genelleştirilmiştir ve bu yüzden ekonomi, içindeki bariz saçmalığa rağmen henüz çökmemiştir ve *bilimsel olarak kanıtlanmış* saçmalık içeriyor. (Ek'teki tartışmaya bakın "dördüncü çeyrek" makalemde, bu yöntemlerin ciddi şekilde matematiksel olarak tutarsız olmasının yanı sıra deneysel olarak nasıl geçersiz olduğunu, başka bir deyişle bilimsel bir dolandırıcılık olduğunu gösteriyorum). Profesörlerin size finansal sistemi havaya uçuran ve dolandırıcılığı sürdüren bir şey öğrettiklerinde cezalandırılmadıklarını hatırlayın. Departmanların *bir şey* Böylece öğrenciler iş buluyor, yalan dolan öğretiyor olsalar bile. Bu bizi herkesin materyalin yanlış olduğunu bildiği ama kimsenin bu konuda bir şeyler yapabilecek kadar özgür olmadığı veya cesaretinin olmadığı bir döngüsel sistemin içine hapsetti.

Sorun şu ki, "diğer insanlar öyle düşünüyor" argümanının kullanılabileceği gezegendeki son yer bilimdir: bilim tam olarak

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

kendi ayakları üzerinde duran argümanlar ve deneysel veya matematiksel olarak yanlış olduğu kanıtlanmış bir şey, yüz "uzman" veya üç trilyon kişi ifadeye katılmasa da, düpedüz yanlıştır. Ve iddiaları desteklemek için "diğer insanları" kullanmak, kişinin -veya "diğerini" oluşturan tüm kolektifin- bir korkak olduğunun göstergesidir. Ek, ekonomide neyin çürütüldüğünü ve insanların hatadan zarar görmedikleri için kullanmaya devam ettiklerini gösteriyor ve bu, bir işi korumak veya terfi almak için en iyi stratejidir.

Ama iyi haber şu ki, cesareti olan tek bir kişinin, korkaklardan oluşan bir topluluğu alt edebileceğine inanıyorum.

Ve burada, bir kez daha, tedavi için tarihe geri dönmemiz gerekiyor. Kutsal kitaplar, sorumluluğun dağılması sorununun oldukça farkındaydı ve kalabalığı kötülük yaparken takip etmeyi günah haline getirdi - ayrıca kalabalığa uymak için yalan tanıklık etmeyi de.

KapatıyorumYedinci Kitap bir düşünceyle. "Ben etik biriyim" ifadesini her duyduğumda geriliyorum. Etik dersleri duyduğumda daha da geriliyorum. Tek istediğim, bazılarının anti-kırılganlığını diğerlerinin pahasına azaltmak, opsiyonelliği ortadan kaldırmak. Basit*olumsuzluk yoluyla*Gerisi kendiliğinden hallolur.

1Bu, örneklemenin bir özelliğidir. Gerçek hayatta, gerçek zamanlı olarak bir şeyleri gözlemliyorsanız, büyük sapmalar çok önemlidir. Ancak bir araştırmacı bunları aradığında, bunların sahte olma olasılığı yüksektir - gerçek hayatta kiraz toplama yoktur, ancak araştırmacının bilgisayarında vardır.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

BÖLÜM 25

Çözüm

Yolculuğun sonunda her zamanki gibi, bir restoran masasında tüm el yazmasına bakarken, Sami kültüründen biri benden kitabımı tek ayak üstünde durarak açıklamamı istedi. Bu seferki, kendisiyle yirmi yıldır tek bir küçük sohbet bile etmeden sakin bir sohbet ettiğim olasılıkçı Shaiy Pilpel'di. Şeylerin özünü çıkarmaktan hoşlanacak kadar bilgili ve kendine güvenen insanları bulmak zordur, bunun yerine titizlikle ince eleyip sık dokuyorum.

Önceki kitapta, yurttaşlarından biri bana aynı soruyu sormuştu, ama bunun üzerinde düşünmem gerekiyordu. Bu sefer çaba göstermeme bile gerek kalmadı.

O kadar açıktı ki Shaiy bunu aynı nefeste kendisi özetledi. Aslında tüm gerçek fikirlerin, belirli bir alandaki insanların büyük çoğunluğunun, uzmanlaşma ve boş görüşlülük sayesinde tamamen kaçırdığı merkezi bir konuya indirgenebileceğine inanıyor. Dini hukuktaki her şey, Altın Kural'ın inceliklerine, uygulamalarına ve yorumlarına dayanır: "Başkalarına, kendinize yapılmasını istemediğiniz şeyi yapmayın." Hammurabi kuralının ardındaki mantığın bu olduğunu gördük. Ve Altın Kural, Prokrustes yatağı değil, gerçek bir damıtmaydı. Merkezi bir argüman asla bir özet değildir; daha çok bir jeneratör gibidir.

Shaiy'in çıkarımı şu şekildeydi: *Volatilite her şeyi kazanır veya kaybeder*. *Kırılganlık, oynaklık ve belirsizlikten kaybedilen şeydir* Masanın üzerindeki bardak kısa vadeli volatilitedir.

Romanda *Veba* Albert Camus'nün romanında, bir karakter hayatının bir kısmını bir roman için mükemmel açılış cümlesini arayarak geçirir. O cümleyi bulduğunda, açılışın bir türevi olarak tüm kitabı elde etmiş olur. Ancak okuyucu, ilk cümleyi anlamak ve takdir etmek için tüm kitabı okumak zorunda kalacaktır.

El yazmasına sakin bir coşkuyla baktım. Kitaptaki her cümle kısa özdeyişin bir türevi, bir uygulaması veya bir yorumuydu. Bazı ayrıntılar ve uzantılar sezgiye aykırı ve ayrıntılı olabilir,

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

özellikle şeffaflık altında karar alma söz konusu olduğunda, ama sonunda her şey bundan kaynaklanır.

Okuyucu aynısını yapmaya davet edilir. Etrafınıza, hayatınıza, nesnelere, ilişkilere, varlıklara bakın. Yerine koyabilirsiniz *oynaklık* burada ve orada diğer bozukluk kümesi üyeleriyle açıklık için, ama gerekli bile değil - resmen ifade edildiğinde, hepsi aynı semboldür. Zaman oynaklıktır. Eğitim, karakter, kişilik oluşumu ve gerçek bilgi edinimi anlamında, düzensizliği sever; etiket odaklı eğitim ve eğitimciler düzensizlikten nefret eder. Bazı şeyler hata yüzünden bozulur, diğerleri bozulmaz. Bazı teoriler çöker, diğerleri değil. Yenilik, belirsizlikten tam olarak kazanç sağlayan bir şeydir: ve bazı insanlar belirsizliği bekleyerek ve onu hammadde olarak kullanarak otururlar, tıpkı atalarımızın avcıları gibi.

Prometheus uzun bir düzensizliktir; Epimetheus kısa bir düzensizliktir. İnsanları ve deneyimlerinin kalitesini düzensizliğe maruz kalma ve buna olan iştahlarına göre ayırabiliriz: Spartalı hoplitler blog yazarlarına, maceracılar metin editörlerine, Fenikeli tüccarlar Latince dilbilgisi uzmanlarına ve korsanlar tango eğitmenlerine karşı.

Öyle olur ki doğrusal olmayan her şey stresör yoğunluğuna bağlı olarak dışbükey veya içbükeydir veya her ikisidir. Dışbükeylik ile oynaklığı sevme arasındaki bağlantıyı gördük. Yani her şey bir noktaya kadar oynaklığı sever veya ondan nefret eder. Her şey.

Dışbükeylik veya ivme ve daha yüksek mertebeler sayesinde oynaklığı neyin sevdiğini tespit edebiliriz, çünkü dışbükeylik düzensizliği seven bir şeyin tepkisidir. İçbükeyliğin tespiti sayesinde Kara Kuğu korumalı sistemler inşa edebiliriz. Zararın dışbükeyliğini ve Doğa Ana'nın kurcalamasının mantığını, hangi tarafta opaklığa baktığımızı, hangi hatayı riske atmamız gerektiğini anlayarak tıbbi kararlar alabiliriz. Etik büyük ölçüde çalınmış dışbükeylikler ve isteğe bağlılık hakkındadır.

Daha teknik olarak, bunu asla öğrenemeyebiliriz X, ama maruz kalmayla oynayabiliriz X, dişlerini çıkarmak için halter benzeri şeyler; bir fonksiyonu kontrol edebiliriz $x, f(X)$, olsa bile X anlayışımızın çok ötesinde kalıyor. Değişmeye devam edebiliriz $F(X)$ buna alışana kadar, adı verilen bir mekanizma ile *dışbükey dönüşüm,* halter için kullanılan daha gösterişli isim.

Bu kısa özdeyiş aynı zamanda kırılganlığın gerçeğin önüne geçtiği yerleri, çocuklara neden yalan söylediğimizi ve modernite denen bu büyük girişimde neden insanların biraz ileri gittiğini de anlatıyor.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Dağıtılmış rastgelelik (yoğunlaştırılmış tipin aksine) bir seçenek değil, bir zorunluluktur: büyük olan her şey kısa oynaklıktır. Hızlı olan her şey de öyledir. Büyük ve hızlı olan iğrençliklerdir. Modern zamanlar oynaklığı sevmez.

Ve Üçlü, bizi anlamak istemeyen, cazibesi onu gerçekten anlayamamamızdan kaynaklanan bir dünyada yaşamak için ne yapmamız gerektiğine dair bize bazı ipuçları veriyor.

Cam ölüdür; canlı şeyler uzun süreli değişkenliktir. Canlı olduğunuzu doğrulamanın en iyi yolu, varyasyonları sevip sevmediğinizi kontrol etmektir. Unutmayın ki açlık olmasaydı yiyeceklerin tadı olmazdı; çaba olmadan sonuçlar anlamsızdır, üzüntü olmadan neşe, belirsizlik olmadan inançlar anlamsızdır ve kişisel risklerden arındırıldığında etik bir yaşam anlamsızdır.

Ve bir kez daha okuyucu, kitabımı okuduğunuz için teşekkür ederim.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

SONSÖZ

Dirilişten Dirilişe

Aort anevrizmasıydı.

Nero, Adonis'in ölümünü ve yeniden doğuşunu kutladığı yıllık tören için Levant'taydı. Bu, ağlayan kadınlarla yas tutma dönemiydi, ardından diriliş kutlaması geldi. Nehirlerin kızıl suyla, domuz tarafından yaralanan Fenike tanrısının kanıyla, dağlardan eriyen karların nehirleri ve dereleri kabarttığı ılıman Akdeniz kışından uyanan doğayı izledi.

Tabiattaki şeyler dirilişten dirilişe doğru ilerler.

Tony'nin şoförü o sırada aradı. Adı da Tony'ydi ve Tony-the-driver olarak tanıtılsa da bir korumaymış gibi davrandı (aslında, karşılaştırmalı boyutu göz önüne alındığında, Tony tarafından korunan kişi oydu). Nero ondan hiç hoşlanmadı, her zaman garip bir güvensizlik duygusuna sahipti, bu yüzden haberi paylaşma anı tuhaftı. Telefonda sessiz kaldığı süre boyunca Tony-the-driver'a karşı sempati duydu.

Nero, Tony'nin vasiyetinin uygulayıcısı olarak atanmıştı, bu da onu başlangıçta gerginleştirmişti. Tony'nin bilgeliğinin bir yerlerde devasa bir Aşil tendonu olacağından bir şekilde korkuyordu. Ancak, ortaya çıktı ki, ciddi bir şey yoktu, kusursuz bir mülk, elbette borçsuz, muhafazakar, adil bir şekilde dağıtılmış. Tony'nin bir fahişe olma ihtimali olan bir kadına gizlice sağlanacak biraz para vardı, Tony'nin ona karşı kırılgan olmayan takıntılı bir aşkı vardı, elbette Tony'nin karısından hem daha yaşlı hem de çok daha az çekici olması gerçeğiyle de destekleniyordu, bu tür şeyler. Yani ciddi bir şey yoktu.

Ölümünden sonra yapılan şaka hariç. Tony, Nero'ya kendi takdirine göre harcaması için yirmi milyon dolar miras bıraktı... Gizli bir görev olacaktı; asil elbette, ama gizli. Ve tabii ki belirsiz. Ve tehlikeli. Nero'nun Tony'den aldığı en iyi iltifattı: Nero'nun zihnini okuyabileceğine güvenmek.

Ve öyle de yaptı.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Sözlük

Üçlü:Üçlü: Anti-kırılganlık, Sağlamlık, Kırılganlık.

Temel Asimetri(Ayrıca**Seneca'nın Asimetrisi**): Birisi sahip olduğunda*düşüşten çok yükseliş*belirli bir durumda, o anti-kırılgandır ve (a) oynaklıktan, (b) rastgelelikten, (c) hatalardan, (d) belirsizlikten, (e) stres faktörlerinden, (f) zamandan kazanç sağlama eğilimindedir. Ve bunun tersi.

Prokrustes yatağı: Prokrustes insanların uzuvlarını keserek veya uzatarak yatağına tam olarak sığmalarını sağladı. Basitleştirmelerin basitleştirme olmadığı durumlara karşılık gelir.

Kırılgan: Neler olup bittiğini anladığını düşündüğü için kırılganlığa neden olan kişi. Ayrıca genellikle mizah anlayışından yoksundur. Bkz.**İatrojenikler.**Fragilistalar sıklıkla değişkenliği seven sistemleri değişkenlikten ve hatayı seven sistemleri hatalardan mahrum bırakarak kırılganlaştırırlar. Organizmaları makineler ve mühendislik projeleri ile karıştırmaya eğilimlidirler.

Kuşlara Nasıl Uçulacağını Öğretme Etkisi:Bilgi okunu tersine çevirip akademi → uygulama veya eğitim → zenginlik olarak okumak, teknolojinin kurumsal bilime gerçekte olduğundan daha fazla şey borçlu olduğu izlenimini vermek.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Turistleştirme: Yaşamdan rastgeleliği emme girişimi. Futbol anneleri, Washington memurları, stratejik planlamacılar, sosyal mühendisler, "dürtme" manipülatörleri vb. için geçerlidir. Karşıt:**akılcı aylak.**

Rasyonel aylak(veya sadece**aylak**): Bir turistin aksine, her adımda programını (veya varış noktasını) elde ettiği yeni bilgilere dayanarak bir şeyler özümseyebilmek için fırsatçı bir şekilde gözden geçirme kararı alan kişi. Araştırma ve girişimcilikte, flâneur olmak "seçeneksellik aramak" olarak adlandırılır. Hayata anlatısal olmayan bir yaklaşım.

Halter Stratejisi: İki uç noktanın, biri güvenli diğeri spekülatif olanın birleşimi olan ikili bir strateji, "monomodal" bir stratejiden daha sağlam kabul edilir; genellikle kırılganlık karşıtı için gerekli bir koşuldur. Örneğin, biyolojik sistemlerde, bir muhasebeciyle evlenmek ve ara sıra bir rock yıldızıyla flört etmekle eşdeğerdir; bir yazar için, istikrarlı bir sinecure edinmek ve boş zamanlarında piyasanın baskıları olmadan yazmak. Deneme yanılma bile bir halter biçimidir.

İatrojenikler: Şifacının yaptığı zarar, örneğin doktorun müdahalelerinin yarardan çok zarar getirmesi.

Genelleştirilmiş İatrojenikler: Genişletilmiş olarak, politika yapıcıların eylemleri ve akademisyenlerin faaliyetlerinin zararlı yan etkileri için de geçerlidir.

Tantalize Edilmiş Sınıf: Asgari ücretten daha fazla kazanmanın ekonomik durumu*Ve*daha fazla zenginlik arzusu. İşçiler, rahipler, hippiler, bazı sanatçılar ve İngiliz aristokratları bundan kaçar. Orta sınıf buna düşme eğilimindedir; Rus milyarderler, lobiciler, çoğu bankacı ve bürokrat da öyle. Üyeler, çoğunlukla sofistike yaklaşım kullanılarak yeterli bir anlatı verildiği takdirde rüşvet alabilirler.

Kara Kuğu Hataları

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Öngörülemeyen Yaklaşım: Bozulmalara karşı dayanıklı, dolayısıyla gelecekteki sonuçlardaki değişikliklere karşı dayanıklı bir şekilde şeyler inşa etmek.

Talesyen ve Aristotelesçi: Thalesian, maruz kalmaya, karardan elde edilen getiriye odaklanır; Aristotelesçi ise mantığa, Doğru-Yanlış ayrımına odaklanır. Fat Tony için sorun tamamen enayi-enayi olmayan veya riskler ve ödüllerle ilgilidir. (Ayrıca bkz.**doğrusal olmayanlıklar**,**dışbükeylik etkileri**.)

Olay ve Maruziyetin Birleştirilmesi:Bir değişkenin fonksiyonunu değişkenin kendisi sanmak.

Doğal Risk Yönetimi: Risk yönetimi söz konusu olduğunda, Doğa Ana'nın akılcı insanlardan çok daha önemli bir geçmişe sahip olduğuna dair inanç. Kusurludur, ancak çok daha iyidir.

Kanıt yükümlülüğü: Kanıt yükü, doğal olanı bozanlara veya doğal olmayanı önerenlere düşer.*pozitif yoluyla*Politikalar.

Oyun yanılgısı:Matematik ve laboratuvar deneylerinin iyi ortaya konmuş problemlerini ekolojik olarak karmaşık gerçek dünyayla karıştırmak. Kumarhanelerdeki rastgeleliği gerçek hayattaki rastgelelikle karıştırmak da buna dahildir.

Kırılgan Olmayan Tamirat, Brikolaj: Küçük hataların "doğru" türden hatalar olduğu belirli bir deneme-yanılma sınıfı. Hepsi eşdeğer**akılcı aylak.**

Hormesis: Zararlı bir madde veya stres faktörü, doğru dozda veya doğru yoğunlukta alındığında organizmayı uyarır ve onu daha iyi, daha güçlü, daha sağlıklı hale getirir ve bir sonraki maruziyette daha güçlü bir doza hazırlar. (Kemikleri ve karateyi düşünün.)

Saf Müdahalecilik: Dikkatsizce müdahale**iatrojenikler.**Hiçbir şey yapmamaya göre "bir şeyler yapma" tercihi, hatta zorunluluğu. Bu içgüdü acil servislerde veya atalardan kalma ortamlarda faydalı olabilirken, "uzman sorunu" olan diğerlerinde zarar verir.

Saf Rasyonalizm: Şeylerin nedenlerinin varsayılan olarak üniversite binalarına erişilebilir olduğunu düşünmek. Ayrıca,**Sovyet-Harvard yanılsaması.**

Türkiye ve Ters Türkiye: Hindi kasap tarafından bin gün boyunca beslenir ve hindi her gün artan istatistiksel güvenle kasabın "ona asla zarar vermeyeceğini" söyler - ta ki Şükran Günü'ne kadar, ki bu da hindi için bir Black Swan inancı revizyonunu getirir.**ters türkiye**hata ayna karışıklığıdır, fırsatları görememektir
— altın arayan veya tedavi arayan birinin “asla” bir şey bulamayacağına dair kanıtları olduğunu ilan etmek.

İnançsal Taahhüt, veya**"Oyundaki Ruh”**:Sadece belli bir inanca kendini adamış, kaybedecek bir şeyleri olan, yanıldığı takdirde bir bedel ödeyecek kişilerin öngörülerine ve görüşlerine inanmalısınız.

Sezgisel yöntemler: Hayatı kolaylaştıran basit, pratik, uygulanması kolay pratik kurallar. Bunlar gereklidir (tüm bilgileri özümseyecek zihinsel güce sahip değiliz ve ayrıntılar yüzünden kafamız karışabilir) ancak yargı oluştururken bunları kullandığımızı bilmediğimiz için başımızı derde sokabilirler.

Opak Sezgisel:Toplumlar tarafından uzun zamandır yapılan ve henüz bir mantığı yokmuş gibi görünen rutin işler, bilinmeyen sebeplerden dolayı bir türlü yapılamıyor.

Dionysosçu: Görünüşte mantıksız olan, şarap ve eğlence tanrısı Dionysos'tan (veya Romalılar için Bacchus'tan) adını alan opak sezgisel. Düzeni temsil eden Apollon'la karşılaştırılır.

Acentelik Sorunu: Bir işletmenin yöneticisinin gerçek sahibi olmadığı, bu yüzden kozmetik olarak sağlam görünen ancak gizli bir şekilde kendisine fayda sağlayan ve onu gerçek sahiplerinin veya toplumun (kırılganlık) pahasına kırılgan olmayan hale getiren bir strateji izlediği durum. Haklı olduğunda büyük faydalar elde eder; haksız olduğunda ise bedelini başkaları öder. Genellikle bu sorun kırılganlığa yol açar, çünkü riskleri gizlemek kolaydır. Politikacıları ve akademisyenleri de etkiler. Kırılganlığın önemli bir kaynağıdır.

Hammurabi Risk Yönetimi:Bir müteahhidin müfettişten daha fazla bilgiye sahip olduğu ve riskleri en görünmez olabilecekleri temellerde gizleyebileceği fikri; çözüm, gecikmiş risk lehine teşviki kaldırmaktır.

Yeşil Kereste Yanılgısı: Önemli veya hatta gerekli bilginin kaynağını -kerestenin yeşilliğini- dışarıdan daha az görünen, daha az işlenebilir olan başka bir bilgiyle karıştırmak. Teorisyenlerin belirli bir işte bilinmesi gerekenlere yanlış ağırlıklar yüklemeleri veya daha genel olarak "ilgili bilgi" dediğimiz şeylerin çoğu o kadar da önemli değil.

Oyunda Cilt / Kaptan ve Gemi Kuralı: Her kaptan her gemiyle birlikte batar. Bu,**acente sorunu**ve eksikliği**inançsal bağlılık.**

Empedokles'in Çinisi: Bir köpeğin aynı fayans üzerinde uyumasının sebebi, uzun süreli tekrarlayan sıklık serileriyle doğrulanan doğal, biyolojik, açıklanabilir veya açıklanamayan bir eşleşmedir. Sebebini asla bilemeyebiliriz, ancak eşleşme vardır. Örnek: neden kitap okuruz.

Kiraz toplama: Verilerden birinin iddiasını kanıtlamaya yarayacak olanları seçip, çürütücü unsurları göz ardı etmek.

Asimetrinin (kırılganlığın) Transferi Olarak Etik Sorunlar: Birisi diğerlerinden anti-kırılganlığı ve opsiyonelliği çalarak avantaj elde ediyor ve tutunuyor

diğerleri ise dezavantajlı. "Oyunda başkalarının derisi."

Robert Rubin ihlali: Çalınan opsiyonellik. Kişinin kendisi için dezavantajı olmadan bir stratejiden avantaj elde etmek, zararı topluma bırakmak. Rubin, Citibank'tan 120 milyon dolar tazminat aldı; vergi mükellefleri hatalarının bedelini geriye dönük olarak ödüyor.

Alan Blinder sorunu: (1) Görev ayrıcalıklarını vatandaşların aleyhine geriye dönük olarak kullanmak. (2) Yasaya mükemmel bir şekilde uymakla birlikte ahlaki kuralları ihlal etmek; etik ve yasal olanın karıştırılması. (3) Düzenleyicinin, daha sonra kendi "uzmanlığını" özel sektöre satmak için karmaşık düzenlemeler yapma teşviki.

Joseph Stiglitz problemi: Başkalarına zarar veren kötü tavsiyelerden dolayı ceza almama. Zihinsel**kiraz toplama,** Bir krizin sebebine katkıda bulunmaya yol açarken tam tersine ikna olmak ve bunu tahmin ettiğini düşünmek. Oyunda teni olmayan görüşlere sahip insanlar için geçerlidir.

Rasyonel Opsiyonellik: Belirli bir programa bağlı kalmamak, böylece kişi keşif veya yeni bilgilere dayanarak ilerledikçe fikrini değiştirebilir. Ayrıca şuna da uygulanır:**akılcı aylak.**

Etik Ters Çevirme: Etik değerlerin eylemlere (veya mesleğe) uygun hale getirilmesi, tersinin olmaması.

Anlatı Yanılgısı: Bir hikayeyi veya deseni, bir dizi bağlantılı veya bağlantısız gerçeğe uydurma ihtiyacımız. İstatistiksel uygulama veri madenciliğidir.

Anlatı Disiplini: Geçmişe inandırıcı ve kulağa hoş gelen bir hikaye uydurmaktan oluşan disiplin. Deneysel disiplinin karşıtı. A

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

İnsanları kandırmanın harika bir yolu, kiraz toplama sayesinde verilerden "iyi hikayeler" çıkararak istatistikleri anlatının bir parçası olarak kullanmaktır; tıpta, epidemiyolojik çalışmalar anlatı yanılgısıyla lekelenme eğilimindedir, kontrollü deneyler daha az. Kontrollü deneyler daha titizdir, daha az**kiraz toplama.**

Anlatısal olmayan eylem: Eylemin doğru olması için bir anlatıya bağlı değildir; anlatı sadece motive etmek, eğlendirmek veya harekete geçmeyi teşvik etmek için vardır. Bkz. **aylak.**

Güçlü Anlatı: Anlatı, varsayım veya çevrenin değişmesi durumunda zıt sonuçlar veya eylem önerileri üretmediğinde. Anlatı aksi takdirde kırılgan olur. Benzer şekilde, sağlam bir model veya matematiksel araç, modelin bazı kısımlarını değiştirdiğinizde farklı politikalara yol açmaz.

Çıkarmalı Bilgi: Neyin yanlış olduğunu, başka herhangi bir şeyden daha fazla kesinlikle biliyorsunuz. Bir uygulama***olumsuzluk yoluyla.***

Olumsuz yoluyla:Teoloji ve felsefede, bir şeyin ne olmadığına odaklanmak, dolaylı bir tanım. Eylemde, kaçınılması gereken, yapılmaması gereken şeylerin bir reçetesidir - örneğin tıpta, ekleme değil çıkarma.

Çıkarmalı Kehanet: Geleceği, safça eklemek yerine kırılgan olanı çıkararak tahmin etmek.***olumsuzluk yoluyla.***

Lindy Etkisi: Bir teknoloji veya bozulmayan herhangi bir şey, bozulabilir ürünlerin (insanlar, kediler, köpekler ve domatesler gibi) aksine, ömrünün her günüyle birlikte yaşam beklentisini artırır. Bu nedenle, yüz yıldır basılan bir kitabın bir yüz yıl daha basılmaya devam etmesi muhtemeldir.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Yeni Mani: Değişimi kendi başına sevmek, geleneklere uymayan bir tür dar görüşlülük**Lindy etkisi**ve kırılganlığı anlar. Geleceği çıkararak değil, ekleyerek öngörür.

Opaklık: Birisi Rus ruleti oynarken namluyu göremezsiniz. Daha genel olarak, bazı şeyler bizim için opak kalır ve bu da anlayış yanılsamasına yol açar.

Vasat Hristiyan: Vasat olanın egemen olduğu, çok az aşırı başarı veya başarısızlığın olduğu bir süreç (örneğin, bir dişçinin geliri). Hiçbir tek gözlem, toplamı anlamlı bir şekilde etkileyemez. Ayrıca "ince kuyruklu" veya Gauss dağılım ailesinin bir üyesi olarak da adlandırılır.

Aşırılıkçı: Toplamın tek bir gözlemden (örneğin, bir yazarın geliri) etkilenebileceği bir süreç. "Kalın kuyruklu" olarak da adlandırılır. Fraktal veya kuvvet yasası dağıtım ailesini içerir.

Doğrusal Olmayan Durumlar, Dışbükeylik Etkileri (gülümsemeler ve kaş çatmalar): Doğrusal olmayanlıklar içbükey veya dışbükey veya her ikisinin bir karışımı olabilir. Terim**dışbükeylik etkileri**temel asimetrinin bir uzantısı ve genellemesidir. Kırılganlığın teknik adı negatif dışbükeylik etkileridir ve anti-kırılganlığın teknik adı pozitif dışbükeylik etkileridir. Dışbükey iyidir (gülümseyen), içbükey kötüdür (askını suratlı).

Felsefe Taşı, ayrıca denir**Dışbükeylik Önyargısı**(çok teknik): Doğrusal olmayanlıktan veya opsiyonellikten elde edilen faydaların kesin ölçüsü (veya daha da teknik olarak, arasındaki fark)Xve bir dışbükey fonksiyon$X$). Örneğin, bu tür bir önyargı, sabit basınç üzerinde değişken yoğunluklu pulmoner ventilasyonun sağlık yararlarını ölçebilir veya seyrek beslenmeden elde edilen kazanımları hesaplayabilir.**Prokrustes yatağı** doğrusal olmayanlığın ihmal edilmesinden (yani “basitleştirmekten”) kaynaklanan, böyle bir dışbükeylik eğiliminin var olmadığını varsaymaktır.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

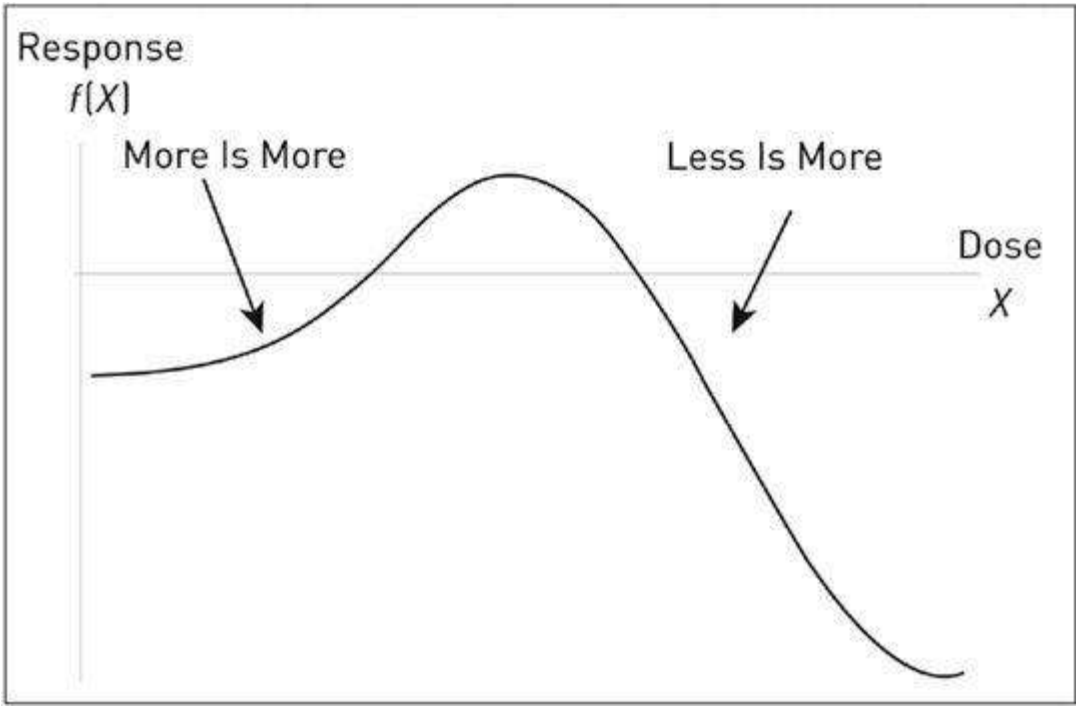
Ek I:

KİTABIN GRAFİK TURU

Edebiyatla pek ilgilenmeyen ve olayları kelimelerle değil de grafiklerle görmeyi seven kişiler için.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

DOĞRUSAL OLMAYANLIK VE AZ ÇOKTUR (& PROKRUSTEAN YATAK)

ŞEKİL 19.*Bu grafik hem doğrusal olmayan tepkiyi hem de "daha azı daha fazladır" fikrini açıklıyor. Doz belirli bir noktadan sonra arttığında, faydalar tersine döner. Doğrusal olmayan her şeyin ya dışbükey, içbükey ya da bu grafikte olduğu gibi karışık olduğunu gördük. Ayrıca doğrusal olmayanlıklar altında indirgemelerin nasıl başarısız olduğunu da gösteriyor: "sizin için iyi" veya "kötü" sözcüklerinin Procrustes yatağı ciddi şekilde çarpıtılıyor.*

Ayrıca, kurcalama türevi sezgisel yöntemlerin neden önemli olduğunu da gösterir çünkü sizi tehlike bölgesine götürmezler - kelimeler ve anlatılar götürür. "Daha fazlası daha fazladır" bölgesinin dışbükey olduğunu ve hızlandırılmış ilk faydaları ifade ettiğini unutmayın. (Levanten Arapçasında, doygunluğun ötesindeki bölgenin bir adı vardır: كترتا محل قلتا *"daha fazlası daha azı gibidir.")*

Son olarak, rekabetçi "sofistikeliğin" (daha doğrusu, sofistikelik kisvesi altında karmaşıklığın) uygulayıcınınkine kıyasla neden zararlı olduğunu gösterir.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

en iyi sadeliğe duyulan özlem.

Kırılganlık Transfer Teoremi:
Kırılganlık Transfer Teoremi'ne göre,

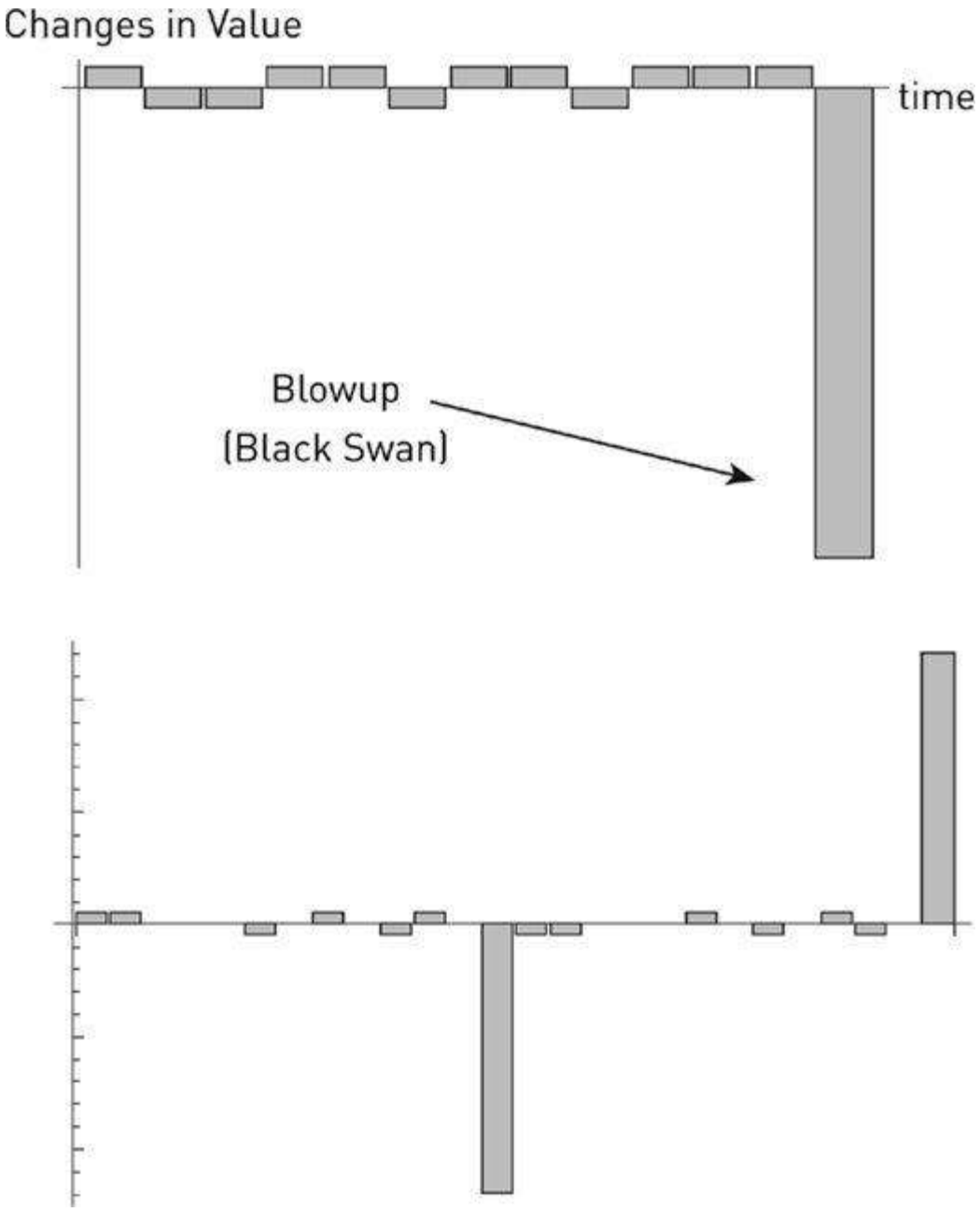
[BAZI ARALIKLARDA] DÜŞÜK POZİSYON ↔ VOLATİLİTEYE SEVER [BAZI ARALIKLARA KADAR] NOKTA]

(değişkenlik ve bozukluk kümesinin diğer üyeleri) ve

İÇBÜKRE POZİSYON ↔ VOLATİLİTEDEN HOŞLANMAZ

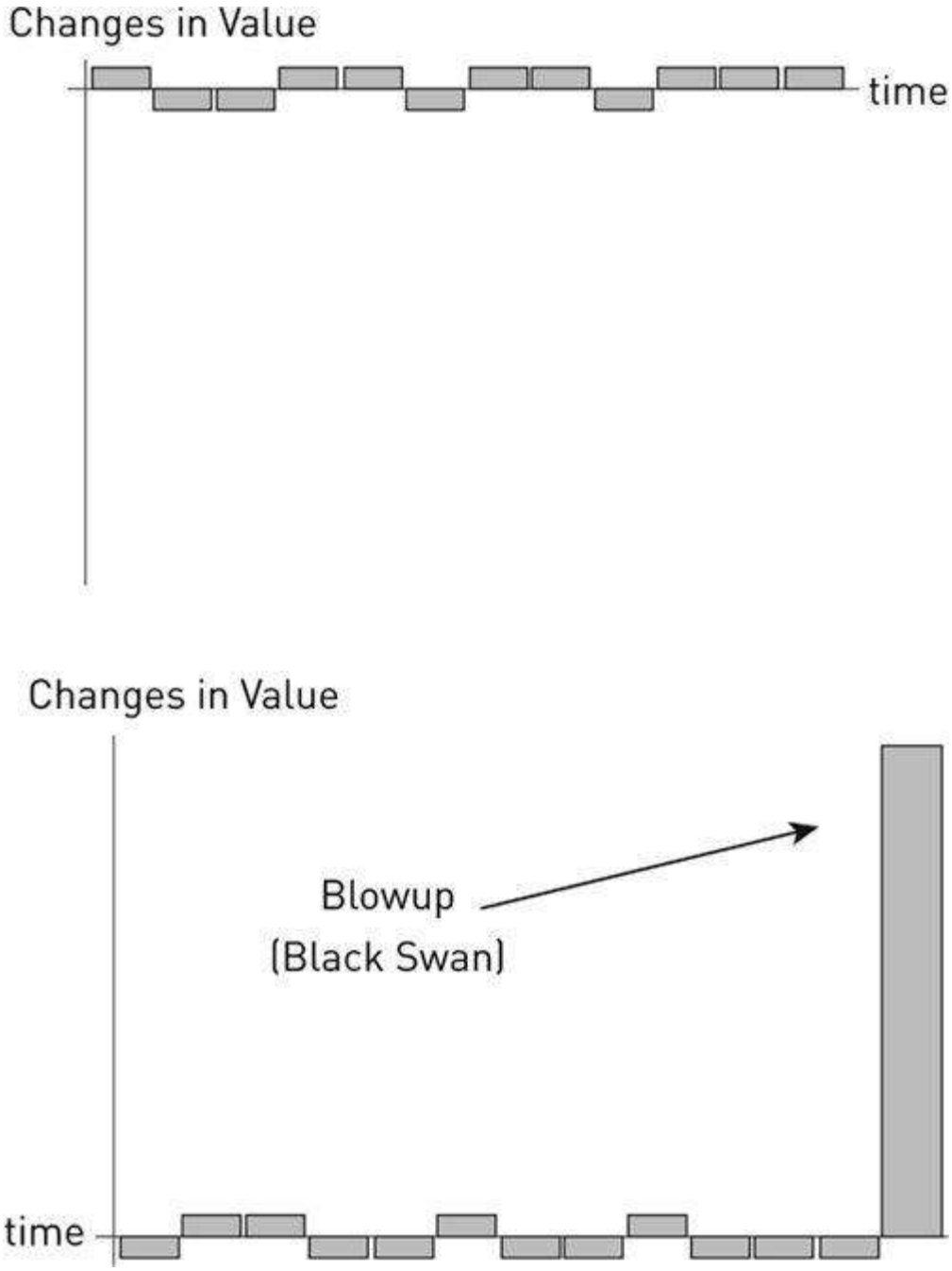
KIRILGANLIKLARIN HARİTALANMASI

Zaman Serisi Uzayında

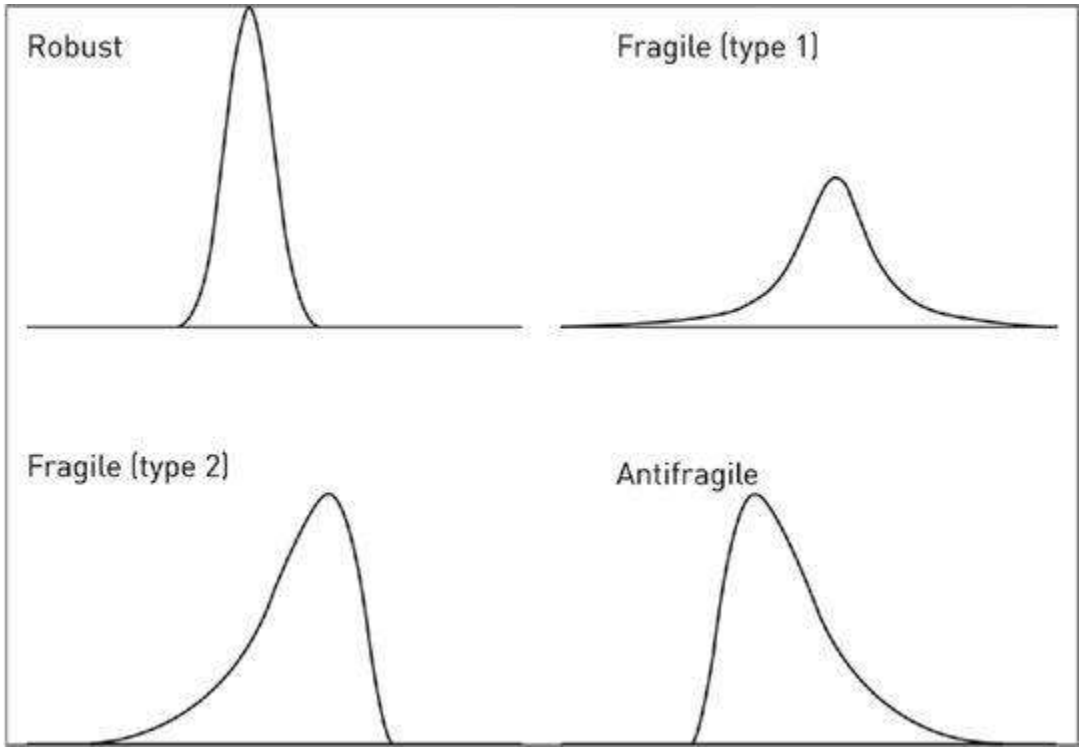
ŞEKİL 20.***Kırılganlıkların zaman içindeki değişimleri, iki tip kırılganlık.****Temsili bir seri. Yatay eksen zamanı, dikey eksen ise varyasyonları gösterir. Bu her şey için geçerli olabilir: bir sağlık göstergesi, servetteki değişiklikler, mutluluğunuz, vb. Çoğu zaman küçük (veya hiç) fayda ve varyasyon göremeyiz ve ara sıra büyük olumsuz sonuçlar görebiliriz. Belirsizlik oldukça sert bir şekilde vurabilir. Kaybın herhangi bir zamanda meydana gelebileceğini ve önceki kümülatif kazançları aşabileceğini unutmayın. Tip 2 (üstte) ve Tip 1 (altta), Tip 2'nin belirsizlikten büyük olumlu etkiler deneyimlememesi, Tip 1'in ise deneyimlemesi bakımından farklılık gösterir.*

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

ŞEKİL 21.***Sadece Sağlam****(ancak anti-kırılgan değil) (üstte): Zaman içinde küçük veya hiç değişiklik göstermez. Asla büyük değişiklikler göstermez.****Kırılgan Olmayan****sistem (alt): Belirsizlik, zarardan çok daha fazla fayda sağlar; ilk grafiğin tam tersi.**Şekil 20* .

Olasılıklarda Görüldü

ŞEKİL 22.*Yatay eksen sonuçları, dikey eksen ise bunların olasılığını (yani frekansını) temsil eder.* ***Sağlam:****Küçük olumlu ve olumsuz sonuçlar.****Kırılgan****(****Tip 1****, çok nadir): Hem büyük negatif hem de büyük pozitif sonuçlar verebilir. Neden nadirdir? Simetri deneysel olarak çok, çok nadirdir ancak tüm istatistiksel dağılımlar onu kullanarak basitleşme eğilimindedir.****Kırılgan (Tip 2):****Büyük olası olmayan bir düşüş (genellikle gizlenir ve göz ardı edilir), küçük bir yükseliş görüyoruz. Çok olumlu bir sonuçtan çok daha fazla ciddi olumsuz bir sonuç olasılığı var (solda), çünkü sol taraf sağ taraftan daha kalın.****Anti-Kırılgan:****Büyük yukarı, küçük aşağı. Büyük olumlu sonuçlar mümkün, büyük olumsuz olanlar daha az (imkansız değilse bile). Olumlu sonuçlar için sağ "kuyruk" soldakinden daha büyüktür.*

TıklamakBurada Bu tablonun daha büyük bir görüntüsü için.

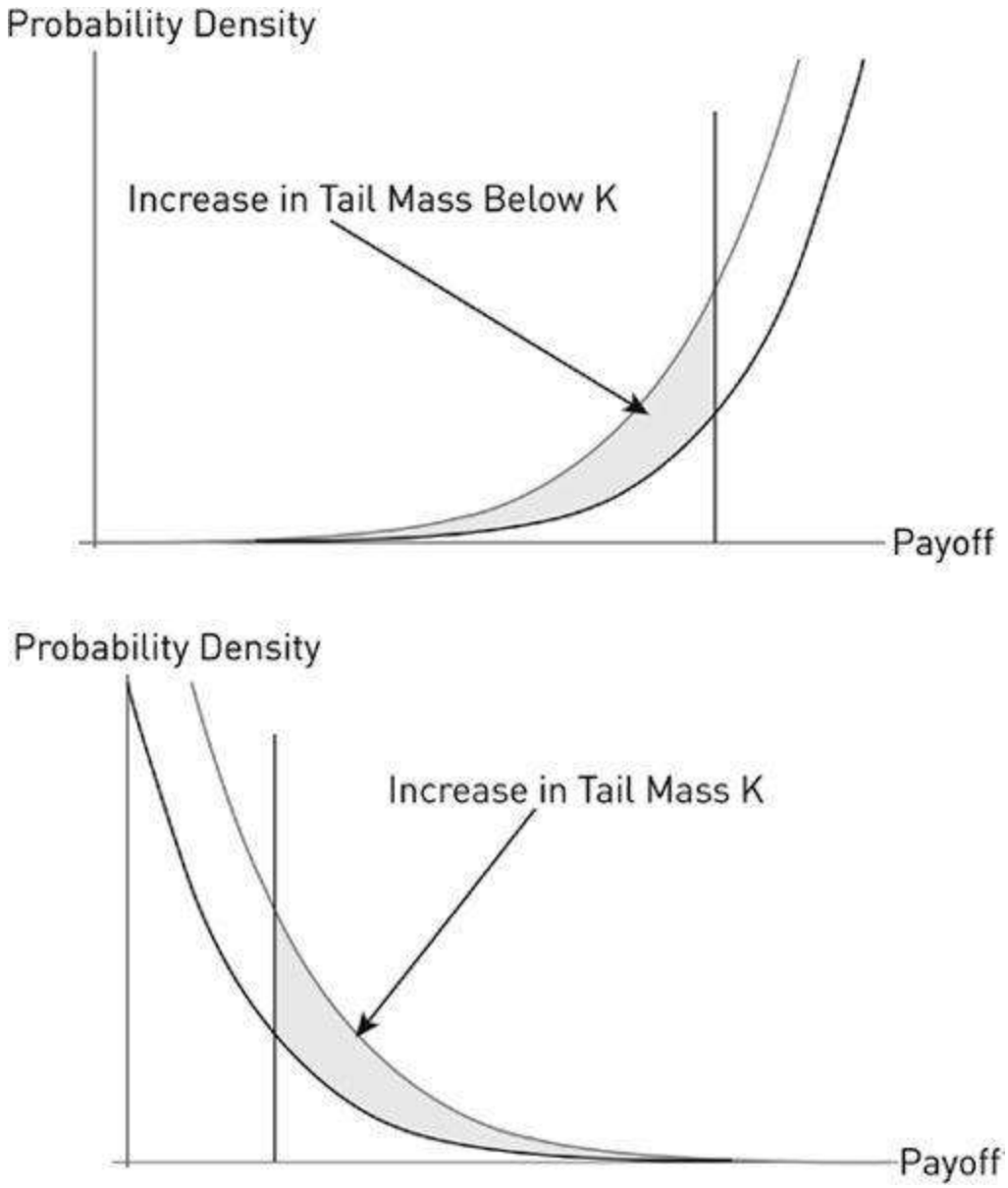
www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

TABLE 9 • THE FOUR DIFFERENT CLASSES OF PAYOFFS

Left Tail of the Distribution	*Right Tail of the Distribution*	*Condition*
Thin	Thick	Antifragile
Thick	Thick	Fragile (Type 1) [Very Rare]
Thick	Thin	Fragile (Type 2)
Thin	Thin	Robust

Kırılganlığın sol bir kuyruğu vardır ve en önemlisi, olasılık dağılımının sol tarafındaki bozulmalara karşı hassastır.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

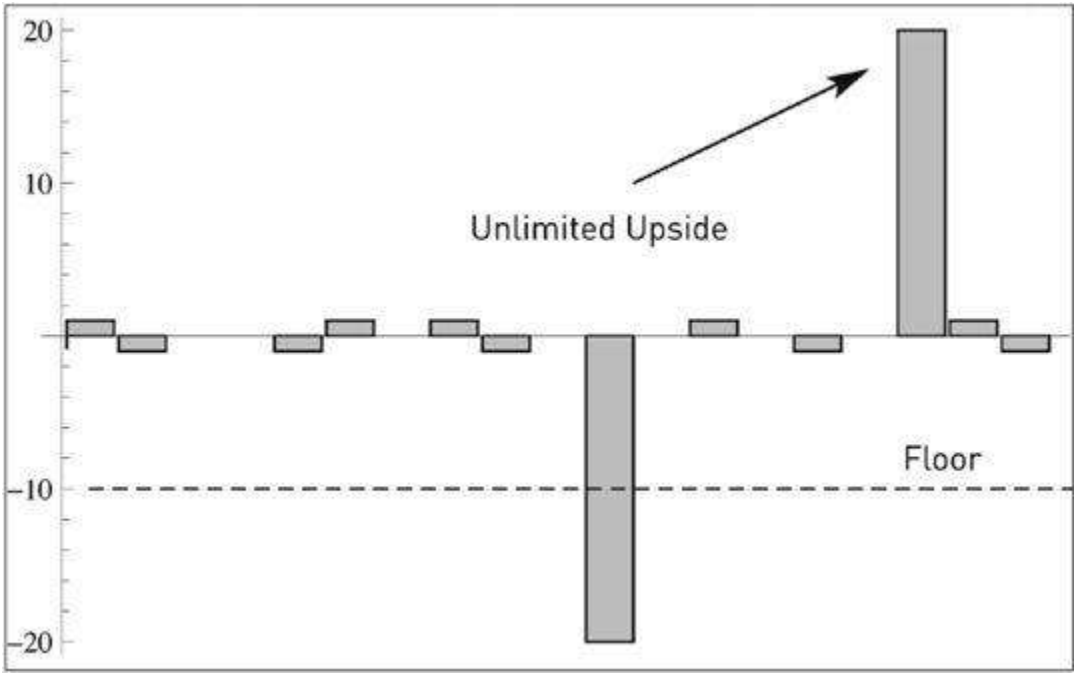
ŞEKİL 23.***Kırılganlığın Tanımı****(üst grafik):** Kırılganlık, hedef değişkenin belirli bir K seviyesinin altındaki sol kuyruktaki kütlenin, kaynak değişkenin parametresindeki herhangi bir değişikliğe yanıt olarak artması olan gölgeli alandır—çoğunlukla "oynaklık" veya biraz daha ayarlanmış bir şey. Tüm bu değişiklikleri s–'de özetliyoruz, bununla ilgili daha sonra notlar bölümünde (denklemleri gizlemeyi başardığım yer) bahsedeceğim.

*Bir için****anti-kırılganlığın tanımı****((alt grafik) tam olarak simetrik olmayan, sağ kuyruk için aynı ayna görüntüsü artı sol kuyrukta sağlamlık. Bozulan parametre s+.*

Olasılık dağılımını herhangi bir kesinlikle belirleyemesek de Taleb ve Douady'deki (2012) "transfer teoremi" sayesinde sezgisel yöntemler aracılığıyla yanıtı araştırabilmemiz önemlidir. Başka bir deyişle, olayların gelecekteki olasılığını anlamamıza gerek yok, ancak bu olayların kırılganlığını anlayabiliriz.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

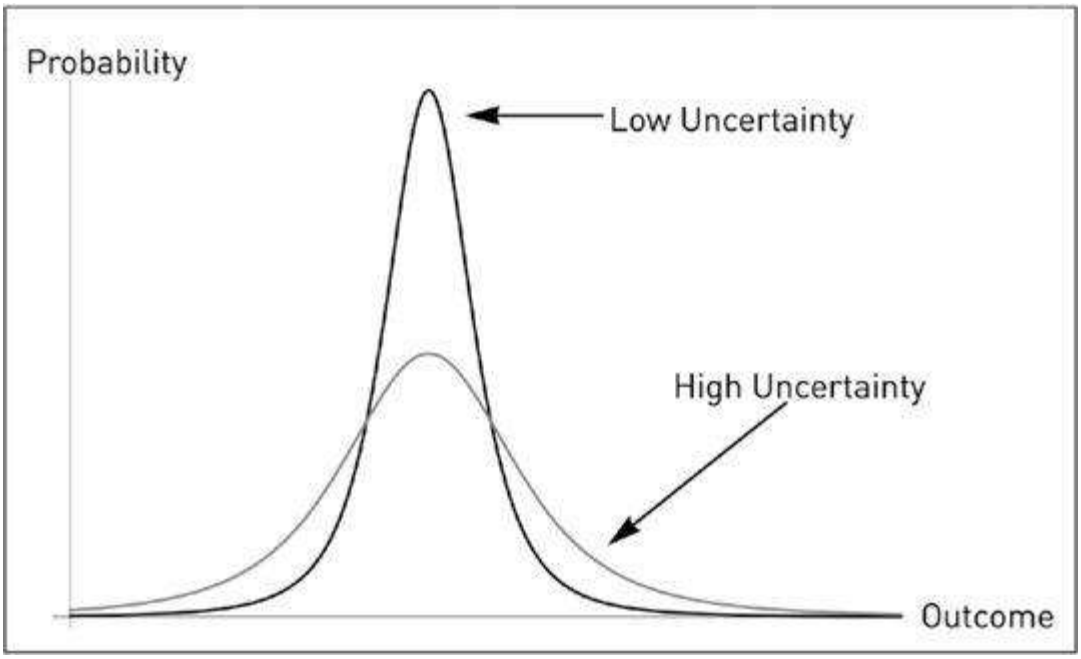
ZAMAN SERİSİNDE BARBEL DÖNÜŞÜMÜ

ŞEKİL 24.*Zaman serisi uzayında görülen halter. Yukarı yönlü kalırken taban ödemeleri.*

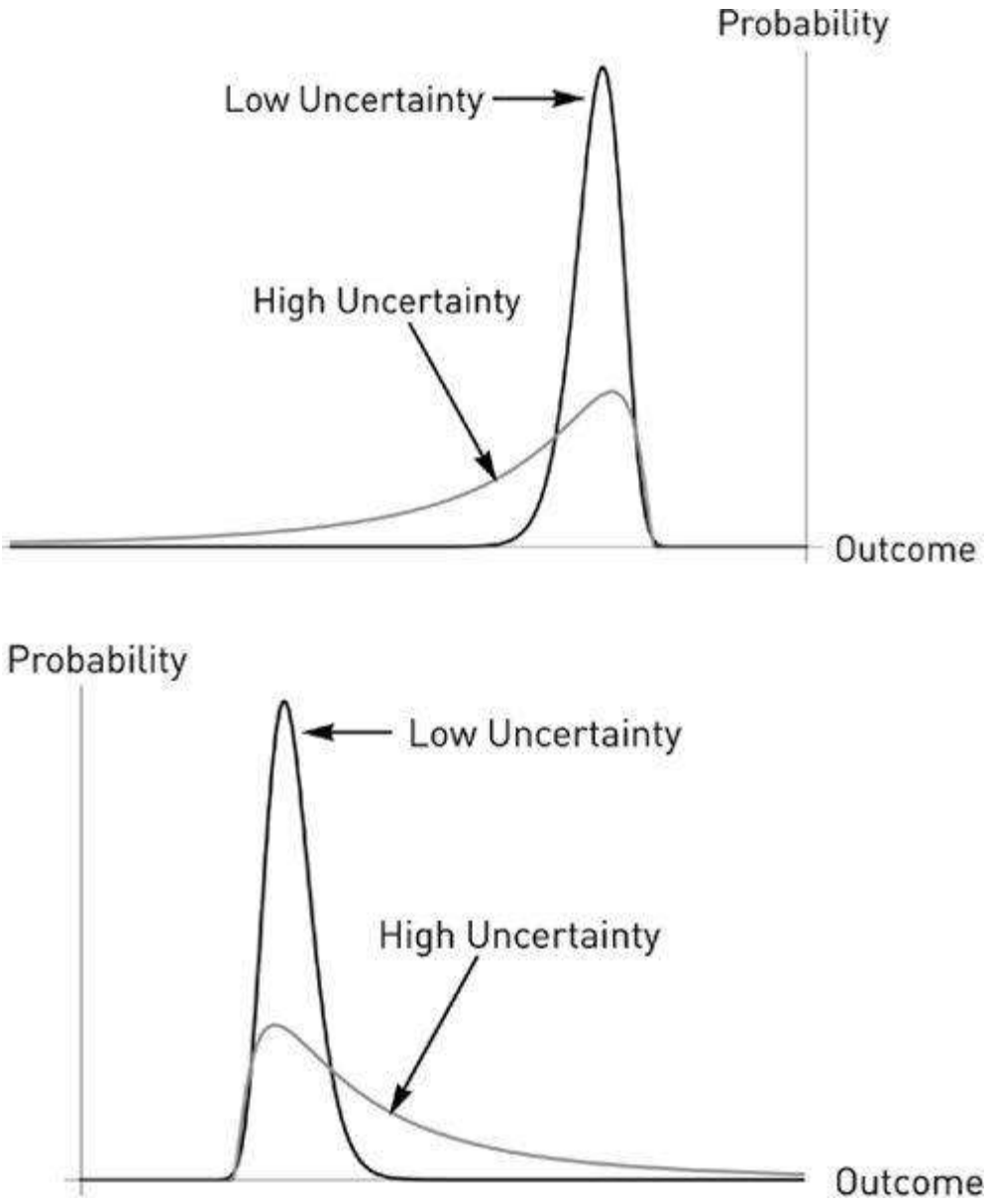
www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

BARBELLER (Dışbükey Dönüşümler) VE OLASILIK UZAYINDAKİ ÖZELLİKLERİ

Halter fikrinin grafiksel ifadesi.

ŞEKİL 25.*Vaka 1,**Simetrik Dava.**Sisteme belirsizlik enjekte etmek bizi bir çan şeklinden (dar olası sonuç dizisine sahip birincisi) ikinciye, daha düşük bir tepeye ancak daha yayılmış olana doğru hareket ettirir. Bu nedenle hem olumlu hem de olumsuz sürprizlerin, hem olumlu hem de olumsuz Kara Kuğuların artmasına neden olur.*

ŞEKİL 26.*Vaka 2 (üst):**Kırılgan.**Sınırlı kazançlar, daha büyük kayıplar. Sistemdeki artan belirsizlik çoğunlukla (bazen sadece) olumsuz sonuçların, sadece olumsuz Kara Kuğuların artmasına neden olur. Durum 3 (alt): Kırılgan olmayan. Sistemdeki artan rastgelelik ve belirsizlik çok olumlu sonuçların olasılığını artırır ve buna bağlı olarak beklenen getiriyi genişletir. Keşfin matematiksel olarak tam olarak bir uçak karşıtı gecikmeye benzediğini gösterir.*

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

FAT TONY'NİN "NOT THE SAME 'TING'" ŞARKISININ TEKNİK VERSİYONU VEYA OLAYLARIN VE OLAYLARA MARUZ KALMANIN BİRLEŞTİRİLMESİ

Bu notta ayrıca bir “dışbükey dönüşüm” de açıklanacaktır.

$F(X)$ dır *maruziyet* değişkene $x.f(X)$ eşdeğer olarak "ödeme" olarak da adlandırılabilir X," "maruz kalmak X," hatta “ödemenin faydası” X"burada tanıttığımız F bir fayda fonksiyonu. X her şey olabilir.

> **Örnek**: X belirli bir alanda belirli bir ölçekte meydana gelen bir depremin şiddetidir, $F(X)$ bundan ölen kişi sayısıdır. Bunu kolayca görebiliriz $F(X)$ daha öngörülebilir hale getirilebilir X((insanları belirli bir alandan uzak durmaya veya belirli standartlara göre inşa etmeye zorlarsak, vb.).
>
> **Örnek**: X Birisi beni yüksekten ittiğinde yere düşmemin metre cinsinden sayısıdır x, $f(X)$ düşmenin etkisinden kaynaklanan fiziksel durumumun bir ölçüsüdür. Açıkçası tahmin edemiyorum X(beni kim itecek, daha doğrusu $F(X)$).
>
> **Örnek**: X yarın öğlen NYC'deki araba sayısı nedir? $F(X)$ belirli bir acentenin A noktasından B noktasına seyahat süresidir. $F(X)$ daha öngörülebilir hale getirilebilir X((metroya binin, hatta daha iyisi yürüyün).

Bazı insanlar hakkında konuşuyor $F(X)$ hakkında konuştuklarını düşünüyorlar X. Bu, sorunun ta kendisidir. **olay ve maruziyetin birleştirilmesi** Aristoteles'te bulunan bu hata olasılık felsefesinde (örneğin Hacking'de) hemen hemen her yerde mevcuttur.

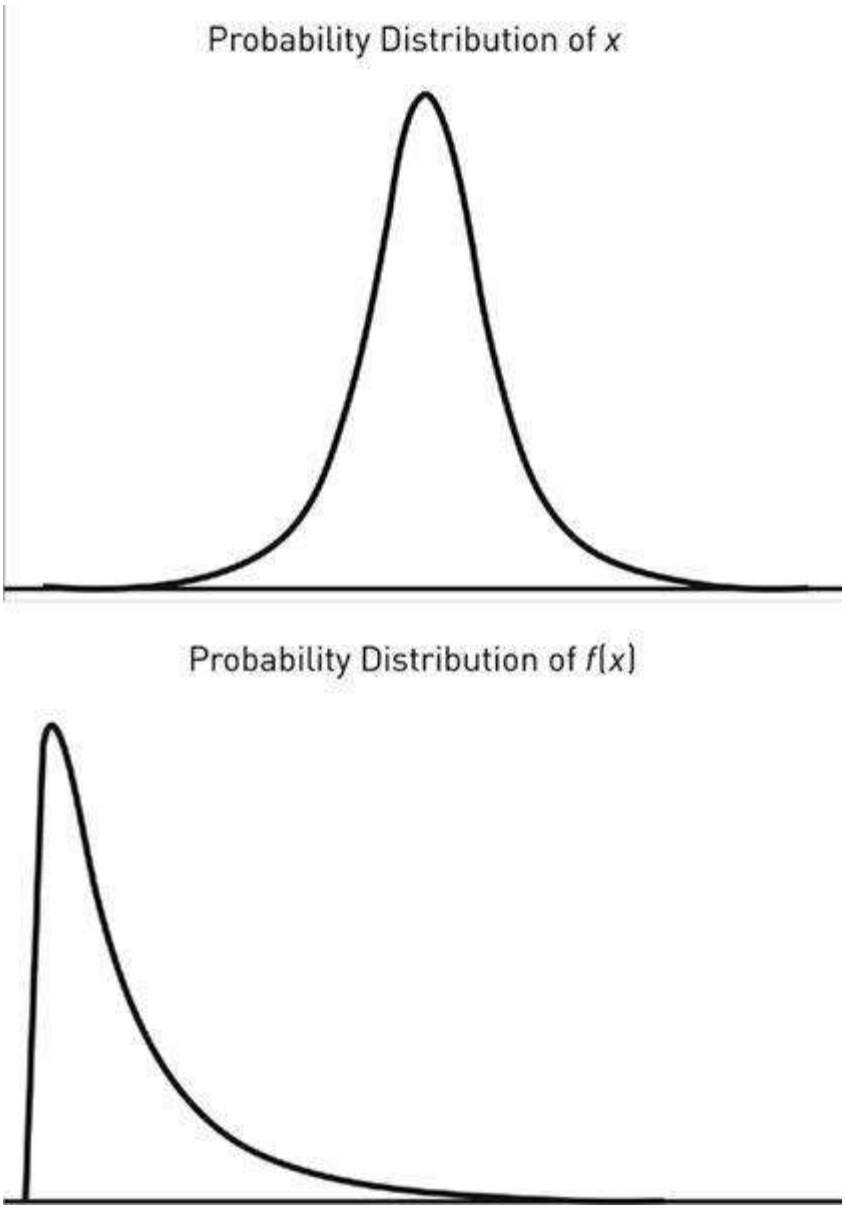
Kişi anti-kırılgan hale gelebilir X x'i anlamadan, dışbükeyliği aracılığıyla $F(X)$.

"Anlamadığınız bir dünyada ne yaparsınız?" sorusunun cevabı, basitçe, istenmeyen durumlar üzerinde çalışmaktır. $F(X)$.

Değiştirmek genellikle daha kolaydır $F(X)$ daha iyi bilgi edinmektense X.((Başka bir deyişle, Kara Kuğuları tahmin etmekten ziyade sağlamlaştırma.)

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Örnek: Piyasadan bir sigorta satın alırsam, burada*X*,yüzde 20'den fazla düşüş,*F*(*X*) olasılık dağılımının bir kısmından bağımsız olacaktır *X*%20'nin altında olan ve ölçek parametresindeki değişikliklere karşı dayanıklı olan. (Bu bir halter örneğidir.)

ŞEKİL 27.***Dışbükey Dönüşüm (f(x), x'in dışbükey bir fonksiyonudur).****x ile x'e maruz kalma arasındaki fark. İkinci grafikte aşağı yönlü risk yoktur. Anahtar, dağılımın sol tarafındaki x'in özelliklerine ilişkin bilgiyi mümkün olduğunca alakasız kılmak için f(x)'i değiştirmektir. Bu işleme dışbükey dönüşüm denir ve burada "barbell" olarak adlandırılır.*

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Yeşil kereste yanılgısı: Birisi karıştırdığında $F(X)$ başka bir fonksiyon için $G(X)$, farklı doğrusal olmayanlıklara sahip olan.

Daha teknik olarak: Eğer birisi kırılgan değilse X, sonra varyans (veya oynaklık veya diğer varyasyon ölçümleri) X fayda $F(X)$, çarpık dağılımların ortalamaları varyansa bağlı olduğundan ve sağa çarpık olduklarında beklentileri varyansla birlikte arttığından (örneğin, lognormal ortalama olarak +½ σ^2 içeren bir terim).

Ayrıca, olasılık dağılımı $F(X)$ belirgin şekilde farklıdır X özellikle doğrusal olmayan durumların varlığında.

> Ne zaman $F(X)$ monotonik olarak dışbükeydir (içbükeydir), $F(X)$ sağa (sola) eğiktir.
>
> Ne zaman $F(X)$ artıyor ve solda dışbükey, sonra sağda içbükey, olasılık dağılımı $F(X)$'den daha ince kuyrukludur X Örneğin Kahneman-Tversky'nin beklenti teorisinde, servetteki değişimlerin faydası, servetin kendisinden daha "sağlamdır".

Neden getiri olasılıktan daha önemlidir (teknik): Nerede $P(X)$ yoğunluktur, beklentidir, yani $\int F(X)P(X)dx$, giderek daha fazla bağımlı hale gelecek F yerine P, ve daha doğrusal olmayan F, daha çok buna bağlı olacak F yerine P.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

DÖRDÜNCÜ DÖRDÜNCÜ DÖRTLÜ (TALEB, 2009)

Fikir, kuyruk olaylarının hesaplanabilir olmamasıdır (kalın kuyruklu alanlarda), ancak soruna maruz kalmamızı değerlendirebiliriz. Varsayalım $f(x)$ artan bir fonksiyondur, Tablo 10 fikri Dördüncü Kadran kavramıyla ilişkilendirir.

TıklamakBurada Bu tablonun daha büyük bir görüntüsü için.

TABLE 10

	THIN-TAILED DISTRIBUTION FOR X	*FAT-TAILED DISTRIBUTION FOR X*
$f(x)$ "mitigating" by clipping extreme outcomes, i.e., convex-concave	Very robust outcome	Quite robust outcome
$f(x)$ concave-convex, exacerbates remote outcomes	Robust outcome (sort of)	FOURTH QUADRANT Fragile (if $f(x)$ is concave) or antifragile

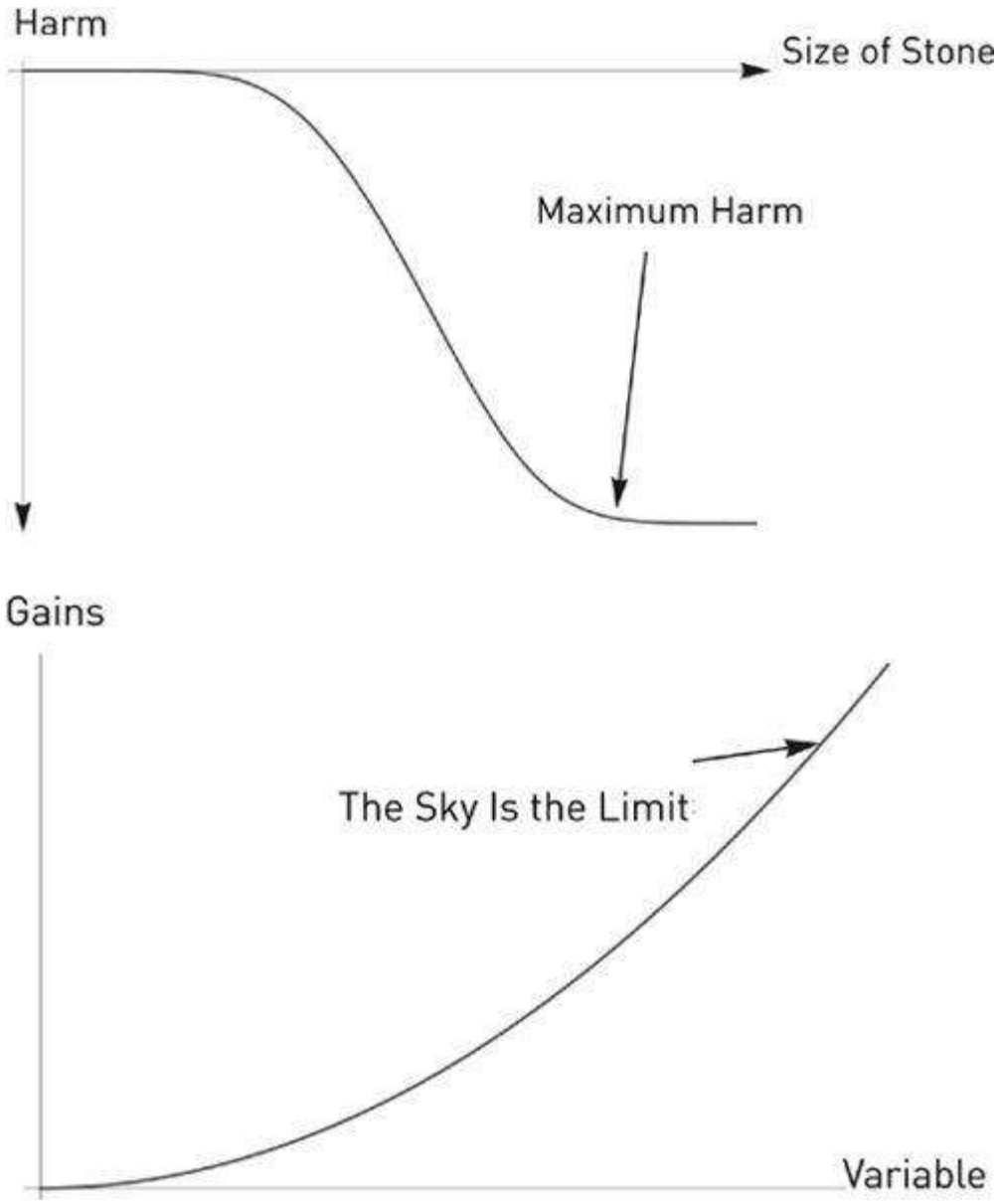
www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

YEREL VE KÜRESEL DÖNÜŞÜMLER (TEKNİK)

Doğada hiçbir şey açık uçlu değildir—ölüm bir birim için maksimum sonuçtur. Bu yüzden şeyler bir uçta dışbükey, diğer uçta içbükey olur.

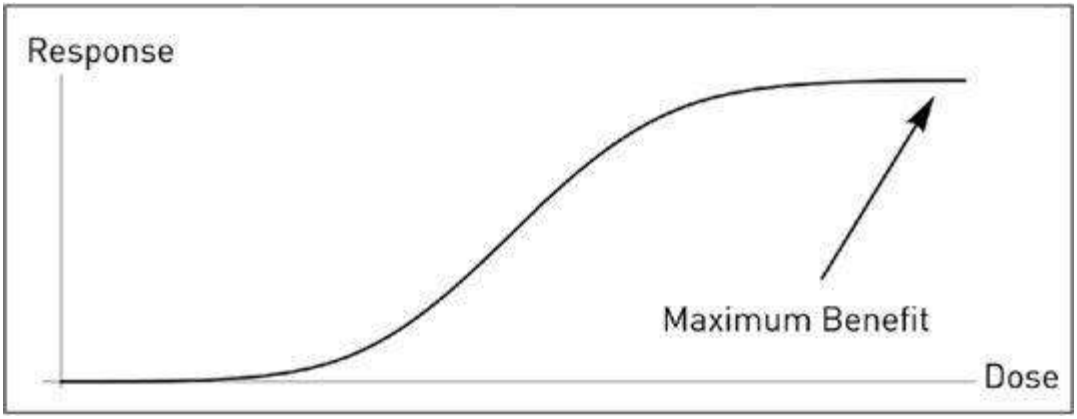
Aslında biyolojik şeylerde en fazla zarar bir noktada ortaya çıkar. Taş ve çakıl taşlarının içbükey şeklini tekrar ele alalım.Bölüm 18 : aralığı genişleterek zararın sınırlılığının bir yerde dışbükeylikler getirdiğini görüyoruz. İçbükeylik baskındı, ancak yereldi.Şekil 28 Taş ve çakıl hikayesinin devamına bakıyor.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

ŞEKİL 28.*Üstteki grafik, taş ve çakılların hikayesinde daha geniş bir aralığı göstermektedir. Bölüm 18 . Bir noktada, maksimum zarara ulaştığımızda içbükey dışbükey hale gelir. Alttaki grafik, bilinen bir üst sınırı olmayan (Extremistan'a yol açan) güçlü bir anti-kırılganlık gösterir. Bu ödemeler yalnızca ekonomik değişkenlerde, örneğin kitap satışlarında veya sınırsız veya neredeyse sınırsız konularda mevcuttur. Doğada böyle bir etki bulamıyorum.*

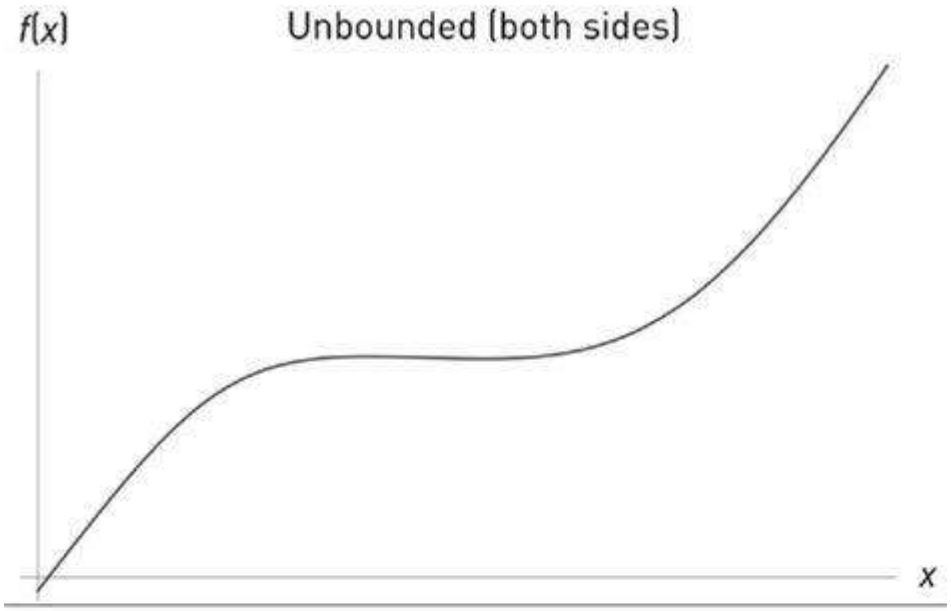
www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

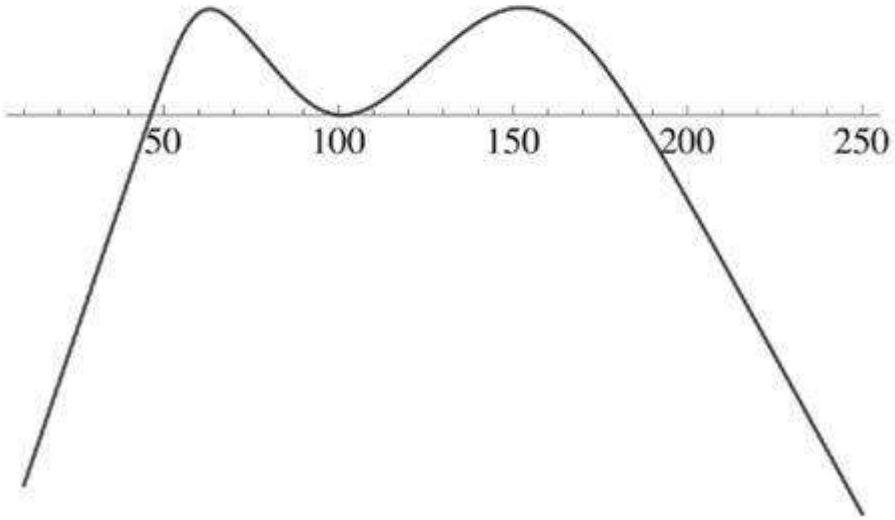

ŞEKİL 29.***Zayıf Antifragility (Mediocristan), sınırlı maksimum ile.****Tipik bir yapıya sahip.***

UCUBE DOĞRUSAL OLMAYANLIKLAR (ÇOK TEKNİK)

Sonraki iki tür doğrusal olmayanlık ekonomik değişkenler dışında hemen hemen hiç görülmez; bunlar özellikle türevlerin neden olduğu değişkenlerle sınırlıdır.

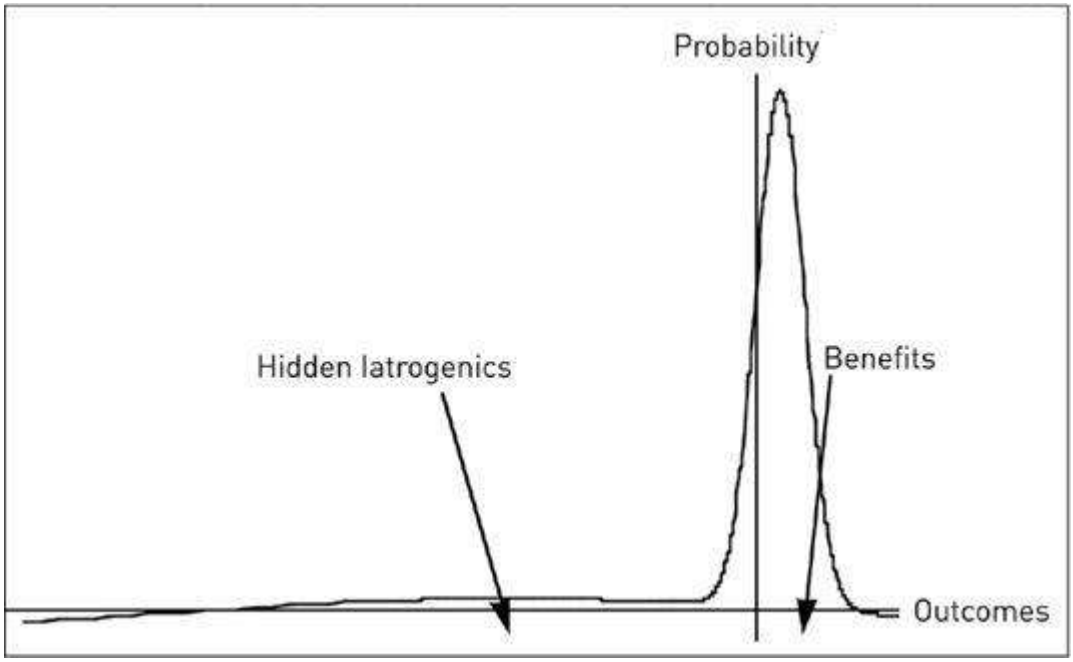

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

ŞEKİL 30.*Üstteki grafik, doğada gördüğümüz sınırlı doz-tepki fonksiyonlarının tersi olan dışbükey-içbükey artan bir fonksiyon gösterir. Tip 2, Kırılgan'a (çok, çok kalın kuyruklar) yol açar. Alttaki grafik, hepsinden daha tehlikeli olanı gösterir: psödokonvekslik. Yerel anti-kırılganlık, küresel kırılganlık.*

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

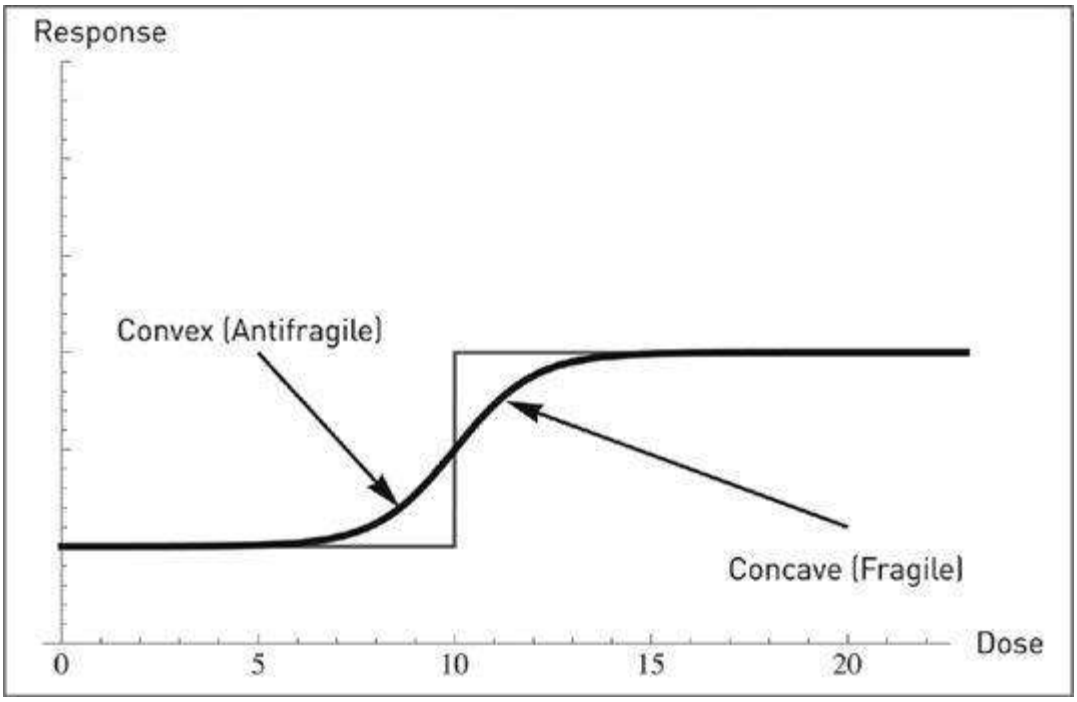
TIPTA DOĞRUSAL OLMAYANLIKLAR VE BUNLARIN OLASILIK KARŞILIKLARI (BÖLÜM 21 &22)

ŞEKİL 31.*Tıbbi İatrojenikler:*Olasılık uzayında görülen küçük faydalar ve büyük Kara Kuğu tarzı kayıplar vakası. İatrojenikler, küçük tanımlanabilir kazanımlarımız (örneğin, küçük rahatsızlıktan veya küçük bir enfeksiyondan kaçınma) ve gecikmeli görünmez büyük yan etkileri (örneğin, ölüm) olan Kara Kuğulara maruz kalmamız durumunda ortaya çıkar. İlaçtan gelen bu içbükey faydalar, "zarar olmadığına dair kanıt" iddia ederken küçük minik ani kazançlara karşı bir finansal opsiyon (bol risk) satmak gibidir.

Kısacası, sağlıklı bir kişi için, felaketle sonuçlanma (görülmediği ve hesaba katılmadığı için göz ardı edilen) olasılığı düşük, hafif faydalar elde etme olasılığı ise yüksektir.

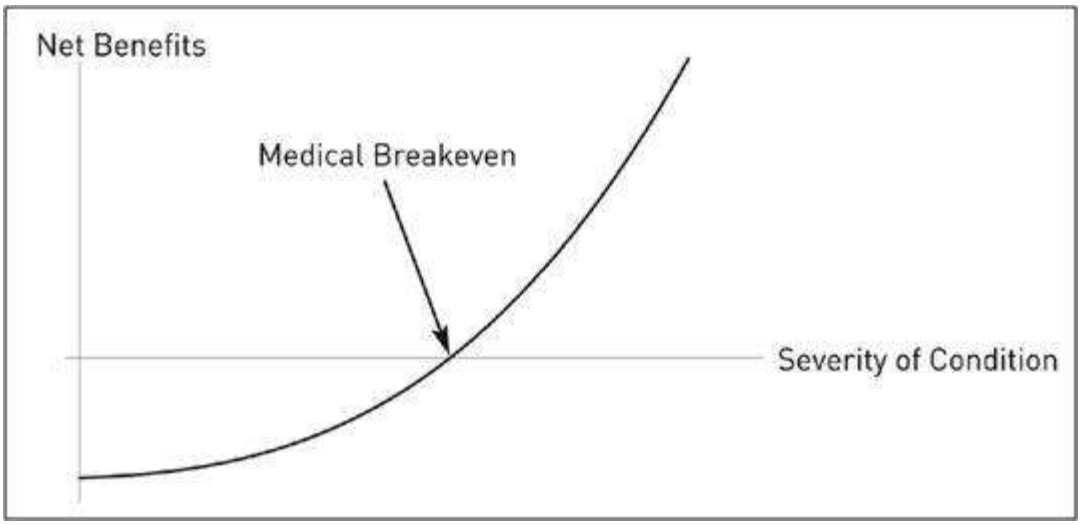
www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

ŞEKİL 32.***Biyolojide doğrusal olmayanlıklar.****Dışbükey-içbükey şekli, zorunlu olarak artan (monoton, yani asla azalmayan) ve sınırlı, maksimum ve minimum değerlere sahip, yani her iki taraftan sonsuza ulaşmayan her şeyden akar. Düşük seviyelerde, doz tepkisi dışbükeydir (yavaş yavaş daha fazla ve daha etkili). Ek dozlar, yavaş yavaş etkisiz hale gelme veya zarar vermeye başlama eğilimindedir. Aynısı, çok fazla düzenlilikte tüketilen her şey için de geçerli olabilir. Bu tür bir grafik, mutluluğu da içeren, bilinen bir minimum ve maksimum (doygunluk) ile her iki tarafta sınırlı olan her durum için zorunludur.*

Örneğin, mutluluk ve mutsuzluğun maksimum bir seviyesinin var olduğu düşünülürse, solda dışbükeylik ve sağda içbükeylik olan bu eğrinin genel şekli mutluluk için de geçerli olmalıdır ("doz"u "zenginlik"le ve "tepki"yi "mutluluk"la değiştirin). Kahneman-Tversky olasılık teorisi, ampirik olarak keşfettikleri zenginlikteki değişikliklerin "faydası" için benzer bir şekil modellemektedir.

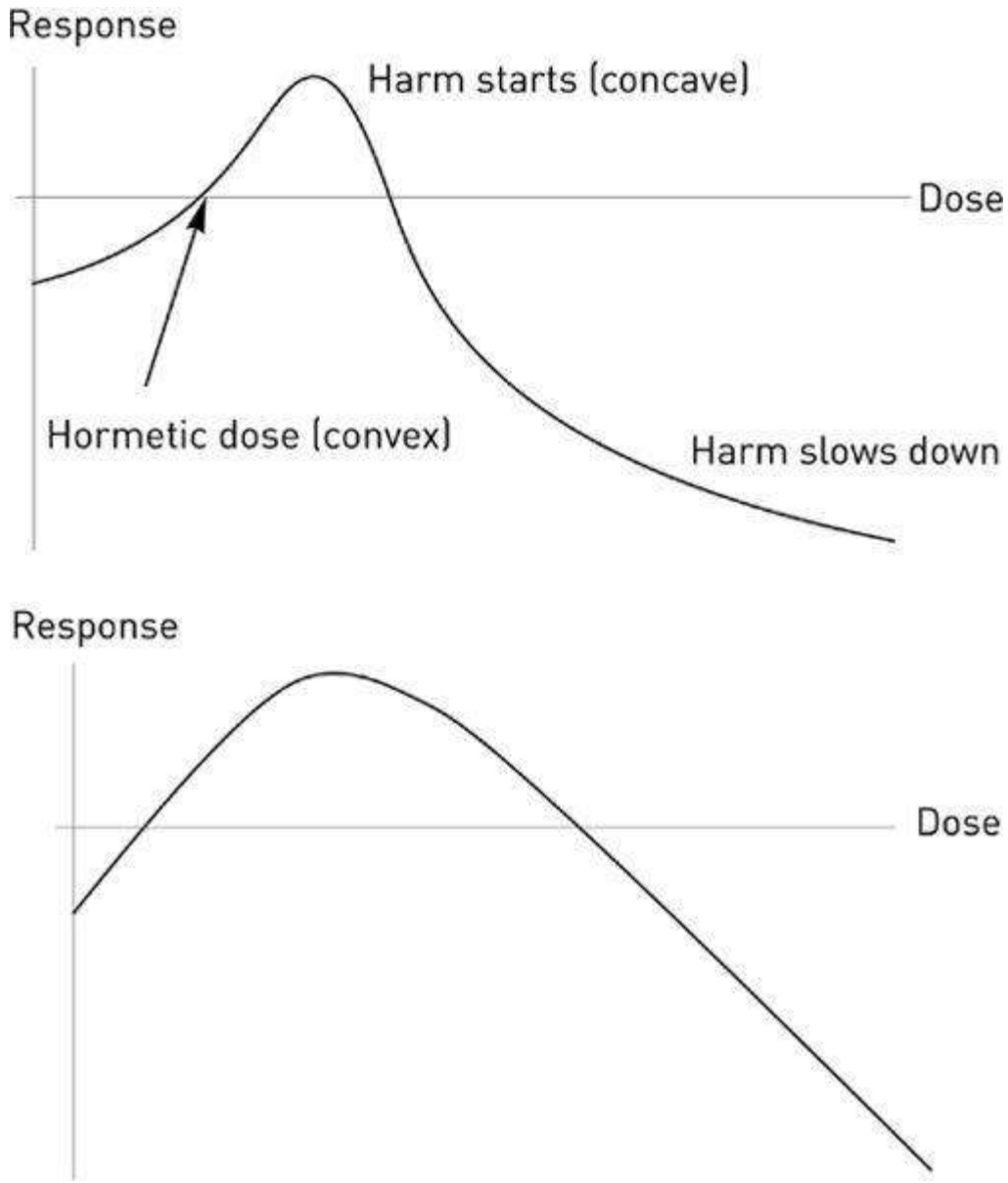
www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

ŞEKİL 33.*Hipertansiyon örneğini hatırlayın. Dikey eksende, bir tedavinin faydaları, yatay eksende ise durumun ciddiyeti var. Ok, olasılıksal kazanımların olasılıksal zararla eşleştiği seviyeyi gösteriyor. İatrojenikler, durumun ciddiyetine bağlı olarak doğrusal olmayan bir şekilde ortadan kalkıyor. Bu, hasta çok hasta olduğunda, dağılımın antifragile (daha kalın sağ kuyruk) kaydığı, olası iatrojeniklere göre tedaviden büyük faydalar elde edildiği ve kaybedecek çok az şey olduğu anlamına geliyor.*

Tedaviyi artırırsanız, maksimum faydadan kaynaklanan içbükeyliğe ulaştığınızı, grafikte kapsanmayan bir bölge olduğunu unutmayın; daha geniş olarak bakıldığında, önceki grafiğe benzeyecektir.

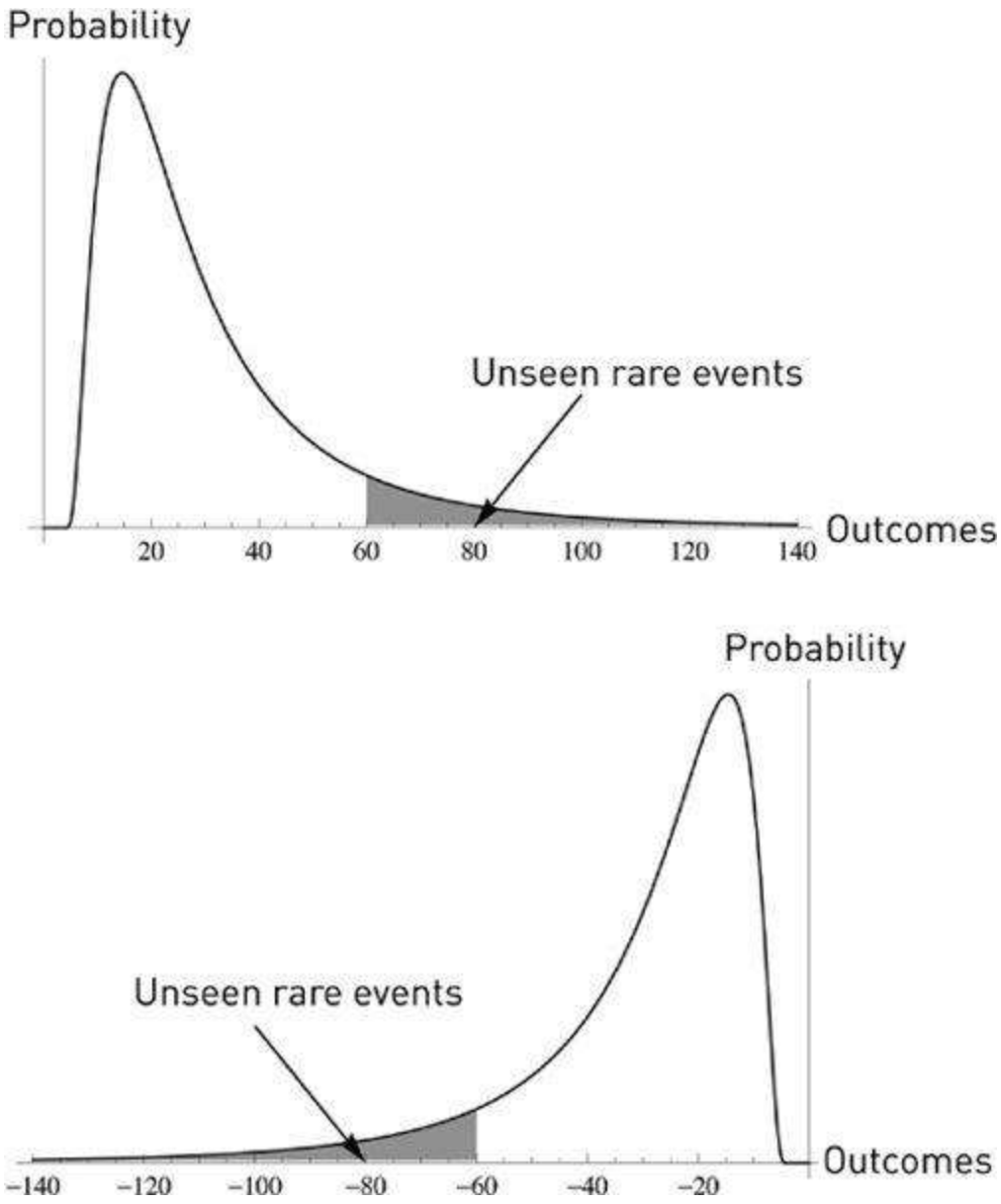
www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

ŞEKİL 34.*Üstteki grafik bir organizma için hormesis'i gösterir (benzer şekilde)Şekil 19): doz arttıkça fayda aşaması görebiliriz (başlangıçta dışbükey) dozu biraz daha artırdıkça zarar aşamasına doğru yavaşlar (başlangıçta içbükey); sonra maksimum zarar seviyesinde şeylerin düzleştiğini görürüz (belirli bir noktanın ötesinde, organizma ölmüştür, bu yüzden biyolojide sınırlı ve bilinen bir en kötü durum senaryosu vardır). Sağda, başlangıçta doğrusal veya hafif içbükey görünen bir başlangıçla, başlangıçta içbükeyliği gösteren tıbbi ders kitaplarında hormesisin yanlış bir grafiği.*

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

TERS TÜRKİYE SORUNU

ŞEKİL 35.***Anti-kırılgan, Ters Hindi Problemi:****Görünmeyen nadir olay olumludur. Olumlu eğimli (anti-kırılgan) bir zaman serisine baktığınızda ve görünmeyen hakkında çıkarımlarda bulunduğunuzda, iyi şeyleri kaçırırsınız ve faydaları hafife alırsınız (Pisano, 2006a, 2006b, hata).*

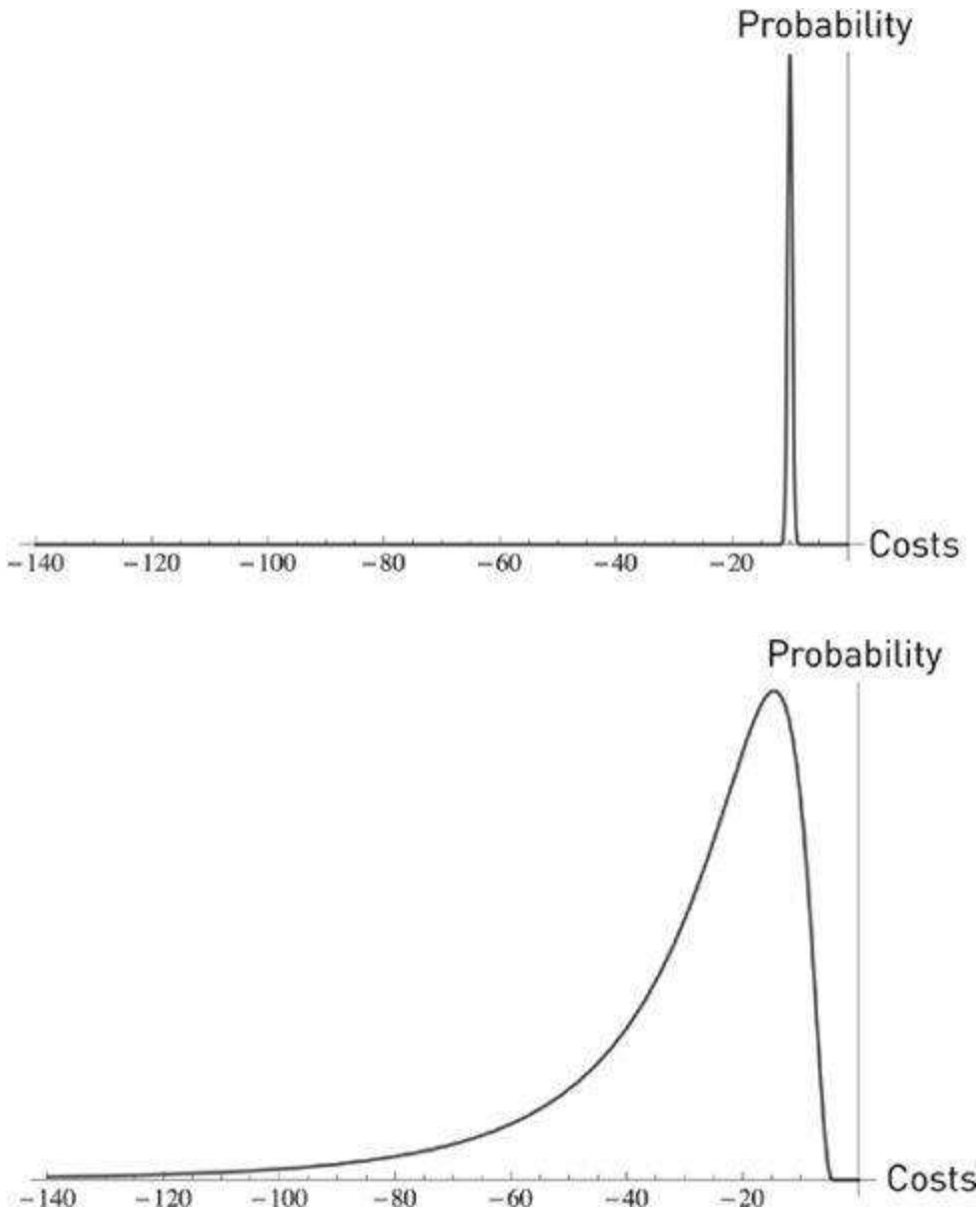
www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

alt, diğer Harvard problemi, Froot'un (2001) problemi. Dolu alan, küçük örneklerde görme eğiliminde olmadığımız, noktaların yetersizliğinden kaynaklanan şeye karşılık gelir. İlginç bir şekilde gölgeli alan model hatasıyla artar. Daha teknik bölümler bu bölgeye ωB (hindi) ve ωC (ters hindi) adını verir.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

NOKTA TAHMİNLERİ VE DAĞILIMLAR ARASINDAKİ FARK

Bu analizi, planlamacıların yaptıkları hataların nedenlerini ve açıkların neden planlanandan daha kötü olma eğiliminde olduğunu ele almaya uygulayalım:

ŞEKİL 36. ***Tahminler ile gerçekler arasındaki uçurum:****planlamacıların zihninde (üstte) ve gerçekte (altta) proje maliyetlerinden elde edilen sonuçların olasılık dağılımı. İlk grafikte maliyetlerin hem düşük hem de oldukça kesin olacağını varsayıyorlar. Alttaki grafik sonuçların hem daha kötü hem de daha yayılmış olduğunu gösteriyor, özellikle olumsuz sonuç olasılığı daha yüksek. Sol kuyruğun şişmesi nedeniyle kırılganlığın arttığına dikkat edin.*

Belirsizliğin etkisine dair bu yanlış anlama, hükümet açıkları, BT bileşenleri olan planlar, seyahat süresi (daha az ölçüde) ve daha birçok şey için geçerlidir. Aynı grafiği, bir parametrenin rastgele olduğunda sabit olduğunu varsayarak kırılganlığı hafife almaktan kaynaklanan model hatasını göstermek için kullanacağız. Bürokrat odaklı ekonomiyi (bir sonraki tartışma) rahatsız eden şey budur.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Ek II (Çok Teknik):

ÇOĞU EKONOMİK MODELİN KIRILGAN OLDUĞU YER VE İNSANLARI PATLAT

Ana metinde "teknik" dediğimde, yalan söylüyor olabilirim. Burada söylemiyorum.

Markowitz tutarsızlığı: Birisinin size bir olayın olasılığının tam olarak sıfır olduğunu söylediğini varsayalım. Ona bunu nereden çıkardığını sorarsınız. Cevap "Baal bana söyledi" olur. Bu durumda, kişi tutarlıdır, ancak Baalist olmayanlar tarafından gerçekçi olmadığı düşünülür. Ancak diğer yandan, kişi size "Ben*tahmini*"sıfır olması" durumunda bir sorunumuz var. Kişi hem gerçekçi değil hem de tutarsızdır. Tahmin edilen bir şeyin bir tahmin hatası olması gerekir. Bu nedenle, tahmin edilirse olasılık sıfır olamaz, alt sınırı tahmin hatasına bağlıdır; tahmin hatası ne kadar yüksekse, olasılık o kadar yüksek olur, bir noktaya kadar. Laplace'ın tam cehalet argümanında olduğu gibi, sonsuz bir tahmin hatası olasılığı ½'ye doğru iter.

Hatanın ima ettiği şeye geri döneceğiz; şimdilik bir parametreyi tahmin edip sonra onu bir denkleme koymanın, denklemi parametreler boyunca tahmin etmekten farklı olduğunu varsayalım (büyükannenin sağlığıyla aynı hikaye, ortalama sıcaklık, burada "tahmin edilen" önemsizdir, ihtiyacımız olan sıcaklıklar boyunca ortalama sağlıktır). Ve Markowitz tutarsızlığını "öncü" makalesine "Bildiğinizi varsayın" diyerek başlayarak gösterdi.*E*Ve *V* ” (yani beklenti ve varyans). Makalenin sonunda bunların tahmin edilmesi gerektiğini ve daha da kötüsü, istatistiksel teknikler ve “pratik adamların yargısı”nın bir kombinasyonu ile kabul ediyor. Peki, eğer bunlar

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

parametrelerin bir hata ile tahmin edilmesi gerekir, ardından türetmelerin farklı şekilde yazılması gerekir ve tabii ki hiçbir makalemiz olmazdı - ve hiçbir Markowitz makalesi, hiçbir patlama, hiçbir modern finans, öğrencilere çöp öğreten fragilistalar olmazdı. ... Ekonomik modeller varsayımlara karşı son derece kırılgandır, bu varsayımlarda ufak bir değişiklik, göreceğimiz gibi, sonuçlarda son derece önemli farklılıklara yol açabilir. Ve işleri daha da kötüleştirmek için, bu modellerin çoğu varsayımlara "geri uyum sağlar", yani hipotezler matematiğin çalışmasını sağlamak için seçilir, bu da onları aşırı kırılgan ve aşırı kırılgan hale getirir.

Basit bir örnek: Devlet açıkları.

Hükümetler ve hükümet kuruluşlarının hesaplamalarında şu anda dışbükeylik terimlerinin gözden kaçırılması (ve kabul edilmesinin zor olması) nedeniyle aşağıdaki açık örneğini kullanıyoruz. Gerçekten de, bunları hesaba katmıyorlar. Örnek şunu gösteriyor:

(a) bilinen bir değişkenin stokastik karakterinin eksik olması model ancak deterministik (ve sabit) kabul edildi ve

(B)*F,*böyle bir değişkenin fonksiyonu, aşağıdakilere göre dışbükey veya içbükeydir: değişkene.

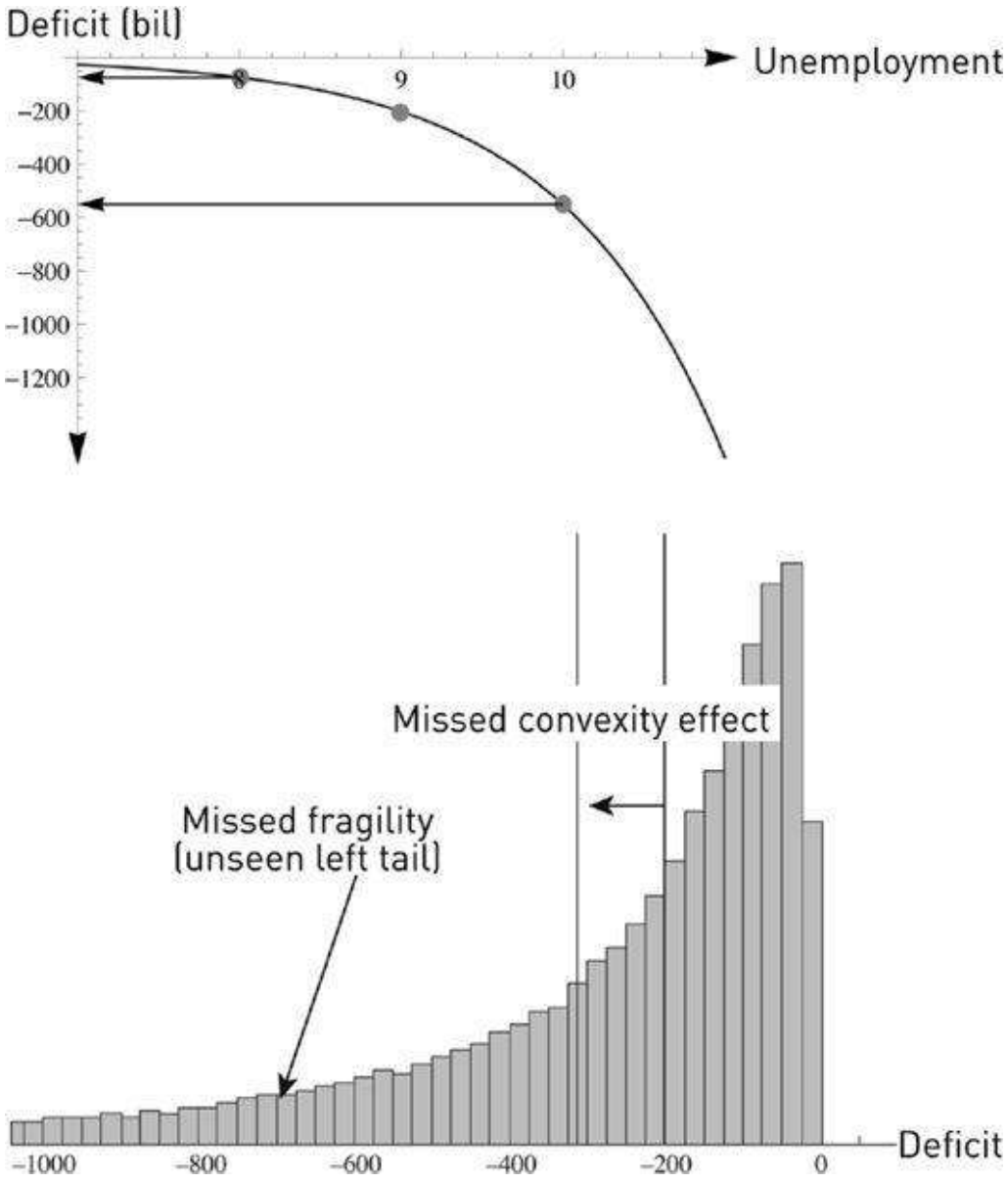
Bir hükümetin önümüzdeki üç yıl için işsizliğin ortalama %9 olacağını tahmin ettiğini varsayalım; tahmini bir denge yayınlamak için ekonometrik modellerini kullanır *B*yerel para biriminde iki yüz milyarlık bir açığın. Ancak (ekonomideki hemen hemen her şey gibi) işsizliğin stokastik bir değişken olduğunu gözden kaçırıyor. Üç yıllık bir dönemdeki istihdam ortalama olarak yüzde 1 oranında dalgalandı. Hatanın etkisini aşağıdaki şekilde hesaplayabiliriz:

İşsizlik %8, Bakiye B(%8) = -75 milyar (125 milyarlık iyileştirme)

İşsizlik %9, Bakiye B(9%)= -200 milyar
İşsizlik %10, Bakiye B(%10)= -550 milyar (350 milyarın kötüleşmesi)

Açığı küçümsemekten kaynaklanan içbükeylik eğilimi veya negatif dışbükeylik eğilimi -112,5 milyardır, çünkü ½ {*B*(%8) +*B*(10%)} = −312 milyar, −200 milyar değil. Bu, tam olarak şu durumdur:**ters felsefe taşı**.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

ŞEKİL 37.*Doğrusal olmayan dönüşümler hem model dışbükeylik eğiliminin hem de kırılganlığın tespitine olanak tanır.**Örneğin gösterimi: Hükümet açığının Monte Carlo simülasyonundan, işsizliğin rastgeleleştirilmesinin bir sonucu olarak, sadece sol kuyruklu bir rastgele değişken olarak histogramı, bunun içbükey bir fonksiyonudur. Nokta tahmin yöntemi, -200'de bir Dirac çubuğu varsayarak, hem **beklenen**açığı (−312) ve bunun kuyruk kırılganlığı. (Taleb ve Douady, 2012'den).*

Uygulama: Ricardian Modeli ve Sol Kuyruk—Şarap Fiyatı Tesadüfen Değişir

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Yaklaşık iki yüz yıldır, ekonomist David Ricardo'nun "karşılaştırmalı avantaj" adını verdiği bir fikirden bahsediyoruz. Kısaca, bir ülkenin şarap veya giysideki karşılaştırmalı avantajına dayalı belirli bir politikaya sahip olması gerektiğini söylüyor. Diyelim ki bir ülke hem şarapta hem de giyside iyi, serbestçe ticaret yapabildiği komşularından daha iyi. O zaman görünür*en iyi*strateji, hangisi daha iyi uyuyorsa ve fırsat maliyetlerini en aza indiriyorsa, şarap veya giysi konusunda uzmanlaşmak olurdu. O zaman herkes mutlu olurdu. Ekonomist Paul Samuelson'ın benzetmesi, eğer biri kasabanın en iyi doktoru ve aynı zamanda en iyi sekreteriyse, o zaman daha fazla kazanan doktor olmak tercih edilirdi - çünkü bu fırsat kayıplarını en aza indirirdi - ve başka birinin sekreter olmasına ve sekreterlik hizmetlerini ondan satın almasına izin vermek daha iyi olurdu.

Faydaları olduğunu kabul ediyorum*bazı*uzmanlaşma biçimi, ancak bunu kanıtlamak için kullanılan modellerden değil. Bu tür bir akıl yürütmenin kusuru şudur. Doğru, bir doktorun sadece bu işte iyi olduğu için yarı zamanlı sekreter olması düşünülemez. Ancak, aynı zamanda, bir doktor olmanın bir miktar mesleki istikrar sağladığını güvenle varsayabiliriz: İnsanlar hasta olmaktan vazgeçmeyecek ve meslekle sekreterlikten daha yüksek bir sosyal statü ilişkilendirilecek, bu da mesleği daha arzu edilir hale getirecek. Ancak şimdi iki ülkeli bir dünyada, şarap konusunda uzmanlaşmış bir ülkenin uzmanlığını diğer ülkeye pazarda satmayı umduğunu ve*aniden şarap fiyatları hızla düştü*. Tadında meydana gelen bazı değişiklikler fiyatın değişmesine neden oldu. Ricardo'nun analizi, hem şarabın piyasa fiyatının hem de üretim maliyetlerinin sabit kaldığını ve hikayenin "ikinci dereceden" bir parçası olmadığını varsayar.

TıklamakBurada Bu tablonun daha büyük bir görüntüsü için.

TABLE 11 • RICARDO'S ORIGINAL EXAMPLE (COSTS OF PRODUCTION PER UNIT)

	CLOTH	WINE
Britain	100	110
Portugal	90	80

Mantık: Yukarıdaki tablo, her birinin bir birimlik satış fiyatına göre normalleştirilmiş üretim maliyetini göstermektedir, yani bunların eşit fiyattan işlem gördüğü varsayılmaktadır

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

(1 birim şarap için 1 birim kumaş). Paradoks gibi görünen şey şudur: Portekiz, İngiltere'den daha ucuz kumaş üretiyor, ancak şarap satışlarından elde edilen kazançları kullanarak kumaşı oradan satın almalı. İşlem ve taşıma maliyetlerinin olmaması durumunda, İngiltere'nin sadece kumaş üretmesi ve Portekiz'in sadece şarap üretmesi verimlidir.

Fikir, paradoksal ve sezgiye aykırı yönü nedeniyle her zaman ekonomistlerin ilgisini çekmiştir. Örneğin, "Entelektüeller Karşılaştırmalı Avantajı Neden Anlamıyor" (Krugman, 1998) adlı bir makalede, bu makale ve teknik çalışmasının da gösterdiği gibi, kavramı kendisi de anlayamayan Paul Krugman, kuyruk olaylarını analitik olmaktan çok sezgisel olarak anlayan SJ Gould gibi diğer entelektüellerle dalga geçer. (Açıkça, bu faydaları dengeleyici risklerle göz ardı etmeden getiriler ve kazançlar hakkında konuşulamaz.) Makale, Krugman'ın ortalamanın fonksiyonu ile fonksiyonun ortalamasını karıştırma gibi kritik ve tehlikeli bir hataya düştüğünü göstermektedir. (Geleneksel Ricardian analizi değişkenlerin içsel olduğunu varsayar, ancak bir stokastiklik katmanı eklemez.)

Şimdi şarap ve giysilerin fiyatını düşünün *değişken*—Ricardo'nun varsaymadığı— sayılar tarafsız ortalama uzun vadeli değerin üzerinde. Ayrıca, yağlı kuyruklu bir dağılım izlediklerini varsayın. Ya da üretim maliyetlerinin yağlı kuyruklu bir dağılıma göre değiştiğini düşünün.

Uluslararası pazarlarda şarap fiyatı diyelim ki %40 artarsa, o zaman net faydalar vardır. Ancak fiyat aynı oranda düşerse,
− %40, o zaman eşit bir artış olması durumunda faydalardan daha büyük büyüklükte büyük bir zarar ortaya çıkar. Maruziyetlerde içbükeylikler vardır.

Ve açıkça, fiyat %90 düşerse, etkisi felaket olur. Anında ve beklenmedik bir şekilde %40 maaş kesintisi alırsanız hanenize ne olacağını bir düşünün. Gerçekten de, tarihte sadece değişken değil, aşırı değişken olan bazı mal, emtia ve mahsullerde uzmanlaşmış ülkelerle sorunlar yaşadık. Ve felaket ille de fiyattaki değişimden değil, üretimdeki sorunlardan kaynaklanır: aniden, bir mikrop, kötü hava veya başka bir engel nedeniyle mahsulü üretemezsiniz.

1850 civarında İrlanda'da patates kıtlığına neden olan gibi kötü bir ürün, bir milyon kişinin ölümüne ve bir milyon kişinin daha göç etmesine neden oldu (bu yazının yazıldığı tarihte İrlanda'nın tüm nüfusu, kuzey kısmı da dahil edilirse, yalnızca yaklaşık altı milyondur). Kaynakları yeniden dönüştürmek çok zordur

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

— doktor-daktilograf hikayesindeki durumun aksine, ülkelerin değişme yeteneği yoktur. Gerçekten de, tek kültür (tek bir ürüne odaklanma) tarihte ölümcül olmuştur—kötü bir ürün, yıkıcı kıtlıklara yol açar.

Doktor-sekreter benzetmesinde gözden kaçan diğer kısım, ülkelerin aile ve arkadaşlarının olmamasıdır. Bir doktorun bir destek topluluğu, bir arkadaş çevresi, onunla ilgilenen bir kolektif, başka bir mesleğe geri dönmesi gerektiğinde borç alabileceği bir kayınpederi, yardım edecek bir devleti vardır. Ülkelerin yoktur. Dahası, bir doktorun birikimleri vardır; ülkeler borç alma eğilimindedir.

Yani burada yine ikinci dereceden etkilere karşı kırılganlık söz konusu.

Olasılık Eşleştirmesi: Karşılaştırmalı avantaj fikrinin olasılıkta bir benzeri vardır: Bir küpten (yerine koyma ile) örnek alırsanız ve %60 oranında siyah bir top, kalan %40 oranında beyaz bir top alırsanız, ders kitaplarına göre en uygun strateji %100 oranında siyaha bahis oynamaktır. %60 oranında siyaha ve %40 oranında beyaza bahis oynama stratejisine "olasılık eşleştirme" denir ve karar bilimi literatüründe bir hata olarak kabul edilir (bunun Triffat tarafından kullanılan şey olduğunu okuyucuya hatırlatırım) Bölüm 10). İnsanların olasılık eşleştirmesine katılma içgüdüsü sağlam görünüyor, bir hata değil. Doğada, olasılıklar istikrarsızdır (veya bilinmezdir) ve olasılık eşleştirmesi bir tampon olarak yedekliliğe benzer. Dolayısıyla olasılıklar değişirse, başka bir deyişle başka bir rastgelelik katmanı varsa, o zaman en uygun strateji olasılık eşleştirmesidir.

Uzmanlaşma nasıl çalışır: Okuyucu söylediklerimi uzmanlaşmanın iyi bir şey olmadığı şeklinde yorumlamamalı, sadece kırılganlık ve ikinci dereceden etkiler ele alındıktan sonra böyle bir uzmanlaşmanın kurulması gerektiği şeklinde yorumlamalıdır. Şimdi Ricardo'nun nihayetinde haklı olduğuna inanıyorum, ancak gösterilen modellerden değil. Organik olarak, yukarıdan aşağıya kontrolleri olmayan sistemler deneme yanılma yoluyla kademeli olarak, yavaşça ve uzun bir süre boyunca uzmanlaşacak ve doğru miktarda uzmanlaşmaya ulaşacaktır, bir bürokratın bir model kullanması yoluyla değil. Tekrarlamak gerekirse, sistemler küçük hatalar yapar, tasarım büyük hatalar yapar.

Yani Ricardo'nun içgörü-model dönüşümünün bir sosyal planlamacı tarafından dayatılması bir patlamaya yol açacaktı; kurcalamanın yavaş yavaş işlemesine izin vermek verimliliğe yol açacaktı — gerçek verimlilik. Politika yapıcıların rolü,*olumsuzluk yoluyla*Stil, uzmanlaşmanın ortaya çıkmasını engelleyen unsurları önleyerek uzmanlaşmanın ortaya çıkmasını sağlar.

Model Hatasını Belirlemek İçin Daha Genel Bir Metodoloji

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

İkinci dereceden etkileri ve kırılganlığı modelleyin: Doğru modele sahip olduğumuzu varsayalım (ki bu çok cömert bir varsayımdır) ancak parametreler konusunda emin değiliz. Önceki bölümde kullanılan açık/istihdam örneğinin genellemesi olarak, şunu kullandığımızı varsayalım: *F*, basit bir fonksiyon: *F*(*X*|ᾱ), burada ᾱ'nin beklenen ortalama girdi değişkeni olması gerekiyor, burada şunu alıyoruz *φ* dağıtımı olarak *α* kendi etki alanı üzerinde $\wp_\alpha$, $\bar{\alpha} = \int_{\wp_\alpha} \alpha\, \varphi(\alpha)\, d\alpha$.

Felsefe taşı: Sadece şu gerçek ki *α* belirsizdir (tahmin edildiği için) eğer biz bozarsak bir önyargıya yol açabilir *içeri* (integralin), yani sabit kabul edilen parametrenin stokastikleştirilmesi. Buna göre, dışbükeylik eğilimi, (a) fonksiyon arasındaki fark olarak kolayca ölçülebilir *F* potansiyel değerleri arasında bütünleşmiş *α*, ve (b) *F* tek bir değer için tahmin edildi *α* ortalaması olarak kabul edilir. Dışbükeylik eğilimi (felsefe taşı) ω_A olur:[1]

$$\omega_A \equiv \int_{\wp_x}\int_{\wp_\alpha} f\left(x|\,\alpha\right)\varphi(\alpha)\,d\alpha\,dx - \int_{\wp_x} f\left(x\left|\left(\int_{\wp_\alpha}\alpha\,\varphi(\alpha)\,d\alpha\right)\right.\right)dx$$

Merkezi denklem: Kırılganlık aşağıda kısmi bir felsefe taşıdır *Tamam,* buradan ω_B Kaçırılan kırılganlık, iki integralin karşılaştırılmasıyla değerlendirilir altında *K* sol kuyruktaki etkiyi yakalamak için:

$$\omega_B(K) \equiv \int_{-\infty}^{K}\int_{\wp_\alpha} f\left(x|\,\alpha\right)\varphi(\alpha)\,d\alpha\,dx - \int_{-\infty}^{K} f\left(x\left|\left(\int_{\wp_\alpha}\alpha\,\varphi(\alpha)\,d\alpha\right)\right.\right)dx$$

iki değerle elde edilen bir interpole edilmiş tahminle yaklaşık olarak hesaplanabilen *α*Δ ile orta noktadan ayrılmış *α* ortalama sapması *α* ve tahmin etme

$$\omega_B(K) \equiv \int_{-\infty}^{K} \frac{1}{2}\left(f\left(x|\,\bar{\alpha}+\Delta\alpha\right)+f\left(x|\,\bar{\alpha}-\Delta\alpha\right)\right)dx - \int_{-\infty}^{K} f(x|\,\bar{\alpha})\,dx$$

Kırılganlığın önlenmesine dikkat edin ω_C entegre oluyor *K* sonsuza kadar. Araştırabiliriz ω_B nokta tahminlerine göre *F* bir düzeyde $X \leq K$

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

$$\omega'_B(X) = \frac{1}{2}\left(f\left(X \mid \bar{\alpha} + \Delta\alpha\right) + f\left(X \mid \bar{\alpha} - \Delta\alpha\right)\right) - f(X \mid \bar{\alpha})$$

böylece

$$\omega_B(K) = \int_{-\infty}^{K} \omega'_B(x)dx$$

bu bizi kırılganlık tespiti buluşsal yöntemine götürür (Taleb, Canetti, vd., 2012). Özellikle, şunu varsayarsak$\omega'_B(X)$ sabit bir işarete sahiptir$X \leqq K$, Daha sonra $\omega_B(K)$ aynı işarete sahiptir. Tespit buluşsal yöntemi, işlevi kontrol ederek kırılganlığı araştırmak için kuyruklarda bir bozulmadır$\omega'_B(X)$ herhangi bir seviyede$X$.

TıklamakBurada Bu tablonun daha büyük bir görüntüsü için.

TABLE 12

MODEL	*SOURCE OF FRAGILITY*	*REMEDY*
Portfolio theory, mean-variance, etc.	Assuming knowledge of the parameters, not integrating models across parameters, relying on (very unstable) correlations. Assumes ω_A (bias) and ω_B (fragility) = 0	1/n (spread as large a number of exposures as manageable), barbells, progressive and organic construction, etc.
Ricardian comparative advantage	Missing layer of randomness in the price of wine may imply total reversal of allocation. Assumes ω_A (bias) and ω_B (fragility) = 0	Natural systems find their own allocation through tinkering
Samuelson optimization	Concentration of sources of randomness under concavity of loss function. Assumes ω_A (bias) and ω_B (fragility) = 0	Distributed randomness
Arrow-Debreu lattice state-space	Ludic fallacy: assumes exhaustive knowledge of outcomes and knowledge of probabilities. Assumes ω_A (bias), ω_B (fragility), and ω_C (antifragility) = 0	Use of metaprobabilities changes entire model implications

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Dividend cash flow models	Missing stochasticity causing convexity effects. Mostly considers ω_C (antifragility) =0	Heuristics

Portföy yanılgıları: Markowitz kullanıcılarının yaygınlaştırdığı bir yanılgıya dikkat edin:*portföy teorisi insanları çeşitlendirmeye teşvik eder, bu nedenle hiç yoktan iyidir*. Yanlış, aptalları finanse ediyorsunuz: onları optimize etmeye, dolayısıyla aşırı tahsis etmeye itiyor. İnsanları çeşitlendirmeye dayalı olarak daha az risk almaya yöneltmiyor, ancak dengeleyici istatistiksel özelliklerin algılanması nedeniyle daha fazla açık pozisyon almalarına neden oluyor - onları model hatasına ve özellikle kuyruk olaylarının hafife alınmasına karşı savunmasız hale getiriyor. Nasıl olduğunu görmek için, üç kalem arasında tahsis seçeneğiyle karşı karşıya olan iki yatırımcıyı düşünün: nakit ve menkul kıymetler*A*Ve*B*. İstatistiksel özelliklerini bilmeyen yatırımcı*A*Ve*B*ve bilmediğini biliyor, diyelim ki kaybetmek istemediği kısmı nakite, kalanını da*A*Ve*B*—geleneksel kullanımda olan her türlü sezgisel yönteme göre. σ parametreleriyle istatistiksel özellikleri bildiğini düşünen yatırımcı$_A$, σ$_B$, ρ$_{A,B}$, tahsis edecekω_A, ω_Btoplam riski bir şekilde ortaya koymak için bazı hedef seviye (bunun için beklenen getiriyi göz ardı edelim). ρ korelasyonunun algısı ne kadar düşükse$_{A,B}$, model hatasına maruziyeti o kadar kötüdür.

ρ korelasyonunun olduğunu düşündüğünü varsayarak$_{A,B}$, 0 ise, o kadar fazla tahsis edilecektir 1⁄3aşırı olaylar için. Ancak eğer zavallı yatırımcı, aşırı olayların

korelasyon -1 ise, o, kendisine maksimum şekilde tahsis edilecektir*A*Ve*B* yatırımlar. Yatırımcı kaldıraç kullanırsa, parametreler tarafından kandırıldığı ortaya çıkan Uzun Vadeli Sermaye Yönetimi hikayesiyle karşılaşırız. (Gerçek hayatta, ekonomik makalelerin aksine, şeyler değişme eğilimindedir; Baal'ın hatırına, değişirler!) Her parametre σ için fikri tekrarlayabilir ve bu σ'nin daha düşük algılanmasının aşırı tahsise nasıl yol açtığını görebiliriz.

Bir tüccar olarak ve bu fikre takıntılı olarak, korelasyonların farklı ölçümlerde asla aynı olmadığını fark ettim. Bunlar için istikrarsız kelimesi yumuşak bir kelime olurdu: Uzun bir süre boyunca 0,8, başka bir uzun süre boyunca -0,2 olur. Tamamen aptalca bir oyun. Stres zamanlarında, korelasyonlar daha da ani değişimler yaşar - "stres korelasyonlarını" modelleme girişimlerine rağmen, güvenilir bir düzenlilik olmadan. Taleb (1997), stokastik korelasyonların etkileriyle ilgilenir: Bir kişi yalnızca 1'de bir korelasyonu açığa satıp -1'de satın alarak güvenlidir - bu, 1'in*/N*sezgisel yapar.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Kelly Criterion ve Markowitz: Tam bir Markowitz tarzı optimizasyon uygulamak için, tüm varlıkların tüm gelecek için tüm ortak olasılık dağılımını ve tüm gelecek zamanlardaki servet için kesin fayda fonksiyonunu bilmek gerekir. Ve hatasız! (Tahmin hatalarının sistemin patlamasına neden olduğunu gördük.) Aynı dönemde geliştirilen Kelly'nin yöntemi, ortak dağılım veya fayda fonksiyonu gerektirmez. Pratikte, yıkımı önlemek için dinamik olarak ayarlanmış beklenen kârın en kötü durum getirisine oranına ihtiyaç vardır. Halter dönüşümleri durumunda, en kötü durum garantilidir. Ve model hatası Kelly kriteri altında çok, çok daha hafiftir. Thorp (1971, 1998), Haigh (2000).

Ünlü Aaron Brown, Kelly'nin fikirlerinin ekonomistler tarafından, pratik çekiciliğine rağmen, tüm varlık fiyatlarına ilişkin genel teorilere olan sevgileri nedeniyle reddedildiğini ileri sürüyor.

Sınırlı deneme-yanılma yönteminin, potansiyel getiri hakkında bir fikriniz olduğunda Kelly kriteriyle uyumlu olduğunu unutmayın; getiriler hakkında bilginiz olmasa bile, kayıplar sınırlıysa, getiri sağlam olacak ve yöntem Fragilista Markowitz'in yönteminden daha iyi performans gösterecektir.

Kurumsal Finans:Kısacası, kurumsal finans, dağıtımsal projeksiyonlara değil, nokta projeksiyonlarına dayanıyor gibi görünüyor; dolayısıyla, örneğin Gordon değerleme modelinde nakit akışı projeksiyonları bozulursa, sabit ve bilinen büyüme (ve diğer parametreler) sürekli değişen sıçramalarla değiştirilirse (özellikle kalın kuyruklu dağıtımlarda), "pahalı" olarak değerlendirilen veya yüksek büyümeye sahip ancak düşük kazanç sağlayan şirketler, beklenen değerde belirgin bir artış yaşayabilirler; bu da piyasanın açık bir neden olmaksızın sezgisel olarak fiyatlandırdığı bir şeydir.

Sonuç ve özet: Ekonomi kuruluşlarının gözden kaçırdığı bir şey, doğru modele sahip olmanın (ki bu çok cömert bir varsayımdır) ancak parametreler konusunda belirsiz olmanın, dışbükeylik ve doğrusal olmayanlıkların varlığında kaçınılmaz olarak kırılganlığın artmasına yol açacağıdır.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

KÜÇÜK OLASILIKLARI UNUTMAYIN

Şimdi işin özü, ekonominin ötesinde, olasılıkla ve onun yanlış ölçülmesiyle ilgili daha genel sorun.

Kalın Kuyruklar (Ekstremistan) Model Parametrelerine Doğrusal Olmayan Tepkilerden Nasıl Oluşur?

Nadir olayların belirli bir özelliği vardır—bu yazının yazıldığı zamana kadar gözden kaçmıştır. Bunlarla bir model kullanarak, girdi parametrelerini alıp olasılığı çıktı olarak veren matematiksel bir düzenek kullanarak ilgileniriz. Olasılıkları hesaplamak için tasarlanmış bir modelde ne kadar çok parametre belirsizliği varsa, küçük olasılıklar o kadar az tahmin edilme eğilimindedir. Basitçe, küçük olasılıklar hesaplama hatalarına dışbükeydir, tıpkı bir uçak yolculuğunun hatalara ve bozulmalara içbükey olması gibi (unutmayın, daha kısa değil, daha uzun olur). Hesaba katılmayı unutan rahatsızlık kaynakları ne kadar çok olursa, uçak yolculuğu saf tahmine kıyasla o kadar uzun olur.

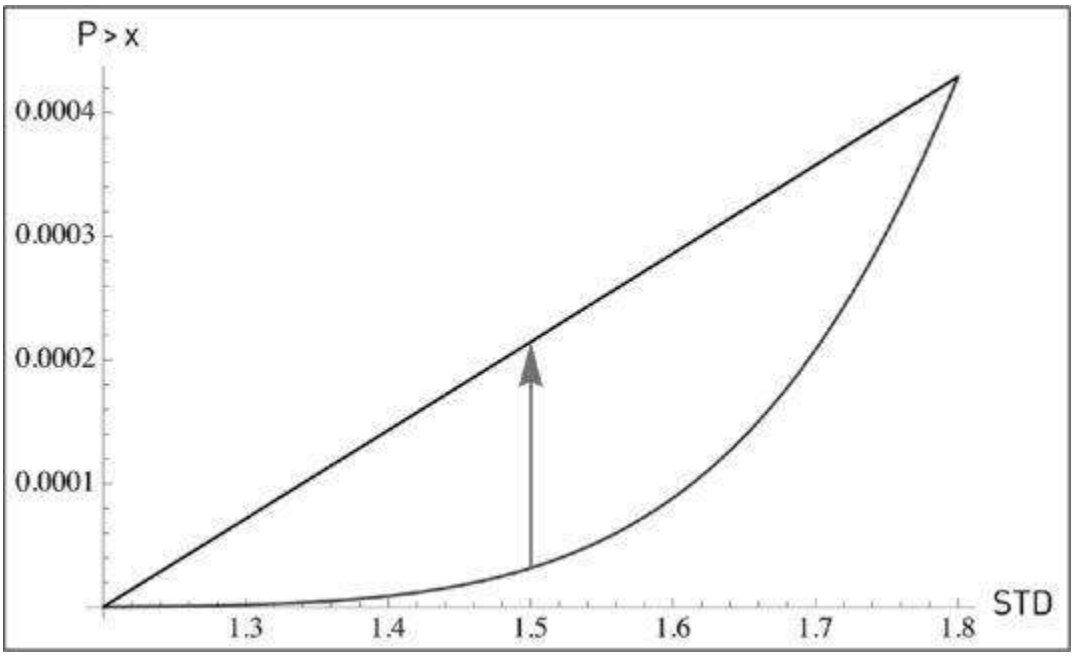
Hepimiz, standart Normal istatistiksel dağılımı kullanarak olasılığı hesaplamak için, adı verilen bir parametreye ihtiyaç duyulduğunu biliyoruz. *standart sapma*—veya sonuçların ölçeğini veya dağılımını karakterize eden benzer bir şey. Ancak bu tür standart sapmalar hakkındaki belirsizlik, küçük olasılıkların artmasına neden olur. Örneğin, "üç sigma" olarak adlandırılan bir sapma için, 740 gözlemde birden fazla gerçekleşmemesi gereken olaylar için, standart sapmayı %5 yukarı taşırsak olasılık %60 artar ve standart sapmayı %5 aşağı taşırsak %40 düşer. Yani hatanız ortalamada çok küçük bir %5 ise, saf bir modelden elde edilen düşük tahmin yaklaşık %20'dir. Harika bir asimetri, ancak henüz bir şey yok. Daha fazla sapma, "altı sigma" sapmaları (ne yazık ki, ekonomide kronik olarak sık görülür) arandıkça daha da kötüleşir: beş kat daha fazla artış. Olay ne kadar nadirse (yani "sigma" ne kadar yüksekse), denkleme ne konulacağı konusundaki küçük belirsizliğin etkisi o kadar kötü olur. On sigma gibi olaylarda, fark bir

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

milyar kere. Bu argümanı, giderek daha küçük olasılıkların hesaplamada daha fazla kesinlik gerektirdiğini göstermek için kullanabiliriz. Olasılık ne kadar küçükse, hesaplamadaki küçük, çok küçük bir yuvarlama asimetriyi o kadar büyük ölçüde önemsiz hale getirir. Çok küçük, çok küçük olasılıklar için parametrelerde neredeyse sonsuz kesinliğe ihtiyacınız vardır; oradaki en ufak belirsizlik bile kargaşaya neden olur. Bozulmalara karşı çok dışbükeydirler. Bu bir bakıma, küçük olasılıkların doğru modele sahip olsak bile hesaplanamaz olduğunu göstermek için kullandığım argümandır; ki elbette sahip değiliz.

Aynı argüman olasılıkları parametrik olmayan bir şekilde, geçmiş frekanslardan türetmekle ilgilidir. Olasılık 1/ örneklem büyüklüğüne yaklaşırsa, hata patlar.

Bu elbette Fukushima'nın hatasını açıklıyor. Fannie Mae'ye benzer. Özetlemek gerekirse, küçük olasılıklar hesaplamalarına giren parametre değiştikçe ivmeli bir şekilde artar.

ŞEKİL 38. *Olasılık, Gauss modelinde standart sapmaya dışbükeydir. Grafik, P>x üzerindeki STD etkisini gösterir ve P>6'yı 1,5'lik bir STD ile karşılaştırır ve 1,2 ve 1,8'in doğrusal bir kombinasyonunu varsayar (burada a(1)=1/5).*

Endişe verici gerçek, σ'daki bir bozulmanın dağılımın kuyruğuna kadar dışbükey bir şekilde uzanmasıdır;

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

kuyruklar patlardı. Yani, hala Gauss dünyasındayız! Bu patlayıcı belirsizlik, dağılımdaki doğal yağlı kuyrukların sonucu değil, yalnızca gelecekteki bir parametre hakkında küçük bir belirsizliktir. Bu sadece epistemiktir! Bu yüzden parametreleri kabul ederken bu modelleri kullananlar belirsizlik kaçınılmaz olarak ciddi bir tutarsızlığa yol açıyor.[2]

Elbette, Gauss olmayan gerçek dünyanın koşullarını kuyruk üslerini bozarak tekrarladığımızda belirsizlik daha da artar. Bir güç yasası dağılımıyla bile sonuçlar şiddetlidir, özellikle kuyruk üslerinin varyasyonları altında, çünkü bunların büyük sonuçları vardır. Gerçekten, kalın kuyruklar kuyruk olaylarının hesaplanamazlığı anlamına gelir, başka pek bir şey değil.

Bileşik Belirsizlik (Fukushima)

Daha önceki ifadeyi kullanarak *tahmin hata anlamına gelir,* mantığı genişletelim: hatalar hatalara sahiptir; bunlar da hatalara sahiptir. Etkiyi hesaba katmak, tüm küçük olasılıkların modelden bağımsız olarak yükselmesini sağlar—hatta Gauss'ta bile—yüksek belirsizlik dereceleri büyük olduğunda kalın kuyruklara ve güç yasası etkilerine (hatta sözde sonsuz varyansa) ulaşır. σ'ye sahip bir Gauss'u bile orantılı bir hataya sahip standart sapmayla ele alırsak $A(1)$; $A(1)$ bir hata oranına sahiptir $A(2)$, vb. Şimdi daha yüksek mertebeden hata oranına bağlıdır $A(N)$ ile ilgili $A(N-1)$; eğer bunlar sabit oranda ise, o zaman çok kalın kuyruklu bir dağılıma yakınsarız. Orantılı hatalar azalırsa, hala kalın kuyruklarımız olur. Her durumda, sadece hata küçük olasılık için iyi bir şey değildir.

Üzücü olan, insanların her ölçütün bir hata içerdiğini kabul etmesinin neredeyse imkansız olmasıdır; Fukuşima'da milyon yılda bir gerçekleştiği düşünülen olay, belirsizliğin farklı katmanları uygun şekilde süzülürse 30 yılda bir gerçekleşebilir.

[1] Jensen eşitsizliğinin iki tarafı arasındaki fark, bilgi teorisindeki bir kavrama, Bregman ayrışmasına karşılık gelir. Briys, Magdalou ve Nock, 2012.

[2] Bu, "Şövalye belirsizliği" kavramının kusurlarını daha da göstermektedir, çünkü *tüm kuyruklar* en ufak bir bozulmada belirsizdir ve etkileri kalın kuyruklu alanlarda, yani ekonomik hayatta şiddetlidir.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

EK NOTLAR, SONRADAN DÜŞÜNCELER VE DAHA FAZLASI

OKUMA

Bunlar, kitabın yazılmasından sonra aklıma gelen ek okumalar ve fikirlerdir, örneğin Tanrı'nın ilahiyatçılar tarafından sağlam mı yoksa anti-kırılgan mı kabul edildiği veya olasılık alanında bir aptal sorunu olarak ölçümün tarihi gibi. Daha fazla okumaya gelince, daha önceki kitaplarda bahsedilenlerin, özellikle tümevarımın felsefi sorunu, Kara Kuğu sorunları ve belirsizlik psikolojisi ile ilgili olanların tekrarından kaçınıyorum. Matematikten korkan Londra editörü Alexis K. beni yakalamadan metne biraz matematiksel malzeme gömmeyi başardım (özellikle notlardaki kırılganlık tanımım)Kitap V ve benim "küçük güzeldir" özet türetimim). Web'de daha karmaşık teknik tartışmalar olduğunu unutmayın.

İnziva:O zamandan beri*Kara Kuğu,*Fiziksel olarak 1.150 gün geçirdim inziva, dış dünyayla asgari temasla yılda üç yüz günden fazla süren rahatlatıcı bir durum - artı doğrusal olmayanlıklar ve doğrusal olmayan maruziyetler sorunu hakkında yirmi yıllık düşünme. Bu yüzden kurumsal ve kozmetik bilgiyle ilgili sabrımı yitirdim. Bilim ve bilgi ikna edicidir ve sonuca götürülen titiz argümanı derinleştirir, saf değildir (*pozitif yoluyla*) ampirizm veya saçmalık, bu yüzden "referans"ın metalaştırılmış (ve oldukça oynanmış) gazetecilik fikrini reddediyorum - bunun yerine, "daha fazla okuma". Sonuçlarım tek bir makaleye veya sonuca bağlı olmamalı ve bağlı değildir, bunun dışında*olumsuzluk yoluyla* çürütme—bunlar örnek niteliğindedir.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Şarlatanlar: "Dördüncü Kadran" makalesinde yayınlanan *Uluslararası Tahmin Dergisi* (yedek belgelerden biri *Kara Kuğu* (Web'de oturuyordu) gösterdim *deneysel olarak* Mevcut tüm ekonomik verileri kullanarak, kalın kuyrukların hem ciddi hem de çözümsüz olduğunu söyleyebiliriz; dolayısıyla "kareler" içeren tüm yöntemler sosyoekonomik değişkenlerle çalışmaz: regresyon, standart sapma, korelasyon, vb. (teknik olarak 10.000 veri parçasındaki Kurtosis'in %80'i *tek bir* gözlem, yani tüm yağlı kuyruk ölçümleri sadece örnekleme hatalarıdır). Bu çok güçlü bir *olumsuzluk yoluyla* ifade: kovaryans matrislerini kullanamayacağımız anlamına gelir—güvenilir değillerdir ve bilgilendirici değillerdir. Aslında sadece kalın kuyrukları kabul etmek bizi böyle bir sonuca götürürdü—ampirizme gerek yok; yine de verileri işledim. Şimdi herhangi bir dürüst bilimsel meslek şunu söylerdi: "Bu tür kanıtlarla ne yapacağız?"—ekonomi ve finans kuruluşları bunu görmezden geldi. Herhangi bir bilimsel norm ve etik ölçüte göre bir grup şarlatan. Birçok "Nobel" (Engle, Merton, Scholes, Markowitz, Miller, Samuelson, Sharpe ve birkaç tane daha) sonuçlarını bu tür merkezi varsayımlara dayandırıyor ve aksi takdirde tüm çalışmaları buharlaşacaktı. Şarlatanlar (ve fragilistalar) kurumlarda başarılı oluyorlar. Bu bir etik meselesi; notlara bakın Yedinci Kitap

Buradaki amacımız için, regresyon kullanan herhangi bir ekonomik makaleyi görmezden geliyorum

Kalın kuyruklu alanlarda -sadece sıcak hava olarak- bazı durumlar hariç, örneğin Pritchet (2001) gibi, burada sonuç kalın kuyruklardan etkilenmez.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

ÖNSÖZ & KİTAP I: Anti-kırılgan: Bir Giriş

Anti-kırılganlık ve karmaşıklık: Bar-Yam ve Epstein (2004) tanımlıyor duyarlılık, küçük uyaranlara büyük tepki olasılığı ve sağlamlık, büyük uyaranlara küçük tepki olasılığı. Aslında bu duyarlılık, tepki pozitif olduğunda, anti-kırılganlığa benzer.

Bar-Yam ile Özel Yazışmalar: Yaneer Bar-Yam, cömertçe yorumlarında: "Bir adım geri çekilip daha genel olarak bölümlenmiş ve bağlı sistemler sorununu ele alırsak, bölümlenmiş sistemler daha kararlıdır ve bağlı sistemler hem daha savunmasızdır hem de kolektif eylem için daha fazla fırsata sahiptir. Savunmasızlık (kırılganlık), yanıt verme yeteneği olmadan bağlantıdır. Yanıt verme yeteneği, bağlantının fırsata yol açmasını sağlar. Tehditleri ele almak veya fırsatlardan yararlanmak için kolektif eylem kullanılabilirse, o zaman savunmasızlık hafifletilebilir ve faydalar tarafından ağır basabilir. Bu, tanımladığımız duyarlılık fikri ile sizin kırılganlık karşıtı kavramınız arasındaki temel ilişkidir." (İzinle.)

Demokles ve karmaşıklaşma: Tainter (1988) şunu savunuyor: karmaşıklık kırılganlığa yol açar—ama çok farklı bir mantık dizisi izlenir.

Travma Sonrası Büyüme: Bonanno (2004), Tedeschi ve Calhoun (1996), Calhoun ve Tedeschi (2006), Alter ve diğerleri (2007), Shah ve diğerleri (2007), Pat-Horenczyk ve Brom (2007).

Pilotlar sorumluluğu sisteme devrediyor: FAA raporu: John Lowy, AP, 29 Ağustos 2011.

Lucretius Etkisi: Dördüncü Kadran **T** Postscript'te tartışma *The Kara Kuğu* ve ilgili makalelerdeki ampirik kanıtlar. ***Yüksek su işareti:*** Kahneman (2011), yedekleme olarak eserlerini kullanarak Çok anlayışlı Howard Kunreuther, "koruyucu eylemler, ister bireyler ister hükümetler tarafından yapılsın, genellikle

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Gerçekten yaşanmış en kötü felakete yeterli olmalıdır. ... Daha da kötü felaketlerin görüntüleri kolayca akla gelmez."

Psikologlar ve "dayanıklılık": Seery 2011, Peter Bevelin'in izniyle. "Ancak bazı teoriler ve deneysel kanıtlar, zorluklarla yüzleşme deneyiminin, daha sonraki stresli durumlarla başa çıkarken daha fazla dayanıklılık eğilimi şeklinde faydaları da teşvik edebileceğini öne sürüyor." Dayanıklılığı kullanıyorlar! Bir kez daha *onundayanıklılığıdeğil*.

Danchin'in makalesi: Danchin ve diğerleri (2011).

Mühendislik hataları ve sıralı güvenlik etkisi: Petroski (2006). ***Gürültü ve efor:*** Mehta ve diğerleri (2012).

Çaba ve akıcılık: Shan ve Oppenheimer (2007), Alter ve diğerleri (2007).

Barikatlar: Fikir Saifedean Ammous tarafından iletildi.

Buzzati'li: *Buzzati'nin son hayat hikayesinden bir kez daha mutlu oldum ve Lucia Bellaspiga'nın kitabının içeriği "Dio che non esisti, ti prego. İnançlı Dino Buzzati»*

Kendini tanıma: Daniel Wegner'in bilinçli irade yanılsaması, *Aldatıldım Rastgelelik tarafından*.

Kitap satışları ve kötü yorumlar: Ayn Rand için: Michael Shermer, "The Tarihin En Beklenmedik Tarikatı" *Şüpheci* cilt 2, no. 2, 1993, s. 74–81. Bu bir örnektir; lütfen bu yazarı bir Ayn Rand hayranı sanmayın.

Karalama kampanyaları: Alman filozof Brentano'nun şunu savunduğunu unutmayın: Marx'a anonim bir saldırı. Başlangıçta, fikirlerle tamamen alakasız olan bazı alt-küçük gerçekleri örtbas etmekle suçlanıyordu *Kapital;* Brentano, tartışmayı ana temadan tamamen uzaklaştırmayı başardı, hatta Engels, üçüncü cildin önsözünde Marx'ı savunarak tartışmayı hararetle sürdürdü.

XIV. Louis'den Napolyon'a kadar karalama kampanyası nasıl yürütülür: Darnton (2010).

Wolff yasası ve kemikler, egzersiz, yüzücülerde kemik mineral yoğunluğu: Wolff (1892), Carbuhn (2010), Guadaluppe-Grau (2009), Hallström ve diğerleri. (2010), Mudd (2007), Velez (2008).

Düzensizliğin estetiği: Arnheim (1971).

Nanokompozitler: Carey ve diğerleri (2011).

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Karsenty ve Bones: Tartışma için Jacques Merab'a teşekkür ediyorum ve Karsenty'ye giriş; Karsenty (2003, 2012a), Fukumoto ve Martin (2009); erkek doğurganlığı ve kemikler için, Karsenty (2011, 2012b). ***Ekonomiyi Saat Sanmak:*** Tipik, sinir bozucu bir hata Grant (2001): "Toplum, harekete geçtikten sonra otomatik ve öngörülebilir şekilde işleyen devasa ve karmaşık bir saat mekanizması olarak düşünülür. Tüm sistem, her bir parçanın ilişkilerini düzenleyen mekanik yasalar tarafından yönetilir. Tıpkı Newton'un doğal dünyadaki hareketi yöneten yerçekimi yasalarını keşfetmesi gibi, Adam Smith de ekonominin hareketini yöneten arz ve talep yasalarını keşfetti. Smith, sosyal sistemleri tanımlarken saat ve makine metaforunu kullandı."

Bencil gen: "Bencil gen" (ikna edici bir şekilde) Robert'ın bir fikridir Trivers sıklıkla Richard Dawkins'e atfedilir - Robert Trivers ile özel iletişim. Üzücü bir hikaye.

Danchin'in sistemik anti-kırılganlığı ve hormesisin yeniden tanımlanması: Danchin ve ben makalelerimizi geri bildirim modunda yazdık. Danchin ve diğerleri (2011): "Arkasındaki fikir, ciddi zorluklara maruz kalan bir varlık koleksiyonunun kaderinde, olumlu bir genel sonuç elde etmenin mümkün olabileceğidir. Koleksiyon içinde, varlıklardan biri son derece iyi bir performans sergileyecek, diğerlerinin hepsinin çöküşünü telafi edecek ve hatta meydan okunmadığında büyük çoğunluğundan çok daha iyi bir performans gösterecektir. Bu görüşe göre, hormesis, yalnızca bir süreç, yapı veya molekül popülasyonu düzeyinde hareket eden altta yatan senaryoların bütünsel bir açıklamasıdır, yalnızca tümü için olumlu sonucu belirtir. Canlı organizmalar için bu, organizma popülasyonu, hücre popülasyonu veya hücre içi molekül popülasyonu düzeyinde hareket edebilir. Burada, anti-kırılganlığın son düzeyde nasıl çalışabileceğini araştırıyoruz ve uygulamasının doğal seçilim adını verdiğimiz şeye oldukça benzeyen özelliklere sahip olduğunu belirtiyoruz. Özellikle, anti-kırılganlık, zorlu bir durumda bazı bireysel varlıkların kalabalıktan sıyrılmasını sağlayan ve böylece bütünün kaderini iyileştiren yerleşik bir süreçse, bu, bilgiyi toplayan ve kullanan bir sürecin uygulanmasını örneklendirecektir."

Steve Jobs: "Ölüm, hayatın en harika icadıdır. Arındırır "Bu eski modellerin sistemi artık geçerliliğini yitirmiştir." Beahm (2011).

İsviçre guguklu saati: Orson Welles, *Üçüncü Adam.*

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Bruno Leoni: Alberto Mingardi'ye beni bu konuda bilgilendirdiği için teşekkür ediyorum. hukuki sağlamlık fikri ve 2009 yılında Milano'da Leoni konferansını verme ayrıcalığı. Leoni (1957, 1991).

Büyük Moderasyon: Bir hindi sorunu. Kargaşanın başlamasından önce 2008'de, o zamanlar Princeton profesörü olan, daha sonra ABD Federal Rezerv Bankası'nın başkanı ve ekonomi ve finans dünyasının en güçlü kişisi olacak Benjamin Bernanke adında bir beyefendi, tanık olduğumuz dönemi "büyük ılımlılık" olarak adlandırdı; bu da kırılganlığın artması için argüman üretmem için beni çok zor bir konuma soktu. Bu, steril bir odada on yıl geçirmiş birinin "çok sağlıklı" olduğunu ilan etmeye benziyor; oysa en savunmasız olduğu zaman.

Hindi probleminin Russell'ın tavuğunun bir evrimi olduğunu unutmayın (*Kara Kuğu*).

Rousseau: İçinde *Sözleşme Sosyal* Ayrıca bkz. Joseph de Maistre, *Eserler,* Robert Laffont'un editörlüğü.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

KİTAP II: Modernite ve Anti-Kırılganlığın İnkarı

Şehir devletleri: Harekete doğru ilerlemeyi destekleyen harika argümanlar yarı özerk şehirler. Benjamin Barber, Long Now Foundation Lecture (2012), Khanna (2010), Glaeser (2011). Belediye başkanları çöp toplama konusunda başkanlardan daha iyidir ve bizi savaşa sürükleme olasılıkları daha düşüktür. Ayrıca Levant için Mansel (2012).

Avusturya-Macaristan İmparatorluğu: Fejtö (1989). Karşıt olgusal tarih: Fejtö Birinci savaşın önlenebileceğini savunuyor.

Rastgele arama ve petrol arama: Menard ve Sharman (1976), Tartışma White ve diğerleri (1976), Singer ve diğerleri (1981).

Politikacıları rastgele seçmek: Pluchino ve diğerleri (2011).

İsviçre: Fossedal ve Berkeley'deki Sergi (2005).

Çağdaş Devlet: Scott (1998) yüksek modernist yaklaşımın eleştirisini sunmaktadır. durum.

Levant ekonomileri: Mansel (2012) şehir devletleri üzerine. Ekonomik tarih, Pamuk (2006), Issawi (1966, 1988), von Heyd (1886). Edmond About'ta İçgörüler (About, 1855).

Tarihte şehir devletleri: Stasavage (2012) oligarşik şehir- uzun vadeli büyümenin motoru olarak devlet (başlangıçta yüksek büyüme oranına rağmen). Ancak, makale eksik kalın kuyruklar nedeniyle ekonometrik olarak tamamen ikna edici değildir. Sorun kırılganlık ve risk yönetimidir, kozmetik büyüme değil. Modelin savunucuları Weber ve Pirenne dışında, Delong ve Schleifer (1993). Bkz. Ogilvie (2011).

Bademcik Ameliyatları: Bakwin (1945), Bornstein ve Emler (2001) tarafından alıntılanmıştır, Freidson (1970)'daki tartışma. Avanian ve Berwick (1991) tarafından yeniden yapıldı.

Orlov: Orlov (2011).

Kalkınmada saf müdahalecilik: Easterly (2006) yeşil bir rapor veriyor kereste sorunu: "Yanlış düşünce, bir şekilde refah ve barışla sonuçlanan bir toplumda çalışıp yaşadığım için, diğer toplumların refah ve barışa sahip olması için plan yapacak kadar bilgi sahibi olduğumu varsaymaktır. Arkadaşım April'ın bir keresinde söylediği gibi, bu,

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

“Yarış atları yarış pistlerinin inşasından sorumlu tutulabilir.”

Gelişimde şans da önemlidir, Easterly ve ark. (1993), Easterly ve Levine (2003), Easterly (2001).

Çin kıtlığı: Meng ve diğerleri (2010).

Washington'un ölümü: Morens (1999); Wallenborn (1997).

KUR'AN ve İatrojenikler:

واذا قيل لهم لا تفسدوا في الأرض قالوا انما نحن مصلحون. الا انهم هم المفسدون ولكن لا يعلمون

وإذا قيل لهم امنوا كما امن الناس قالوا أنؤمن كما أمن السفهاء ألا إنهم هم السفهاء ولكن لا يعلمون

Semmelweiss: En olası olmayan referanslardan biri Louis-Ferdinand'a bakın Céline'in doktora tezi, Gallimard'da (1999) yeniden basılmıştır, Gloria Origgi'nin izniyle.

Sahte stabilizasyon: Bazı argümanlar Bölüm 7 ortaktılar Mark Blyth ile birlikte geliştirildi *Dışişleri,* Taleb ve Blyth (2011). ***İsveç:*** "Ekonomik seçkinler, herhangi bir başarılı devletten daha fazla özerkliğe sahipti demokrasi”, Steinmo (2011).

Trafik ve tabelaların kaldırılması: Vanderbilt (2008).

Çin Tarihi: Eberhard (yeniden basım, 2006).

Dürtmek: Buna "o" diyorlar *statüko yanlılığı* ve bazı insanlar bunu elde etmek istiyor hükümetin insanları bundan kurtulmaya yönlendirmesi. İyi fikir, ancak bizi dürten "uzman" bir uzman olmadığında.

Erteleme ve öncelik kuralı: Brandstetter ve Gigerenzer (2006).

Fransa'nın çeşidi: Robb (2007). Fransız isyanları ulusal bir spor olarak, Nicolas (2008). Fransa'da ulus-devlet, 1680 ve 1800 yılları arasında, Bell (2001).

Karmaşıklık: Burada yağlı kuyruklar üzerindeki etkiyle daha çok ilgileniyoruz. Diğer nitelikler. Bkz. Kaufman (1995), Hilland (1995), Bar-Yam (2001), Miller ve Page (2007), Sornette (2004).

Karmaşıklık ve kalın kuyruklar: Burada matematiği yüklemeye gerek yok (soldan sağa) teknik arkadaş); basit titiz argümanlar, karmaşık sistemlerin bazı niteliklerinden kalın kuyrukların nasıl ortaya çıktığını en az kelimeyle kanıtlayabilir. Önemli matematiksel etki, Gauss havzasına yakınsamayı engelleyen rastgele değişkenlerin bağımsızlığının eksikliğinden kaynaklanır.

Dinamik korunma ve portföy revizyonlarının etkisini inceleyelim.

A—Kaldıraç ve geri bildirim döngülerinden kalın kuyruklar neden ortaya çıkar, tek

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

ajan basitleştirilmiş durum.

A1 [kaldıraç]—Eğer bir miktar kaldıraç L'ye sahip bir aracı, servetindeki artışa (elinde tuttuğu bu menkul kıymetlerin değerindeki artıştan) yanıt olarak menkul kıymetler satın alırsa ve değerlerindeki düşüşe yanıt olarak bunları satarsa, belirli bir kaldıraç L seviyesini korumaya çalışırsa (maruziyetinde içbükeydir) ve

A2 [geri bildirim etkileri]—Menkul kıymetler alıcılara yanıt olarak doğrusal olmayan bir şekilde değer kazanır ve satışlara yanıt olarak değer kaybederse, o zaman menkul kıymetlerin varyasyonları arasındaki bağımsızlığın ihlali nedeniyle CLT (merkezi limit teoremi) artık geçerli olmaz (Gauss havzasına yakınsama olmaz). Bu nedenle, kalın kuyruklar geri bildirim ve kaldıraçtan kaynaklanan anlık bir sonuçtur ve kaldıraç seviyesi L'den kaynaklanan içbükeylik tarafından daha da kötüleştirilir.

A3—Geri bildirim etkileri boyuta göre içbükeyse (birim başına 10 satmanın maliyeti 1 satmaktan daha fazladır), o zaman menkul kıymetin ve servet sürecinin negatif çarpıklığı ortaya çıkar. (Basitçe, portföy sigortasının "negatif gaması" gibi, acentenin satın alma seçeneği vardır ancak satma seçeneği yoktur, dolayısıyla negatif çarpıklık. Zorla satış, kısa bir opsiyonun korunma işlemine tam olarak benzerdir.)

*Yol bağımlılığının çarpıklığı artırmasına ilişkin not:*Daha spesifik olarak, eğer servet önce artarsa, bu daha fazla risk ve çarpıklığa neden olur. Aşağı doğru giderken sıkışmalar ve zorunlu satışlar: piyasa yukarı doğru giderken yükseldiğinden daha fazla (ama daha az sıklıkta) düşer.

B—Çoklu Etkenler: Dahası, birden fazla etken söz konusuysa, o zaman etki, bir etkenin dinamik olarak ayarlanması (korunma) sonucu diğerinin ayarlanmasıyla daha da artar; buna yaygın olarak “bulaşma” denir.

C—Herhangi bir şeye genelleme yapılabilir, örneğin aşırı likidite nedeniyle ev satın alınması sonucu ev fiyatlarının artması gibi.

Zorla yürütmenin genel fikri ile maliyetlerin içbükeyliği, dağıtılmış rastgeleliğe sahip sistemlerin üstünlüğüne yol açar. ***Sayılar sağlandığında riskin artması:***Literatüre bakın demirleme (incelendi*Kara Kuğu*). Ayrıca Mary Kate Stimmler'in Berkeley'deki doktora tezi (2012), Phil Tetlock'un izniyle. Stimmler'in deneyi şu şekildedir. Basit koşulda, deneklere şunlar söylendi:

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Bilginiz olması açısından, toplam para miktarını hesaplamak için aşağıdaki formül size sağlanmıştır (*T*) yatırım ilk yatırımdan üç ay sonra yapılacaktır (*BEN*) getiri oranı verildiğinde (*R*):

T=I*R

Karmaşık koşulda deneklere şunlar söylendi:

Referansınız için, toplam para miktarını hesaplamak için aşağıdaki formül sağlanmıştır$A_N$yatırım yapacak
ilk yatırımdan üç ay sonraA_{n-1}getiri oranı göz önüne alındığında*R*.

$$A_n = A_{n-1} + (n+1)\sum_{j=1}^{n-1}[A_j r_j \frac{j}{n^2-n+j} - jA_{j-1}r_{j-1} \frac{1}{j+(n-1)^2+n-2} + A_j r_{j-1}\frac{1}{j+(n-1)^2+n-2}]$$

Basit koşul ve karmaşık koşul aynı çıktıyı üretti, söylemeye gerek yok. Ancak karmaşık koşula sahip olanlar daha fazla risk aldılar.

Olasılıksal ölçümün yanılgısı:Açıkça görülen bir şey taksi şoförlerine ve büyükannelere üniversite koridorlarında kayboluyor. Kitabında*Gerçekliğin Ölçüsü*(Crosby, 1997), tarihçi Alfred Crosby şu tezi sundu: Batı Avrupa'yı dünyanın geri kalanından ayıran şey, ölçüm saplantısı, nitel olanın nicel olana dönüştürülmesidir. (Bu kesinlikle doğru değildir, eskiler de ölçüm saplantısı içindeydi, ancak düzgün hesaplamalar yapmak için Arap rakamlarına sahip değillerdi.) Onun fikri, şeyler hakkında kesin olmayı öğrendiğimizdi ve bu, bilimsel devrimin habercisiydi. İlk mekanik saati (zamanı nicelleştiren), deniz haritalarını ve perspektif resmini (uzayı nicelleştiren) ve çift taraflı muhasebeyi (finansal hesapları nicelleştiren) örnek verir. Ölçüm saplantısı doğru yerlerde başladı ve giderek yanlış yerlere yayıldı.

Şimdi sorunumuz bu tür ölçümlerin uygulanmaya başlanmasıdır.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

yüksek ölçüm hatasına sahip olan unsurlar—bazı durumlarda sonsuz derecede yüksek. (Önceki bölümde Fukuşima'yı hatırlayın.) Mediocristan'daki hatalar önemsizdir, Extremistan'dakiler ise akuttur. Ölçüm hataları aşırı büyük olduğunda, "ölçmek" kelimesini kullanmamalıyız. Açıkçası, bu satırları yazdığım tabloyu "ölçebilirim". Sıcaklığı "ölçebilirim". Ancak gelecekteki riskleri "ölçemem". Olasılığı da "ölçemem"—bu tablonun aksine, araştırmamıza katkıda bulunamaz. Bu, en iyi ihtimalle,*olabilmek*olmak.

Hacking'in (2006) tek bir saniye bile şişman kuyrukları düşünmediğine dikkat edin! Aynısı Hald (1998, 2003), von Plato (1994), Salsburg (2001) ve daha iyisini bilmesi gereken birinden Stigler (1990) için de geçerli. Kötü risk modellerini destekleyen bir kitap, Bernstein (1996). Daston (1988) olasılıksal ölçümü Aydınlanma Çağı'na bağlar.

Olasılığın nicel değil nitel bir yapı olduğu fikri bizi gerçekten rahatsız ediyor. Ve bilimin*eşittir* Hatadan uzak bir ölçüm -çoğunlukla öyledir ama her şeyde değil- bizi her türlü kurguya, yanılsamaya ve hayale sürükleyebilir.

Şüphecilikle bağlantılı mükemmel bir olasılık anlayışı: Franklin (2001). Diğer birkaç filozof olasılığın gerçek sorununa geri döner.

Dördüncü Kadran:Tartışmayı görün*Kara Kuğu*veya kağıt Taleb (1999).

Nükleer, yeni risk yönetimi:Özel iletişim, Atlanta, INPO, Kasım 2011.

Anekdotsal bilgi ve kanıt gücü:Bir okuyucu, Karl Schluze, şöyle yazmış: “Yaşlı bir öğretmen ve meslektaşım bana (burbon yudumları arasında) 'Bir köpeğin kafasını kesersen ve havlarsa, deneyi tekrarlamak zorunda kalmazsın' demişti.” Örnek almak kolay: Hiçbir avukat bir kişiyi savunmak için “N=1” argümanını öne sürmez ve “sadece bir kez öldürdü” demez; kimse bir uçak kazasını “anekdot” olarak görmez.

Daha da ileri giderek, N=1'in yeterli olduğu yeri tam olarak haritalandırırdım.

Bazen araştırmacılar, sonuç tam tersi olduğunda, dizginsiz bir tepki olarak bir sonuca "anekdotsal" diyorlar. Steven Pinker, John Gray'in büyük ılımlılık hikayesine karşı kanıt olarak iki dünya savaşını işaret etmesini "anekdotsal" olarak adlandırdı. Benim deneyimim, sosyal

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Bilim insanları "kanıt"tan bahsettiklerinde ne hakkında konuştuklarını nadiren bilirler.

KİTAP III: Dünyaya Yönelik Öngörüsüz Bir Bakış

Karar teorisyenleri uygulayıcılara şunları öğretiyor: Bize daha fazla hakaret eklemek için, Karar bilimcileri "pratik" kavramını, ters bir adlandırma olarak kullanırlar. Hammond, Keeney ve Raiffa'ya (1999) bakın, bize nasıl karar vereceğimizi öğretmeye çalışıyorlar. Uygulayıcıların tam olarak nasıl hareket etmediğini, ancak akademisyenlerin uygulayıcıların nasıl hareket ettiğini düşündüğünü açıklayan bir kitap için: Schon (1983).

İyi ile kötü arasındaki asimetri: *Segnius homines iyi niyetli mala duygu* Livius'un *Yıllıklar* (XXX, 21).

Stoacılar ve duygular: Stoacılığın yaygın inançlarla çelişir sebze olmak hakkında, Graver (2007).

Ekonomik büyüme o kadar hızlı değildi: El Sanatları (1985), El Sanatları ve Harley (1992).

Rock yıldızıyla aldatma: Arnavist ve Kirkpatrick (2005), Griffith ve diğerleri (2002), Townsend ve diğerleri (2010).

Şimon: "Georges Simenon, mesleği: kiracı," Nicole de Jassy *Le Akşam resimli* 9 Ocak 1958, N° 1333, s. 8–9, 12.

Dalio: Bridgewater-Associates-Ray-Dalio-İlkeleri.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

KİTAP IV: İsteğe Bağlılık, Teknoloji ve Anti-Kırılganlığın Zekası

Teleolojik

Aristoteles ve etkileri: Rashed (2007), hem Arap uzmanı hem de Helenist.

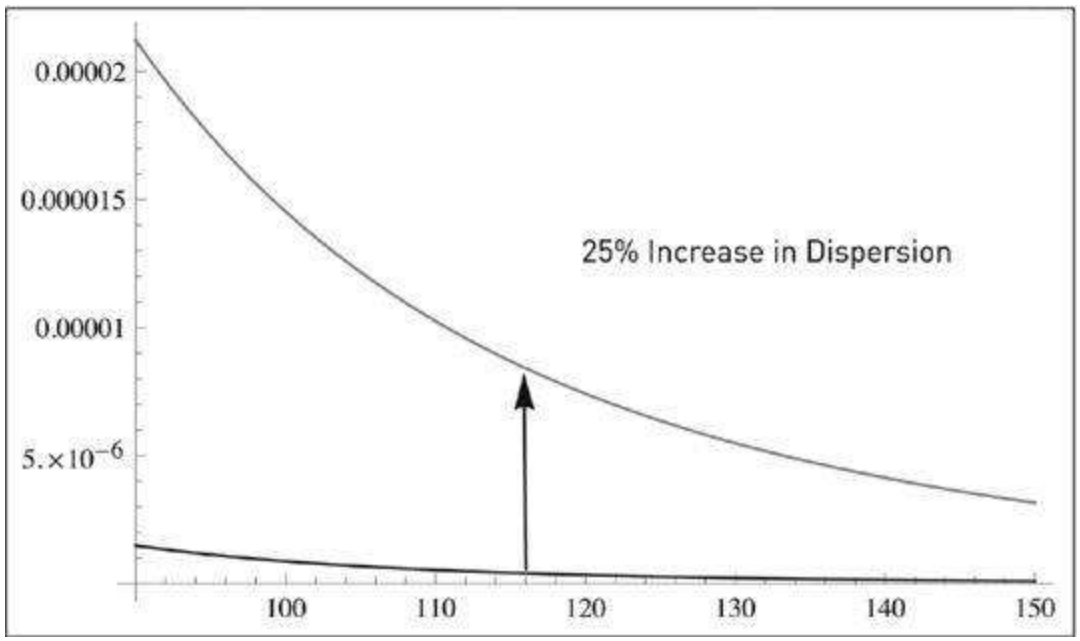
Başarısızlığın asaleti: Morris (1975).

Opsiyonellik

Brikolaj: Jacob (1977a, 1977b), Esnault (2001).

Zengin daha da zenginleşiyor: HNWI (Yüksek Net Değerli) için toplam servet hakkında Bireyler) artıyor, Merrill Lynch verilerine bakın "Dünyanın en zengin insanları artık kredi krizinden önce olduğundan daha zengin", Jill Treanor, *Koruyucu,* Haziran 2012. Bir sonraki grafik bunun büyüme ve toplam servet oluşumuyla hiçbir ilgisi olmadığını gösteriyor.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

ŞEKİL 39.*Lüks mallar ve opsiyonellik. Dikeyde olasılık, yatayda servetin integrali. Kırılganlık karşıtı şehir: eşitsizlikteki değişimin çok zenginler havuzundaki etkisi kuyruklarda doğrusal olmayan bir şekilde artar: süper zenginlerin parası dünyadaki toplam servete değil eşitsizliğe tepki verir. Servetteki payları servet dağılımındaki %25'lik bir değişime yanıt olarak neredeyse 50 kat artar. GINI katsayısındaki 0,01'lik küçük bir değişim (mükemmel eşitsizlik olduğunda 0, bir kişi hepsine sahip olduğunda 1,00) gerçek Gayri Safi Yurtiçi Hasıla'da %8'lik bir artışa eşdeğerdir - etki olasılık dağılımından bağımsız olarak çarpıcıdır.*

Arabistan'da deve:Lindsay (2005). ***Eğiklik:***Kay (2010).

Gerçek opsiyon literatürü:Trigeorgis (1993), Dixit ve Pindyck (1994), Trigeorgis (1996), Luehrman (1998), McGrath (1999) —odak, geri döndürülebilir ve geri döndürülemez yatırımlar üzerinedir. ***Çeviri boşluğu:***Wooton (2007); Arikha (2008b); modern Contopoulos-Ioannidis ve ark. (2003, 2008), yorum Bosco ve Watts (2007).

Wootton'a Yönelik Eleştiriler:Brosco ve Watts (2007).

Epifenomenler ve Granger-nedenselliği:Bunun için Granger'a (1999) bakın gözden geçirmek.

Kuşlara uçmayı öğretmek:Erasmus'ta bunun öncülleri var, "Balıklara yüzmeyi öğretmek."*Atasözleri,*2519, III, VI, 19.*"Balık burcu doğa doces*Ben çok mutluyum,*id est balık doğası doces.*

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

*Bu bilgiler şu şekildedir: Belgeler. Sınırlandırın, quod mazeret retulimus :*bu çok önemli,*id est Delphinum natare doces."*İfade ilk olarak Haug ve Taleb (2010) tarafından ortaya atıldı, 2006'da yayınlandı ve Triana (2009) adlı bir kitaba yol açtı. Erasmus imgelerinin farkında değildik, bunun yerine onu seçerdik.

Eğitim ve büyüme ve refaha etkisi:Pritchett (2001), Kurt (2002), Çang (2011).

Schumpeter'in ilerleme uğruna yıkıma ilişkin fikirleri:Schumpeter (1942). Harvard ekonomistlerinin McCraw'ın (2007) teknik yaklaşım eksikliğine yönelik eleştirileri.

Amatörler:Bryson (2010), Kealey (1996).

Bachelier, Thorpe ve diğerlerinin eserlerinin bilimsel olarak yanlış atıflanması diğerleri:Haug ve Taleb (2010). Triana'daki tartışma (2009, 2011). ***Jet motoru:***Scranton (2006, 2007, 2009), Gibbert ve Scranton (2009).

Sibernetiğin episteme teorisini çürütmek:Mindell, 2002. Teşekkür ederim Beni eserleriyle tanıştıran David Edgerton'a teşekkürler.

Katedraller ve teorik ve aksiyomatik geometri:Beaujoan (1973, 1991), Portet (2002). Ball (2008) Chartres Katedrali'nin inşasının tarihi için.

Epistemik temel ve birleştirme:Epistemik temel bir nevi$X$,Olumsuz $F(X)$. Aradaki farkı görmenin harika bir yolu$X$Ve$F(X)$ teknoloji alanında, Michael Polanyi tarafından sunulan: patentlenebilir$F(X)$, bir teknik, ancak$X$,bilimsel bilgi. Mokyr (2005)'de. ***Epistemik Temel:***Mokyr (1999, 2002, 2005, 2009). En büyük Mokyr ile ilgili sorun: alamıyorumωcDahası, Doğu'nun bu kavramı deneme yanılma eksikliği (ayrıca Çin hakkındaki argümana bakın): Tetlock'a bakın Tetlock ve diğerleri (2009). Mokyr ve Meisenzahl'ın farklı bir yorumu var, mikro icatlar makro icatları besliyor. Hala entelektüel olarak zayıf.

Ekonomide Techne-Episteme:Marglin (1996), ancak gelenek çok uzağa gitme.

Needham'ın Çin ile ilgili çalışmaları:Winchester (2008).

Görev süresi:Kealey (1996): "Adam Smith, İngilizleri profesörlerin garantili maaşlarına ve kadrolu işlerine olan düşüşleri. (İskoç Üniversiteleriyle karşılaştırıldığında.)"

İnanççılık:Popkin (2003).

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Doğrusal Model: Edgerton (1996a, 1996b, 2004). Edgerton şunu gösterdi: geriye dönük bir fikirdi, yani geçmişe uygundu. Edgerton ayrıca şunları yazıyor: "Yirminci yüzyıl biliminin bu derinlemesine akademik-araştırma odaklı modeli, uzun bir gelenek göz önüne alındığında daha da şaşırtıcıdır *modern bilimin akademik olmayan kökenlerini vurgulayarak* [[vurgu bana ait], özellikle zanaat gelenekleri ve son 20 yılda güçlenen bilim tarihinin, boyama, bira üretimi ve motor yapımına kadar bilim için endüstriyel bağlamların önemi konusundaki ısrarı."

Dışbükeylik önyargısı: Emtia ve finansal piyasalarda erken keşfedildi vadeli işlemler; Burghardt ve Hoskins (1994), Taleb (1997), Burghardt ve Liu (2002), Burghardt ve Panos (2001), Kirikos ve Novak (1997), Pieterbarg ve Renedo (2004). Birçok kişi etkiyi yanlış anlayarak patladı.

Dışbükeylik eğiliminin tespiti ve haritalanmasına ilişkin örnek (ωA), itibaren

Yazarın doktora tezi: Yöntem, dinamik korunma ve dinamik revizyonlara ihtiyaç duyanları bulmaktır. Opsiyon olmayan düşünülen enstrüman sınıfının üyeleri arasında *dar-duygusal* ancak dinamik korunma gerektirir, geniş bir dışbükey enstrüman sınıfından hızla bahsedilebilir: (1) Düşük kuponlu uzun vadeli tahviller. Ayrık bir zaman çerçevesi varsayın. $B(R,T,C)$ tahvilin vadesi dolma süresi T, ödeme kupon C Neresi $rt = \int rs\ ds$. Bizde dışbükeylik var $д2Bl дr2$ artan T ve azalan C. (2) Finansmanın, Future'ın fiyatıyla aşırı derecede ilişkili olduğu sözleşmeler. (3) Hesaplamasında geometrik bir özellik bulunan sepetler. (4) Büyük ölçüde ihmal edilen bir varlık sınıfı, ödemenin sözleşmenin yerel para biriminde olmadığı "quanto-defined" sözleşmeleridir; örneğin, ödemenin ABD para biriminde olduğu Japon NIKEI Future. Kısacası, Japon yeni cinsinden bir NIKEI sözleşmesi doğrusalken, ABD doları cinsinden bir sözleşme doğrusal değildir ve dinamik korunma gerektirir.

İlk seferde alın $T0$, son durum $V(S,T) = ST$ Neresi T dır

son kullanma tarihi. Daha basit olarak, az önce açıklanan güvenlik, doğrusal olduğu varsayılan düz bir ileridir. Orada henüz bir Ito terimi yok gibi görünüyor. Ancak, bir muhasebe dönemine sahip olmak gibi bir ara ödeme olmalı mı BT, varyasyon marjı nakit olarak ödenir

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

dağıtım, bazı karmaşıklıklar ortaya çıkabilir. Varsayalım $\Delta(T_{Ben})$portföyün değerindeki dönem içindeki değişimler(T_{Ben}, T_{ben-1}), $\Delta(t_{Ben})= (V(S,t_{Ben})-V(S, t_{ben-1}))$. Değişimin ödeme döneminde ödenmesi gerekiyorsa T_{Ben}, o zaman operatör dönemler arasındaki vadeli faiz oranında borçlanmak zorunda kalacaktır T_{Ben} Ve T, Burada $R(T_{Ben}, T)$. Bu finansman, $V(S,T)$ Ve S_T bugünkü değerde karşılaştırılabilir. Beklentimiz, muhasebe dönemi için ileri nakit akışı yöntemini kullanarak değişimi iskonto etmemiz gerekecek T_{ben-1} Ve T_{Ben}. Dönemden görüldü T, değer varyasyonun $E_T[üs[-R(T_{Ben}, T)(Tamam_{Ben})]\ \Delta(t_{Ben})]$, Neresi $E_T$odur zamanda beklenti operatörü T((örneğin, riskten bağımsız olasılık ölçüsü altında) teslim ediyoruz. Bu nedenle, dönemde teslim ediyoruz T, beklenti içinde, dönemden görüldüğü gibi T_0, gelecekteki bir akışın beklenen değeri varyasyon $E_{t0}[\Sigma üs[-R(T_{Ben}, T)(T-T_{Ben})]\ \Delta(T_{Ben})]$. Ancak ihtiyacımız olan şey vade oranı kullanılarak bugüne kadar iskonto $R(T)$. Önceki denklem şu hale gelir: $V(S,T)\ /_{t=t0} = V[S,t_0] + üs[R(T)]E_{ile}[\Sigma üs[-R(T_{Ben}, T)(T-T_{Ben})]\ \Delta(T_{Ben})]$, farklı olacak $S_T$herhangi biri olduğunda Faiz oranı vadeli işlemleri stokastiktir. **Sonuç**("teorem" demenin nazik bir yolu): *İleri iskonto oranı r'nin varyansları* (T_{Ben}, T) *ve altta yatan güvenlik* S_T *kesinlikle pozitiftir ve ikisi arasındaki korelasyon 1'den düşüktür,* $V(S,T)\ /_{t=t0} \neq S_T$. Kanıt: beklenti operatörünün özelliklerini inceleyerek. Bu nedenle: $F(S, t_0)=F(S,t_0+\Delta T)$, doğrusal olmayan bir araç yalnızca tatmin etmek: $E[V(S,t_0)]=E[V(S,t_0+\Delta T)]$.

Kealey'e Yönelik Eleştiri: Posner (1996).

Teknolojinin Genel Tarihi: Eksik dışbükeylik önyargıları, Basalla (1988), Stokes (1997), Geison (1995).

Yenilikçi fikirler: Berkun (2007), Latour ve Woolfar (1996), Khosla (2009), Johnson (2010).

Tıbbi buluşlar ve nedensel bilginin eksikliği: Morton (2007), Li (2006), Le Fanu (2002), Bohuon ve Monneret (2009). Le Fanu (2002): “Doktorların ve bilim insanlarının, doğanın bu kadar önemli bir rol oynamış olan gizemlerini kabul etmeden veya hatta tanımadan, modern tıbbın yükselişinin itibarını üstlenmeleri belki de tahmin edilebilir. Şaşırtıcı olmayan bir şekilde,

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

entelektüel katkılarının gerçekte olduğundan daha büyük olduğuna ve gerçekte olduğundan daha fazla şey anladıklarına inanmaya başladılar. Hastalığın nedenselliği veya doğal tarihi hakkında derin bir anlayış gerektirmeden hastalığın tedavisinde olağanüstü atılımlar yapılmasını mümkün kılan teknolojik ve ilaç inovasyonunun ezici derecede deneysel doğasını kabul etmekte başarısız oldular." ***Dışbükey Ticaret:*** Ridley (2010) Fenikeliler hakkında yorumlarda bulunmuştur;

Aubet (2001).

İlaç sektörünün içeriden biri: Matina (2009).

Çarpımsal yan etkiler: Tatonetti'deki etkileşimlerin hafife alınması ve diğerleri (2012): Basitçe, insanların birlikte ortak ilaçlar almalarının yan etkilerini ortaya çıkardılar ve bu da yan etkileri etkili bir şekilde şişiriyor (etkinin 4 ile çarpılması kadar büyük bir şey gösteriyorlar). ***Stratejik planlama:*** Starbuck ve diğerleri (1992, 2008), Abrahamson ve Freedman (2007). İkincisi düzensizliğe ve "karmaşaya" güzel bir övgüdür.

Girişimcilik: Elkington ve Hartigan (2008).

Harvard Business School profesörlerinin patolojik yanlış anlamaları küçük olasılıklar: Bu deneysel bir ifade değil, sadece eğlenmek için: Bir aptalın kaçırdığı bir aptalın açıklayıcı bir örneği için ω_B Ve ω_C, her zaman Harvard'da aramaya başlayın. Froot (2001), Pisano (2006a, 2006b). Froot: "Sigorta şirketlerinin yöneticileri reasüransları adil fiyatın çok üzerinde satın aldıklarından, risk yönetiminin önemli bir değer kattığına inanıyor olmalılar." O, O Adil fiyatı bilir.

Le Goff: Le Goff (1985): *"L'un est un professeur, saisi dans son enseignement, entouré d'élèves, assiégé par les bans, où se l'auditoire. Bu, özgürce düşünülebilen bir ortamda, sakin bir dolapta, bilgili bir yalnızlıktır. Ici c'est le tumulte des écoles, la poussière des salles, l'indifférence au cor du labeur colletif, "Là tout n'est qu'ordre et beauté / Luxe, sakin, et volupté."*

Martignon: *Geschlechtsspezifische Unterschiede im Gehirn und Auswirkungen auf den Mathematikungen.* Wissenschaftliche Hausarbeit zur Ersten Staatsprüfung für das Lehramt an Realschulen nach der RPO I v. 16.12.1999. Vorgelegt von: Ulmer, Birgit. Erste Staatsprüfung im Anschluss ve das

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Kış Dönemi 2004/05, Pädagogische Hochschule Ludwigsburg. Çalışma alanı: Matematik. Düzinelerce: Prof. Dr. Laura Martignon, Prof. Dr. Otto Ungerer.

Renan: *İbn Rüşd ve İbn Rüşdçülük,* s. 323 (1852).

Sokrates: Mark Vernon (Vernon, 2009) ile söyleşi, Sokrates'in daha çok Şişko Tony'ye benzediğine inanır. Wakefield (2009) harika bir bağlam. Calder ve diğerleri (2002) portreleri az çok hagiografik olarak sunar.

Sokrates Yanılgısı: Geach (1966).

Bilgi-Teknoloji: Afrodisiaslı İskender, *Aristoteles'in Metafizik, Aristoteles'in Önceki Analitiği Üzerine* 1.1–7, *Aristoteles'in Konuları Üzerine* 1, *Sorular* 2.16–3.15.

Açık-Zımni Bilgi: Colins (2010), Polanyi (1958), Mitchell (2006).

Tıklamak Burada Bu tablonun daha büyük bir görüntüsü için.

TABLE 13 • KNOW HOW VS KNOW WHAT AND THEIR SIBLINGS

TYPE 1	*TYPE 2*
Know *what*	Know *how*
Explicit	Implicit, Tacit
Demonstrative knowledge	Nondemonstrative knowledge
Episteme	Techne
Epistemic base	Experiential knowledge
Propositional knowledge	**Heuristic**
Literal	Figurative
Targeted activity	Bricolage
Rationalism	**Empiricism**
Scholarship	Practice

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Mathematics	Engineering
Inductive knowledge, using Aristotle's teleological principles	Epilogism (Menodotus of Nicomedia and the school of empirical medicine)
Causative historiography	*Historia a sensate cognitio*
Diagnostic	*Autopsia*
Letter of the law	Spirit of the law
Ideas	Customs
Ludic probability, statistics textbooks	Ecological uncertainty, not tractable in textbook
Logos	Mythos
Kerygma (the explainable and teachable part of religion)	Dogma (in the religious sense, the unexplainable)
Exoteric theology (Averroes and Spinoza)	Esoteric theology (Averroes and Spinoza)

Soldaki tüm terimler birbirine bağlı gibi görünüyor. Bunu nasıl kolayca açıklayabiliriz*rasyonalizm, açık,*Ve*tam anlamıyla*birbirine uyuyor. Ancak sağdaki terimler mantıksal olarak bağlantılı görünmüyor. Ne bağlıyor *gelenekler, brikolaj, mitler, bilgi birikimi,* Ve*mecazi*? Dini dogma ile kurcalama arasındaki bağlantı nedir? *bir şey,*ama bunu sıkıştırılmış bir biçimde anlatamam ama Wittgenstein ailesi benzerliği var.

Levi-Strauss:Lévi-Strauss (1962) farklı zeka biçimleri üzerine.

Ancak, Charbonnier'de (2010), 1980'lerde yapılan röportajlarda, gelecekte bir gün bilimin, "şeylerin teorisini elde ettiğimizde" çok yakında kabul edilebilir bir kesinlikle tahmin etmemize izin vereceğine inanıyor gibi görünüyor. Biyoloji için Wilken (2010). Ayrıca bir sosyologdan görülen benzer bir sorun için Bourdieu'ya (1972) bakın.

Evrimsel buluşlar:Bu merkezi ama ben onu burada saklıyorum.

görüşü özetlemek gerekirse; literatürde yer alan görüş ile bu kitaptaki fikirlerin birleşmesi: belirli bir aktivitede evrimsel bir buluşsal yöntem

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Aşağıdaki nitelikler: (a) kullandığınızı bilmiyorsunuz, (b) nesiller boyu uygulayıcılar tarafından uzun süredir aynı veya daha doğrusu benzer bir ortamda yapılıyor ve bir tür evrimsel kolektif bilgeliği yansıtıyor, (c) etkenlik sorunundan uzak ve kullananlar hayatta kalmış (bu, hastanın hayatta kalmamış olabileceği için doktorlar tarafından kullanılan tıbbi buluşsal yöntemleri hariç tutuyor ve toplum tarafından kullanılan kolektif buluşsal yöntemlerin lehine), (d) matematiksel çözüm gerektiren karmaşık problemlerin yerini alıyor, (e) bunu yalnızca uygulayarak ve başkalarını izleyerek öğrenebilirsiniz, (f) bir bilgisayarda her zaman "daha iyisini" yapabilirsiniz, çünkü bunlar gerçek hayatta olduğundan bilgisayarda daha iyi sonuç verir. Bilinmeyen bir nedenden dolayı, ikinci en iyi olan bu buluşsal yöntemler en iyi gibi görünenlerden daha iyi sonuç verir, (g) geliştirildiği alan, hata yapanların cezalandırılması ve çok uzun süre etrafta kalmaması anlamında hızlı geri bildirime izin verir. Son olarak, psikologlar Kahneman ve Tversky'nin de gösterdiği gibi, bunlar oluştukları alanların dışında korkunç şekilde ters gidebilir.

Tartışma ve yeşil kereste problemi: Mercier'de ve Sperber (2011). Post-Sokratesçi akıl yürütmenin gerçeği arama aracı olduğu fikri yakın zamanda daha da değersizleştirildi - ancak Sokratesçi tartışma yönteminin yararlı olabileceği, ancak yalnızca diyalog biçiminde olduğu anlaşılıyor. Mercier ve Sperber, gerçeği aramak için akıl yürütmeyi kullandığımız fikrini çürüttüler. Dikkat çekici bir çalışmada, argümanların amacının karar vermek değil, başkalarını ikna etmek olduğunu gösterdiler - çünkü akıl yürüterek vardığımız kararlar büyük çarpıtmalarla doludur. Bunu deneysel olarak gösterdiler ve bireylerin sosyal bir ortamda (ikna edilecek başkaları olduğunda) yalnız oldukları zamandan daha iyi argümanlar oluşturduklarına dair kanıtlar ürettiler.

Aydınlanma Karşıtı: Bir inceleme için, Sternhell (2010), McMahon (2001), Delon (1997). Horkheimer ve Adorno, modernite fikirlerindeki kozmetikçilik ve aptal tuzaklarına dair güçlü bir eleştiri sunar. Ve tabii ki John Gray'in, özellikle Gray'in (1998) ve *Saman Köpekler,* Gri (2002). ***Wittgenstein ve örtük bilgi:*** Armutlar (2006). ***Joseph de Maistre hakkında:*** Yoldaş (2005).

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Ekolojik, futbol annesi olmayan ekonomi: Smith (2008), aynı zamanda Nobel Kahneman'ın yanında verilen ders. Gigerenzer daha aşağıda. ***Çağların bilgeliği:*** Oakeshott (1962, 1975, 1991). Şunu unutmayın ki Oakeshott muhafazakarlığı, belirli bir değişim oranının zorunluluğunu kabul etmek anlamına gelir. Bana öyle geliyor ki istediği şey organikti, rasyonalist bir değişim değildi.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Translated from English to Turkish - www.onlinedoctranslator.com

KİTAP V: Doğrusal Olmayan ve Doğrusal Olmayan

Daha resmi olarak, grafiksel anlatımı tamamlamak için Taleb'ten ve Douady (2012),**yerel kırılganlık**rastgele bir değişkenin$X$$\lambda$ parametreye bağlı olarakλ, stres seviyesinde$K$ve yarı sapma seviyesi $S_-(\lambda)$ pdf ile$F_\lambda$onun**K-sol kuyruklu yarı-vega duyarlılığı**("vega" (bazı oynaklık ölçülerine karşı duyarlılık olması)$V(X,f,K,S_-)$ ileS_-, Ω'nun altındaki ortalama mutlak yarı sapma, burada

$$s^-(\lambda) = \int_{-\infty}^{\Omega} (\Omega - x) f_\lambda(x) dx$$

,

$$\xi(K, s^-) = \int_{-\infty}^{K} (\Omega - x) f_{\lambda(s^-)}(x) dx \text{ , } V(X, f_\lambda, K, s^-) = \frac{\partial \xi}{\partial s^-}(K, s^-)$$

.

The**miras alınan kırılganlık**ile ilgili$Evet$göre$X$stres seviyesinde$L=\varphi(K)$ ve sol yarı sapma seviyesi$S_-(\lambda)$ ile ilgili$X$kısmi türevdir

$$V_x(Y, g_\lambda, L, s^-(\lambda)) = \frac{\partial \zeta}{\partial s}(L, u^-(\lambda))$$

Stres seviyesinin ve pdf'ler değişken için tanımlanmıştır$Evet,$ancak türevleme için kullanılan parametre sol yarı mutlak sapmasıdırX. Kırılganlık karşıtı için, aynı stres seviyesinin altındaki sağlamlığa ek olarak Ω'nin üzerindeki çevirme$K$.**transfer teoremleri**kırılganlığını ilişkilendirmek$Evet$ ikinci türev$\varphi(K)$ ve kuyruklar üzerindeki dışbükey (içbükey veya karışık doğrusal olmayan) dönüşümlerin etkisini şu şekilde gösterin:

transfer fonksiyonuH_KKırılgan olmayanlar için kullanınS_+, yukarıdaki integral K.

Kırılganlık psikolojik değildir:Kırılganlığın tanımından başlıyoruz kuyruk vega duyarlılığı olarak ve kalıtsal vakada bu kırılganlığın kaynağının gerekli bir niteliği olarak doğrusal olmayanlıkla sonuçlanır - hastalığın kendisinden ziyade hastalığın nedeni. Ancak, ekonomistler ve karar bilimcileri tarafından riski psikolojik tercihlere yerleştiren uzun bir literatür vardır - tarihsel olarak, risk, riskten kaçınmanın bir sonucu olarak tanımlanmıştır.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

belirsizlik altındaki seçimler, ödemenin "faydası" kavramının bulanık bir içbükeyliği ile; Pratt (1964), Arrow (1965), Rothschild ve Stiglitz (1970, 1971)'e bakın. Ancak bu "fayda" işi, Machina ve Rothschild (2008) tarafından ifade edilen dairesellik dışında hiçbir yere varmadı, "risk, riskten kaçınanların nefret ettiği şeydir." Gerçekten de riski, seçimlerin içbükeyliğinden kaçınma ile sınırlamak oldukça mutsuz bir sonuçtur.

Porselen fincan ve çukurluğu: Açıkça, bir kahve fincanı, bir ev veya bir köprünün psikolojik tercihleri, öznel faydası vb. yoktur. Yine de her biri zarara tepkisinde içbükeydir: basitçe, *z* stres seviyesi ve Π(olarak *z*) zarar fonksiyonu, şunu görmek yeterlidir ki, *N*>1, Π(*Yeni Zelanda*) <*N*Π(*z*) tüm 0 için< *n z*<*Z**, Neresi *Z** öğenin kırıldığı seviyedir (mutlaka belirtilmemiştir). Bu tür eşitsizlik Π('ye yol açar *z*) başlangıç değerinde negatif ikinci türevi olan *z* Yani bir kahve fincanı daha az zarar görürse *N* yoğunluk stresi zamanları *Z* bir kereden fazla stres faktörü *n Z,* o zaman zararın (olumsuz bir fonksiyon olarak) stresörlere karşı kırılma noktasına kadar içbükey olması gerekir; böyle bir kısıtlama hayatta kalma olasılıklarının yapısı ve zararlı olayların dağılımı tarafından dayatılır, öznel fayda veya başka uydurmalarla hiçbir ilgisi yoktur.

Olumlu yönde ölçeklenme, şehirlerin dışbükeyliği: Bettencourt ve Batı (2010, 2011), West (2011). Şehirler hayvanlar gibi 3 boyutlu öğelerdir ve bu yararlı doğrusal olmayanlıklar verimliliklere karşılık gelir. Ancak trafiği düşünün!

"Daha Fazlası Farklıdır": Anderson (1972). ***Hayvanların karşılaştırmalı kırılganlığı:*** Elmas (1988).

Flyvbjerg ve meslektaşlarının gecikmelerle ilgili görüşleri: Flyvbjerg (2009), Flyvbjerg ve Buzier (2011).

Küçük Güzeldir, romantik görüşler: Dahl ve Tufte (1973), Schumacher (1973) ses kaydı için. Kohr (1957) yönetim biriminin büyüklüğüne karşı ilk manifesto için.

Hükümetin büyüklüğü: İnsanların dışbükeylik açısından düşündüğünü göremiyorum etkileri, liberteryenler bile değil—Kahn'ı (2011) ele alalım.

Küçük devletler daha iyi durumda: Şehir yönetimi konusunda uzun bir araştırma geleneği devletler. Siyasi sistemler olarak yorumladığımız şeyin boyuttan kaynaklanabileceği anlaşılıyor. Easterly ve Kraay'daki (2000) kanıtlar.

Artan kırılganlık çağı: Zajdenwebber, tartışmayı görün *Kara Kuğu*. Son zamanlarda yeniden yapılan sayılar *Ekonomist,*

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

"Felaketlerin Maliyetini Hesaplamak", 14 Ocak 2012.

Ortalama üzerinde dışbükeylik etkisi: Jensen (1906), Van Zwet (1966). Sırasında Jensen monoton fonksiyonlarla ilgilenir, Van Zwet içbükey-dışbükey ve diğer karışımlarla ilgilenir—ancak bunlar basit doğrusal olmayanlıklar olarak kalır. Taleb ve Douady (2012) bunu tüm yerel doğrusal olmayanlık biçimlerine uygular.

Daha büyük deneysel kayıt: Birleşmeler ve kibir hipotezi: Roll'da (1986); o zamandan beri Cartwright ve Schoenberg (2006).

Antik tarihte borç: Babil jübileleri, Hudson ve diğerleri (2002). Athens, Harrison (1998), Finley (1953). Borcun tarihi, Barty-King (1997), Muldrew (1993), Glaeser (2001). İkincisinin anarşist bir görüşü var. Aslında borcun takas değişiminden önce geldiğine inanıyor.

Gıda ağları: Dunne ve diğerleri (2002), Perchey ve Dunne (2012), Valdovinos ve Ramos-Jiliberto (2010). Kırılganlık ve kaynaklar, Nasr (2008, 2009).

Fannie Mae: Anlamlı tüm değişkenlerde içbükeydi.

Obama'nın krizin nedenini araştıran komisyonunda olasılık ve doğrusal olmayanlık konusunda şüpheleri olan bir adam, benim sadece Fannie Mae'nin faiz oranı riskini tespit ettiğime dair söylentiyi yaydı: doğru değil.

Uygulama maliyetleri: "Fiyat etkisi, yani uygulama maliyetleri artar boyutla; karekökü takip etme eğilimindedirler - yani toplam fiyat dışbükeydir ve 3/2 üssünde büyür (yani maliyetler içbükeydir). Ancak sorun, Société Générale vakası gibi büyük sapmalar için çok daha kötü olmasıdır; işlem maliyetleri giderek daha az kesin bir şekilde hızlanır - yeni araştırma geleneğinin fiyat etkisine dair tüm bu makaleler ihtiyaç duyduğunuzda anlamsızdır. Dikkat çekici bir şekilde, Bent Flyvbjerg, orantılı maliyetlerin %10 Log[oranında arttığı köprüler ve tüneller için benzer bir etki, ancak toplamda biraz daha az içbükey buldu*X*] büyüklüğünde.

Küçük Güzeldir, teknik bir yaklaşım: Şehir devletlerinin nasıl kurulduğunu açıklamak için, küçük firmalar vb. zararlı olaylara karşı daha dayanıklıdır,*X,* "beklenmeyen maruziyet" için rastgele bir değişken, belirsizliğin kaynağı (Soc Gen için görmediği pozisyon, bir şirket için acil bir envanter ihtiyacı olabilir, vb.). Bu beklenmeyen zararın boyutunun, daha küçük varlıklar daha büyük olanlardan daha küçük işlemlere girdiği için birimin boyutuyla orantılı olduğunu varsayın. Olasılık dağılımı için tüm beklenmeyen değişkeni kullanırız

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

maruz kalmalar ∑X_{Ben}NeresiX_{Ben}bağımsız rastgele değişkenlerdir, basitçe şu şekilde ölçeklendirilirler:$X_{Ben} = X/N$. İle$k$kuyruk genliği veαkuyruk üssü, $\pi(k,\alpha,X) = \alpha k^{\alpha} X^{-1-\alpha}.N$-beklenmeyen toplam pozisyon için karmaşık Pareto dağılımı$N\sum X_{Ben}$: $\pi(k/N,\alpha,X)^N$Neresi$N$odur dağılım için kıvrım sayısı. Dağılımın ortalaması, 'e göre değişmez$N$, dır$\alpha k/(\alpha-1)$.

Sıkışma ve aşırı yüklenmelerden kaynaklanan kayıplar:kayıp fonksiyonu için şunu alın:$C[X]=-b\,X^{\beta}$, zararın maliyetinin içbükey bir fonksiyon olduğuXKüçük sapmalar için mikro yapı ve uygulama literatüründe β = 3/2 olduğuna dikkat edin.

Zararın ortaya çıkan olasılık dağılımı:İlgi duyduğumuz gibi dağıtımı$sen,$stokastik değişkenin dönüşümünü yapıyoruz. Zarar$y=C[X]$ dağıtım için: $\pi[C^{-1}[X]]/C'[C^{-1}[X]]$. Kuyruk genliği olan bir Pareto dağılımını izlediğini düşününk^{β} ve kuyruk üssüα/β, $L_1(Y) = \frac{\alpha}{\beta} K^{\alpha} Y^{-1-\alpha/\beta}$ anlamı olan $\frac{k^{\beta}\alpha}{\alpha-\beta}$Şimdi toplam: karmaşık toplam için$N$varlıklar, asimptotik dağılım şu hale gelir: $L_N(Y) = N\frac{\alpha}{\beta}\left(\frac{K}{N}\right)^{\alpha} Y^{-1-\alpha/\beta}$ (eklenebilirliğe bağlı olarak) değişkenlerin bir fonksiyonu olarak ortalama ile katmak$N$: $M(\alpha,\beta,k,N) = \frac{N\left(\frac{k}{N}\right)^{\beta}\alpha}{\alpha-\beta}$ Eğer oranını kontrol edersek kuyruklarda beklenen kayıplar$N$=1 ila$N$=10 β oranının farklı değerlerindeα, 1 birim için beklentinin 10 birim üzerindeki oranı $\frac{M(\alpha=3,\beta/\alpha,k,N=1)}{M(\alpha=3,\beta/\alpha,k,N=10)}$ "Küçük güzeldir" etkisini ortaya çıkarır farklı içbükeylik seviyeleri boyunca.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

VI. KİTAP: Via Negativa

Çıkarmalı Bilgi

Haritalar: Bir okuyucum, haritacı Jean-Louis, bana şöyle yazdı: "Bir haritacı, uzun zaman önce iyi haritacılığın anahtarının tam olarak dışarıda bırakmayı seçtiğiniz bilgi olduğunu öğrendim. Çok sayıda müşterimin, bir haritanın çok gerçekçi ve kesin olması durumunda insanların kafasının karıştığını fark etmesini sağladım."

İmam Ali: Nehc-ül-Belağa, Mektup. 31.

Mozaik tanrısı anti-kırılgan değildir: Tanrı için—İbrahim-Musa Tanrı (Yahudiler, Hıristiyanlar ve Müslümanlar için)—toplam sağlamlığın ve yanılmazlığın temsilidir. İlk izlenimlerin aksine, mükemmelliğin özünün sağlamlık olduğunu, kırılganlık karşıtı olmadığını unutmayın. (Levanten) Tanrı'nın kırılganlık karşıtı kategorisine konulması gerektiğini öneren birçok mesaj aldım. Doğu Akdeniz dinlerine göre bu ciddi bir hata olurdu. Bir tanrı için kırılganlık karşıtı Babil, Yunan, Suriye ve Mısır mitolojileri için geçerli olabilir. Ancak, antik Sami El'den (veya Al) modern Allah'a veya daha az ölçüde, İncil Kuşağı'nda insanların "Rab" dediği şeye, Yaratılış'tan Kuran'a kadar Levanten tek tanrılı teolojisi, giderek daha soyut bir Tanrı tanımına doğru ilerledi—bu nedenle saf sağlamlık tanımına en yakın olanı. Tek tanrılı Tanrı kesinlikle kırılgan değildir; ancak kırılganlık karşıtı da değildir. Tanımı gereği, azami soyut niteliği sayesinde, o, mükemmelliğin tam özelliği olan, geliştirilemeyen şeydir; yalnızca kusurlu ölümlüler gelişebilir, bu nedenle gelişmeye çalışmak için anti-kırılganlığa ihtiyaç duyarlar. Kuran'da, Tanrı'nın özelliklerinden biri *Sağ ol,* Arapçada bile eş anlamlısı bulunmayan, dolayısıyla tercümesi de mümkün olmayan; anlamı ancak kısmi betimlemelerle aktarılabilen kelime. *Smd*o kadar tamamlanmışlık derecesine ulaşmış olandır ki, dış koşullara, hiçbir şeye veya kimseye bağlı değildir; her türlü saldırıya karşı bir siperdir; zaman kavramını aşar. Bu fikir diğer Levant sistemlerinde de mevcuttur. Ortodoks

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

teoloji, aracılığıyla *teozis,* Tanrı ile birleşmeyi, bütünlüğe ulaşmayı, dolayısıyla her şeyden bağımsızlaşmayı amaçlar.

Dinde yasaklar: Fourest ve Venner (2010) bir liste sunar bütün iknalar.

Steve Jobs: Beahm (2011).

Gladwell: "Eğer on yıl boyunca hastane faturalarının hepsini toplasaydınız sokaklarda kalmıştı—madde bağımlılığı tedavi masrafları, doktor ücretleri ve diğer masrafların yanı sıra—Murray Barr muhtemelen Nevada eyaletindeki herhangi birininki kadar büyük bir tıbbi fatura çıkardı. 'Murray hakkında bir şey yapmamak bize bir milyon dolara mal oldu,' dedi O'Bryan." Gladwell (2009).

Yanlışlama ve tümevarım sorunları: Referanslara bakın *Siyah Kuğu*.

Sigara ve genel tıbbi etkisi: Burch (2009).

Fraktallık: Mandelbrot (1983). ***Edgerton'un eskiye olan şoku:*** Edgerton (2007).

Karar Teorisinde Az, Çoktur

Basitlik ve Steve Jobs: "Bu benim mantralarımdan biri oldu: Odaklanmak ve basitlik. Basit, karmaşıktan daha zor olabilir: Düşüncenizi basitleştirmek için çok çalışmanız gerekir. Ama sonunda buna değer çünkü oraya vardığınızda dağları yerinden oynatabilirsiniz." *İş Haftası,* 25 Mayıs 1998.

Güçlü ve gerekli kısayollar olarak sezgisel yöntemler: Gigerenzer ve Brighton (2009) aşağıdaki efsaneyi çürütüyor: *Bencil Gen* Richard Dawkins'in, bir beyzbol dış saha oyuncusunun topu nasıl yakaladığına dair şu ifadeleri bulduğumuz kitabında: "[O], topun yörüngesini tahmin ederken sanki bir dizi diferansiyel denklemi çözmüş gibi davranıyor... Bilinçaltı bir düzeyde, matematiksel hesaplamalara işlevsel olarak eşdeğer bir şey gerçekleşiyor."

Tam olarak değil, Profesör Dawkins. Gerd Gigerenzer ve diğerleri, bunların hiçbirinin yapılmadığını söyleyerek karşı çıkıyorlar. Aşağıdakileri yazıyorlar:

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Bunun yerine, deneyler oyuncuların çeşitli sezgilere güvendiğini göstermiştir. Bakış sezgisi en basit olanıdır ve top zaten havada yüksekteyse işe yarar: Bakışınızı topa sabitleyin, koşmaya başlayın ve bakış açısı sabit kalacak şekilde koşma hızınızı ayarlayın. Bakış sezgisine güvenen bir oyuncu, topun yörüngesini hesaplamak için gerekli olan tüm nedensel değişkenleri göz ardı edebilir: başlangıç mesafesi, hız, açı, hava direnci, rüzgarın hızı ve yönü ve dönüş, diğerleri arasında. Sadece bir değişkene dikkat ederek, oyuncu tam olarak hangi noktayı hesaplamadan topun indiği yerde son bulur.

Aynı buluşsal yöntem hayvan türleri tarafından av yakalamak ve olası eşleri yakalamak için de kullanılır. Takip ve avlanma sırasında yarasalar, kuşlar ve yusufçuklar, köpeklerin Frizbi yakalarken yaptığı gibi, kendileri ve avları arasında sabit bir optik açı korurlar.

Ek örnekler:

Bir dişi tavus kuşu eş seçmek için bir yöntem kullanır: Dikkatini çekmek için bir lek içinde poz veren ve gösteri yapan tüm tavus kuşlarını incelemek veya en yüksek beklenen faydayı sağlayacak olanı hesaplamak için tüm erkek özelliklerini tartıp eklemek yerine, yalnızca üç veya dördünü inceler ve en fazla göz lekesi olanı seçer.

Tıpkı insanlar gibi. Başka bir örnek:

Bir yuva boşluğunun alanını ölçmek için, bir kayadaki dar bir çatlak, bir karıncanın bir ölçütü yoktur, sadece bir kuralı vardır: Feromon izi bırakırken düzensiz bir yolda belirli bir süre koşun ve sonra ayrılın. Geri dönün, farklı bir düzensiz yolda hareket edin ve eski ize rastlama sıklığına göre boşluğun boyutunu tahmin edin. Bu sezgisel yöntem oldukça kesindir.

Diğer: Czerlinski ve Gigerenzer ve diğerleri (1999), Goldstein ve Gigerenzer (1999), Gigerenzer (2008).

Makridakis, öngörü ve az çoktur: Makridakis ve diğerleri (1982, 1993), Makridakis ve Hibon (2000), Makridakis ve Taleb (2009). ***Riskleri ölçmek için sezgisel yöntem:*** Taleb, Canetti ve diğerleri (2012)—IMF ile birlikte kadro.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Lindy Etkileri ve İlgili Konular

Lindy etkisi Mandelbrot (1997) tarafından gösterilmiştir. Başlangıçta o Bunu, yapımcının yaşamıyla sınırlanan sanatsal üretim için kullandı. Yaşamının sonuna doğru yaptığımız konuşmalarda, bozulabilir/bozulmaz sınırını önerdim ve bozulmazın kuvvet yasasına göre dağıtılmış olacağını, bozulabilirin (başlangıçtaki Lindy hikayesi) ise yalnızca bir metafor olarak işleyeceğini kabul etti. Başlangıç zamanının bilgisini şart koşup koşmadığımıza bağlı olarak, üstel için kalan yaşam süresi, gelecekteki koşuldan bağımsız olarak sabit kalır, çünkü kuvvet yasası başlangıçtan bu yana zamanla, (faktörüyle artar $\alpha/1-\alpha$), Neresi α kuyruk üssüdür; Gauss veya yarı-Gauss için azalır.

Gott: Gott (1993, 1994) Kopernik fikrini ortaya attı ancak olasılığı uygun şekilde koşullandırın; Caves (2000) tarafından düzeltilmiştir. Bostrom (2002)'daki paradoksun bir incelemesi olan Rees (2003)'teki tartışmaya bakın.

Hayatta kalma belgeleri ve dağıtım özellikleri: Genellikle güç yasaları kuyruklardaki veri eksikliğinden dolayı üstel dağılımlarla karıştırıldı. Bu yüzden a priori olarak bir üstelin kuvvet yasası olma olasılığının yüksek olduğunu varsayıyorum, ancak tersi değil, çünkü ters yöndeki hata çok daha az olasıdır. Pigolotti ve diğerleri (2005). İmparatorluklar için, Arbesman (2011), Khmaladze ve diğerleri (2007, 2010), Taagepera (1978, 1979). Firmalar için: Fujiwara. Ayrıca Turchin (2003, 2009).

Dağıtımlar arasında koşullu beklenen hayatta kalma süresi: Şerbet ve Knopoff (1997). Paradoksal olarak, bir deprem için ne kadar uzun süre beklenirse, o kadar uzun süre beklenmesinin bekleneceğini gösterirler.

Diğer Neomania

Le Corbusier: Christopher Caldwell, "İğrenç Yüksek Binalar" *Yeni York Times,* 27 Kasım 2005.

Yığınlar ve antik ölçüler: Cairns (2007). Çalışması Dikkatimi çeken Yoav Brand'ın bana kitabını nezaketle sunmasıydı

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Bir dersten sonra.

Teleolojik olmayan tasarım: Binalar nasıl mutasyona uğrar ve değişir, Marka (1995).

Köpek: *Ahlaki,* ii. 11; 1208 b 11. "Ve bir köpek olduğunda diyor ki Her zaman aynı kiremitin üzerinde uyumaya alışkın olan Empedokles'e, köpeğin neden her zaman aynı kiremitin üzerinde uyuduğu sorulduğunda, köpeğin kiremite benzediğini ve bu benzerliğin onun oraya sık sık gelmesinin nedeni olduğunu söylemiştir."

Tıpta Genel ve Felsefi Tartışmalar

Felsefe öğrencileri için ilaçlar: Tıbbın yansıtıcı tarihleri için, Mudry (2006), Pigeaud (2006); Camguillem (1995) iatrojeniklerin tartışılması. Ruh için, Pager (1996), Bates (1995).

İslami tıp: Porman ve Savage-Smith (2007), Djebbar (2001). **Hayvan motifleri** ***ve tıbbı matematikselleştirmeye çalışır:*** Giyimde (1995). Tekrar edeyim: Matematik iyidir, yanlış matematik iyi değildir. ***Antik tıp:*** Edelstein (1987), Lonrig (1998). Vivian Nutton'ın *Antik Tıp* (Nutton [2004]) bilgilendiricidir, ancak ampiristler hakkında neredeyse sessizdir ve birkaç standart incelemenin dışında antik uygulamalar hakkında çok ayrıntılı değildir. Anıtsal Zeller'de (1905) tıp (şüpheciler ve metodistler) hakkında daha fazla bilgi veya daha da iyisi, mükemmel *Şüpheci Yunanlılar* Brochard tarafından.

Portakallar: Modern Yunancada adlandırıldıkları gibi, *Portokali,* bir yolsuzluk "Portekizce"nin - Levant Arapçasında daha da bozulmuş hali *burdukan,* ve Sicilya lehçesinde bu ad altında mevcuttur. ***Tıbbi buluşlar:*** Palmiyeler (2003). ***Ortaçağ ve Rönesans:*** Fransızca (2003).

Genel tarihçe: Conrad ve diğerleri. (1995), Porter (2002, 2003), Meslin ve ve diğerleri (2006), Kennedy (2004).

İatrojenikler: Sharpe ve Faden (1998), en eksiksiz olanı; İlih (1995) İlk hareket; Hadler (2009) sırt için, Duffin (1999), Welsh ve diğerleri (2011) aşırı tanı konusunda (gürültü/sinyal ve filtreleme hakkında bir tartışma olmasa da), Lebrun (1995).

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Acentelik ve iatrojenikler: Sadece rastgele bir örnek: "Cerrahlar daha fazlasını yapar "Ameliyat merkezlerinin yönetim kurullarında yer alıyorlarsa operasyonlar", 22 Haziran 2012, "The Daily Stat," *Harvard İşletme İncelemesi*.

İatrojeniklerin daha eğlenceli bir tarihsel perspektifi: Gustav Jules A. Witkowski, 1889, *Le mal qu'on a dit des médecins.*

Rasyonalizm/Galenizm: Garicia-Ballester (1995).

Montaigne: *"Mais ils ont cet heur, selon Nicocles, que le soleil başarılı olmak ve başarılı olmak için önbellek; et, outre-cela, her türlü akşam hizmetinde avantajlı bir façon var, araba ce que la servet, ce que la doğa, veya quelque başka bir neden yabancılaşmaya (desquelles le nombre est infini) ürün en nous de bon ve selam, bu, kendisine atfedilen ilacın ayrıcalığıdır. Tüm bunlar, en iyi rejim sayesinde sabırlı bir şekilde ulaşmayı başarıyor. Çok sayıda, çok sayıda ve qui guerissent mille autres qui n'appellent leurs à leurs secours, leurs leurs en gasp edilen ilaçlarla ilgili; ve, mauvais kazalar ya da les desavouent tout à fait, la coulpe au sabırlı atfedilen sebepler si boşuna quils n'ont garde de başarısız olmak garde de not to us touver tout à fait.* ..." [Atıf sorununun tespitine dikkat edin.]

Uzun süreler boyunca yaşamaktan kaçınmak için bir Lacedemonien'den talep üzerine: Tıpta cehalet, yanıt verin.
Ve Adrian l'Empereur, ilaçlara basmaktan kaçınmak için durduğunda, ağlayarak ağladı.

Modern alternatif tıp: Singh ve Edzard (2008)—onlar oyunda onların da payı vardı, çünkü bu yüzden dava edilmişlerdi.

Homeopati ve deneysel kanıtlar: Goldacre (2007). Ayrıca bkz. çok okunabilir *Kötü Bilim,* Altıncı (2009).

Çağdaş kanıta dayalı tıp: Sacket ve diğerleri (1998) tarafından hazırlanan kılavuz. Rasyonalist yöntemlerin kusurları, Silverman (1999), Gauch (2009), Sestini ve Irving (2009).

Buzlanma: Collins (2008): "Bunu öne sürecek yeterli kanıt yok kriyoterapi yumuşak doku yaralanmalarının yönetiminde klinik sonuçları iyileştirir." Bunun tersini söyleyen makaleler bulamadım. Sunulan faydalar o kadar marjinal görünüyor ki komik bile değil. ***Kan basıncının konveksitesi:*** Welch ve ark.'nın (2011) rakamları.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Jensen eşitsizliği ve akciğer ventilatörleri: Brewster ve ark. (2005), Graham ve ark. (2005), Mutch ve ark. (2007).

Paracelsus: Bir isyancı olarak ilginç bir karakter; ne yazık ki, öyle görünüyor Coulter (2000) gibi homeopati savunucuları tarafından kaçırıldı. Ball (2006), Bechtel (1970), Alendy (1937)'deki biyografiler.

Ölümsüzleşme: Gri (2011).

Stendhal: *Le Rouge et le noir: "La besogne de cette journée sera uzun ve kaba, birinci sınıf bir gün için tahkimatlar; le ikinci viendra à dix heures kolye la grand'messe."* Bölüm XXVIII.

Belirli Tıbbi Konular

Bu yazarın kaygısının kanıt değil, yokluk olduğunu unutmayın bunun ve araştırmacıların böyle bir sorunu nasıl yönettiğinin. Odak noktası, kaçırılan dışbükeylikleri tespit etmektir.

Düşük kalorili tatlandırıcıların etkinliği: Bir insan bol miktarda alır çıkarları olan savunucuların çalışmalarına bakarak bilgi. De la Hunty ve diğerleri (2006), bir meta-analizle aspartamın "avantajlarını" gösteriyor, ancak genel kilo kazanımlarına değil, kalori alımı-kalori çıkışı yöntemine odaklanıyor. Ancak bunu yakından okuyunca, özün eksik olduğu ortaya çıkıyor: "İkame edilen enerji için bir miktar telafi meydana geliyor ancak bu, değiştirilen enerjinin yalnızca üçte biri kadardır ve *muhtemelen* [vurgu benim] aspartamla tatlandırılmış meşrubatlar kullanıldığında olduğundan daha az. Yine de bu telafi değerleri kısa vadeli çalışmalardan elde edilmiştir." Açıkça, makale bir aspartam üreticisi tarafından finanse edilmiştir. Çıkar çatışmasıyla gölgelenmiş olsa da (yazarların gıda şirketlerinden desteği) daha iyi bir çalışma olan Anderson vd. (2012) şu sonuca varmıştır: "LCS'nin (düşük kalorili tatlandırıcılar) yetişkinlerde daha yüksek vücut ağırlığının bir nedeni olduğu iddia edilebilecek bir kanıt yoktur. Benzer şekilde, kilo yönetiminde bir rolü olduğunu destekleyen kanıt da eksiktir." Son cümle, "çıkar karşıtı" kanıt olduğu için dikkatimi çeken tek cümledir. Faydaları olsaydı, bunları biliyor olurduk. Başka bir deyişle, 2012 itibarıyla işe yaradıklarına dair hiçbir kanıt olmaksızın bu kalorisiz tatlıların iatrojeniklerine maruz kalıyoruz!

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Mithridatizasyon ve hormesis: Plinius, Kaiser (2003), Rattan (2008)'da, Calabrese ve Baldwin (2002, 2003a, 2003b). Dışbükeylik argümanını veya normdan sapma hakkındaki içgörüyü kaçırdıklarını unutmayın; hormesis sadece normalliğin yeniden tesis edilmesi olabilir.

Oruç ve hormesis: Martin, Mattson ve diğerleri (2006). Kanser tedavisi ve oruç tutma, Longo ve ark. (2008), Safdie ve ark. (2009), Raffaghelo ve ark. (2010)); maya ve kısıtlama altında uzun ömür üzerine, Fabrizio ve ark. (2001); SIRT1, Longo ve ark. (2006), Michan ve ark. (2010); Blagosklonny ve ark. (2010) tarafından yapılan inceleme çalışması.

Hormesis tanımı: Mattson (2008) yerel tanım için, Danchin Daha karmaşık sistemler yaklaşımı için ve diğerleri (2011).

Yaşlanma, uzun ömür ve hormesis: Son derece zengin bir araştırma; Radak ve diğerleri ve diğerleri (2005), Rattan (2008), Cypster ve Johnson (2002) Celegans için; Gems ve Partridge (2008), Haylick (2001), Masoro (1998), Parsons (2000); iltihaplanma ve Alzheimer için, Finch ve diğerleri (2001).

Kemik yoğunluğu ve yükü: Kadınlar için Dook (1997), Andreoli ve ark. (2001) daha genel sporcular için; Scott, Khan ve diğerleri (2008) genel egzersiz için. Kadınlar için yaşlanma: Solomon (1997), Rautava ve diğerleri (2007); Conroy ve diğerleri (1993) genç kadınlar için.

Kemik yoğunluğu ve bisiklet sürmek: Nichols ve ark. (2003), Barry ve ark. (2008).

Kemik yoğunluğu ve olimpik halter: Biraz "ağırlık kaldırma" çalışmalar makinelerdeki direnç egzersizlerini iskelete stres uygulayan gerçek doğal halter egzersizleriyle karıştırmaktadır. Conroy ve diğerleri (1993) ağırlığa odaklandığı için ekolojik olarak daha sağlam bir çalışmadır.

Tiroid: Earle (1975).

Kolesterol: Saf olmayan bir bakış, Scanu ve Edelstein (2008). ***Lewontin ve yaşam beklentisi:*** Lewontin (1993). İçin bir fikrim var Lewontin tahmininin potansiyel olarak güvenilir olmadığı ve CDC verilerine yönlendirildiğimi hatırlayamadığım web'deki bir makaleden öğrendim. ***Açık hava, spor değil:*** Rose ve diğerleri (2008). Toplam zamanın daha yüksek seviyeleri Yakın çalışma, ebeveyn miyopisi ve etnik köken gibi faktörler göz önüne alındığında, spor yapmak yerine açık havada vakit geçirenlerin daha az miyop ve daha hipermetrop ortalama refraksiyona sahip olduğu görüldü.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

"Nörobabble", "beyin pornosu" çalışmaları: Weisberg (2008), McCabe (2008), ayrıca "sinirbilim ve hukuk", İngiltere Kraliyet Cemiyeti'nin raporu. Yazar Jonah Lehrer'in beyin pornosunu oldukça etkili bir şekilde kullandığını, gevşek bir beyin hikayesi kullanarak bir anlatı kurduğunu, anlatı yanılgısını sonuna kadar oynadığını unutmayın—ta ki hem anlatı hem de bunu destekleyecek veri yaratırken yakalanana kadar.

Diş hekimleri üzerindeki gelir yaratma baskısı: "Diş Hekimliği İstismarı Görüldü "Özel Sermaye Yatırımlarıyla Yönetiliyor", Sydney P. Freedberg, Bloomberg News, 17 Mayıs 2012.

Önemi: Basitçe, sosyal bilimlerdeki insanlar bunu kullanmamalı istatistikler, bir muhasebeciye cerrah bıçağı verilmemesi gerektiği gibi. Önemi yanlış anlama sorunu profesyonelleri etkiler. McCloskey ve Ziliak (1996), Ziliak ve McCloskey (2008), Soyer ve Hogarth (2011), Kahneman ve Tversky (1971), Taleb ve Goldstein (2012)'e bakın.

Matematiksel finans alanında uygulayıcılar ve teorisyenler başarısız oluyor Tüm abartılara rağmen istatistikteki temel bir kavramı anlamak: Taleb ve Goldstein'ın (2007) kanıtları.

Doz cevabının eksik doğrusal olmayanlıkları: Radyasyon vakası oldukça çarpıcı, Neumaier ve ark. (2012). "Şu anda kullanılan standart model doğrusal bir ölçek uygular ve kanser riskini yüksek dozlardan düşük dozlara iyonlaştırıcı radyasyona doğru ekstrapole eder. Ancak, bu kadar büyük mesafelerde DSB kümelenmesini keşfetmemiz, iyonlaştırıcı radyasyona yönelik riskin dozla orantılı olduğu genel varsayımı hakkında önemli şüpheler uyandırır ve bunun yerine iyonlaştırıcı radyasyonun risk dozuna bağımlılığını daha doğru bir şekilde ele alabilecek bir mekanizma sunar." Radyasyon hormesisi, düşük seviyeli radyasyonun koruyucu etkilere sahip hormetik aşırı reaksiyona neden olduğu fikridir. Ayrıca bkz. Aurengo (2005).

Statinler ve konvekslik: Örneğin, statin ilaçları rutin olarak kullanıldığında kan lipitlerini düşürmek için reçete edilir, sonuç belirli bir insan sınıfı için istatistiksel olarak anlamlı olsa da, etkisi küçüktür. "30-69 yaş aralığındaki yüksek riskli erkeklere, bir [kardiyovasküler] olayı önlemek için yaklaşık 50 hastanın 5 yıl boyunca tedavi edilmesi gerektiği söylenmelidir" (Abramson ve Wright, 2007).

Statinlerin yan etkileri ve (az çok) gizli riskleri: Yan etkiler kas-iskelet sistemi hasarı veya sadece ağrı, Kadınlar, Speed ve ark. (2012).

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Genel değerlendirme, Hilton-Jones (2009), Hu Chung ve ark. (2012). Roberts (2012), marjinal vakalarda faydaların ve dolayısıyla zararın dışbükeyliğinin başka bir yönünü göstermektedir. Fernandez ve ark. (2011), klinik denemelerin miyopati risklerini yansıtmadığı yerleri göstermektedir. Blaha ve ark. (2012), "sağlıklı hastalar için artan riskler" göstermektedir. Ayrıca, Reedberg ve Katz (2012); Hamazaki ve ark.: "Statinlerin her nedene bağlı ölüm oranı üzerindeki mutlak etkisi varsa bile oldukça küçüktür."

Harlan Krumholz, *Forbes,* 29 Nisan 2011:

Sorun şu ki, kan testi sonuçlarını iyileştiren ilaçlar riski düşürmeyebilir. Örneğin, LDL'yi azaltan veya HDL'yi yükselten veya kan şekerini veya kan basıncını düşüren birçok ilaç, tüm beklentilerin aksine, riski düşürmez ve bazı durumlarda riski artırır.

Bu, özellikle kalp krizi gibi gelecekteki bir olayı önlemek için tedavi seçenekleri düşünüldüğünde geçerlidir. Ne yazık ki, risk faktörlerini etkileyen birçok ilaç için, hastaların fayda görüp görmediğini araştıran çalışmalar ya yapılmamakta ya da ertelenmektedir. LDL'yi düşüren bir Merck ilacı olan ezetimibe için durum budur. Hasta sonuçları hakkında bilgi içerecek çalışma, ezetimibe patenti sona erdiğinde tamamlanacağı için, birkaç yıl daha riski nasıl etkilediğini bilemeyeceğiz. Bu milyar dolarlık ilacın onayı ve satışı yalnızca bir kan testindeki etkisine dayanıyordu.

Ancak fibratlar için daha şanslıyız. Hasta sonuçlarına ilişkin çalışmalar var ve Abbott ilacı olan fenofibrat, büyük çalışmalarda iki kez test edildi. Her ikisinde de, ilaç, trigliserit seviyelerini çok etkili bir şekilde düşürmesine rağmen, onu alan hastaların riskini azaltmada başarısız oldu. En son, Ulusal Sağlık Enstitüleri tarafından yapılan 300 milyon dolarlık bir denemede, Abbott ilacı bir statinle birleştirildiğinde hiçbir fayda göstermedi - kadınlara yönelik önerilen bir zararla birleşti. İlk endişe, FDA'yı bulguları incelemek üzere bir danışma komitesi toplamaya sevk edecek kadar yüksek.

Geri: McGill (2007); iatrojenik cerrahi veya epidural, Hadler (2009), Sayre (2010).

Doktor grevleri: Birkaç hastane grevi olayı yaşandı, elektif cerrahilerin iptaline yol açar ancak acil durumla ilgili hizmetleri iptal etmez. Veriler yeterli değildir, ancak bize içgörüler sağlayabilir

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

yorumlandı*olumsuzluk yoluyla*mod. Seçmeli cerrahinin etkisinin çıkarılması, Argeseanu ve ark. (2008).

Diyabet ve farmakolojik tedaviler (ACCORD çalışması): The ACCORD çalışması (Diyabette Kardiyovasküler Riski Kontrol Etme Eylemi) kan şekerini düşürmenin veya diğer ölçümlerin hiçbir kazanımı olmadığını buldu; bu, farmakolojik yollarla düzeltilen basit bir glikoz probleminden daha belirsiz olabilir. Sentez, Skyler ve diğerleri (2009), eski yöntemler, Westman ve Vernon (2008).

Diyabet ve diyet tartışmaları: Taylor (2008), Lim ve diğerleri tarafından tersine çevrildi. (2011), Boucher ve diğerleri (2004), Shimakuru ve diğerleri (2010); yalnızca diyetle diyabet yönetimi, Wilson ve diğerlerinin erken içgörüleri (1980). Couzin, "Diyabet Denemesindeki Ölümler Uzun Süredir Kabul Edilen Bir Teoriye Meydan Okuyor," *Bilim*15 (Şubat 2008): 884–885. Diyabetin tersine çevrilmesi ve bariatrik (veya diğer) cerrahi: Pories (1995), Guidone ve diğerleri (2006), Rubino ve diğerleri 2006.

Kanser için otofaji: Kondo ve diğerleri (2005).

Otofaji (genel): Danchin ve ark. (2011), Congcong ve ark. (2012).

Jensen'in tıp ve egzersiz alanındaki eşitsizliği: Schnohr gibi birçok kişi ve Marott (2011) aşırı hızlı koşmanın ve hiçbir şeyin (örneğin halterin) sabit egzersizden daha iyi performans gösterdiği gerçeğiyle başa çıkmaya yaklaştılar, ancak dışbükeylik eğilimi kısmını gözden kaçırdılar.

Art De Vany ve Jensen'in eşitsizliği: Sanat De Vany, özel yazışma: "Doku kazanımları besin alımıyla birlikte artıyor ancak dışbükey (eğri yükseliyor ancak azalan bir oranda). Başlangıç noktasının sabit durum çözümü olması için bunun böyle olması gerekir. Bu, yağ dahil kilo alımının aynı kalori ve besin maddelerinin değişken alımına göre ortalama alımda daha yüksek olduğu anlamına gelir. Kas ve yağ, substrat için rekabet eder, bu nedenle daha şişman bir kişi besin paylaşımını kaslara kaydırır çünkü vücut yağı kaslarda insülin direncine neden olur. İnsülin, atımlı bir salınımla çalışır ve bu desenle günde altı öğünün neden olduğu kronik yükselmeden çok daha etkilidir. Olumsuz tarafı, yağ ve kasın kaybedildiği yerde, eğri negatif eğimlidir ancak azalan bir oranda (içbükey) azalır. Bu, aralıklı beslenerek sürekli beslenmekten daha fazla yağ kaybettiğiniz anlamına gelir. Ortalama alımdaki kayıp (günde altı) ortalamanın varyasyonunu küçük tutar, aynı alımdaki kayıptan daha azdır ancak küçük bir

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

alımı ve büyük bir tane. Daha ince bir nokta: ortalama olarak yediğinizde aralıklı olarak yediğinizden daha fazla kilo kaybedersiniz, ancak bunun nedeni kronik yoksunlukta aralıklı yoksunluğa göre daha fazla kas kaybetmenizdir. Aralıklı yemek yeme üstün bir vücut kompozisyonu sağlar." ***Açlık, aralıklı oruç ve yaşlanma:*** Nöronal için direnç ve beyin yaşlanması, Anson, Guo, et al. (2003), Mattson ve ark. (2005), Martin, Mattson ve ark. (2006), Halagappa, Guo ve ark. (2007), Stranahan ve Mattson (2012).

Kalori kısıtlaması: Harrison (1984), Wiendruch (1996), Pischon (2008).

Yoğun egzersiz: Epizodik etki üzerine literatürün sentezi enerji dengesizliği, De Vany'de (2011) de, bir bonus olarak, güç yasası etkilerini inceler.

Hapların daha spekülatif olduğu noktasını kaçırıyoruz: Stip (2010) harcıyor zaman açık*pozitif yoluyla* Karmaşık ilaç hikayeleriyle yaşamı uzatma yöntemleri.

Glikoz ve irade: Glikozun insanları nasıl etkilediğine dikkat edin Baumeister'in deneylerinden elde edilen daha keskin ve yardımcı irade gücü, Kahneman'a (2011) bakın, yalnızca metabolik olarak uygun olmayan kişilere uygulanabilir. İstatistiksel araçlara bir bakış için Kurzban'a (2011) bakın.

Rastgeleliğin eksikliğinden kaynaklanan rahatsızlık kümesi, şu şekilde sunulmuştur:

önsöz: Yaffe ve Blackwell (2004), Razay ve Wilcock (1994); Alzheimer ve hiperinsülenemi, Luchsinger, Tang ve diğerleri (2004), Janson, Laedtke ve diğerleri (2004).

Açlık ve beyin: Stranahan ve Mattson (2012). Uzun süredir devam eden Beynin ketonlara değil glikoza ihtiyaç duyduğu ve beynin otofaji geçirmediği inancı giderek düzeltildi.

Ramazan ve orucun etkileri: Ramazan ilginç değil çünkü İnsanlar mevsime bağlı olarak sadece yaklaşık 12 saat oruç tutuyorlar (akşam yemeğinden öğle yemeğine kadar oruç tutan biri, bu yazarın uyguladığı gibi, 17 saat boyunca yemek yemeden durabilir). Dahası, şafak vakti kendilerini tıka basa doyuruyorlar ve deneyimime göre, Trablus'un (Lübnan) tatlılarıyla karbonhidrat yüklüyorlar. Yine de, bir miktar önem. Trabelsi ve diğerleri (2012), Akanji ve diğerleri (2012).

Stresin faydaları: İki türün farklı etkileri için stres faktörleri, kısa ve kronik, Dhabar (2009); stresin faydaları için

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Bağışıklık sistemini ve kanser direncini artırma konusunda Dhabhar ve ark. (2010), Dhabhar ve ark. (2012) tarafından yapılan çalışmalar.

Hijyen iatrojenikleri ve mikropların sistematik olarak yok edilmesi: Kale (2011), Garner ve diğerleri (2006), Mégraud ve Lamouliatte (1992) Helyobacter için.

Paleo topluluğu, De Vany, Gary Taubes ve arkadaşları: Taubes (2008, 2011), De Vany (2011); evrimsel antropoloji, Carrera-Bastos ve ark. (2011), Kaplan ve ark. (2000).

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

KİTAP VII: Kırılganlık ve Anti-Kırılganlığın Etiği

Kapitalizm üzerine modern felsefi tartışmalar: Böyle şeylere ilgi yok Cuillerai (2009) gibi içgörülü söylemlerde bile, oyunda bir deri gibi basit bir sezgisel yöntem.

Tarihte cesaret: Berns ve diğerleri (2010).

Gladyatörler: Veyne (1999).

Koşu bandı: Lucretius, *Hiçbir fayda sağlamayan bir şey yok / Finis, et omnino quoad crescat vera voluptas.*

Grup ve kolektif: Haidt (2012).

Adam Smith kapitalizm hakkında: "Hiç söylemediği bir söz: Simon Schama, özel iletişim.

Stiglitz ve ark.'nın tehlikeli raporu: Joseph E. Stiglitz ve Jonathan M. Orszag ve Peter R. Orszag, "Yeni Fannie Mae ve Freddie Mac Risk Tabanlı Sermaye Standardının Etkileri" *Fannie Mae Belgeleri,* Cilt I, Sayı 2, Mart 2002.

Meyer Lansky: Emekli NYPD mafyası Ralph Salerno'ya atfedildi araştırmacı, Ferrante (2011).

İlaç firmalarının hasta bulmak yerine hoş olmayan faaliyetlerde bulunması tedaviler: Doğrudan ve dolaylı yolsuzluk hikayeleri, özellikle psikiyatri alanında. Harvard Tıp Fakültesi'nde bir psikiyatri profesörü ilaç sektöründen 1,6 milyon dolar aldı. "Onun sayesinde, iki yaşında kadar küçük çocuklara bile bipolar bozukluk teşhisi konuyor..." Marcia Angell, *New York Kitap İncelemeleri*. Angell eskiden şu derginin editörüydü: *New England Tıp Dergisi* ve çok sayıda klinik çalışmaya güvenmiyor. Dahası, paranın spekülatif araştırmalara değil, düzenli ilaçlarla "güvenli" bahislere harcandığı, Light ve Lexchin (2012).

Çelişkili çalışmalar: Kahneman dikkatimi bu tür çalışmalara çekti Malmendier ve Tate (2008, 2009) yöneticilerin şirketlerine gereğinden fazla yatırım yaptığını ve dolayısıyla aşırı özgüven sonucu oyunda fazladan yer aldıklarını gösteriyor. Myron Scholes ve Robert Merton

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

LTCM'de yatırımları vardı. Gerçekten de—ama genel olarak ücretsiz opsiyon baskındır (yöneticilerin toplam ödemesini hissedarların kazançlarına göre ölçün). "Rastgeleliğin aptalları" ve "rastgeleliğin dolandırıcıları" vardır; sıklıkla bir kombinasyon gözlemleriz. (Kaynak: Nicolas Tabardel.)

Asimetriler ve çıkarımsal: Acemoğlu ve Robinson (2012) çıkarıcı ekonomik kurumlar ve çevre kavramlarıyla ilgili bir asimetriyi tartışır, burada birisi bir başkasının pahasına zenginleşir, bu da birinin zenginliğinin bileşik bir pastaya yol açtığı dışbükey işbirlikçi çerçevenin tersidir. Kurumların rolü, North (1990).

Havyar sosyalizmi ve Burnyeat'in sorunu: Riffard (2004), Burnyeat (1984), Wai-Hung (2002).

Toplu körlük ve sorumluluğun dağılması: Hayvanda alanı (karıncalar), Deneubourg, Goss ve ark. (1983), Deneubourg, Pasteels ve ark. (1983).

Roma'da yaşam ve sosyalleşme: Veyne (2001).

Odada Fil Var: Herkesin bildiği ama unutulmayan şeyler tartışılmamış. Zerubavel (2006).

Büyük firmaların ölüm oranı: Beklenenden daha yüksek, Greenwood ve Suddaby (2006), Stubbart ve Knight (2006) yorumunu yaptı. En iyi test S&P 100 veya S&P 500'ü alıp zaman içindeki bileşimine bakmaktır. Diğeri ise elbette birleşmeler literatüründedir. ***Bilgi basamakları:*** Kalabalığın mekanizması Sunstein (2009)'ın bir sentez için kullandığı yanılgıları, yanılsamaları ve söylentileri daha da kötüleştirir.

Alan Blinder sorunu: *Wall Street Dergisi* açıklanmayan makale çıkar çatışması: “Genel Mevduat Sigortası Kötü Bir Fikirdir”, 15 Ekim 2008, Columbia Üniversitesi İşletme Okulu dekanı R. Glenn Hubbard ile birlikte yazılmıştır.

Aile işletmelerinin karşılaştırmalı performansı: McConaughy ve Fialco (2001), Le Breton-Miller ve Miller (2006), Mackie (2001).

Oyundaki cilt: Taleb ve Martin (2012a).

Veri Madenciliği, Büyük Veri ve Araştırmacının Tercihi vb.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Sosyal bilimler literatüründe yanlış anlaşılmalar: Tipik hata, Ayres (2007) gibi fikrin aşırı aktif savunucularının sorunu bilmemesini düşünün: "Büyük bir Euro satın alımını mı korumak istiyorsunuz? Wal-Mart hissesi de dahil olmak üzere yirmi altı hisse senedi ve emtiadan oluşan dikkatlice dengelenmiş bir portföyü satmanız gerektiği ortaya çıktı," s. 11.

Stan Young'ın haçlı seferi: Young ve Carr (2011). Ayrıca Ioannides (2005, (2007).

İnançsal bağlılık: Levi (1980).

Tuz: Çok ikna edici Freedman ve Petitti (2001), güveniyor metriklerden ziyade veri görselleştirmesi. "Yazarların hiçbiri tuz endüstrisi için danışmanlık yapmıyor" diye not edin, okuduğum türden bir şey *Birinci*. ***Büyük Veri Üzerine Grafik:*** Monte Carlo simülasyonu ile; >0.1 veya daha fazlası kullanıldı Sosyal bilimlerde hangi korelasyonlar sevilir (büyük matrislerin pozitif kesin kalması gerektiği için analitik olarak analiz yapmak zordur). Dışbükeylik korelasyon eşiğine göre değişmezdir.

Klinik çalışmalarda araştırmacının önyargısına çözüm: Altın Akar (2009) bir deneme veritabanı kurulmasını ve araştırmacıların başarısızlıklarını kaydetmelerini zorunlu kılmayı öneriyor. Her şey elde ettiğimizden daha iyidir.

Toplu ve kırılganlık: Kolektifin gücü şuna dayanır: verimlilikten faydalanır, dolayısıyla kırılganlık: insanlar bireysel yargının yerine kolektif yargıyı koymaya başlar. Bu iyi çalışır—daha hızlı ve daha ucuzdur (dolayısıyla daha fazla *verimli*) tekerleği tek tek yeniden icat etmekten daha iyidir. Ancak kısayol olan her şey gibi, sonunda yüzümüze patlar. Yaşadığımız dünyada etki daha da karmaşıktır—ölçek giderek daha da büyür; kolektif gezegenseldir.

İşler ve zanaatkar etiği: Bu beni endişelendiriyor: "Playboy: 'Sen 'PCjr'ı yapan insanların ürünle bu kadar gurur duymadığını mı söylüyorsunuz?' Jobs: 'Eğer duysalardı, PCjr'ı yapmazlardı.' *Çapkın* [*aynen öyle*], 1 Şubat 1985.

Hiperbolik iskonto hipotezini çürütmek: Oku ve Airoldi (2012).

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Büyük Veri ve araştırmacıların sistemi manipüle etmesiyle ilgili diğer tartışmalar:

Baumeister ve diğerleri (2007) psikolojide kendi kendini raporlama hakkında. Kerr (1998) sonuçları izleyen hipotez hakkında ve Yauan ve Maxwell'de post hoc; büyük için Yarkoni*M*(boyut) düşük*N*((veri) sorunu.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Bibliyografya

Hakkında, Edmond, 1855, *Çağdaş Yunan*.

Abrahamson, Eric ve David H. Freedman, 2007, *Mükemmel Bir Karmaşa: Düzensizliğin Gizli Faydaları: Tıkış tıkış dolaplar, dağınık ofisler ve anında planlama dünyayı nasıl daha iyi bir yer haline getiriyor*. Küçük, Kahverengi.

Abramson, J. ve J. Wright, 2007, "Lipid Düşürücü Kılavuzlar "Kanıta Dayalı mı?" *Neşter* 369(9557): 168–169.

Acemoğlu, Daron ve James A. Robinson, 2012, *Milletler Neden Başarısız Olur: Gücün, Refahın ve Yoksulluğun Kökenleri.* New York: Crown Kitapları.

ACCORD Çalışma Grubu, 2007, "Kardiyovasküler Riski Kontrol Etmek İçin Eylem Diyabet (ACCORD) Denemesi: Tasarım ve Yöntemler." *Amerikan Kardiyoloji Dergisi* 99 (ek): 21i–33i.

Akanji, AO, OA Mojiminiyi ve N. Abdella, 2000, "Faydalı Kuveyt'te Ramazan Orucu Sonrası Stabil Hiperlipidemik Deneklerde Serum Apo A-1 ve Apo B ve HDL'ye Oranındaki Değişiklikler." *Avrupa Klinik Beslenme Dergisi* 54(6): 508–13.

Allendy, René, 1937, *Paracelse; iyileşen doktor*. Gallimard. Alter, AL, DM Oppenheimer ve diğerleri, 2007, "Sezgilerin Üstesinden Gelmek: Meta Bilişsel Zorluk Analitik Muhakeyeti Etkinleştirir." *Deneysel Psikoloji Dergisi: Genel* 136(4): 569.

Anderson, G., J. Foreyt, M. Sigman-Grant ve D. Allison, 2012, " Yetişkinlerde Düşük Kalorili Tatlandırıcıların Kullanımı: Kilo Yönetimi Üzerindeki Etkisi." *Beslenme Dergisi* 142(6): 1163'ler–1169'lar.

Anderson, PW, 1972, *Bilim,* Yeni Seri, Cilt 177, No. 4047 (Ağustos 4), s. 393–396.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Anderson, RC ve DM Reeb, 2004, "Yönetim Kurulu Kompozisyonu: S&P 500 Şirketlerinde Aile Etkisinin Dengelenmesi."*İdari Bilimler Dergisi*209–237.

Andreoli, A., M. Monteleone, M. Van Loan, L. Promenzio, U. Tarantino ve A. De Lorenzo, 2001, "Yüksek Antrenmanlı Sporcularda Farklı Sporların Kemik Yoğunluğu ve Kas Kütlesi Üzerindeki Etkileri." *Spor ve Egzersizde Tıp ve Bilim*33(4): 507–511.

Anson, RM, Z. Guo, ve diğerleri, 2003, "Aralıklı Oruç Ayrıştırır Diyet Kısıtlamasının Glikoz Metabolizması ve Kalori Alımından Kaynaklanan Yaralanmaya Karşı Nöronal Direnç Üzerindeki Faydalı Etkileri." *Amerika Birleşik Devletleri Ulusal Bilimler Akademisi Bildirileri*100(10): 6216.

Arbesman, S., 2011, "İmparatorlukların Yaşam Süreleri."*Tarihsel Yöntemler: Nicel ve Disiplinlerarası Tarih Dergisi* 44(3): 127–129.

Arikha, Noga, 2008a,*Tutkular ve Öfke: Bir Tarih Mizahlar*. Harper Çok Yıllık Bitki.

Arikha, Noga, 2008b, "Sadece Hayatın Özeti: Mizah, Ortak Bir Şey Olarak Algı,"*Felsefe Forumu Üç Aylık*XXXIX: 3.

Arnheim, Rudolf, 1971,*Entropi ve Sanat: Düzensizlik ve Emir.*Berkeley: Kaliforniya Üniversitesi Yayınları.

Arnqvist, G. ve M. Kirkpatrick, 2005, "Aldatmanın Evrimi Sosyal Olarak Tek Eşli Ötücü Kuşlar: Dişilerde Çift Dışı Çiftleşme Davranışında Doğrudan ve Dolaylı Seçilimin Gücü." *Amerikan Doğa Bilimci*165 (s5).

Aron, Raymond, 1964,*Vicdan tarihinin boyutları*. Agora/Kütüphane Plon.

Arrow, Kenneth, 1971, "Risk Taşıma Teorisinin Yönleri", Yrj¨o Jahnsson Konferansları (1965), yeniden basıldı*Risk Taşıma Teorisi Üzerine Denemeler,*Kenneth Arrow tarafından düzenlendi. Chicago: Markum.

Atamas, SP ve J. Bell, 2009, "Dejenerasyona Bağlı Öz-Yapılandırma Seçici Repertuarlarda Dinamikler."*Matematiksel Biyoloji Bülteni* 71(6): 1349–1365.

Athavale, Y., P. Hosseinizadeh ve diğerleri, 2009, "Potansiyelin Belirlenmesi Çekirdek Tabanlı Makine Öğrenme Yöntemlerini Kullanarak Teknoloji, İlaç ve Bankacılık Sektörlerindeki İşletmelerin Başarısızlığı İçin" IEEE.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Aubet, Maria Eugenia, 2001, *Fenikeliler ve Batı: Politika, Koloniler ve Ticaret,* Cambridge: Cambridge Üniversitesi Yayınları.
Audard, Catherine, ed., 1993, *Saygı: Savunmanın tahmini zamanı: bir sınır sorusu*. Paris: Sonbahar Baskıları.
Aurengo, André, 2005, "Doz-Etki İlişkileri ve Doz-Etki Tahmini Düşük Dozda İyonlaştırıcı Radyasyonun Kanserojen Etkileri. Académie des Sciences ve Académie Nationale de Médecine.
Ayanian, JZ ve DM Berwick 1991, "Doktorların Önyargıları Var mı?" Eyleme Doğru mu?" *Tıbbi Karar Verme* 11(3): 154–158. Ayres, Ian, 2007, *Süper Kritikler: Sayılarla Düşünmenin Neden Önemli Olduğu Akıllı Olmanın Yeni Yolu.* New York: Bantam.
Bakwin, H., 1945, "Psödoksi Pediatrika." *New England Dergisi İlaç* 232(24): 692.
Top, Philip, 2006, *Şeytanın Doktoru: Paracelsus ve Şeytanın Dünyası Rönesans Büyüsü ve Bilimi*. New York: Farrar, Straus ve Giroux.

Top, Philip, 2008, *Taş Evren: Chartres'ın Biyografisi Katedral*. New York: Harper.
Bar-Yam, Yaneer ve I. Epstein, 2004. "Karmaşık Ağlardan Uyarılara." *Amerika Birleşik Devletleri Ulusal Bilimler Akademisi Bildirileri* 101(13): 4341. Bar-Yam, Yaneer, 2001, *Karmaşık Sistemlerin Tanıtımı*. Cambridge, Mass.: New England Karmaşık Sistemler Enstitüsü, 57.
Barkan, İ., 1936, "Antik Atina'da Hapis Cezası." *Klasik Filoloji* 31(4): 338–341.
Barry, DW ve WM Kohrt, 2008, "BMD, Rekabetçi Erkek Bisikletçiler Arasında Bir Yıllık Kurs." *Kemik ve Mineral Araştırma Dergisi* 23(4): 484–491.
Barty-King, H., 1997, *En Kötü Yoksulluk: Borç ve Yoksulluğun Tarihi Borçlular*. Yeni Çıkan Kitaplar.
Basalla, George, 1988, *Teknolojinin Evrimi*. Cambridge: Cambridge Üniversitesi Yayınları.
Bates, Don, editör, 1995, *Bilgi ve Akademik Tıp Gelenekler*. Cambridge: Cambridge University Press.
Baumeister, RF, KD Vohs ve DC Funder, 2007, "Psikoloji Öz Bildirimlerin ve Parmak Hareketlerinin Bilimi: Her Ne Olursa Olsun

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Gerçek Davranışa Ne Oldu?" *Psikolojik Bilime Bakış Açıları* 2: 396–403.

Beahm, George, 2011, *Ben, Steve: Steve Jobs'un Kendi Sözleriyle*. Perseus Kitap Grubu.

Beaujouan, G., 1991, *Adlarının varoluş nedeni: Hesaplama sanatı ve les bilimsel bilgiler orta çağ*. Variorum Yayıncılık. Beaujouan, G., 1973, *Teori ve Anlaşmalara İlişkin Düşünceler orta yaşta pratik*. D. Reidel Yayıncılık Şirketi

Bechtel, Adam, 1970, *Paracelse ve la naissance de la tıbbın simyacı*. Kültür, Sanat, Eğlence.

Çan, David A., 2001, *Fransa'da Ulus Kültü: İcat Milliyetçilik 1680–1800*. Cambridge, Mass.: Harvard Üniversitesi Yayınları.

Bennett, G., N. Gilman ve diğerleri, 2009, "Sentetik Biyolojiden Biyohacking: Hazır mıyız?" *Doğa Biyoteknolojisi* 27(12): 1109–1111.

Berkun, Scott, 2007, *Yeniliğin Mitleri*. Sebastol, Kaliforniya: O'Reilly.

Berlin, İşaya, 1990, *İnsanlığın Eğri Kerestesi*. Princeton, NJ: Princeton Üniversitesi Yayınları.

Berns, Thomas, Laurence Blésin ve Gaelle Jeanmart, 2010, *Sen cesaret: tarih felsefesi*. Encre Marine.

Bernstein, Peter L., 1996, *Tanrılara Karşı: Olağanüstü Hikaye Risk*. New York: Wiley.

Bettencourt, L. ve G. West, 2010, "Kentsel yaşamın birleşik teorisi" *Doğa* 467(7318): 912–913.

Bettencourt, L. ve G. West, 2011, "Daha Büyük Şehirler Daha Fazlasını Yapıyor Az." *Bilimsel Amerikan* 305(3): 52–53.

Beunza, D. ve D. Stark, 2010, "Modeller, Refleksivite ve Sistemik Risk: Davranışsal Finansın Eleştirisi." Ön baskı.

Biezunski, Michel, editör, 1983, *Bilim Tarihi Araştırması*. Paris: Seuil Baskıları.

Blagosklonny, M., J. Campisi, D. Sinclair, A. Bartke, M. Blasco, W. Bonner, V. Bohr, R. Brosh Jr., A. Brunet ve R. DePinho, 2010, "2009'da Yaşlanma Üzerine Etki Makaleleri." *Yaşlanma* (Albany, NY), 2(3): 111. Blaha, MJ, K. Nasir, RS Blumenthal, 2012, "Statin Terapisi Sağlıklı Erkekler 'Artmış Risk' Olarak Tanımlandı. " JAMA 307(14): 1489–

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

90.
Mutluluk, Michael, 2007,*İnsülin'in Keşfi*. Chicago: Üniversitesi Chicago Basını.
Blundell-Wignall, A., G. Wehinger ve diğerleri, 2009, "Fil Oda: Bankaların Ne Yaptığıyla İlgilenmenin Gerekliliği."*OECD Dergisi: Finansal Piyasa Trendleri*(2).
Boehlje, M., 1999, "Tarım Endüstrilerindeki Yapısal Değişiklikler: "Onları Nasıl Ölçer, Analiz Eder ve Anlarız?"*Amerikan Tarım Ekonomisi Dergisi*81(5): 1028–1041.
Bohuon, Claude ve Claude Monneret, 2009,*Muhteşem hasarlar: İlaçların Tarihi*. EDP Sciences. Bonanno, GA, 2004, "Kayıp, Travma ve İnsan Dayanıklılığı: "İnsanın Son Derece Olumsuz Olaylardan Sonra Gelişme Kapasitesini Küçümsedik mi?"*Amerikan Psikolog*59: 20–28.
Borkowski, M., B. Podaima ve diğerleri, 2009, "Salgın Modellemesi Ayrık Uzayda Planlanmış Yürüyüşçüler: Uzantılar ve Araştırma Fırsatları."*BMC Halk Sağlığı*9 (Ek 1): S14.
Bostrom, Nick, 2002,*Antropik Önyargı: Gözlem Seçim Etkileri Bilim ve Felsefe.*Londra: Routledge.
Boucher, A., ve diğerleri, 2004, "Lipid kaynaklı "Glikoz Uyarımlı İnsülin Salgılanmasının Bozukluğu ve Malat Analoğu ile Tersine Çevrilmesi."*Biyolojik Kimya Dergisi*279: 27263–27271.
Bourdieu, Pierre, 1972,*Esquisse d'une theorie de la pratique*.Paris: Seuil Baskıları.
Marka, Stewart, 1995,*Binalar Nasıl Öğrenir: Sonrasında Ne Olur? Onlar İnşa Edildi*. Penguen.
Brandstätter, E., G. Gigerenzer ve diğerleri, 2006, "Öncelikli Buluşsal Yöntem: Taviz Vermeden Seçim Yapmak."*Psikolojik İnceleme*113(2): 409.

Brewster, JF, MR Graham ve diğerleri, 2005, "Dışbükeylik, Jensen'in Gürültülü Mekanik Havalandırmanın Eşitsizliği ve Faydaları."*Kraliyet Cemiyeti Dergisi*2(4): 393–396.
Brosco, J. ve S. Watts, 2007, "İki Görüş: 'Kötü Tıp: Doktorlar Hipokrat'tan Bu Yana Zarar Vermek.' David Wootton tarafından."*Sosyal Tarih Dergisi*41(2): 481.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Bryson, Bill, 2010,*Evde: Özel Hayatın Kısa Tarihi*. Yeni York: Çift gün.
Burch, Druin, 2009,*İlacın Alınması: Kısa Bir Tarihçe Tıbbın Güzel Fikri ve Onu Yutma Zorluğumuz*. Chatto ve Windus.
Burghardt, G. ve W. Hoskins, 1994, "Dışbükeylik Önyargısı Eurodolar Vadeli İşlemleri."*Carr Futures Araştırma Notu,*Eylül. Burghardt, G. ve G. Panos, 2001, "Dışbükeylik Önyargısını Koruma."*Araba Vadeli İşlemler Araştırma Notu,*Ağustos.
Burnyeat, F., 1984, "Şüpheci Yerinde ve Zamanında." R. Rorty'de, Editörler: JB Schneewind ve Q. Skinner*Tarihte Felsefe.* Cambridge: Cambridge University Press, s. 225.
Cairns, Warwick, 2007,*Boyutu Hakkında: Sağduyu Şeyleri Ölçme Yaklaşımı.*Londra: Pan Books. Calabrese, EJ, 2005, "Kaybolan Paradigma, Bulunan Paradigma: Yeniden "Hormesis'in Toksikolojik Bilimlerde Temel Doz Tepki Modeli olarak ortaya çıkışı."*Çevre Kirliliği*138(3): 378– 411.

Calabrese, EJ ve L. Baldwin, 2002, "Hormesis'i Tanımlamak."*İnsan & Deneysel Toksikoloji*21(2): 91.
Calabrese, EJ ve LA Baldwin, 2003a, "Toksikoloji Kendi Merkezi İnanç."*Doğa*421(6924): 691–692.
Calabrese, EJ ve LA Baldwin, 2003b, "Hormesis: Doz- "Tepki Devrimi."*Farmakoloji ve Toksikoloji Yıllık İncelemesi* 43(1): 175–197.
Calder, William M.III, Bernhard Huss, Marc Mastrangelo, R. Scott Smith ve Stephen M. Trzaskoma, 2002,*Bilinmeyen Sokrates*. Wauconda, Hasta: Bolchazy-Carducci Yayıncılar.
Calhoun, LG ve RG Tedeschi, 2006,*Uzman Arkadaşlar: Post-Klinik Uygulamada Travmayla Oluşan Büyüme*. Lawrence Erlbaum Ortak Yayıncıları.
Canguilhem, Georges, 1966,*Normal ve patolojik*. Presler Fransa Üniversiteleri.
Canguilhem, Georges, 1995,*Tarih Etüdleri ve Felsefesi bilimler*. Librairie Philosophique J. Vrin.
Carbuhn, A., T. Fernandez, A. Bragg, J. Green ve S. Crouse, 2010, "Spor ve Eğitim Kemik ve Vücut Kompozisyonunu Etkiler

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Kadın Üniversite Sporcuları."*Güç ve Kondisyon Araştırmaları Dergisi*24(7): 1710–1717.

Carey, B., PK Patra ve diğerleri, 2011, "Dinamik Gerilimin Gözlemlenmesi Polimer Nanokompozitlerde Sertleşme."*ACS Nano.*5(4): 2715–2722.

Carrera-Bastos, P., M. Fontes Villalba, ve diğerleri, 2011, "Batı Diyeti ve Medeniyetin Yaşam Tarzı ve Hastalıkları."*Klinik Kardiyolojide Araştırma Raporları*2: 215–235.

Cartwright, S. ve R. Schoenberg, 2006, "Otuz Yıllık Birleşmeler ve Satınalma Araştırmaları: Son Gelişmeler ve Gelecekteki Fırsatlar." *İngiliz Yönetim Dergisi*17(S1): S1–S5.

Caves, Carlton M., 2000, "Şimdiki Zamandan Gelecekteki Süreyi Tahmin Etmek Yaş: Kritik Bir Değerlendirme"*Çağdaş Fizik*41: 143–153. Chang, HJ, 2011,*Kapitalizm Hakkında Size Söylenmeyen 23 Şey*. Londra: Bloomsbury Press.

Charbonnier, Georges, 2010,*Girişimciler ve Claude Lévi-Strass*. Les Güzel Edebiyat.

Collins, Harry, 2010,*Zımni ve Açık Bilgi*. Şikago: Chicago Üniversitesi Yayınları.

Collins, NC, 2008, "Buz Doğru mu? Kriyoterapi İyileştiriyor mu? Akut Yumuşak Doku Yaralanmasının Sonucu?"*Acil Tıp Dergisi* 25: 65–68.

Arkadaş, Antoine, 2005,*Joseph de Maistre'nin antimodernleri Roland Barthes*. Paris: Gallimard.

Congcong, He ve diğerleri, 2012, "Egzersizle Tetiklenen BCL2 Düzenlemeli "Kas Glikoz Homeostazisi İçin Otofaji Gereklidir."*Doğa*, 2012.

Conrad, Lawrence I., Michael Neve, Vivian Nutton, Roy Porter ve Andrew Giymek, 1995,*Batı Tıbbi Geleneği: MÖ 800 - MS 1800*. Cambridge: Cambridge Üniversitesi Yayınları.

Conroy, BP, WJ Kraemer ve diğerleri, 1993, "Kemik Mineral Yoğunluğu Elit Genç Olimpiyat Haltercileri."*Spor ve Egzersizde Tıp ve Bilim* 25(10): 1103.

Contopoulos-Ioannidis, DG, EE Ntzani, ve diğerleri, 2003, "Çeviri "Son Derece Umut Vaat Eden Temel Bilim Araştırmalarının Klinik Uygulamalara Dönüştürülmesi"*Amerikan Tıp Dergisi*114(6): 477–484.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Contopoulos-Ioannidis, DG, GA Alexiou, ve diğerleri, 2008, "Yaşam Döngüsü "Tıbbi Müdahaleler İçin Translasyonel Araştırmanın"*Bilim* 321(5894): 1298–1299.
Convery, FJ, C. Di Maria ve diğerleri, 2010, "ESRI Tartışma Belgesi Seri No. 230."
Coulter, Harris L., 1994,*Bölünmüş Miras: Bölünmenin Tarihi Tıbbi Düşünce,*Cilt I. Ampirik Tıp Merkezi. Coulter, Harris L., 2000,*Bölünmüş Miras: Bir Bölünmenin Tarihi Tıbbi Düşünce,*Cilt II. Kuzey Atlantik Kitapları.
Cowan, R., PA David ve diğerleri, 2000, "Açık Ekonomi Bilginin Kodlanması ve Zımnilik."*Endüstriyel ve Kurumsal Değişim*9(2): 211.
Coy, P., 2009, "Ekonomistler Ne İşe Yarar?"*İş Haftası* 27: 26–29.
El Sanatları, Nicholas FR, 1985,*İngiliz Ekonomik Büyümesi Sanayi devrimi.*New York: Oxford University Press. Crafts, Nicholas FR ve C. Knick Harley. "Çıktı Büyümesi ve İngiliz Sanayi Devrimi: El Sanatları-Harley Görüşünün Yeniden İfadesi."*Ekonomik Tarih İncelemesi*45 (1992): 703–730.
Cretu, O., RB Stewart ve diğerleri, 2011,*Tasarım ve Risk Yönetimi Yapı.*
Crosby, Alfred W., 1997,*Gerçekliğin Ölçüsü: Niceliklendirme ve Batı Toplumu, 1250–1600*. Cambridge: Cambridge Üniversitesi Yayınları.
Cuillerai, Marie, 2009,*Spekülasyon, etik, güven: Essai sur le erdemli kapitalizm*. Payots-Rivages Sürümleri.
Cunningham, Solveig Argeseanu, Kristina Mitchell, KM Venkat Narayan, Salim Yusuf, 2008, "Doktor Grevleri ve Ölüm Oranları: Bir İnceleme."*Sosyal Bilimler ve Tıp*67(11), 1784–1788. Cypser, JR ve TE Johnson, 2002, "Çoklu Stres Faktörleri *Caenorhabditis Elegans*Stres Hormesisini ve Uzun Ömrü Teşvik Eder."*Gerontoloji Dergileri: Seri A: Biyolojik Bilimler ve Tıbbi Bilimler*57(3): B109.
Czerlinski, J., G. Gigerenzer ve diğerleri, 1999, "Ne Kadar İyi Basittir Sezgiler mi?"
Dahl, Robert A. ve Edward R. Tufte, 1973,*Boyut ve Demokrasi.* Stanford: Stanford Üniversitesi Yayınları.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Danchin, A., PM Binder ve diğerleri, 2011, "Kırılganlık Karşıtı ve Tamirat Biyolojide (ve İş Dünyasında) Esneklik, Riski Yönetmenin Etkili Bir Epigenetik Yolunu Sağlar."*Genler*2(4): 998–1016. Darnton, Robert, 2010,*Kutsal Sudaki Şeytan veya Kutsal Su Sanatı Louis XIV'den Napolyon'a iftira*. Pennsylvania Üniversitesi Yayınları.

Daston, Lorraine, 1988,*Aydınlanma Çağında Klasik Olasılık*. Princeton, NJ: Princeton Üniversitesi Yayınları.

Davidson, P., 2010, "Kara Kuğular ve Knight'ın Epistemolojik Belirsizlik: Bu Kavramlar Davranışsal ve Post-Walrasçı Teorinin Altında mı Yatar?"*Post Keynesyen Ekonomi Dergisi* 32(4): 567–570.

Davis, Devra, 2007,*Kanserle Savaşın Gizli Tarihi*. Temel Kitaplar.

Dawes, Robyn M., 2001,*Günlük Mantıksızlık: Sahte Bilim İnsanları, Deliler ve Geri Kalanımız Sistematik Olarak Rasyonel Düşünmeyi Başaramıyoruz*. Batı Manzarası.

De Finetti, B., 1937,*Önceki görüş: mantık mantıkları, kaynaklar öznellikler.*Henri Poincaré Enstitüsü.

De Finetti, B., 1974,*Olasılık Teorisi,*Cilt 1. Londra: John. De Finetti, B., 1989, "Olasılıkçılık."*Erkenntnis*31(2): 169–223. De la Hunty, A., S. Gibson ve M. Ashwell, 2006, "Bir İnceleme Aspartamın Kilo Kontrolüne Yardımcı Olmadaki Etkinliği." *Beslenme Bülteni*31(2):115–128.

De Long, J. Bradford ve Andrei Shleifer, 1993, "Prensler ve Tüccarlar: Sanayi Devrimi Öncesi Avrupa Kentlerinin Büyümesi."*Hukuk ve Ekonomi Dergisi*36: 671–702.

De Soto, H., 2000,*Sermayenin Gizemi: Kapitalizm Neden Zafer Kazanır? Batı'da başarısız oluyor ve her yerde başarısız oluyor*.

Temel Kitaplar. De Vany, A., 2011,*Yeni Evrim Diyeti*.Kırmızı.

Delon, Michel, editör, 1997,*Avrupa Aydınlatma Sözlüğü*. Presler Fransa Üniversiteleri.

Deneubourg, JL, S. Goss, N. Franks ve JM Pasteels, 1989, " Körlerin Körlere Rehberlik Etmesi: Kimyasal Aracılı Ordu Karıncası Baskın Modellerinin Modellenmesi."*Böcek Davranışı Dergisi*2: 719–725.

Deneubourg, JL, JM Pasteels ve JC Verhaeghe, 1983, "Karıncalarda Olasılıksal Davranış: Bir Hata Stratejisi mi?"*Dergi*

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

*Teorik Biyoloji*105: 259–271.
Derman, E. ve NN Taleb, 2005, “Dinamik "Çoğaltma."*Kantitatif Finans*5: 4.
Dhabhar, FS, 2009, “Stresin Arttırıcı ve Bastırıcı Etkileri Bağışıklık Fonksiyonu Üzerine: Bağışıklık Koruması ve İmmünopatoloji İçin Etkileri.”*Nöroimmunmodülasyon*16(5): 300–317. Dhabhar, FS, AN Saul, C. Daugherty, TH Holmes, DM Bouley, TM Oberyszyn, 2010, “Kısa Süreli Stres Hücresel Bağışıklığı Güçlendiriyor ve Skuamöz Hücreli Karsinoma Karşı Erken Direnci Arttırıyor.”*Beyin, Davranış ve Bağışıklık*24(1): 127–137.
Dhabhar, FS, AN Saul, TH Holmes, C. Daugherty, E. Neri, JM Tillie, D. Kusewitt, TM Oberyszyn, 2012, “Yüksek Kaygılı Bireyler, Skuamöz Hücreli Karsinom Fare Modelinde Artan Kronik Stres Yükü, Azalan Koruyucu Bağışıklık ve Artan Kanser İlerlemesi Gösteriyor.”*PLOS BİR*7(4): e33069. Diamond, Jared, 1988, “Kedilerin Neden Dokuz Canı Vardır.”*Doğa,*Cilt. 332, 14 Nisan.
Dixit, AK ve RS Pindyck, 1994,*Belirsizlik Altında Yatırım*. Princeton, NJ: Princeton Üniversitesi Yayınları.
Djebbar, Ahmed, 2001,*Arap biliminin tarihi.*Sürümler Seuil.
Dook, JE, C. James, NK Henderson ve RI Price, 1997, “Olgun Kadın Sporcularda Egzersiz ve Kemik Mineral Yoğunluğu.” *Spor ve Egzersizde Tıp ve Bilim*29(3): 291–296.
Douady, R. ve NN Taleb, 2011, “İstatistiksel Kararsızlık,” ön baskı.
Sürücü, Başbakan ve Bölge Savcısı Humphries, 1988,*Protean Davranış: Öngörülemezliğin Biyolojisi*. Oxford: Oxford Üniversitesi Yayınları.
Duffin, Jacalyn, 1999,*Tıp Tarihi: Skandal Derecede Kısa giriiş*. Toronto: Toronto Üniversitesi Yayınları.
Dunne, JA, RJ Williams ve diğerleri, 2002, “Ağ Topolojisi ve Besin Ağlarında Biyoçeşitlilik Kaybı: Bağlantıyla Dayanıklılık Artıyor.”*Ekoloji Mektupları*5(4): 558–567.
Earle, J., 1975, “Tiroid Kanseri. Baş ve Boyun Kanserinin Gecikmiş Etkileri Çocuklarda Işınlama (Tıbbi Bilgi).”*Batı Tıp Dergisi*123:340, Ekim.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Easterly, W., 2001, *Büyüme İçin Yakalanması Zor Görev: Ekonomistlerin Tropiklerde Maceralar ve Başımıza Gelenler.* Cambridge, Mass.: MIT Basını.

Easterly, W. ve A. Kraay, 2000, "Küçük Devletler, Küçük Sorunlar mı? Küçük Devletlerde Gelir, Büyüme ve Dalgalanma." *Dünya Gelişimi* 28(11): 2013–2027.

Easterly, W., M. Kremer, L. Pritchett ve L. Summers, 1993, "İyi Politika mı yoksa İyi Şans mı? Ülke Büyüme Performansı ve Geçici Şoklar" *Para Ekonomisi Dergisi* 32(3): 459–483. Easterly, William, 2006, *Beyaz Adamın Yükü: Batı'nın Geri Kalanlara Yardım Etme Çabaları Çok Kötü ve Çok Az İyiliğe Yol Açtı*. Penguen Grubu.

Eberhard, Wolfram, 1950, 1977, *Çin'in Tarihi*. Üniversitesi Kaliforniya Basını.

Edelstein, Ludwig, 1987, *Antik Tıp*. Johns Hopkins Üniversitesi Basmak.

Edgerton, David, 1996a, "Yeniden Gözden Geçirilen 'Beyaz Ateş': İngiliz 1960'larda Hükümet ve Teknoloji." *Yirminci Yüzyıl İngiliz Tarihi* 7(1): 53–82.

Edgerton, David, 1996b, *Bilim, Teknoloji ve İngilizler Endüstriyel 'Gerileme', 1870–1970*. Cambridge: Cambridge Üniversitesi Yayınları.

Edgerton, David, 2004, "Doğrusal Model" Varolmadı: Yirminci Yüzyılda Sanayide Bilim ve Araştırmanın Tarihi ve Tarih Yazımı Üzerine Düşünceler." Karl Grandin ve Nina Wormbs'un editörlüğünde, *Bilim-Sanayi Bağlantısı: Tarih, Politika, Sonuçlar.* New York: Watson.

Edgerton, David, 2007, *Eskinin Şoku: Teknoloji ve Küresel Tarih 1900'den beri*, Oxford.

Ekern, S., 1980, "N. Derece Riskin Artması." *Ekonomi Mektupları* 6(4): 329–333.

Elkington, John ve Pamela Hartigan, 2008, *Gücü Mantıksız İnsanlar: Sosyal Girişimciler Dünyayı Değiştiren Pazarları Nasıl Yaratırlar*. Cambridge, Mass.: Harvard Business Press. Emer, J., 2009, "Genel Amaçlı İşlemenin Evrimi: Yeniden Yapılandırılabilir Mantıksal Hesaplama." *7. Yıllık IEEE/ACM Uluslararası Sempozyumu Bildirileri.*

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Esnault, Y., 2001, “Francois Jacob, l'éloge du bricolage.”*Biyogelecek* (213).

Fabrizio, P., F. Pozza, S. Pletcher, C. Gendron ve V. Longo, 2001, “Mayada Sch9 Tarafından Uzun Ömür ve Stres Direncinin Düzenlenmesi.” *Bilimin STKE'si*292(5515): 288.

Fejtö, François, 1989,*İmparatorluğun çöküşü için ağıt. Tarihçesi l'Autriche-Hongrie'nin yıkımı*. Paris: Lieu Commun. Ferguson, Niall, 2011,*Medeniyet: Batı ve Gerisi*. Penguen. Fernandez, G., ES Spatz, C. Jablecki, PS Phillips, 2011, “Statin Miyopati: Klinik Çalışmalarda Yansıtılmayan Yaygın Bir İkilem.” *Cleveland Clinic Tıp Dergisi*78(6): 393–403.

Ferrante, Louis, 2011,*Mafya Kuralları: Mafyanın İnsanlara Öğretebileceği Şeyler Meşru İş Adamı*. Penguen.

Finch, C., V. Longo, A. Miyao, T. Morgan, I. Rozovsky, Y. Soong, M. Wei, Z. Xie ve H. Zanjani, 2001, “Alzheimer Hastalığında İltihaplanma.” M.-F. Chesselet, editörlüğünde,*Nörodejeneratif Hastalıkların Moleküler Mekanizmaları*, s. 87–110.

Fink, W., V. Lipatov, ve diğerleri, 2009, “Genel Hekimler Tarafından Konulan Tanılar: Doğruluk ve Güvenilirlik.”*Uluslararası Tahmin Dergisi* 25(4): 784–793.

Finley, MI, 1953, “Klasik Dönemde Arazi, Borç ve Mülk Sahibi Adam” Atina.”*Siyaset Bilimi Dergisi*68(2): 249–268. Flyvbjerg, Bent, 2001, *Sosyal Bilimi Önemli Hale Getirmek: Neden Sosyal Soruşturma Başarısız Oluyor ve Tekrar Nasıl Başarılı Olabilir*. Cambridge: Cambridge Üniversitesi Yayınları.

Flyvbjerg, Bent ve Alexander Budzier, 2011, “Bir "Zaman ayarlı bomba mı?"*Harvard İşletme İncelemesi*, Eylül. Flyvbjerg, Bent, 2009, “Uygun Olmayanın Hayatta Kalması: Neden En Kötü Altyapı Oluşturuluyor ve Biz Bu Konuda Neler Yapabiliriz.”*Oxford Ekonomi Politikası İncelemesi,*Cilt 25, No. 3, 344–367.

Fossedal, GA ve AR Berkeley III, 2005,*Doğrudan Demokrasi İsviçre*. İşlem Yayını.

Fourest, Caroline ve Fiametta Venner, 2010,*Dinsel yasaklar*. Dalloz Baskıları.

Franklin, James, 2001,*Tahmin Bilimi: Kanıt ve Pascal'dan Önce Olasılık*. Baltimore: Johns Hopkins Üniversitesi Yayınları.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Freedman, DA ve DB Petitti, 2001, "Tuz ve Kan Basıncı: Geleneksel Bilgelik Yeniden Değerlendirildi."*Değerlendirme İncelemesi*25(3): 267–287.

Freedman, D., D. Collier ve diğerleri, 2010,*İstatistiksel Modeller ve Nedensel Çıkarım: Sosyal Bilimlerle Bir Diyalog*. Cambridge: Cambridge Üniversitesi Yayınları.

Freeman, C. ve L. Soete, 1997,*Endüstriyel Ekonomi Yenilik*Londra: Routledge.

Freidson, Eliot, 1970,*Tıp Mesleği: Sosyolojinin İncelenmesi Uygulamalı Bilgi*. Chicago: Chicago Üniversitesi Yayınları.

French, Roger, 2003,*Bilimden Önce Tıp: Akılcı ve Ortaçağ'dan Aydınlanma Çağı'na Kadar Bilgili Doktor*. Cambridge: Cambridge Üniversitesi Yayınları.

Froot, KA, 2001, "Afet Riski Piyasası: Klinik Bir Sınav"*Finansal Ekonomi Dergisi*60(2–3): 529–571. Fujiwara, Y., 2004, "Şirket İflasında Zipf Hukuku."*Fizik A: İstatistiksel ve Teorik Fizik*337: 219–30.

Fukumoto, S. ve TJ Martin, 2009, "Endokrin Organ Olarak Kemik." *Endokrinoloji ve Metabolizmadaki Trendler*20: 230–236. Fuller, Steve, 2005,*Entelektüel*. İkon Kitapları. García-Ballester, Luis, 1995, "Orta Çağ'da Sağlık ve Tıbbi Bakım Galenizm." Don Bates'in editörlüğünde,*Bilgi ve Akademik Tıbbi Gelenekler*. Cambridge: Cambridge Üniversitesi Yayınları. Garland, Robert, 1998,*Antik Yunanlıların Günlük Yaşamı*.Indianapolis: Hackett.

Gauch, Ronald R., 2009,*Harika! Aman Tanrım, Hayır Değil: Neden Klinik Araştırma Doğru Tıbbi Cevapları Garanti Edemez*. Springer.

Gawande, Atul, 2002,*Komplikasyonlar: Bir Cerrahın Notu Kusurlu Bilim*. Pikador.

Geach, Peter, 1966, "Platon'un Euthyphron'u"*Monist*50: 369–382.

Geison, Gerald L., 1995,*Louis Pasteur'un Özel Bilimi*. Princeton, NJ: Princeton Üniversitesi Yayınları.

Gems, D. ve L. Partridge, 2008, "Stres-Tepki Hormesis ve Yaşlanma: Bizi Öldürmeyen Şey Bizi Daha Güçlü Kılar."*Hücre Metabolizması*7(3): 200–203.

Gibbert, M. ve P. Scranton, 2009, "Radikal Değişimin Kaynakları Olarak Kısıtlamalar" Yenilik? Jet Tahrik Geliştirmelerinden Elde Edilen Görüşler."

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

*Yönetim ve Organizasyonel Tarih*4(4): 385.
Gigerenzer, Gerd, 2008, "Sezgisel Yöntemler Neden İşe Yarar?"*Perspektifler Psikolojik Bilim*3(1): 20–29.
Gigerenzer, Gerd ve H. Brighton, 2009, "*Homo heuristicus:*Neden Önyargılı Zihinler Daha İyi Çıkarımlar Yapar."*Bilişsel Bilim Konuları* 1(1): 107–143.
Gigerenzer, Gerd ve W. Gaissmaier, 2011, "Sezgisel Karar Yapılıyor."*Psikoloji Yıllık İncelemesi*62: 451–482. Gladwell,
Malcolm, 2009,*Köpeğin Gördükleri: Ve Diğer Maceralar*. Hachette Grubu.
Glaeser, E., 2011,*Şehrin Zaferi: En Büyük Buluşumuz Nasıl Bizi daha zengin, daha akıllı, daha yeşil, daha sağlıklı ve daha mutlu yapar.*New York: Penguen
Glaser, Scott ve Rinoo Shah, 2010, "Kök Neden Analizi "Transforaminal Epidural Steroid Enjeksiyonlarından Sonra Parapleji." *Ağrı Hekimi*13: 237–244.
Altın, Zengin, 2007,*Plenitude: Yaratıcılık, Yenilik ve Yaratma Şey*. Cambridge, Mass.: MIT Basını.
Goldacre, B., 2007, "Homeopatinin Faydaları ve Riskleri."*Neşter* 370(9600): 1672–1673.
Goldacre, B., 2009,*Kötü Bilim: Şarlatan, Sahtekar ve Büyük İlaç Firmaları Sahtekarlar.*Londra: Harper Perennial.
Goldstein, DG ve G. Gigerenzer, 1999, "Tanınma Sezgisel Yöntem: Cehalet Bizi Nasıl Akıllı Yapar?"
Goldstein, DG ve G. Gigerenzer, 2002, "Ekolojik Modeller Rasyonellik: Tanıma Sezgisi."*Psikolojik İnceleme* 109(1): 75.

Goldstein, DG ve NN Taleb, 2007, "Ne Olduğunu Tam Olarak Bilmiyoruz "Volatiliteden Bahsettiğimizde Konuşuyoruz"*Portföy Yönetimi Dergisi,*Yaz.
Gott, J. Richard III, 1993, "Kopernik İlkesinin Sonuçları Gelecek Beklentilerimiz İçin."*Doğa*363(6427): 315–319.
Gott, J. Richard III, 1994, "Gelecek Beklentileri Tartışıldı."*Doğa*368: 108.
Graeber, David, 2011,*Borç: İlk 5000 Yıl*. Melville Evi Yayımcılık.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Graham, MR, CJ Haberman ve diğerleri, 2005, "Matematiksel Akut Akciğer Hasarından Sonra Düşük Tidal Hacimleri Merkeze Almak İçin Modelleme: Biyolojik Olarak Değişken Ventilasyonlu Bir Çalışma."*Solunum Araştırması*6(1): 64.

Granger, Clive WJ, 1999,*Ekonomide Ampirik Modelleme: Şartname ve Değerlendirme*. Cambridge: Cambridge Üniversitesi Yayınları.

Hibe, Ruth W., 2011,*İpler Bağlı: Etik Kurallarını Çözmek Teşvikler*. Princeton, NJ: Princeton Üniversitesi Yayınları.

Graver, M., 2007,*Stoacılık ve Duygu*. Chicago: Üniversitesi Chicago Basını.

Gri, John, 1998,*Hayek Özgürlük Üzerine*. Psikoloji Basını.

Gri, John, 2002,*Saman Köpekleri: İnsanlar ve Diğerleri Üzerine Düşünceler Hayvanlar.*Londra: Granta Books.

Gri, John, 2011,*Ölümsüzleştirme Komisyonu: Bilim ve Ölümü Atlatmak İçin Garip Bir Görev*. Allen Sokağı.

Greenwood, R. ve R. Suddaby, 2006, "Kaybolanların Vakası Firmalar: Ölüm mü, Kurtuluş mu?"*Örgütsel Davranış Dergisi* 27(1): 101–108.

Grice, EA ve JA Segre, 2011, "Cilt Mikrobiyomu."*Doğa İncelemeler Mikrobiyoloji*9(4): 244–253.

Griffith, SC, IPF Owens ve KA Thuman, 2002, "Ekstra çift Kuşlarda Babalık: Türler Arası Çeşitlilik ve Uyarlanabilir İşlevin İncelenmesi."*Moleküler Ekoloji*11: 2195–212.

Grob, Gerald N., 2002,*Ölümcül Gerçek: Hastalıkların Tarihi Amerika*. Cambridge, Massachusetts: Harvard Üniversitesi Yayınları.

Guadalupe-Grau, A., T. Fuentes, B. Guerra ve J. Calbet, 2009, "Yetişkinlerde Egzersiz ve Kemik Kütlesi."*Spor Hekimliği*39(6): 439– 468.

Guarner, F., R. Bourdet-Sicard ve diğerleri, 2006, "Hastalık Mekanizmaları: Hijyen Hipotezi Yeniden Ele Alındı."*Doğa Klinik Uygulama Gastroenteroloji ve Hepatoloji*3(5): 275–284.

Guidone, C., ve diğerleri, 2006, "Tip 2 Diyabet Hastalığı Sonrası İyileşme Mekanizmaları Malabsorbtif Bariatrik Cerrahi Sonrası Diyabet."*Diyabet*55: 2025–2031.

Hackleme, Ian, 1984,*Olasılığın Ortaya Çıkışı: Felsefi Olasılık, Tümevarım ve İstatistik Hakkındaki İlk Fikirlerin İncelenmesi*

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Çıkarım. Cambridge: Cambridge Üniversitesi Yayınları.
Hackleme, Ian, 1990,*Şansın Evcilleştirilmesi*. Cambridge: Cambridge Üniversite Yayınları.
Hackleme, Ian, 2006,*Olasılığın Ortaya Çıkışı,*2. basım New York: Cambridge Üniversitesi Yayınları.
Hadler, Nortin M., Tıp Doktoru, 2008,*Endişeli Hasta: Bir Reçete Aşırı Tedavi Edilen Bir Amerika'da Sağlık*. Chapel Hill: Kuzey Carolina Üniversitesi Yayınları.
Hadler, Nortin M., Tıp Doktoru, 2009,*Sırtından bıçaklanmış*. Şapel Tepesi: Kuzey Carolina Üniversitesi Yayınları.
Haidt, J., 2012,*Doğru Zihin: İyi İnsanlar Neden Bölünmüşlerdir? Siyaset ve Din tarafından*. New York: Pantheon.
Haigh, J., 2000, "Kelly Kriteri ve Spread'deki Bahis Karşılaştırmaları Bahis."*Kraliyet İstatistik Derneği Dergisi: Seri D (İstatistikçi)* 49(4): 531–539.
Hajek, A., 2003,*Olasılık Yorumları*. Citeseer. Halagappa, VKM, Z. Guo, ve diğerleri, 2007, "Aralıklı Oruç ve Kalori Kısıtlaması Alzheimer Hastalığının Üçlü Transgenik Fare Modelinde Yaşa Bağlı Davranışsal Eksiklikleri İyileştiriyor." *Hastalıkların Nörobiyolojisi*26(1):
Hald, Anders, 1998,*1750'den Günümüze Matematiksel İstatistik Tarihi 1930*. New York: Wiley.
Hald, Anders, 2003,*Olasılık ve İstatistik Tarihi ve Bunların 1750'den Önce Başvurular*. Hoboken, NJ: Wiley.
Haleblian, J., CE Devers ve diğerleri, 2009, "Ne Yaptığımızın Durumunu Değerlendirmek Birleşme ve Satın Almalar Hakkında Bilgi Edinin: Bir İnceleme ve Araştırma Gündemi."*Yönetim Dergisi*35(3): 469–502.
Hallström, H., H. Melhus, A. Glynn, L. Lind, A. Syvänen ve K. Michaëlsson, 2010, "Yaşlı Erkek ve Kadınlarda Proksimal Femur Kemik Mineral Yoğunluğu ile İlişkili Olarak Kahve Tüketimi ve CYP1A2 Genotipi: Bir Kohort Çalışması."*Beslenme ve Metabolizma*7:12.
Hamazaki, T., ve diğerleri, 2012, "Kolesterol Sorunlarını Yeniden Düşünmek"*Dergi Lipid Beslenmesi*21.
Hammond, John S., Ralph L. Keeney ve Howard Raïffa, 1999,*Akıllı Seçimler: Daha İyi Yaşam Kararları Almak İçin Pratik Bir Kılavuz.* Cambridge, Mass.: Harvard Business Press.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Harrison, ARW, 1998,*Atina Hukuku: Aile ve Mülkiyet*. Indianapolis: Hackett.

Harrison, DE, JR Archer ve CM Astle, 1984, "Gıda Etkileri Yaşlanmanın Kısıtlanması: Gıda Alımı ve Obezitenin Ayrılması." *ABD Ulusal Bilimler Akademisi Bildirileri*81: 1835– 1838.

Haug, EG, 1998,*Opsiyon Fiyatlandırma Formüllerine İlişkin Tam Kılavuz*. McGraw-Hill Şirketleri.

Haug, EG ve NN Taleb, 2010, "Opsiyon Tüccarları Sezgisel Yöntemleri Kullanır, Black-Scholes-Merton Denklemi olarak bilinen formül asla *Ekonomik Davranış ve Organizasyonlar Dergisi*27.

Hayek, FA, 1945, "Toplumda Bilginin Kullanımı."*Amerikan Ekonomik İnceleme*35(4): 519–530.

Hayek, F.A., 1991,*Ölümcül Kibir: Sosyalizmin Hataları*. Chicago: Chicago Üniversitesi Yayınları.

Hayflick, L., 2001, "Hormesis, Yaşlanma ve Uzun Ömür Belirlenmesi." *İnsan ve Deneysel Toksikoloji*20(6): 289.

Heyde, CC ve E. Seneta, eds., 2001,*Yüzyılların İstatistikçileri*. New York: Springer.

Hilton-Jones, D., 2009, "I-7. Statinler ve Kas Hastalıkları."*Eylem Miyolojik*28(1): 37.

Hind, K. ve M. Burrows, 2007, "Ağırlık Taşıyan Egzersiz ve Kemik Çocuklarda ve Ergenlerde Mineral Birikimi: Kontrollü Çalışmaların İncelenmesi."*Kemik*40: 14–27.

Hollanda, John H., 1995,*Gizli Düzen: Uyum Nasıl Oluşturulur Karmaşıklık*. Temel Kitaplar.

Hollis, Martin, 1994,*Sosyal Bilimler Felsefesi: Bir giriiş*. Cambridge: Cambridge Üniversitesi Yayınları.

Horkheimer, Max ve Theodor W. Adorno, 2002,*Diyalektiği Aydınlanma*. Stanford: Stanford Üniversitesi Yayınları.

Hu, M., BMY Cheung, ve diğerleri, 2012, "Statinlerin Güvenliği: Bir Güncelleme." *İlaç Güvenliğinde Terapötik Gelişmeler*3(3): 133–144.

Huang, Chi-fu ve Robert H. Litzenberger, 1988,*Temelleri Finansal Ekonomi.*Prentice-Hall, A.Ş.

Hudson, M., M. Van de Mieroop, ve diğerleri, 2002,*Borç ve Ekonomik Antik Yakın Doğu'da Yenilenme: Columbia Üniversitesi'nde Düzenlenen Bir Kolokyum.*Potomac: CDL Basını.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Illich, İvan, 1995, *Tıbbın Sınırları: Tıbbi Nemesis, Sağlığın Kamulaştırılması.* Londra: Marion Boyars.
Ioannidis, JPA, 2005, "Neden Yayımlanan Araştırma Bulgularının Çoğu YANLIŞ." *PLoS Medicine* 2(8), 696–701, doi:10.1371/journal.pmed.0020124.
Ioannidis, JPA ve TA Trikalinos, 2007, "An Exploratory Test for Önemli Bulguların Fazlalığı." *Klinik Denemeler* Türkçe: 4: 245–253, doi:10.1177/174077450707944.
Issawi, Charles, 1988, *Bereketli Hilal, 1800–1914: Bir Belgesel Ekonomi Tarihi*. Oxford: Oxford University Press.
Issawi, Charles, 1966, Charles Issawi'de, ed., *Ekonomik Tarih Orta Doğu, 1800–1914*. Chicago: Chicago Üniversitesi Yayınları.
Jacob, François, 1977a, "Evrim ve brikolaj." *Le Monde* 6(7): 8. Jacob, François, 1977b, "Evrim ve Kurcalama," *Bilim* 196(4295): 1161–1166.
Janson, J., T. Laedtke ve diğerleri, 2004, "Tip 2 Diyabet Riskinin Artması Alzheimer Hastalığında." *Diyabet* 53(2): 474–481.
Jaynes, ET, 2003, 2004, *Olasılık Teorisi: Bilimin Mantığı*. Cambridge: Cambridge Üniversitesi Yayınları.
Jensen, JLWV, 1906, "Sur les fonctions convexes et les inégalités entre les valeurs moyennes." *Acta Matematik* 30.
Johnsgard, PA, 2010, "Dünyanın Ördekleri, Kazları ve Kuğuları: Kabile Stictonettini (Çilli Ördek)." Paul A. Johnsgard'da, *Dünyanın Ördekleri, Kazları ve Kuğuları.* Nebraska Üniversitesi Yayınları.
Johnson, PDR, 2011, "Aşırı Dirençli Tüberküloz "Avustralya'daki Topraklar." *Avustralya Tıp Dergisi* 194(11): 565.
Johnson, Steven, 2010, *İyi Fikirlerin Kaynağı: Doğal Yeniliğin Tarihi*. Riverhead Kitapları.
Josipovici, Gabriel, 2010, *Modernizme Ne Oldu?* Yeni Cennet: Yale Üniversitesi Yayınları.
Kahn, James, 2011, "En İyi Boyutları Belirleyebilir miyiz? Devlet?" *Cato Enstitüsü* No. 7, Eylül.
Kahneman, D., 2011, *Hızlı ve Yavaş Düşünme*. New York: Farrar, Straus ve Giroux.
Kahneman, D., 1982, "İstatistiksel Sezgilerin İncelenmesi Üzerine." D. Kahneman, P. Slovic ve A. Tversky, editörler, *Yargı Altında*

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

*Belirsizlik: Sezgiler ve Önyargılar.*Cambridge: Cambridge Üniversitesi Yayınları.
Kahneman, D. ve Amos Tversky, 1979, "Beklenti Teorisi: Bir "Risk Altında Karar Analizi."*Ekonometri*46(2): 171–185. Kaiser,
Jocelyn, 2003, "Hormesis: Zehirli Bir Kadehten Yudumlamak." *Bilim*302 (5644): 376–379.
Kantoroviç, Aharon, 1993,*Bilimsel Keşif: Mantık ve Kurcalama*. New York Eyalet Üniversitesi Yayınları.
Kaplan, H., K. Hill, J. Lancaster ve AM Hurtado, 2000, "Bir Teori İnsan Yaşam Tarihi Evrimi: Beslenme, Zekâ ve Uzun Ömür." *Evrimsel Antropoloji*9:156–185.
Karsenty, G., 2003, "İskelet Biyolojisinin Karmaşıklıkları."*Doğa* 423 (6937): 316–318.
Karsenty, G., 2011,*Kemik Tarafından Erkek Doğurganlığının Düzenlenmesi*. Soğuk Bahar Harbor Laboratuvarı Basını.
Karsenty, G., 2012a, "Endokrin doku olarak kemik."*Yıllık İnceleme fizyoloji*74(1).
Karsenty, G., 2012b, "Kemik ve Kemik Arasındaki Karşılıklı Bağımlılık Gonadlar."*Endokrinoloji Dergisi*213(2): 107–114. Kauffman,
Stuart, 1995,*Evrende Evde: Arama Öz-Örgütlenme ve Karmaşıklık Yasaları*. Oxford: Oxford Üniversitesi Yayınları.
Kay, John, 2010,*Eğiklik*. Penguen.
Kealey, T., 1996,*Bilimsel Araştırmanın Ekonomik Yasaları*Londra: Macmillan.
Kennedy, Michael T., 2004,*Hastalık, Bilim ve Tıp: Buzul Çağından Genom Projesine*. Mission Viejo, Kaliforniya: Asklepiad Press.
Kerr, NL, 1998, "HARKing: Sonuçlar Elde Edildikten Sonra Hipotez Oluşturma Bilinen."*Kişilik ve Sosyal Psikoloji İncelemesi*2: 196–217, doi:10.1207/s15327957pspr0203_4.
Khanna, P., 2010, "Şehir Sınırlarının Ötesinde."*Dış Politika*181: 120–128.
Khmaladze, EV, R. Brownrigg ve J. Haywood, 2010, "Hafızasız 'Cennetin Oğulları'nın saltanatı."*Uluslararası İstatistiksel İnceleme* 78: 348–62.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Khmaladze, E., R. Brownrigg ve J. Haywood, 2007, "Kırılgan Güç: Roma İmparatorları ve Yönetimin Üstel Uzunlukları Üzerine." *İstatistik ve Olasılık Mektupları* 77: 1248–1257.

Khosla, V., 2009, "Kimin Kuralları? Tartışmaların Terimleri Küresel Emisyon Ticareti Sistemi." *Yenilikler: Teknoloji, Yönetim, Küreselleşme* 4(4): 23–40.

Kirikos, G. ve D. Novak, 1997, "Dışbükeylik Bilmeceleri." *Risk Dergi,* Mart: 60–61.

Kohr, Leopold, 1957, *Milletlerin Çöküşü*. Rinehart. Kondo, Y., T. Kanzawa ve R. Sawaya, 2005, "The Role of Kanser Gelişiminde ve Tedaviye Yanıtta Otofaji." *Doğa Kanser İncelemeleri* 5: 726–734.

Krugman, P., 1998, "Entelektüeller Neden Karşılaştırmalı Avantaj." *Özgürlük ve Ticaret: Uluslararası Ticaretin Ekonomisi ve Politikası* 2: 22.

Kurzban, R., 2010, "Beyin Ek Glikoz Tüketiyor mu? Öz Kontrol Görevleri Sırasında?" *Evrimsel Psikoloji* 8: 244–259. Alındı itibaren http://www.epjournal.net/wp-içerik/yüklemeler/ep08244259.pdf .

La Mattina, John L., 2009, *Uyuşturucu Gerçekleri: Uyuşturucu Hakkındaki Efsaneleri Dağıtmak İlaç Ar-Ge*. Wiley.

Latour, Bruno ve Steve Woolgar, 1996, *Laboratuvar hayatı: La bilimsel üretim* Keşif.

Laumakis, M., C. Graham ve diğerleri, 2009, "Sloan-C Sütunları ve Karma Öğrenmeyi Değerlendirmek İçin Bir Çerçeve Olarak Sınır Nesneleri." *Asenkron Öğrenme Ağları Dergisi* 13(1): 75– 87.

Lavery, JV, 2011, "Kurumsal İnceleme Kurulları En İyi Şekilde Nasıl "Klinik Öncesi Verileri Yorumlamak" *PLoS Tıp* 8(3): e1001011.

Le Bourg, Eric, 2009, "Hormesis, Yaşlanma ve Uzun Ömür." *Biyokimya et Biophysica Acta (BBA): Genel Konular* 1790(10): 1030–1039.

Le Breton–Miller, I. ve D. Miller, 2006, "Bazı Aileler Neden İşletmeler Rekabette Geride mi Kalıyor? Yönetim, Uzun Vadeli Yönelimler ve Sürdürülebilir Yetenek." *Girişimcilik Teorisi ve Uygulaması* 30(6): 731–746.

Le Fanu, James, Tıp Doktoru, 2002, *Modern Tıbbın Yükselişi ve Düşüşü*. Carroll ve Graf.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Le Goff, Jacques, 1985, *Les entelektüeller au moyen çağı*. Sürümleri Seuil.
Le Goff, Jacques, 1999, *Başka bir orta yaş*.Gallimard.
Lebrun, François, 1995, *Kaynak: İlaçlar, azizler ve büyücüler XVII ve XVIII yüzyıllar*. Seuil Baskıları.
Leoni, B., 1957, "Siyasi Kararlarda 'Siyasi'nin Anlamı." *Siyaset Bilimi* 5(3): 225–239.
Leoni, B. ve A. Kemp, 1991, *Özgürlük ve Hukuk*.Indianapolis: Özgürlük Fonu.
Levi, İshak, 1980, *Bilgi Girişimi.*Cambridge, Mass.: MIT Basını.
Levi-Strauss, Claude, 1962, *Vahşi düşünce*.Plon.
Lewis, Ben, 2008, *Çekiç ve Gıdıklama*Londra: Weidenfeld ve Nicolson.
Lewontin, Richard, 1993, *İdeoloji Olarak Biyoloji: DNA Doktrini,* Harper Çok Yıllık.
Li, Jie Jack, 2006, *Gülme Gazı, Viagra ve Lipitor: İnsan Kullandığımız İlaçların Arkasındaki Hikayeler*. Oxford: Oxford University Press. Light, D. ve J. Lexchin, 2012, "İlaç Araştırmaları ve Gelişim: Tüm Bu Paraya Karşılık Ne Kazanıyoruz?" *İngiliz Tıp Dergisi,* 345.
Lim, EL ve diğerleri, 2011, "Tip 2 Diyabetin Tersine Çevrilmesi: Normalleşme Beta Hücre Fonksiyonunun Pankreas ve Karaciğer Triasilgliserolünün Azalmasıyla İlişkisi." *Diyabetoloji* 54: 2506–2514.
Lindsay, James E., 2005, *Ortaçağ İslam Dünyasında Günlük Yaşam*. Indianapolis: Hackett.
Lloyd, R., K. Hind ve diğerleri, 2010, "Yük-
"Premenopozal, Siyah Afrikalı Kadınlarda Baş ve Kemik Mineral Yoğunluğu Üzerinde Taşıma." *Kemik ve Mineral Metabolizması Dergisi* 28(2): 185–190.
Longo, V. ve B. Kennedy, 2006, "Yaşlanma ve Yaşla İlgili Hastalık." *Hücre* 126(2): 257–268.
Longo, V., M. Lieber ve J. Vijg, 2008, "Yaşlanma Karşıtı Genleri Değiştirmek Kansere Karşı." *Ulusal Moleküler Hücre Biyolojisi Dergisi* 9(11): 903–910, 1471–1472.
Longrigg, James, 1998, *Kahramanlıktan Günümüze Yunan Tıbbı Helenistik Çağ: Bir Kaynak Kitap*Londra: Routledge.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Luchsinger, JA, MX Tang, ve diğerleri, 2004, "Hiperinsülinemi ve Alzheimer Hastalığı Riski." *Nöroloji* 63(7): 1187–1192. Luehrman, TA, 1998, "Gerçek Opsiyonların Portföyü Olarak Strateji." *Harvard İşletme İncelemesi* 76: 89–101.

Lustick, I., B. Alcorn, ve diğerleri, 2010, "Teoriden Simülasyona: Ülke Sanallaştırma Modellerinde Dinamik Politik Hiyerarşi." *Amerikan Siyaset Bilimi Derneği.*

Machina, Mark ve Michael Rothschild, 2008, "Risk." Steven N. Durlauf ve Lawrence E. Blume, editörler, *Yeni Palgrave Ekonomi Sözlüğü,* 2. basım. Londra: Macmillan. Mackie, R., 2001, "Aile Sahipliği ve İşletmenin Hayatta Kalması: Kirkcaldy, 1870–1970." *İş Tarihi* 43: 1–32. Makridakis, S. ve NN Taleb, 2009, "Karar Verme ve Düşük Öngörülebilirlik Düzeylerinde Planlama" *Uluslararası Tahmin Dergisi* 25 (4): 716–733.

Makridakis, S., A. Andersen, R. Carbone, R. Fildes, M. Hibon, R. Lewandowski, J. Newton, R. Parzen ve R. Winkler, 1982, "Ekstrapolasyon (Zaman Serisi) Yöntemlerinin Doğruluğu: Tahmin Yarışmasının Sonuçları." *Tahmin Dergisi* 1: 111–153.

Makridakis, S. ve M. Hibon, 2000, "M3–Yarışma: Sonuçlar, Sonuçlar ve Sonuçlar." *Uluslararası Tahmin Dergisi* 16: 451–476.

Makridakis, S., C. Chatfield, M. Hibon, M. Lawrence, T. Mills, K. Ord ve LF Simmons, 1993, "M2–Rekabet: Gerçek Zamanlı Yargıya Dayalı Tahmin Çalışması" (yorumlarla birlikte). *Uluslararası Tahmin Dergisi* 5: 29.

Malhotra, Y., 2000, "Küresel Ekonomide Bilgi Varlıkları: "Ulusal Fikri Sermayenin Değerlendirilmesi." *Küresel Bilgi Yönetimi Dergisi* 8(3): 5.

Malmendier, U. ve G. Tate, 2008, "Satın Almaları Kim Yapar? CEO Aşırı Güven ve Piyasanın Tepkisi." *Finansal Ekonomi Dergisi* 89(1): 20–43.

Malmendier, U. ve G. Tate, 2009, "Süperstar CEO'lar." *Üç aylık Ekonomi Dergisi* 124(4): 1593–1638.

Mandelbrot, Benoît B., 1983, *Doğanın Fraktal Geometrisi*. Ne Freeman.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Mandelbrot, Benoît B., 1997, *Finansta Fraktallar ve Ölçekleme: Süreksizlik, Konsantrasyon, Risk*. New York: Springer-Verlag.
Mandelbrot, Benoît B. ve NN Taleb, 2010, "Rastgele Atlama, Değil "Rastgele Yürüyüş." Richard Herring'in editörlüğünde, *Bilinen, Bilinmeyen ve Bilinemeyen*. Princeton, NJ: Princeton Üniversitesi Yayınları. Mansel, P., 2012, *Levant.* Haşete.
Marglin, SA, 1996, "Çiftçiler, Tohumcular ve Bilim İnsanları: Tarım Sistemleri Tarım ve Bilgi Sistemleri." Frédérique Apffel-Marglin ve Stephen A. Marglin'de, *Bilginin Sömürgeciliğinin Sonlandırılması: Gelişimden Diyaloğa*. Oxford University Press, 185–248. Martin, B., MP Mattson ve diğerleri, 2006, "Kalori Kısıtlaması ve Aralıklı Oruç: Başarılı Beyin Yaşlanması İçin İki Potansiyel Diyet." *Yaşlanma Araştırma İncelemeleri* 5(3): 332–353.
Masoro, EJ, 1998, "Hormesis ve Diyetin Yaşlanma Karşıtı Etkisi Kısıtlama." *Deneysel Gerontoloji* 33(1–2): 61–66. Mattson, MP, 2008, "Hormesis Tanımlandı." *Yaşlanma Araştırma İncelemeleri* 7(1): 1–7.
Mattson, MP ve R. Wan, 2005, "Aralıklı Egzersizin Faydalı Etkileri "Kardiyovasküler ve Serebrovasküler Sistemlerde Oruç ve Kalori Kısıtlaması." *Beslenme Biyokimyası Dergisi* 16(3): 129–137.
Matz, David, 2002, *Antik Romalıların Günlük Yaşamı*. Indianapolis: Hackett.
McAleer, M., A. Pagan ve P. Volker, 1985, "Dolandırıcıları Neler Bekleyecek?" Ekonometriden mi çıktın?" *Amerikan Ekonomi İncelemesi* 75(3): 293–307. McCabe, DP ve AD Castel, 2008, "Görmek İnanmaktır: Beyin Görüntülerinin Bilimsel Akıl Yürütme Yargılarına Etkisi." *Bilişsellik* 107: 343–352.
McCloskey, D. ve S. Ziliak, 1996, "Standart Hata "Gerilemeler." *Ekonomi Edebiyatı Dergisi* 34(1): 97–114.
McConaugby, D., C. Matthews ve A. Fialko, 2001, "Kuruluş Aile Kontrollü Şirketler: Performans, Risk ve Değer." *Küçük İşletme Yönetimi Dergisi* 39: 31–49.
McCraw, Thomas 2007, *Yeniliğin Peygamberi: Joseph Schumpeter ve Yaratıcı Yıkım*. Cambridge, Mass.: Harvard Üniversitesi Belknap Yayınları.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

McGill, S., 2007, *Bel Ağrısı Rahatsızlıkları: Kanıta Dayalı Önleme ve Rehabilitasyon*. İnsan Kinetiği Yayıncıları.
McGrath, RG, 1999, "İleri Düşüş: Gerçek Opsiyon Mantığı ve Girişimcilik Başarısızlığı." *Yönetim Akademisi İncelemesi*: 13–30.
McKnight, Scot, 2009, *Oruç tutmak*.Thomas Nelson.
McMahon, Darrin M., 2001, *Aydınlanmanın Düşmanları: Fransız Karşı Aydınlanması ve Modernitenin Oluşumu*. Oxford: Oxford Üniversitesi Yayınları.
Mégraud, F. ve H. Lamouliatte, 1992, "*helikobakter pilorI*Ve "Duodenum Ülseri." *Sindirim Hastalıkları ve Bilimleri*37(5): 769–772.
Mehta, R., RJ Zhu, ve diğerleri, 2012, "Gürültü Her Zaman Kötü müdür? Ortam Gürültüsünün Yaratıcı Biliş Üzerindeki Etkileri."
Meisenzahl, R. ve J. Mokyr, 2011, *Oranı ve Yönü İngiliz Sanayi Devrimi'nde İcat: Teşvikler ve Kurumlar*. Ulusal Ekonomik Araştırma Bürosu.
Menard, W. ve G. Sharman, 1976, "Rastgele Delme." *Bilim* 192(4236): 206–208.
Meng, X., N. Qian ve P. Yared, 2010, *Kurumsal Nedenler Çin'in Büyük Kıtlığı, 1959–61*. Ulusal Ekonomik Araştırma Bürosu.
Mercier, H. ve D. Sperber, 2011, "İnsanlar Neden Akıl Yürütür? Argümantatif Bir Teori İçin Argümanlar." *Davranışsal ve Beyin Bilimleri*34(2) 57–74.
Meslin, Michel, Alain Proust ve Ysé Tardan-Masquelier, editörler, 2006, *Savaş sayısı*:*Tıp ve dinler suffrance ile karşı karşıya*. Paris: Bayard.
Meyers, Morton A., Tıp Doktoru, 2007, *Mutlu Kazalar: Tesadüf Modern Tıbbi Atılımlar*. New York: Oyun Salonu.
Michán, S., Y. Li, M. Chou, E. Parrella, H. Ge, J. Long, J. Allard, K. Lewis, M. Miller ve W. Xu, 2010, "SIRT1 Normal Bilişsel İşlev ve Sinaptik Esneklik İçin Önemlidir." *Nörobilim Dergisi*30(29): 9695–9707.
Micklesfield, L., L. Rosenberg, D. Cooper, M. Hoffman, A. Kalla, I. Stander ve E. Lambert, 2003, "Güney Afrikalı Kadınlarda Kemik Mineral Yoğunluğu ve Yaşam Boyu Fiziksel Aktivite." *Kireçlenmiş Doku Uluslararası*73(5): 463–469.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Miller, John H. ve Scott E. Sayfa, 2007,*Karmaşık Uyarlanabilir Sistemler: Sosyal Yaşamın Hesaplamalı Modellerine Giriş*. Princeton, NJ: Princeton Üniversitesi Yayınları.
Mindell, DA, 2002,*İnsan ve Makine Arasında: Geribildirim, Sibernetikten Önce Kontrol ve Hesaplama*. Baltimore: Johns Hopkins Üniversitesi Yayınları.
Mitchell, Mark T., 2006,*Michael Polanyi: Bilmenin Sanatı*.ISI Kitaplar.
Mokyr, Joel, 1990,*Zenginlik Kaldıracı: Teknolojik Yaratıcılık ve Ekonomik İlerleme*. Oxford: Oxford Üniversitesi Yayınları.
Mokyr, Joel, editör, 1999,*İngiliz Sanayi Devrimi: Bir Ekonomik Perspektif.*Westview Basını.
Mokyr, Joel, 2002,*Athena'nın Hediyeleri: Tarihsel Kökenleri Bilgi Ekonomisi*. Princeton, NJ: Princeton University Press.
Mokyr, Joel, 2005, "Uzun Vadeli Ekonomik Büyüme ve Teknoloji." Philippe Aghion ve Steven N. Durlauf'un editörlüğünde, *Ekonomik Büyüme El Kitabı,*Cilt 1B. Elsevier.
Mokyr, Joel, 2009,*Aydınlanmış Ekonomi: Bir Ekonomi Tarihi Britanya, 1700–1850*. New Haven: Yale University Press. Morens,
David M., 1999, "Bir Başkanın Ölümü."*Yeni İngiltere Tıp Dergisi*342: 1222.
Morris, İvan I., 1975,*Başarısızlığın Asaleti: Trajik Kahramanlar Japonya tarihi.*Farrar, Strauss ve Giroux.
Mudd, L., W. Fornetti ve J. Pivarnik, 2007, "Kemik Mineral Yoğunluğu Üniversiteli Kadın Sporcularda: Sporlar Arası Karşılaştırmalar." *Atletik Eğitim Dergisi,*Temmuz-Eylül 42(3): 403–408.
Mudry, Philippe, 2006,*Tıp, kızkardeş felsefe*. BHMS sürümleri.
Muldrew, C., 1993, "Kredi ve Mahkemeler: Bir Borç Davası Onyedinci Yüzyıl Kentsel Topluluğu."*Ekonomik Tarih İncelemesi* 46(1): 23–38.
Mutch, WAC, TG Buchman ve diğerleri, 2007, "Biyolojik Olarak Değişken Ventilasyon, Şiddetli Bronkospazm Modelinde Gaz Değişimini ve Solunum Mekaniğini İyileştirir."*Yoğun Bakım Tıbbı*35(7): 1749.
Nasr, G., 2008, "Çevresel Performans Endekslerinin Uygulanması Levant'ta Sürdürülebilirliğin Nesnel Bir Ölçümüne Doğru." *Uluslararası Sürdürülebilir Kalkınma Dergisi*11(1): 61–73.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Nasr, G., 2009, “Hidrolik Zorunluluğun Sınırlamaları: "Golan Tepeleri."*Su Kaynaklarının Geliştirilmesi*25(1): 107–122.
Nelson, RR, 2005,*Teknoloji, Kurumlar ve Ekonomik Büyüme*. Cambridge, Mass.: Harvard Üniversitesi Yayınları.
Neumaier, T., J. Swenson, ve diğerleri, 2012, “Oluşumuna İlişkin Kanıtlar DNA Onarım Merkezleri ve İnsan Hücrelerinde Doz-Tepki Doğrusal Olmayanlığı.”*Ulusal Bilimler Akademisi Bildirileri*109(2): 443–448.
Nicholas, Jean, 2008,*Fransız isyanı: Popüler hareketler et vicdan sosyale 1661–1789*.Gallimard.
Nichols, JF, JE Palmer ve diğerleri, 2003, “Düşük Kemik Mineral Yoğunluğu “Yüksek Eğitimli Erkek Usta Bisikletçiler.”*Osteoporoz Uluslararası* 14(8): 644–649.
Kuzey, Douglass C., 1990,*Kurumlar, Kurumsal Değişim ve Ekonomik Performans.*Cambridge: Cambridge Üniversitesi Yayınları. Nowak, Martin A., 2006,*Evrimsel Dinamikler: Keşfetmek Yaşam Denklemleri*. Cambridge, Mass.: Harvard Üniversitesi Belknap Yayınları.
Nutton, Vivian, 2004,*Antik Tıp*. Psikoloji Basını. O'Hara, Kieron, 2004, *Güven: Sokrates'ten Spin'e*. İkon Kitapları. Oakeshott, Michael, 1975, *İnsan Davranışı Üzerine*. Oxford: Clarendon Basmak.
Oakeshott, Michael, 1991, “Rasyonalist.”*Kadran*35(3): 87. Oakeshott, Michael, 1962, 1991,*Siyasette ve Diğerlerinde Rasyonalizm Denemeler.*Özgürlük Fonu.
Ober, J., 2010,*Zengin Hellas,*Cilt 140. Baltimore: Johns Hopkins Üniversite Yayınları.
Ogilvie, Sheilagh, 2011,*Kurumlar ve Avrupa Ticareti: Tüccar Loncalar 1000–1800.*Cambridge: Cambridge Üniversitesi Yayınları. Orlov, Dmitry, 2011,*Çöküşü Yeniden İcat Etmek: Sovyet Deneyimi ve Amerikan Beklentileri*. Yeni Toplum Yayıncıları.
Palmieri, Nicoletta, ed., 2003,*Rasyonel ve mantıksız eski tıp ve orta çağ*. Saint-Étienne: Saint-Étienne Üniversitesi.

Pamuk, Şevket, 2006, “Orta Doğu’da Ekonomik Büyümenin Tahmini” 1820'den beri Doğu.”*Ekonomi Tarihi Dergisi*66(3).

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Parsons, PA, 2000, “Hormesis: Uyarlanabilir Bir Beklenti “İyonlaştırıcı Radyasyona Vurgu.” *Uygulamalı Toksikoloji Dergisi* 20(2): 103–112.

Pat-Horenczyk, R. ve D. Brom, 2007, “Post-Travmatik Büyüme.” *Uygulamalı Psikoloji* 56(3): 379–385. Pautler, PA, 2003, “Birleşme ve Satın Almalara İlişkin Kanıtlar.” *Tekel karşıtı Bülten* 48: 119.

Pavitt, K., 1998a, “AB Ar-Ge Fonlamasının Kaçınılmaz Sınırları.” *Araştırma Politikası* 27(6): 559–568.

Pavitt, K., 1998b, “Ulusal Bilim Tabanının Sosyal Şekillenmesi.” *Araştırma Politikası* 27(8): 793–805.

Ödeyen, Lynn, 1996, *Tıp ve Kültür*. New York: Henry Holt. Pears, David, 2006, *Wittgenstein'ın Paradoks ve Basmakalıp Düşünceleri Felsefe*. Oxford: Oxford Üniversitesi Yayınları.

Pérez-Jean, Brigitte, 2005, *Dogmatizm ve şüphecilik*. Presler Universitaires du Septentrion.

Petchey, OL ve JA Dunne, 2012, “Avcı-Yırtıcı İlişkileri ve Besin Ağları.” *Metabolik Ekoloji: Ölçeklendirme Yaklaşımı*. Wiley, s. 86.

Petroski, Henry, 2006, *Başarısızlıkla Gelen Başarı: Başarısızlığın Paradoksu Tasarım*. Princeton, NJ: Princeton Üniversitesi Yayınları. Pigeaud, Jackie, 2006, *Âme hastalığı*. Les Belles Mektupları. Pigolotti, S., A. Flammini ve diğerleri, 2005, “Türlerin Yaşam Boyu Dağılımı Basit Ekoloji Modelleri için.” *Amerika Birleşik Devletleri Ulusal Bilimler Akademisi Bildirileri* 102(44): 15747.

Pirenne, Henri, 2005, *Muhammed ve Şarlman*. Presler Fransa Üniversiteleri.

Pisano, GP, 2006a, “Bilim Bir İş Olabilir mi?” *Harvard İşletme Gözden geçirmek* 10: 1–12.

Pisano, GP, 2006b, *Bilim İşletmesi: Vaat, Gerçek ve Biyoteknolojinin Geleceği*. Cambridge, Mass.: Harvard Business Press.

Pischon, T., ve diğerleri, 2008, “Genel ve Karın Bölgesi Şişmanlığı ve Risk Avrupa'da Ölümün.” *New England Tıp Dergisi* 359: 2105– 2120.

Pi-Sunyer, X., ve diğerleri, 2007, “Kilo ve Kardiyovasküler Tip 2 Diyabetli Bireylerde Hastalık Risk Faktörleri: Look AHEAD Denemesinin Bir Yıllık Sonuçları.” *Diyabet Bakımı* 30: 1374–1383.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Piterbarg, VV ve MA Renedo, 2004, “Eurodolar Vadeli İşlemleri Stokastik Volatilite Modellerinde Dışbükeylik Ayarlamaları.” Çalışma Belgesi.

Pluchino, A., C. Garofalo ve diğerleri, 2011, “Kazara Politikacılar: Nasıl Rastgele Seçilen Yasama Organları Parlamentonun Verimliliğini Artırabilir.”*Physica A: İstatistiksel Mekanik ve Uygulamaları.*

Polanyi, M., 1958,*Kişisel Bilgi: Post-Eleştirel Bir Bakışa Doğru Felsefe*Londra: Routledge ve Kegan Paul.

Pomata, Gianna ve Nancy G. Siraisi, eds., 2005,*Tarihçe: Erken Modern Avrupa'da Deneycilik ve Bilginlik*. Cambridge, Mass.: MIT Basını.

Popkin, Richard, 2003,*Şüpheciliğin Tarihi: Savonarola'dan Bayle*. Oxford: Oxford Üniversitesi Yayınları.

Popper, Karl, 1961,*Tarihselciliğin Yoksulluğu*. Londra: Routledge.

Pories, WJ, ve diğerleri, 1995, “Bunu Kim Düşünebilirdi? “Operasyonun Yetişkin Başlangıçlı Diyabet Mellitus İçin En Etkili Tedavi Olduğu Kanıtlandı.”*Cerrahi Yıllıkları*222: 339–350; tartışma 350–352.

Pormann, Peter E. ve Emilie Savage-Smith, 2007,*Ortaçağ İslam İlaç*. Georgetown Üniversitesi Yayınları.

Porter, Roy, 2002,*Kan ve Bağırsaklar: Kısa Bir Tıp Tarihi*. Penguen.

Porter, Roy, 2003,*Akıl Çağında Et*. WW Norton. Portet, P., 2002,*La mesure géométrique des champs au moyen âge*. Kütüphane Droz.

Posner, MV, 1996, “Parayla Bozulmuş Mu?”*Doğa*382: 123–124. Pratt, John W., 1964, “Küçük ve Büyük İşletmelerde Riskten Kaçınma” *Ekonometri*32 (Ocak-Nisan), 122–136.

Pritchard, James B., 2011'de yayınlandı,*Antik Yakın Doğu: Bir Antoloji Metinler ve Resimler*. Princeton, NJ: Princeton University Press.

Pritchett, L., 2001, “Tüm Eğitim Nereye Gitti?”*Dünya Bankası Ekonomik İnceleme*15(3): 367.

Radak, Z., HY Chung, ve diğerleri, 2005, “Egzersiz ve Hormesis: Başarılı Yaşlanma İçin Oksidatif Stresle İlgili Uyum.” *Biyogerontoloji*6(1): 71–75.

Raffaghello, L., F. Safdie, G. Bianchi, T. Dorff, L. Fontana ve V. Longo, 2010, “Oruç ve Farklı Kemoterapi Koruması

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Hastalar."*Hücre Döngüsü*9(22): 4474.
Raşid, Mervan, 2007,*Aristoteles mirası*. Les Belles Mektupları. Rattan, DİE,
2008, "Yaşlanmada Hormesis."*Yaşlanma Araştırma İncelemeleri*
7(1): 63–78.
Rautava, E., M. Lehtonen-Veromaa, H. Kautiainen, S. Kajander ve
OJ Heinonen, 2007, "Fiziksel Aktivitenin Azaltılması Genç
Kızlarda Kemik Kütlesini Etkiliyor: 143 Ergen Kız Çocuğuyla
Yapılan Bir Takip Çalışması."*Osteoporoz Uluslararası*(18)7: 915–
922. Razay, G. ve GK Wilcock, 1994, "Hiperinsülinemi ve
Alzheimer Hastalığı."*Yaş ve Yaşlanma*23(5): 396–399.
Read, D., S. Frederick ve M. Airoldi, 2012, "Dört Gün Sonra
Cincinnati: Hiperbolik İskontolamanın Boylamsal Testleri."*Acta
Psikolojik*140(2): 177–185, PMID: 22634266.
Redberg, RF ve MH Katz, 2012, "Sağlıklı Erkekler Şunları Yapmamalı
Statinler." JAMA 307(14): 1491–1492.
Rees, Martin, 2003,*Son Yüzyılımız: Medeniyet, kıyamete kadar hayatta kalabilecek mi?
Yirmi Birinci Yüzyıl mı?*Ok Kitapları.
Rein, R., K. Davids ve diğerleri, 2010, "Uyarlanabilir ve Faz Geçişi
Dejeneratif Nörobiyolojik Sistemler Tarafından Ayrık Çok Eklemli
Eylemlerin Gerçekleştirilmesindeki Davranış."*Deneysel Beyin
Araştırması*201(2): 307–322.
Ridley, Matt, 2010,*Rasyonel İyimser: Refah Nasıl Evrimleşir*.
4. Kuvvet.
Riffard, Pierre, 2004,*Filozoflar: Zamanın içinde yaşa*. Presler
Fransa Üniversiteleri.
Robb, Graham, 2007,*Fransa'nın Keşfi*. Pikador.
Roberts, BH, 2012,*Statinler Hakkındaki Gerçek: Riskler ve Alternatifler
Kolesterol Düşürücü İlaçlara*. New York: Simon ve Schuster.
Roberts, Royston M., 1989,*Serendipity: Tesadüfi Keşifler
Bilim*.Wiley.
Roll, R., 1986, "Kurumsal Devralmaların Kibir Hipotezi."
*İşletme Dergisi*59:197–216.
Rook, GAW, 2011, "Hijyen ve Diğer Erken Çocukluk Etkileri
Bağışıklık Sisteminin Sonraki İşlevi Üzerine."*Sindirim
Hastalıkları*29(2): 144–153.
Rose, KA, IG Morgan ve diğerleri, 2008, "Açık Hava Aktivitesi,
Çocuklarda Miyopinin Yaygınlığı."*Göz Hastalıkları*115(8): 1279–

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

1285.
Rothschild, M. ve JE Stiglitz, 1970, “Artan Risk: I. A Tanım."*Ekonomi Teorisi Dergisi*2(3): 225–243. Rothschild, M. ve JE Stiglitz, 1971, “Artan Risk: II. Ekonomik Sonuçlar.”*Ekonomi Teorisi Dergisi*3(1): 66– 84.

Rubino, F., ve diğerleri, 2006, “Diyabet Kontrol Mekanizması Gastrointestinal Baypas Ameliyatı, Tip 2 Diyabetin Patofizyolojisinde Proksimal İnce Bağırsağın Rolünü Ortaya Çıkarıyor.”*Cerrahi Yıllıkları*244: 741–749.
Sackett, David L., W. Scott Richardson, William Rosenberg ve R. Brian Haynes, 1998,*Kanıta Dayalı Tıp: EBM Nasıl Uygulanır ve Öğretilir*.Churchill Livingstone.
Safdie, F., T. Dorff, D. Quinn, L. Fontana, M. Wei, C. Lee, P. Cohen, ve V. Longo, 2009, “İnsanlarda Oruç ve Kanser Tedavisi: Bir Vaka Serisi Raporu.”*Yaşlanma*(Albany, NY), 1(12): 988. Salsburg, David, 2001,*Çay Tadımı Yapan Kadın: İstatistikler Yirminci Yüzyılda Bilimde Devrim Yarattı.*Özgür Adamlar. Sandis, Constantine, 2012,*Yaptığımız Şeyler ve Neden Yaptığımız*. Londra: Palgrave Macmillan.
Scanu, AM ve C. Edelstein, 2008, “HDL: Geçmişi ve Geçmişi Birleştirmek Geleceğe Bir Bakışla Şimdiki Zamanda.”*FASEB Dergisi*22(12): 4044–4054.
Schlumberger, MJ, 1998, “Papiller ve Foliküler Tiroid "Karsinom"*New England Tıp Dergisi*338(5) 297–306. Schnohr, P., JL Marott ve diğerleri, 2011, “Yoğunluk ve Süre Bisiklete binmenin tüm nedenlere bağlı ve koroner kalp hastalıklarına bağlı ölüm oranlarına etkisi: Kopenhag Şehir Kalp Çalışması.”*Avrupa Kardiyovasküler Önleme ve Rehabilitasyon Dergisi*.
Schon, Donald, 1983,*Yansıtıcı Uygulayıcı: Profesyoneller Nasıl Eylemde Düşün*. Temel Kitaplar.
Schumacher, EF, 1973,*Küçük Güzeldir: Ekonomi Üzerine Bir Çalışma Eğer İnsanlar Önemli Olsaydı.*Londra: Blond & Briggs.
Schumpeter, Joseph A., 1942,*Kapitalizm, Sosyalizm ve Demokrasi.* New York: Harper and Brothers. 5. basım, Londra: George Allen and Unwin, 1976.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Schumpeter, Joseph A., 1994, *Ekonomik Analizin Tarihi*. Oxford: Oxford Üniversitesi Yayınları.

Scott, A., KM Khan, V. Duronio ve DA Hart, 2008, "İnsan Kemiğinde Mekanotransdüksiyon: Egzersizle Kemik Değişimlerinin Altında Yatan İn Vitro Hücresel Fizyoloji." *Spor Hekimliği* 38(2): 139–160.

Scott, James C., 1998, *Devlet Gibi Görmek: Bazı Planlar Nasıl İnsanlık Durumunu İyileştirme Başarısız Oldu*. New Haven: Yale Üniversitesi Yayınları.

Scranton, P., 2006, "Aciliyet, Belirsizlik ve Yenilik: İnşa Etmek Savaş Sonrası Amerika'da Jet Motorları." *Yönetim ve Organizasyonel Tarih* 1(2): 127.

Scranton, P., 2007, "Türbülans ve Yeniden Tasarım: Dinamik Yenilik ve ABD Askeri Jet Tahrik Sistemi Geliştirmenin İkilemleri." *Avrupa Yönetim Dergisi* 25(3): 235–248.

Scranton, P., 2009, "Teknolojik Belirsizliğin Meydan Okuması." *Teknoloji ve Kültür* 50(2): 513–518.

Seery, MD, 2011, "Dayanıklılık." *Psikolojik Alanda Güncel Yönler Bilim* 20(6): 390–394.

Sestini, P. ve LB Irving, 2009. "Uzmanlığa İhtiyaç ve Kanıta Dayalı Tıbbın Bilimsel Temeli." *Göğüs* 135(1): 245.

Shackle, GLS, 1992, *Epistemik ve Ekonomi: Bir Eleştiri Ekonomik Doktrinler*. İşlem Yayıncıları.

Shah, AK ve DM Oppenheimer, 2007, "Kolay Yap: Rol İpucu Ağırlıklandırmada Akıcılık." *Yargılama ve Karar Verme* 2(6): 371–379.

Sharpe, Virginia A. ve Alan I. Faden, 1998, *Tıbbi Zarar: İatrojenik Hastalığın Tarihsel, Kavramsal ve Etik Boyutları.* Cambridge: Cambridge Üniversitesi Yayınları.

Shelford, Nisan G., 2007, *Edebiyat Cumhuriyeti'ni Dönüştürmek: Pierre-Daniel Huet ve Avrupa Entelektüel Hayatı, 1650–1720.* Rochester, NY: Rochester Üniversitesi Yayınları.

Shimabukuro, M., ve diğerleri, 1998, "Obezlerin Beta Hücrelerinde Lipoapoptozis Prediyabetik Fa/Fa Sıçanları. Serin Palmitoiltransferaz Aşırı Ekspresyonunun Rolü." *Biyolojik Kimya Dergisi* 273: 32487–32490.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Gümüş Adam, William A., 1999,*Kanıt Nerede: Tartışmalar Modern Tıp*. Oxford: Oxford Üniversitesi Yayınları.
Şarkıcı, S. Fred Charles AS Hall, Cutler J., 1981, Cleveland: Bilim, Yeni Seri, Cilt 213, No. 4515 (25 Eylül 1981).
Singh, Simon ve Ernst Edzard, MD, 2008,*Şaka mı, Şeker mi: Alternatif Tıp Hakkında Yadsınamaz Gerçekler*. New York: WW Norton.
Skyler, J., R. Bergenstal, R. Bonow, J. Buse, P. Deedwania, E. Gale, B. Howard, M. Kirkman, M. Kosiborod ve P. Reaven (2009), "Yoğun Glisemik Kontrol ve Kardiyovasküler Olayların Önlenmesi: ACCORD, ADVANCE ve VA Diyabet Denemelerinin Sonuçları." *Dolaşım*119(2): 351–357.
Smith, VL, 2008,*Ekonomide Rasyonalite: Yapılandırmacı ve Ekolojik Formlar*. Cambridge: Cambridge University Press.
Sober, Elliott, 2008,*Kanıt ve Evrim: Arkasındaki Mantık Bilim*. Cambridge: Cambridge Üniversitesi Yayınları.
Solomon, L., 1979, "Yaşlanan Kafkasyalı ve Afrikalılarda Kemik Yoğunluğu Nüfuslar."*Neşter*2: 1326–1330.
Sorabji, Richard, 2000,*Duygu ve İç Huzuru: Stoacılardan Hıristiyan Ayartmasına Yönelik Ajitasyon*. Oxford: Oxford University
Press. Sornette, Didier ve L. Knopoff, 1997, "Beklenenin Paradoksu Bir Sonraki Depreme Kadar Zaman."*Amerika Sismoloji Derneği Bülteni*87(4): 789–798.
Sornette, Didier ve D. Zajdenweber, 1999, "Ekonomik Getiriler Araştırma: Pareto Yasası ve Sonuçları."*Avrupa Fizik Dergisi, B: Yoğun Madde ve Karmaşık Sistemler*8(4): 653–664.

Sornet, Didier, 2003,*Borsa Piyasaları Neden Çöküyor: Kritik Olaylar Karmaşık Finansal Sistemler*. Princeton, NJ: Princeton Üniversitesi Yayınları.
Sornet, Didier, 2004,*Doğa Bilimlerinde Kritik Olaylar: Kaos, Fraktallar, Öz-örgütlenme ve Düzensizlik: Kavramlar ve Araçlar,*2. basım. Berlin ve Heidelberg: Springer. Stanley, J., 2010,
"Bilmek (Nasıl)."*Nus.*
Starbuck, WH, 1992, "Gerçek Dünyada Strateji Oluşturma" "Stratejik Yönetimin Teknolojik Temelleri." Özel sayı, *Uluslararası Teknoloji Yönetimi Dergisi*8, hayır. 1/2.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Starbuck, WH, 2004, "Gerçek Dünyayı Anlamaya Çalışmayı Neden Bıraktım Dünya."*Örgütsel Çalışmalar*25(7).

Starbuck, WH, ML Barnett ve diğerleri, 2008, "Karşılıklar ve Tuzaklar Stratejik Öğrenme."*Ekonomik Davranış ve Organizasyon Dergisi* 66(1): 7–21.

Stasavage, D., 2012, "Weber Haklı mıydı? Şehir Özerkliği, Politik Oligarşi ve Avrupa'nın Yükselişi." Ön baskı.

Steinmo, S., 2010,*Modern Devletlerin Evrimi: İsveç, Japonya, ve Amerika Birleşik Devletleri (Karşılaştırmalı Siyaset Alanında Cambridge Çalışmaları).* Cambridge Üniversitesi Yayınları

Steinmo, S., 2012, "İsveç İstisnacılığını Göz Önünde Bulundurmak", taslak, Avrupa Üniversitesi Enstitüsü.

Sternberg, Robert J., 2003,*Bilgelik, Zekâ ve Yaratıcılık Sentezlendi.*Cambridge: Cambridge Üniversitesi Yayınları.

Sternhell, Zeev, 2010,*Aydınlanma Karşıtı Gelenek*. Yeni Cennet: Yale Üniversitesi Yayınları.

Steven, S. ve diğerleri, 2010, "Tip 2 Diyabetin Beslenmeyle Tersine Çevrilmesi Araştırma Bilgisiyle Motive Edildi."*Diyabetik Tıp*27: 724– 725.

Stigler, Stephen M., 1990,*İstatistik Tarihi: Ölçüm 1900 Öncesi Belirsizlik*. Cambridge, Mass.: Harvard Üniversitesi Belknap Yayınları.

Stip, David, 2010,*Gençlik Hapı*. Akım.

Stokes, Donald E., 1997,*Pasteur'ün Dörtgeni: Temel Bilim ve Teknolojik Yenilik*. Brookings Institution Press. Stranahan, AM ve MP Mattson, 2012, "Uyarlanabilir İşe Alma Başarılı Beyin Yaşlanması İçin Hücresel Stres Tepkileri."*Doğa İncelemeleri Nörobilim*.

Stroud, Barry, 1984,*Felsefi Şüpheciliğin Önemi*. Oxford: Oxford Üniversitesi Yayınları.

Stubbart, CI ve MB Knight, 2006, "Kaybolanların Vakası Firmalar: Ampirik Kanıtlar ve Sonuçlar."*Örgütsel Davranış Dergisi*27(1): 79–100.

Sunstein, Cass, 2009,*Söylentiler Üzerine: Yalan Söylentiler Nasıl Yayılır, Neden Onlara İnanın, Ne Yapılabilir*. Allen Sokağı.

Taagepera, R., 1978, "İmparatorlukların Boyutu ve Süresi: Büyüme-Gerileme Eğriler, MÖ 3000 ila 600"*Sosyal Bilimler Araştırması*7: 180–196.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Tainter, J., 1988,*Karmaşık Toplumların Çöküşü: Yeni Çalışmalar Arkeoloji.*Cambridge: Cambridge Üniversitesi Yayınları.
Taleb, NN ve M. Blyth, 2011, "Kahire'nin Kara Kuğusu."*Yabancı İşler*90(3).
Taleb, NN ve A. Pilpel, 2007, "Epistemoloji ve Risk Yönetmek."*Risk ve Düzenleme*13, Yaz.
Taleb, NN ve C. Tapiero, 2010, "Çok Büyük İşletmelerin Risk Dışsallıkları Başarısızlığa."*Physica A: İstatistiksel Fizik ve Uygulamaları*.
Taleb, NN, DG Goldstein ve M. Spitznagel, 2009, "Altı Yöneticilerin Risk Yönetiminde Yaptığı Hatalar"*Harvard İşletme İncelemesi*(Ekim).
Taleb, NN, 2008, "Sonsuz Varyans ve Uygulama Sorunları." *Karmaşıklık*14(2).
Taleb, NN, 2009, "Hatalar, Sağlamlık ve Dördüncü Kadran." *Uluslararası Tahmin Dergisi*25.
Taleb, NN, 2011, "Geleceğin Geçmişe Göre Daha Kalın Kuyrukları Var: Model "Dallanan Karşıt Olgular Olarak Hata."*Benoît Mandelbrot'un Bilimsel Anıtı,*Ön Baskı (Bkz. Eşlik Eden Cilt).
Taleb, NN ve R. Douady, 2012, "Bir Harita ve Basit Bir Sezgisel Yöntem Kırılganlığı, Kırılganlığı Önlemeyi ve Model Hatasını Tespit Et" arXiv Ön Baskısı. Taleb, NN ve G. Martin, 2012a, "Başka Bir Krizden Nasıl Kaçınılır" *SIAS Uluslararası İlişkiler İncelemesi*.
Taleb, NN ve G. Martin, 2012b, "İnce Kuyrukların Yanılsaması Toplama (Jack Treynor'a Cevap)."*Yatırım Yönetimi Dergisi.*

Taleb, NN ve D. Goldstein, 2012, "Sorun Ötesinde Psikoloji: Gerçek Dünya, Regresyon Analizlerinden Daha Rastgeledir"*Uluslararası Tahmin Dergisi*28(3), 715–716. Taleb, NN, Elie Canetti, Elena Loukoianova, Tidiane Kinda ve Christian Schmieder, 2012, "Kırılganlık ve Kuyruk Risklerinin Yeni Bir Sezgisel Ölçümü: Stres Testine Uygulama", IMF Çalışma Belgesi. Tatonetti, Nicholas P., ve diğerleri, 2012, "İlaç Risklerinin Veriye Dayalı Tahmini Etkiler ve Etkileşimler."*Bilimsel Çeviri Tıbbı*4, 125ra31, doi: 10.1126/scitranslmed.3003377.
Taubes, G., 2008,*İyi Kaloriler, Kötü Kaloriler: Yağlar, Karbonhidratlar ve Tartışmalı Diyet ve Sağlık Bilimi*. New York: Anchor Kitapları.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Taubes, G., 2011, *Neden Şişmanlarız: Ve Bu Konuda Ne Yapmalıyız?*. Yeni York: Anchor Kitapları.
Taylor, R., 2008, "Tip 2 Diyabet Patogenezi: Tedaviden Davaya Ters Yol." *Diyabetoloji* 51: 1781–1789.
Tedeschi, RG ve LG Calhoun, 1996, "Travma Sonrası Büyüme Envanter: Travmanın Olumlu Mirasını Ölçmek." *Travmatik Stres Dergisi* 9(3): 455–471.
Tetlock, Philip E., Richard Ned Lebow ve Geoffrey Parker, editörler, 2009, *Batı'yı Çözmek: Dünya Tarihini Yeniden Yazan "Ya Eğer?" Senaryoları*. Ann Arbor: Michigan Üniversitesi Yayınları.
Thomas, Keith, 1997, *Din ve Büyünün Gerilemesi*. Oxford: Oxford Üniversitesi Yayınları.
Thompson, MR, 2010, "Filipinler'de Reformizm ve Popülizm." *Demokrasi Dergisi* 21(4): 154–168.
Thorp, E., 1971, "Portföy Seçimi ve Kelly Kriteri." *Stokastik Finansta Modeller,* 599–619.
Thorp, E., 1998, "Blackjack'te Kelly Kriteri, Spor Bahisleri, ve Borsa." *Avantajı Bulmak: Kumarhane Oyunlarının Matematiksel Analizi*.
Thorsrud, Harald, 2009, *Antik Şüphecilik*. Zekâ.
Todd, E., 2010, "Uluslararası Risk Yönetimi Konseyi Çerçeve ve Uygulaması *Listeria monocytogenes* Pastörize Edilmemiş Sütten Yapılan Yumuşak Peynirlerde." Gıda Kontrolü.
Townsend, A., A. Clark ve K. McGowan, 2010, "Doğrudan Faydalar ve Dişi Amerikan Kargaları İçin Ekstra Çift Babalığının Genetik Maliyetleri (*Corvus brachyrhynchos*)." *Amerikan Doğa Bilimci* 175 (1). Trabelsi, K., K. El Abed, SR Stannard, K. Jammoussi, KM Zeghal, ve A. Hakim, 2012, "Ramazan Ayında Tokluk ve Açlık Halindeki Aerobik Antrenmanların Fiziksel Olarak Aktif Erkeklerde Vücut Kompozisyonu ve Bazı Metabolik Parametreler Üzerindeki Etkileri." *Uluslararası Spor Beslenmesi ve Egzersiz Dergisi.*
Triana, P., 2009, *Kuşlara Uçmayı Öğretmek: Matematik Teoriler Finans Piyasalarını Yıkıyor mu?* Wiley.
Triana, P., 2011, *Bizi Öldüren Sayı: Modern Bir Hikaye Bankacılık, Kusurlu Matematik ve Büyük Bir Finansal Kriz*. Wiley.
Trigeorgis, L., 1993, "Gerçek Seçenekler ve Finansal Esneklik." *Finansal Yönetim,* 202–224.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Trigeorgis, L., 1996, *Gerçek Seçenekler: Yönetimsel Esneklik ve Kaynak Tahsisinde Strateji.* Cambridge, Mass.: MIT Press.

Trivers, Robert, 2011, *Aptalların Deliliği: Aldatmanın Mantığı ve İnsan Hayatında Kendini Aldatma*. Temel Kitaplar.

Turchin, P., 2003, *Tarihsel Dinamikler: Devletler Neden Yükselir ve Düşer*. Princeton, NJ: Princeton Üniversitesi Yayınları.

Turchin, P., 2009, "Büyük İmparatorlukların Oluşumuna İlişkin Bir Teori." *Küresel Tarih Dergisi* 4(02): 191–217.

Urvoy, Dominique, 1996, *İslam klasiğindeki düşünceler*. Şampiyon Flammarion.

Valdovinos, F., R. Ramos-Jiliberto, ve diğerleri, 2010, "Sonuçları "Besin Ağlarının Yapısı ve Dinamikleri İçin Uyarlanabilir Beslenme." *Ekoloji Mektupları* 13: 1546–1559.

Vanderbilt, T., 2008a, "Trafik Gurusu." *Wilson Üç Aylık* ((1976), 32(3): 26–32.

Vanderbilt, T., 2008b, *Trafik: Neden Bu Şekilde Sürüyoruz (ve (Bizim Hakkımızda Söyledikleri).* New York: Bilgi.

Van Zwet, Dünya Rekortmeni, 1964, *Rastgele Değişkenlerin Dışbükey Dönüşümleri.* Amsterdam Matematik Merkezi, 7.

Velez, N., A. Zhang, B. Stone, S. Perera, M. Miller ve S. Greenspan, "Usta Sporcularda Orta Etkili Egzersizin İskelet Bütünlüğüne Etkisi." *Osteoporoz Uluslararası* (Ekim 2008), 19(10): 1457–1464.

Vermeij, Geerat J., 2004, *Doğa: Bir Ekonomik Tarih*. Princeton, NJ: Princeton Üniversitesi Yayınları.

Vernon, Mark, 2009, *Platon'un Podcast'leri: Antik Çağ'ın Modern Çağ'a Rehberi Yaşamak*. Londra: Oneworld.

Veyne, Paul, 1999, "Païens et chrétiens devant la gladiature." *Mélanges de l'École française de Rome. Antik çağ,* cilt 111, sayı 111–2, 883–917.

Veyne, Paul, 2001, *Roma toplumu.* Paris: Éditions du Seuil.

Vigarello, Georges, 1998, *Santé Pratik Tarihçesi.* Paris: Seuil Baskıları.

Heyd, Wilhelm, 1886, *Histoire du Commerce du Levant au moyen-yaş* (Fransızca çeviri). Ed. fr., refondue et augmentée, Leipzig. von

Platon, Ocak, 1994, *Modern Olasılığın Yaratılması: Matematiği, Tarihsel Perspektifte Fizik ve Felsefe*. New York:

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Cambridge Üniversitesi Yayınları.
Wagner, Andreas, 2005, *Canlılarda Sağlamlık ve Evrimleşebilirlik Sistemler*. Princeton, NJ: Princeton University Press. Wai-Hung, Wong, 2002, "Yalıtım Sorunu," *Felsefe,* Cilt. 77, no. 301 (Temmuz 2002), 349–373.
Wales, JK, 1982, "Tip 2 (İnsüline Bağımlı Olmayan) Tedavisi Sadece Diyetle Diyabet Hastaları." *Diyabetoloji* 23: 240–245.
Wallenborn, White McKenzie, 1997, "George Washington'ın Terminali Hastalık: George Washington'un Son Hastalığının ve Ölümünün Modern Tıbbi Analizi." George Washington Belgeleri, Virginia Üniversitesi.
Waller, John, 2002, *Muhteşem Bilim: Tarihteki Gerçekler ve Kurgular Bilimsel Keşif*. Oxford: Oxford Üniversitesi Yayınları. Waterfield, Robin, 2009, *Sokrates Neden Öldü: Efsanelerin Dağıtılması*. Londra: Faber ve Faber.
Wear, Andrew, 1995, "Anatomi." Lawrence Conrad ve diğerleri, editörler, *The Batı Tıbbi Geleneği,* Cilt 1, Cambridge: Cambridge University Press.
Weber, Maks, 1905, 2000, *Protestanlık ve Esprit du kapitalizm*.Flammarion.
Weindruch, R., 1996, "Kalori ile Yaşlanmanın Geciktirilmesi Kısıtlama: Kemirgenler ve Primatlar Üzerindeki Çalışmalar." *Toksikolojik Patoloji* 24: 742–745.
Weisberg, D., F. Keil, J. Goodstein, E. Rawson ve JR Gray, 2008, "Nörobilim Açıklamalarının Baştan Çıkarıcı Cazibesi." *Bilişsel Sinirbilim Dergisi* 20: 470–477.
Welch, H. Gilbert, Lisa M. Schwartz ve Steven Woloshin, 2011, *Aşırı Tanı: Sağlık Uğruna İnsanları Hasta Etmek*. Boston: Beacon Yayınları.
West, GB, 2011, "Kantitatif Bir Teori Olabilir mi? Yaşam ve Toplum Tarihi?" *Kliodinamik* 2(1).
Westman, E. ve Vernon, M., 2008, "Karbonhidrat Kısıtlaması Var Diyabet Mellitus Tedavisi Olarak Unutuldu mu? ACCORD Çalışma Tasarımına Bir Bakış." *Beslenme ve Metabolizma* (Londra), 5:10.

Whitacre, JM, 2010, "Dejenerasyon: Evrimleşebilirlik Arasındaki Bir Bağlantı, Biyolojik Sistemlerde Sağlamlık ve Karmaşıklık." *Teorik*

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

*Biyoloji ve Tıbbi Modelleme*7(1): 6.
White, David A. ve Thomas A. Fitzgerald, “Menard ve Sharman Üzerine "Rastgele Sondaj."*Bilim,*Yeni Seri, Cilt 192, No. 4236 (16 Nisan 1976).
Whitehead, Alfred Kuzey, 1967,*Bilim ve Modern Dünya*. Özgür Basın.
Wilcken, Patrick, 2010,*Claude Lévi-Strauss: Şair Laboratuvar*. Penguen.
Wilson, EA ve diğerleri, 1980, “Olgunluk-Başlangıç Döneminde Diyet Yönetimi “Diyabet.”*BMJ*280: 1367–1369.
Wilson, Emily, 2007,*Sokrates'in Ölümü: Kahraman, Kötü Adam, Çenebaz, Aziz*. Londra: Profil Kitapları.
Wilson, Stephen, 2003,*Bloomsbury Zihin Kitabı*Londra: Bloomsbury'de.
Winchester, Simon, 2008,*Bomba, Kitap ve Pusula: Joseph Needham ve Çin'in Büyük Sırları*. New York: Viking.
Kurt, Alison, 2002,*Eğitim Önemli mi? Eğitim Hakkındaki Mitler ve Ekonomik Büyüme*. Londra: Penguin UK.
Wolff, J., 1892,*Das Gesetz der Transformation der Knochen.*Yeniden basım: Pro Business, Berlin 2010.
Kadınlar, P., W. Speed ve diğerleri, 2012, “Statinler ve Kas-iskelet
Ağrısı.” Wootton, David, 2006,*Kötü Tıp: Doktorlar Zarar Veriyor Hipokrat*. Oxford: Oxford Üniversitesi Yayınları.
Yaffe, K., T. Blackwell ve diğerleri, 2004. “Diyabet, Oruç Tutmayı Engeller Glikoz ve Yaşlı Kadınlarda Bilişsel Bozukluğun Gelişimi.”*Nöroloji* 63(4): 658–663.
Yarkoni, T., 2009, “Küçük Çalışmalarda Büyük Korelasyonlar: Şişirilmiş FMRI Korelasyonlar Düşük İstatistiksel Gücü Yansıtıyor”, Vul ve diğerleri, 2009'daki yorum,*Psikolojik Bilime Bakış Açıları*4(3), 294–298, doi:10.1111/j.1745–6924.2009.01127.x.
Young, SS ve A. Karr, 2011, “Deming, Veri ve Gözlemsel Çalışmalar."*Önemi*8(3): 116–120.
Yuan, KH ve S. Maxwell, 2005, “Post Hoc Gücü Üzerine Ortalama Farkların Test Edilmesi.”*Eğitim ve Davranış İstatistikleri Dergisi*30(2), 141–167.
Zeller, Eduard, 1905 (yeniden basım),*Yunan Tarihinin Ana Hatları Felsefe*. Whitefish, Mont.: Kessinger Yayıncılık.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Zerubavel, Eviatar, 2006, *Odada Fil: Sessizlik ve Günlük Yaşamda İnkar*. Oxford: Oxford Üniversitesi Yayınları.
Ziliak, S. ve D. McCloskey, 2008, *İstatistik Kültü Önem: Standart Hatanın Bize İş, Adalet ve Hayatlara Nasıl Mal Olduğu*. Ann Arbor: Michigan Üniversitesi Yayınları.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Teşekkürler

Peter Bevelin, Jazi Zilber, Peter Tanous ve Rolf Dobelli, tüm el yazmasını birçok farklı versiyonda birkaç kez büyük bir ayrıntıyla okudular ve ilgili araştırmalar hakkında cömert yorumlar veya ipuçları sağladılar. Kitabın ilerleyişine tanıklık eden ve gelişimine katkıda bulunan Will Murphy, Evan Camfield, Alexis Kirshbaum, Cynthia Taleb, Will Goodlad, Stefan McGrath ve Asim Samiuddin'den olağanüstü ve coşkulu katkılar aldım.

Cömert yorumlar ve yardım: Peter Nielsen, Rory Sutherland, Saifedean Ammous, Max Brockman, John Brockman, Marcos Carreira, Nathan Myhrvold, Aaron Brown, Terry Burnham, Peter Boettke, Russ Roberts, Kevin Horgan, Farid Karkaby, Michael Schrague, Dan Goldstein, Marie-Christine Riachi, Ed Frankel, Mika Kasuga, Eric Weinstein, Emanuel Derman, Alberto Mingardi, Constantine Sandis, Guy Deutscher, Bruno Dupire, George Martin, Joelle Weiss, Rohan Silva, Janan Ganesh, Dan Ariely, Gur Huberman, Cameron Williams, Jacques Merab, Lorenzo Savorelli, Andres Velasco, Eleni Panagiotarakou, Conrad Young, Melik Keylan, Seth Roberts, John McDonald, Yaneer Bar-Yam, David Shaywitz, Nouriel Roubini, Philippe Asseily, Ghassan Bejjani, Alexis Grégoire Saint-Marie, Charles Tapiero, Barry Blecherman, Art De Vany, Guy Riviere, Bernard Oppetit, Brendon Yarkin ve Mark Spitznagel; ve çevrimiçi yardımcılarım Jean-Louis Reault, Ben Lambert, Marko Costa, Satiyaki Den, Kenneth Lamont, Vergil Den, Karen Brennan, Ban Kanj, Lea McKay, Ricardo Medina, Marco Alves, Pierre Madani, Greg Linster, Oliver Mayor, Satyaki Roy, Daniel Hogendoorn, Phillip Crenshaw, Walter Marsh, John Aziz, Graeme Blake, Greg Linster, Sujit Kapadia, Alvaro De La Paz, orv Bajpai, Louis Shickle, Ben Brady, Alfonso Payno de las Cuevas,

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

“Guru Anaerobic,” Alexander Boland, David Boxenhorn, Dru Stevenson ve Michal Kolano. Daha fazlasını unuttuğumdan eminim.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

NASSIM NICHOLAS TALEB TARAFINDAN

İÇERİK,dünyayı anlamadığımızda ortaya çıkan opaklık, şans, belirsizlik, olasılık, insan hatası, risk ve karar alma süreçlerinin incelenmesi, otobiyografik bölümler, öyküler, benzetmeler ve felsefi, tarihi ve bilimsel tartışmaların herhangi bir sırayla erişilebilen, birbiriyle örtüşmeyen ciltler halinde sunulduğu kişisel bir deneme biçiminde ifade edilmiştir.

ANTİFRAJİL (BU CİLT)

SİYAH KUĞU(2007, 2010), yüksek etkili ancak nadir olayların tarihe nasıl hükmettiği, anlatılar sayesinde geriye dönük olarak bunları anladığımız yanılsamasını nasıl kendimize verdiğimiz, bunların bilimsel olarak tahmin edilmesinin nasıl imkansız olduğu, bunun bazı alanları (ama diğerlerini değil) nasıl tamamen öngörülemez ve tahmin edilemez hale getirdiği, bilgiyi doğrulama yöntemlerinin nasıl işe yaramadığı ve Kara Kuğu'ya körü körüne bağlı "sahte uzmanlar" sayesinde aşırı olaylara karşı giderek daha kırılgan sistemler inşa etmeye nasıl meyilli olduğumuz hakkında.

RASTGELELİKLE ALDANMAK(2001, 2004), becerileri şansla karıştırmaya nasıl meyilli olduğumuz, rastlantısallığın rastlantısal görünmediği, yumurtayı kızartmaktan alıp satmanın daha kolay olduğu bir ortamda performanstan bahsetmenin neden anlamsız olduğu ve diş hekimleriyle spekülatörler arasındaki derin farklar hakkında.

PROCRUSTES YATAĞI (FELSEFİ ÖZDEYİŞLER)((2010)

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

INCERTO'NUN TEKNİK ARKADAŞI((Akademik tarzda makaleler, çeşitli notlar ve (çok) teknik açıklamalardan oluşan, serbestçe erişilebilen elektronik cilt.)

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

YAZAR HAKKINDA

NASSIM NICHOLAS TALEB hayatını belirsizlik, olasılık ve bilgi sorunlarına adamıştır ve bu odak etrafında üç kariyer yapmıştır: bir iş adamı-tüccar, felsefi deneme yazarı ve akademik araştırmacı. Şu anda zamanının çoğunu ya çalışma odasında yoğun bir inzivada çalışarak ya da gezegenin dört bir yanındaki kafelerde meditasyon yapan bir flâneur olarak geçirmesine rağmen, şu anda New York Üniversitesi Politeknik Enstitüsü'nde Risk Mühendisliği alanında Seçkin Profesördür. Ana konusu "opaklık altında karar verme"dir, yani anlamadığımız bir dünyada nasıl yaşamamız gerektiğine dair bir harita ve protokol.

Onun kitapları*Rastgelelik Tarafından Aldatılmak*Ve*Kara Kuğu*otuz üç dilde yayımlanmıştır.

Taleb, ödüllerin, fahri derecelerin, armağanların ve törenselliğin bilgiyi bir seyirci sporuna dönüştürerek onu değersizleştirdiğine inanıyor.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Yakınlaştırmak için tabloya çift dokunun veya imlecinizi tablonun üzerine getirin ve tıklayın.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

TABLE 1 • THE CENTRAL TRIAD: THREE TYPES OF EXPOSURE

	FRAGILE	*ROBUST*	*ANTIFRAGILE*
Mythology—Greek	Sword of Damocles, Rock of Tantalus	Phoenix	Hydra
Mythology—New York and Brooklyn	Dr. John	Nero Tulip	Fat Tony, Yevgenia Krasnova*
Black Swan	Exposed to negative Black Swans		Exposed to positive Black Swans
Businesses	New York: Banking system		Silicon Valley: "Fail fast," "Be foolish"
Biological & economic systems	Efficiency, optimized	Redundancy	Degeneracy (functional redundancy)
Errors	Hates mistakes	Mistakes are just information	Loves mistakes (since they are small)
Errors	Irreversible, large (but rare) errors, blowups		Produces reversible, small errors
Science/ technology	Directed research	Opportunistic research	Stochastic tinkering (antifragile tinkering or bricolage)
Dichotomy event-exposure	Studying events, measuring their risks, statistical properties of events	Studying exposure to events, statistical properties of exposures	Modifying exposure to events
Science	Theory	Phenomenology	Heuristics, practical tricks
Human body	Mollification, atrophy, "aging," sarcopenia	Mithridatization, recovery	Hormesis, hypertrophy

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Ways of thinking	Modernity	Medieval Europe	Ancient Mediterranean
Human relationships	Friendship	Kinship	Attraction
Ancient culture (Nietzsche)	Apollonian	Dionysian	Balanced mixture of Apollonian and Dionysian
Ethics	The weak	The magnificent	The strong
Ethics	System without skin in the game	System with skin in the game	System with soul in the game
Regulation	Rules	Principles	Virtue
Systems	Concentrated sources of randomness		Distributed sources of randomness
Mathematics (functional)	Nonlinear-concave, or concave-convex	Linear, or convex-concave	Nonlinear-convex
Mathematics (probability)	Left-skewed (or negative skewed)	Low volatility	Right-skewed (or positive skewed)
Option Trading	Short volatility, gamma, vega	Flat volatility	Long volatility, "gamma," "vega"
Knowledge	Explicit	Tacit	Tacit with convexity
Epistemology	True-False		Sucker-Nonsucker
Life and thinking	Tourist, personal and intellectual		Flâneur with a large private library
Financial dependence	Corporate employment, Tantalized class	Dentist, dermatologist, niche worker, minimum-wage earner	Taxi driver, artisan, prostitute, f*** you money
Learning	Classroom	Real life, pathemata mathemata	Real life and library
Political systems	Nation-state; centralized		Collection of city-states; decentralized

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Social system	Ideology		Mythology
	Post-agricultural modern settlements		Nomadic and hunter-gatherer tribes
Knowledge	Academia	Expertise	Erudition
Science	Theory	Phenomenology	Evidence-based phenomenology
Psychological well-being	Post-traumatic stress		Post-traumatic growth
Decision making	Model-based probabilistic decision making	Heuristic-based decision making	Convex heuristics
Thinkers	Plato, Aristotle, Averroes	Early Stoics, Menodotus of Nicomedia, Popper, Burke, Wittgenstein, John Gray	Roman Stoics, Nietzsche, Nietzsche perhaps Hegel (sublation), Jaspers
Economic life	Econophasters cults	Anthropologists	Religion
Economic life (effect on economic life)	Bureaucrats		Entrepreneurs
Reputation (profession)	Academic, corporate executive, pope, bishop, politician	Postal employee, truck driver, train conductor	Artist, writer
Reputation (class)	Middle class	Minimum-wage persons	Bohemian, aristocracy, old money
Medicine	*Via positiva* Additive treatment (give medication)		*Via negativa* Subtractive treatment (remove items from consumption, say cigarettes, carbs, etc.)
Philosophy/ science	Rationalism	Empiricism	Skeptical, subtractive empiricism

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

	Separable		Holistic
Economic life		Owner operated	
Finance	Short option		Long option
Knowledge	Positive science	Negative science	Art
Stress	Chronic stressors		Acute stressors, with recovery
Decision making	Acts of commission		Acts of omission ("missed opportunity")
Literature	E-reader	Book	Oral tradition
Business	Industry	Small business	Artisan
Food	Food companies		Restaurants
Finance	Debt	Equity	Venture capital
Finance	Public debt	Private debt with no bailout	Convertible
General	Large	Small but specialized	Small but not specialized
General	Monomodal		Barbell
Risk taking	Markowitz	Kelly criterion	Kelly criterion using finite bets
Legal system	Statutory law, legal code		Common law, equity
Regulation	Code of regulations		Heuristic regulations
Finance	Banks, hedge funds managed by econophasters	Hedge funds (some)	Hedge funds (some)
Business	Agency problem		Principal operated
Noise-signal	Signal only		Stochastic resonance, simulated annealing
Model error	Concave to errors		Convex to errors
Education	Soccer mom	Street life	Barbell: parental library, street fights

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Physical training	Organized sports, gym machines		Street fights
Urbanism	Robert Moses, Le Corbusier		Jane Jacobs

* Dr. John, Nero Tulip, Fat Tony, and Yevgenia Krasnova are characters in *The Bl*
Swan. Nero Tulip is also a character in *Fooled by Randomness*.

TıklamakBurada metne dönmek için.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Yakınlaştırmak için tabloya çift dokunun veya imlecinizi tablonun üzerine getirin ve tıklayın.

TABLE 2 • THE MECHANICAL AND THE ORGANIC (BIOLOGICAL OR NONBIOLOGICAL)

THE MECHANICAL, NONCOMPLEX	*THE ORGANIC, COMPLEX*
Needs continuous repair and maintenance	Self-healing
Hates randomness	Loves randomness (small variatio
No need for recovery	Needs recovery between stressors
No or little interdependence	High degree of interdependence
Stressors cause material fatigue	Absence of stressors cause atroph
Age with use (wear and tear)	Age with disuse*
Undercompensates from shocks	Overcompensates from shocks
Time brings only senescence	Time brings aging and senescence

* Frano Barović reading this chapter wrote to me: "Machines: use it and lose it; o isms: use it or lose it." Also note that everything alive needs stressors, but not a chines need to be left alone—a point we will visit in our discussion of annealing

TıklamakBurada metne dönmek için.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Yakınlaştırmak için tabloya çift dokunun veya imlecinizi tablonun üzerine getirin ve tıklayın.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

TABLE 3 • FRAGILIZING INTERVENTIONISM AND ITS EFFECTS ACROSS DISCIPLINES

FIELD	*EXAMPLE OF INTERVENTIONISM*	*IATROGENICS/ COSTS*
Medicine, Health	Overtreatment	Fragility
	Steady feeding, thermal stability, etc.—denying the human body randomness	Medical error
	Pharmaceutical addition, not subtraction	Sicker (but longer-living) humans, richer pharma, antibiotic-resistant bacteria
Ecology	Micromanaging forest fires	Worsening total risks—larger "big ones"
Politics	Central planning	Informational opacity
	U.S. supporting rotten regimes "for the sake of stability"	Chaos after a revolution
Economics	"No More Boom and Bust" (Greenspan (US), Labor (UK)), Great Moderation (Bernanke)	Fragility
	State interventionism	Deeper crises when they happen
	Optimization	Support for established, state-friendly corporations; stifling of entrepreneurs
	Illusion of pricing rare events, value-at-risk methodologies, illusion of economies of scale, ignorance of second-order effects	Vulnerability, pseudo-efficiency
		Big-time blowups
Business	Positive advice (charlatans), focus on return not risk (what to avoid)	Richer charlatans, bankrupt businesses
Urbanism	City planning	Urban blight, inner cities, depressions, crime
Forecasting	Forecasting in Black Swan Domain (Fourth Quadrant) in spite of the horrible track record	Hidden risks (people take more risks when supplied with a forecast)
Literature	Copy editors trying to change your text	Blander, more *New York Times*–style commoditized writing

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Parenting	Soccer mom (or pop): removing every random element from children's lives	Touristification of children's minds
Education	The entire concept is grounded in interventionism	Ludification—transfo of children's brains
Technology	Neomania	Fragility, alienation, nerdification
Media	High-frequency sterile information	Disruption of the noi signal filtering mech Interventionism

TıklamakBurada metne dönmek için.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Yakınlaştırmak için tabloya çift dokunun veya imlecinizi tablonun üzerine getirin ve tıklayın.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

TABLE 4 • THE DIFFERENCE BETWEEN THE TELEOLOGICAL AND OPTIONALITY

NARRATIVE KNOWLEDGE	*ANTIFRAGILE: OPTIONALITY-DRIVEN TINKERING, TRIAL AND ERROR*
Hates uncertainty (fragile to change, or turkey-style misunderstanding of the past)	Domesticates uncertainty (antifragile to the unknown)
Looks at the past, subject to overfitting to past	Looks at the future
Epimetheus	Prometheus
Teleological action	Opportunistic action
Tourist-style	Flâneur-style
Fragile, naive rationality	Robust rationality
Psychologically comfortable	Psychologically uncomfortable, but sense of thrill and adventure
Concave (visible known gains, unknown errors)	Convex (small known errors, large possible gains)
Subject to turkey problems (mistaking evidence of absence for absence of evidence)	Can benefit from suckers and turkey problems
Subject to epiphenomena and the green lumber fallacy	Escapes the green lumber fallacy
Academia's sole mechanism outside laboratory and physical science	Practice's main mechanism
Narrative is epistemological	Narrative is instrumental
Trapped into a story	No meaningful dependence on a story—the narrative can be just for motivation
Narrow domain, closed space of action	Broad domain, open space of action
Needs to understand logic of things	Little understanding is necessary, just rationality in comparing two outcomes (exercising the better option)
Doesn't benefit from the philosopher's stone (a.k.a. convexity bias; see Chapter 19)	Relies on the philosopher's stone

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

TıklamakBurada metne dönmek için.

Yakınlaştırmak için tabloya çift dokunun veya imlecinizi tablonun üzerine getirin ve tıklayın.

TABLE 5 • THE LECTURING-BIRDS-HOW-TO-FLY EFFECT ACROSS DO EXAMPLE OF MISATTRIBUTION OF RESULTS IN TEXTBOOK

FIELD	*ORIGINATION AND DEVELOPMENT AS MARKETED BY BIRDS LECTURERS*	*REAL ORIGINATION AND DEVELOPMENT*
Jet Engine	Physicists (busted by Scranton)	Tinkering engineers no understanding of it works"
Architecture	Euclidian geometry, mathematics (busted by Beaujouan)	Heuristics and secre recipes (guilds)
Cybernetics	Norbert Wiener (busted by Mindell)	Programmers "wiki-
Derivatives formulas	Black, Scholes, and Fragilista Merton (busted by Haug and Taleb)	Traders and practitic Regnauld, Bachelier
Medicine	Biological understanding (busted by a long series of doctors)	Luck, trial and error, effects of other medi or sometimes poisor (mustard gas)
Industrial Revolution	Growth in knowledge, Scientific Revolution (busted by Kealey)	Adventurers, hobbyis
Technology	Formal science	Technology, business

TıklamakBurada metne dönmek için.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Yakınlaştırmak için tabloya çift dokunun veya imlecinizi tablonun üzerine getirin ve tıklayın.

TABLE 6 • DOMAINS AND COMPARISON OF LIFE EXPECTANCY WHEN WE COMPARE THE "OLD" TO THE "YOUNG"

COMPARATIVE LIFE EXPECTANCY	*DOMAIN*	*PROBABILITY DISTRIB*
The young is expected to live longer than the old.	Perishable: life of humans and other animals	Gaussian (or close, f same type of family)
Both the young and the old have equivalent life expectancy.	Non-perishable informational: lifetime of species	Exponential
LINDY EFFECT. The old is expected to stay longer than the young in proportion to their age.	Non-perishable informational: life of intellectual production, lifetime of genera	Power law

TıklamakBurada metne dönmek için.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Yakınlaştırmak için tabloya çift dokunun veya imlecinizi tablonun üzerine getirin ve tıklayın.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

TABLE 7 • ETHICS AND THE FOUNDATIONAL ASYMMETRY

NO SKIN IN THE GAME	*SKIN IN THE GAME*	*SKIN IN THE GAME FOR THE SAKE OF OTHERS, OR SOUL IN THE GAME*
(Keeps upside, transfers downside to others, owns a hidden option at someone else's expense)	*(Keeps his own downside, takes his own risk)*	*(Takes the downside on behalf of others, or universal values)*
Bureaucrats	Citizens	Saints, knights, warriors, soldiers
Cheap talk ("tawk" in Fat Tony's lingo)	Actions, no tawk	Expensive talk
Consultants, sophists	Merchants, businessmen	Prophets, philosophers (in the pre-modern sense)
Businesses	Artisans	Artists, some artisans
Corporate executives (with suit)	Entrepreneurs	Entrepreneurs/Innovators
Theoreticians, data miners, observational studies	Laboratory and field experimenters	Maverick scientists
Centralized government	Government of city-states	Municipal government
Editors	Writers	Great writers
Journalists who "analyze" and predict	Speculators	Journalists who take risks and *expose* frauds (powerful regimes, corporations)
Politicians	Activists	Rebels, dissidents, revolutionaries
Bankers	Traders	(They would not engage in vulgar commerce)
Fragilista Prof. Dr. Joseph Stiglitz	Fat Tony	Nero Tulip
Risk vendors		Taxpayers (not quite voluntarily soul in the game, but they are victims)

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

TıklamakBurada metne dönmek için.

Yakınlaştırmak için tabloya çift dokunun veya imlecinizi tablonun üzerine getirin ve tıklayın.

TABLE 8 • COMPARING PROFESSIONS AND ACTIVITIES

INVITED TO BE OPPORTUNIST (FITS ETHICS TO PROFESSION)	*PROTECTED FROM PLAYING THE PSEUDOETHICS GAME*
Gold-digger	Prostitute
Networker	Social person
Compromises	Doesn't compromise
Someone "here to help"	Erudite, dilettante, amateur
Merchant, professional (Classical period)	Landowner (Classical period)
Employee	Artisan
Academic at a research university, researcher depending on "grants"	Lens maker, philosophy teacher in a college or Lycée high school, independent scholar

TıklamakBurada metne dönmek için.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Yakınlaştırmak için tabloya çift dokunun veya imlecinizi tablonun üzerine getirin ve tıklayın.

TABLE 9 • THE FOUR DIFFERENT CLASSES OF PAYO

Left Tail of the Distribution	*Right Tail of the Distribution*	*Condition*
Thin	Thick	Antifragile
Thick	Thick	Fragile (Type [Very Rare]
Thick	Thin	Fragile (Type
Thin	Thin	Robust

TıklamakBurada metne dönmek için.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Yakınlaştırmak için tabloya çift dokunun veya imlecinizi tablonun üzerine getirin ve tıklayın.

TABLE 10

	THIN-TAILED DISTRIBUTION FOR X	*FAT-TAILED DISTRIBUTION FOR X*
$f(x)$ "mitigating" by clipping extreme outcomes, i.e., convex-concave	Very robust outcome	Quite robust outcor
$f(x)$ concave-convex, exacerbates remote outcomes	Robust outcome (sort of)	FOURTH QUADRAN Fragile (if $f(x)$ is concave) or antifra

TıklamakBurada metne dönmek için.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Yakınlaştırmak için tabloya çift dokunun veya imlecinizi tablonun üzerine getirin ve tıklayın.

TABLE 11 • RICARDO'S ORIGINAL EXAMPLE (COSTS OF PRODUCTION PER UNIT)

	CLOTH	*WINE*
Britain	100	110
Portugal	90	80

TıklamakBurada metne dönmek için.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Yakınlaştırmak için tabloya çift dokunun veya imlecinizi tablonun üzerine getirin ve tıklayın.

TABLE 12

MODEL	*SOURCE OF FRAGILITY*	*REMEDY*
Portfolio theory, mean-variance, etc.	Assuming knowledge of the parameters, not integrating models across parameters, relying on (very unstable) correlations. Assumes ω_A (bias) and ω_B (fragility) = 0	1/n (spread as larg number of exposur manageable), barb progressive and or construction, etc.
Ricardian comparative advantage	Missing layer of randomness in the price of wine may imply total reversal of allocation. Assumes ω_A (bias) and ω_B (fragility) = 0	Natural systems fi their own allocatio through tinkering
Samuelson optimization	Concentration of sources of randomness under concavity of loss function. Assumes ω_A (bias) and ω_B (fragility) = 0	Distributed randon
Arrow-Debreu lattice state-space	Ludic fallacy: assumes exhaustive knowledge of outcomes and knowledge of probabilities. Assumes ω_A (bias), ω_B (fragility), and ω_C (antifragility) = 0	Use of metaprobab changes entire mo implications
Dividend cash flow models	Missing stochasticity causing convexity effects. Mostly considers ω_C (antifragility) =0	Heuristics

TıklamakBurada metne dönmek için.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

Yakınlaştırmak için tabloya çift dokunun veya imlecinizi tablonun üzerine getirin ve tıklayın.

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

TABLE 13 • KNOW HOW VS KNOW WHAT AND THEIR SIBLINGS

TYPE 1	*TYPE 2*
Know *what*	Know *how*
Explicit	Implicit, Tacit
Demonstrative knowledge	Nondemonstrative knowledge
Episteme	Techne
Epistemic base	Experiential knowledge
Propositional knowledge	**Heuristic**
Literal	Figurative
Targeted activity	Bricolage
Rationalism	**Empiricism**
Scholarship	Practice
Mathematics	Engineering
Inductive knowledge, using Aristotle's teleological principles	Epilogism (Menodotus of Nicomedia and the school of empirical medicine)
Causative historiography	*Historia a sensate cognitio*
Diagnostic	*Autopsia*
Letter of the law	Spirit of the law
Ideas	Customs
Ludic probability, statistics textbooks	Ecological uncertainty, not tractable in textbook
Logos	Mythos
Kerygma (the explainable and teachable part of religion)	Dogma (in the religious sense, the unexplainable)
Exoteric theology (Averroes and Spinoza)	Esoteric theology (Averroes and Spinoza)

www.forexgercekleri.xyz - [Twitter: @eseckal]

TıklamakBurada metne dönmek için.